

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

O R A T O R E S

ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

S O P H I S T Æ

OPERA ET STUDIO

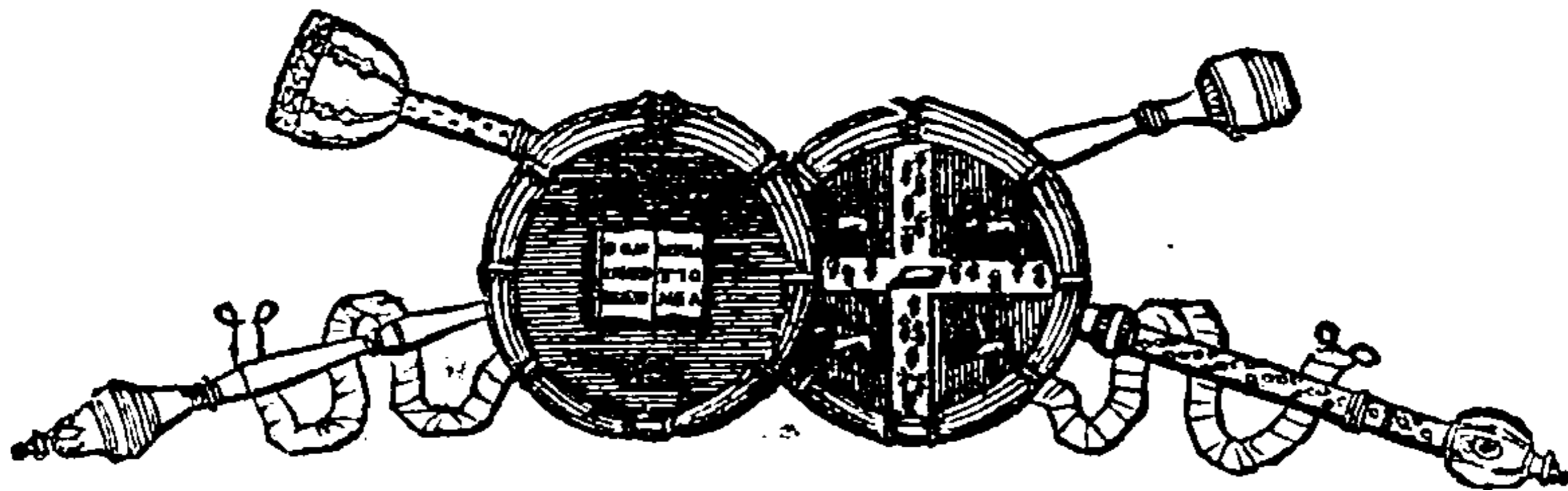
GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS SEXTUS

DEMOSTHENES

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

1

DEMOSTHENIS

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

VARIETATE LECTIONIS

SCHOLIIS TUM ULPIANEIS TUM ANONYMIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII OBSOPÆI TAYLORI MARKLANDI JURINI MOUNTENII STOCKII HARLESII
F. A. WOLFII SPALDINGII AUGERI RÜDIGERI WUNDERLICHII BREMI
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

ACCEDUNT ANIMADVERSIONES

REISKII DOUNÆI WEISKII AMERSFOORDTII

ET NUNC PRIMUM PUELICI JURIS FACTÆ

THOMÆ STANLEII VEL POTIUS JACOBI DUPORTI

NECNON ADVERSARIA

PETRI PAULI DOBRÉE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

TOMUS SECUNDUS

DEMOSTHENIS PUBLICÆ

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO SEXTO.

	Pag.
Περὶ Στεφάνου (Textus Bekkeri est)	23
Contareni Disputatio	186
Περὶ τῆς Παραπρεσβείας (Textus Taylori est)	206
F. A. Wolfii Prolegomena ad Orationem adversus Leptinem	353
Πρὸς Λεωτίνην (Textus F. A. Wolfii est)	401

1406532

Δ Η Μ Ο Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ

Δ Η Μ Ο Σ Ι Ο Ι .

ΤΟΛ. ΙΙ.

Β

TAYLORI
PROLEGOMENA
AD
ÆSCHINIS
ET
DEMOSTHENIS
ORATIONES
DE
CORONA ADVERSARIAS.

Quod Cicero dixit, quum has duas Orationes in Latinum sermonem convertit, vere dixit; se nempe gladiatorum par nobilissimum post hominum memoriam inducere, Æschinem et Demosthenem, illum, non tanquam Æserninum Samnitum, spurcum hominem, sed doctum et acerrimum, immo alterum fere Pacidianum, cum Pacidiano, gladiatorum optimo, compositum. (Ita enim Ciceronis verba interpretor contra Manutium, cum aliorum, tum Jani Parrhasii in Epist. LX. auctoritate adductus.) Ut affirmare non dubitem, nihil habere Humaniores Literas vel Elegantia limatius, vel Facundia disertius, vel gravius Oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut sententiarum majestate elatius, vel ab omni denique laudis genere felicius.

Et quum hæc dicam, nihil profero, nisi quod comprobavit Vetustas, atque omnium Gentium Populorumque Consensus, ad quos Humanitas, hoc est, hujusmodi Literæ pervenerint. “Hic, quem præstitisse diximus ceteris, in illa pro Ctesiphonte oratione longe optima, submissius a primo, deinde, dum de legibus disputat, pressius, post sensim incedens, judices ut vidit ardentem, in reliquis exultavit audacius.” Cic. Orat. cap. 8. “Si exempla sequimur,” ait Idem ibid. cap. 38. “a Demosthene sumamus, et quidem perpetuæ dictionis, ex eo loco, unde in Ctesiphontis judicio de suis factis, consiliis, meritis in Rempublicam aggressus est dicere. Ea profecto Oratio in eam formam, quæ est insita in mentibus nostris, includi sic potest, ut major Eloquentia non requiratur.” Porro: “Converti ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas Orationes inter se contrarias, Æschinis Demosthenisque.” Id. de Optim. gen. Orator. Nam, non contentus eloquentia sæculi sui, cum totum se ad laudes Græcorum comparavit, tum, ut imaginem summæ Eloquentiæ in mente atque animo plenissime effingeret, Orationes has contrarias Latino sermone donavit Latini sermonis peritissimus artifex, M. TULL. CICERO. Et qui omnes ad imitandum proposuit, has potissimum duxit esse dignas, quas sedulo

in patriam linguam verteret. Istius operis nihil hodie remanet præter desiderium, si excipias Anteloquium, quod inscribi solet DE OPTIMO GENERE ORATORUM. (Tullius) Protagoram Platonis, et Œconomicon Xenophontis, et Æschinis ac Demosthenis duas contra se Orationes pulcherrimas transtulit. “Quanta in illis prætermiserit, quanta addiderit, quanta mutaverit, ut proprietates alterius linguæ suis proprietatibus explicaret, non est hujus temporis dicere. Sufficit mihi ipsius Translatoris auctoritas, qui ita in Prologo earundem Orationum loquutus est: Futavi mihi suscipiendum, etc.” Hieron. ad Paulin. Epist. 50. Rursus: “Nisi forte putandus est Tullius Œconomicon Xenophontis, et Platonis Protagoram, et Demosthenis pro Ctesiphonte orationem afflatus Rhetorico spiritu transtulisse.” Idem Apolog. advers. Rufin. l. 2. Qui similia fere habet in Proleg. ad Pentateuch. et in Epistola ad Sunniam et Fretelam. Scripsit item Sidonius Apollinaris II. Epist. 9. “Quamquam sic esset ad verbum sententiamque translatus, ut nec Apuleius Phædonem sic Platonis, neque Tullius Ctesiphontem sic Demosthenis in usum regulamque Romani Sermonis exscripserint.” Verum ut jactura istius Versionis quodammodo resarciretur, quidam male feriati antiquas Ciceronis Editiones beare voluerunt Interpretatione hujus Controversiæ, quam elaboravit Leonardus Brunus, Aretinus, verum neque eo Loco, quem occupat, neque Fama istorum Scriptorum dignam, quos convertere instituebat. Ea utique Contentio duorum summorum hominum, ad quam Concursus ex tota Græcia factus esse dicitur, (nam et Æschines ipse commemorat p. 386. plures tribunal circumstetisse, quam unquam meminerit ad ullam causam publicam convenisse,) cito venit in famam atque celebritatem: et, dum stetit fortuna harum Literarum, nihil unquam aut ardentius legebatur, aut maximorum hominum studia magis alliciebat. Illam Demosthenis præcipue, (uti dicebam,) ita semper admirati sunt veteres, quemadmodum solebant Phidiæ Jovem aut Doryphorum suspicere; præstantissimi scil. Artificis præstantissima artificia, et quibus nihil in illo genere perfectius esse potuit. Οἱ γοῦν κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσιν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τὸν τε ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ—Theo Progymn. p. 5. Οἶμαι γάρ σε τῶν Δημοσθένους εἰ μή τι ἄλλο, ἀλλὰ ΤΟΝΤΕ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΑΡΡΗΣΕΩΣ ΛΟΓΟΝ, τὸν πολυῦμνητον δὴ τοῦτον ἀνεγνωκέναι. Aristid. περὶ τοῦ παραφθέγμ. Scripsit ad morem Adagii Plinius VI. Epist. 33. “Solent quidam ex contubernalibus nostris existimare, hanc orationem præcipuam, ut inter meas, ΩΣ ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ esse.” Hos omnes anteivit, ut ætate ita judicio, Dionysius Halicarnassensis, qui ita scribit in libro περὶ Συνθέσεως. Ἐτέρου πάλιν ἄψομαι, τοῦ πάνυ ἐρμηνεῦσθαι δαιμονίως δοκοῦντος, τοῦ ὑπὲρ Κτησιφώντος, ὃν ἐγὼ ΚΡΑΤΙΣΤΟΝ ΑΠΟΦΑΙΝΟΜΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΛΟΓΩΝ. Rursus περὶ δεινότη. §. 14.—πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκ τῆς ὑπὲρ Κτησιφώντος ἀπολογίας. Οὗτος γὰρ δὴ μοι δοκεῖ καλλίστη καὶ μετριωτάτῃ κατασκευῇ λέξεως κεχρησθαι ὁ λόγος. Deinde: Εἰ δέ τις ἐρεῖ—ὅτι τοῦτον ἴσως ἔγραψε τὸν λόγον (sc. περὶ τοῦ Στεφάνου) ταῖς Ἀριστοτέλους ἐντετυχηκῶς τέχναις, ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΣΤΟΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΛΟΓΩΝ, πολλὰ πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ἔχων—καὶ τοῦτον ἐπιδείξειν ὑπισχνοῦμαι τὸν ἀγῶνα πρὸ τῶν Ἀριστοτέλους τεχνῶν ἐπιτετελεσμένον. Id. ad Ammæum. Verum his supersedeo; quoniam nemo est, qui non laudavit, et nullæ sunt laudes, quæ non sunt maximæ: illud etiam in animo habens, quod, si quem nullo modo capiat tanta Eloquentia, neque le-

ctione harum Orationum deliniri poterit, non ille istiusmodi auctoritatibus quidquam commovebitur.

Causa, quæ in iudicium deducitur, erat huiusmodi. Post prælium Chæronense, quod ea infelicitate gestum erat, quam omnes sciunt, qui de Græciæ fortunis aliquid inaudiverint, moenibus urbis reficiendis præponitur Demosthenes, sive illud Munus et Magistratum, sive λειτουργίαν quandam et Administrationem leviolem, vel Functionem appellare fas sit. Præterea Quæstor erat Theatralis, ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ constitutus, quod officium in commodiori loco expono disertius. His muneribus quum præclare functus sit Demosthenes, præcipue vero, quod in illo magnam partem privatis sumptibus confecisset, ideoque bene de Republica mereri videretur, Ctesipho quidam, amicus et adiutor in Republica administranda, ad Senatum retulit, uti Demostheni gratiæ publicæ haberentur ob sedulo navatam operam, ejusque perpetua in P. A. merita, utique ei Corona Aurea decerneretur; quod erat Civitatis erga bonos Cives Honoris et εὐχαριστίας publicum et maximum argumentum. Isti Rogationi obstitit Æschines luculenta ea Oratione, quam hodie es lecturus. Levissima quidem Causa, quæ εἰς, quam dixi, expectationem ciere, tantamque eloquentiam suppeditare poterat. Verum totius Contentionis Fortuna non in corolla aut serto duabus virgulis oleaginis facto posita esse, sed ad Civitatem ipsam totamque Remp. spectare videbatur. Nam post fatale illud prælium ad Chæroneam, in quo Philippi Fortuna Demosthenis Consilia profligavit, cum Civitas de Salute pæne desperaret, flagrabat Orator multorum invidia. Expertus est, ut ait ille de Cor. ἀπόνοιαν Sosiclis, συκοφαντίαν Philocratis, μανίαν Diondæ et Melani, qui nihil intentatum reliquerunt, verum γραφάς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, totam denique Fori Attici armaturam capiti ejus minitabantur. Ejus rei testis est Plutarchus in vita: Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἕλλησι γενομένης οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατεσκεύαζον εὐθύνας καὶ γραφάς ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ δῆμος οὐ μόνον τούτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προκαλούμενος αὐτοῖς εἰς τὴν πολιτείαν. Alii, in quorum numero erat Ctesipho, Demosthenem rursus ad Rempub. vocabant: alii contra, ut Æschines, eos, qui de Philippo victore melius senserant. Ctesipho vero opportunum id tempus fore ratus, ut populi quasi præjudicium de Demosthene fieret, eam sententiam in Senatu dixit, in qua hæc Causa tota continetur. Ibi Æschines, quem Demosthenes obtrectatorem nactus est in Rep. administranda acerrimum, tum, ut ne id fieret, neque istius consiliis uteretur Resp. quibus nuperrime labefactata esse videbatur, tum ut privatas inimicitias ulcisceretur, (ei enim nuper diem dixerat Demosthenes ob legationem male obitam et contra Reipublicæ salutem,) huic, quam dixi, Ctesiphontis Rogationi intercedit, hominemque ipsum libellis datis in iudicium adduxit; specie quidem, quod in ea quædam continebantur, quæ legibus rogare non liceret, re autem vera, ut Demosthenis vitam, mores, consilia, res gestas, totamque demum Reipubl. administrandæ rationem insectaretur, eumque a civilibus muniis prorsus repelleret. Atque hæc est Causa, non ea, quam adducunt Rhetorum filii, cur de Quæstione et Corona, de Legibus et Argumento ipso, tam pauca disputentur, de Republica tam multa; adeo ut Γραφή ipsa, si eorum verbis uti liceat, pæne ἀμελεῖσθαι videatur. Atque hæc de Contentionis statu et origine dicta sunt.

Mos autem per totam Græciam, et Athenis maxime, celebrabatur, ut ad studium animique benevolentiam declarandam Civibus bene merentibus textilia quædam sarta publice decernerent, quibus lemnisci aurei interponebantur: atque ut istius Decreti Memoria et Recitatio aliquando fieret in maxima Urbis frequentia, in Comitiis nempe aut Ludorum celebritate, cujusmodi fuerunt Panathenæa aut Dionysia; aut in Græcorum omnium conventu, qui in communi et publico loco agebatur. Οὐ γὰρ Ὀλυμπιάσιν, ἢ Δελφοῖς ἀνακηρύττει τὸν στέφανον, οὐδ' εἰς Παναθήναια συναγαγοῦσα τοὺς Ἕλληνας, ἢ Διονύσια, καθάπερ οἱ πάλαι ποτὲ Ἀθηναῖοι, κολακεύοντες — ἀλλ' — Themist. Orat. III. init. Pervenere ad nostram ætatem monumenta quædam, (immo ejus generis adservantur nonnulla in bibliotheca Coll. Trinitatis Cantabrigiæ, dono et liberalitate illustrissimi D. COMITIS DE SANDVICO) quæ titulos præferunt istius benevolentiae; et in quibus nude aliquando exarantur hæc verba, Ο ΔΗΜΟΣ ΤΟΝ ΝΙΚΟΦΗΜΟΝ, aut ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΝ puta aut ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ; subintellecto aut suppresso vocabulo ΣΤΕΦΑΝΟΙ: aliquando autem, si bene memini, floreo serto redimita, aut circumtexta, eo scil. animo, ut intelligeretur ea Civitas Nicophemum illum aut Callipidem corona ex publico decreto dare ornareque. Imo obtinuit, ut Civitas Civitatem totam eo præconio ornaret, ejusque rei memoriam publice consecraret; id quod ex Oratione Demosthenis in hac causa discimus, (§. κζ'.) Χερρόνησιτῶν οἱ κατοικοῦντες Σηστόν — — στεφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βουλήν καὶ τὸν δῆμον χρυσῶ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα, ὅτι —. Rursus, καὶ ἀνακαρύξαι τὸν στέφανον, ᾧ συστεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπιστέωνται οἱ Ἕλληνες πάντες Ἀθηναίων Ἀρετάν, καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περιουθίων Εὐχαριστίαν. De qua consuetudine erudite, ut semper, agit Celeb. D'Orvillius ad Chariton. I. 5. sæculi sui damno, et literarum infortunio publico, non ita pridem denatus. Arrepta hac occasione judicium meum et sententiam libenter interponerem de celeberrima ea quæstione, quæ toties agitari solet, quo pacto nimirum sunt intelligenda ea verba politissimi Scriptoris, Cornelii Nepotis, in vita Pomponii Attici: sc. “Quamdiu adsuit, ne qua sibi statua poneretur, restitit, absens prohibere non potuit. Itaque aliquot Ipsi et Phidiæ locis sanctissimis posuerunt.” Ubi Codd. MSi cum hariolationibus Criticorum, et numero et varietate, certant. Alii enim, Ipsi ut Phidiæ: alii, Ipsi et Piliæ, quæ uxor fuit Attici: alii, Ipsi et uxori: alii, Filia: alii, Philia, i. c. Amicitia: alii, Pilio: alii, Ipsi et Reipublicæ: alii demum, Pnyce et Pœcile, propter id quod sequitur, locis sanctissimis posuerunt. Quid hoc mali! Quorsum ista, tantaque varietas! Constat jam ex more, quem delibavimus, Byzantios, præter Coronas, quibus P. Atheniensem ob egregia ejus merita donaverunt, ut istius rei testatior memoria fieret, imagines sive statuas publice etiam crexisse, scil. εἰκόνας τρεῖς ἑκκαίδεκαπήχεις, ἐν τῷ Βοσπόρῳ, στεφανούμενον τὸν δᾶμον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δάμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ Περιουθίων: et Chersonesitanos itidem ob istud beneficium ΧΑΡΙΤΟΣ βωμὸν consecrasse καὶ ΔΗΜΟΥ Ἀθηναίων. Ego itaque in Nepote lubens amplector, quod Lambinus, et nonnulli sperare potius audebant, quam commendare, nempe ut legeremus ibi, IPSI et FIDEI. Immo unde damnant hanc Crisin, in eo magnum robur et adjumentum esse video. Non potuit, aiunt, post Fidem, aut Filiam, aut Piliam etc. adjicere hæc verba, scil. “HUNC enim in omni procuratione Reipublicæ actorem auctoremque habebant.” Sed

egregie decipiuntur: ideo enim Attico et Fidei statuam posuerunt Athenienses, quod summa Fide et constantia rempublicam procuraverat, eamque re et consilio adjuverat, quemadmodum hic Chersonesitani P. A. coronam decreverunt, aramque IPSI et GRATIÆ posuerunt, ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν αἴτιος γέγονε Χερρόνησίταις, ἐξελόμενος ἐκ τοῦ Φιλίππου, καὶ ἀποδοῦς τὰς πατρίδας, τοὺς νόμους, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

De hoc more Civium remunerandorum satis. Ctesiphontis Rogatio, sive ΨΗΦΙΣΜΑ, occurrit, αὐτολεξεὶ §. λέ. ubi “recensitis breviter Demosthenis in Rempublicam meritis, maxime autem liberalitate in Curatione, qua proxime functus est, rogat, Placere S. P. Q. A. laudari Demosthenem virtutis ergo benevolentiaëque, atque ut corona aurea donaretur a populo, et istius rei Recitatio seu Proclamatio fieret proximis Dionysiis, in Theatro, Tragoëdis Novis,” feriente sc. populo, et spectante Græcia, quæ advenerat ludorum gratia. Quædam sunt hic expedienda, ut Lector interea ad has Orationes paratior accedat. Nam cum primum in Scenam producta esset Fabula, solebat ea res Commissionibus, ut vocant, fieri. In Dionysiis nempe, sive Feriis Liberalibus, ut aliarum rerum, ita ingenii quoque fuit quædam Contentio. Certabant ibi fabulis suis Poetæ: ut ex Didascaliiis intelligere possumus, multisque ex Neotericis, qui ad Drama Antiquorum adnotaverunt. Tragoedia enim, quæ in Religione ortum et sedem habebat, ludos ideo sacros comitabatur. Ita perinde esset, quod scripsit Æschines p. 369. l. 10. ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς ΑΓΩΣΙΝ: et quod 378. l. 8. ἐν τῷ θεάτρῳ — ΤΡΑΓΩΙΔΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙΝΩΝ. Ita Ælianus II. V. H. 13. Ὁ δὲ Σωκράτης σπᾶνιον μὲν ἐπεφοῖτα τοῖς θεάτροις, εἵποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς ΗΓΩΝΙΖΕΤΟ ΚΑΙΝΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ, τότε γε ἀφικνεῖτο. Hinc lucem foenerabitur Oratio multis in locis, scil. ubi νόμον Διονυσιακὸν memorat, cum τὴν τοῦ Διονύσου ὀρχήστραν, cum τοὺς κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων, et cum perstringit Demosthenis arrogantiam, quod populi plausu in Concione, qui locus erat legitimus Recitationis habendæ, non contentus, honorem hunc sibi impertiri voluit, οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, οὐδ’ ἐναντίον τοῦ δήμου, ἀλλ’ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν’ ἡμῖν συνειδῶσιν, οἷον ἄνδρα τιμῶμεν. I. Meursius, Vir Græce doctissimus, cum plura Atheniensium monumenta feliciter illustravit, dolemus, quod ejus Commentarius de Dionysiis aut non esset ad finem perductus, aut esset infelici quodam casu interceptus. Multa de antiquo Dramate, et de hac forte consuetudine in eo expedivisset. At in ea re operam suam et industriam posuerunt bene multi. Eorum quosdam recensui ad Midianam Demosthenis Not. ad Arg. post.

Interea ad hunc morem in Dionysiis celebratum adludit, et ad imaginem veræ Rogationis lepidam et jocularem adumbravit facetissimus Scriptor, Lucianus, in Timone, quam hic repræsentō.

ΕΠΕΙΔΗ ΤΙΜΩΝ Ο ΕΧΕΚΡΑΤΙΔΟΥ
 ΚΟΛΥΤΤΕΥΣ ΑΝΗΡ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΟΣ
 ΚΑΙΓΑΘΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΟΦΟΣ ΩΣ ΟΥΚ
 ΑΛΛΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΑ
 ΧΡΟΝΟΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΠΡΑΤΤΩΝ
 ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΝΕΝΙΚΗΚΕ ΔΕ ΠΥΞ ΚΑΙ
 ΠΑΛΗΝ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑΙ
 ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΙ ΑΡΜΑΤΙ ΚΑΙ

ΣΥΝΩΡΙΔΙ ΠΩΛΙΚΗ ΚΑΙ ΗΡΙΣΤΕΥΣΕ ΔΕ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΥΣΙ ΠΡΟΣ
ΑΧΑΡΝΕΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΚΟΨΕ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΔΥΟ ΜΟΙΡΑΣ ΕΤΙ ΔΕ
ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΟΥ
ΜΙΚΡΑ ΩΦΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠΙ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΠΑΣΙ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗ ΒΟΥΛΗ
ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ ΚΑΙ ΤΗ ΗΛΙΑΙΑΙ
ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΙΔΙΑΙ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΠΑΣΙ ΧΡΥΣΟΥΝ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ
ΤΟΝ ΤΙΜΩΝΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ ΕΝ
ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΚΕΡΑΥΝΟΝ ΕΝ ΤΗ
ΔΕΞΙΑΙ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΚΤΙΝΑΣ ΕΠΙ ΤΗ
ΚΕΦΑΛΗ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ
ΧΡΥΣΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙΣ ΕΠΤΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
ΟΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ
ΚΑΙΝΟΙΣ. — ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ
ΔΗΜΕΑΣ Ο ΡΗΤΩΡ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΑΥΤΟΥ
ΑΓΧΙΣΤΕΥΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΩΝ.

Porro. Agebantur Dionysia Magna, τὰ ἐν ἄστει, ut vocari solent, (erant enim alia,) in quibus undique ex Græcia confluebant ludorum, etc. gratia, Vere novo, mense Elaphebolione, die vero XVI^{to}. Verno quidem tempore haberi, inter alios, confirmant Maxim. Tyr. Dissert. III. et vetus σχστῆς, quem consule ad hæc verba Aristoph. Nub. v. 310.

Ἦρί τ' ἐπερχομένω Βρομία χάρις
Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα
Καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Tulisse autem dicitur Ctesipho ad Senatum, ut proximis Dionysiis ille honos Demostheni haberetur. Facta est ea Relatio Pyanepsionis die XXI. id erat paulo post Æquinoctium Autumnale. Et istius erat Senatus deinde deliberare, et, si ita visum fuerat, sciscere, προβουλεύειν, antequam Res ad Populum, sive publicum Civitatis conventum deduceretur: quo approbante et confirmante, Lex vel Ψήφισμα demum esse cœpit. Ecce autem, antequam Dionysia agi cœperint, et priusquam SCtum illud a Populo comprobaretur, Æschines, (ut ex ejus libello constat, quem habemus apud Demosthenem §. ιζ'.) die V^{to}. istius mensis, Elaphebolionis, lege cum Ctesiphonte agit, questus hanc Rogationem a Ctesiphonte contra Jus esse factam. Unde fit, ut ea Rogatio toties Προβούλευμα dicretur, id est, Auctoritas, ut ita dicam, Senatus, nondum, jubente Populo, rata aut confirmata. Ita dixit Demosthenes §. ις'. *in fin.* ἵνα — Αἰσχίνης — ἀκούσῃ, δι' ἃ φημι καὶ τούτων τῶν ΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ, καὶ πολλῶν μειζόνων ἐτι τούτων δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. Ita §. λέ. οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο τοῦ ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ, τούτοις ἂ διώκει συκοφαντῶν φανήσεται. Et alibi, scil. §. έ. Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης, κάγῳ περὶ αὐτοῦ τοῦ ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ εὐθύς ἂν ἀπελογοῦμην. Ad quem locum Ulpianus erit adjungendus. Vide etiam Argumentum Libanii. Εἰσήνεγκε (Ctesipho) γνώμην ἐν τῇ βουλῇ τοιαύτην — εἰσαγομένου τσίνου καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ ἐφίσταται κατήγορος Αἰσχίνης.

Quæ autem in eo SCto, sive Προβουλευμάτι, infirmare voluit Æschines, ad tria Capita sunt redigenda. sc. (I.) Sedulo cavit Resp. no cui ejusmodi honores decernerentur, qui magistratum aut munus aliquod publicum gesserat, priusquam Rationes istius Muneris (qui mos in ea Civitate invaluit,) a Viris ad eam rem rite exsequendam constitutis comprobarentur. Scil. ne Præconiis et Coronis et Laudationibus Rationes publicæ præoccuparentur. Ctesipho autem tulit, donari Demosthenem μεταξὺ ἄρχοντα, in ipso Magistratus officio. Illud primum: atque in eo saxo versando occupatur Æschines a pag. 368. l. 15. — ad 377. 16. Sequitur (2da) Causa, quod παρανόμως etiam in Decreto rogasset, donari Demosthenem virtutis ergo in Theatro, Dionysiis magnis, tota Græciâ spectante, quum legibus cautum sit, Coronas a Senatu decretas non extra locum Senatus habendi; a Populo, extra Concionem, recitari publice celebrarique. Id exsequitur a pag. 377. 16. — ad 383. 13. Tota quæ sequitur, et erat (3^{ia}) et gravissima Pars Orationis, in Demosthenis vita insectanda, in meritis studiisque in Remp. expendendis, occupatur, sc. ὅτι οὐ διατελεῖ λόγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Nam et id quoque, ut contendit ille, ἐκ τῶν παρανόμων, et de quo lege agere liceret, si qui falsas rationes adsignaverint,

Cupiant et in acta referri.

Hæc totius Causæ summa est. Et istius distributionis memor jam lector meus ad Orationem priorem accedet. Scilicet in primo loco περὶ τῶν ΕΥΘΥΝΩΝ, de Rationibus, in secundo περὶ τῶν ΚΗΡΥΓΜΑΤΩΝ, de loco Recitationis, Æschinem dicentem attente et sedulo audiat. Nam isti duo Loci, ut vocant Rhetores, omnino describi et distingui solent. Vid. Argum. Orat. Demosth. de Coron. 224. a med. ed. Reisk. Ita Æsch. pag. 444. l. 10. Πρὸς τὸν τῶν ὙΠΕΥΘΥΝΩΝ νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ ΚΗΡΥΓΜΑΤΩΝ δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον, ὡς οὐδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Et Demosth. §. λβ'. Ἐγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναι μοι περὶ τοῦ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ εἰπεῖν καὶ τῶν ΕΥΘΥΝΩΝ. Ita nos SCta insigniora aliquando emphatice describimus, v. g. ut quum dicamus *Bill of Citations, Statute of Limitations*, etc. Quod ideo sedulo præmonui, quoniam, quum omnis de legibus disceptatio, præsertim adeo vetustis et ætate ipsa marcescentibus, subtilior et confragosior esse soleat, tum Æschines, si qua in ea re sit auctoritas Demosthenis, Adversarii ejus, dum de iis disputabat, obscuritatem quandam majorem, mentemque difficiliorem, malis artibus, ei argumento infuderit, ἐκ παλαιῶν, ut ait Ille, χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξας, ἃ μήτε προῦδει μηδεὶς, μήτ' ἂν φήσῃ τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλων καὶ μετενεγκὼν τοὺς χρόνους, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθεῖς τοῖς πεπραγμένοις: Demosthenes §. ξς'. Rursusque §. λγ'. Τῶν μὲν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς οἶμαι ὑμᾶς μανθάνειν, οὔτ' αὐτὸς ἠδυνάμην συνεῖναι (vel συνιέναι) τοὺς πολλούς. Unde minus mirari soleo, doleo tamen sæpissime, studiosos nonnullos, in ipso aditu Causæ, ingrata et quasi horridiore oratione, ut existimare solent, deterritos atque exanimatos, ad summam et maximam, quæ unquam enituit, Eloquentiam nunquam penetrare aut pervenire potuisse. Verum et hæc mea præmonita, et quæ, dum ipsa pertractantur argumenta, dicturus ero, eam omnem molestiam, si non prorsus tollere, at levare aliqua ex parte et recreare posse spero.

Demosthenes, quum ad Defensionem accedat, meritis in Remp. fretus, et plurimis benevolentiae signis, eam partem Disputationis, quæ in Legibus continetur, et in qua inferior esse creditur, στρατηγικῶς πάνυ, (ut ait ille Rhetor in Argumento,) atque ut Imperatorem exercitatum decebat, in mediam Orationem conjecit. Et tamen sæpius isti honores Demostheni deferebantur verbis iisdem, atque iisdem conditionibus, quibus nunc Ctesipho deferebat: Æschine ipso neutiquam interpellante. Quod tamen factum potius oportuit, quam nunc denuo lites persequi, postquam ea Ratio Ctesiphontis, quam nunc convellere instituerat, et diurnitate Temporis, et repetitione Honoris, et præsumptione juris aliquod auctoritatis consecuta esse videretur. Eam argumentationem latius pertractat Demosthenes §. ξέ. Ταῦτα τὰ ψηφίσματα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφε οὐτοσί. καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης οὔτ' ἐδίωξεν αὐτὸς, οὔτε τῷ γραψαμένῳ συγκατηγόρησε. Exstat quidem, ut ait Ille, istud Decretum Aristonici, iisdem pæne verbis exaratum §. κς'. Exstant etiam §. λδ'. Decreta pariter, quæ Nausicli, quæ Charidemo et Diotimo, quorum causa a causa Demosthenis non abhorrebat, eosdem honores deferebant, quos nunc rogat Ctesipho Demostheni decerni. Πολλάκις μὲν ἐστεφανώθη (Demosthenes) πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομελοῦς, Ἀριστονίκου, Ὑπερίδου χρυσῷ στεφάνῳ, τελευταῖον δὲ ὑπὸ Κτησιφῶντος καὶ γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρανόμων ὑπὸ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνου, ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. Auctoris, qui Plutarchi nomen ementitus, vitas X. Oratorum conscribillavit, hæc sunt verba. [pag. ccxciv. Tom. I.] In quibus quum parum est aut nihil, quod reprehendo, attamen quum, sui quasi immemor, ad finem libelli istius adjecit, Πρῶτος ἔγραψε στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος, ὑπωμόσατο δὲ Διώνδας, in iis, inquam, multa sunt, ubi Plutarchi diligentiam, prudentiam et fidem desidero. Namque ex Decreto ipso Aristonici, quod exstat apud Demosthenem, ut dixi, constat, eum fuisse domo Phrearrium, non Anagyrasium, ut voluit ille Plutarchi Simius. Deinde non id primus tulit Aristonicus, si qua sit Demostheni fides, aut si Demosthenis mentem ego rite intelligere possim. Sic ille §. κς'. Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τούτοις τότε, καὶ γράψαντος Ἀριστονίκου τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ἅσπερ οὐτοσί Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρήθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ στεφάνου, ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΗΔΗ ΜΟΙ ΤΟΥΤΟΥ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΥ, οὔτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης παρῶν, οὔτε τὸν εἰπόντα ἔγραψατο. Quæ tamen verba aliter Wolfius accepisse videtur. Postremo denique liquet ex §. ξέ. et seqq. non intercessisse Diondam isti Rogationi, quam tulit Aristonicus, verum isti, quæ prior lata fuit sive a Demomele, necessario Demosthenis, sive ab Hyperide, sive ab aliis quibuslibet. Intercessit enim olim, quemadmodum Æschines παρανόμων peregit hanc Rogationem, quæ in Demosthenis gratiam proponebatur, et, ut Æschines pariter, causa cecidit, et quintam partem suffragiorum non tulit.

Reliquum est, ut de Tempore, quo acta fuerit hæc Causa, atque habitæ Orationes, aliquid dicerem. Idque, ut lectorem meum de mereri potuissem, verbis ipsissimis disertissimi Scriptoris, qui me oratione superat, repræsentari curavi.

“ Aliquid de tempore, quo perorata fuit hæc Oratio, dicendum est.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

in qua hæc causâ agebatur, et res gestas Chæronææ Olymp. CX. 3. octo annos solummodo numerari, non decem, ut scribi solet in Plutarchi vulgatis. Sed totum locum istum exscribo, cum ob alia, tum quod multa contineat ad Historiam atque ad Laudem hujus Orationis pertinentia: Εἰσήχθη ἡ περὶ τοῦ Στεφάνου γραφή κατὰ Κτησιφῶντος, γραφεῖσα μὲν ἐπὶ Χαιρώνδου Ἀρχοντος, μικρὸν ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, κριθεῖσα δὲ ὕστερον ΔΕΚΑ (ΟΚΤΩ) ἔτεσιν ἐπ' Ἀριστοφῶντος, γενομένη δὲ ὡς οὐδεμία τῶν δημοσίων περιβόητος, διὰ τε τὴν δόξαν τῶν λεγόντων, καὶ τὴν τῶν δικαζόντων εὐγένειαν, οἱ τοῖς ἐλαύνουσι τὸν Δημοσθένην τότε, πλεῖστον δυναμένοις καὶ Μακεδονίζουσιν, οὐ προήκαντο τὴν κατ' αὐτοῦ ψῆφον, ἀλλ' οὕτω λαμπρῶς ἀπέλυσαν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων Αἰσχίνην μὴ μεταλαβεῖν. [§. κδ'.] Sed errorem hunc alii, præter Meursium, deleverunt. Verum ex iis, qui bonas horas Plutarcho impenderunt, nemo, si Casaubonum τὸν πάνυ excipias, vidit in his verbis atque in hoc calculo denuo ab isto scriptore esse erratum. Id ille adnotavit ad oram exemplaris sui, quod nunc in Bibliotheca Regia Cantabrigiæ adservatur. Nam instituta erat hæc causa non *supra*, id est, ante proelium Chæronense, sed *post* illud infortunium, scil. statim, et priusquam Annus se vertebat. Quæ si vera sunt, recte observavit Vir ille Magnus, aut κατωτέρω in Plutarcho esse rescribendum, aut bonum Auctorem suam fefellisse memoriam.

Enim vero ut de his omnibus meam exponam sententiam, quædam sunt, quæ propemodum suadent, neutro in loco sollicitandum esse Plutarchi textum. Quis enim non intelligit, (si vera sint hæc verba Ciceronis in Proœm. suæ Versionis, scil. “Hanc mulctam Æschines a Ctesiphonte petiit *quadriennio* ante Philippi Macedonis mortem, sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro jam Asiam tenente”) quis, inquam, non intelligit, et eandem supputationem a Plutarcho fieri, recteque posse scribi, et ΕΠΑΝΩ τῶν Χαιρωνικῶν, et κριθεῖσα ΔΕΚΑ ἔτεσιν ὕστερον? Utæ ex hac notatione liquebit, scil.

Olymp. CX. 1. Instituta Causa Ctesiphontis.

3. Proelium Chæronense.

CXI. 1. Philippi interitus.

CXII. 3. Habita Causa.

Verum enim vero Ciceronis computum non lubens admiserim. Proelium illud infeliciter ab Atheniensibus gestum, ut modo vidimus, huic Contentioni ansam dedit atque occasionem. Tum autem porro Libellus Æschinis, sive istius Actionis, quam intentavit Formula Accusatoria, hodie bonis avibus exstat, sc. apud Demosthenem §. ιζ'. ubi discrete dicitur, Causam eam fuisse institutam ΕΠΙ ΧΑΙΡΩΝΙΑΔΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ, id quod perficit atque concludit eam rem, quam volo.

Et huc usque omnia satis dilucide, satis prospere et expedite. Verum ignorantiam meam non dissimulabo; neque, quod me male habet, habiturum certe semper, id celabo lectorem meum. Æschines, ut modo dictum est, actionem sive litem intentavit Chæronida, sive Chæronida, Prætoris, et quidem Mensis Elaphebolionis die sexto, qui Mensis erat Anni numero nonus. Restabant scil. ante Solstitium æstivum, quo tempore Annus Atticus incipiebat, Mensis utique tres, ΜΟΥΝΥΧΙΟ, (Suidas itaque aut Suidæ Librarii male mensem istum ΔΕΥΤΕΡΟΝ vocant, quum ΔΕΚΑΤΟΝ potius exarassent. Verum in scriptis Codd. Error Numera-

lium est infinitus. Pergo) THARGELIO, SCIRRHOPHORIO. Quacunque vero in Anni parte Menses isti collocentur, licet de ea re nulla sit Controversia, constat, cum esso ordinem et consequentiam, quam posui. Qui in aliis dissentiunt, in eo concordant. Quidni enim non concordarent? Jam autem, si Æschines diem dixit Ctesiphonti, mense Elaphebolione, quem putassis Februarium esse, Anni CX. 3. sive Præturæ Charondæ; dixerit vero, quod Decretum de Demosthene 5to abhinc mense, Pyanepsione, Septembri scil. rogaverat; jam autem Decretum illud Ctesiphontis merita Demosthenis in muris reficiendis recensuerat: unde possit fieri, qua Machina aut Industria, qua Chronologica peritia aut artificio illud mox explicabimus, quod Thargelione demum mense, qui in ejusdem Anni sive Præturæ APRILEM desinentem, vel etiam MAII initium incidit, ista Curatio murorum reficiendorum fieri coepta sit? Æschines enim in hac Oratione, pag. 376. verbis apertis, ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρου φθίνοντος, ἐκκλησίας οὔσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένος, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκιρρόφοριῶνος δευτέρου ἰσταμένου, καὶ τρίτη—ἐλέσθαι τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. Ecco nodum non me Davo, sed Œdipode quopiam dignissimum!

Interea tamen Scriptor est perquam eruditus, et Chronologiæ Atticæ peritissimus, qui ad has ceterasque ejusmodi spinas ex his Orationibus evellendas sedulo se accingit. Is est optimus et celeberrimus Edoardus Corsinius in Fastis Atticis. Cujus cum ingenium, judicium, diligentiamque ita laudem, ut nihil non pæne ei detulerim, tum insignem ejus humanitatem ita quoque sum expertus, ut eum non ægre laturum intelligam, si ab ejus Hypothesi, rationibus victus, discedam. Contendit Vir doctissimus, institutam esse ab Æschine hanc litem c. Ctesiphontem ante Præturam Chærondæ, adeoque antequam ad Chæroneam esset pugnatum. Meminerit Lector, illius Præturam incidisse in Olymp. CX. 3. exorsam quidem a mense Hecatombæone, clademque illam Chæronensem contigisse istius Magistratus mense Metagitnionē. Verum est. Fateor. Magistratum iniit, ut inire solebant Athenis, mediam circiter æstatem, sive mense quem nos *Junium* vocamus: dimicatum est autem Chæroneæ, proximi mensis Metagitnionis scil. die VII^{mo}. Ita enim Plutarchus, in Camillo pag. 305. tom. I. Ἀνάπαλιν δ' ὁ Μεταγειτνίων, δὲ Βοιωτοὶ Πάνεμον καλοῦσιν, Ἑλλησιν οὐκ εὐμενῆς γέγονε. Τούτου γὰρ τοῦ μηνὸς ἐβδόμῃ καὶ τὴν ἐν Κρανῶνι μάχην ἠττηθέντες ὑπ' Ἀντιπάτρου τελέως ἀπώλοντο, καὶ πρότερον ἐν Χαιρωνείᾳ μαχόμενοι πρὸς Φίλιππον ἠτύχησαν. Ideoque scribit Vir doctissimus, si dicam hanc scripsit Æschines mense Elaphebolione, *Februario* puta, ante proelium Chæronense, eique Chærondæ, sive Chæronidæ, nomen inscripsit, non potuit esse ille Magistratus annuus, qui suscepit munus suum circa *Junium* proxime sequentem. Proinde Ctesiphontis Decretum, quocumque mense, quacumque Prætura latum, prius sit necesse est ista Actione Æschinis, qua impetitum est, et Dica, quæ scribebatur. Deinde decreto isto Ctesiphontis quum prius etiam fuerit Decretum aliud Aristonici, de Coron. §. κς'. quod similiter ille in gratiam Demosthenis tulit, (præcessisse autem ipse Demosthenes non semel adfirmat, §. κς'. et §. ξέ'.) plane constat, Chærondam sive Chæronidam, in illo Aristonici Decreto adscriptum, alium fuisse et priorem quoque Magistratum, ac illum, qui obtinebat Præturam demum Olymp. CX. 3. Multo minus idem Magistratus potuit esse, cujus in Prætura, ut ait

Æschines, pag. 376. l. 2. tulit Demosthenes, ut de muris reficiendis Civitas provideret. Hoc enim negotium, atque ista Curatio ætate anteibat omnia ea, quæ modo memoravimus, et Ctesiphontis certe, si non Aristonici, Rogationi causam dedit et originem. Vides, mi lector, omnia hæc ea, qua potui, diligentia recensita. Quid ergo fiet de isto Chæronda, qui toties, atque, ut dicitur, extra oleas occurrit? Norunt omnes, qui bonis Auctoribus bonas horas impendunt, multos subinde apud Antiquos dici eum Magistratum Athenis gessisse, quorum nomina in serie Archontum, atque in Fastis, quos vocant, perpetua serie contextis, non reperiuntur. Horum catalogum concinnavit Meursius, Vir eruditus et laboriosus, in Commentario de Archontibus Atheniensibus, cap. ult. Et, ut id obiter notem, plures istius sortis atque conditionis in hoc uno libro Demosthenis de Corona occurrunt, quam ab alio quocumque vetusto Scriptore memorantur. Statuit ergo Vir politissimæ literaturæ, Corsinius, Chærondam illum, qui Magistratum gessit Olymp. CX. 3. verum fuisse, vel fieri potuisse, Prætorem, eum quem dicere solemus Eponymum, a quo scil. Annus cognominatur. Ait porro, lege et moribus obtinuisse, ut, si Eponymus, qui fuerit, Concioni non interesset, scil. aut morbo impeditus, aut defunctus, aut abrogatus, tum præsidere soleret ex ceteris VIII Archontibus unus, cujus adeo nomen Psephismatibus, et Monumentis publicis eodem jure et ritu præponeretur, quo illius præscribebatur, qui primarius Archon fuit, atque eo munere perpetuo fungebatur. Proinde concludit, temporum habita ratione, (ea scil. quam modo concinnavimus,) Chærondam illum, quo Archonte Demosthenes muris reficiendis præficiēbatur, (Æschines 376. 2.) ex qua re omnis hæc profluxit Contentio, Pseudonymum fuisse Archontem, sc. non illum verum et principem Prætorem, qui Fastos consignavit, verum ex IX viris unum, qui Olymp. CX. 1. absente Theophrasto, vero et perpetuo istius Anni Prætore, Curiaē eo die præsidebat, quo eæ res gestæ sunt. Pariter Chærondas ille, cujus nomen inscriptum est Æschinis libello, quo Ctesiphontem impetivit, sexta Elaphebolionis die, §. 4. ejusdem fuit loci atque ordinis, sc. qui absente Lysimachide Eponymo Olymp. CX. 2. forte fortuna præsidebat in Senatu, quum Actio erat instituta. Anno deinde proximo, sc. Olymp. CX. 3. idem ille Chærondas, sive fuerit alius ejusdem nomenclaturæ, Præturam proprio et primario jure obtinuit. Hæc vir optimus atque ingeniosissimus, summa industria, atque incredibili literarum subsidio, in Fastis Atticis, Dissert. II. et VIII. Quodcumque demum statuatur de toto isto grege Prætorum Pseudonymorum, interea tamen, quum omne id, quod ad Chærondam nostrum spectat, eo unico nitatur fundamento, quod Æschines dicam Ctesiphonti scripserit ante cladem Chæronensem, idque auctoritate Plutarchi, Ciceronis, atque adeo ipsius Æschinis, evinci credit et stabiliri posse: et contra, quum me minus moveat Plutarchi non magna ubique auctoritas, non ipsius denique, quanta quanta sit, Ciceronis, si Æschines contrarium dixerit, age, lege agamus, et contestata inter nos, ut dicitur, Lite, Æschinem ipsum excitabo, quo teste “ adeo non videbitur Actio illa ab eo instituta, antequam Chæronense bellum insurgeret, ut disertissime affirmabit, hanc ab eo fuisse institutam post vulnus illud ab Atheniensibus acceptum.” Adducitur Æschines a Viro ipso eruditissimo, Dissert. VIII. §. 23. quasi his verbis usus, scil. “ Dandum, Philippo vivo, instituta est hæc Actio, verum bello ingruente; non

fuit otium persequendi jus, quum de salute potius tota Civitas cogitaret, quam ut pœnas repeteret ab uno Cive contra fas et mores corolla donatum." Honesta sane Oratio! Et mirum, ni causa viceris! Verum ea Oratio ex duobus diversis locis Auctoris nostri consuitur. In priori, pag. 449. l. 10. ait *Ἀπηνέχθη ἡ γραφή, ἔτι Φιλίππου ζῶντος*. Concedo. Id semper verum esse credidi. Quid vero est id, quod addit? Ubinam est illud, quod restat, Sententiæ? sc. pag. 452. init. ubi nihil de bello Actiones Legis dirimente, sed contraria prorsus omnia. Dicit ibi Orator planissime: "Demosthenes insolenter ab Accusatoribus rogat, cur me nunc tandem in iudicium vocatis ob Remp. male gestam, et a me, ut perhibetis, pessundatam? Cur non eo tempore potius obstitistis, quamdiu salva erat, ut procellam istam, melioribus usa consiliis, Resp. devitare et declinare poterat. His dictis respondere pro iis possum. Excitato bello illo et tumultu, nobis non fuit otium pœnas a Te repetendi, sed de salute omnium fuimus solliciti. Et Ego præsertim Reip. causa aberam ad exteras Civitates legatus missus. Post ea tempora, quum Tu ista impunitate non contentus, præmia etiam et honores tibi decerni postulasti, et Civitatem, quam olim perdidisti, nunc præterea ridiculam universæ Græciæ reddidisti, tum denique otium nactus et opportunitatem, tum demum, inquam, obstiti, atque accusationem hanc institui." Apponam Græca, ut eruditus lector sentiat, me bona fide secum egisse. *Ἐπερωτώη δὲ τοὺς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτε ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαν ἔξαμαρτάνειν ἀποκρίνοιντο δὲ * * * τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης οὐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἑλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ΕΝΤΑΥΘ' ΕΝΕΣΤΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΗΝΕΓΚΑ.* Quo quid liquidius, quid certius aut indubitatus esse possit?

Quod ad Eventum hujus Litis spectat, sufficit dicere, eum, qui in Foro semper dominabatur, hic dominari maxime, Æschinemque in exilium cecidisse. Eam historiam latius persequor in Vita, quam texo, horum Oratorum, ubi commòdius recensere possim, quicquid ab Antiquis de ea re memoriæ proditur.

I. TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

DE CORONA

PRÆFATIO.

Utrum hæc Demosthenis defensio Ὑπὲρ Κτησιφῶντος, an Περὶ Στεφάνου, an *utrumque*, recte inscribi debeat, ambigi video. A nonnullis enim, scil. Dionysio Halic. Ulpiano, Harpocracione, Suidá, etc. omnibus fere his modis citatur, ut citari potest. Titulus tamen pro Ctesiphonte usitator est, et accommodatior fere, quo pacto laudant Cicero, Quintilianus, Plinius, aliique.

Multa habet optimus ille scriptor, Dionysius Halicarnassensis, quæ lector utiliter conferet, in hac oratione legenda. Multus utique est ille in epistola, quæ ad Ammæum scribitur, ut probet, Demosthenem non ab Aristotele, verum vicissim hunc ab illo, præcepta et artificia Rhetorica mutuo sumsisse. Vide potissimum istum tractatulum exeuntem, ubi *legitima* quasi nomenclatura appellatur hæc oratio, Ἡ πρὸς Αἰσχίνην ὑπὲρ Κτησιφῶντος: et ostenditur etiam, eam ab Aristotele in *Rhetoricis* laudari. Quæ cum ultima fere fuerit ex Demosthenicis, satis sane constat, parum Demosthenem ex Arte Aristotelis proficere potuisse.

Nimirum scriptor ille felix, sagax, eruditus atque curiosus (Dionysium volo) non solum Demostheni multum affert lucis atquo adjumenti, verum cæteris etiam oratoribus Græcis, a quibus similiter Aristoteles (ut ipse ait in loco proxime a me laudato) artem suam et præceptiones derivavit, quorumque ex imagine futuros quoscumque oratores ad laudem effinxit, atque expressit ad excellendum. Verum fortasse Demosthenis paulo illo studiosior, eique addictior, quam par erat, inclementer cum Æschine agit; quem verba fastuosa et ridicula Demostheni exprobrantem reprehendit, quoniam ea verba sedulo et cum cura, in reliquiis Demosthenis, ab eo quæsitâ, reperiri non potuissent. Quasi necesse fuisset, ut aut omnia, quæ magnus ille orator in concionibus dixerit, literis consignarentur, aut omnia, quæ consignabantur, ad ætatem Dionysii pervenirent. Exscribo tamen, quæ de hac re reliquit Dionysius, cum ob alia, tum quia ad hanc causam atque ad hanc Æschinis accusationem, pertineant. Ita ille ad finem *περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος*. Scil. Τὸ δὲ φάσκειν φορτικοῖς καὶ ἀηδέσι τοῖς ὀνόμασιν αὐτὸν [Demosthenem] κεχρηῆσθαι, πόθεν ἐπῆλθεν αὐτῷ λέγειν, ὑπὲρ πάντα ἔγωγε τεθαύμακα. οὐδὲν γὰρ εὐρίσκω τούτων παρὰ Δημοσθένει κείμενον, ὧν εἰρηκέναι φησὶν αὐτὸν Αἰσχίνης, οἶον, ὅτι “ οὐδὲ τῆς φιλίας ἀπορρήξαι τὴν συμμαχίαν” [Vid. Æschin. §. κς’.] καὶ ὅτι “ ἀμπελουργοῦσι τινὲς τὴν πόλιν.” καὶ “ ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου.” καὶ “ φορμοῦράφουμεθα,” καὶ “ ἐπὶ τὰ στενὰ τινὲς ὡσπερ τὰς βελόνας διεύρουσιν.” οἷς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακωμῶδων, “ ταῦτα δὲ οὐ κίναδος τις ἐστὶ ῥήματα ἢ θανμαστά;” [Æsch. §. νγ’.] οὐδὲ γε ἄλλα τινὰ φορτικά καὶ ἀηδῆ ὀνόματα ἐν οὐδενὶ τῶν Δη-

μοσθένους λόγων εἶρεῖν δεδύνηται· καὶ ταῦτα πέντε ἢ ἑξ μυριάδας στίχων ἐκείνου τοῦ ἀνδρός καταλελοιπότος. Interea tamen, an verba illa Æschinis aliquod illustrationis ceperint ex hoc loco Dionysii, secum contemplabitur studiosus lector. Certum est, hujus textum ab illius esse corrigendum non uno in loco; et falsum esse animi Editorem, doctum licet virum, qui ad Demosthenem lectorem remittit pag. 562. hujus Editionis, ad Textum scilicet quem Dionysius in animo habere non potuit. Verum quidni hac aut simili phraseologia aliquando delectaretur Demosthenes? Quidni, ut Sylburgius recte observavit, diceret ὑποτέμνεται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου, qui in Olynthiaca III. (II.) dixit, ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι, καὶ περιηρημένοι χρήματα?

Multis sane modis, multisque nominibus prædicanda est hæc insignissima oratio, totius eloquentiæ istius populi (apud quem et nata est, et ad justam magnitudinem excrevit ratio dicendi) flos ipse et medulla: Opus nunquam e manibus deponendum, non solum propter civiles rationes, quibus abundat, atque optimum exemplum Reip. administrandæ: (Nam, ut inquit scriptor non negligendus, κάλλιστοι δημοσίων λόγων [Demosthenis] εἰσίν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τὸν τε περὶ Στεφάνου, καὶ τὸν κατὰ Ἀνδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτους, καὶ Ἀριστοκράτους) Non propter summam eloquentiam, cum in hac causa magnus ille dicendi artifex major se ipso pene constitutus est: verum potissimum ob hanc rationem a Panætio et Plutarcho allatam, dignam sane, quæ a tam gravibus scriptoribus commemoretur; et quam adeo Plutarchi verbis proferre liceat, qui sapientissimum istud monitum conservavit. Παναίτιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτοῦ οὕτω γεγράφθαι τοὺς πλείστους, ὡς μόνου τοῦ καλοῦ δι' αὐτὸ αἰρετοῦ ὄντος, τὸν περὶ τοῦ Στεφάνου, τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους — ἐν οἷς πᾶσιν οὐ πρὸς τὸ ἥδιστον, ἢ ῥᾶστον, ἢ λυσιτέλεστατον ἄγει τοὺς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχοῦ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἶεται δεῖν ἐν δευτέρᾳ τάξει τοῦ καλοῦ ποιεῖσθαι, καὶ τοῦ πρέποντος. Hæc ille præstantissimus Auctor in *vita* Demosthenis.

Verum in excellentissima hac oratione nihil excellentius, nihil quod *primores Critices* magis arripuit, quam Σχῆμα istud ὁμοτικόν, ut vocatur, quod occurrit infra, §. 60. et nemini ignotum esse potest, qui de Demosthene inaudiverit. Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, et quæ sequuntur. Istius artificii vim et felicitatem optime expressit Longinus, cap. 16. Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων εἰσφέρει. Τίς δ' ἦν ἢ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; Οὐχ ἡμάρτετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἰκεῖα τούτου παραδείγματα· οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἡμαρτον, οὐδ' οἱ ἐν Σαλαμῖνι, οὐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς. Ἄλλ' ἐπειδὴ καθάπερ ἐμπνευσθεὶς ἐξαίφνης ὑπὸ θεοῦ, καὶ οἶονεὶ φοιβόληπτος γενόμενος, τὸν τῶν ἀριστείων τῆς Ἑλλάδος ὄρκον ἐξεφώνησεν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, φαίνεται δι' ἐνός τοῦ ὁμοτικοῦ σχήματος, ὅπερ ἐνθάδε ἀποστροφὴν ἐγὼ καλῶ, τοὺς μὲν προγόνους ἀποθεώσας, ὅτι δεῖ τοὺς οὕτως ἀποθανόντας ὡς θεοὺς ὁμνῦναι παριστάνων, τοῖς δὲ κρίνουσι, τὸ τῶν ἐκεῖ προκινδυνεύσαντων ἐντιθεὶς φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθιστὰς εἰς ὑπερβάλλον ὕψος, καὶ πάθος, καὶ ξένων, καὶ ὑπερφυῶν ὄρκων ἀξιοπιστίαν, καὶ ἅμα παιώνειόν τινα, καὶ ἀλεξιφάρμακον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκούοντων καθιεὶς λόγον, ὡς κῶνφιζο-

μένους ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον, ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμίνα νικητηρίοις παρίστασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ σχηματισμοῦ συναρπάσας ᾤχετο. Καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τοῦ ὄρκου τὸ σπέρμα φασὶν εὐρῆσθαι·

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην,
Χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

Cætera ibidem consulenda. Nam plurimum conferent ad Auctoris nostri δεινότητα explicandam. Neque unquam bonus et magnus scriptor tam fidelem et accuratum nactus est interpretem, *μεγαλήγορος μεγαλήγορον*. Aristides, Rhetor itidem, et ingenio Critico præditus, summa arte trutinat verba hæc *ardentia*. Παραδείγματος ἕνεκα ἔστω νόημα αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ἐκ τῆς ἐννοίας, σεμνότητος μετεσχηκός· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι — ἐνταῦθα τὸ μὲν ζητούμενον ἦν — τὸ δὲ καὶ ὁμῶσαι ὡς κατὰ θεῶν, τῶν προγόνων, τοῦτο ἔχοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος. De dictione civili §. 8. *Adjungam et alios. Et Demosthenes jurando per interfectos in Marathone et Salamine, id agit, ut minore invidia cladis apud Chæroneam acceptæ laboret.* Quintilian. II. 9. *Nec meretur fidem, qui sententiolæ gratia jurat, nisi si potest tam bene, quam Demosthenes.* Id. Ibid. *Tales sunt illæ inclinationes vocis, quas invicem Demosthenes atque Æschines exprobrant, non ideo improbandæ: cum enim uterque alteri objiciat, palam est utrumque fecisse.* Nam neque ille per *Marathonis et Plataearum et Salaminis propugnatores recto sono juravit, nec ille Thebas sermone deflevit.* Id. XI. 3. *Quid denique Demosthenes? Non cunctos illos tenues et circumspectos, vi, sublimitate, impetu, cultu, compositione superavit? Non insurgit locis? Non figuris gaudet? Non translationibus nitet? Non oratione ficta dat carentibus vocem? Non illud jusjurandum per cæsos in Marathone ac Salamine propugnatores reip. satis manifesto docet, præceptorem ejus Platonem fuisse?* Id. XII. 10. *Ita Geminus Antholog. Gr. Lib. 4.*

Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρει κεῖμαι,
Ξεῖνε, Φιλιππίης σύμβολον ἠνορέης,
Ἵβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλου Σαλαμίνοιο
Ἔργα, Μακεδονίοιο ἔγχεσι κεκλιμένα.
Ὅμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες, ἀτὰρ ἔγωγε
Καὶ ζωῖς ἔσομαι, καὶ φθιμένοιο βαρὺς.

Nonnulla similiter σχολ. Apollon. Rhod. II. 259. Ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὄρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὁμνύῃ συμφορᾶς — καὶ Δημοσθένης μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. *Adjungatur Plutarchus de Gloria Atheniensium: — τὸν Δημοσθένην περὶ τοῦ στεφάνου παραβάλωμεν· ἐν ᾧ τοῦτο λαμπρότατον καὶ λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὁμῶσαι τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων.* Item Hermogenes p. 260. Edit. Crispin. Μεθόδου λαμπρᾶς, καὶ τὸ τὰ ἐνδοξα ἐνδοξότερως λέγειν, ὡσπερ ἐκεῖνος τὸ, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἐξῆς. Τοῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἐνδοξον· οἷον ὀρθῶς οὖν ἐβούλευσα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων κινδυνεύειν, οὕτω γὰρ ἐποίουν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· ὁ δὲ εἰς τὸν ὄρκον αὐτὸ ἀναγαγὼν ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε, καὶ λαμπρόν· οὐχ ἡμάρτον ταῦτα συμβουλεύσας, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὰ ἐξῆς. Idem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

ΤΕΙΧΟΣ μὲν ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθηναίων προὔβαλε τῶν συνήθων τούτων καὶ χειροποιήτων ἀρραγέστερόν τε καὶ βέλτιον, τὴν τε εἰς τὴν πόλιν εὐνοίαν καὶ περὶ λόγους δεινότητα, ὡς αὐτὸς εἶρηκεν, οὐ λίθοις καὶ πλίνθοις τὰς Ἀθήνας ὠχύρωσα, ἀλλὰ μεγάλας δυνάμεσι καὶ πολλῇ τινὶ συμμαχίᾳ, τῇ μὲν ἐκ γῆς, τῇ δὲ ἐκ θαλάττης· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν χειροποίητον περίβολον οὐ μικρὰ τῇ πόλει συνεβάλετο. Πεπονη-
221
κότος γὰρ κατὰ πολλὰ μέρη τοῦ τείχους τοῖς Ἀθηναίοις, ἔπειδὴ ἔδοξεν ἀνορθοῦν αὐτό, ἤρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἐκάστης εἷς, οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν παρέχεσθαι ψιλὴν τοῦ ἔργου· τὸ γὰρ ἀνάλωμα δημόσιον. εἷς τοίνυν τούτων καὶ ὁ ῥήτωρ γενόμενος, οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὴν ἐπιμέλειαν μόνην εἰσήνεγκε τῇ χρείᾳ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔργον ἀμέμπτως ἀπετέλεσε, τὰ δὲ χρήματα ἔδωκεν οἰκοῦν τῇ πόλει. Ἐπήνεσεν ¹ αὐτοῦ τὴν εὐνοίαν ταύτην ἢ βουλή, καὶ τὴν ² προθυμίαν ἠμείψατο στεφάνῳ χρυσῷ· ἔτοιμοι γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς χάριτας τῶν εὖ ποιούντων. Κτησιφῶν δὲ ἦν ὁ τὴν γνώμην εἰπών, ὡς δεῖ στεφανῶσαι τὸν Δημοσθένην ἐν μὲν καιρῷ τοῖς Διονυσίοις, ἐν δὲ τόπῳ τῷ τοῦ Διονύσου θεάτρῳ, ἐν δὲ θεαταῖς πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, οὓς ἢ πανήγυρις συνήγαγε· καὶ τούτων ἐναντίον ἀνειπεῖν τὸν κήρυκα, ὅτι στεφανοῖ Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανίᾳ ἢ πόλιν ἀρετῆς συμπάσης ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτήν. Ἦν οὖν πανταχόθεν ἡ τιμὴ θαυμαστή· διὸ καὶ φθόνος αὐτῆς ἤφατο, ³ καὶ κατὰ τοῦ ψηφίσματος ἀπηνέχθη παρανόμων γραφή. Αἰσχίνης γὰρ ἐχθρὸς ὢν τοῦ Δημοσθένους ἀγῶνα παρανόμων ἐπήγγειλε Κτησιφῶντι, λέγων ἄρχοντα γεγονότα τὸν Δημοσθένην καὶ μὴ δόντα λόγον ὑπεύθυνον εἶναι, νόμον δὲ κελεύειν τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν, καὶ πάλιν νόμον παρεχόμενος τὸν κελεύοντα, εἴαν μὲν τινα ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων στεφανοῖ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν στέφανον ἀναγορεύεσθαι, εἴαν δὲ ἡ βουλή, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἀλλαχόθι δὲ μὴ ἐξεῖναι. φησὶ δὲ καὶ τοὺς ἐπαίνους εἶναι
222
τοὺς ἐπὶ τῷ Δημοσθένει ψευδεῖς· μὴ γὰρ πεπολιτεῦσθαι καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δωρο-

¹ αὐτοῦ

² προμήθειαν

³ καὶ τοῦ ψηφίσματος ἀπηνέχθη

Τῶν συνήθων τούτων] Συνηθέων Συνηθῶν postulat analogia. Sed quorum nominativi in ης penacutum desinunt, eorum genitivos plurales, et adverbia inde ducta, toties video, et in tam diversis Codd. penultima acuta scribi, ut dubitem, an id culpa librariorum accidat. WOLF.

ὠχύρωσα] Alii ὠχύρωσεν. Constructio postulat ὠχυρώσας. IDEM.

Ὁχυρώσας] Hoc Wolfianum est, non editorum, aut mstorum. Revoca autem ex iis ὠχύρωσα: Demosthenem enim quasi loquentem fingit, orationemque ejus adducit, ὡς αὐτὸς εἶρηκεν. Locum, ad quem adludit, vide §. 93. TAYLOR.

Εἰς οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν περαίνεσθαι τοῦ ἔργου] Pro δι' ὧν. Et sic fortasse legendum. Sed Feliciani editio [et msti nonnulli] ἀνευ σοφῶν φαρμάκων habet οὓς [sine εἷς] ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν ψιλὴν παρέχεσθαι τοῦ ἔργου. WOLF. Εἰς οὓς ἔδει κ. τ. λ. habent nonnulla exemplaria, sc. Aldina, Parisiensia, Lindenbrogii. Recte quod dantenus. Quod fortasse mireris. Sed vide, ut flammam ex isto silice excutiam. Ait Libanius huic operi curando dari denos viros e singulis tribubus. Itane? Vix crediderim. Non centenis civibus ea res erat perficienda. Non tanti erat. Verum unaquæque tribus suum tribulem ad id muneris emisit. Lege ergo, cor-

rectione nunquam poenitenda, quam subjecit ora exemplaris Bodleiani, ἤρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἐκάστης εἷς· οὓς ἔδει κ. τ. λ. TAYLOR.

προμήθειαν] [ut ab Aldo et Feliciano edebatur] προμήθειαν [Benenati] per η in antepenultima, id est, πρόνοϊαν, ferri potest: Sed melius est προθυμίαν. WOLF.

Ἡ πόλις] F. ἡ πόλις σύμπασσα, ἀρετῆς ἕνεκα, etc. MARKLAND.

Ὁ φθόνος] Articulum debemus liberalitati Wolfi: Itemque præpositionem κατὰ in linea proxima: Quæ tamen pene est necessaria. φθόνος αὐτοῦ ἤφατο MS. Ven. sc. Demosthenem, ut vertitur quoque. TAYLOR.

Ἀπήγγειλε] Ἐπήγγειλε. Et v. seq. νόμος δὲ κελεύει. Lego cum Obsopæo, νόμον δὲ κελεύει κ. Et pro, τὸν κελεύοντα, τὸν λέγοντα. Et p. 21. v. 1. καὶ τάξει γε ταύτῃ τῆς κατηγορίας. WOLF. Nam ταύτης ubique: quantum investigare potui. TAYLOR.

Νόμον δὲ κελεύειν] Pro νόμος κελεύει. MS. νόμον δὲ κελεύειν, in accusativo, quæ recta videtur lectio. Deinde pro τὸν κελεύοντα, antiquum habuit τὸν λέγοντα. OBSOPÆUS. Νόμον δὲ κελεύειν etiam exhibent editi a Benenato, et Feliciano. λέγοντα etiam idem Felicianus cum MSto Reg. ε.

δικον εἶναι καὶ πολλῶν κακῶν αἰτίον τῇ πόλει. Καὶ τάξει γε ¹ ταύτη τῆς κατηγορίας Αἰσχίνης κέχρηται, πρῶτον εἰπὼν περὶ τοῦ τῶν ὑπευθύνων νόμου καὶ δεύτερον περὶ τοῦ τῶν κηρυγμάτων καὶ τρίτον περὶ τῆς πολιτείας· ἠξίωσθ δὲ καὶ τὸν Δημοσθένην τὴν αὐτὴν τάξιν ποιήσασθαι. ὁ δὲ ῥήτωρ καὶ ἀπὸ τῆς πολιτείας τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο, καὶ πάλιν εἰς ταύτην τὸν λόγον κατέστρεψε, τεχνικῶς ποιῶν· δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τε ἀπὸ τῶν ἰσχυροτέρων καὶ λήγειν εἰς ταῦτα· μέσα δὲ τέθεικε τὰ περὶ τῶν νόμων. καὶ τῷ μὲν περὶ τῶν ὑπευθύνων ἀντίθῃσι διανοίας, τῷ δὲ περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμον ἕτερον ἢ τοῦ νόμου μέρος, ὡς φησὶν αὐτός, ἐν ᾧ συγκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττειν, ἐὰν ὁ δῆμος ἢ ἡ βουλὴ τοῦτο ψηφίσῃται.

Ἑτέρα ὑποθέσις τοῦ περὶ Στεφανοῦ.

Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι πολεμοῦντες πρὸς Φίλιππον ἐν Χαιρωνείᾳ, πόλει τῆς Βοιωτίας, ἠττήθησαν· ἐπικρατήσας οὖν ὁ Μακεδὼν φρουρὰν μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐπέβαλε, καὶ εἶχεν ὑπὸ χεῖρα δουλεύουσαν. ἔλπίσαντες οὖν τὸ αὐτὸ παθεῖν Ἀθηναῖοι, καὶ ὅσον οὐδέποτε ² κατ' αὐτῶν ἦξιν προσδοκῶντες τὸν τύραννον, ἐσκέψαντο τὰ πεπονηκότα μέρη τῶ χρόνῳ τοῦ τείχους ἐπανορθώσασθαι· καὶ δὴ ἀφ' ἐκάστης φυλῆς τειχοποιοὶ προεβλήθησαν. τοιόνδε καὶ ἡ Πανδιονίς ἐξ ἑαυτῆς εἴλετο πρὸς ³ τὴν χρεῖαν τὸν ῥήτορα. τῆς τοίνυν ἐργασίας ἐν χερσὶν οὐσης, προσδεθεῖς ἐτι χρημάτων ⁴ μετὰ τὰ δεδομένα ὑπὸ τῆς πόλεως ὁ ῥήτωρ ἐκ τῶν ἰδίων ἐδαπάνησε, καὶ οὐκ ⁵ ἐλογίσαστό αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαρίσατο. Ταύτην ἀφορμὴν ὁ Κτησιφῶν εἰς τῶν πολιτευομένων δεξάμενος, εἰσήνεγκε γνώμην ἐν τῇ βουλῇ περὶ αὐτοῦ τοιαύτην· ἐπειδὴ διατελεῖ Δημοσθένης ὁ Δημοσθένους παρ' ὅλον τὸν βίον εὐνοίαν εἰς τὴν πόλιν ⁶ ἐνδεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιὸς ὢν καὶ προσδεθεῖς χρημάτων οἰκοθεν παρέσχε καὶ ἐχαρίσατο, διὰ τοῦτο δεδόχθω τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ⁷ στεφανοῦσθαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ ἐν τῷ θεάτρῳ τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν, ⁸ ἴσως ὅτι τότε πλήθῃ συντρέχει ἐπιθυμοῦντα καινὰ δράματα βλέπειν. Εἰσαγομένου τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ προβουλεύματος, ἐφίσταται τοῦ Κτησιφῶντος κατήγορος Αἰσχίνης, ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχων ἐχθρὸς, παράνομον εἶναι φάσκων πρὸς τρεῖς νόμους τὸ ψήφισμα, ἓνα μὲν τὸν κελεύοντα τὸν ὑπεύθυνον μὴ ⁹ στεφανοῦν, πρὶν ἂν δῶ τὰς εὐθύνας· οὐκ ἔτι ταύτας, φησὶν, ὁ Δημοσθένης ἐδεδώκει, καὶ τὰ θεωρικὰ διοικῶν καὶ τειχοποιῶν, καὶ ἔδει ἀναμεῖναι καὶ ἐπισχεῖν τὸ γέρας, ἕως ἂν ¹⁰ ὄφθῃ καθαρὸς ἐξετασθεῖς. δεύτερον δὲ ἀναγινώσκει νόμον τὸν κελεύοντα ἐν Πνυκί ¹¹ στεφανοῦσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διαβάλλων

¹ ταύτης   ² κατ' αὐτῶν   ³ Deest articulus.   ⁴ μετὰ τὰ δεδομένα] μεταδεδομένων
⁵ ἐλογίσαστο αὐτὰ   ⁶ ἐπιδεικνύμενος   ⁷ στεφανοῦσθαι αὐτὸν χρυσῷ
⁸ ἴσως ὅτι πλήθῃ   ⁹ στεφανοῦσθαι   ¹⁰ ὄφθῃ   ¹¹ στεφανοῦσθαι, οὐκ ἐν

TAYLOR.

Μέσα] Similiter, in argumento, quod sequitur: Τοὺς μὲν γὰρ δύο νόμους, τὸν τε τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὸν τοῦ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τοῦ λόγου ἀπέριψε, στρατηγικῶς τοὺς κακοὺς ἐς μέσον ἐλάσας. Quintilian. VII. 1. Demosthenes atque Aeschines — in iudicio Ctesiphontis diversum secuti ordinem, cum Accusator a Jure, quo videbatur potentior, cæperit: Patronus omnia, vel pene omnia, ante jus posuerit, quibus iudicem questioni legum præpararet. Καὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ, inquit Xenopho Memorab. I. 3. in principio, τοὺς τε πρώτους ἀρίστους δεῖ τάττειν, καὶ τοὺς τελευταίους, ἐν δὲ μέσῳ τοὺς χειρίστους cætera. IDEM.

Καὶ τῷ τῆς περὶ] Lege cum universis, καὶ τῷ μὲν περὶ τῶν ὑπευθύνων—Cui familiariter respondet, τῷ δὲ περὶ τῶν κηρυγμάτων. Nescio, unde Wolfio displiceret. Video esse necessarium. IDEM.

Ἀντιτίθῃσι διανοίας] Hoc est, a scripto recedens, voluntate legislatoris nititur. WOLF.

χρεῖαν. IDEM.

Μετὰ τὰ δεδομένα ὑπὸ τῆς πόλεως] Ita Reg. a. Cæteri omnes μεταδεδομένων. TAYLOR. Προσδεθεῖς] Benenatus, ut legimus supra, v. 6. Et membranæ quoque Regiæ, si Cod. ζ. excipias. IDEM.

Δεδόχθαι] Ita Wolfius solus et silens. δεδόχθω enim constanter in Impressis, quibus consentiant o. l. s. Subjecit quidem ὁ δεῖνα in Exempl. Altemps. δεδόχθαι. Plura fortasse ad ζ. 3. IDEM.

Τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν] In Aeschine legitur τραγωδιῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et τραγωδοῖς. Utrum autem eo tempore novi Tragici Athenis exstiterint, an tantum de novis Histrionibus fiat Sermo, nostra parum interest. WOLF.

Δεδώκει] Ἀντὶ τοῦ, ἐδεδώκει. IDEM. Δεδώκει in Aldinis. ἐδεδώκει Editorum cæteri. TAYLOR.

Πνυκὶ στεφανοῦσθαι, οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] F. οὐκ ἐν τῷ θεάτρῳ. Aut, ommissa negatione, Πνυκὶ στεφανοῦσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πνυξ enim locus fuit legitimæ Concionis, διὰ τὸ πυκνὰ ἐκεῖ συνελθεῖν, ἢ διὰ τὸ πεπνυσθαι· Καίτοι μυρίων ἐκεῖ ἀνοήτων καὶ βδελυρῶν πολλάκις ἐκκλησιασάντων, καὶ βλαβερὰ τῇ πόλει ψηφισαμένων. WOLF. Wolfius con-

Τοιόνδε καὶ ἡ] [Editi et MSti] Forte, τοιγαροῦν καὶ ἡ. Et v. seq. πρὸς τὴν

τοὺς πολίτας τοὺς δεξαμένους ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορευθῆναι τοῦ Δημοσθένους τὸν στέφανον. 224
ὁ δὲ τρίτος νόμος εἰς τὴν ὅλην ὄρᾳ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας ἐξέτασιν· κελεύει γὰρ μηδέποτε
ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρώον εἰσάγειν, ἔνθα ἐστὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. ἔψευ-
σατο δὲ φησιν, εὐνοϊαν καὶ σπουδὴν μαρτυρήσας τῷ Δημοσθένει·
κακόνους γὰρ μάλλον καὶ πολέμιος εὐρίσκειται τῇ πατρίδι. Τού-
του τοῦ νόμου χρησίμου τυγχάνοντος τοῦ τρίτου, ἀντιλαβόμενος ὥσπερ τινὸς ἀγκύρας ὁ ῥήτωρ
κατεπάλαυσε τὸν ἀντίδικον, μεθόδῳ δεινοτάτῃ καὶ σοφωτάτῃ τῇ περὶ τοῦ κατηγόρου χρησά-
μενος· ἐκεῖθεν γὰρ ἔσχε λαβὴν ἐλεῖν καὶ καταγωνίσασθαι τὸν πολέμιον. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους
δύο νόμους, τὸν τε τῶν ὑπευθύνων καὶ τὸν τοῦ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τοῦ λόγου ἀπέρριψε
στρατηγικῶς, κακοὺς δ' εἰς μέσον ἐλάσας, τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ εἰς τὰ ἄκρα
προσκέχρηται, τὸ σαθρὸν τῶν ἄλλων ἐξ ἑκατέρου ῥωνύς. Ἔοικε δὲ καὶ διοικεῖν πρὸς τὸ συμφέ-
ρον τὸν λόγον, καὶ οὐ σφόδρα ἀναιδῶς τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενος. δοκῶν γὰρ ἐν πρώτοις ὑπερβαί-
νειν τὸ νόμιμον, ἑτέρῳ τρόπῳ τῷ νομίμῳ προσκέχρηται. καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω Αἰσχίνης τὸν
περὶ τῶν στεφάνων ψευδῆ, πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ὑποκρινόμενος εὔρει καιρὸν εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὰ
ἑαυτοῦ πολιτεύματα, ὡς νομίμῳ μαχόμενος. Καὶ ἡ μὲν διοίκησις τοῦ λόγου τοιαύτη· κεφάλαιον δὲ ἰσχυρὸν τῷ μὲν Αἰσχίνῃ τὸ νόμιμον, τῷ δὲ ῥήτορι τὸ δίκαιον, κοινὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου τὸ
συμφέρον, οὐκ ἔχον φανερὰν τὴν ἐξέτασιν. ἡ στάσις ἔγγραφος πραγματικὴ· περὶ ῥήτοῦ γὰρ τὸ 225
ψήφισμα.

Τῆς δὲ γραφῆς ἔτι Φιλίππου ζῶντος ἀποτεθείσης, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου διαδεξαμένου τὴν ἀρχὴν
ὁ λόγος ἐστὶ καὶ ἡ κρίσις. ὡς γὰρ ἀπέθανε Φίλιππος καὶ τὴν φρουρὰν οἱ Θεβαῖοι τεταρσηκότες
ἐξέβαλον, ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὡς καταφρόνηθεὶς τὰς Θήβας κατέσκαψεν, εἴτα μεταγνοὺς ἐπὶ
τῷ πεπραγμένῳ ἐξεχώρησε τῆς Ἑλλάδος αἰσχυρόμενος, καὶ κατὰ τῶν βαρβάρων ἐστράτευσεν·
οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καιρὸν ἔχειν ἐνόμισαν κρίσει παραδοῦναι τοὺς προδότας τοὺς τὴν Ἑλλάδα ἀδι-
κήσαντας, καὶ οὕτω συνεκροτήθη τὸ δικαστήριον. [Ed. Reisk. et al. add.] Οὐμοῦν τὸ πρῶτον
προοίμιον εὐκτικόν ἐστι, κατὰ μερισμὸν εἰσαχθὲν, καὶ παρασκευάζει τὴν εὐνοϊαν, ἧς μάλιστα
ἐν τῷ παρόντι δεόμεθα· Ὀμηρικῶ δὲ εἴρηται ζήλω,

Κέλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θεαίναι.

Καὶ δὴ καὶ ἔμφασιν ἔχει τοῦ τῇ εὐνοίᾳ θαρρῆεῖν· οὐ γὰρ ἂν ὅλον ἐπεκαλεῖτο τῶν θεῶν τὸ γένος, εἰ
μὴ οὕτω διέκειτο. Τὸ δὲ, διατελῶ, εἴληπται μὲν ἀπὸ τοῦ ψηφίσματος· δηλοῖ δὲ, ὅτι συνεβίω-
σε τῇ εὐνοίᾳ, καὶ αἰεὶ αὐτῆς μέλεται, καὶ πρότερον ἀφήσει τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν τειαύτην διάνοϊαν.

¹ μέσον.

vertebat juxta priorem divinationem, non
in Theatro. Quæ Correctio quanto duri-
or est et horridior, non opus est dicere.
Delenda est impòrtuna ista Negativa: et
bene ista verba, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, adduntur
ad explicandum insolitum istum vocabu-
lum, Πνυκί. Vide omnino Æschinem c.
Ctesiph. §. ιδ'. et annotationes ad locum.
Similiter in Libello Æschinis infra §. ιζ'.
Ἐὰν μὲν ἡ Βουλὴ· στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
ἀνειπεῖν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις, ἐν Πνυκί, ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ. In hac quoque sententia est
Vir doctissimus, qui nuperrime evulgavit
Petit. LL. Attic. Quem vide ad lib. III.
tit. VI. pag. 378. Nam Petitus ipse,
qui aliter emendare studuit, est ex ea
Schola Criticorum, quæ mendum subo-
dorari potest, tollere autem neutiquam.
TAYLOR.

Περὶ τοῦ κατηγόρου] [Ita enim omnes]
F. κατὰ. Et [v. 10.] στρατηγικῶς κα-
κοὺς ὄντας, vel, τοὺς κακοὺς. Et [v.
12.] ἀνέδην pro ἀναιδῶς. Et [v. 14.] πρὸς
ὃν ὁ ῥήτωρ ἀποκρινόμενος. WOLF. ὑπο-
κρινόμενος in o. l. s. et editis. TAYLOR.

Κακοὺς] Dedit Benenatus, quasi Poetæ
alicujus stichum protulisset, στρατηγικῶς

—κακοὺς δ' εἰς μέσον [μέσον] ἐλάσας.

Porro ἀναιδῶς istud, quod præcipitavit
Wolfius, o. est l. s. et optime se habet.
Artificium summum adhibet Demosthenes,

non tamen eo utitur ἀναιδῶς, sine pudore
ei moderatione. Aliquando enim orationem
suam, non arte, sed utilitate, πρὸς τὸ συμ-
φέρον, metitur: uti in ea instantia, quam
statim adhibet Scriptor hujus Argumenti.
Nempe cum τῷ νομίμῳ Æschinis τὸ νόμι-
μον, non τὸ τεχνικόν, aut artificiosum, op-
ponere debuit, effecit sane, ut Ratio ejus
administrandæ Reip. utiliter in locum
istius τοῦ νομίμου succederet. Ad eum
locum confugit, non arte, aut calliditate
aliqua, sed ratione et necessitate. Præ-
stant hæc multo, si quid Ego sapiam, et
Correctioni et Versioni Wolfianæ. TAY-
LOR.

Ἄκρα] in extremis. Oscitanter versum.
Tu, in utraque acie. IDEM.

Τῆς δὲ γραφῆς — ἀποτεθείσης] F. ἀποδο-
θείσης, sc. τῷ Ἀρχοντι, ἢ τοῖς Θεσμοθέ-
ταις. [Male hoc: Vide Ulpian. ad hæc
verba Demosth. §. 35. ἐπέδωκα, καὶ ἐπαι-
νοῦμαι.] Et [l. antepen.] εἴληπται μὲν ἐκ
τοῦ ψηφίσματος. WOLF. Ita [ἐκ] Wolfius
emendare satagebat, cum Aldus ἐπὶ dedit,
pariter ut Felicianus, et Reg. Cod. Paris. ζ.
Facilius erat et proclivius, ἀπὸ δ, uti Ope-
ræ dederunt Laticianæ, auctoritate, credo,
exemplarium Regionum. TAYLOR.

Ἄει αὐτῆς μέλεται] F. ἔχεται. Aut
ἀντὶ τοῦ, ἐπιμελεῖται positum est insolent-
tius. WOLF. Constantissime exarari vi-
deo μέλεται. TAYLOR.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΟΓΟΣ.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς
εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελώ

ΛΟΓΟΣ] *Philostratus Isocratis Panegyricum κάλλιστον λόγων appellat: Sed Dionysius Halicarnassensis: τὸν ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἐγὼ κρέτιστον ἀποφαίνομαι πάντων λόγων. WOLF.*

ἀ. Πρῶτον] *Laudatur hoc Exordium a multis antiquis Scriptoribus, et a nonnullis illustratur quoque. Est et ille verecundæ Orationi aptissimus, quo quatuor primis leviter in summum coeuntibus digitis, non procul ab ore, aut pectore, fertur ad nos manus, et deinde prona ac paululum prolata laxatur. Hoc modo cœpisse Demosthenem credo in illo pro Ctesiphonte timido summissoque principio. Quintilian. XI. 3. Adde IX. 2. IV. 1. bis. Sunt et alii, quos recenset Nota MS. ad oram Exemplaris Altempsiani, sc. Dionysius Halic. Plutarch. Lucianus, Isocrates (quod summo jure mireris) et T. Magister. Horum liquet plurimos aliquid de hac Oratione consignasse, non exordium attigisse solum. In eo certe numero est Plutarchus, qui in tractatulo Περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως, Ed. Gr. Bas. pag. 295. multa habet utilia, coque judicio plena, quo valere dignoscitur Scriptor ille præstantissimus. Cui adjungas, quæ de eadem re habet Quintilianus XI. 1. Existimarunt Antiquiores, Demosthenem aliquatenus in hoc exordio fuisse adjutum his verbis Aristophanis, Equit. 760.*

Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως
μεδεούσῃ,
Εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων
γεγέννημαι
Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύνναν,
καὶ Σαλαβάκχαν,
Ὡς περ νυνὶ μηδὲν δράσας, δειπνεῖν ἐν τῷ
Πρυτανείῳ.
TAYLOR.

Πρῶτον μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῖς θεοῖς
εὐχομαι] *In hoc exordio quatuor res potissimum conficit Demosthenes. 1. Audiëntiam postulat cum commendatione suæ erga Remp. benevolentia. 2. Præjudicio anteactæ vitæ suæ æcusationem*

refutat. 3. Accusatori fidem abrogat. 4. Viam sternit laudibus suis citra auditorum offensam commemorandis, ἀνεπαχθῶς ἑαυτὸν ἐπαινεῖν φιλοτιμούμενος. Qua de re Plutarchi libellus exstat. Summa et cardo hujus orationis in eo maxime versatur: Se, qui in gerenda Rep. dignitatem potius et perpetuam securitatem cum periculis pariendam, quam præsens otium, nec in longitudinem duraturum et cum turpitudine conjunctum, sit secutus, officio boni civis esse functum, nec fortunam sibi præstandam esse. Privatam autem vitam suam cum Æschinis recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exempla opponit, ῥητορικωτέρως μέντοι, ἔμοιγε δοκεῖν, ἢ ἀληθεστερώς. Ratio etiam illa de dignitate et imitatione majorum ab Æschine, et in Oratione περὶ Παραπροσβείας, et ultima Epistola ejusdem labefactatur: quod Athenienses, nec iisdem animis, neque viribus iisdem præditi, quibus olim, res consimiles gerere non potuerint. WOLF.

Πρῶτον μὲν ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] *Subjicitur huic mox, ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶ, &c. Ubi observandum tertium membrum non semper addi, quemadmodum et Latini primum et deinde dicunt, neque tertium addunt. Cicero pro Cluentio: Primum ut id iniuissimum esse confitear, hujusmodi est, ut communitatis eis opus sit legibus, non ut iis quæ sunt non pareamus. Deinde quis unquam Senator hoc accusavit? Ex edit. HERVAG.*

Θεοῖς] *Τοῖς θεοῖς MSS. utputa Regii β. ε. ζ. η. et Aug. ex nostris Vind. et Harl. Codd. item quos excussit Aldus. Ita etiam laudatur ab Antiquis, Dionysio sc. Halic. Quintiliano IX. 4. Servio ad Virgil. XI. Æn. 301. Hermogene, T. Magist. σχ. Aristoph. Equit. v. 762. aliisque. Vide Hermogenem, Edit. Crispin. pag. 113. 280. 292. 344. Sed quorsum, inquires, morosa hæc diligentia in articulis expendendis? Quid confert ad mentem aut spiritum Demosthenis? Ad numeros fortasse, et periodorum structuram*

τῆ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τῶσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶ μάλισθ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης, τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ — σχέτλιον γὰρ ἂν εἴη τουτό γε —, ἀλλὰ τοὺς νόμους καὶ τὸν ὄρκον, ἐν ᾧ πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις δικαίοις καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι μηδέν, οὐδὲ τὸ τὴν εὐνοίαν ἴσην ἀμφοτέροις

¹ ἰ ὑμῖν [Hic semel monitus, Lector, velim teneas in memoria, obelum præfigi iis vocibus, quarum eadem est ratio in textu Taylori Reiskiique.]

multum. Nam Dionysius ille, qui exordium hoc celebratissimum in rhythmum et pedes dividit, vel unam syllabam ægre patietur avelli: et Dionysius ille alter, Longinum volo τὸν κριτικώτατον, multum interesse arbitratus est, utrum ἢ ὡς πρὸς νέφος, an ὡς νέφος, vel denique ὡς περὶ νέφος legeremus. Vide Tractatum περὶ Ὑψους, cap. 39. Et, quanquam auriculas nostras non omnis hodie ferire potest Gratia Constructionis Atticæ, multum tamen operæ in ea re elaboranda, atque in iis minutiis positum olim fuisse, et existimare par est, et docent Rhetorum Monumenta, quæ ad ætatem nostram pervenere. Verbi gratia, cum scribitur ἢ. ζ'. Οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμενῃ πῶ τότε, quis est nostrorum hominum, qui rotunditatem rite capiat istius periodi, aut quem offendere potuit ista Particula, si desideraretur? Attamen dicitur ab Ulpiano ad locum παρέλκειν τὸ, π ω, χάριν τοῦ κᾶλου μόνον. Adjicere possem constructionem istam ἢ. γ'. ἀξιῶ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀκοῦσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου. Quæ fefellit Interpretem. Rhythmus fortasse postulavit, ut verba ita ordinarentur, πάντων ὁμοίως ὑμῶν: Sed Series et ratio Grammaticæ τὸ ὁμοίως cum τῶ ἀκοῦσαι conjungit. Ut dicitur in hoc Exordio, verbis ritualibus, et ex Lege sumtis, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. Teretes erant et religiosæ aures Atheniensium, ut tota Theatra exclamarent, si fuit una Syllaba aut brevior, aut longior, ut ait Cicero in Bruto. Et, juxta eundem Auctorem, Non Demosthenis fulmina tantopere vibrassent illa, nisi numeris contorta ferrentur. Quam curiosi erant Antiqui, ut etiam prosam Orationem digitis et arte callerent, docet Dionysius ille sæpe a me laudatus, de Composit. Verbor. ἢ. 18. Ἐνὸς ἔτι παραθήσομαι λέξιν, ᾧ τὰ ἀριστεῖα τῆς ἐν λόγοις δεινότητος καταδίδωμι. ὅρος γὰρ δὴ

τις ἐστὶν ἐκλογῆς τε ὀνομάτων καὶ κάλλους συνθέσεως ὁ Δημοσθένης. ἐν δὲ τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου λόγῳ τρία μὲν ἐστίν, ἃ τὴν πρώτην περίοδον συμπληροῦ κᾶλα· οἱ δὲ ταῦτα καταμετροῦντες οἶδε εἰσὶν οἱ ῥυθμοί. πρῶτον μὲν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις. Ἄρχει δὲ τοῦδε τοῦ κᾶλου Βακχεῖος ῥυθμὸς, ἔπειθ' ἔπεται Σπονδεῖος, εἶτα Ἀνάπαιστος, καὶ μετὰ τούτων ἕτερος Σπονδεῖος, εἶθ' ἐξῆς Κρητικοὶ τρεῖς, Σπονδεῖος δὲ ὁ τελευταῖος. Τοῦ δὲ δευτέρου, ὅσῃν εὐνοίαν cætera, quæ eadem fide et diligentia exsequitur, in pedes et numeros digerendo. Rursus Idem in eodem libello numeros hujus exordii attingit, so. ἢ. 25. et deinde ad tantæ ἀκριβείας atque sollicitudinis defensionem se accingit, quam meam pariter, atque hujusce Annotationis, quam maxime cupio fieri. TAYLOR.

Εὐσεβείας] Nempe juris jurandi et legum servandarum, uti Ulpianus jam explicuit, quo etiam jam annotante, eleganter conjunguntur ἀντίδικος, h. e. πολέμιος, et σύμβουλος, h. e. προσφιλής. Tum τοῦτο παραστῆσαι etc. interpretandum est: intertest, hanc ut dii vobis mentem injiciant. v. Viger. de gr. dictionis idiotismis c. V. sect. 9. ἢ. VII. ibique Zeune, p. 275. ed. Hermann. HARL.

Παραστῆσαι] Disputatur, quid id esset, quod precatur Demosthenes τοὺς θεοὺς παραστῆσαι: Utrum, scil. τοῦθ' ὅπερ ἦν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων εὐσεβείας, an illud demum, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. In hac sententia est Interpres, adeoque verba (ὅπερ ἐστὶ — δόξης) in quadam quasi parenthesis concludit. Ego tamen aliter sentio. Nam ἢ. δ'. ubi hanc precationem instaurat, legimus, ὅ, τι μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς εὐσέβειαν ἐκάστῳ, τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν. Et mecum est Interpres Italus. TAYLOR.

Τὸ μὴ προκατεγνωκέναι] Latini præjudicium vocant, quod Græci προκατάγνωσιν,

ἀποδοῦναι, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆ τάξει καὶ τῆ ἀπολογία, ὡς βεβούληται καὶ προήρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἔᾶσαι χρήσασθαι.

β'. Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν¹ ἀγῶνα Αἰσχίνου, δύο δ' ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ μεγάλα. Ἐν μὲν, ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι. οὐ γάρ ἐστιν ἴσον νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν, καὶ τούτῳ μὴ ἐλεῖν τὴν γραφὴν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, —, οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἶπεῖν οὐδὲν ἀρχόμενος τοῦ λόγου· οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ.² Ἐτερον δ' ὅτι φύσει πᾶσιν ἀνθρώ-

¹ ἀγῶνα, Αἰσχίνου δύο

² ἔτερον δ' ὅτι φύσει . . . ἠδέως

et verbum προκαταγινώσκω, quo in Oratione κατὰ Μειδίου etiam, et alibi utitur. Dicitur vero etiam ut hoc loco, προκαταγνωσμένη δίκη, quæ præsumpta opinione damnata est, antequam causa agatur. Ex edit. HERVAG.

β'. Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι] Ulpianus in Præfatione: μηδέπω συστήσας, πότερον αὐτὸν, ἢ Κτησιφῶντα ἀπολογήσασθαι δεῖ, συναρπάσας τοῦτο, ὡς ὁμολογούμενον, ἀξιῶ τοὺς ἀκούοντας ἐπιτρέπειν αὐτῷ, καθ' ἣν βούληται τάξιν προάγειν τὸν λόγον. WOLF.

Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν] Suidas exponit, ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω. IDEM. Vertit Aquila Romanus in libro de Figur. Sentent. juxta init. Adde Quintilian. IX. 2. Hermog. p. 352. 410. TAYLOR. Demetrius Phaler. ed. Galei p. 149. 1. HARL.

Οὗτος δ' ἐκ περιουσίας κ. τ. λ.] Catilina apud Sallustium: Nos pro Libertate, pro Patria, pro Vita certamus: Illis supervacaneum est pugnare pro potentia paucorum. Ἐκεῖνοι δ' ἐκ περιουσίας ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἢ, ὑπὲρ τῶν ὀλίγων δυναστείας. WOLF.

Ἐκ περιουσίας] Ex abundantia, nollem istud supervacaneum Wolfii et Lambini: multo minus, ex nimia rerum affluentia, quod dedit Anonymus: omnium minime, quod Etruscus: e costui m'accusa per tempo che gli avanza. Nos forte dicemus: The odds are on the side of Æschines. Or, the difference of the account. Contentio inter nos inæqualiter admodum est comparata. Vide Harpocr. Suidam. v. Ἐκ περιουσίας, et Demetr. Phaler. §. 265. TAYLOR. Adde Colomes. ad Quintil. Institt. IV. 5. p. 364. ed. Burmann. et Viger. de græcæ dictionis idiotismis IX. sect. 3. §. III. p. 599. ed. Herm. HARL.

Ἐκ περιουσίας] Ex abundantia, absque necessitate. Ἐκ περιουσίας, inquit Suidas, dicitur de rebus, quæ supersunt, et quæ

rum presentia non est necessaria. Vim igitur istius ἐκ περιουσίας multo melius assecutum fuisse crediderim eum, qui Anglice verteret, out of wantonness, quam qui, jubente Cl. Taylora, exponeret, the odds are on the side of Æschines; or, the difference of the account: "contentio inter nos inæqualiter admodum est comparata." Sic enim in jejunam quandam et frigidam iterationem delaberetur Demosthenes: Longe (inquit) meliore quam ego conditione est adversarius. Quippe non pari periculo ego et Æschines in judicium venimus. Quare? Quoniam mihi quidem — de fama et fortunis omnibus est periclitandum (ita enim explenda est pulcra ista aposiopesis): ille autem inæqualiter admodum mecum contentionem comparavit, hoc est, longe meliore quam ego utitur conditione! STOCK.

Οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ] Id est, iste autem tantum est otii nactus, et tantum quietis habet ab aliis negotiis, ut ei abunde vacet me accusare, nedum perinde ut ego, in hoc ipse certamine capite et fortunis periclitatur. Quibus verbis significat Æschinem id certamen sponte excitasse, nulla officii necessitate pulsum. Idem alibi, [κ. Στεφ. ψευδ. p. 1122. ed. Reisk.] οἱ δ' ἐκ περιουσίας πανηροὶ οὐδεμίαν πρόφασιν ἔχοιεν ἂν εἶπεῖν: id est, qui autem in bonorum facultatumque copia prave agunt, excusare egestatem non possunt, cui ipsi ob secus admissa postulantur. Ex edit. HERVAG.

Ἐτερον δ', ὅ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν ἀκούειν ἠδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἀχθεσθαι. Τούτων τοίνυν κ. τ. λ.] Multo inferiorem Æschini in hac causa sese esse monens Demosthenes duo maxima ponit, quibus gravetur: ἐλαττοῦμαι Αἰσχίνου δύο καὶ μεγάλα· ἐν μὲν, ὅτι — ἔτερον δ', ὅ φύσει κ. τ. λ. Per se igitur patet,

ποις ὑπάρχει τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν ἀκούειν ἠδέως, τοῖς ¹ δ' ἐπαινοῦσιν αὐτοὺς ἀχθεσθαι. τούτων τοίνυν ὃ μὲν ἐστὶ πρὸς ἠδονήν, τούτῳ δέδοται· ὃ δὲ πᾶσιν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐνοχλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. καὶ μὲν εὐλαβούμενος τοῦτο μὴ λέγω τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῷ, οὐκ ἔχειν ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα δόξω, οὐδ' ἐφ' οἷς ἀξιώ τιμᾶσθαι δεικνύναι· εἰ δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω, πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἐμαυτοῦ. Πειράσο- 227
μαι μὲν οὖν ὡς μετριώτατα τοῦτο ποιεῖν· ὅτι δ' ἂν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἀναγκάζῃ, τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν ὁ τοιοῦτον ἀγῶνα ἐνστησάμενος.

γ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, πάντας ἂν ὁμολογήσαι κοινὸν εἶναι τούτῳ τὸν ἀγῶνα ἐμοί τε καὶ Κτησιφῶντι, καὶ οὐδὲν ἐλάττονος ἀξίου σπουδῆς ἐμοί. πάντων μὲν γὰρ ἀποστερεῖσθαι λυπηρόν· ἐστὶ καὶ χαλεπόν, ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐχθροῦ τῷ τοῦτο συμβαίνῃ· μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας τε καὶ φιλανθρωπίας, ὅσω περ καὶ τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστόν ἐστι. Περὶ τούτων δ' ὄντος τούτου τοῦ ἀγῶνος, ἀξιώ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀκοῦσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου

¹ † ἐπαινοῦσι δ'

ut ἐν μὲν, ita ἕτερον δ' ab ἐλαττοῦμαι pendere, alterumque ἐν μὲν per ὅτι, alterum ἕτερον δ' per δ' explicari, altero vero inferior hoc sum, quod omnibus hominibus natura insitum est etc. Verba autem, quæ sequuntur, τούτων (quod ad infinitivos ἀκούειν et ἀχθεσθαι pertinet) τοίνυν κ. τ. λ. addenda crant, ut, utrum eorum, quæ posuerat, τῶν — ἀχθεσθαι, ad Demosthenem pertineret, accuratius doceretur. Sic in priore membro verba ὅτι — ἀγωνίζομαι per οὐ γὰρ ἐστὶν κ. τ. λ. exponenda erant. Itaque verba bene ligata, nec magis structuram immutatam vides, quam §. νδ'. δουεῖν ἔνεκα — ἐνὸς μὲν, ὅτι — ἐτέρου δὲ, ἔτι κ. τ. λ. Reiskius, ἕτερον δ' ἃ φύσει — ἀχθεσθαι τούτων τοίνυν κ. τ. λ. rescribens, vereor, ut huic loco bene consuluerit. Nam neque ἕτερον δ' (ἐλαττοῦμαι), ita absolute positum, plenum hunc sensum habere potest, quem ille voluit, alterum eorum, quibus inferior sum Æschini, hoc est, sed ὅτι vel relativum ὃ, vel simile quid subjici debuit; et verba ἃ — τούτων ad se invicem referri, particula adjecta τοίνυν vetat. WUNDERL. ὁ Tayl.

Ἄ] Forte ὅτι. AUGER.

Ἄ] ὡς ἔπος εἰπεῖν] Aretinus: ut ita dicam. Melanchtho: quod fere omnibus ingratum est. Perionius: quod omnes solet offendere. Meletus: Ut uno verbo dicam. WOLF.

Καὶ μὲν εὐλαβούμενος τοῦτο] Cicero, sive quis alius, in Sallustium: Quo me vertam, P. C.? Unde initium sumam? Majus enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior est uterque nostrum. Quod si aut de vita atque rebus nostris huic conviciatori respondebo, invidia gloriam consequitur: aut si hujus facta, mores, omnem ætatem nudavero, in idem vitium incidam procacitatis, quod huic objicio. IDEM.

γ'. Ἄν ὁμολογήσαι] Demosthenes, de assensu judicum, ut de re præsentē, cogitans, modestiori forma loquendi utitur ἂν ὁμολογήσαι pro ὁμολογήσαι. Modestiae enim speciem quandam opinionibus vel sententiis expositis particula ἂν adjecta veteres adjuxisse, opinamur, secuti cum alia tum Plutarchum in proœmio vitæ Demosth. et Cic. Δύο γὰρ ἐτέρους οὐκ ἂν εὐρεθῆναι δοκῶ ῥήτορας, ἐν μὲν ἀδόξων καὶ μικρῶν ἰσχυροῦς καὶ μεγάλους γενομένους. WUNDERL.

τῷ] Τινί. WOLF.

Μάλιστα δὲ — ὅσω περ] Ἄντι τοῦ, τοσοῦ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ καὶ πρὸς εὐσέβειαν ἐκάστω, τοῦτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς γνῶναι.

έ. Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθύς ἀνἀπελογούμην· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἐλάττω λόγον τᾶλλα διεξιῶν ἀνάλωκε, καὶ τὰ πλεῖστα κατεψεύσατό μου, ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω καὶ δίκαιον ἅμα, βραχέα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν, ἵνα μηδεὶς ἕμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου. Περὶ μὲν δὴ τῶν ἰδίων ὅσα λοιδορούμενος βεβλασφήμηκε περὶ ἐμοῦ, θεάσασθε ὡς ἀπλᾶ καὶ δίκαια λέγω. Εἰ μὲν ἴστε με τοιοῦτον, οἷον οὗτος ἠτιᾶτο, — οὐ γὰρ ἀλλοθὶ που βεβίωκα ἢ παρ' ὑμῖν —, μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε, μηδ' εἰ πάντα τὰ κοινὰ ὑπέρευ πεπολίτευμαι, ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθε ἤδη. εἰ δὲ πολλῶ βελτίω τούτου καὶ ἐκ βελτιόνων καὶ μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθεὶς λέγω, ² χεῖρω καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ὑπειλήφατε καὶ ³ γινώσκετε, ⁴ τούτῳ μὲν μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων πιστεύετε· δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ἅπαντ' ἐπλάττετο· ἐμοὶ δ' ἦν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδέδειχθε ἐπὶ πολλῶν ἀγώνων τῶν πρότερον γεγενημένων, καὶ νυνὶ παράσχεσθε. Κακοήθης δ' ὧν, Αἰσχίνης, τοῦτο παντελῶς εὐήθης ὡήθης, τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ τρέψασθαι.

¹ † ὑμῶν

² † χεῖρονα

³ † γινώσκετε

⁴ τούτῳ μὲν δὴ, μηδ'

έ. Κατηγορήσεν] Κατηγορεῖν significat publice rem incusare, praesertim in judiciis aut coram populo. WUNDERL.

Καὶ ἐκ βελτιόνων] Formula. Lysias Orat. IX. κατὰ Θεομνήστου, p. 118. Ed. Steph. Ἄλλ' ὅτι βελτίων, καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ; MARKLAND.

Τοῦτο παντελῶς εὐήθης ὡήθης] Ἀντὶ τοῦ, εὐήθως. WOLF.

Τρέψασθαι] Lectionem τρέψασθαι, quam tres optimi codices habent, vulgatæ τρέψεσθαι, praesertim duxi, ut δ. γ. a med. in verbis ἐμὲ δ' εἶπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν editores fecisse video, secutus ea, quæ ipse in Observatt. Crit. p. 177. 178. explicui, quæque in eam sententiam amississimus meus Schaeferus ad Theocritum

p. 227. protulit. Quibus quidem, Græcos aoristis sæpius, ubi ex latinæ vel vernaculæ linguæ ingenio futurum positum expectes, usos esse, satis jam probatum esse putamus. Idque egregie quoque confirmari nunc video loco Homeri Odys. B. 274.

Εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσι γόνος καὶ Πηνελοπέιης,

Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔοπα τελευτήσειν, ἀμενοιᾶς. —

Ἄλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσαι, οὐδ' ἀνοήμων,

Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,

Ἐλωρὴ τοι ἔπειτα τελευτήσῃ τάδε ἔργα.

229 οὐ δὴ ποιήσω τοῦτο, οὐχ οὕτω τετύφωμαι, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευμένων ἀκατεψεύδου καὶ διέβαλλες, αὐτίκα ἐξετάσω, τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ¹ ἀνέδην οὕτως γεγεννημένης ὕστερον, ἀνβουλομένοις ² ἢ τουτοισὶ ἀκούειν, μνησθήσομαι.

ζ'. Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας· τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτῆ ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ προπηλακισμόν ³ ὁμοῦ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημένων, εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἐνὶ τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. οὐ γὰρ

¹ ἀναίδην

² ἀκούειν ἢ τουτοῖς

³ * ἐμοῦ

Nec tamen negarim, discrimen aliquod subtilius esse inter aoristum et futurum in ejusmodi locis. Observasse enim mihi videor, ubi de re agitur, futura quidem, sed quæ continuo aut incipit aut eventum habet, aoristi vel præsentis infinitivum significatione futuri poni. Ap. Hom. II. Γ. 28. Menelaus, Paride conspecto, lætitia afficitur, φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείττην. Herodotus I. 156. Κῦρος δὲ ἡσθεῖς τῇ ὑποθήκῃ, καὶ ὑπεῖς τῆς ὀργῆς, ἔφη οἷ πεῖθεσθαι, futurum πείσεσθαι non usurpavit. Nam id statim facturus erat Cyrus. WUNDERL.

Τετύφωμαι] Vide Harpocrat. in v. et Vales. pag. 187. TAYLOR.

Τετύφωμαι] “Τυφοῦσθαι non tantum inflari, sed etiam dementem esse significat: ap. Polyb. III. 81. Si quis inter imperatorias virtutes ullam potiore ducit cura explorandi ingenium ac naturam ducis adversariorum, ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται, is errat et cæca mentis caligine laborat. Sic et Demosth. Philip. III. δ. in fin. ἀνδρῶν δὲ ληθεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ, μήτε νῦν μήτ' αὐθις ὡς ὑγιαίνοντί μοι προσέχητε. Si nugari et mentis affici errore videbor, neque nunc neque in posterum mihi ut sano auscultetis. Et pro Cor. οὐ δὴ ποιήσω τοῦτο, οὐχ οὕτω τετύφωμαι. Nequaquam faciam hoc, non ita sum AMENS. Et rursus idem (περὶ Παραπρεσβ. ξδ. in fin.) ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι καὶ τετύφωμαι νῦν κατηγορῶν. Sed ego insanio et stolidus sum, qui nunc accusem. Ubi sicut μαίνομαι et τετύφωμαι copulantur, ita τετυφωμένος et μανικός ap. Aristot. in Probl. quærentem διὰ τί οἶνος τετυφωμένους ποιεῖ καὶ μανικούς.” Raphaelius ad Ep. D. P. ad Tim. I. 6. 4.

Πομπείας] Ulpian. “Ὑβρεως, λοιδορίας, διὰ

τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς κωμωδεῖν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. Deinde sequitur Scholion aliud, alterius, ut puto, Scriptoris, quod tamen non longe distat sensu et interpretatione. Infra scribit Noster §. 37. in fin. Ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, οὐδὲν ἦττον ἐμοῦ, πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἴλετο. Ubi rursus consules σχ. ad locum. Adde porro Hermogenem, π. μεθ. δεινότη. statim ad initio, Harpocr. v. Πομπείας, Suid. quoque v. Πομπεία et Πομπείας, Magist. et Ammonium v. πομπή. σχ. Aristoph. Plut. 1015. TAYLOR.

Τῆς ἀναίδην οὕτως] Cum non significet ἀναιδῶς, sed ἀπαρκαλύπτως, reelius scribi videtur per ε, ἀνέδην, παρὰ τὸ ἀνιέναι, sicut συστάδην, βάδην, παρὰ τὸ συνιστάναι, βάναι. WOLF. Iterum audi σχτην. nostrum: Ἐὰν μὲν διὰ τῆς διφθόγγου γράφηται, τῆς ἀναισχύου του λέγει, ἀνδὲ διὰ τοῦ ε, ὅπερ καὶ βέλτιον, τῆς πολλῆς, ἐκ τῆς ἀνέσεως, ἀθρόα τε καὶ σφοδρῶς. Et Ego sane cum Ulpiano potiore esse hanc lectionem judico. Ob soni et literarum affinitatem iterum MSS. discordant circa has voces, ad initium σχ. Orationis Timocrateæ. Ἀναίδην præter Parisinam Benenati, Ald. Ven. et Ital. Ἀνέδην MSS. Ald. β. γ. ex Regiis, Harl. Vindob. Editio optima Feliciani, et Cod. Aug. TAYLOR. Paulo ante διέβαλλες, et post τουτοῖς Tayl.

ζ'. Τῶν μέντοι] F. τῶν μὲν τοίνυν. WOLF.

Οὐκ ἐνὶ] Malim, οὐκ ἐν ἧν. IDEM.

Οὐδ' ἐγγύς] Sc. τῆς ἀξίας δίκης. IDEM.

Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ — οὐδ' ἐν ἐπήρειας] Forte, ἀλλ' ἐν, vel τὸ δ' ἐν ἐπήρειας, aut οὐ δὲ ἀφαιρεῖσθαι. Aretinus: Non enim decet auferri jus populorum adeundi, nec in odii ac malevolentiae loco istud ponere. Non enim

rectum, nec justum, nec civile est fieri, Athenienses. Melanchtho: tanta vero crimina cum mihi objecerit, ut ne pares quidem pœnæ inveniri queant, audet petere, ne mihi dicendi potestas concedatur. Injustissimum est autem, et nequaquam civili societati conveniens, odio et petulantia cujusquam largiri, ne reus audiatur. Perionius: Neque enim eripienda est potestas veniendi ad populum: Nec causæ dicendæ facultas: Nec id in obtreptionis aut invidiæ loco ponendum: Nec fieri recte atque ordine potest: Nec id æquum est quidem, Judices. Sed eum oportuit, etc. Meletus: Ne in ipso quidem recenti facto. (sic τὸ οὐδ' ἐργὸς interpretatur) Non enim privandus est aditu populi et potestate dicendi Æschines. Sed ut hoc ex petulantia atque invidia faciat, neque per Deos est rectum, neque civile, neque justum, viri Athenienses, sed in quibus, etc. Locus est obscurus et controversus, proptereaque suspectus. Ego meam interpretationem si non veram, at perspicuam esse puto. Connexio periodorum habet obscuritatem: Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλά, etc. — Τῶν μὲν τοίνυν κατηγοριῶν etc. — Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ etc. — Ἄλλ' ἐφ' οἷς etc. — Est Commemoratio quædam in conquestione iniquitatis: et Confessio, maxima esse crimina, et omni supplicio vindicanda, recteque delata ad judices, si vera essent. Eum enim esse judiciorum usum, ut causæ cognoscantur, et nocentes mulctentur. Sed abuti judicium benignitate ad criminandos ex odio atque invidia insontes (id quod nunc Æschines faciat) id vero nequaquam esse ferendum. Sed in hac quoque sententia me nonnihil turbat, quia ait προσελθεῖν τῷ δήμῳ, ut non de judiciis, sed de concionibus loqui videatur. Eodem pertinet etiam τὸ λόγου τυχεῖν. Queritur enim Isocrates, τοὺς πολλοὺς οὐδὲ τῆς φωνῆς τῶν ἐναντιουμένων ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν ἐθέλειν ἀνασχέσθαι. Quid ergo si sic connectas? Si crimina mihi objecta vera essent, nec dignas pœnas, neque dignis proximis, de me sumere possit Resp. Quæ cum mihi adeundi populi habendarumque concionum potestatem dederit, ea ego potestate sim abusus ad explendum odium meum adversus inimicos atque invidiam. Id quod neque rectum est etc. Atque si me tantis in rebus Æschines, quantus eas facit, pestem et perniciem reip. moliri videbat, cur non statim in iudicium adducebat?

Cam via multa patet, nulla est bona;
qua sit cundum,

Ipsæ tibi monstret ductor Atlantia-
des.

WOLF.

Ἐν τούτοις τοῖς ῥητοῖς, ut conquestus est
Ulpianus, ἀσάφειά ἐστι πολλή. Et merito

sane. Interea Voces ipsæ sunt satis perspicuæ: sed Sententiæ non recte cohærent, neque apte distribuuntur. Ego igitur primam lectoris oculis subjiciam eum ordinem et sequelam, quam ex Demosthene auctore profectam esse arbitror: deinde meam de ea re exponam sententiam, et iis rationibus, quas habeo, enitar vincere, simul et turbatum esse in Textu, quo utimur vulgo, atque istius infelicitatis causam a me esse deprehensam. Ad hanc modam igitur loquitur Demosthenes, si me audias, sc.

Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα, πολλά, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτῆ, ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προσωπληκισμὸν ὁμοῦ, καὶ πάντα τὰ τριαῦτα.

[Ο] οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχον, οὔτε πολιτικόν, οὔτε δίκαιόν ἐστίν, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι.

Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγου τυχεῖν, οὐδ' ἐν ἐπήρειας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν.

Ἄλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με ἐώρα τὴν πόλιν, οὔσι γε τηλικούτοις, ἡλίκα νῦν ἐτραγῶδει, καὶ διεξήκει, ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι.

Εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἐώρα, εἰσαγγέλλοντά, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντά παράνομα, παρανόμων γραφόμενον.

Καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων, ὧν νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξήκει (scii. πράττοντά με ἐώρα) ἢ καὶ ἄλλ' ὅ, τι οὖν ἀδικοῦντά με ὑμᾶς ἐώρα, εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρίαι, καὶ κρίσεις — καὶ τούτοις ἐξῆν ἅπασιν χρῆσθαι. In his interpretandis, versione utar propemodum Lambini: Nam ille quadantenus in hac causa processit, et pariter translationem instituit:

Crimina igitur mihi illata sunt multorum atque atrocium facinorum, quibusque pœnæ sunt acerbissimæ legibus constitutæ: sed tota hæc Accusatio nihil aliud habet propositi, quam improbam inimici calumniam, petulantiam, convicium, probrum et contumeliam, cæteraque generis ejusdem. [Omitto hic, quæ repeti arbitror.] Quod medius fidius, Athenienses, neque rectum, neque civile, neque justum est, ne ulla quidem ex parte. Non enim jus adeundi ad populum, causæque dicendæ potestatem cuiquam eripere, non in ea re dolori suo servire, neque maledicendi et petulanter alterum insectandi occasionem ex ea quærere oportet: Sed quæ me facinora committere in remp. videbat; quum præsertim essent tanta, quanta modo voce pene tragica clamabat, eorum pœnas a legibus constitutas, recentibus etiam tum maleficiis, expetere, iudicioque persequi debebat: si res delatione nomi-

nis dignas admittere videret, nomen meum deferre, et hac via me in iudicium vocare: si quid contra leges scribere ac decernere, accusationem mihi de decretis contra leges factis intentare: denique si quid omnino me contra temp. admittere videret, cuicuiusmodi esset, sunt leges, sunt iudicia, sunt actiones, quibus omnibus uti licebat.

Profecto si eo ordine et nexu non scripsit Demosthenes, optandum pene fait, (absit verbo invidia) ut ita scripsisset: Adeo nitide, adeo luculente, adeo disposite procedunt omnia. Verum quid de fugitivis istis commatibus statuam, proximum est ut ostendam. Ab huiusmodi Propositione satis recte orditur: nempe:

Τὰ μὲν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Bene est: et hinc Sententiæ adversative apponitur ea quæ sequitur, satis proba et luculenta: sc.

Τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις—ἐπήξειαν ἔχει—καὶ λοιδορίαν κ. τ. λ.

Esto: Sed et aliud Adversativum video:

Τῶν μέντοι (i. e. δὲ) κατηγοριῶν etc. v. 11.

Et, quod merito displicere potest, nihil aliud hic in Redditione dicitur, quam quod in Propositione dictam erat prius. Age, ἐξέτασον παράλληλα, ut scribunt Græci, et ut scribit Noster, ut eo situ dispiciamus, quid intersit:

Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημένων, εἶπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἐνὶ τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγύς.

Conferas, Trutines, Metiaris, Excutias, Excrucies, quidvis fac periculi: Solertem dabo, qui quidvis ex hac posteriore Oratione expresserit, quod non interceptum erat in priore.

Multa mihi crimina objecit Æschines, quorum de singulis gravissimæ quæ possunt pænæ statuuntur: Ultimum sc. supplicium: gravissimum quidem quod Sors humana patitur, verum ob delicti naturam leve: Interea tamen tot et talia mihi crimina objecit Æschines, ut pænas dignas a me repetere Civitas nullo modo possit.

Hiccine est quem dicunt Demosthenem! Hæccine ea quæ contorqueri aiunt Fulmina! Atqui, ut in instituto pergam, hæc Confusio non simplici vice Auctori nostro contigit. Infra ζ. κ'. cum Æschine ita agit:

Quando in eo statu essent Res Græcæ, et Philippus cunctorum servitutem palam meditaretur, a Te, Æschine, vel ab alio quovis, qui mea consilia reprehendit, roga-rem, quid in ea Fortuna Civitatem nostram agere oporteret? Utrum eam decuit, quæ toti Græciæ saluti esse solebat, jam dignitatis atque istius prærogativæ immemorem, Philippum in consiliis exsequendis adjuvare, ut Thessali et Dolopes faciebant? An, (quod levius fortasse) istud quidem non agere, sed domi sedentem, atque otiosam, sinere Philippum ea per se facere, quo pacto Arcades, Messenii et Argivi se gesserunt? Age dic mihi, ποίας μερίδος, ἐν τίνι τάξει, in qua classe, expediebat fuisse Remp.? Nam, si meis consiliis usa non fuisset, necesse est eam vel in hac vel in illa parte omnino fuisse constitutam. Recte. Sed videas, quæso, quo pacto eam rem exsequitur:

ζ. κ. in init.

ζ. κ. circa med.

Πότερον αὐτὴν ἐχρήν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν, καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει, συγκατακτᾶσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν, καὶ τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν; ἢ τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν· δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθεῶς ἂ δ' ἐώρα συμβησόμενα, εἰ μηδεὶς κωλύσει, καὶ προσηθά-νετο, ὡς εἴποιεν, ἐκ πολλοῦ, ταῦτα περιιδεῖν γιγνώμενα;

Ἀλλὰ ἰὺν ἔγωγε τὸν μάλιστα ἐπιτιμῶν-τα τοῖς πεπραγμέ-νοισι, ἠδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἐξούλετ' ἂν; πότερον τῆς συναιτίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἑλλησι κακῶν, καὶ αἰσχυρῶν, ἧς ἂν Θετταλοῦς, καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἴποι τις; ἢ τῆς περιεωρακείας ταῦτα γιγνώμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἧς ἂν Ἀρκάδας, καὶ Μεσσηνίους, καὶ Ἀργεῖους θείημεν;

Posterius sane Incisum, si quid est in ea Observatione, quod prodesse potest, non erat in Ulpiani Codd. quantum ex ejus scholiis augurari fas est. Verum sive ille invenerit, necne, a me nunquam impetrare possis, aut hæc, et similia, non nisi deploratissima ad nos pervenisse, aut multam me aberrare in ea divinatione, quæ omnem hanc molestiam amoliri posse videtur. Scilicet utroque in loco, ubi vides iterari Commata illa ἰσοδυναμοῦντα, si alterum tollas (neque id ægre feres), defæcabitur Textus, eumque colorem Demostheni restitues, quem ille exoptaverit. Unde autem, dices, per tot sæcula interpolatum sit? Duæ nimirum ab ultima vetustate exhibant Demosthenis quæ vocantur Ἐκδόσεις. Solebat id apud Antiquos fieri; atque ea Cura ijs Scriptoribus

impendi, quorum in libris expoliendis recensendisque aliorum opera utiliter collocari poterat. Ita Homeri alia erat Editio κατὰ Φιλήμονα, alia κατὰ Ῥιανόν, Σωσιγέιους alia, alia Ἀριστάρχου, Ζηνοδότου, alia Cypria, Sinopica, alia κοινῆ, et nominantur etiam κοιναί, et χαριέστεραι, alia denique ἐκ νάρθηκος, ut cæteras omittam, quæ erant numerosæ. Quod legitur hodie Apollonii Rhodii, est ex secunda Editione istius Scriptoris. Scholiastes enim, qui latus ejus claudit, eum diligenter ad Προέκδοσιν, sive Editionem priorem, recensuit, quæ quantum ab hodierna distet, intelliges ex σχ. ad hos versus I^{mi}. libri, sc. 285. 515. 543. 725. 788. 801. Et similis Fortuna, ut dicebam, obtigit Auctori nostro. Quod quoniam alibi a me animadversum est liberius, hic sufficiat memorare, unam ab Ulpiano vocari Ἀρχαίαν, sive Antiquiorem Demosthenis Editionem, Δημάδην, sive Popularem, alteram. Vide Ulpian. ad Orat. contra Midiam sæpiuscule. Hinc fortasse liquebit, cur multa hodie non legantur in nostro Auctore atque hac Oratione, quæ citarunt ex ea Antiquiores. Verbi gratia: Nullibi per totam hanc Orationem occurrunt hæc verba: Τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς. Attamen ea diserte profert Ulpianus, et exponit, ad Philipp. I. ex Oratione, quæ erat ὑπὲρ Κτησιφῶντος, et Suidas etiam citat, in v. Ἀποστολάς, sed Auctore dissimulato. Nimirum in altera Editione legi poterant: in altera non ita. Et sic de aliis quoque statui posse et debere arbitror.

Et quoniam ea res jam agitur, non videbor esse importunus, si locos deperditos ex hac Oratione colligam. Interea tamen non omne quod laudatur ex Oratione περὶ Στεφάνου, ad eam classem protinus redigo. Nempe, aliquando errat ille, qui citat, et Demosthenem intelligit, non in causa Ctesiphontis, sive περὶ Στεφάνου, verum in earum alterutra quæ exstat, inscripta κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυριῶν. Ita Suidas v. Καταψευδομαρτυρησάμενος quem tamen facile argueret Harpocratio, qui κατὰ Στεφάνου diserte habet; quin et Initium istius Orationis, ita scil. conceptum: Καταψευδομαρτυρηθεῖς, ᾧ ἄνδρες δικασταί, et quæ sequuntur. Idem dicendum est de voce Παραπεπτωκῶς, quæ in harum quoque priore legitur, non in ea de Corona. Ita etiam statuendum est de v. Φαρμακῶντα. Vid. Suid. Harpocr. v. Φαρμακῶς, atque etiam Etymol. M. Atque huic simile exemplum mox subjungam. Hæc igitur erat uua Erroris ansa in citando. Sequitur alia. Nempe ob Causæ non magnam dissimilitudinem, confundere solebant hanc nostram cum illa π. Παραπρεσβείας. Utraque enim gravis, spectabilis, et ad Remp. pertinebat. Id Th,

Magistro aliquoties usu venit. [e.g. in ξαίνω p. 638. ubi vide interpretes in ed. Bernardi. HARL.] Aliquando memoria freti Antiquiores sensum solummodo adducebant, verbis aliquantulum disparibus et diversis. Hæc omnia fortasse, vel plarima, perseveranti in legendis iis, quæ scribimus, plana fient. Denique alia de causa abesse poterant nonnulla, quæ olim hic legebantur, sc. quia obelum Criticorum perpessa sunt. Qua de re audi Hermogenem, p. 317. Ἐκεῖνα μέντοι διὰ τὸ ἄγαν εὐτελὲς καὶ ὀβελίσαντές τινες ὑπεξείλοντο ἴσως ὀρθῶς ποιῶντες· λέγω τὸ, κυάμους ἐφθούς βοῶσα, καὶ, κατὰ πᾶν τὸ θέρους ἐπλανᾶτο, καὶ τὰ ἐξῆς. Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἂν ἀρμόσειεν· ἐν δημοσίῳ δὲ, καὶ τηλικούτον ἔχοντι ἀξίωμα λόγῳ, ἢ προσώπῳ, ἢ πράγματι, πῶς ἂν ἀρμόττοι; His præmissis, hæc citantur, quæ sequuntur:

Τοῦ μὲν τὸν πατέρα ἠταιρηκέναι, τοῦ δὲ τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι.

T. Magist. v. Ἐταῖρα.

Λογογράφους τοίνυν καὶ ὑβριστὰς ἀποκαλῶν καὶ τοιαῦθ' ὑβρίζων.

Id. v. Λογογράφος.

Exstant in π. Παραπρ.

Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε.

Id. v. Ὁ δεῖνα. Si hoc sit verba Oratoris laudare.

Τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει;

Id. v. Τί διαφέρει.

Vide Not. ad §. v^θ. in fin.

Φιάλας Λυκιουργεῖς δύο.

Athen. XI. 12.

Vide Leopard. XI. Emend. 18.

Σινώπη.

Harpocr. in v.

Σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὥσπερ δεδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. ἐπειδὴν γὰρ μὴ ἐθέλωσιν ἀποδοῦναι, ἂ ἔλαβον, τί ἄλλο τις ἔχει ὄνομα θέσθαι τοῖς τοιούτοις, ἢ ὅτι ἀφαιροῦνται εἰς τὰ ἀλλότρια;

Hæc et plura laudant ex περὶ Στεφάνου, tum Suidas, tum Etym. M. Leguntur tamen hodie in Orat. πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν. Et vox quidem Σύλας (id est, Συλήσεις) in ea Oratione, quæ inscribitur περὶ τοῦ Στεφάνου τῆς τριηραρχίας. Vides his verbis, quæ subjicimus, istius erroris originem. Nam recte se habet Harpocratio: Σύλας. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου [τῆς τριηραρχίας, κἂν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου. Ἐξελλόμενος ὅποταν μὴ σύλαι ᾧσιν Ἀθηναίοις.] ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγουόμενος αὐτό φησιν· Σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα κ. τ. λ. Verba Harpocratio, quæ nunc inclusimus, deerant in Etymologo. Atque hæc hactenus: Redeo.

Aio autem porro, fieri etiam potuisse, ut binæ istæ Editiones, quibus fruebantur

Antiqui, aliquando per incuriam describentium, aut quavis alia ex causa, confabrentur, ad hanc nostram, quæ sola hodie obtinet, concinnandam. Ita constabit, quare plurimæ identidem Sententiæ verbis aliquantulum diversis ab Auctore nostro iterentur (vide quæso quæ præfatur ad Midianam): licet Photius arbitretur magis, eas quasi abortivas excidisse ex scriniis Demosthenis, priusquam ultimam manum Auctoris expertæ fuissent, aut secum ille statuisset, utri parti Orationis eæ elegantius convenirent. Ex hac etiam Hypothesi expediemus fortasse, unde toties turbatum sit per Orationem *de falsa Legatione*, tot repetantur, commisceantur, tot ex improvise inchoata, statim etiam ex improvise relinquuntur imperfecta. Vide notata ad Æsch. p. 254. ed. R. p. 265. l. 11. ed. T. et Dem. *περὶ Παραπρεσβ.* ad not. δι' αὐτὸ κ. τ. λ. §. 48. et quæ præmisimus isti Orationi. Verum age, exemplis et rationibus hanc rem transigamus. Scribit Demosthenes c. Aphob. I. 816. 12. 13. ed. R. n. 14. Ed. Lutet. καὶ ταῦτα μὲν ἐνεργὰ κατέλιπεν, ὡς καὶ αὐτοὶ οὗτοι ὁμολογήσουσιν, ὧν γίγνεται τοῦ μὲν ἀρχαίου κεφαλαίου τέτταρα τάλαντα, καὶ πεντακισχίλια. Ut in transcurso id moneam, istud πεντακισχίλια erat πεντακισχίλια, sc. *Drachmæ*, non *Talenta*. Nam hoc fuisset incredibile. Verum ad me propius pertinet in isto loco Budæi sollicitudinem levare, qui merito miratur, quare præter omnem consuetudinem Demosthenes scriberet ἀρχαίου κεφαλαίου, cum utrumvis vocabulum recte per se stare possit, et *Sortem*, i. e. uti nos appellare solemus, *The Principal*, denotare. Nimirum Vox hæc in uno Exemplari, in altero illa exstabat. Plurimos proferre potui Auctores, qui τὸ ἀρχαῖον de ea re dicant, plurimos etiam, qui τὸ κεφάλαιον, ni ea res esset a Lexicographis præoccupata: sed qui utrumque adhiberet, et τὸ ἀρχαῖον et τὸ κεφάλαιον, præter Demosthenem in hoc loco, vidi neminem. Neque sane nata est ea locutio ex glossemate, quod vocant. Non enim solent rara vocabula æque raris explicari et exponi. Nimirum opera ista laderetur. Et quo jure diceres τὸ κεφάλαιον elucidare τὸ ἀρχαῖον, eodem, illud ab hoc elucidari contenderem. Porro, c. Aphob. falsi testimon. p. 846. 24. ed. R. n. 11. Ed. Lutet. *Μαρτυριῶν γὰρ πλεον ἢ πάνυ πολλῶν τῶν ἀπασῶν ἀναγνωσθεῖσῶν* et quæ sequuntur: Nimirum scribebatur:

μαρτυριῶν πλεον ἢ ** (Numero abraso)
et rursus:

μαρτυριῶν πάνυ πολλῶν.

In Philip. I. §. 8. dicitur

συνελόντι δ' ἀπλῶς εἰπεῖν,

VOL. II.

Quæ vox ἀπλῶς in nonnullis desideratur. Sc. dixerunt Antiqui eodem animo,
et συνελόντι δ' εἰπεῖν,
et ἀπλῶς δ' εἰπεῖν.

His fortasse conjungenda sunt et ea in Oratione, in qua occupamur, §. κά. in fin.

Τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας [αὐτεπαγγέλτους] [ἐβελοντάς] παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. Vide locum.

Et Philip. I. §. 5.

Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν [ἐβελοντάς] ὑπάρχειν ἅπαντας [εἰτοίμους].

In Oratione de Corona ter legitur:

οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

Sensus optime perficeretur, si legamus, vel:

οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. πόθεν;

Vel:

οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

At utrumque dioi, inficetum et molestissimum. Unde a nostris MSS. vel hoc vel illud abesse solet. Verum quod omnium maxime memorari et animadverti volebam, incredibile dictu est, quanto æstu laborant nonnulli, cum Æschines ait *decem* legatos, Demosthenes *quinque* tantum, ad Philippum fuisse missos: porro ei numero Demosthenem accenseri ab Æschine, excludi a se ipso: Vel, quod potius, quandoque a se ipso in eo cæta numerari, quandoque autem prætermitti. At tigi ad Argumentum Orat. π. Παραπρεσβ. Attamen ubi, ais Tu, sibi in ea re adversatur Demosthenes? In ea Causa, quam hodie tractamus. Nam aliquando exaratur de ea Legatione παρόντων ἡμῶν—μὴ ἀπίωμεν ἐκ Μακεδονίας—ἀπαγγειλάντων ἡμῶν—ἀπαγγελλόντων ὑμῖν ἡμῶν, cum in aliis Codd. constanter παρόντων ὑμῶν—μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας—ἀπαγγειλάντων αὐτῶν—ἀπαγγελλόντων ὑμῖν τούτων. Vide modo, §. ι. Nimirum consarcinata est Editio, quæ ad nostram ætatem pervenit, ex prioribus, quarum hæc unam, illa alteram partem in hac disceptatione tuebatur. Nam in Editorum nullis, prout hodie circumferuntur, ea est Constantia, qualem jure exspectare potuissemus, si ex uno Exemplari depromerentur. Et proinde in eo, quod memoravi, Argumento Orationis *de falsa Legatione* habitæ, cum tenor loci, atque res ipsa tulerit ad eam Hypothesin, ut Demosthenes *secunda* vice ea legatione defungi crederetur:—ιστέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ. Adhæsit tamen ex altera Hypothesi in libris quamplurimis: ιστέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης οὐκ ἀπῆλθεν. Plura fortasse alibi. Jam, ut telam pertexam, si istud impetravero, repeti hic nonnulla atque inconsi-

derate interseri ex diversis exemplaribus, atque semel cœptum esse juxta hunc locum perturbari; nemo cœtera mihi invidebit, sc. permisceri potuisse, atque ex suo ordine moveri, Comma unum atque alterum, quibus Nos postliminium dedimus, et de quibus mox plura dicemus.

Scio equidem, auctoritatem Hermogenis pag. 279. contra me facere, qui iteratas illas Interrogationes (de quibus egimus, p. 31.) Πότερον αὐτὴν ἔχρησεν —; et Ἄλλα νῦν ἔγωγε ἠδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος —; exemplam affert istius Figuræ, quæ Ἐπιμονὴ dicitur a Technicis, et solerter ab Oratoribus antiquis aliquando adhibetur. Ita Ille: Ταύτη τῇ ἐννοίᾳ πλέον ἢ τετρακίς ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κέχρηται — Διὰ γὰρ τὸ ἔνδοξον τῆς ἐννοίας ἐπιμένει, καὶ δεινῶς ἐπίκειται τῷ ἐχθρῷ, ταῖς συνεχέσιν ἐρωτήσεσι οὐδὲ ἀναπνεῖν ἔστιν. Non nego feliciter olim vibrasse ea fulmina Demosthenem, et sæpissime pertundi et καταρρητορεύεσθαι iis artibus adversarium, quem nactus est. An id hoc loco præstare voluerit, vehementer dubito. Judicet æquus lector. Ego interea acumen Hermogenis desidero, qui plus quam vicibus quaternis hic ait ingeminari a Demosthene. Teneo quid hominem impulerit, ut ita scriberet. Sed in eo decipiebatur. Et nihil amplius existius auctoritate efficitur, quam ut constaret, inveterasse jam inde ab Hermogenis ætate duos istos paragraphos, quorum alterum eliminandum pronunciaui. Neque ego mendi diuturnitatem valde disputo. Verum de tota hac causa plura contendam ad §. θ'. ubi (si nondum vicisse videbor) causa vicero. Et lectorem meum magnopere oro et obtestor, ut adjungeret huic disputationi ea, quæ ibi dicturus ero. TAYLOR.

Ingentem illam ego corrigendi licentiam non sum ausus imitari; neque fortasse (unam si modo clausulam recidas, τῶν μέντοι κατηγοριῶν —) usque adeo necessaria videbitur.

Accusationis hujus, inquit Orator, propositum ipsum et prima quasi facies indicia præ se fert hostilis malitiæ et ludibrii. Etenim cum nemini deneganda sit ad populum accedendi copia, quemque libet in jus vocandi, neque tamen qui istuc fecerit vexandi gratia et explendæ invidiæ, aut rectum fecerit, aut civile, aut justum, Athenienses. Quod nisi hac mente accusator extitisset, tantis meis flagitiis, cum etiam tum essent recentia, pœnas legibus constitutas opponere illum oportuit, vel læsæ majestatis, vel legum violatarum postulantiem; καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν. (Me, inquam, atque hac via sollicitare debuit: neutiquam enim Ctesiphontem potest con-

fodere per mea latera; neque enimvero, si me obrui posse confideret, illum unquam petivisset.) Quinetiam si quod aliud eorū, quæ modo calumniose percensebat, me patrantem observasset, sunt leges de omnibus, sunt judicia, sunt actiones, &c. STOCK.

τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα — ἀλλ' ἐφ' οἷς κ. τ. λ.] Hunc locum cum Taylorus alique ut corruptissimum transpositionibus sanare et emendationibus tentaverint, Reiskius vero, quæ illis viris dubia visa, iis silentio transmissis, pro sano et integro habuerit, in hoc dissensu virorum doctorum, ut fit, timidius ago, cum meam de illo sententiam aperio. Nam alterius utrius judicio ignorantiae crimen sustinendum esse video. Et tamen faciam. Demosthenes, ad ea responsurus, quæ Æschines in res, ab eo publice gestas, contulerat crimina et mendacia, in univ ersum ante de consilio accusationis (περὶ τῆς προαιρέσεως τοῦ ἀγῶνος) disputat, ut ostendat, Æschinem illo quidem animo sibi inimicissimum prodere, quod crimina illa non olim, suo quodque tempore, objecerit, sed omnia nunc in perniciem suam coacervaverit. Verbis igitur τὰ — τοιαῦτα discrimen facit inter crimina ab Æschine in se dicta, quorum multitudinem et magnitudinem non negat, et inter consilium accusationis ipsum, quod statim ut atrocissimum et pessimum insectatur; *quamquam* — idque verbis τῶν μέντοι — ἐγγύς continetur — dignam sibi pro malefactis, si vera sint, mulctam imponere nequeat civitas. Ita verba τῶν μέντοι κατηγοριῶν — ἐγγύς, quæ ut iterationem meram verborum τὰ μὲν οὖν — τιμωρίας ejicienda censuit Taylorus, si pro adjecto membro acceperis, locum habere posse, nemo non videt. Particula μέντοι autem, ut Latinorum *quamquam*, ejusmodi membra prioribus apponi, indicat. Jam vero periodo Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι — γραφόμενον, quæ de causa consilium accusationis inimicissimum sibi videatur, demonstrare aggreditur. Itaque particulam γὰρ ad verba τοῦ δὲ — τοιαῦτα referendam esse, nec magis hunc connexum verbis interpositis τῶν — ἐγγύς turbari, patet, quam loco huic simillimo, quo interpretationem nostram egregie juvari firmarique vides, §. ξ'. Νῦν δ' ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας προαιρέσεις ἀποφαίνω, καὶ δείκνυμι, ὅτι καὶ πρὸ ἐμοῦ τοῦτ' εἶχε τὸ φρόνημα ἡ πόλις· τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἐκάστοις τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναι φημι οὗτος δὲ, τῶν ὅλων κατηγοριῶν, καὶ κελεύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν, ὡς φόβον καὶ κινδύνον αἰτίῳ τῇ πόλει γεγεννημένῳ, τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερηῆσαι γλίχεται, τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοι-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

λιν, οὐσί γε τηλικούτοις, ἡλικία νῦν ¹ δὴ ἐτραγώδει καὶ διεξ-
 ῆει, ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰ δίκηματα

¹ † Deest δὴ.

Ἐτραγώδει] Obsop. διετραγώδεις. WOLF. Potius ῥ. ἢ. in voco. ἡλικ. νῦν ἐτραγώδεις. TAYLOR.

Παρ' αὐτὰ τὰ δίκηματα] Id est, protinus admissis delictis, de quo etiam πρὸς Λεπτίνην. Ex edit. HERVAG.

Γιαρ' αὐτὰ τὰ ἀδίκηματα] Εὐθύς ὅτε ἠδίκουν ἐγὼ ταῦτα. Ferrentibus delictis, et flagranti crimine, ut JCTi loquuntur. WOLF.

Παρ' αὐτὰ τὰ ἀδίκηματα] Recentibus delictis. Eo ore omnes fere Interpretes. Ita scribit Josephus Antiq. Jud. p. 416. Ἴνα γνῶς ὅτι κερδαίνουσιν οὐδὲν οἱ κακοὶ, μὴ παρ' αὐτὰ τὰ δίκηματα κολασθέντες, scil. pœnam ex continente adjectam sceleri, τὸ ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, ut verbis utar Thucydidis, III. 38. Sed et aliam habet et majorem Emphasis, nempe pœnam juxta formam criminis, ut dici potest, subeundam; verbi gratia, si Εἰσαγγελίας ἄξια commiserit, ut v. 1. p. seq. eas pœnas daret, quæ lege isti culpæ affiguntur: si παράνομα γέγραφε, v. 3. eas quæ compete- bant παράνομα γράφοντι, denique (continua- tur enim argumentum v. 3. p. 38. sine importanissimo isto commate, quod v. 1. et 2. inveteravit) cujuscunque demum crimi- nis argueretur, erant leges, erant supplicia, quæ in unumquemque facinorosum peculi- ariter statuisset Majorum Diligentia. Ju- risprudentia enim Attica accurate distin- xit, quo animo, quo gradu maleficii, et quanto cum damno Reip. committeretur unumquodque facinus: et eadem pariter fide et diligentia trutinavit supplicia quo- que. Qui Græcos scriptores evoluit sine eo monito et delectu, multa frigide leget, quæ illi exactissime scripserunt. Atque arrepta ea opportunitate, sumere liceat, ῥ. οδ. hujus Orationis, ubi, quæ cum sum- ma proprietate scripsit Demosthenes, vel levissime, ut dixi, feriunt lectorem, Fori Attici hospitem, rerum istarum indiligen- tem, et in eo Jure minus exercitatum.

Ἐν οἷς εἰσηγγελόμην, ὅτε ἀπεψηφίζεσθε μου, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τοῖς δῶκουσιν οὐ μετεδίδοτε, τότε ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστα με πράττειν.

Ea erat Εἰσαγγελίας Conditio et Natura. Atque ad istum ritum pertinent soleunia ista, ἐψηφίζεσθε — ἀπεψηφίζεσθε — τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. Sequitur Crimi- nis et Proventus Species altera:

Ἐν οἷς δὲ τὰς γραφὰς ἀπέφυγον, ἔννομον καὶ γράφειν καὶ λέγειν ἀπεδεικνύμην.

Ecce ut stilum vertat? γραφὰς φεύγειν — ἀποφύγειν — ἀποδείκνυσθαι ἔννομα γρά-

φειν. Quæ non temere aut inconsulto variantur. Sequitur:

Ἐν οἷς δὲ τὰς εὐθύνας ἐπεσημαίνεσθε, δι- καίως καὶ ἀδαρδοκίτως πάντα πεπρα- χθαί μοι προσωμολογεῖτε.

Erat et hæc quædam quasi Accusati- onis Species, sed in se recepit calculi quandam rationem, eosque ritus, qui in scrutando, ponderando, inquirendo atque computando fere exercebantur. Dixit ergo ἐπισημαίνεσθαι: quod de Rationibus subscribendis atque obsignandis dicitur. Iterumque dixit προσωμολογεῖτε: quæ pariter Vox solenniter et quasi ritualiter adhibetur, cum rationibus probe subdu- ctis, FELICITER, aut ACCURATE, pronunciatum. Æsch. c. Ctesiph. 447. 1. ed. R. p. 387. ed. T. Ἄλλ' ὅμως ἐπειδὴν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῆ, οὐδεὶς ὑμῶν ἐστὶν οὕτω δύσκολος τὴν φύσιν, ὅστις οὐκ ἀπέρ- χεται τοῦθ' ὁμολογήσας, καὶ ἐπινεύσας ἀ- ληθὲς εἶναι, ὅ, τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς (vel, ut vertente pagina scripsit, ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς) αἰρῆ. An eo dico quæ lectori probari possunt? Nondum tamen omnia, quæ videor deprehendisse. Nam cum ibidem concludit Demosthenes, et rem ad quandam quasi ἀνακεφαλαίωσιν reducit, ibi distinctionis, proprietatis et decoris memor, accurate subjungit:

Τί προσῆκον ἦν — τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμέ- νοις θέσθαι τὸν κτησιφῶντα ὄνομα; οὐχ ὁ τὸν δῆμον ἑώρα τιθέμενον; οὐχ ὁ τοῖς ὁμωμοκότας δικαστάς; οὐχ ὁ τὴν ἀλήθειαν παρὰ πᾶσι βεβαιούσαν;

Non est utique emere factum, quod ad Εἰσαγγελίαν, τὸν δῆμον, ad γραφὰς, τὸν δικαστήν, ad εὐθύνας denique τὴν ἀλήθειαν accommodaret. Ita cum scripsit Demosthenes ῥ. λή. Ἐξέλιπες ἐν ταῖς εὐθύναις, ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἄλλαις κρίσεσι, bene subjungit Ulpianus, sc. εὐθύνη ἐστὶν ἂν δημοσία τις ἐπιστεύθη· γραφὴ ἐπὶ τῶν παρανόμων· κρίσις δὲ ἐπὶ ἐγκλήματος. Ita scriptum est c. Stephanum II. Μαρτυρεῖν γὰρ οἱ νόμοι οὐκ ἔωσιν αὐτὸν αὐτῶ, οὔτ' ἐπὶ ταῖς γραφαῖς, οὔτ' ἐπὶ ταῖς δίκαις, οὔτ' ἐν ταῖς εὐθύναις. Idem tamen ῥ. οδ. hujusce Orationis distinxit propius ad ea, quæ proferimus, scil. καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ταῦτα ἐπαγόντων μοι. Sed hæc a me sunt alio loco expendenda.

Atque isti usui, quem dixi, commode inservit Præpositio παρὰ. Quæ compara- tionem quandam (juxta-positionem vocant technice) repræsentat: atque monet ratio- nem esse institutam inter pœnam et male-

χρησθαι, εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά μ' ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμε-

fiem. Licet ergo hæc et similia in leviori sensu nunquam accipiantur, et statim, *confestim*, etc. significant, neque ῥ. ζς'. Διόπερ τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγῶν — Et similiter, modo, Ἐκστάς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, καὶ φυγῶν τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους, verumtamen ad nostram sententiam prope et probe accedit id, quod dicitur ῥ. λ'. Φέρε δὴ παρὰ τοῦτον, τὸν ἐκ τοῦ ἐμοῦ νόμου κατάλογον: Age conferas, apponas utriusque nostrum catalogum, ut quid intersit, dispicere possimus. Eo igitur animo sæpissime in his Orationibus reperitur παραναγινώσκειν τοὺς νόμους sc. τὰ ψήφισματα, aut aliquid ejusmodi. Age recita causam, quæ in jus deducitur, et juxta quoque recita leges. Ὑπομνήσατ' αὐτὸν ἄνευ θορύβου τὸ σανίδιον λαβεῖν, καὶ τοὺς νόμους τῶ ψήφισματι παραναγιῶναι. Æsch. c. Ctesiph. 590. 3. ed. R. 443. l. 1. ed. T. Similiter p. 577. pen. ed. R. p. 438. l. 3. ed. T. ἀναγιώσκειται ὑμῖν τὸ ψήφισμα παρανάγνωθι καὶ ὃ γέγραφε κτησιφῶν. Adde eundem p. 41. 1. R. p. 260. l. 6. T. p. 268. 10. R. p. 271. l. 16. T. et notas ad loc. ubi Lector meus consulere admonebatur, quæ Vir doctissimus habiturus erat ad Æschinem p. 582. R. p. 439. 17. T. Cl. enim Marklandus in eo loco pro πάλιν ἀναγινώσκειν, fretus iis exemplis, quibus in hac re modo utimur, παραναγινώσκειν legi jasserat. Quod cum optima fide præstare potui, deterritus tamen iis verbis, quæ ex Polluce ibidem adduxi, ab ea Correctione abstinui, licet peritissime judicavit Vir præstantissimus; atque ad eam normam, in qua jam laboramus, summa cum proprietate dici ab Æschine potuisset παρανάγνωθι τοὺς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα. Denique ea Locutio extra Forum deprehenditur quoque: ut ubi ait Demosthenes ῥ. π'. Φέρε δὴ καὶ τὰς τῶν λειτουργιῶν μαρτυρίας, ἃν λελειτούργηκα, ὑμῖν ἀναγιῶ πάσας παρανάγνωθι δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις, ἃς ἐλυμαίνου. Recitentur monumenta meorum in Remp. benefactorum, et una quoque, juxta, comparandi gratia, Senarii, quos ille infelix Actor recitando labefactavit. Porro: ἀ παραναγινώσκειν recta deducimur ad παραγράφειν. Quod cum significet, non nude et simpliciter describere, verum eo animo, ut in contentionem veniat, atque ideo opponi possit, id quod describitur, idcirco de Exceptoriis in Jure Attico usurpatur, de qua re disputavi ad Aristocrateæ p. 629. 16.

R. tom. III°. p. 344. col. 2. T. Hæc autem si vere dicantur, et arbitror esse verissima, hallucinatur Wolfius aliquoties in vertendis nostris Auctoribus. Ait Æschines c. Ctesiph. pag. 539. 2. R. p. 442. l. 12. T. Quemadmodum in architectonica rectitudinem et obliquitatem discernimus, potnam applicando, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου, τουτὶ τὸ σανίδιον, sc. hæc Tabella lilis institutæ, (Libellas) καὶ τὸ ψήφισμα, Decretum, quod tulit Ctesipho, καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι, sc. Leges quas describi fecimus, juxta apponi curavimus, et quibus, ut exceptoriis, utimur contra jus, quod Ctesipho sua rogatione statui voluit. Ita verto liberius, et justius credo, quam Wolfius, qui habet miserrima hæc verba, scil. leges, quibus fraus facta est. Neque hilum proficit Interpretes Etruscus: le leggi pubblicamente scritte. Rursus in hac oratione ῥ. λγ'. Λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκλῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων: de violatis legibus, ait Wolfius: Et Ferrus, jam sibi dispar: delle leggi ingiustamente scritte. Neuter recte. Neque quidem Scholiastes ad locum: Qui quid intellexit per hæc verba, νόθων νόμων, ἃν εἰσῆγεν Αἰσχίνης, παρ' οὓς παρέγραφα τὸ ψήφισμα, ipse viderit. Tantum scio, locum ipsum non ab eo fuisse intellectum. TAYLOR. Conf. Petiti comm. in leg. Atticas p. 429. ed. Wesseling. et de vi παρὰ Heusing. ad Juliani Cæsares p. 107. sq. HARL.

Παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα] Mentem Oratoris propius attingisse mihi videntur, qui vertunt, recentibus delictis, (dicit enim ille μοχ, ἐκστάς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, καὶ φυγῶν τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους) et usitatam etiam locutionis ipsius significationem. Joseph. Antiq. Jud. p. 416. (quem citat Taylorus) hæc habet: ἵνα γινῆς, ὅτι κερδαίνουσιν οὐδὲν οἱ κακοὶ, μὴ παρ' αὐτὰ τὰ δεικνύμενα κολασθέντες, rapnam ex continente adjectam sceleris. Demost. c. Pantænenum, (p. 966. in fin. ed. Reisk.) ἀπάντων δ' ἀνθρώπων εἰωθότων παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων, ἀγανακτεῖν. STOCK.

Εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα, &c. εἰ δὲ γράφοντα παράνομα] Si me vidisset rogationem ad populum ferentem legibus contrariam, aut contra legum interdicta aliquid promulgantem. Est enim παρανόμων γράφεσθαι, idem quod κατηγορεῖν τοῦ παρανόμου γράφοντος.

νον· οὐ γὰρ δὴ πού Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δ' ἐμέ, ἐμέ δ' εἴπερ ¹ ἐξελέγξειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο. καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων, ὧν ² νῦν διέβαλλε καὶ διεξήει, ἢ καὶ ἄλλ' ὅτιοῦν ἀδικοῦντά μ' ὑμᾶς ἐώρα, εἰςὶ νόμοι περὶ πάντων καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις καὶ τιμωρίαι, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. καὶ τούτοις ἐξῆν αὐτῷ ἅπασι χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ, καὶ ὁπηνίκα ἐφαίνετο ταῦτα πεποιη- 230 κῶς καὶ τοῦτον τὸν τρόπον κεχρημένος τοῖς πρὸς ἐμέ, ὡμολογεῖτ' ἂν ἢ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Νῦν δ' ἐκστάς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ καὶ φυγῶν τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους, τοσούτοις ὕστερον χρόνοις αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λαιδορίας συμφορήσας ὑποκρίνεται· εἶτα κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τουτονί, καὶ τοῦ μὲν ἀγῶνος ὅλου τὴν πρὸς ἐμέ πως ἔχθραν προϊίσταται, οὐδαμοῦ δ' ἐπὶ ταύτην ἀπηντηκῶς ἐμοὶ τὴν ἑτέρου ζητῶν ἐπιτιμίαν ἀφε-

¹ † ἐξελέγχειν

² † νυνὶ

Ex. edit. HERVAG.

Οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Ita suum scholiolum curiosus aliquis lector allevit ad oram Exemplaris Altempiani: Ταῖς μὲν κατηγορίαις καὶ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις πολιτικὸν ἦν τότε, καὶ δίκαιον ἅμα παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι· καὶ οὐ νῦν. οὐ γὰρ δύναται ἐκ τοῦ κρίνειν καὶ διώκειν ἐμέ, ὥστε καταδικάσασθαι τὸν Κτησιφῶντα. Wolfius, perinde ac legisset: Εἰ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμέ, ἐμέ δ' εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο, ita vertit: Cum enim Ctesiphontem propter me persequi iudicio possit, ipsi mihi profecto, si convinci posse confideret, non pepercisset. Venetus ita: Non enim Ctesiphontem jure accusare valet mea causa, me quidem ipsum si convincere posse putasset, non accusasset? Etruscus: Percioche non puo esser questo, che egli per amor mio habbia accusato Tesifonte; e me, se egli avesse sperato di convincermi, non mi avesse accusato. Alius: Non enim utique Ctesiphontem quidem potest iudicio persequi propter me: me vero, siquidem convincere existimabat ipsum, non accusasset: Et similiter Lambinus. Harum vero nulla Versionum vel minimum sensum exhibet, neque si verba per se ipsa contemplerur, neque si eam relationem aut nexum, quem habere debent cum iis, quæ præcedunt, aut iis quæ sequuntur, et quem hodie infeliciter sane interpellant. Ita Πόνος πόνω πόνον φέρει, et labes labi materiam præbet. Si hoc videbitur, dele: mox rosti-

tuemus in suo loco. Vide statim ad finem §. 5'. TAYLOR.

Δήπου] Utique. v. Hoogeveen de partic. p. 305. HARL.

Ἐμέ δ' — αὐτὸν] Ἀντὶ τοῦ, ἑμαυτὸν δὲ, Attica Tmesi, et interpositis aliquot vocibus. WOLF. Perperam. TAYLOR.

Ἐξελέγξειν ἐνόμιζεν. αὐτὸν, οὐκ ἂν —] Sic distinguit Aug. 1. addito scholio ἀντὶ τοῦ ἐμέ αὐτόν. REISKE. ἐξελέγξειν etiam codd. Wolfenbütt. et Harl. At enim observavit Wunderlich. præfat. p. 16. ubi de re agitur, futura quidem, sed quæ continuo aut incipit aut eventum habet, aoristi vel præsentis infinitivum significatione futuri poni. Dein cum cod. August. et Reiskio ac Wunderl. scripsi, οὐκ ἂν ἐγράψατο, illum in jus non vocasset. Alii autem ἂν omittunt. HARL.

Καὶ τούτοις] In plerisque et melioribus, καὶ τούτοις ἐξῆν αὐτῷ πᾶσι χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ. TAYLOR. VV. enim αὐτῷ et κατ' ἐμοῦ omittuntur in ed. Tayl. quæ etiam paulo ante τιμωρίαι, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρίσεις habet.

Αὐτοῦ] Non jungendum est cum ἔργοις, sed cum κατηγορία. AUGER.

Ἐποκρίνεται] Conferas de usu et significato hujus vocaboli Io. Benedict. Carpzou. in libro eleganti et urbano: Paradoxon Stoicum Aristonis Chii — (Lips. 1742.) Sect. I. cap. V. pag. 90. seq. et Sect. II. cap. VI. pag. 341. et in indice rerum sub voc. ὑποκρίνεσθαι. HARL.

Ἐπιτιμίαν ἀφελέσθαι] Hoc est, ἀτιμῶ-

λέσθαι φαίνεται. Καίτοι πρὸς ἅπασιν ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῖς ἄλλοις δικαίοις, οἷς ἂν εἰπεῖν τις ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἔχοι, καὶ τοῦτ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ μάχ' εἰκότως ἂν λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας ἔχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκαιον ἦν τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι, οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν, ἑτέρω δ' ὅτῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν· ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τοῦτό γε.

ζ'. Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἂν τις ἴδοι οὔτε δικαίως οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα· βούλομαι δὲ καὶ καθ' ἕνα καὶ ἕνα αὐτῶν ἐξετάσαι, καὶ μάλισθ' ὅσα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσβείας κατεψεύσατό μου, τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ μετὰ Φιλοκράτους ἀνατιθεῖς ἐμοί. Ἔστι δ' ἀναγκαῖον ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ προσῆκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνήσαι ὑμᾶς, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. Τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου — οὐ δὲ ἐμέ· οὐ γὰρ δὴ ἔγωγ' ἐπολιτευόμην πῶ τότε — πρῶτον μὲν ὑμεῖς οὕτω διέκεισθε, ὥστε Φωκέας μὲν βούλεσθαι σωθῆναι, καίπερ οὐ δίκαια ποιοῦντας ὀρῶντες, Θηβαίοις δ' ὅτιοῦν ἂν ἐφησθῆναι παθοῦσιν, οὐκ ἀλόγως οὐδ' ἀδίκως αὐτοῖς ὀργιζόμενοι· οἷς γὰρ εὐτυχήκεσαν ἐν Λεύκτροις, οὐ μετρίως ἔχρησαντο. Ἐπειθ' ἡ Πελοπόννησος ἅπασα διειστήκει, καὶ οὐθ' οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους οὕτως ἴσχυον,

¹ † αὐτῶν

² † ὑμᾶς

³ † ἐκέχρηστο

σαι, infamia notare : qua poena afficeretur Ctesiphon, si causa victus mulctam L talentum solvere non potuisset. Vid. Potter. I. 25. et infra Not. ad §. 97. Сток.

Ἐπερβολή — τοῦτό γε] Istam ὑπερβολὴν ἀδικίας, quam in Æschine reprehendit, potuit luculentius descripsisse, si comma istud turbulentum [οὐ γὰρ δήπου — οὐκ ἂν ἐγράφατο.] hic sequeretur. Scil. Utrumque est injustum et incivile, Ctesiphonti quidem litem intendere : me autem per totam causam accusare. Meæ enim Criminatioes ad istius condemnationem pertinere non possunt aut debent, οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δὲ ἐμέ. Illud prius : Proximum est, neque rursus confidit posse, ut me reum perageret, aliter contra me actionem instituisset, non contra Ctesiphontem : vel, ut Græca sonant, ἐμὲ δ' εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράφατο. Nihil certius, quam ut ἐμὲ ad

ἐξελέγχειν (vel ut Codd. Vindob. Guelph. et Harl. ἐξελέγξειν) jure sit referendum, αὐτὸν ad ἐγράφατο. Et si non pro vero venditem, vero tamen simile haberi velim, erraticum istud Comma hic jure optimo sisti oporteri. Ita infaustissimo huic Paragrapho valedicere liceat : quem alii forsan feliciter vindicare possint ; Nemo sollicitius exploravit. TAYLOR.

ζ'. Τοῦ γὰρ Φωκικοῦ κ. τ. λ.] Certatim hoc Comma a Rhetoricis laudatur, a Quintiliano V. 2. fin. ab Hermogene pagg. 281. 286. 287. 307. a Demetrio Phaler. §. 322. 323. Aquil. Rom. pag. 16. IDEM.

Τοῦ Φωκικοῦ, &c.] Seilerus animadvertit, secundum Diodorum Siculum bellum hoc ortum esse anno sexto regni Philippici, Olymp. 106. an. 2. Demosthene circiter XXVII. annum agente. HARL.

Πελοπόννησος] Vide Longin. cap. 24. TAYLOR.

ὥστ' ἀνελεῖν αὐτούς, οὐδ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἄρχοντες κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν, ἀλλά τις ἦν ἄκριτος καὶ παρὰ τούτοις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν Ἑλλησιν ἔρις καὶ ταραχή. Ταῦτα δ' ὄρων ὁ Φίλιππος — οὐ γὰρ ἦν ἀφανῆ — τοῖς παρ' ἐκάστοις προδόταις χρήματα ἀναλίσκων πάντας συνέκρουε καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐτάραττεν, εἴτ' ἐν οἷς ἠμάρτανον οἱ ἄλλοι καὶ κακῶς ἐφρόνουν, αὐτὸς παρεσκευάζετο καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. ὡς δὲ ταλαιπωρούμενοι τῷ μήκει τοῦ πολέμου οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νυνὶ δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθῆσόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς, ὁ Φίλιππος, ἵνα μὴ τοῦτο γένοιτο μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. Τί οὖν συνηγωνίσασατο¹ αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὀλίγου δεῖν ἐκόντας ὑμᾶς ἐξαπατωμένους; Π τῶν ἄλλων Ἑλλήνων — εἴτε χρὴ κακίαν εἴτ' ἀγνοίαν εἴτε καὶ ἀμφοτέρω ταῦτ' εἰπεῖν, οἱ πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν, καὶ τοῦτον ὑπὲρ τῶν κοινῆ πᾶσι συμφερόντων, ὡς ἔργῳ φανερόν γεγονεν, οὔτε χρήμασιν οὔτε σώμασιν οὔτ' ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον² ὑμῖν· οἷς καὶ δικαίως καὶ πρῶτον ὀργιζόμενοι ἐτοίμως ὑπηκούσατε τῷ Φιλίππῳ. ἢ. Ἡ μὲν οὖν τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη³ τῷ Φιλίππῳ διατὰ ταῦτα, οὐ δ' ἐμέ, ὡς οὗτος διέβαλλεν, ἐπράχθη· τὰ 232 δὲ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα ἐν αὐτῇ τῶν νυνὶ παρόντων πραγμάτων, ⁴ εἴαν τις ἐξετάζη δικαίως, αἴτια εὔ-

¹ † αὐτῷ² † ὑμῖν³ † Desunt v. v. τῷ Φιλίππῳ.⁴ † ἄν

Οὐδ' οἱ πρότερον κ. τ. λ.] Significat, τοῖς δεκαδάρχαις (de quibus vide Isocratis Panegyricum et Panathenaicum) magistratum fuisse abrogatum. WOLF.

Ἄκριτος] Vide Harpocr. in v. et Suid. qui per ἀδιάκριτον exponunt. Adde H. Steph. Thes. Gr. L. T. II. col. 430. qui de vi et usu istius vocabuli disputat. Exponere liceat Contentionem tacitam et obductam, quæ nondum in apertum bellum erupit. TAYLOR.

Τοῖς ἄλλοις] Rescribe juxta probatissima exemplaria, καὶ παρὰ τούτοις, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν Ἑλλησιν. Sunt autem Reg. a. Guelfh. Vindob. Aug. et Harl. qui conspirant amice. IDEM. VV. enim παρὰ et Ἑλλησιν desiderantur in ed. Tayl. quæ infra etiam v. 9. νῦν pro νυνὶ exhibet: et v. 14. ὑμᾶς ἐκόντας, et v. 18. οὐδ' ἄλλῳ, et v. 22. διέβαλλεν.

Ἐτάραττεν] Ἐξήραττεν, vel ἐπρήραττεν, ab Ἀράττω. MARKLAND.

Πάντας συνέκρουε καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐτάραττεν] Id est, bella inter eos committebat et eiebat. Id enim συγκρούειν significat collidere, et in conflictum impellere, quemadmodum et ταραττεῖν. Ex edit. HERVAG.

Ἴνα μὴ τοῦτο γένοιτο] Bello inter Phocenses et Locrenses orto, illis Athenienses, his, Locrensibus, Thebani miserunt auxilia. Ad alendam belli inter Thebanos et Athenienses flammam Philippus, ut res publicæ Græcæ semet ipsæ conficerent, et ipse victor discederet, Thebanis contra Athenienses auxilia obtulit, neque tamen arma movere pacisque tranquillitatem turbaturus videri voluit. Æschines vero arguit Demosthenem, ab hoc pacem illam periculi damni que plenam esse perfectam. HARL.

ρήσει. Καὶ ταυτὶ πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. εἰ γὰρ εἶναι τινα δοκοῖη τὰ μάλιστα ἐν τούτοις ἀδικήματα, οὐδὲν ἔστι τούτων δὴ πού πρὸς ἐμέ· ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνησθεὶς ¹ περὶ τῆς εἰρήνης Ἀριστόδημος ἦν ὁ ὑποκριτής, ὁ δ' ἐκδεξάμενος καὶ γράψας καὶ ἑαυτὸν μετὰ τούτου μισθώσας ἐπὶ ταῦτα Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος, ὁ σὸς Αἰσχίνη κοινωνός, οὐκ ἐμός, οὐδ' ἂν σὺ διαρρήγαγῃς ψευδόμενος· οἱ δὲ συνειπόντες ² ὅτουδήποθ' ἔνεκα — ἐγὼ γὰρ τοῦτό γ' ἐν τῷ παρόντι — Εὐβουλος καὶ Κηφισοφῶν, ἐγὼ δ' οὐδὲν οὐδαμοῦ. Ἄλλ' ὅμως, τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων, εἰς τοῦθ' ἤκεν ἀναιδεΐας, ὥστ' ἐτόλμα λέγειν, ὡς ἄρ' ἐγὼ πρὸς τῷ τῆς εἰρήνης αἴτιος γεγενῆσθαι ἔτι καὶ κεκωλυκῶς εἶην τὴν πόλιν μετὰ κοινουῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων αὐτὴν ποιήσασθαι. Εἴτ' ὦ — τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσεί-

¹ † ὑπὲρ

² † ὅτου δήποτε

[ὑπὲρ τῆς εἰρήνης] Omnes fere l. s. uno ore μνησθεὶς περὶ τῆς εἰρήνης. Sunt autem Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob. et Parisienses Regii a. b. e. ζ. η. Annotavi de hac re ad Æschinem p. 452. 5. R. p. 389. l. 9. T. Noster quod in ζ. δ. ait: παραστῆσαι πᾶσιν ἡμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς γινῶναι, idem ζ. ε. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούη μου. Servius ad Virg. IV. Æn. 233. SUPER sua laude] Id est, PRO sua laude, et Græcum est Schema. Sic enim Demosthenes, ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, id est, Pro Corona. Ita minus erit necessarium semper ad emendationem confugere, sicubi hæ voces turbari et inter se commisceri videantur. Vide Not. p. 522. 16. R. tom. III. p. 175. col. 1. T. et p. 532. 9. R. p. 180. 2. T. TAYLOR. V. præc. deest τούτων in ed. Tayl.

Τολμᾶ] [Ita Tayl.] Τολμᾶν Ven. et Reg. ζ. ἐτόλμα Guelph. Aug. Vind. et ex Regg. Parisiensibus Cod. a. Neutrum credo necessarium. Æsch. c. Ctesiph. p. 610. 10. R. p. 448. l. 8. T. οὕτω γὰρ ἔστι δεινός — ὥστε οὐκ ἀπόχρη κ. τ. λ. Et Noster infra, ζ. ια'. οὕτω δ' ἦν ὁ φίλιππος ἐν φόβῳ — ὥστε πάλιν μισθοῦται τουτονί. TAYLOR.

Εἰς τοῦθ' ἤκεν ἀναιδεΐας, ὥστε τολμᾶ λέγειν, ὡς ἄρα ἐγὼ — κεκωλυκῶς εἶην] Quam lectionem Reiskius ex quatuor prætulerat codicibus, ἄστ' ἐτόλμα, erat, quod ægre relinquerem. Nam imperfectam ἤκεν, ut ἐτόλμα sequeretur, postulare videbatur. Ita apud Demosth. in Mid. c.

13. Καὶ τοσαύτη γ' ἐχρήσατο ὑπερβολῇ, ὥστε, κὰν εἰς δοῦλον ὑβρίζῃ τις, ὁμοίως ἔδωκεν τούτου γραφὴν aoristi, res uno tempore gestas significantes, recte se excipiant. Adde imperfecta ibidem c. 7. ἀλλὰ τοσούτων (ἕβρωσ) αὐτῶ περιῆν, ὥστε ἐστεφανωμένον ἀρχοντα διέφθειρε, τοὺς χορηγοὺς συνῆγεν ἐπ' ἐμέ; ubi cur Spaldingius συνήγαγεν malit, causam idoneam desidero. Accedebat, quod ad res, ab Æschine in oratione expositas, enarrandas imperfecto ex more utitur Demosthenes, ut ζ. ε. κατεψεύδου καὶ διέβαλλες, ζ. η. διέβαλλεν. At vero præsens quoque tam Demosthenem usurpare tenebam, ut ζ. ς'. Νῦν — ὑποκρίεται, ζ. η. κατηγορεῖς, ζ. θ'. εἶτα — λέγει — διαβάλλει; nec immemor eram loci ζ. ια'. οὕτω δ' ἦν ὁ φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγανάκῃ — ὥστε πάλιν μισθοῦται τὸν κατάπτυστον τουτονί. Nam præsentī μισθοῦται consuetudine historicorum pro ἐμισθώσατο posito scripturam nostram τολμᾶ pro ἐτόλμασε defendī, nemo negabit. Itaque hoc quidem loco insolentiorē formam præferendam duxi. WUNDERL.

Εἴτ' ὦ, τί ἂν εἰπὼν] Recte hanc figuram dicendi cepit Wolfius: nonnullos perterrefecit. Neque bonus Etruscus vidit, quidnam rei hic ageretur. Suidas τ. Ὡμηδαμῶς. Τὸ τοιοῦτον σχῆμα Ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον. Ἄλλ' ὦ, τί ἂν τις σε εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; Εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν, Ὡμηδαμῶς. Ut postrema hæc intelligantur, conferas Aristoph. Acharu.

ποι; ἔστιν ὅπου σὺ παρών, τηλικαύτην πράξιν καὶ συμμα-
 χίαν, ἠλίκην¹ νῦν δὴ ἐτραγώδεις καὶ διεξήεις, ὄρων ἀφαιρού-
 μενόν με τῆς πόλεως ἠγανάκτησας² καὶ παρελθὼν ταῦτα,
 ἃ νῦν κατηγορεῖς; ἐδίδαξας καὶ διεξῆλθες; Καὶ μὴν εἰ τὸ
 κωλύσαι τὴν τῶν Ἑλλήνων κοινωσίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φι-
 λίππῳ, σοὶ τὸ μὴ σιγῆσαι λοιπὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν καὶ δια-
 μαρτύρεσθαι καὶ δηλοῦν τουτοισί. οὐ τοίνυν ἐποίησας οὐδα-
 μοῦ τοῦτο, οὐδ' ἤκουσέ σου ταύτην τὴν φωνὴν οὐδεὶς. Εἰ- 233
 κότες οὔτε γὰρ ἦν πρεσβεία πρὸς οὐδένας ἀπεσταλμένη
 τότε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πάσαι πάντες ἦσαν ἐξεληλε-
 γμένοι, οὐδ' οὗτος ὑγιὲς περὶ τούτων εἶρηκεν οὐδέν. Χωρὶς
 δὲ τούτων καὶ διαβάλλει τὴν πόλιν τὰ μέγιστα ἐν οἷς ψεύ-
 δεται. εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα τοὺς μὲν Ἑλληνας εἰς πόλεμον παρ-
 εκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ πρὸς Φίλιππον περὶ εἰρήνης³ πρέσβεις
 ἐπέμπετε, Εὐρυβάτου πράγμα, οὐ πόλεως ἔργον οὐδὲ χρη-
 στῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε. Ἄλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα,
 οὐκ ἔστι τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν⁴ αὐτοὺς
 ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν.
 ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε.
⁵ Οὐκ οὔτε τῆς⁶ ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης ἠγεμῶν οὐδ' αἴτιος ὢν
 ἐγὼ φαίνομαι, οὔτε τῶν ἄλλων, ὧν κατεψεύσατό μου, οὐ-
 δὲν ἀληθῆς ὄν δείκνυται.

θ'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποίησατο τὴν εἰρήνην ἢ πόλις,

¹ νῦν διετραγώδεις

² † ἦ

³ [πρέσβεις]

⁴ † αὐτοὺς

⁵ † οὐκοῦν

⁶ † ἐξ ἀρχῆς

333. ad quem verba hæc olim annota-
 bantur, et cujus σχ. compilavit Suidas,
 ut solet. Adde Hermog. pag. 179. 352.
 TAYLOR.

Πράξιν] Quid si παράταξιν, Appara-
 tum? Recte conjungitur cum voce συμ-
 μαχίαν. Et credo, tametsi neutiquam cor-
 roboretur a MStis, eam esse lectionem
 unice veram. IDEM. v. seq. δὴ in ed. Tayl.
 deest; et v. 4. ἢ διεξ. et v. 9. οὐδένας, et v.
 13. μὲν ἄλλους Ἑλλ. legg.

Ταύτην] Leg. ταύτην τὴν φωνήν. εἰκότως.
 οὔτε γὰρ — WOLF.

Οὐδεὶς] Subjicitur in optimis Exempla-
 ribus et plurimis, Guelph. Harl. Vindob.
 Regg. α. β. ε. ζ. et Edit. Felician. εἰκό-
 τως [desid. in ed. Tayl.]. Rcote. TAYL.

Ἐξεληλεγμένοι] Recte Wolfius. Item
 Etruscus: gran tempo era che ci erauamo
 chiariti de gli animi di tutti loro. Plu-

rimi offendunt: Ἀποδεδειγμένοι reoto, Ul-
 pian. IDEM.

Ἐξαρχῆς] Ulpianus hæc illustrat, ad
 Demosth. π. Παραπρεσβ. pag. 369. 17.
 R. p. 145. l. ult. T. Vide Æschin. 448.
 1. R. 388. 9. T. IDEM.

Οὔτε τῶν ἄλλων οὐδέν—οὐδέν] [Ita Tayl.]
 Licet Græci negativis sæpenumero gau-
 deant, (de qua re Priscian. col. 1196.
 Vide supra §. β'. hujusce Orationis) hæc
 tamen omnem modum superant, et prius
 οὐδέν reote ideo abest a Codd. Regg. α. ε.
 η. Aug. Harl. et Vindob. IDEM.

Οὐδέν] Ego etiam οὐδέν vulgatum post
 ἄλλων delevi. Conf. infra ad cap. 97. sub
 fin. Ernesti ad Callim. hymn. in Cerer.
 v. 18. Dorvill. ad Charit. p. 200. , Ce-
 terum in densatis hisce et coacervatis ar-
 gumentis vide exemplum vis Demosthe-
 nis! HARL.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τὴν Ἐργίσκην, οὕτω γίγνοιθ' οἱ ὄρκοι, καὶ μὴ προλαβὼν
 ἐκεῖνος τοὺς ἐπικαίρους τῶν τόπων κύριος τῆς Θράκης κατα-
 σταίη, μηδὲ πολλῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν
 εὐπορήσας ἐκ τούτων ῥαδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροίη πρά-
 γμασιν. - Εἶτα ¹ τουτὶ μὲν οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμα, οὐδ'
² ἀναγιγνώσκει· εἰ δὲ βουλευῶν ἐγὼ προσάγειν τοὺς πρέσβεις
 ὤμην· δεῖν, τοῦτό μου διαβάλλει. ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν;
 μὴ προσάγειν γράψαι τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἤκοντας, ἵν' ὑμῖν δια-
 λέχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα ³ αὐ-
 τοῖς κελεῦσαι; Ἄλλ' ⁴ ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρου ἀν', εἰ
 μὴ τοῦτ' ἐγράφη. τὰ ⁴ σμικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει
 με φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα ὡς περ οὔτοι ⁵ πεπρακέναι; Οὐ
 δὴ που. Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα τουτὶ λαβῶν, ὃ σα-
 φῶς ⁶ οὔτος εἰδὼς παρέβη. λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

235

Ἐπὶ ἄρχοντος Μνησιφίλου, Ἐκατομβαιῶνος ἔνη καὶ νέα, φυλῆς πρυτα-

¹ † τουτο

² † ἀναγιγνώσκει

³ † αὐτοῖς

⁴ † μικρὰ

⁵ † πεπρακέναι Φιλίππῳ;

⁶ εἰδὼς οὔτος

- Μυρτώνιον. Meurs. VI. Attic. Lect. 28. TAYLOR.

Ἄρχιτ.] h. e. Designatorem; inspectorem, moderatorem operum publicorum. HARL.

Ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν] Ἀντὶ τοῦ, δυοῖν ὀβο-
 λοῖν, pro genitivo pretii, ut ὁ Δῆμοσθένης
 πέντε ταλάντων σιγήσαι λέγεται. WOLF.
 Vide Etymol. M. v. Θεωρικὸν ἀργύριον, ubi
 hunc locum citat et illustrat, Casaubon.
 item ad Theophrast. Charact. pag. 100.
 Edit. Needham. TAYLOR.

Μικρὰ] Aug. 2. habet τὰ σμικρὰ,
 quod quidem magis Atticum est. Mæris
 enim Atticista pag. 356. exempl. Io. Pier-
 soni: Σμικρὸν, αἰλ, Ἀττικῶς· μικρὸν, κοινόν.
 vide etiam Maittaire de dialectis græ-
 cis pag. 295. C. exempl. Reitzii. HARL.

Ἐπὶ ἄρχοντος Μνησιφίλου] Mnesiphilus
 Archon Eponymus non invenitur in Olym-
 piadum Recensione, nec apud Diodorum.
 Sed hoc anno videtur Theophilus fuisse
 Archon Eponymus. At idem Mnesiphili-
 lus repetitur in alio psephismate infra
 §. β'. Item pluribus in locis infra, no-
 mina Archontum præfixa decretis non
 concordant cum anno Eponymorum. Ideo
 dubito, an nomina Eponymorum præfigi
 solerent decretis ejusdem anni, an vero
 alterius Archontis nomen, qui præside-

bat ecclesiæ et suffragiis. Erant enim
 Archontes IX. numero. Ideo ἐπέχασ. PAL-
 MER. Conf. Petiti commentar. in leges
 Atticas libr. III. tit. II. pag. 320. seq. ex
 edit. Wesselingii Lugd. Bat. 1742. ubi
 de Archontibus multa scitu necessaria
 reperies. HARL.

Ibid. Mnesiphilus Prætor in Fastis
 Atticis non occurrit. Et memini me
 alibi monuisse, plures istius Fariuæ in
 hac unica oratione occurrere, (scil. in
 Decretis, quæ recitantur a soriba, aliis-
 que monumentis publicis) quam in quovis
 uno libro, qui a vetustate descenderit.
 Nescimus, inquam, quis fuerit ille De-
 monicus, qui memoratur, §. λδ'. Euthycles,
 §. λέ. Heropythus, §. νβ'. Mnesithides,
 §. νά. Nausicles, §. νέ. Neocles, §. κγ'. Ni-
 cias, §. μγ'. Polycles, §. λ'. Niocles, §. κγ'.
 Quos omnes, inquam, nescit Chronologia
 Attica, similiter atque hunc Mnesiphilum,
 qui rursus occurrit infra, §. β'. Non au-
 deo sane hæc Monumenta insimulare, aut
 eorum derogare fidei. Totam fere Ju-
 risprudentiam Atticam, quæ hodie rema-
 net, ea res quasi radicitus evelleret. Sunt
 tamen ex his Actis alia aliis suspectiora.
 Susceptorum tamen numero ideo accen-
 seri non debet Decretum hoc, in quo hæ-

remus. Nam in vulgata serie Prætorum Atheniensium Eponymorum, quam hodie habemus, et quæ multos annos complectitur, fieri vix potuit, ut ne unus suum haberet, vel *Vicarium*, vel quovis modo *Substitutum*. Quali quidem artificio, seu malis, *honestâ ratione*, huic difficultati Archontum Pseudonymorum jamdiu est responsum. Atque ei Quæstioni eruditissimus longe Corsinius Dissertationem VIII^{am} Fastorum Atticorum assignavit, in qua omnium istiusmodi *Archontum Series atque Ætas demonstratur*. Age autem: majus opus movetur. Res enim gestas de *Legatione obita, de clade Phocensium* etc. uno et constanti tenore narrant oratores nostri, (neque enim unquam vel levissime dissident): verum cum de iis ipsis rebus *Acta publica* perspiciamus, quæ hic et §. *κ'*. recensentur, in alia anni parte, incredibili discrepantia, eas res gestas et conclusas esse deprehendimus. Primum igitur eam seriem Temporis describo, qua ab Æschine et Demosthene traduntur esse transactæ:

OLYMP. CVIII. 2.

PRÆTORE ATHENIS THEMISTOCLE.

Æsch. c. Ctesiph. pag. 450. ult. R. p. 389.
I. 2. T.

Philocrates decretum tulit, ut X. Legati ad Philippum mitterentur de pace in eunda: quique eum orent, ut suos quoque Legatos cum plena potestate vicissim Athenas mitteret ad eam rem transigendam. Eunt. Impetrant. Redeunt demum.

Argumentum Orationis Demosthenis π.
Παραπρεσβ. Secundum.

Æschines c. Ctesiph. pag. 450. R. p. 389.
T. et passim.

Demosth. pro Cor. §. *ή*.

MENSIS

ELAPHEBOLIO = MARTIUS

præterpropter.

VIII. ASCLEPIA Festum. Concio. Decretum Demosthenis de recipiendis Philippi legatis.

Æschines c. Ctesiph. pag. 455. ult. R. p. 390. l. 15. T.

Id. pag. 234. 6. R. p. 258. T.

XVII. DIONYSIA IN URBE.

Æsch. 458. 3. 241. 3. R. 391. 2. 260. 8. T.

XVIII. Pax cum Philippo sancita.

Æschines ibid.

XIX. Societas etiam, sive *Συμμαχία*, in-
ita cum Philippo.

Æschines ibid.

Dem. π. *Παραπρεσβ.* §. *κ'*. in init.

XXIV. Concio. Demosthenes Proedrus. Philocratis Decretum. Socii Atheniensium, qui aderant, jurejurando pacem confirmant cum legatis Philippi.

Æschines π. *Παραπρεσβ.* p. 259. 267. R. p. 268. 271. T.

Id. c. Ctesiph. pag. 462. R. p. 393. T.

Hoc die, vel nudiustertius potius, juxta Corsiniam, die scil. XXII^{do}, decernuntur Legati ad exigendam pariter a Philippo jusjurandum. Potest tamen fieri, ut die hujus Mensis XIX^{no} ea res transigeretur. Idque constare arbitror ex Decreto ipso, in quo versamur. Et quid tam verisimile, ut die crastino istius diei, quo Pax cum Philippo rata est et sancita, iterum Concione sive Senatu habito, quod factum esse novimus, vellent juberent Athenienses decerni Legatos ad Philippi fidem de ea re jurejurando postulandam?

XXV. Cersobleptes imperio exuitur a Philippo.

Æsch. π. *Παραπρεσβ.* 267. ult. R. p. 271. 10. T.

MUNYCHIO = APRILIS.

III. Decernitur, ut Legati confestim, et sine mora, proficiscantur.

Demosth. §. *θ'*.

Æschin. 268. 8. R. 271. 17. T.

Absunt Legati per Spatium trimestre.

Demosth. π. *Παραπρεσβ.* §. *κ'*. in init.
π. *Στεφ.* §. *ί*.

THARGELIO = MAIUS.

SCIRRHOPHORIO = JUNIUS.

XIII. Redeunt Legati.

Demosth. π. *Παραπρεσβ.* §. *κ'*.

XVI. Concio. Renunciatur Legatio.

Id. ibid. §. *κ'*.

XXIII. Interitus Phocensium.

Idem ibid. §. *κ'*. *post med.*

XXVII. Senatus in Piræeo. Nunciatur Athenis Clades Phocensium.

Idem ibid. §. *κ'*. *post med.*

Bene est: Conspirant feliciter. Age autem: Videamus, quid *Monumenta* publica, quid *Decreta αὐτολεξεί* recensita:

HECATOMBÆO = JULIUS.

PRÆTORE ATHENIS MNESIPHILLO.

XXIX. Decretum de Legatis, qui jusjurandam a Philippo exigent.

Demosth. pro Ctesiph. §. *θ'*.

METAGITNIO = AUGUSTUS.

BOEDROMIO = SEPTEMBER.

MÆMACTERIO = OCTOBER.

XXI. Decretum Callisthenis, de Civitate tutanda, audita Athenis Phocensium clade. Demosth. §. 16'.

Ergo Decretum de maturanda Legatione ad exigendum a Philippo jusjurandum, quod narrant Scriptores latum esse III^{to} Munychionis, (sive fuerit Decretum de constituendis legatis, quod latum esse vidimus mense priore exeunte, sc. die XXII^{do} Elaphebolionis, vel etiam XIX^{no}) jam non eo mense, aut die, veram, si fides habenda sit Decreti verbis disertis, quæ producuntur hic §. 9'. Hecatombæonis die postremo, sive XIX^{no} latum erat. Porro autem Decretum a Callisthene de excubiis latum, in summa trepidatione civium ob deletam urbem Phocensium, ponunt Illi contigisse Scirrhophorionis die XXVII^{mo}: Hoc vero Mæmacterionis die XXI^{mo}.

Quid de his turbis Chronologicis fiet? Certe ad eas molestias tollendas utile et expeditum esset Commentum (eo tamen non utor) Strateclis cujusdam, ut memoriæ traditur a Platarcho, qui, ut Demetrium captaret Poliorceten, tali consilio Ralendarium Atticum mutavit. Demetrius Athenas mense Munychione appulsus Mysteryis initiari voluit. Id lege non licuit, nisi privatis et minoribus, quæ mense Anthesterione celebrantur, prius fuisset receptus; post id tempus, eosque ritus, mense demum Boedromione, magna illa, ut vocantur, vota suscepturus. Quid ergo fieret? Tulit Populus, hoc, quem dixi, suasore, ut Munychic, pro hac vice, Anthesterio: deinde peractis sacris, quæ isti Mensi competebant, protinus Boedromio vocaretur. Verum eo consilio, atque iis technis, inquam, non utor. Eruditissimus Corsinius in Fastis Atticis, Dissertat. III. §. 17. hæc duo Monumenta publica emendat juxta normam et seriem istam Temporum, quam prius exhibuimus, rescribens, hic scil. pro Ἐκατομβαιῶνος ἔτη καὶ νέα, Μουνυχιῶνος τρίτη, aut potius Ἐλαφεβολιῶνος φθίνοντος ἔννάτη. Rursus §. 16'. pro Μαιμακτηριῶνος δεκάτη ἀπιόντος rescribit Idem Σκισροφοριῶνος τετράδι φθίνοντος. Adde eundem Dissert. II. §. 15. Veruntamen, cum expresse exarentur in utroque loco, verbisque disertissimis, Mensium Dierumque nomina, quæ non facile, vel ob literarum ductum, vel ob soni similitudinem a librariis et descriptoribus permutari poterant: Cum, si quid erat innovandum, Narratio potius ad Registrum conformanda erat, quam Hoc ab Illa emendandum: Cum nullus Textus sacer esse potest, si verba Supputationis tam distincte enarrata, et tanta fide membrarum munita, in tam aliena et tam disparia protinus mutarentur, eo fine, ut unus ex utroque loco computus eliceretur:

Cum denique non temere, non casu, aut exemplarium vitio, sed summo consilio factum esse deprehendimus, ut simile pene intervallum temporis intercederet inter Decretum de constituendis Legatis et Decretum de vigiliis habendis, quale juxta historiam intercedere necesse fuit, quemcunque demum computum iniveris: id est, sive id fiat juxta superiorem calculum, quem ex Oratorum verbis elicimus, sive juxta posteriorem, quem Decreti verba representant: Cum ita, inquam, se res habeat, nollem sane, pace eruditissimi atque amicissimi Viri dixerim, eam defensionem fuisse paratam, licet nonnulli fortasse, qui nostram legerint, neque probabiliorem multo, neque elegantiorum aut accuratiorum existimaverint. Hoc vero ut feliciter expedire possim, liceat repetere atque ingeminare, quæ nuperrime dixi, scil. posteriorem calculum feliciter satis esse subductum, neque temere factum videri, aut talem, quem a temerario, aut oscitante Scriba profectum deprehenderis. Quid enim? In superiori Computo excitantur Legati ad proficiscendum, Munychionis die III^{to}. Proficiscuntur. Spatium ultra bimestre terunt. Revertuntur. Et paulo post reditum, scil. Scirrhophorionis die XXVII^{mo} narratur Athenis clades Phocensium. Quod intervallum est dierum circiter LXXXIII. Jam autem, si juxta hunc Computum numeres, scil. ab Hecatombæonis die ultimo, ad Mæmacterionis diem XXI^{um}. Dies iterum sunt LXXX. Ievissima, vel potius nulla, differentia. Utrunque ergo conveniunt Rationes, atque accuratius quidem, quam in tali re fas erat expectare. Aliquid igitur latet, quod iis, quas dixi, machinis expugnari non potest. Et profecto, si Kalendarium Atticum Ratio una fuisset et perpetua, neque stilo renovata, neque interdum ad Solis Lunæque vias, atque ad accuratiorum amissim diligenter reformata, crediderim illud fuisse inexpugnabile. Verum solebat id aliquoties fieri: atque Anno Civili Atheniensium, qui indiligenter satis erat confectus, uti opus erat maxime, ita usu venit sæpissime, ut Intercalationibus, novisque Supputationum artibus, pristinam antiquamque formam, moremque numerandi, subinde verteret. Ea ratione contigisse potuit, ut, immutata paulatim facie Computi Civilis, sive, quod verum esse arbitror, id auctoritate publica simul factum fuerit, præter ἀρχαίαν illam, et vetustam horum Oratorum Ἐκδοσιν, quæ juxta eorum ætatem describi poterat, prodiret illa, quam δημῶδη Ulpianus vocat, (de quibus supra ad hanc Orationem verba habuimus) ad vulgarem sc. usum concinnata, atque ad eam Fastorum rationem accommodata,

quæ tum increbescebat, et usu quotidiano pervulgabatur. Unde non alia et diversa anni parte hæ res geri describuntur, in utroque Calculo, sive Kalendario, sc. de *profectione Legatorum*, et de *excidio Phocensium*; neque aliter scribunt Oratores, aliter loquantur Monumenta publica: Sed uterque Computus verus esse potuit, si Æram in uno casu antiquiorem, in altero vulgarem inspicias. Exemplo populari illustrabo: Ego, qui hunc Commentarium scribo Aprilis die II^{do} puta, Anni Anglicani MDCCLVII. si ante quinquennium hoc scripsissem, (quod oportuit fortasse, et potui, si hoc solo labore defunctus essem) non utique dedissem eo mense atque die, quo jam utor, verum Martii die XXII^{do}. Ita tulit Utilitas publica, et Kalendarii nostri Redintegratio. Ad Ralendarium Atticum revertor. Inconstantiam Annorum Græcorum multa arguunt. Ante Olymp. LXXVII. a Gamelione mense ordiebatur Annus Atheniensium, circa solstitium hibernum, post ea tempora, ab Hecatombæone, diversa et opposita anni parte. Neque eo ritu semperprehendimus *magnos procedere Menses*. Nam ex Marmore Sponiano, in Populis Attic. Artic. 4. solerter argumentatur optimus Corsinius Fast. Attic. Dissert. XIV. §. 6. mensium ordiem ea ætate, qua Saxum istud exarabatur, non ab Hecatombæone, sed a Boedromione potius profuxisse. Quod si illa Computandi Ratio invecta erat, ob discordiam Temporum Tempestatumque, ex imperitia Atticæ Chronologiæ enatam, quis non videt Hypothesi nostræ multum roboris accedere? Præterea: Invaluit diutius, ut novus Annus hoc ordine procederet, sc.

Hecatombæo.

Metagitnio.

Boedromio.

Mæmacterio.

Pyanepsio.

Et juxta illam sane periodum, jure optimo, per totam hanc disputationem calculum meum constitui. Deinde Menses illi 4^{tus} et 5^{tus} locum inter se permutarunt:

Hecatombæo.

Metagitnio.

Boedromio.

Pyanepsio.

Mæmacterio.

Et in ea consequentia memorantur ab Antiquioribus, ab Harpocratiōne videlicet, qui Mæmacterionem *quintum* mensem appellat: eumque ordinem servarunt Marmora et Inscriptiones satis antiquæ. Vid. Dodwell. de Cyclis. Dissert. II. §. 5. et 16. et Corsinium l. c. Porro autem: In Saxo illo, quod descripsit Sponius, jam a me memorato, Ordo Mensium ita instituitur:

Boedromio.

Pyanepsio.

Mæmacterio.

Posideo I.

Posideo II.

Camelio.

Anthesterio.

Manychio.

Thargelio.

Scirrhophorio.

Hecatombæo.

Metagitnio.

Ecce Posideo bis ponitur, et Elaphebolio deest. Et quanquam ea res expedita sit a viris doctis, ex intercalandi ratione, atque ex Anni Embolimæi natura, veruntamen Inconstantia et nimia Incertitudo istius Kalendarii satis inde patet. Pergo autem: Atheniensium Fasti non adeo Mensium ratione, quam Prytaniarum serie deducebantur. Prytania autem fuit Spatium illud Temporis, quo unaquæque Tribus, quæ X. numero erant, in Senatu præsidebat, pro totius Anni portione. Constat autem, non longe post ætatem Demosthenis, sc. Olymp. CXVIII. inclinatis rebus Atheniensium, duas novas fuisse Tribus adjectas, *Antigonida* atque *Demetriada*, in memoriam Demetrii, qui Athenis eo tempore potitus est, ejusque patris Antigoni: Eæ autem, tempore procedente, illa *Attalis*, hæc *Ptolemæis* ab Attalo et Ptolemæo Regibus nominabantur. Verum omissa omni argumentatione, quæ ab auctis Tribubus ad Ralendarium innovationem deduci poterat, ad id, quod potius est et propius, festino. In Decreto illo de legatis excitandis, in hac nostra Oratione, §. θ'. ubi legitur *φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος*, in exemplari Regio Parisiensi quinto, sive litera ε denotato, (quod singulari admodum ratione describitur, et a cæteris omnibus longe distare solet, quasi ex quadam prosapia deductum, quæ nullam aliam vel genere vel propinquitate attingit) in eo, inquam, exarari videmus non *φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος*, sed *φυλῆς πρυτανευούσης Διονυσίδος*, vel *Διονυσιάδος*. Istiusmodi quidem Tribus alibi nunquam, quod sciam, memoratur, non certe inter denas illas, quæ ab ultima vetustate vigeant: non in iis, quæ postea additæ fuerunt in honorem eorum, qui Athenas vel armis vicerunt, vel beneficiis demerebantur, quales modo vidimus. Verum auctoritate istius Exemplaris abunde constat, et Tribum fuisse *Dionysida*, vel *Dionysiada*, a Dionysio, quem nescimus, nominatam, et quæ Pandionidis locum in curia occupasse videtur. Id ut a meo Iectore impetrem, nullum erit negotium. Ante Sponii ætatem nemo erat quisquam, qui de Tribu *Hadriade* Athenis inaudiverit. Postea unius marmoris fide nititur istius Tribus hi-

νευούσης Πανδιονίδος, Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς εἶπεν· Ἐπειδὴ Φίλιππος ἀποστείλας πρέσβεις περὶ ¹ τῆς εἰρήνης ὁμολογουμένης πεποιή-
ται συνθήκας πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή-
μῳ ² τῶν Ἀθηναίων, ὅπως ἂν ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ ἢ ἐπιχειροτονηθεῖσα
ἐν τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ, πρέσβεις ἐλέσθαι ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἤδη πέντε·
τοὺς δὲ χειροτονηθέντας ἀποδημεῖν μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιουμένους,
ὅπου ἂν ὄντα πυνθάνωνται τὸν Φίλιππον, καὶ τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ'
αὐτοῦ καὶ δοῦναι τὴν ταχίστην ἐπὶ ταῖς ὁμολογημέναις συνθήκαις αὐτῷ
πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον, συμπεριλαμβάνοντας καὶ τοὺς ἐκατέρων συμ-
μάχους. Πρέσβεις ἤρέθησαν Εὐβουλος Ἀναφλύστιος, Αἰσχίνης Ἀτρομή-
του Κοθωκίδης, Κηφισοφῶν Ῥαμνούσιος, Δημοκράτης Φλυεύς, Κλέων Κο-
θωκίδης.

¹ [τῆς]

² τῷ

storia, et nemo est, qui eam auctori-
tatem in dubium vocare velit. Sero igitur
describentur ea Exemplaria, quæ de-
creta publica in Orationibus hisce com-
plectantur: Sero sane ea Exemplarium
Familia, ex qua originem duxit Cod. MS.
Regius, de quo agitur. Exarabantur sc.
ad Fastorum æram *vulgarem*, ad popula-
rem Tribuum receusionem, ad seram, at-
que, ut ita dicam, *moderniorem*, Reip. ha-
bendæ rationem, ad usum *communem* et
publicum, ea denique fide, iis rationibus,
ea arte, ut Ἐκδοσις δὴ μὴ ὀδὴς revera esse
poterat, atque ita nominaretur. Hisce a
me observatis unum atque alterum addere
liceat. Hæc, et ejusmodi Psephismata,
Leges et Monumenta aliquando in anti-
quis Membranis desunt, aliquando in mar-
gine minio aut atramento describuntur,
uti Lindenbrogiano nostro MSto contigit.
Ita quidem, si verba Lindenbrogii rite
interpretor: Τοῦτο τὸ ψήφισμα λείπει ἐν
παλαιῷ (quod similiter verum est de
omnibus) ἀλλ' ἐν σελίδι, ὡς περ ἄλλου τινὸς
ἀναγιγνώσκεται. Doctissimus ergo Con-
tarenus, qui in Variis Lectionibus dispu-
tat de fide hujus Psephismatis, tum quia
Prætores latum esse dicitur, qui Pastis
ignoratur; tum quia has turbas Chronolo-
gicas dederit, in quibus extricandis jam
occupamur; postremo denique quoniam
in eo de *quinis* solummodo Legalis agitur,
cum *decem* fuisse perhibentur, potuit sub-
lestam et hanc quoque fidem suis suspi-
cionibus addidisse, quoniam e marginali
atque aliena manu proficisci videtur. Ve-
rum, ut dixi, latius serperet ea Dubitatio,
et multum detraheret ex auctoritate eo-
rum Actorum, quibus hodie fere innitur
Attica Jurisprudentia. Et obtinere qui-
dem pluries animadverti, ut una MStorum
Series et Familia sine publicis istis In-
strumentis deduceretur, alia in margine
haberet descripta: quæ deinde in Textum
insinuarentur. Alteram, quod dico, est
ejusmodi. Cum in Cod. nostro Vindob.
ad vocem Ἐκατομβαιῶνος annotatur, expo-
sitionis loco, Μαρτίου, cumque computum
ut plurimum teneat Ulpianus, ideoque a

viris eruditis corrigi solet, potuerunt ta-
men hæc esse veriora juxta Chronolo-
giam, quæ ista ætate obtinuit, sc. redin-
tegrato Kalendario Atheniensium; et ju-
xta meam Hypothesin fieri potuit, ut
verna Ἰσημερία, quæ apud priscos Atheni-
enses in Elaphebolionem incidebat, jam,
novo ordine introducto, juxta Hecatombæ-
onem caderet. Verum hæc non con-
stanter dico. Neque enim semper secum
concordat Ulpianus, neque ejus conspi-
rant Exemplaria. TAYLOR.

Ἐκατομβαιῶνος ἐνὴ καὶ νέᾳ] Εἶτε τῇ τρια-
κάδι Ἐκατομβαιῶνος, ὅπερ εἰκότερον εἶτε τῇ
σουμηνία. Melanchtho: Mensis Junii die pri-
mo. Perionius: Pridie Cal. Julii. Meletus:
ultimo die mensis Hecatombæonis. WOLF.

Δεδόχθαι] Vide secundum Argumen-
tum hujusce Orationis, ubi δεδόχθαι
itidem exarari fecit Wolfius, contra fidem
Impressorum MStorumque. Hic Cod.
Guelph. δεδόχθαι habet, ut ibi constan-
tissime describatur. Ita etiam Vindob.
noster. Vide Demosth. §. κς'. κζ'. λδ.
λέ'. Æsch. π. Παραπρεσβ. pag. 240. 6. R.
259. ult. T. Et utraque Lectio proba
esse poterit. Cum Infinitive dicitur (δε-
δόχθαι, *Placere*,) talis est constructio,
qualem video in Rogatione inferius pro-
ducta §. κγ'. ubi Clausula, quam Legislati-
vam vocant in nostro Jure, ita concipitur:
ἐπιμεληθεῖναι τοὺς Πρυτάνεις καὶ τοὺς
Στρατηγούς. Istud etiam addere liceat:
Ubique legitur δέδοκται (nam et hoc
legitur quoque, ut in celeberrimo isto
ψήφισματι Demosthenis infra §. νέ. et pa-
riter apud Lucianum in Timone §. 51.)
ibi sane levissima et facillima emendati-
one, reponerem δεδόχθαι. Nam verbis,
ut aiunt, *precativis*, non *catégoricis* aut
enunciativis, Rogationes concipi solent,
ut earum fert natura. TAYLOR. εἰρήνης
πρὸς Ἀθηναίους ὁμολογουμένης πεποιήται συν-
θήκας δεδόχθαι Tayl.

Συμπεριλαμβάνοντας] Vide §. ιβ'. in fin.
§. κγ'. TAYLOR. v. 10. deest Ἀτρομήτου in
ed. Tayl.

Πρέσβεις] Ἀπορητέον περὶ τοῦ τῶν πρέσ-
βων ἀριθμοῦ. Altemps. TAYLOR.

ί. Ταῦτα γράψαντος ἑμοῦ τότε, καὶ τὸ τῆ πόλει συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππῳ ζητοῦντος βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἕως ἦλθε Φίλιππος ἐκ Θράκης πάντα καταστρεψάμενος τὰ κεῖ, ἔξον ἡμερῶν δέκα, μᾶλλον δὲ τριῶν ἢ τεττάρων εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφίχθαι καὶ τὰ χωρία σῶσαι, λαβόντας τοὺς ὄρκους πρὶν ἐκεῖνον ἐξελεῖν αὐτά. οὐ γὰρ ἂν ἤψατ' αὐτῶν παρόντων ἡμῶν, ἢ οὐκ ἂν ὠρκίζομεν αὐτόν, 36 ὥστε τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει καὶ οὐκ ἂν ἀμφοτέρα εἶχε, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὰ χωρία. Τὸ μὲν τοίνυν ἐν τῆ πρεσβείᾳ πρῶτον κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδίκων τούτων ἀνθρώπων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν τοιοῦτον ἐγένετο, ὑπὲρ οὗ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ αἰεὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τουτοισί.

ιά. Ἐτερον δ' εὐθύς ἐφεξῆς ἔτι τούτου μεῖζον κακούργημα θεάσασθε. Ἐπειδὴ γὰρ ὤμοσε τὴν εἰρήνην ὁ ² Φίλιππος, προλαβὼν τὴν Θράκην διὰ τούτους τοὺς οὐχὶ πεισθέντας τῷ ἑμῷ ψηφίσματι, πάλιν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας, ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῆ ποιήσαιο, ἵνα μή, δεῦρο

¹ † ὠρκίζομεν αὐτόν

² Φίλιππος [ἔξιν]

ί. Καθῆντο] Ἀντὶ τοῦ ἐκάθηντο. WOLF. Καθῆντο] Κάθησο κάλλιον, ἢ Κάθου. καὶ Καθῆστο, ἢ Ἐκάθητο. Ἀριστείδης· δικαστῆς αὐτὸς τῷ Περικλεῖ καθῆστο. καὶ Καθῆντο, ἢ Ἐκάθηντο. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ καθῆντο ἐκπεπληγμένοι. καὶ Καθῆσθαι, οὐ Καθεσθῆναι. T. Magister. Κάθηντο edebatur a Morelio: quod ab Ulpiano defenditur. ἐκάθηντο habet Cod. August. Priscianus, qui hæc verba citat, Auctoris nomine dissimulato, legit ἐκάθηντο. Vide lib. 18. col. 1177. TAYLOR. v. 14. τούτοις, et v. 16. φίλ. ἔξιν, et v. 17. τούτους, οὐχὶ Tayl.

Καθῆντο] De κάθησο et κάθου vide quoque interpretes ad Magistrum a Taylora jam citatum pag. 485. et 486. Clark. ad Hom. II. E. vers. 191. et, si tanti est, nostram observat. ad Anacreontem in Chrestomathia græca poetica pag. 53. HARL.

Ἡ οὐκ ἂν ὠρκίζομεν αὐτόν] Id est, ut ipse alibi, οὐκ ἂν ὄρκους παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν. Est enim ὄρκῶσαι, cavere ab aliquo jurejurando, quod etiam ὀρκίζειν dicitur. Unde ὀρκῶται, legati qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ex edit. HERVAG.

ιά. Ὁμολόγησε] [Ita Tayl.] Codd. uno ore ὤμοσε, Ven. Guelph. Obsop. Aug. Ital. Harl. Vindob. et Regii a. c. e. Vide notata ad Lysiam, pag. 194. Edit. Lond. A. imadvertet Lector meus, in nonnullis, qui legunt ὤμοσε, deesse ἔξιν. Sunt scil. Guelph. Harl. Vind. et Cod. a. TAYLOR.

Μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας] Sc. οἱ πρέσβεις. Alii eosdem decem, qui in prima legatione fuerint, et in hac una cum Demosthene fuisse tradunt, et legunt ἀπίωμεν: quæcunque ratio aut causa sit, ut hic tantum quinque legati nominentur. Vide τὸν περὶ Παραπρεσβ. Δημοσθένους. Etsi difficillimum est, ἐκ τῶν ῥητορικῶν ψευδολογιῶν τάληθές ἐξευρεῖν. ὁ μὲν γὰρ φησιν, ὁ δ' οὐ φησιν. ἄμφω κακοῖν κοράκοιν κακῶ ὡς ὄντε. WOLF.

Ἀπίωσιν] Ἀπίωμεν Guelph. Aug. Vindob. cum Reg. a. Quod notari velim. In ea classe est Cod. Ven. qui habet, sed inemendatius, ἀπιῶμεν. Vide infra Not. ad v. 4. p. seq. TAYLOR.

Στρατείας] Στρατιᾶς Guelph. et Reg. a. Vide Cl. Marklandum ad π. Παραπρεσβ. Not. ad Arg. post. in fin. IDEM.

ἀπαγγειλάντων αὐτῶν ὅτι μέλλει καὶ παρασκευάζεται πορεύεσθαι, ἐξέλθοιτε ὑμεῖς καὶ περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας ὡς περ πρότερον κλείσατε τὸν πορθμὸν, ἀλλ' ἄμ' ἀκούοιτε ταῦτ' ἀπαγγελλόντων ὑμῖν τούτων, κακεῖνος ἐντὸς εἴη Πυλῶν, καὶ μηδὲν ἔχοιθ' ὑμεῖς ποιῆσαι. Οὕτω δ' ἦν ὁ Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ, μὴ καὶ ταῦτα προειληφότος αὐτοῦ πρὸ τοῦ τοὺς Φωκέας ἀπολέσθαι ἀκούσαντες ψηφίσαισθε βοηθεῖν αὐτοῖς καὶ ἐκφύγοι τὰ πράγματ' αὐτόν, ὥστε πάλιν μισθοῦται τὸν κατάπτυστον τουτονί, ¹ οὐκέτι κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβεων ἀλλ' ἰδίᾳ καθ' αὐτόν, τοιαῦτα πρὸς ὑμᾶς εἶπεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο.—

ιβ. Ἄξιῳ δ' ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ δέομαι, τοῦτο μεμνήσθαι ² ὑμᾶς παρ' ὅλου τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατηγορήσαντος

¹ † οὐκέτι

² † ὑμᾶς

Μέλλει καὶ παρασκευάζεται] Ἀπὸ κοινοῦ, μέλλει πορεύεσθαι, τὸ πορεύεσθαι, καὶ παρασκευάζεται πρὸς τὸ πορεύεσθαι. Hoc noto, ne quis τὸ μέλλει, ut I. Philippica. ἀντὶ τοῦ ἀναβάλλεται καὶ χρονίζει accipiat. WOLF.

Ἐξέλθοιτε] Codd. MSti Vindob. et Guelfh. ἐξέλθετε. Quod quale tibi videatur, nescio. Interea non dubito, quin exaratum fuerit olim ἐξέλθητε. Sequitur enim in iisdem, nec non Harl. Aug. et Reg. a. eadem syntaxi, κλείσητε. Sequitur item in Guelfh. sed solo, ἀκούητε pariter et ἔχητε. TAYLOR. κλείσοιτε Tayl.

Πορθμὸν] Τὴν στενὴν θάλασσαν. WOLF.

Πορθμὸν] Cl. Wolfius, vocem hanc, uti Appellativam, ut dicitur, et hic et alibi excudit. Nempe pro *freto* sumsit, uti ex ejus annotatione liquet, tametsi non eadem mente interpretetur. Credo equidem hic intelligi *angustum* istud mare, vulgo *the Streights*, quod Eubœam a Terra continenti dividit. Erat tamen etiam Civitas eo nomine, seu Promontorium, istius Insulæ. Ulpian. ad Philip. III. Πορθμός. Ἐπήνειον (corrige ἐπίνειον) τῆς Ἐρετρίας. ὁμωνύμως δὲ ἐκλήθη τῷ πελάγει τῷ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Ἀθηνῶν. Et confirmat Textus Demosthenis, ad quem illa verba Ulpiani annotantur, scil. πέμπει δὲ ξένους, τοὺς μὲν εἰς Πορθμὸν, τὸν δῆμον ἐκβαλοῦντας τῶν Ἐρετρίων. Adde Ulpianum iterum ad Demosth. π. Παραπρεσβ. §. λ'. Ita infra, καταλαμβάνων Ὄρεον, καὶ κατασκάπτων Πορθμὸν, §. κβ'. Ad quem, ut arbitror, locum alludunt Suidas et Harpocratio, cum Porthmum, Eubœæ civitatem ex Oratione

de Corona excitant. Codd. MSS. Guelfh. Aug. et a. Regiorum, pro πορθμὸν, τόπον. Quod non satis intelligo, nisi esset Notulæ aut Scholii initium, quod ulterius non esset productam. TAYLOR.

Πορθμὸν] Nescio quid hic significet πορθμός: Interpretatus sum, transitus *Thermopylarum*. AUGER.

Ἐμῖν] Ἐμῶν Guelfh. Id erat ἡμῶν, ut liquide Aug. a. ζ. atque idcirco τούτων in aliquibus desiderabatur. Hoc annoto propter istam sedulitatem, qua nonnulli Codd. de his Legatis in prima persona, nonnulli constantissime in tertia loquuntur. Hoc nihili non erat. Aliter, et, ut arbitror, perperam, hæc accepit Ulpianus: Σκόπει τοῦ λόγου τὴν ἀσφάλειαν, ὅτι ἡνίκα μὲν περὶ προδοσίας ἦν ἡ μνήμη, τὸ ἀνεῖται πρὸς αὐτόν (lege παρ' αὐτῶν) εἶπεν, ὡς οὐκ ὦν αὐτὸς πρεσβευτής· ὅτι δὲ μακρὸν οὐδὲν ἦν, συνῆψεν ἑαυτὸν, εἰπὼν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν (lege ἀπίωμεν) ἐν Μακεδονίας. Ita ille ad has voces πάλιν ἀνεῖται παρ' αὐτῶν. Mirandum sane, atque iis, qui membranas tractare non consuescunt, incredibile dictu videri potest, adeo hallucinari potuisse librariorum, tantam in describendo fieri perversitatem, ut *duplicem* in una sententiola describenda errorem errarent, neque eum levem, aut condonandum, sed in altero loco, ex duabus lectionibus eam potissimum sumerent, quæ Ulpiani crisin confodiat. Certe in illo articulo oculatiores esse debuerunt. Nihil enim magis ridiculum esse potuit, quam *Vox ἀπίωσιν* in illo loco Scholiastæ. TAYLOR.

Μισθοῦται] Vide supra ad §. ή. IDEM.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Φιλίππῳ. Ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει, λέγε μοι τό τε τοῦ Καλλισθένης ψήφισμα καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ὑμῖν ἅπαντα ταῦτ' ἔσται φανερά. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

238

Ἐπὶ Μνησιφίλου ἄρχοντος, συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης, καὶ πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμη, Μαιμακτηριῶνος δεκάτη ἀπιόντος, Καλλισθένης¹ Ἐτεονίκου Φαληρεὺς εἶπε· Μηδένα Ἀθηναίων μηδέμια² παρευρέσει ἐν τῇ χώρᾳ κοιταῖον γίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἄστει καὶ Πειραιεῖ, ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι· τούτων δ' ἐκάστους, ἣν παρέλαβον τάξιν, διατηρεῖν, μήτ' ἀφημερεύοντας μήτ' ἀποκοιτοῦντας. ὅς δ' ἂν ἀπειθήσῃ³ τῷ ψηφίσματι τούτῳ, ἔνοχος ἔστω τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίαις, ἐὰν μὴ τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ὄν· περὶ δὲ³ τοῦ ἀδυνάτου ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς. κατακομίζειν δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην, τὰ μὲν ἐντὸς σταδίων ἑκατὸν εἴκοσιν εἰς ἄστυ καὶ Πειραιᾶ, τὰ δ' ἐκτὸς σταδίων ἑκατὸν εἴκοσιν εἰς Ἐλευσίνα καὶ Φυλὴν καὶ Ἀφιδναν καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ Σούνιον. Εἶπε Καλλισθένης Φαληρεὺς.

Ἄρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην, ἢ ταῦτ' ἐπηγγέλλεθ' ὑμῖν οὗτος ὁ μισθωτός; Λέγε δ' αὖτὴν ἐπιστολὴν, ἣν δεῦρ' ἐπεμψε Φίλιππος μετὰ ταῦτα.

¹ ἔτεονίκου² τῷ ψηφίσματι τούτῳ] τῶδε τῷ ψηφίσματι³ τῶν ἀδυνάτων

MARKL. εὐθύς; οὐκ εἰς μακρὰν τοὺς Tayl.

ΨΗΦΙΣΜΑ] De hoc decreto nuper a me dictum. Vide Contareni Var. Lect. c. 17. Corsinii Fast. Attic. tom. i. pag. 43. 80. 134. et 482. TAYLOR.

Συγκλήτου ἐκκλησίας] Potter. I. 17. STOCK.

Στρατηγῶν] Vide Ubbon. Emmium de Republ. Atheniensium, et Spanheim. ad Julian. p. 76. Habebatur hic Senatus σύγκλητος, sive extra ordinem, permissu Magistratum Civilium, jussu autem Militarum, quorum erat de Excubiis atque de praesidio Urbis providere. TAYLOR. De Strategis vide etiam Petiti comment. in leg. Attic. libr. III. tit. II. pag. 333. seq. ed. Wesseling. et I. E. I. Walchii disput. Στρατηγοὶ Philippensium — Jenæ 1761. De βουλ. v. Eruesti ad Xen. p. 8. HARL.

Μαιμακτηριῶνος δεκάτη ἀπιόντος] φθίνοντος, λήγοντος. Melanchtho: Mense Septemb. die 21. Sic et Camerarius, ἡ πρώτη ἐπὶ εἰκάδι· Eadem δεκάτη φθίνοντος, τουτέστι, πρὸ τῆς φθίσεως. Perionius: XI. Cal. Octob. Meletus: die tricesimo Mensis Mæmactēriōnis. WOLF.

Ἄδυνάτων] Περί δὲ τοῦ ἀδυνάτου olimprehendi veram esse lectionem. Confirmant MSti. Vid. Var. Lect. TAYL.

Ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός] Quisnam ille fuerit, multum ambigi video. Vide Corsinii Fast. Attic. Dissert. 1. §. 35. seqq. Petit. LL. Attic. p. 333. Spanheim. ad Julian. p. 77. Recte olim a Viris doctissimis ad Pollucem est animadversum, στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων, sive τῶν ὀπλιτῶν, eum esse Imperatorem, qui pedestribus copiis praefuerit, ut discerneret ab eo, qui equestribus erat praepositus. Uterque occurrit infra §. λδ'. in uno decreto, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν (modo scripsit, τὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων) et ὁ ἐπὶ τῶν ἰππέων. Neque est, quod quemvis lædat ea Locutio ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων. Nam apud Thucydidem et Xenophontem aliquoties deprehendi τὰ ὀπλα dici pro τοὺς ὀπλίτας. Vides interea errare Wolfium in his verbis interpretandis. TAYLOR. μοx Ἀφιδνα Tayl.

Ἐπηγγείλαθ' [Ita Tayl.] Ἐπηγγέλλεθ' plurimi uno consensu. Deinde λέγε δ' αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν, nonnulli, et λέγε δὴ τὴν ἐπιστολὴν. Proxime γρ. non ut vulgatur, sed καὶ τὴν Φακίδα ὑφ' (vel ἐφ') ἡμᾶς αὐτοὺς πεποιημένους. Vide paulo post §. ιγ'. et ιδ'. TAYL.

Αὐτὴν ἐπιστολὴν] [Ita Tayl.] Αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν. MARKLAND. Ita infra §. λς'. λέγε δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβάν. TAYLOR.

Αὐτὴν ἐπιστολὴν] Sed Wunderl. in præf.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῇ δήμῳ χαίρειν. Ἴστε ἡμᾶς παρεληλυθότας εἰσω Πυλῶν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Φωκίδα ὑφ' ¹ ἑαυτοῖς πεποιημένους, καὶ ὅσα μὲν ἐκουσίως προσετίθετο τῶν πολισμάτων, φρουρὰς εἰσαγνοχότας εἰς αὐτά, τὰ δὲ μὴ ὑπακούοντα ² κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι κατεσκάψαμεν. ἀκούων δ' ὑμᾶς παρσκευάζεσθαι βοηθεῖν αὐτοῖς, γέγραφα ³ ὑμῖν, ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλήσθε περὶ τούτων. τοῖς μὲν γὰρ ὅλοις οὐδὲν μέτριόν μοι δοκεῖτε ποιεῖν τὴν εἰρήνην συνθέμενοι καὶ ὁμοίως ἀντιπαρεξάγοντες, καὶ ταῦτ' οὐδὲ συμπεριειλημμένων τῶν Φωκέων ἐν ταῖς κοιναῖς ἡμῶν συνθήκαις ὥστ' ἐὰν μὴ ἐμμένητε τοῖς ὁμολογημένοις, οὐδὲν προτερήσετε ἔξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες.

ιγ'. Ἀκούετε ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται ἐν τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμμάχους, ὅτι ταῦτ' ἐγὼ πεποίηκα ἀκόντων Ἀθηναίων καὶ ⁴ λυπουμενων, ὥστ' εἴπερ εὑφρονεῖτε, ὡς Θεβαῖοι καὶ

¹ † ἑαυτοῦς

² κατακράτος

³ † ὑμῖν

⁴ † λυπουμενων;

p. XXXI. seq. tuetur vulgatum [αὐτὴν ἐπιστολὴν], præfert tamen Marklandi emendationem auctoritate cod. August. 1. confirmatam. Hervagiana editio legit λέγε δ' αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν. Plutarchus de pueror. educ. cap. XV. pag. 142. ex. Heusingeri conjungit αὐτὸνναντίον, contra: δέον αὐτὸνναντίον πλείω ποιεῖσθαι τούτων εὐλάβειαν καὶ φυλακὴν, ἢ τῶν παίδων. HARL.

Ἐφ' ἑαυτοῦς] Ἐφ' ἡμᾶς. WOLF. ἡμᾶς interpretamentum mihi esse videtur: de dictione ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν vel ἐφ' ἑαυτῶν vide Vigerum de idiotismis græcæ dictionis, ibique cl. Hoogeveen. pag. 221: et pag. 223. edit. Lugd. Bat. 1742. HARL.

Εἰσαγνοχότας] [Ita Tayl.] Addit, et recte addit, Editio Feliciani, cum Codd. Guelph. Obsop. Vindob. et Parisinis a. e. εἰσαγνοχότας εἰς αὐτά. TAYLOR.

Φρουρὰς εἰσαγνοχότας [εἰς αὐτά], τὰ δὲ μὴ ὑπακούοντα —κατεσκάψαμεν] Verba εἰς αὐτά, uncis inclusa, quæ Reiskius ex codicibus nonnullis addidit, commode suppleri possunt. Liv. IV. 3. Civis Romanus si sit ex plebe, præcisa consulatus spes erit? Liv. XXI. 41. Equestri prælio, quæ parce conserendi manum fortuna data est, hostem fudi: peditum agmen, quod in modum fugientium raptim agebatur, quia adsequi terra non poteram—in radicibus Alpium obvius fui. Ubi Strothium, verba obvius fui (scil. ei) ad peditum agmen referenda esse, bene censuisse, Rupertium vero ex hostem fudi male hosti assumpsisse, quivis facile intelliget.—Ceterum notandam videtur, Philippum, constructione mutata, κατεσκάψαμεν pro κατασκάψαντας scri-

psisse, pariterque constructione illam excidisse ζ. κγ'. in fin. ιδιωτῶν μὲν νῦν ὄντων, ἐκ παντὸς δὲ τρόπου βουλομένων—καὶ ὑπολαμβάνουσιν pro ὑπολαμβάνόντων scribendo; rei scilicet militaris peritiorum. WUNDERL.

Κατεσκάψαμεν] Nonnulli conjiciunt κατασκάψαντας. TAYLOR. v. seq. desid. ἐπὶ in ed. Tayl.

Τοῖς μὲν γὰρ ὅλοις] Καθόλου. WOLF.

Ὅμοίως] F. ὁμοως. MARKLAND.

Καὶ ὁμοίως ἀντιπαρεξάγοντες] Et nihilo secius infesto exercitu in me euntes. Id enim παρεξάγω significat, exercitum in hostes duco. Ex edit. HERVAG.

Ἐφθακέναι] Tirones notent hic primo usum præteriti perfecti, quo forte Philippus consulto usus erat, et innuit consuetudinem et quæ adhuc durat. v. Cober. ad Chion. ep. II. p. 4. Deinde notent idiotismum græcum in vocabulo φθάνω, quod, cum participio verbi conjunctum, (ut Vigerus de idiotismis græcæ dictionis pag. 246. ed. Hoogeveen. jam observat,) significationem suam retinet occupandi et antevertendi, ita ut reddi possit per adverbium prius vel nomen prior. Sic Hom. II. π. 321. 322. Τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης ἔφθην ὀρεξάμενος, πρὶν οὐτάσαι, eum deo par Thrasymedes prior est assecutus, antequam is Antilochum vulneraret. ac pari modo apud Homerum aliosque locis infinitis. Alium usum τοῦ φθάνω, quod Latinorum statim respondet, observat Ernesti ad Xenoph. Memor. IV. cap. XI. §. 1. qui de hoc verbo bene disputat. conf. Budæi comment. Ling. Græc. pag. 398-400. edit. Robert. Stephan. HARL.

Θετταλοί, τούτους μὲν ἐχθρούς ὑπολήψεσθε, ἐμοὶ δὲ πιστεύσετε, οὐ τούτοις τοῖς ῥήμασι γράψας, ταῦτα δὲ βουλόμενος δεικνύναι. Τοιγαροῦν ἐκ τούτων ὤχετο ἐκείνους λαβῶν εἰς τὸ ¹μηδ' ὀτιοῦν ²προορᾶν τῶν μετὰ ταῦτα μηδ' ³αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ἔασαι πάντα τὰ πράγματα ἐκείνον ἐφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι· ἐξ ὧν ταῖς παρούσαις συμφοραῖς οἱ ταλαίπωροι Θεβαῖοι κέχρηται. Ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως ⁴αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστῆς καὶ ὁ δεῦρ' ἀπαγγείλας τὰ ψευδῆ καὶ φενακίσας ὑμᾶς οὗτός ἐστιν ὁ τὰ Θεβαίων νῦν ὀδυρόμενος πάθῃ καὶ διεξιῶν ὡς οἰκτρά, καὶ τούτων καὶ τῶν ἐν Φωκεῦσι κακῶν καὶ ὅσ' ἄλλα πεπώνθασιν οἱ Ἕλληνες ἀπάντων αὐτὸς ὧν αἴτιος. δῆλον γὰρ ὅτι σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, Αἰσχίνη, καὶ τοὺς Θεβαίους ἔλεεῖς, κτήματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων, ἐγὼ δὲ χαίρω, ὅς εὐθύς ἐξητούμην ὑπὸ τοῦ ταῦτα πράξαντος.

¹ † μηδοτιοῦν² τῶν μετὰ ταῦτα προορᾶν³ † ὑφ'⁴ † αὐτῷ

ιγ'. Λαβῶν] F. λαθῶν. MARKLAND.
 Λαβῶν] βαλῶν Lambin. Scil. βαλῶν εἰς τὸ μηδοτιοῦν προορᾶν. Conjecit in eam securitatem. TAYLOR.

Ὠχετὸ λαβῶν] Pari modo Herodot. I. 189. pag. 89. edit. Wesselingii, ὁ δὲ μιν συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρον. hunc fluvius contorquens, submersum abripuit. v. etiam Portus in diectionar. Ionico sub voc. οἰχομαι, Dorville ad Char. pag. 661. et nostr. obs. in Chrestom. p. 75. HARL.

Ἐφ' ἑαυτῷ ποιήσ.] Modo §. ιδ'. δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτῷ. Et §. ιε'. ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν. Et §. κβ'. similiter. De qua constructione agit H. Steph. Th. L. Gr. tom. III. col. 428. TAYLOR. v. 10. ὀδυρόμ. νῦν Tayl.

Κτήματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ] Inter artes videtur fuisse politicas Philippi et Alexandri, δημαγωγούς illos, quorum opera in evertendis Græciæ civitatibus uterentur, fundis aliisque devictorum possessionibus quibusdam donare, ut ab omni deinceps rerum novandarum studio abhorrent. Etenim in orat. π. παραπρ. ait Demosthenes Philippum, debellata Phocide, agros ibi Philocrati et Æschini assignasse, qui illi quidem talentum, huic vero xxx minas in annum afferbant. STOCK. V. Lucian. Encom. Dem. §. 33.

Ἐκείνων] F. ἐκεῖ. MARKLAND.

Ὅς εὐθύς ἐξητούμην &c.] Ex historia ad intelligendam hunc locum quædam sunt

repetenda. Alexander primo sui regni anno, Olymp. CXI. an. II. Thebis, quæ a rege defecerant, eversis, misit Athenas, qui secundum Diodor. Sicul. biblioth. histor. libr. 17. cap. 15. p. 171. ed. Wesselingii, quem vide, decem oratores, secundum plerosque autem et probatissimos auctores (conf. et Maussac. ad Harpocr. in Ἀντίπατρος) octo tantum oratores, in quibus Demosthenes et Lycurgus principes fuerunt, quod populum contra ipsum excitassent, dedi postulerent. Demosthenes enim non solum contra Philippum et Alexandrum cives suos constanter ad arma et defectionem inflammaverat, sed etiam, Thebanis per legatos Athenienses, ut præsto sibi essent, rogitantibus, magnam vim armorum, quibus turbam inermem instruerent, gratis misit, et civibus, ut auxilia Thebanis decernerent, persuasit; quamquam exitum belli providentes nihil miserunt auxilii. vide Diodor. Sicul. qui in libr. XVI. et XVII. magnam partem nostræ orationis egregie potest illustrare, libr. mem. pag. 166. Præter ea Demosthenes Alexandrum antea spreverat, et nominarat puerum, quæ contumelia rex valde exacerbat fuit. Plutarchus enim in vita Alexandri pag. 106. edit. Baumanni (in Plutarchi vitis parallelis Themistoclis et Camilli, Alexandri et Cæsaris, Halæ 1761.) Θεβαίους, inquit, δὲ ἀφροστάναι πυθόμενος, καὶ συμφρονεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίοις, ἐξέλων ἀντὶς

ιδ'. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα
¹ μᾶλλον ἴσως ἀρμόσει λέγειν· ἐπ' ἀνείμι δὴ πάλιν ἐπὶ τὰς
 ἀποδείξεις, ὡς τὰ τούτων δωροδοκήματα καὶ ἀδικήματα
 τῶν νυνὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν αἴτια. Ἐπειδὴ
 γὰρ ἐξηπάτησθε μὲν ὑμεῖς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου διὰ τούτων
 τῶν ἐν ταῖς πρεσβείαις μισθωσάντων ἑαυτοὺς καὶ οὐδὲν ἀλη-
 θές ² ὑμῖν ἀπαγγειλάντων, ἐξηπάτηντο δ' οἱ ταλαίπωροι
³ Φωκῆς καὶ ἀνήρητο αἱ πόλεις αὐτῶν, τί ἐγένετο; Οἱ μὲν
 κατὰ πτυστοὶ Θετταλοὶ καὶ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι φίλον,
 εὐεργέτην, σωτήρα τὸν Φίλιππον ἠγοῦντο· πάντ' ἐκεῖνος ἦν
 αὐτοῖς· οὐδὲ φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιο λέγειν.
 ὑμεῖς δ' ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες
 ἤγετε τὴν εἰρήνην ὁμῶς· οὐ γὰρ ἦν ὅτι ἂν ἐποιεῖτε μόνοι.
 καὶ οἱ ἄλλοι δ' Ἕλληνες, ὁμοίως ὑμῖν πεφενაკισμένοι καὶ
 διημαρτηκότες ὧν ἠλπίσαν, ἤγον τὴν εἰρήνην ἄσμενοι, καὶ
 αὐτοὶ τρόπον τινὰ ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι. Ὅτε γὰρ πε-
 ρριῶν ὁ Φίλιππος Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλλοὺς, τινὰς δὲ καὶ
 τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο, καὶ δυνάμεις πολλὰς καὶ με-
 γάλας ἐποίειθ' ὑφ' ἑαυτῶ, καὶ τινες τῶν ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ
 τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο, ὧν
 εἰς οὗτος ἦν, ⁴ τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετο
 ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο. Εἰ δὲ μὴ ἠσθάνοντο, ἕτερος λόγος
 οὗτος, οὐ πρὸς ἐμέ. ἐγὼ μὲν γὰρ προὔλεγον καὶ διεμαρτυ-
 ρόμην καὶ παρ' ὑμῖν αἰεὶ καὶ ὅποι πεμφθεῖν· αἱ δὲ πόλεις
 ἐνόςσουν, τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδο-
 211 κούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι, τῶν δ' ἰδιωτῶν

¹ Deest μᾶλλον.² † ὑμῖν³ † φοκεῖς⁴ τότε δὴ, τότε πάντες

φανῆσαι, εὐθὺς ἦγε διὰ Πυλῶν τὴν δύναμιν, εἰ-
 πῶν, ὅτι Δημοσθένης, παῖδα μὲν αὐτὸν, ἕως
 ἦν ἐν Ἰλλυριοῖς καὶ Τριβαλλοῖς, ἀποκαλοῦντι,
 μειράκιον δὲ περὶ Θετταλίαν γενόμενον, βού-
 λεται πρὸς τοῖς Ἀθηναίων τείχεσιν ἀνῆρ φα-
 νῆσαι. Prudentia tamen et eloquentia De-
 madais, ad Alexandrum legati nomine
 missi, effecit, ut Demosthenes cum reli-
 quis oratoribus criminibus et supplicio
 liberaretur. HARL.

ιδ'. [Οὓς αὐτίκα μᾶλλον ἀρμόσει λέγειν ἴσως]
 Ita Tayl. Vid. Var. Lect. et v. 6. ἑαυτοὺς
 τῷ Φιλίππῳ.

ἴσως] H. l. notare potest prorsus, om-
 nino. V. Abrah. Gronov. ad Æl. V. H.
 XI. 8. p. 693. et Wernsdorf. ad Himer.
 Eelog. XVI. p. 250. HARL.

ὑφ' ἑαυτῶ] Vid. Var. Lect.

τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι] Vid. Taylor.
 ad Not. τὰ κύρια. ad Orat. Dem. περὶ Πα-
 ραπρεσβ. ογ'. in fin.

πράττειν] H. l. synonymum esse videtur
 τοῦ πολιτεύεσθαι. Alioqui solent Græci
 dicere πράττειν τὰ κοινὰ (vide Hoogeveen
 ad Viger. c. V. pag. 227. Lugd. 1742.)
 aut πράττειν τὰ τῆς πόλεως, aut πράττειν
 πράγματα, in magistratu esse, rempubli-
 cam administrare, rebus ad rempublicam
 pertinentibus operam dare. v. Budæi Com-
 ment. linguæ Græcæ pag. 416. 417. edit.
 Basil. aut πράττειν πολιτικά, ut Xenoph.
 Mem. I. 2. 16. Demosth. tamen jam supra
 c. 5. sub finem πεπραγμένων καὶ πεπολιτευ-
 μένων conjunxit. HARL.

καὶ πολλῶν. τὰ μὲν οὐ προορωμένων, τὰ δὲ τῇ καθ' ἡμέραν ῥαστώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων, καὶ τοιουτονί τι πάθος πεπονθότων ἀπάντων, πλήν οὐκ ἔφ' ἑαυτοὺς ἐκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἤξειν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν ¹ ὑπολαμβάνόντων. Εἴτ' οἶμαι συμβέβηκε τοῖς μὲν πλήθεσιν, ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας, τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλεκέναι· τοῖς δὲ προεστηκόσι καὶ τὰλλα πλὴν ἑαυτοὺς οἰομένοις πωλεῖν, πρῶτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἠσθῆσθαι. ἀντὶ γὰρ φίλων καὶ ξένων, ἃ τότε ὠνομάζοντο, ἠνίκ' ἐδωροδόκουν, νῦν κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροὶ καὶ τὰλλα, ἃ προσήκει, πάντ' ἀκούουσιν.

ιέ'. Εἰκότως· οὐδεὶς γάρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει, οὐδ' ἐπειδὰν ὧν ἂν πρίηται κύριος γένηται, τῷ προδοτῇ συμβούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρήται· οὐδὲν γὰρ ἂν ἦν εὐδαιμονέστερον προδοτου· ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλ' ἐπειδὰν τῶν πραγμάτων ἐγκρατῆς ὁ ζητῶν ἄρχειν καταστῆ, καὶ τῶν ταῦτ' ἀποδομένων δεσπότης ἐστί, τὴν δὲ πονηρίαν εἰδὼς τότε δῆ, τότε καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει. Σκοπεῖτε δέ· καὶ γὰρ εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τοῦ γ' εἰδέναί τε τοιαῦτα καιρὸς αἰεὶ πάρεστι τοῖς ² εὐφρονοῦσι. μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππου, ἕως προῦδωκεν Ὀλυνθον· μέχρι τούτου Τιμόλαος, ἕως ἀπώλεσε Θήβας· μέχρι τούτου Εὐδικὸς καὶ ³ Σῖμος οἱ Λαρισσαῖοι, ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν. εἴτ' ἐλαυνομένων καὶ ὑβριζομένων καὶ τί κακὸν

¹ † ὑπολαμβάνόντων, ὅταν βούλωνται.

² † εὐφρονοῦσι

³ † Σίμος

Καὶ πολλῶν] Desunt in Harl. nostro. Et fortasse prius fuerit Glossa τοῦ τῶν ιδιωτῶν. Consule, quæ annotavi liberiore calamo ad π. Παραπρ. Dem. Unde liquebit etiam, quam infeliciter hic verterit Wolfius τοῖς πλήθεσιν, infra v. 6. TAYLOR. v. seq. τοιούτων Tayl. Et v. 3. οἰομένων ἐκάστων.

Τοῖς μὲν πλήθεσιν] Multitudini: vel civitatibus ipsis, exponas, quæ populari uterentur forma remp. administrandi: quo sensu voces eas τοὺς πολλοὺς et τὰ πλήθη usurpant Attici. Ita Æsch. supra §. 43. Λέγει γὰρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, respublicas, liberas civitates. STOCK.

Ἀκούουσιν] Solita ἀκριβεία post. finitam periodum Codd. Guelph. Aug. Vindob. et Regii γ. ε. ζ. addunt εἰκότως. Distincte et

Emphatice. TAYLOR. Deest εἰκότως in ed. Tayl.

ιέ'. Ἀποδομένων] [Ita Tayl.] Ἀποδομένων Ven. Ital. Lindenb. et Obsop. Codd. approbante Obsopæo. Ego tamen ἐπέχω. TAYLOR.

Ἀποδομένων] Formam ἀποδομένων quam Reiskius ex Aug. sec. intulit, ex lectione codicum quorundam ἀποδομένων ortam, certe corruptam esse patet. Nam ἀπεδόμην significat vendidi, ἀποδέδομαι venditus sum. WUNDERL.

τὴν δὲ] F. τῶνδε. MARKLAND.

Τούτου] F. τοῦ, i. e. τίνος, cum Interrogatione. IDEM.

Καὶ τί κακὸν οὐχὶ πασχόντων] Τί ἀντὶ τοῦ οὐδὲν dixit, et nihil non mali patientibus.

212 οὐχὶ πασχόντων πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδο-
τῶν. τί δ' Ἀρίστρατος ἐν Σικυῶνι, καὶ τί Περίλαος ἐν Με-
γάροις; οὐκ ἀπερῆμμένοι; Ἐξ ὧν καὶ σαφέστατ' ἂν τις
ἴδοι, ὅτι ὁ μάλιστα φυλάττων τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα καὶ
πλεῖστα ἀντιλέγων τούτοις, οὗτος ὑμῖν, Αἰσχίνη, τοῖς προ-
διδούσι καὶ μισθαροῦσι τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκῆσεται πε-
ριποιεῖ, καὶ διὰ τοὺς πολλοὺς τούτους καὶ τοὺς ἀνθιστα-
μένους τοῖς ὑμετέροις βουλήμασιν ὑμεῖς ἐστὲ σῶοι καὶ ἔμ-
μισθοι, ἐπεὶ διὰ γ' ὑμᾶς αὐτοὺς πάλαι ἂν ἀπολώλειτε.

15'. Καὶ περὶ μὲν τῶν τότεπραχθέντων ἔχων ἔτι πολλὰ
λέγειν, καὶ ταῦθ' ἡγοῦμαι πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρησθαι. αἴ-
τιος δ' ¹ οὗτοςί, ὡςπερ ἑωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας
τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀδικημάτων κατασκεδάσας, ἣν ἀνα-
γκαῖον ἦν πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πεπραγμένων ἀπολύσα-
σθαι. παρηνώχλησθε δὲ καὶ ὑμεῖς ἴσως, οἱ καὶ πρὶν ἐμὲ εἶ-
πεῖν ὅτιοῦν εἰδότες τὴν τούτου τότεμισθαρινίαν. Καίτοι
φιλίαν γε καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει, καὶ νῦν εἶπέ που λέ-
γων ὅ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί.
ἐγὼ σοὶ ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι ἢ πῶς ἀξιω-
θέντι; οὔτε Φιλίππου ² φίλον οὔτ' Ἀλεξάνδρου ³ ξένον εἶ-

¹ † οὗτος

² † ξένον

³ † φίλον

Sic idem alibi, ἀξιούντος δὲ τούτου, καὶ
πολλὰ δεηθέντος ἐμοῦ, καὶ τί οὐχὶ ποιήσαντος,
καὶ τοῦτο ὑπέμεινα. Ex edit. HERVAG.

Ἀπολώλειτε] V. Var. Lect. — v. 7. τούτων
et v. 16. ὅτιοῦν εἶπεῖν, et v. 17. φιλίαν τε Tayl.

15'. Ἐωλοκρασίαν] In numero τῶν αὐθα-
δῶν καὶ πολμηρῶν διανοημάτων recenset Her-
mogenes pag. 409. Vocem istam elucidat
Scholiastes noster ad locum, Suidas, Pho-
tius MS. Etym. M. pag. 352. et Æmilius
Portus cap. 5. de Computatione Veterum
Græcorum. TAYLOR.

Ὡςπερ ἑωλοκρασίαν] “Moris fuit apud
Athenienses, ut in ludis publicis, qui po-
tandi causa conveniebant, per totam sæpe
noctem comissationem producant. Quod
si quis vino gravis obdormiscebat, et po-
culum dimittebat suum, reliqui mane ar-
reptum istud poculum in caput ejus irri-
dentes infandebant.” Hanc igitur vini
hesterni mixturam ἑωλοκρασίαν appellabant.
STOCK.

Παρηνώχλησθε κ. τ. λ.] Demosthenes
monet, sibi necessario fuisse de iis, quas
hucusque explanasset, rebus accuratius
disputandum, ne juniores, scelerum falso

sibi impositorum specie decepti, in se
exasperarentur. Qui autem Æschinis cor-
ruptelam et nequitiam jam pridem com-
pertam habuissent, ii, verendum sibi esse
addit, ne ex hac orationis suæ parte mo-
lestiam aliquam ceperint. Verba ipsa,
quibus hanc posteriorem sententiam com-
plectitur, hæc sunt: Παρηνώχλησθε δὲ ὑμεῖς
ἴσως, οἱ, καὶ πρὶν ἐμὲ ὅτιοῦν εἶπεῖν, εἰδότες τὴν
τούτου τότεμισθαρινίαν. In libris, qui us-
que in hunc diem editi sunt, omnibus le-
gitur ὅτιοῦν εἶπεῖν, et præponunt fere scri-
ptores verbis suis vocabula ὅτιοῦν et οὐδο-
τιοῦν, ut advers. Lept. οὐδοτιοῦν ἐποίησε.
Itaque temere Reiskius εἶπεῖν ὅτιοῦν trans-
posuit. Sed hoc levius. Vulgo Παρηνώ-
χλησθε δὲ καὶ ὑμεῖς omnes libri et editi
et scripti habent, excepto Aug. pr., a quo
vocolam καὶ recte abesse, sensus loci ma-
nifesto docet. Juniores enim inde tra-
xisse molestiam, ubi dixerat Demosthenes?
Et particulæ δὲ καὶ quomodo usurpentur,
disce ex §. id. Ὅτε γὰρ περιῶν ὁ Φίλιππος
Ἰλλυριοῦς καὶ Τριβαλλοῦς, τινὰς δὲ καὶ τῶν
Ἑλλήνων, κατεστρέφετο. WUNDERL.

. ξένον—φίλον] Forte mutandæ sunt sedes

ποιμ' ἂν ἐγὼ σε, οὐχ οὕτω μαίνομαι, εἰ μὴ καὶ τοὺς Φερ-
στάς καὶ τοὺς ἄλλο τι μισθῶν πρᾶττοντας φίλους καὶ ξέ-
νους δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων. ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα,
οὐκ ἔστι. πρόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλὰ μισθωτὸν ἐγὼ
σε πρότερον Φιλίππου καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου καλῶ, καὶ οὗτοι
πάντες. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον ¹ αὐτούς. μᾶλλον δ' ἐγὼ
τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω. Πότερον ² ὑμῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
μισθωτός Αἰσχίνης ἢ ξένος εἶναι Ἀλεξάνδρου δοκεῖ; Ἀκούεις, 243

¹ † αὐτούς

² † ὑμῖν

harum vocum. Οὔτε Φιλίππου φίλον, οὔτ' Ἀλεξάνδρου ξένον etc. ut sibi constet Objectio, quæ erat ξενία Alexandri, non φιλία. MARKLAND. v. 4. desunt vv. οὐκ ἔστι in ed. Tayl.

Μισθωτός] Neminem fugit, qui de Accentibus scripsit, Fabula illa, quam contexit de hac re Ulpianus noster. Quibus ut satisfaciam, moneo scribi hanc vocem cum accentu in antepenultima, in Editt. Ald. Felician. Hervag. 1ma. Benenat. et MSS. Ven. et Guelph. Cum accentu vero in ultima, μισθωτός scil. in Hervagiana posteriore, in MSS. Paris. Reg. β. Harl. et Ask. Ἐκὼν ἐσαρβάρισεν, inquit Ulpianus, in voce Μισθωτός, ideo ut, ejus prononciationem emendante Curia, eam ab iis vocem eliceret, quam vellet. De ea re agit Robertellus in Variis Lectionibus. Huc spectasse nonnullis videntur verba Quintiliani V. 13. Ita vero adversus omnes et recepta, et non inhumana Conquestio, si callide quid tacuisse, breviassse, obscurasse, distulisse dicuntur. Ubi ACUISSSE omnes veteres Codd. Quintiliani. Ego profecto Ulpiani istud commentum non valde probo: Erat tamen in eo populo Aurium quædam Religio, quæ non longe abhorret a tali historia. Atheniensium, inquit Cicero Orat. §. 8. semper fuit prudens sincerumque judicium, nihil ut possent, nisi incorruptum audire et elegans. Eorum religioni cum serviret Orator, nullum verbum insolens, nullum odiosum ponere audebat.—Ad Atticorum igitur aures teretes et religiosas qui se accommodant, ii sunt existimandi Attice dicere. Idem etiam III. de Orat. 50. (non in Bruto, ut nuper laudavi, et minus accurate) At in his si paulum modo offensum est, ut aut contractione brevius fieret, aut productione longius, Theatra tota reclamant. Idque non Athenis solum verum etiam Romæ. Quibus addere liceat lepidam istam narratiunculam de Theophrasto, quæ ab eodem ibid. memoratur, §. 46. Ut Ego jam non mirer illud Theophrasto accidisse, quod dicitur, cum percontaretur ex anicula quadam, quanti

aliquid venderet, et respondisset illa, atque addidisset: Hospes, non pote minoris: tulisse eum moleste, se non effugere hospitis speciem, cum ætatem ageret Athenis, optimeque loqueretur. Jam quid illud, quod legitur apud Plutarchum in Demosthene inter vitas X. Oratorum: [p. ccxciii. tom. I.] Ὡμνυε δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, προπαροξύνων Ἀσκληπιὸν, καὶ παρεδείκνυεν, αὐτὸν ὀρθῶς λέγοντα· εἶναι γὰρ τὸν θεὸν ἥπιον. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐδορυβήθη. σχολάσας δὲ εὐβουλίδῃ τῷ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ, ἐπαναρθώσατο πάντα. Adhuc etiam de eleganti Auditione Veterum. Scribitur in Oreste Euripid. ver. 279.

Ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλήν' ὄρω.
Ubi σχ. Κεκομῶδηται ὁ στίχος δι' Ἠγέλοχον τὸν ὑποκριτὴν. οὐ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκρωμένοις τὴν γαλήν' δόξαι λέγειν, τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. Hæc eo libentius annoto, ne quis temerarium nimis judicium de Prononciatione, atque de Auribus Antiquorum ferat. Quis de Numeris eorum, quis de Accentibus, quis de modulatione Vocis digne scripserit? Grammaticorum præstantissimus, ex eorum numero, qui citra renatas literas scripserunt, profitetur se multa horum nescire. Ego me nescire profitebor, donec aliquis ea expediverit, quæ modo ex Euripidis Scholiaste protulimus. Ut jure scriberet Cicero, Aurium judicium fuisse superbissimum. TAYLOR. v. 5. φιλ. πρότ. Tayl.

Μισθωτός] Diversa narrant scriptores de arte qua est usus Noster, cum adeo fidenter ad judices provocavit. Notissima est fabula, quam de hac re memoriæ prodidit Ulpianus. “Consulto (inquit) in barbarismum deflexit Orator in voce μισθωτός, accentum rejiciendo in primam syllabam, quæ cadere debuit in ultimam. Quo factum est, ut vitiosam prononciationem emendante curia, omnibusque τὸ μισθωτός recinentibus, (erat enim Atticarum aurium superbissimum judicium) eam ab iis responsionem elicuit, quam dari sibi exoptavit.” Alii dicunt

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ράνομον ψήφισμα, ὡς ἄρα δεῖ στεφανῶσαι Δημοσθένην Δημοσθένους¹ Παιανιά χρυσῶ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις τραγωδοῖς καινοῖς, ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην Δημοσθένους¹ Παιανιά χρυσῶ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχων διατελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας καὶ τὸν δῆμον² τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ, καὶ πρόθυμός ἐστι ποιεῖν ὅτι ἂν δύνηται ἀγαθόν — πάντα ταῦτα ψευδῆ γράψας καὶ παράνομα, τῶν νόμων οὐκ ἐόντων πρῶτον μὲν ψευδεῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι, εἶτα τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν· ἔστι δὲ Δημοσθένης τειχοποιὸς καὶ ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τεταγμένος· ἔτι δὲ μὴ ἀναγορεῦειν τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τραγωδῶν τῆ καινῆ, ἀλλ' εἰάν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν, εἰάν δ' ἡ πόλις, ἐν Πνυκί ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Τίμημα τά-

¹ † παιανιέα

² τὸν

Ctesiphonti, vel, reum postulavit, quod legem perperam tulisse diceret, vel, ob rogationem adversus legum interdicta promulgatam. Id enim est ἀποφέρειν ἢ ἀπενέγκειν γραφὴν, deferre aliquem et postulare. Ex edit. HERVAG.

Ἀρετῆς] Notent hic tirones usum vocabuli ἀρετῆ, quod non solum de virtute civili et bellica, sed etiam in genere de qualibet. cujusvis rei præstantia adhibetur. v. Plutarch. de audiend. poetis cap. V. pag. 42. ed. Krebsii, Rallius in specimine novæ edit. Theognid. Goetling. 1766. pag. 23. et, si vis, nostram observ. in Chrestom. græca poetica pag. 5. HARL.

Ἀνδραγαθίας] Taylorus interpretatur benevolentia, melius quam Wolfius, fortitudinis, quia Demosthenem in bello se minus fortem præstitisse constat. Hesychius interpretatur καλοἀγαθία, et Seilerus, mihi amicissimus, reddidit in interpretatione teutonica, weil er ein edelgesinnter Biedermann ist [because he is a noble upright man]. Vide etiam hunc pag. 913. suæ interpr. HARL.

Θεωρικῶ] Vide ad Æschin. c. Ctesiph. pag. 416. 11. et 418. 1. R. p. 375. l. 2. et 9. T. De Theoricis pecuniis, de eo qui ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ dicitur, agit doctissimus Valesius ad Harpocrat. pag. 90. 91. Item Petit. ad LL. Attic. III. 2. et IV. 10. Pollux VIII. 9. TAYLOR. De θεωροῖς autem et θεωρία vide, præter Petitem a Tayloro jam laudatum, Wesseling. ad Diodor. Sicul. IV. pag. 297. et Ernesti ad Xenoph. Memor. III. 3. §. 12. HARL. τῶν θεωρικῶν Tayl. V. Var. Lect.

Δεῖ] Absurde hanc vocem insinuavit Wolfius, cum abest ab omnibus. Neque ulla necessitate adductus hoc intulerit. TAYLOR. θεάτρῳ δεῖ Διον. Tayl.

Τραγωδῶν τῆ καινῆ] S. εἰσόδα. Paulo ante, τραγωδοῖς καινοῖς. In Æschine, τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. WOLF. Vide supra nunotata ad Arg. Æsch. κατὰ Κτεσιφ. Not.

1. TAYLOR. V. Var. Lect.

Ἄλλ' εἰάν] Id est ἀλλὰ κελεύοντων τῶν νόμων, εἰάν μὲν —. REISK. Exempla hujus βραχυλογίας sunt apud Ælian. H. V. XIV. 7. Ioan. V. 42. Ioan. XIII. 18. Conf. Hoogeveen ad Viger. de idiotism. gr. diction. cap. VIII. pag. 342. HARL.

Ἐν Πνυκί ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Millies erratum est in hac voce apud Auctores, credo, eo quod forte crediderunt exscriptores ob multitudinem confertorum hominum, et quasi πυκνότητα sic dictum eam locum fuisse. Sed quod scribendum sit πνυκί, non vero πυκνί, argumentum est rectus casus, ἢ Πνυξ, a quo πνυκός, et πνυκί et πνύκα inclinatur. Nam qualis foret rectus casus dativi πυκνί? Πυκνί nimirum, non pronuntiabile. Ergo ubique et hic et in aliis auctoribus reponendum semper πνυκός, et πνυκί, et πνύκα. Quæ lectio etiam reperitur in melioribus editionibus. PALMER.

Πνυκί] Hesych. Πνυξ, αἶτ, τόπος Ἀθηνησι, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι πάλαι μὲν ἤγοντο πᾶσαι, νῦν δὲ ἅπαξ, ὅταν στρατηγὸν χειροτονῶσιν. conf. Io. Meursius libr. II. Athenar. Attic. cap. 9. Petitus in comment. in leg. attic. liber. III. tit. II. pag. 304. et 378. ubi de honore coronæ et de legibus et cautelis Atheniensium fusius agitur. Lex quoque in Libanii argumento supra fuit memorata. HARL.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Quanquam his vocibus usus sim p. 21. ad eam rem conficiendam, quam ibi volui, veruntamen si quis dixerit hic esse interpolatum in Textu, ex Glossa in margine, Ego non intercedam. Πνυξ quidem Vox insolentior, sed non auribus Atheniensium. Vide Not. ἐν τῷ δημ. Æschin. κατὰ Κτεσιφ. ιδ. in sin. TAYLOR.

Τίμημα τάλαντα πεντήκοντα] Hinc Æschines negavit εἰρωνικῶς, ut apparet, τὸν Κτησιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἀτίμητον [Æsch. c. Ctesiph. §. ογ'.] cui propositum fuit, et Ctesiphontem, qui tantam

λαυτα πενήκοντα. Κλήτορες Κηφισοφῶν Κηφισοφῶντος Ῥαμνούσιος, Κλέων Κλέωνος Κοθωκίδης.

ιή. Ἄ μὲν διώκει τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἐστίν. ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῶν τούτων πρῶτον οἶομαι δῆλον¹ ὑμῖν ποιήσκειν, ὅτι πάντα δικαίως ἀπολογήσομαι. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων τάξιν, περὶ πάντων ἐρῶ² καθ' ἕκαστον ἐφεξῆς καὶ οὐδὲν ἐκὼν παραλείψω. Τοῦ μὲν οὖν γράψαι πράττοντά με καὶ λέγοντα τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ διατελεῖν καὶ πρόθυμον εἶναι ποιεῖν ὅτι ἂν δύνωμαι ἀγαθόν, καὶ ἐπαινεῖν ἐπὶ τούτοις, ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις τὴν κρίσιν³ εἶναι νομίζω· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐξεταζομένων εὐρεθήσεται, εἴτ' ἀληθῆ περὶ ἐμοῦ γέγραφε Κτησιφῶν ταῦτα καὶ προσήκοντα, εἴτε καὶ ψευδῆ. τὸ δὲ μὴ προσγράψαντα ἐπειδὴν τὰς εὐθύνας δῶ στεφανοῦν, καὶ ἀνειπεῖν ἐν τῷ θεάτρῳ κελεῦσαι τὸν στέφανον, κοινωνεῖν μὲν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις, εἴτ' ἀξίός εἰμι τοῦ στεφάνου καὶ τῆς ἀναρρήσεως τῆς ἐν τούτοις, εἴτε καὶ μὴ· ἔτι μέντοι καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ,

¹ † ὑμῖν

² † καθέαστον

³ εἶναί μοι νομίζω

mulctam solvere non posset, notare ignominia, et Demosthenem in idem discrimen adducere. Superato enim Ctesiphonte, haud dubie præjudicio illo usus, operam daturus fuisset Æschines, ut et Demosthenem vel ignominia notaret, vel ejiceret civitate, actione læsæ majestatis et perduellionis in eum instituta. WOLF.

Κλήτορες] Sunt ut plurimum ex amicis Accusatoris, qui Reo denunciant, et diem dicunt, vel saltem præsto sunt Viatoribus, et Accensis, vel iis Ministris, quorum erat id exsequi. Κλήτορες, ait Ulpianus ad hunc locum, οἱ μαρτυροῦντες τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην. Rursus ad Midianam §. 24. Ὁ διδοὺς τὴν γραφὴν προσέγραφεν, ὅτι κατηγορῶ τοῦδε καὶ προκαλοῦμαι (vel προσκαλοῦμαι potius) τοῦτον διὰ τοῦ δαῖνος εἰς τὸ βουλευτήριον. Vide Vales. ad Harpocrat. pag. 112. Sigon. III. de Rep. Atheniens. 4. Salmas. Observ. ad Jus Attic. et Rom. pag. 858. qui hunc ministrum ex Aristophane aliquoties describit. Adde Harpocratonem, et Lexicographos. TAYLOR. V. Var. Lect.

Κλήτορες] Accusatoris amici, qui ei testes aderant, jure citatam fuisse adversarium. Quod si reus omnino non citaretur, actio irrita erat; quæ ἀπρόσκλητος δίκη nominabatur. Petit. IV. 2. STOCK.

ιή. Δικαίως ἀπολογήσομαι] Eodem sc. ordine servato, quem ipse Actor in accusationis suæ libello collocavit. Diligenter enim notandum, inquit Ulpianus, non eodem ordine Æschinem actionem intendisse, et perorasse. Libellus accusationis criminationem vitæ et rerum gestarum Demosthenis primo loco habet, reliqua autem secundo: πρῶτον μὲν, ὡς ψευδῆ γέγραφε· εἴτ' ὡς παράνομα: hæc vero capita, cum ad orationem accessit Æschines, transposuit. Summo igitur consilio veri justique sibi speciem prætendit noster, cum ordinem in ipso libello constitutum sequeretur. IDEM.

Τῶν γεγραμμένων] Recte se habet. Lambinus hallucinatur legendo τῶ γεγραμμένῳ. TAYLOR. v. 4. οἶμαι Tayl.

Ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις] Ἐν τοῖς ἐμοῖ πεπολιτευμένοις lege. WOLF. Ἐν τοῖς ἐμοῖ πεπολιτευμένοις crediderim. Vide paulo infra. Addunt Guelph. Aug. Vindob. post εἶναι. TAYLOR.

Τῆς ἐν τούτοις] Quid hoc? Anne δεικτικῶς, apud hos cives, ut Wolfius et Etruscus interpretantur? An aliud latet? Desunt quidem hæ Voces Ven. Harl. Lind. IDEM.

Ἐν τούτοις] Nempe, coram civibus et peregrinis qui ludis aderunt. AUGER.

καθ' οὓς ταῦτα γράφειν ἐξῆν τούτῳ. Οὕτωςι μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι δικαίως καὶ ἀπλῶς τὴν ἀπολογία ἐγνώκα ποιεῖσθαι, βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτά, ἃ πέπρακταί μοι.— Καί με μηδεὶς ὑπολάβῃ ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, εἰάν τις Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. ὁ γὰρ δῖων τούτῳ ψηφίσματος τὸ λέγειν καὶ πράττειν τὰ ἀρισταί 245 με, καὶ γεγραμμένος ταῦθ' ὡς οὐκ ἀληθῆ, οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς περὶ ἀπάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων λόγους οἰκείους καὶ ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς. εἶτα καὶ πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολιτείας, τὴν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἰλόμην ἐγώ· ὥστε καὶ τὰς ἀποδείξεις ἐκ τούτων δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι.

ιβ'. Ἄ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προῦλαβε καὶ κατέσχε Φίλιππος, εἰάσω· οὐδὲν γὰρ ἠγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ· ἃ δ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ ταῦτ' ἐπέστην ἐγὼ διεκωλύθη, ταῦτ' ἀναμνήσω καὶ τούτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπών. Πλεονέκτημα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ¹ ὑπῆρχε Φιλίππῳ. παρὰ γὰρ τοῖς Ἑλλησιν, οὐ τισίν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως, φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων συνέβη γενέσθαι ² τοσαύτην, ὅσῃν οὐδεὶς πω πρότερον μέμνηται γεγονυῖαν. οὓς συναγωνιστὰς καὶ συνεργοὺς λαβὼν ὁ Φίλιππος, καὶ πρότερον κακῶς τοὺς Ἕλληνας ἔχοντας πρὸς ἑαυτοὺς καὶ

¹ † ὑπῆξε

² † καὶ τοσαύτην

Τοῦ ψηφίσματος] F. τὰ τοῦ ψηφίσματος. MARKLAND.

Τῇ γραφῇ] Δοτικὴ ὀργανικὴ, διὰ τῆς γραφῆς. Nam alioqui dicendum fuisset οἰκείους τῇ ἀπολογία. WOLF. Τῆς γραφῆς videtur legisse Ulpianus. TAYLOR.

Ἑλληνικὰς] Sic §. 32. distinguit inter τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύματα et τὰ Ἑλληνικά. Scil. ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. MARKLAND. Id. pro ἔτι conj. τῇ v. 5. p. seq.

ιβ'. Οὓς συναγωνιστὰς κ. τ. λ.] Quem (locum) interpretes ita latine reddidisse video: quos suffragatores et adiutores nactus, prius quoque inter se male animatos et dissentientes Græcos magis etiam conturbavit, alios decipiendo, alios largiendo, alios omni modo corrumpendo, et in multas partes disgregavit eos. Ubi tam interpretationem alios—alios—alios falsam, tum verbum disgregavit deterrimæ notæ, tum nctionem

didonai non recte expressam esse, mecum et senties et inique feres. Nam omni modo corrumpere nonne etiam nctionem largiendi complectitur? Philippus autem partem proditorum pretio, partem promissis onerabat. Non magis igitur hoc loco significationem verbi didonai [scil. offerendi. Vid. infra §. λ'. not. Καίτοι πόσα κ. τ. λ.] assecuti sunt interpretes, quam ejus memor fait editor Lipsiensis in restituendo loco Dem. §. ογ'. Εἰ τοίνυν τις ἔροιτο ὄντιν οὖν, τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διωκῆσατο, πάντες ἂν εἶποιεν· τῷ στρατοπέδῳ, καὶ τῷ δίδοναι, καὶ τῷ διαφθεῖρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Ita e codd. hæc constituenda esse, cum discrimine verborum didonai—διαφθεῖρειν evincatur, Reiskii sententiam relinquere debebam, qui articulum τῷ ante διαφθεῖρειν librorum nonnullorum auctoritate abjiciendum esse existimavit. WUNDERL. Desunt ὁ φιλ. in ed. Tayl.

στασιαστικῶς, ἔτι χειρὸν διέθηκε, τοὺς μὲν ἑξαπατῶν, τοῖς δὲ διδοῦς, τοὺς δὲ πάντα τρόπον διαφθεύρων, καὶ διέστησεν εἰς μέρη πολλά, ἐνὸς τοῦ συμφέροντος ἅπασιν ὄντος, κωλύειν ἐκεῖνον μέγαν γίνεσθαι. Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει καὶ ἔτι ἀγνοία τοῦ συνισταμένου καὶ φουμένου κακοῦ τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων ὄντων, δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί προσῆκον ἦν ἐλέσθαι πράττειν καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν, καὶ τούτων λόγον παρ' ἐμοῦ λαβεῖν· ὁ γὰρ ἐνταῦθ' ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας εἰμὶ ἐγώ.

246

κ'. Πότερον ¹ αὐτὴν ἐχρῆν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφείσαν καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει συγκατακτᾶσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν, καὶ τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν; ἢ τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν—δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς—, ἀ δ' ἐώρα συμβησόμενα, εἰ μηδεὶς ² κωλύσει, καὶ προησθάνετο, ὡς ἔοικεν, ἐκ πολλοῦ, ταῦτα περιιδεῖν γιγνόμενα; Ἀλλὰ νῦν ἐγωγε τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ³ ἢ βούλετ' ἂν, πότερον τῆς συναιτίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἑλλησι κακῶν καὶ αἰσχυρῶν, ἧς ἂν Θετταλοὺς καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἴποι τις, ἢ τῆς περιεωρακυίας ταῦτα γιγνόμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἧς ἂν Ἀρκάδας καὶ Μεσσηνίους καὶ Ἀργεῖους θείημεν; Ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες χειρὸν ἡμῶν ἀπηλλάχασιν. καὶ γὰρ εἰ μὲν, ὡς ⁴ ἐκράτησε Φίλιππος, ὥχετ' εὐθύς ἀπιῶν καὶ

¹ ταύτην² κωλύσει³ ἐβούλετ'⁴ ἐκράτησε, Φίλιππος ὥχετ'

Τοὺς μὲν ἑξαπατῶν, τοῖς δὲ διδοῦς, τοὺς δὲ πάντα τρόπον διαφθεύρων] Sunt tria membra: nam διδοῦς h. l. est promittens dare, et τοὺς μὲν—τοῖς δὲ intellige partem—partem, scil. proditorum. HARL.

Ἀπάντων] Sensui videtur deesse τῶν ἄλλων ἀπάντων, ut §. κ'. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Nam τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων includit Athenienses, contra suam ipsius Hypothesin. Sic infra, §. 57. μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Vide tamen supra p. 62. v. 18. et ult. MARKLAND.

κ'. Πλεονεξίας] Melioris conditionis: hunc enim significatum frequenter habet, sive etiam melioris conditionis captationem innuit. Xenoph. Cyropæd. libr. I. sect. 19. pag. 75. edit. Welsii, Isocrat. Paneg. cap. II. pag. 15. ed. Mori. Ut au-

tem πλεονεκτεῖν etiam denotat auferre, præripere, Xenoph. libr. mem. pag. 77. ita etiam πλεονεξία eandem assumptionem significationem avaritiæ et αἰσχροκερδείας. Ælian. V. H. III. cap. 16. §. 2. Isocrat. Pan. 31. p. 77. ubi vide Morum. Conf. Budæi comment. græc. ling. pag. 858. edit. Rob. Steph. Hinc etiam indicat opes majores injuste acquisitas. Isocr. Paneg. cap. 49. p. 132. Deinde addidit ἰδίας, privatae, quæ ad unum pertinet, et opponitur τῇ κοινῇ, ut Isocr. Paneg. c. II. p. 12. ubi vide Morum: aut δημοσία, v. Ruhnken. ad Timæum p. 107. HARL.

Καὶ γὰρ εἰ] Græci eleganter adhibent, pro εἰ καὶ, etsi. v. Viger. de idiotism. gr. dict. pag. 369. IDEM.

Ὧχετ'—ἀπιῶν] Celeriter, continuo abi-

μετὰ ταῦτ' ἤγεν ἡσυχίαν, μήτε τῶν αὐτοῦ συμμάχων
μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μηδένα μηδέν λυπήσας, ὅμως ἦν
ἂν τις κατὰ τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων οἷς ἔπραττεν ἐκεῖνος
μέμφις καὶ κατηγορία· εἰ δ' ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα,
τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν περιείλετο, μᾶλλον δὲ καὶ
τὰς πολιτείας ὅσων ἠδύνατο, πῶς οὐχ ἀπάντων ἐνδοξότατα
ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες; Ἄλλ' ἐκεῖσ' ἔωανέρ-
χομαι.

κά. Τί τὴν πόλιν, Αἰσχίνη, προσῆκε ποιεῖν, ἀρχὴν καὶ
τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ὀρῶσαν ἐαυτῷ κατασκευαζόμενον
Φίλιππον; ἢ τί τὸν σύμβουλον ἔδει λέγειν ἢ γράφειν τὸν 247
Ἀθήνησιν ἐμέ — καὶ γὰρ τοῦτο πλεῖστον διαφέρει —, ὅς
συνῆδειν μὲν ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην, αἰεὶ περὶ πρωτείων καὶ
τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα, καὶ πλείω σώ-
ματα καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας καὶ τῶν
ἀπασι τοῖς Ἑλλησι συμφερόντων, ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
ὑπὲρ αὐτῶν ἀναλώκασιν ἕκαστοι· ἐώρων δ' αὐτὸν τὸν Φί-
λιππον, πρὸς ὃν ἦν ¹ ἡμῖν ὁ ἀγών, ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυνα-
στείας τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν κατεαγότα,
τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον, πᾶν ὅ τι ἂν βουλευθεῖη
μέρος ἢ τύχη τοῦ σώματος παρελῆσθαι, τοῦτο ῥαδίως καὶ

¹ ὑμῖν

isset. iōn enim et ἐλθὼν cum alio verbo
junctum animi promptitudinem et cele-
ritatem actionis eleganter indicat. v.
Dorville ad Chariton. pag. 297. et supra
ς. β'. IDEM.

τῶν ἐναντιωθέντων] Κατὰ τῶν οὐκ ἐναν-
τιωθέντων, addita negatione. WOLF.
Necessaria ista Negativa deest quidem
in Editt. Aldi et Benenati. Deest etiam
in Lindenb. et MSS. Feliciani. Hervagius
autem post Felicianum reduxit, et
agnoscit Reg. η. alique, Guelph. Vindob.
Harl. Ask. et Aug. Miror sane abesse
potuisse. Verum omisit quoque Hermo-
genes, qui pag. 268. Ita laudat hoc com-
ma Demosth. Καὶ γὰρ, εἰ μὲν ὡς ἐκράτησε
Φίλιππος, ὄχετο εὐθέως ἀπιῶν, καὶ μετὰ
ταῦτα ἤγεν ἡσυχίαν, μηδένα μήτε τῶν ἐαυτοῦ
συμμάχων, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀδι-
κῶν, ὅμως ἦν ἂν τις κατὰ τῶν ἐναντιω-
θέντων οἷς ἔπραττεν ἐκεῖνος, μέμφις καὶ
κατηγορία· εἰ δὲ ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα,
τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὰ ἐξῆς. Restituit etiam
optimus P. Victorius XI. Var. Lect. 14.

TAYLOR. v. 13. συνῆδ. μὲν ἐκ π. τοῦ Tayl.

Ἀναντιωθέντων] Libri MSS. editique
antiquiores habent ἐναντιωθέντων: cumque
sensus negationem requirat, reponendum
censui ἀναντιωθέντων, potius quam οὐκ ἐναν-
τιωθέντων, (quomodo plerique emendant):
scriba facili lapsu in prima vocali offen-
dente. STOCK.

κά. Ἀφ' ἧς] h. e. a quo die cœpi in hunc
suggestum adscendere. HARL. V. Var.
Lect.

Ἀναλωκυῖαν] [Vid. Var. Lect.] Modo,
deletis οἱ τὰ [ita Tayl.], quæ in plurimis
et præstantioribus desunt, restitue ἢ τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων ὑπὲρ αὐτῶν ἀνηλώκασιν
ἕκαστοι. TAYLOR. Mox v. 19. ἦν et
v. 21. ἂν desiderantur in ed. Tayl.

τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον] Percussus
est Philippus, oculum apud Methonam;
claviculam, apud Illyrios; manum ac ti-
biam apud Scythas. Scholiast. STOCK.

κλεῖν] Vide Etym. M. 518. 25. qui
hunc locum laudat. Laudat quoque He-
rodianus Grammaticus, qui Phrynicho

ἑτοιμῶς προῖέμενον, ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν. Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτό γ' οὐδεὶς ἂν εἶπειν τολμήσειεν, ὡς τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι, χωρὶς ἀδόξῳ τότε γ' ὄντι καὶ ¹σμικρῷ, τοσαύτην μεγαλοψυχίαν προσῆκεν ἐγγενέσθαι, ὥστε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι καὶ τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι· ὑμῖν δ' οὖσιν Ἀθηναίοις, καὶ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὀρῶσι, τοσαύτην κακίαν ὑπάρξαι, ὥστε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθέλοντας παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. οὐδ' ἂν εἰς ταῦτα φήσειε. Λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγκαῖον ἅμα, πᾶσιν οἷς ἐκεῖνος ἐπραττεν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐναντιοῦσθαι δικαίως. τοῦτ' ἐποιοεῖτε μὲν ²ἐξ ἀρχῆς ὑμεῖς, εἰκότως καὶ προσηκόντως,

¹ † μικρῷ

² ὑμεῖς † ἐξ ἀρχῆς

subjungi solet, et Pollux X. 4. TAYLOR.

Πέλλῃ] Pelle sedes fuit regum Macedonum. Pompon. Mela de situ orbis libr. II. cap. 3. ab init. "Tum Macedonum populi, quæ urbes habitant, quarum Pelle et maxima et illustris. Alumni efficiunt, Philippus, Græciæ domitor, Alexander, etiam Asiæ." HARL.

Θεωρήμασι] Forte Θεάματα. Nam τὰ θεωρήματα sunt τῶν τεχνικῶν. WOLF.

Αὐτεπαγγέλτους] Vide infra ad Not. ἐπαγγελ. Arg. ad Dem. περὶ Παραπρεσβ. in fin. H. Steph. in Thes. L. Gr. T. I. col. 21. locum hunc merito habet suspectum, et miratur, unde profluxerit istud ἐθέλοντας. Dixi nuper ad §. 5'. Ἐθέλοντας habuit, corrupte, Editio Lutetiana. Quod in Regiis, β. γ. ε. ζ. η. reducitur. TAYL.

Αὐτεπαγγέλτους] Doctus hic Britannus in obs. ad Libanii argumentum in Æschinis [Demosth.] orat. περὶ Παραπρεσβ. loc. mem. significationes vocabuli ἐπαγγελία et ἐπαγγέλλειν inquirens hæc observat: ἀπαγγέλλειν, vox intra limites unius fere significationis contenta et conclusa, nihil dicit, nisi renunciare, id est, simpliciter enarrare, quæ gesta sunt et quo modo — ἐπαγγελία interea 1) de eo dicitur, qui aliquid in se præstandum suscepit, qui sponte agit, non coactus aut invitus. Ita de Corona §. 42. Ἄντιφᾶντα, ὅς ἐπαγγειλάμενος Φιλίππῳ τὰ νεύρια ἐμπρήσειν. Sic adv. Leptin. pag. 469. ed. Reisk. ὄρῶν σπανίζοντα τὸν δῆμον χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος, id est: ultro, sponte sua. vide Wolf. ad locum. Similiter fere de Corona §. λγ'. ἂν μέντοιγε ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπαγγειλάμενος δέδωκα. Inde aliquoties

VOL. II.

cum quadam plenitudine dicitur αὐτεπαγγέλτους, ἐθέλοντας, ut de Corona §. κα'. (qui est hic noster locus). Et profecto non solummodo cum plenitudine, sed tanta similitudine etiam, ut nonnulli posteriorem vocem, pro Glossa damnatam, ejicere non dubitarent. 2) Deinde significat, polliceri, fidem dare et se obstringere ad aliquid præstandum — Ἐπαγγέλλεσθαι in ὅτιο et leviter inflexo sensu est operis formam proponere; rem seu argumentum futurum delineare, et rationem instituere istius, quod esset exsequendum. 4) Est petere, sive rogare. Dubitare nos non sinit Ulpianus: Τὸ μὲν ἐπαγγέλλεσθαι αἰτεῖν σημαίνει. Rursus ille: ἐπαγγελίαν] πρόσταξιν ἢ αἴτησιν. Et rursus ἐπαγγείλασθαι] ἀντι αἰτῆσαι — —. Ultimo denique 6) ἐπαγγελία est vox juridica. Δοκιμασίαν, inquit Æschines c. Timarch. ἐπηγγείλατο Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος. Plurimis exposnit scriptor eruditus ad LL. Attic. libr. III. tit. III. Taylor cunctas has significationes auctoritatibus idoneis probavit: nobis vero loca omnia huc transscribere ab instituto alienum videbatur; neque tamen junioribus amicis, quibus exemplum Taylorianum videre forte non contingit, illam observationem in compendium redactam invidere volumus, atque a superioribus iudicibus veniam confidimus nos impetraturos. Ceterum ἀπαγγέλλειν et ἐπαγγέλλειν a librariis sæpissime permisceri, observat idem ille doctus Britannus, testesque laudat D' Orvillium ad Charit. pag. 413. et Alberti ad Act. Apost. XXIII. 21. HARL. v. 6. deest τὸν in ed. TAYL.

K

ἔγραφον δὲ ¹ καὶ συνεβούλευον ἐγὼ καθ' οὓς ἐπολιτευόμεν 248
 χρόνους. Ὁμολογῶ.

κβ'. Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; ἤδη γάρ σε ἐρωτῶ,
 πάντα ² τὰ ἄλλα ἀφείς, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν,
 Ἀλόνησον· οὐδενὸς τούτων μέμνημαι. Σέρρῳ δὲ καὶ Δο-
 ρίσκον καὶ τὴν Πεπαρήθου πόρθησιν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα
 ἢ πόλις ἠδίκητο, οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. Καίτοι σύ γ' ἔφησ-
 θά με ταῦτα λέγοντα εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τουτουσί, Εὐ-
 βούλου καὶ Ἀριστοφῶντος καὶ Διοπαείθους τῶν περὶ τούτων
 ὄντων ψηφισμάτων, οὐκ ἐμῶν, ὧ λέγων ³ εὐχερῶς ὅτι ἂν
 βουληθῆς! ⁴ Οὐδὲν νῦν περὶ τούτων ἐρῶ. Ἀλλ' ὁ τὴν Εὐ-
 βοϊαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτεί-
 χισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ Μεγάρους ἐπιχειρῶν, καὶ κα-
 ταλαμβάνων Ὠρεόν, καὶ κατασκάπτων Πορθμόν, καὶ κα-
 θιστάς ἐν μὲν Ὠρεῶ Φιλιστίδην τύραννον, ἐν δ' Ἐρετρίᾳ
 Κλείταρχον, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ὑφ' ἑαυτῷ ποιούμενος,
 καὶ Βυζάντιον πολιορκῶν, καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ⁵ τὰς μὲν
 ἀναιρῶν, εἰς ⁵ τὰς δὲ τοὺς φυγάδας κατὰ γων, πότερον ταῦτα
 πάντα ποιῶν ἠδίκηει καὶ παρεσπόνδει καὶ ἔλυε τὴν εἰρήνην,
 ἢ οὐ; καὶ πότερον φανῆναί τινα τῶν Ἑλλήνων τὸν ταῦτα
 κωλύσοντα ποιεῖν αὐτὸν ἐχρῆν, ἢ μή; Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐχρῆν,
 ἀλλὰ τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὔσαν
 ὀφθῆναι ζώντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων, περιείργασμαι μὲν

¹ † καὶ συνεβούλευον καὶ ἐγὼ   ² † τὰ ἄλλα   ³ εὐχερῶς πᾶν ὅ, τι   ⁴ † οὐδὲ   ⁵ αἶς

κβ'. Ἀλλὰ τί &c.] Quam simpliciter, quiete, modeste, at graviter diu dixerat! Nunc inardescit, ut Seilerus jam animadvertit. Appellat Æschinem: conglomerat argumenta, et animi quadam vehementia recenset, quæ Philippus injuste et contra pacem patraverit. Quam seite intexit laudem Atheuensium: ζώντων ΑΘΗΝΑΙΩΝ καὶ ὄντων. Redit ad Æschinem. En oratorem summum! Vide fulmina et artificium! Simili pæne modo Cicero pro Ligario cap. I. Habes igitur, Tubero, quod est accusatori maxime optandum, confitentem reum. IDEM. v. 10. † ηφ. ὄντων Tayl.

Οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα] Οὐ προσποιούμαι εἰδέναι, ἀφίημι, ἐπιλανθάνομαι. WOLF.

Σφετεριζόμενος] Citatur a Demetrio Phal. §. 293—4. et ab Hermogene passim. TAYLOR.

ὑφ' ἑαυτῷ] V. annotata ad §. ιβ'. IDEM. Μυσῶν λείαν] Explicant Paræmiographi, et Ulpian. ad loc. IDEM. vv. 17. 18. pro

τὰς, τινὰς Tayl.

Μυσῶν λείαν] Proverbium in eos, qui impone a quibuslibet læduntur ac diripiuntur. Ortum a Mysis, Hellesponti accolis, infami ignavia: unde Μυσῶν λεία, et Μυσῶν ἔσχατος scommata sunt veterum sermone trita ac celebrata. Testantur Strabo Geog. I. 12. et Cic. pro Flacco. Narrant παροιμιογράφοι ab eo tempore invaluisse proverbium, quo tempore Mysi, absente Telepho rege, qui Græcis errantibus viam in Trojam monstravit, finitimorum incursionibus male vexati sunt. Vid. Erasmi Chiliad. STOCK.

Μυσῶν λείαν] Proverbium est Mysorum præda, de quo Eras. quo quidem in loco scioli depravarunt pro Mysorum miserum, in translatione Leonardi Aretini. Eras. Ex edit. HERVAG.

ὄντων] F. ζώντων Ἀθηναίων, καὶ ἰδόντων. Vid. Homer. Iliad. A. 88. Heliodor. IV. 2. MARKLAND. Non intelligo, quid in-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ὑπὸ στρατηγῶν συναχθείσης, Εὐβουλος Μνησιθέου Κύπριος εἶπεν· Ἐπειδὴ προσήγγειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς ¹ Λεωμέδοντα τὸν ναύαρχον καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ ἀποσταλέντα σκάφη εἴκοσιν ἐπὶ τὴν γοῦ σίτου παραπομπὴν εἰς Ἑλλάσποντον ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγὸς Ἀμύντας καταγέοχεν εἰς Μακεδονίαν καὶ ἐν φυλακῇ ἔχει, ἐπιμεληθῆναι τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς στρατηγούς, ὅπως ἡ βουλὴ ² συναχθῆ, καὶ αἰρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον, οἵτινες παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ ἀφεθῆναι τὸν τε ναύαρχον καὶ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς στρατιώτας. καὶ εἰ μὲν δι' ἄγνοιαν ταῦτα πεποίηκεν ὁ Ἀμύντας, ὅτι οὐ μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος οὐδὲν ³ αὐτῷ· εἰ δέ τι πλημμελοῦντα παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα λαβῶν, ὅτι ἐπισκεψάμενοι Ἀθηναῖοι ἐπιτιμήσουσι κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. εἰ δὲ μηδέτερον τούτων ἐστίν, ἀλλ' ἰδία ἀγνωμονοῦσιν ἢ ὁ ἀποστείλας ⁴ ἢ ὁ ἀπεσταλμένος, καὶ τοῦτο ⁴ γράψαι, ἵν' αἰσθανόμενος ὁ δῆμος βουλευσῆται τί δεῖ ποιεῖν. 250

Τοῦτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα Εὐβουλος ἔγραψεν, οὐκ ἐγώ, τὸ δ' ἐφεξῆς Ἀριστοφῶν, εἶθ' Ἡγήσιππος, εἶτ' Ἀριστοφῶν πάλιν, εἶτα Φιλοκράτης, εἶτα Κηφισοφῶν, εἶτα πάντες οἱ ἄλλοι· ἐγὼ δ' οὐδὲν περὶ τούτων. Λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπὶ Νεοκλέους ἄρχοντος, Βοηδρομιῶνος ἔτη καὶ νέα, βουλῆς γνώμη,

¹ † Λεωδάμαντα

² † συναχθῶσι

³ † αὐτῷ

⁴ † γράψαι λέγειν, ἵνα

ὑπὸ τῶν στρατηγῶν] [Ita Tayl.] Deest τῶν in omnibus Exemplaribus. Quænam, quæso, Religio Wolfium invasit? TAYLOR.

Εὐβουλος—Κύπριος] Alter Eubulus fuit Ἀναφλύστιος. Fortasse fuit et Κύπρος τις τῶν παρ' Ἀθηναίους δήμων. WOLF.

Κύπριος] Au Κυθήριος? Vid. Steph. Byzant. MARKLAND. Κυθήριος restituit Cl. Valesius ad Harpocr. pag. 80. Κύθηρον erat δῆμος Tribus Pandionidis, ut confirmat Harpocratio. Inscriptio apud Sponium:

ΕΠΙΚΤΗΣΙΣ ΟΝΑΣΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥ

ΘΥΓΑΤΗΡ.

TAYLOR.

Λεωδάμαντα] Utrum is est, qui in τῷ κατὰ Τιμάρχου exagitur? WOLF. Λεωμέδοντα Codd. Guelph. Aug. Ven. β. ε. Regionum: quo nomine vocatur mox ab Ulpiano, in σχολ. et in Epistola Philippi, quæ sequitur. TAYLOR.

Εἰς Ἑλλάσποντον] Ἐξ Ἑλλησπόντου Lambinus. Inscite. Non potuit inscitius. Est sc. σκάφη ἀποσταλέντα εἰς Ἑλλάσποντον ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν. TAYLOR.

Ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι] Ἀντὶ τοῦ οἱ βουλευταί. WOLF. v. 7. pro οἵτινες, οἱ ed. Tayl. et v. seq. deest τε.

Εἰ δέ τι πλημμελοῦντα] S. τὸν ναύαρχον Λεωδάμαντα λαβῶν ὁ Ἀμύντας. WOLF.

Ἐπεσταλμένα] Ἐντεταλμένα Lambi-

pus. TAYLOR.

Ὅτι] Λαβῶν, τοὺς πρέσβεις τῷ Φιλίππῳ λέγειν, ὅτι κ. τ. λ. Altemps. Et similiter deinde infra καὶ τοὺς πρέσβεις τῷ δήμῳ τοῦτο γράψαι. Explicat scil. et exponit, non emendat. IDEM.

Ἡ ὁ ἀποστείλας] Sive Philippus, sive Amyntas. WOLF.

Καὶ τοῦτο γράψαι λέγειν] Mendosus videtur locus, quocunque te veritas. Ego verti, quasi scriptum esset, καὶ τοῦτο γράψαι δεῖν. S. τοὺς πρέσβεις. Melanchtho: Id quoque exponatur. Perionius: Etiam hoc indicandum esse. Meletus: Dicant leguti, ut hoc etiam scribat Philippus. WOLF. Deest γράψαι in Ven. in Regg. β. γ. η. Quod fortasse locum complanare potest. Inter γράψαι et λέγειν varie olim lectam fuerit. TAYLOR.

Καὶ τοῦτο κ. τ. λ.] Sic ego hunc locum interpreto: jussit Eubulus dicere legatis scribere etiam hoc Athenas, ut &c. AUGER.

ψήφισμα] Βούλευμα Cod. MS. ε. Mallem hoc ad eandem vocem v. 18. De ea re statim. TAYLOR.

Νεοκλέους] [Ita Tayl.] Archon erat eo nomine CXIX. 3. sc. post fata Demosthenis. Verum hic Νεοκλέους sine dubio est restituendum. Ita sine litura Felicianus, et qui eum sequuntur. Vide supra. Ubi Neocles, non Nicocles. Eodem saue

πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν, τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἐλέσθαι πρὸς Φίλιππον περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς, καὶ ἐντολὰς δοῦναι καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ψηφίσματα. Καὶ εἶλοντο τοὺςδε, Κηφισοφῶντα Κλέωνος Ἀναφλύστιον, Δημόκριτον Δημοφῶντος Ἀναγυράσιον, Πολύκριτον Ἀπημάντου Κοθωκίδην. Πρυτανεία φυλῆς Ἰπποθωντίδος, Ἀριστοφῶν ἑὶ Κολλυτεὺς πρόεδρος εἶπεν.

Ὡςπερ τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα, οὕτω καὶ σὺ δεῖξον, Αἰσχίνη, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα αἰτίος εἶμι τοῦ πολέμου. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἔχοις· εἰ γὰρ εἶχες, οὐδὲν ἂν αὐτοῦ πρότερον νυνὶ παρέσχου. Καὶ μὴν οὐδ' ὁ Φίλιππος οὐδὲν αἰτιᾶται με ὑπὲρ τοῦ πολέμου, ἑτέροις

¹ † ΚΟΛΛΥΤΕΥΣ

² † αὐτοῦ

Prælore, eodem mense, hæc duo Acta habentur: sive sint Concionis utrumque; sive illud Concionis, hoc vero Senatus. Profecto in hoc nonnulla continentur, quæ id suadere possunt: verum non novi ita consuesse fieri Athenis, ut Populus Senatui præiret, et præscriberet. Et quædam rursus hic dissuadent. IDEM.

Βουλῆς γνώμη] Si scriberetur ullibi γνώμη in recto casu, tum profecto arbitratus essem, hanc olim fuisse hujus Decreti Appellationem, loco τοῦ, ψήφισμα, quod deest in aliquibus. Nam si hæc agerentur in Senatu, tum ψήφισμα dici non potuit: βουλῆς γνώμη recte dici potuit. IDEM.

Βουλῆς γνώμη πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν] De consilii sententia consilium agitatum est super iis, de quibus πρυτάνεις retulerant ad curiam, quæ in concione populi prius agitata fuerant. Est enim χρηματίζειν, ut opinor, ἀπὸ τῶν χρημάτων παραγόμενον, pro eo quod est, actui rerum operam dare, et commentari de summa Republica, vel, de rebus ad eam pertinentibus. Idem alibi, [§. 53.] καὶ πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλεύσαι, πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο: id est, ante quam Senatus consuleretur, et rogaretur sententias, et decretum fieret, &c. Ex edit. HERVAG.

Βουλῆς] Βουλὴν simpliciter Senatam quingentorum fuisse, ait Petitus in comment. in LL. Attic. libr. III. tit. 1. p. 274. HARL.

Ἐχρημάτισαν] Τὸ χρηματίζειν, cum sermo est de senatu aut concione, agere significat, seu de rebus ad remp. spectantibus consultare: quo sensu dicitur infra §. 53. καὶ πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλεύσαι, κ. τ. λ. Cum autem, uti hoc loco, de Prytanibus aliisque concionis moderatoribus dicitur, est ὑποβάλλειν, monere, subjicere quid sit tractandum, teste Ulp. in Timocratea: vel potius referre, rem consultandam proponere. Dem. c. Timocr. Τοὺς δὲ προέδρους χρηματίζειν

ἐπάναγκες πρῶτον—περὶ τῶν νομοθετῶν: Proedri primo loco ad pop. referunt de Nomothetis. Vid. Kuhn. in Polluc. STOCK.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες] Quia et Acta Senatus ad Concionem, et Concionis ad Senatum referebantur: ut de communi et Senatus et Populi sententia res conficerentur. Unde etiam literæ inscribuntur τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. WOLF.

Ἀνενεγκόντες] sc. εἰς τὴν Βουλὴν, Altemps. TAYLOR.

Περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς] Id est, de recuperandis navibus. ἀνακομίζεσθαι enim est πάλιν κομίζεσθαι, id est recuperare, et ἀνακομιδὴ, recuperatio. Ex edit. HERVAG.

Πρυτανεία] Πρυτανευούσης conjecit quidam ad oram Exemplaris Altempsiani. πρυτανεία Regg. ε. ζ. Guelph. Aug. Harl. Vindob. Scilicet Librarii male excipiebant vocem Recitantis. Nam in ea ætate, quæ his rebus atque isti operi vacabat, Aurium judicium non fuit adeo superbum: neque quidem Lingua loquentis adeo accitata. TAYLOR.

Πρόεδρος] Quinquaginta ex unaquaque tribu sorte capti Senatores πρυτάνεις dicebantur: qui non simul imperabant, sed singulis hebdomadibus tantum decem: ex his decem illi singularum decuriarum viri, qui in sua hebdomade præerant, dicebantur πρόεδροι, qui ἐκκληροῦντο τῶν πρυτάνεων καθ' ἐκάστην πρυτανείαν. Hi vero proedri inter se sortiebantur regna septem illorum hebdomadis dierum, quibus præerant: proedrus autem, qui suum imperabat diem, ἐπιστάτης dicebatur, quod concionibus populi præerat. Reliqua vide apud Petitum in comment. in leg. attic. libr. III. tit. I. pag. 269 seq. et Wesseling laudat ibi Dodwellum Diss. III. de Cyclis sect. 37. Conf. quoque Harpocrat. in ἐπιστάτης et πρόεδρος, Ernesti ad Xenoph. Memor. I. cap. 1. §. 18. HARL.

ἐγκαλῶν. Λέγε δ' αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν ¹ τὴν τοῦ Φιλίππου.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Παραγενόμενοι πρὸς ἐμὲ οἱ παρ' ὑμῶν πρεσβευταί, Κηφισοφῶν καὶ 251 Δημόκριτος καὶ Πολύκριτος, διελέγοντο περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀφέσεως, ὧν ἐναυάρχει Λαομέδων. ² καθ' ὅλου μὲν οὖν ἔμοιγε φαίνεσθε ἐν μεγάλῃ εὐθεΐᾳ ἔσεσθαι, εἰ ³ γ' οἴεσθέ με λαυθάνειν, ὅτι ⁴ ἔξαπεστάλη ταῦτα τὰ πλοῖα πρόφασιν μὲν ὡς τὸν σῆτον παραπέμψοντα ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς Λῆμνον, βοηθήσοντα δὲ Σηλυμβριανοῖς τοῖς ὑπ' ἐμοῦ μὲν πολιορκουμένοις, οὐ συμπεριειλημμένοις δ' ἐν ταῖς τῆς φιλίας κοινῇ κειμέναις ἡμῖν συνθήκαις. Καὶ ταῦτα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ ἄνευ μὲν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ὑπὸ δὲ ⁵ τινῶν ἀρχόντων καὶ ἐτέρων, ἰδιωτῶν μὲν νῦν ὄντων, ἐκ παντὸς δὲ τρόπου βουλομένων τὸν δῆμον ἀντὶ τῆς νῦν ὑπαρχούσης πρὸς ἐμὲ φιλίας τὸν πόλεμον ἀναλαβεῖν, πολλῷ μᾶλλον φιλοτιμουμένων τοῦτο συντετελέσθαι ἢ τοῖς Σηλυμβριανοῖς βοηθῆσαι. καὶ ὑπολαμβάνουσιν ⁶ αὐτοῖς τὸ τοιοῦτο πρόσδοτον ἔσεσθαι· οὐ μέντοι μοι δοκεῖ τοῦτο χρήσιμον

¹ † Deest τήν.

² † καθόλου

³ Deest γέ.

⁴ ἔξαπεστάλη μὲν ταῦτα

⁵ τινῶν

⁶ αὐτοῖς τὸ † τοιοῦτον

Ἀφέσεως] Ἀφαιρέσεως Harl. solus. Præstat sane Vulgata. Id erat munus legatorum, ut in posteriori Decreto legitimus, agere περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς. TAYLOR.

Εἴτ' οἴεσθε] [Ita Tayl.] F. εἰ γ' οἴεσθε. WOLF. εἰ οἴεσθε nonnulli: εἰ τοῦτ' οἴεσθε optima Editio, quam proeudit Felicianus. TAYLOR.

Λαυθάνειν] Accuratius Interpres Etruscus, quam Latinus, sc. se pensate ch' io non sappia. IDEM.

Πρόφασιν μὲν — βοηθήσοντα δὲ] S. τῷ ἔργῳ. WOLF.

Σηλυμβριανοῖς] Selymbria fuit urbs in Thracia. Pompon. Mela de situ orbis II. c. 2. (ubi urbes in Thracia sitas persequitur,) §. 65. In Bosporo, inquit, Byzantium; in Propontide, Selymbria, Perinthos, Bithynis. Juvat de hac urbe ea huc transscribere, quæ Wesselingius ad Diodor. Sicul. libr. XIII. 67. p. 594. tom. I. annotavit: “ Σηλυβρίαν” (ita enim scripserat Diodorus) “ a Selye et voce βρίας, urbem Thracibus notantæ, cum vocabulum sit conflatum, teste Strabone, Σηλυβρίαν itidem scribente, libr. VII. pag. 491. C. sic præstat, neque aliter aut Xenophon Hellen. I. pag. 335. et pag. 339. aut Plut. Alcib. pag. 208. A. In Demosth. Orat. de Corona pag. 148. nunc Σηλυμβριανοί, in vetustis vero schedis Σηλυβριανοί. Pessime apud Themistium Orat. XXIII. pag. 290. Σηλυμβριανός.” HARL.

Καθόλου μὲν — Σηλυμβριανοῖς] Reiskius, qui et particulam μὲν post ἔξαπεστάλη e codd. Paris. sept. et Bav. adjecit, ut ei

vocula δὲ post βοηθήσοντα responderet, et vocem ἔργῳ post βοηθήσοντα δὲ, ut ad πρόφασιν μὲν referendam, desideravit, de constructione nihil vidit. Nam pro oppositis habenda sunt πρόφασιν μὲν ὡς παραπέμψοντα — βοηθήσοντα δὲ per speciem quidem frumenti advehendi — sed reapse ad auxilium Selymbrianis ferendum. Δὲ post πρόφασιν significat revera, ut Latinorum sed apud Ciceronem: Præclara classis in speciem, sed inops et infirma, aut ceterum apud Tacitum Annal. I. 10. Dicebatur contra, pietatem erga parentem et tempora reipublicæ obtentui sumta, ceterum cupidine dominandi etc. I. 44. Secuti exemplum veterani haud multa post in Rætiam mittuntur specie defendendæ provinciæ, ceterum ut avellerentur castris. WUNDERL.

Ἰδιωτῶν μὲν νῦν ὄντων] Ex hoc numero nihil vetat fuisse et Demosthenem. WOLF. Et sic privatus ap. Liv. II. 56. ubi vid. Sigon. HARL.

Φιλοτιμούμενον τοῦτο συντετάχθαι] Pro συντετάχθαι legitur etiam συντελέσαι. Forte φιλοτιμουμένων legendum, ut referatur ad ἀρχόντων, nisi placcat ἀνακόλουθον. Melanchtho: Quibus multo majori curæ est, ut nos committant. Perionias: Aut potius gloriæ cupiditate ducti hoc malunt sequi, quam Selymbrianis auxilium ferre, sibi que hoc tale utilitati fore existimant. Meletus: Et hoc ut perficiatur, multo magis laborant, quam ut Selymbrianis opem ferant. WOLF. φιλοτιμουμένων habet præstantissima ea Editio, quam toties laudo cum MStis Harl. ε. ζ. Ask. In Ulpiano ἴσ. φιλοτιμουμένων. TAYLOR.

ὑπάρχειν οὐθ' ὑμῖν οὐτ' ἐμοί. διόπερ τά τε νῦν καταθέντα πλοῖα πρὸς ἡμᾶς ἀφήμι ¹ ὑμῖν, καὶ τοῦ λοιποῦ ἐὰν βούλησθε μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς προεστηκόσιν ὑμῶν κακοήθως πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ἐπιτιμᾶτε, πειράσομαι κἀγὼ διαφυλάττειν τὴν εἰρήνην. Εὐτυχεῖτε.

κδ'. Ἐνταῦθ' οὐδαμοῦ Δημοσθένην γέγραφεν, οὐδ' αἰτίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ. Τί ποτ' οὖν, τοῖς ἄλλοις ἐγκαλῶν, τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων οὐχὶ μέμνηται; Ὅτι τῶν ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο, τῶν ἑαυτοῦ, εἴ τι περὶ ἐμοῦ ² γέ-
52 γράφει. τούτων γὰρ εἰχομην ἐγώ, καὶ τούτοις ἠναντιούμην. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν ἐγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο· εἶτα τὴν εἰς Εὐβοίαν, ἠνίκ' Εὐβοίας ἤπτετο· εἶτα τὴν ἐπ' Ὠρεὸν ἔξοδον, οὐκέτι πρεσβείαν, καὶ τὴν εἰς Ἐρέτριαν, ἐπειδὴ τυράννους ἐκεῖνος ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι κατέστησε. ³ μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας ἀπέστειλα, καθ' οὓς Χερρόνησος ἐσώθη καὶ Βυζάντιον καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι. Ἐξ ὧν ὑμῖν μὲν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, στέφανοι, χάριτες παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο· τῶν δ' ἀδικουμένων τοῖς μὲν ὑμῖν τότε πεισθεῖσιν ἢ σωτηρία περιεγένετο, τοῖς δ' ὀλιγωρήσασι τὸ πολλάκις ὧν ὑμεῖς προείπατε μεμνησθαι, καὶ νομίζειν ὑμᾶς μὴ μόνον εὔνους ⁴ αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ φρονίμους ἀνθρώπους καὶ μάντις εἶναι· πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε ⁵ αὐτοῖς.

¹ † ὑμῖν

² † γέγραφε

³ μετὰ ταῦτα

⁴ † αὐτοῖς

⁵ † αὐτοῖς

φιλοτιμούμενον τοῦτο συντελεῖσθαι Taylor.

κδ'. Παρεδύετο] An παρεισεδύετο, id est, irrepsit, clam et astute. Vide Victor. IV. Var. Lect. 23. Ad similem locum similiter olim admonuit Cl. Marklandus. TAYLOR.

Παρεδύετο] Furtim se insinuavit. Ὡς ἐπὶ ληστοῦ εἶπε τὴν λέξιν. Schol. STOCK.

Ἀποστόλους] Vide inferius, §. λά. Ulpiani σχ. ad Philip. I. Laudat hunc locum Suidas v. Ἀποστολάς. TAYLOR. Cf. Th. Magist. p. 104. ibique interpr. HARL.

Καὶ Βυζάντιον] Philippus Olymp. CIX. ann. IV. Perinthum, urbem Atheniensibus deditam, graviter oppugnat, quam vero rex Persarum pecunia, frumento et armis, Byzantii autem auxiliis juvare decreverunt. Philippus sciens a Byzantinis auxilium urbanis venire, copias dividit, partem cum fortissimis ducibus in obsidione relinquit, cum altera parte festinat Byzantium, et oppidum oppugnat. Athe-

nienses anno sequenti, quod a Philippo Byzantium obsidente judicarunt pacem violatam esse, auctore Demosthene copias navales, CXX navibus, Byzantiis auxilio confestim miserunt, (vid. decret. Byzantinum c. 27.) quod et Chii, Rhodii, et nonnulli alii Græci, Atheniensibus fidi, fecerant. Hoc Græcorum concursu Philippus terrefactus, obsidionem solvit: vide Diodor. Sicul. libr. XVI. pag. 141. tom. II. qui Philippum pacem cum Atheniensibus fecisse narrat, de qua autem pace Wesseling. dubitat, saltim paucorum illa fuit mensium, quorum spatio Scythas Philippus invasit. conf. quoque infra cap. 27. et Vitæ comparatæ Aristotelis ac Demosthenis Olympiadibus ac Præturis Atheniensium digestæ ab And. Schotto August. Vindelici. MDCIII. pag. 92. 93. qui etiam pag. 81. de tribus legationibus agit, et in toto libro nostram orationem bene illustrat: adde

κέ. Καὶ μὴν ὅτι πολλὰ μὲν ἂν χρήματα ἔδωκε Φιλιστίδης, ὥστ' ἔχειν Ὀρεόν, πολλὰ δὲ Κλείταρχος, ὥστ' ἔχειν Ἐρέτριαν, πολλὰ δ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ὥστ' ταῦθ' ὑπάρχειν ἐφ' ὑμᾶς αὐτῶ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων μηδὲν ἐξελέγχεσθαι, μηδ' ἂ ποιῶν ἠδίκηι, μηδένα ἐξετάζειν πανταχοῦ, οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἠκίστα σύ· οἱ γὰρ παρὰ τοῦ Κλείταρχου καὶ τοῦ Φιλιστίδου τότε πρέσβεις δεῦρ' ¹ ἀφικόμενοι παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ προὔξενεις αὐτῶν· οὐς ἢ μὲν πόλις ὡς ἐχθρούς καὶ οὔτε δίκαια οὔτε συμφέροντα λέγοντας ἀπήλασε, σοὶ δ' ἦσαν φίλοι. Οὐ τοίνυν ἐπράχθη τούτων οὐδέν, ὧ βλασφημῶν περὶ ἐμοῦ καὶ λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας! Ἄλλ' οὐ σύ γε, 253

¹ † ἀφικνούμενοι

Justin. libr. IX. cap. 1. 2. Plutarch. in Demosth. p. 853. D. HARL.

κέ. Καὶ μὴν ὅτι κ. τ. λ.] Vid. infra Not. Καίτοι πόσα κ. τ. λ. §. λ'.

Μηδὲν ἐξελέγχεσθαι] Non patefierent, Wolfius. Vide supra §. ἡ. ἐλέγχεσθαι plurimi Codd. Ven. Guelf. Aug. Ital. Harl. Regii a. e. Cum quibus sentire quoque video, et bene vertere, Etruscum: non habes potuit esse convincto dell' altre cose. Hæc tantum inter se distant, quantum palam fieri, et examen subire. TAYLOR.

Κατέλυον] Hæc verba adducit T. Magister, v. Προξενῶ, ex orat. περὶ Παραπροσβείας, errore solito. IDEM.

Καὶ σὺ προὔξενεις αὐτῶν] Objicit Æschini, quod legatos quosdam Philippi hospitio susceperit, et quod hospitii jus cum eis contraxerit. Genitivo jungitur προξενῶ. Unde πρόξενοι, publici hospites, et quibus publice hoc munus delegatum erat, ut legatos civitatum honoris causa hospitio susciperent, ut inquit Interpres Demosthenis. et πρόξενοι sunt πόλεις, αἱ ἀλλήλας ὑποδεχόμεναι ἐν ταῖς ἑαυτῶν πόλεσι. et προξενία, hujuscemodi hospitii necessitudo et privata et publica. ita enim πρὸς Λεπτίνην utitur. Ex edit. HERVAG.

Προὔξενεις] Wolfius interpretatur, tu illos hospitio excepisti. Taylor. tu eorum eras procurator. Seilerus: du warst ihr Gastwirth [thou wast their host or entertainer]. Sed bene illustrat hoc vocabulum Thom. Magister pag. 743. Προξενῶ, οὐ μόνον τὸ αἴτιος τινὲ τοῦδε γίνομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ξενοδοχῶ, γενικῆ συντασσόμενον — ὡσαύτως καὶ πρόξενος, ὁ ξενοδόχος — — προξενία δὲ, ἡ κοινὴ πρὸς πόλιν φιλία, ad quem locum vide interpretes in edit. Bernardi, et in his Stoeberus, vir græce doctus, laudat Schol. Aristoph. Avib. v.

1022. Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἠκόντας. v. etiam Hesych. sub h. v. et Ammon. de affinium vocabulorum differentia pag. 118. 119. edit. Valckenaer. qui in Animadv. ad Ammon. cap. X. toto in hoc vocabolo explicando versatur, præcipue pag. 201. omnia comprehendens, “ πρόξενος, ait, secundum Ammonium πόλεως καὶ ἔθνους. Πρόξενοι, ut, quæ a Grammaticis traduntur, universa complectar, homines dicebantur privati, quibus in patria urbe degentibus honorificum hospitii jus cum alia civitate publicitus intercedebat: his id muneris erat præcipue injunctum, ut sedulo prospicerent, ne quid publica istius civitatis res a civibus suis caperet detrimenti, legatos illinc venientes hospitio exciperent, ad populum deducerent, utque iis bene esset, procurarent.” Hæc a se dicta multis exemplis firmat et stabilit. HARL.

Οὐ τοίνυν] Nihil igitur factum est horum, i. e. eorum quæ tu, Æschines, dixisti. AUGER.

Τούτων οὐδέν] Eorum scil. quæ modo recensuit: ut Oreum teneret Philistides, Eretriam Clitarchus, &c. Male hic Lamb. et Oxon. interrogationem statuunt: neque feliciter vertit Tourellius: rien de tout cela ne se passa de la façon que vous le contez. STOCK.

Σιωπῶ] Vid. Æschin. §. 77. IDEM.

Ἄλλ' οὐ σύ γε] Orator ea, quæ adversarius in ipsum sparserat opprobria et crimina, non quidem plane negat, sed ita leviter transit et ita retorquet in Æschinem, ut culpa hujus et crimina præna majore digna videantur populo. Seite igitur se expedivit laqueis, et commode vitavit defensionem. Compara cum his, quæ ad

ἀλλὰ βοᾶς μὲν ἔχων, ¹ παύσει δ' οὐδέποτε, εἰ μὴ σε οὗτοι παύσωσιν ἀτιμώσαντες τήμερον.

κς'. Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τούτοις τότε, καὶ γράψαντος Ἀριστονίκου τὰς αὐτὰς συλλαβάς, ἄσπερ οὗτος Ἰκτισιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρήθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ στεφάνου, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου, οὐτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης παρών, οὔτε τὸν εἰπόντα ἐγράψατο. Καί μοι λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα λαβών. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπὶ ² Χαιρώνδου ³ Ἠγήμονος ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος ἕκτη ἀπιόντος, φυλῆς πρυτανευούσης Λεοντίδος, Ἀριστόνικος Φρεάρριος εἶπεν· Ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, καὶ πολλοῖς τῶν συμμάχων καὶ πρότερον καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ βεβοήθηκε διὰ τῶν ψηφισμάτων, καὶ τινὰς τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ πόλεων ἠλευθέρωκε, καὶ διατελεῖ εὖνους ὧν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, καὶ λέγει καὶ πράττει ὅ τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν ὑπὲρ τ' αὐτῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐπαινέσαι Δημοσθένην Δημοσθένους ⁴ Παιανιᾶ καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις

¹ † παύση² † Χαιρωνίδου³ Ἠγέμονος⁴ † παιανιέα

cap. 35. dicentur. HARL.

κς'. Τούτου] Ambiguum, utra Præconizatio, ut dicitur, fuerit secunda, an illa Aristonici, an hæc Ctesiphontis? Atque id quoque video ambigere Interpretes: Et secundum hoc mihi nunc sit præconium, Wolfius. Et essendo stato quello il secondo bando ch' io haveva havuto, Ferrus. Aretinus omisit. Aliquid de hac re Ulpianus non prætereundam. Si qua fides Pseudo-Platarcho, nemo tulit hos honores Demostheni ante Aristonicum: πρώτος, inquit ille, ἔγραψε στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος. Ecce ut cæspitet! Domo non fuit Anagyrhasius. Vide infra v. 12. TAYLOR. Si quem ante Aristonicum coronam sibi decrevisse dicat Orator, σοφίζεται, inquit Ulpianus; sic enim decretum istud haud dubie recitasset: si Ctesiphontis decretum secundum esse dicat, ἀμνημονεῖ: infra enim §. 65. gloriatur, eundem sibi honorem a civibus suis delatum fuisse, auctoribus Demomele et Hyperide, statim post conflatum cum Thebanis societatem. STOCK.

Χαιρωνίδου] Iterum variatur in MSS. Χαιρώνδου tamen plurimi. Console de hoc Prætoře eruditissimum longe Corsui-

um Fast. Attic. Tom. I. pagg. 74. et 358. Jam quid istud, quod sequitur Ἠγήμονος? Anue nomen Patris? Ita Wolfius, ita Lambinus, ita Perionius intelligere videntur, uti ex eorum Interpretationibus liquet. Nella Signoria di Cheronide di Egemone. Ferrus. Chæronida præfecto prætorio præsidente. Anon. Venetus. Anne olim contendebant Codd. utrum hæc res gestæ sint Chæronida, an Hegemone prætoře, et deinde ad nos pervenerit uterque? Potuit et hoc quoque fieri. TAYLOR.

ἕκτη ἀπιόντος] Melanchtho: 26. Januarii. Camerarius κε, πέμπτη ἐπὶ εἰκάδι, ἕκτη φθίνοντος. Perionius: 7. Cal. Februarii. WOLF.

Ἀπιόντος] Ἰσταμένου Ven. Aut hoc aut illud sit, necesse est fere: quanquam in isto Cod. utrumque exaretur. Quod est absurdissimum. TAYLOR.

Φρεάρριος] Ita Suidas, Harpocratio, etc. qui ad hunc locum Auctoris nostri respiciant. Φερεάρριος MSS. Ald. item Regg. β. η. hic et in sequentibus. Verum non ita Marmora, quibus fides habenda est potior. IDEM.

Αὐτῶν] Αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. MARKLAND.

τραγωδοῖς καινοῖς· τῆς δ' ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν καὶ τὸν ἀγωνοθέτην. Εἶπεν Ἀριστόνικος Φρε- 254
ἄρριος.

Ἔστιν οὖν ὅστις ὑμῶν οἶδέ τινα αἰσχύνην συμβᾶσαν τῇ πόλει διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, ἢ χλευασμὸν ἢ γέλωτα, ἀ νῦν οὗτος ἔφη συμβήσεσθαι, εἰάν ἐγὼ στεφανῶμαι; Καὶ μὴν ὅταν ἦ νέα καὶ γνώριμα πᾶσι τὰ πράγματα, εἰάν τε καλῶς ἔχη, χάριτος τυγχάνει, εἰάν θ' ὡς ἑτέρως, τιμωρίας. Φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ χάριτος τετυχηκῶς τότε καὶ οὐ μέμψεως οὐδὲ τιμωρίας.

κζ'. ¹ Οὐκ οὖν μέχρι μὲν τῶν χρόνων ἐκείνων, ἐν οἷς ταῦτ' ἐπράχθη, πάντας ἀνωμολόγηται τοὺς χρόνους τὰ ἀριστα πρᾶττειν τῇ πόλει, τῷ νικᾶν, ὅτ' ἐβουλεύεσθε, λέγων καὶ γράφων, τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα, καὶ στεφάνους ἐξ αὐτῶν τῇ πόλει καὶ ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ὑμῖν γενέσθαι, τῷ θυσίας τοῖς θεοῖς ² καὶ προσόδους ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων ὑμᾶς πεποιῆσθαι. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὁ Φίλιππος ἐξηλάθη, τοῖς μὲν ὅπλοις ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτεία καὶ τοῖς ψηφίσμασι, καὶ διαρρηγῶσί τινες τούτων, ὑπ' ἐμοῦ, ἕτερον κατὰ τῆς πόλεως ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει. Ὀρῶν

¹ † οὐκοῦν

² καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς

Τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν] Id est, eam tribum, cujus tum erat imperium. πρυτανεύειν, regere et moderari, administrare et condere significat, et pro imperio constituere, deducto verbo a quinquagenaria classe, quæ in dies quinque et triginta imperii summam Athenis obtinebat, πρυτάνειςque vocabantur. Ex edit. HERVAG.

κζ'. Πρᾶττειν] Πράττων. WOLF.

Γράφων] Conf. Heusinger ad Plutarch. de puer. educan. c. 9. nr. 12. HARL.

Τῷ θυσίας τοῖς θεοῖς καὶ προσόδους] Προσόδους dixit, quas Latini supplicationes vocant, et ad altaria pulvinariaque deorum obsecrationes. Inde προσόδια μέλη dicta sunt, quæ in hujuscemodi obsecrationibus canebantur, et quæ in pompis deorum. Athen. lib. 6. [XIV. c. 7. Ed. Casaub.] per ὁ μικρὸν vero scribi debet, licet aliquando προσώδιον legatur. Ex edit. HERVAG. Aristoph. Nub. 307. ed. Brunok. πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται. de Pace, 395. καὶ σε θυσίαισιν ἱεραῖσιν προσόδοις τε μεγάλαισι, &c. quæ vertit Spanhemius ad Callim. Hymn. in Jov. v. 1. "Et te sacrificiis sanctis, magnisque supplicationibus &c. (non ut ibi eruditissimus Florens, rediti-

bus) colimus."

Ἐπιτειχισμὸν] Confer §. κβ'. Et tum addes Harpocr. et Suid. v. Ἐπιτειχισμα, et quæ habet Ulpianus ad Orat. de Chersoneso, Hemsterhus. ad Luciani Nigrin. §. 23. TAYLOR. In l. l. Hemsterhusius sic: "Ἐπιτειχίζειν et ἐπιτειχισμα, nisi quod ex compositione potestas intendatur, nonnunquam idem atque τειχίζειν et τείχισμα, ut quando philosophiam Alcidas vocavit ἐπιτειχισμα τῶν νόμων, teste Aristotele, Rhetor. l. iii. poeticam Sext. Empiric. adv. Gram. l. i. §. 298. ἐπιτειχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν, prorignaculum ac munimentum, quod animi humani motus tueatur ac confirmet. At longe aliud est, si mutata structura dicant, ἐπιτειχισμα τοῖς ἀνθρωπίνους πάθεσι, vel κατὰ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, quorum illud apud veteres, hoc recentioribus est usitatus, munimentum ad coercendos animi affectus et domandos comparatum. Hanc vim in ἐπιτειχίζειν posuerunt: frequens est ἐπιτειχίζειν Ἀθηναίς, vel τοῖς Ἀθηναίοις Δεκέλειαν et notum e Thucydide, l. vi. c. 93. l. vii. c. 18. V. Lucian. Amor. c. 24. unde figuram elegantem traxit Synes.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

δ' αὐτοῖς καὶ τοὺς τῶν Βυζαντίων στεφάνους καὶ τοὺς τῶν Περινθίων, οἷς ἔστεφάνουν ἐκ τούτων τὴν πόλιν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.

Ἐπὶ ἱερομνάμονος Βοσπορίχῳ Δαμάγητος ἐν τῇ ἀλίᾳ ἔλεξεν, ἐκ τῆς

Ἱερομνάμονος] Hæc vox aliter hic videtur usurpari, quam supra, cum de Amphictyonibus ageretur. Melanchtho: *Sacerdote Bosporicho*. Perionius: *Hieromneme Bospori*. Meletus: *Pontifice Bosporicho*. Dorica Dialectus latissime patuit extra Græciam. WOLF.

Ἐν Τεαλία] [Ita Tayl.] Fortasse is locus Concionibus fuit Byzantii. IDEM.

Ἐντεαλία] Ut edi solebat ante Wolfium. Vir ille, de Demosthene multum meritis, a mente tamen ejus aberrat, cum crediderit, τεαλίαν fuisse nomen proprium loci. Neque minus errat Lambinus, qui legit Δαμάγητος ὁ Ἐντεαλία, quasi diceretur Entealiæ filius. Lege ἐν τῇ ἀλίᾳ cum Cod. Guelph. et Altemps. sc. in *Cætu*, in concione. Ἐκκλησίαν dicerent Athenienses, qui suam habebant *Concionem popularem*,

a *Senatu* diversam, et quodammodo inferiorem: Cujus erat consilia prius agitata ab isto Senatu (προβουλεύματα) exoipere et rata facere: similiter ut hic Byzantii Demagetus ad *populum* tulit, ἐκ τῆς Βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. Præivere in hac restitutione Viri longe doctissimi, Van Dalius Dissertat. IX. C. 3. Valesius IV. Emend. 9. Scriptor eruditus in *Miscell. Observ.* Tom. II. pag. 355. et Turrellius, Gallicus Interpres, qui utilem et felicem operam in hoc Decreto collocavit. Et ex iis, qui præivere, nonnulli etiam admonuerunt, simile fere Monumentum servari in opere Gruteriano CCCCI. Simile inquam, si vel materiam spectes, atque grati animi significationem, sive etiam Dorensium πλατυασδούντων dialectum; Scriptum enim fuit Agrigenti.

ΕΠΙ		ΙΕΡΟΘΥΤΑ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ	ΤΟΥ	ΦΙΛΩΝΟΣ
ΠΑΡΑΠΡΟΣΤΑ	ΤΑΣ	ΒΟΥΛΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑΣ		ΤΑΣ ΦΥΛΑΣ
ΤΩΝ ΥΛΛΕΩΝ		ΠΡΟΑΓΟΡΟΥΝΤΟΣ

ΔΙΟΚΛΕΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΑΔΡΑΝΙΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΛΙΑΣΜΑ ΕΣ ΤΑΣ ΔΙΜΗΝΟΥ ΚΑΡΝΕΙΟΥ ΕΞΗΚΟΤΟΣ ΠΑΝΤΑΙ
ΥΠΕΡ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ

ΕΔΟΞΕ ΤΑΙ ΛΑΙ ΚΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΙ ΣΥΓΚΛΗΤΡΩΡΙ ΕΠΕΙΔΗ ΑΝΑΓΓΕΛΛΟΝ ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΕΣ ΟΙ ΕΣ ΡΩΜΑΝ ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ ΠΑΣΙΩΝ ΠΑΣΙΩΝΟΣ ΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΞΗΝΙΑΔΑ ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΧΡΕΙΑΣ ΠΑΡΕΙΣΧΗΣΘΑΙ ΤΩΙ ΑΜΩΙ ΔΑΜΩΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΠΑΡΑΤΙΟΣ ΓΕΓΟΝΕΙΝ ΤΟΙΣ ΔΕ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΙΣ ΠΑΤΡΙΩΝ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΠΑΡΑΔΕΔΟΜΕΝΟΝ ΤΙΜΕΙΝ ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΜΟΥ ΔΑΜΟΥ ΤΑΙΣ ΚΑΤΑΞΙΟΙΣ ΤΙΜΑΙΣ.

ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΕΠΙ ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑΙ ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ ΤΩΝ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ ΕΙΜΕΙΝ ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ ΟΠΩΣ ΠΑΣΙ ΦΑΝΕΡΟΝ ΠΟΤΙ Ο ΔΑΜΟΣ ΤΩΝ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ ΧΑΡΙΤΑΣ ΑΠΟΝΕΜΕΙΝ ΚΑΤΑΞΙΑΣ ΤΟΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝ ΠΡΟΑΙΡΟΥΜΕΝΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΤΟ ΔΕ ΔΟΓΜΑ ΤΟΔΕ ΚΟΛΑΨΑΝΤΑΣ ΕΣ ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ ΔΥΟ ΤΟ ΜΕΝ ΕΝ ΑΝΑΘΕΜΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΩΝ ΤΟ ΔΕ

ΑΛΛΟ ΑΠΟΔΟΜΕΙΝ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ ΤΠΟ
ΜΝΑΜΑ ΤΑΣ ΠΟΤΙ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΟΥΣ ΔΕ ΤΑΜΙΑΣ
ΕΞΟΔΙΑΞΑΙ ΕΣ ΤΑ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΟΣΟΝ ΚΑΧΡΕΙΑ Η ΚΑΙ ΦΕ
ΡΕΙΝ ΤΑΝ ΕΞΟΔΟΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΩΝ.

ΟΜΟΓΝΩΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΑΝΤΕΣ.

Idem ille Demetrius Diodoti F. Syra- pag. CCCC. cum et illud superius Mo-
cusanus, de Melitensibus quoque eodem numentum Agrigentinorum, et nonnulla
tempore bene meritus, gratias quoque ha- quoque apud Demosthenem illustret, hic
buit istius Populi publice consignatas: adjicio:
quarum memoriam, a Grutero descriptam

ΥΠΕΡ ΠΡΟΞΕ
ΕΡΓΕΣΙΑΣ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΓ
ΤΟΥ

*Hic
exaratur
Corona
lemniscata.*

ΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΩ
ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ
ΓΟΝΟΙΣ ΑΥ

ΕΠΙ ΙΕΡΟΘΥΤΟΥ ΙΚΕΤΑ ΙΚΕΤΟΥ ΑΡΧΟΝ
ΤΩΝ ΔΕ ΗΡΕΟΥ ΚΑΙ ΚΟΤΗΤΟΣ.

ΕΔΟΞΕ ΤΗ ΣΥΓΚΛΗΤΩ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ
ΤΩΝ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΜΗ
ΤΡΙΟΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ ΔΙ
ΑΠΑΝΤΟΣ ΕΥΝΟΥΣ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΤΟΙΣ ΔΕ ΔΗΜΟΣΙΟΙΣ ΗΜΩΝ ΠΡΑΓ-
ΜΑΣΙΝ ΚΑΙ ΕΝΙ ΕΚΑΣΤΩ ΤΩΝ ΠΟΛΙ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΙΤΙΟΣ ΑΓΑΘΟΥ ΠΟΛΛΑΚΙ
ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΝ ΠΡΟΞΕ
ΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΟΥ ΔΗ
ΜΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΓ-
ΓΟΝΟΥΣ ΑΤΤΟΥ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΙΣ
ΤΟΝ ΗΜΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΗΝ ΔΕ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΕΙΣ ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ ΔΥΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΔΟΥ
ΝΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑ-
ΚΟΣΙΩ.

Addam vero et tertium Gelanorum monu- adhuc accommodatius: Evulgabatur pri-
mentum, superioribus etiam ad rem no- mo ab Illustriss. Scipione Maffei, Veronæ
stram atque ad Decretum Byzantinorum 1734. in Gallia Antiqq. Selectis:

ΕΠΙ ΙΕΡΑΠΟΛΟΥ ΑΡΙΣΤΙΟΝΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΙΕΙ
ΟΥ ΚΑΤΕΝΙΑΥΣΙΟΥ ΣΟΣΙΟΣ ΤΟΥ ΝΥΜΦΟΔΟΡΟΥ
ΕΟΤΛΑΣ ΑΛΙΑΣΜΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΚΑΡΝΕΙΟΥ ΤΡΙΑΚΑ
ΔΙ ΠΡΟΣΤΑΤΑΣ ΙΠΠΟΚΛΗΣ ΙΠΠΟΚΛΕΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΕΔΟΞΕ ΤΑ ΑΛΙΑ ΚΑΘΑ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΙΛΑΙΣ ΕΗΕΙΔΗ Ο ΑΙΡΗΜΕΝΟΣ ΓΥΜ
ΝΑΣΙΑΡΧΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΕΣΕΝΙΑΥΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ ΖΟΠΥΡΟΥ ΕΠΙΜΕΛΙΑΝ
ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΤΟΝ ΤΕ ΕΦΕΒΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΤΩΝ
ΑΠΟΔΙΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΑΚ ΑΛΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑ
ΣΙΟΝ ΚΑΛΟΣ ΔΙΑΣΠΡΑΓΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΞΙΑ ΠΡΑΣΣΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΕ

βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν· Ἐπειδὴ ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων ἐν τε τοῖς προγε-
νομένοις καιροῖς εὐνοέων διατελεῖ Βυζαντίοις καὶ τοῖς συμμάχοις καὶ συγ-
γενέσι Περινθίοις, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται, ἐν τε τῷ
παρεστακότι καιρῷ, Φιλίππῳ τῷ Μακεδόνοσ ἐπιστρατεύσαντος ἐπὶ τὰν
χώραν καὶ τὰν πόλιν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων καὶ Περινθίων, καὶ τὰν
χώραν δαίοντος καὶ δενδροκοπέοντος, βοηθήσας πλοίοισιν ἑκατὸν καὶ εἴ- 25
κοσι καὶ σίτῃ καὶ βέλεσι καὶ ὀπλίταις, ἐξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύ-
νων, καὶ ἀποκατέστασε τὰν πατριὸν πολιτείαν καὶ τὼς νόμῳσ καὶ τὼς
πάφῳσ, δεδόχθαι τῷ δάμῳ τῷ Βυζαντίων καὶ Περινθίων, Ἀθηναίοις δόμεν

ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΙΝ ΑΡΕΤΑΣ ΚΑΛΟΣ ΟΥΝ ΕΧΟΝ ΕΣΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΣΙ
ΕΝΕΝ ΤΑΙ ΑΛΙΑΙ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ ΗΡΑΚΛΙΔΑΝ ΖΟΠΥΡΟΥ
ΕΛΑΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ
ΤΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΟ ΔΕ ΔΟΓΜΑ ΤΟΔΕ ΚΟΛΑΦΘΕΝ ΕΙΣ ΣΤΑ
ΛΑΝ ΑΝΑΘΕΜΟΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΙΣ ΔΕ ΤΑΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΝ
ΤΑΣ ΣΤΑΛΑΣ ΕΞΟΔΙΑΣΑΙ ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΕΡΟΣ ΚΑΘΑ ΚΑΙ ΕΟΤΛΑ
ΚΑΤΑΝΑΓΡΑΦΗΣΗ. Ο ΔΑΜΟΣ ΤΟΝ ΓΕΛΟΙΟΝ ΕΠΑΙΝ
ΕΙ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝ ΖΩΠΥ
ΡΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ
ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.

Nemo igitur hoc Monumento perlecto, negabit Decretum hoc vere esse emendatum ab iis, qui ἐν τῇ ἀλία legerint, sive ἐν τᾷ ἀλία ob Dorismum, ut Altemps. habet. Confer τὸν μέγαν Casaubon. ad Athen. II. 3. atque inclytum D'Orvillium ad Chariton. Aphrodis. p. 71. ΤΑΥ-
LOR.

Ἀλία] Ἀλία idem quod ἐκκλησία Atheniensibus, ἀπὸ τοῦ ἀλίζεσθαι, congregari: occurrit aliquoties apud Herodotum. STOCK.

Ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν] Τῆς βουλῆς προβουλευσαμένης. WOLF. Rem in senatu prius agitatum ad populum tulit. STOCK.

Ἐκ τᾶς κ. τ. λ.] Ex senatu legem accipiens, id est, de senatus sententia. AUGER.

Ἐπειδὴ ὁ δᾶμος] Byzantii Athenienses extollentes, quod et olim benevolentiam in se præstiterint summam, et nunc documento eam luculentissimo comprobaverint, hæc decernunt: Ἐπειδὴ ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων ἐν τε τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς εὐνοέων διατελεῖ Βυζαντίοις καὶ τοῖς συμμάχοις, καὶ συγγενέσι Περινθίοις, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται, ἐν τε τῷ παρεστακότι καιρῷ κ. τ. λ. Ubi mendum in διατελεῖ latere, quoque modo tollatur, explanemus. Præsens verbi διατελεῖν, cum participio præsentis junctum, quæ fuerunt atque nunc sunt significat, ut loca δ. α. in init. ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, et δ. λ. post med. εὐνοίας, ἧς ἔχων διατελεῖ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὸν δῆμον ostendunt. Sed, ut nihil de junctura διατελεῖ—καὶ—παρέσχηται mon-
strain, præsentis notionem ab hoc loco alienam esse, verba adjecta ἐν τε τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς docent. Vide igitur

an manum auctoris restituerim legendo διετέλει. Imperfectum verbi διατελεῖν, cum participio præsentis junctum, ea notat, quæ olim in statu quodam permanebant. Demosth. p. Cor. δ. κγ'. in init. Ταῦτα τοίνυν ἐπολιτευόμενν τὸτ' ἐγὼ, καὶ—ἠναντιούμενν, καὶ προλέγων καὶ διδάσκων, μὴ προῖεσθαι ταῦτα Φιλίππῳ, διετέλουν. δ. νβ'. ante med. ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διετέλουν. adv. Lept. δ. δ. ad fin. Χρήματα μὲν γὰρ πλεῖστά ποτε κτησάμενοι, πάντα ὑπὲρ φιλοτιμίας ἀνήλωσαν, ὑπὲρ δὲ δόξης οὐδένα πάποτε κίνδυνον ἐξέστησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας προσαναλίσκοντες διετέλουν. WUNDERL.

Συμμάχοις] Subaudi αὐτῶν. AUGER.

Χρείας] Χάριτας MSS. Ald. et Felic-
an. Hic vicissim debemus Inscriptioni isti Agrigentinae l. 13. ut hujus Decreti Textus integer a mutatione conservetur. ΤΑΥ-
LOR. v. 4. Φιλίππου τοῦ, et v. 7. ἄμμε Tayl.

Χρείας] Χρεία in decretis est commodum, beneficium, meritum. HARL.

Ὀπλίταις] h. e. militibus gravi armatura, scuto et gladio, instructis. conf. Cuper. Obs. libr. 1. c. 7. IDEM.

Ἄμμε] Ἄμμεσ, τὸ ἡμᾶς. Ut in illo Laconico:

ΓΕΡΟΝΤΕΣ. Ἄμμεσ ποκ' ἡμεσ ἄλκιμοι νεανίαι.

ΝΕΑΝΙΑΙ. Ἄμμεσ δὲ γ' ἐσμέν· αἱ δὲ λῆσ, πεῖραν λάβε.

ΠΑΙΔΕΣ. Ἄμμεσ ποκ' ἐσσόμεσθα πολλῶν κάρρονες.

WOLF. Ἐμὲ Ven. Harl. Id erat ineptum. καμὲ Ital. Non promovemus. ἄμμε Lambin. Altemps. et Harl. quoque a manu 2. TAYLOR.

ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἔγκτασιν γᾶς καὶ οἰκίαν, προεδρίαν ἐν τοῖς ἁγῶσιν, πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον πρᾶτοις μετὰ τὰ ἱερά, καὶ

¹ ἁγῶσι

Ἐπιγαμίαν] Vide, quæ annotavimus ad Lep̄tineam §. ιγ'. ad v. εὐεργ. Van Dalium pag. 780. Dissertationis modo laudatæ. IDEM. v. ult. p. πρᾶτο. δεδόχθω, et v. 1. κτάσιν et οἰκίαν, et v. 2. ἁγῶσι ποτὶ τὰν θόλον ποτὶ et δᾶμον παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά Tayl.

Ἐπιγαμίαν, πολιτείαν] Ἐπιγαμία, jus connubii. Πολιτεία, jus civitatis. AUGER.

Ἐκ τᾶς γᾶς] Κτάσιν γᾶς. WOLF.

Κτάσιν γᾶς] Recte fortasse. Opinantur tamen nonnulli, melius dici ἔκτασιν γᾶς, ut habent libri quamplurimi, Ven. MSS. Ald. et Felician. Ital. Harl. et Regii β. γ. ζ. Alii tamen pressius et accuratius ad hoc legere maluit ἔκκτασιν vel ἔγκτασιν γᾶς. Hoc firmo ex Marmore, quod adduxit eruditissimus Van Dalius, et legitur in Append. ad Marm. Oxon. CLVI.

————— ΕΙΝΑΙ ΔΕ ΑΥ

ΤΟΙΣ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΝΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΠΡΩΤΟΙΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΙΕΡΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΔΕΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ —————

Eadem Formula occurrit in duabus Inscriptionibus pone sequentibus, scil. CLVII. CLVIII. [Ex Marmore invento ἐν τῇ πολιτείᾳ Βάρνη ἐντὸς τῆς Μητρόπολεως. ———— δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δεδόσθαι αὐτῷ (Hermiæ Asclepiodori f. Antiocheno) καὶ ἐκγόνεισι προξενίαν, πολιτείαν, προεδρίαν, ἀτέλειαν χρημάτων πάντων ὧν ἂν εἰσαγῶσι καὶ ἐξαγῶσι ἐπὶ κτήσει, καὶ ἐγγείων ἔγκτησιν, — εἶναι δὲ αὐτοῖς καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρῶτοις μετὰ τὰ ἱερά. Gruter. p. 19. STOCK.] In Demosthene corrupte edebatur ἐκ τᾶς γᾶς ab Aldo et Parisiensibus. κτάσιν γᾶς prætulit Felicianus, et qui eum sequuntur, cum MSS. Aug. Vindob. et Guelph. Errant ergo, qui existimant, eam lectionem a Wolfii divinatione profectam. Ἐγκτασιν γᾶς καὶ οἰκίαν, jus comparandi agros et domos. Ita Valesius in Emendatl. Quid autem intersit inter κτήσιν et ἔγκτησιν, erudite ibi docet Vir ille doctissimus. TAYLOR. Ἐγκτησις est possessio terræ in aliena terra. Conf. Ammon. p. 84. ibique Valcken. HARL.

Προεδρίαν ἐν ———— ἱερά] Hæc verba Valesius ita verlit: primas sedes in certaminibus sacris, facultatem alloquendi senatum ac populum ante omnes alios peractis sacrificiis.

Οἰκίαν] Οἰκίαν Harl. omnino recte, ni legatur potius κτάσιν γᾶς καὶ οἰκίας.

Quod confirmatur a Marmore Oxoniensi, modo a me laudato. Vide Van-Dalium pag. 779. TAYLOR.

Ποθ' ὄλον] F. ποτὶ τὰν θόλον. Obsop. ποτὶ θόλον. Sed quid si conflatu vocibus scriptum fuerit, πότθολον? Θόλος Hesych. στρογγυλοειδῆς οἶκος, καὶ εἰς ὃξυ ἀπολήγουσαν ἔχων τὴν στέγην κατεσκευασμένην. Suidas addidit: τόπος, ἐνθα ἐδείπνουν οἱ Πρυτάνεις. Θόλος δὲ, τὸ τῆς σηπίας μέλαν, ὅθεν θολερὸς, θολόω. WOLF.

Ποθ' ὄλον] Apertissima menda est, librariorum incuria commissa, ubi pro ποθ' ὄλον, procul dubio, sicut nostrum exemplar habuit, ποτὶ θόλον legendum est: id quod docti pro germana lectione facile agnoscent. Usurpant enim Latini Auctores hanc vocem: Ut Virgilius in nono:

Si qua tuis inquam pro me pater Hyrtacus aris

Dona tulit, si qua ipse meis venatibus aui,

Suspendive tholo.

Παρ' Ἀθηναίοις τε καὶ Φωκεῦσιν ὁ τόπος ἦν, ἐνθα ἐδείπνουν οἱ Πρυτάνεις. OBSOPOEUS. Audi virum eruditissimum, quem toties laudavi: "Totum illum locum corruptum censeo. Corrigit illum quidem Latinus Interpres, [Wolfius] ac textum ita mutat, ut loco ποθ' ὄλον [quæ erat lectio Aldinorum et Parisiensium] legat ποτὶ τὰν θόλον, ac vertit, apud Tholum. An autem tale quid in ullo Cod. MSto reperit, valde dubito. Certo mihi Prytanes ob oculos habuisse videtur, quia in Tholo (ut pag. 211. ostendi) Prytanes convivabantur. Sed talem, aut fere similem Tholum et apud Byzantios vel Perinthios locum habuisse minime constat, aut mihi credibile est. Melius certe, ac recte quidem legit, pro περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερά, hoc modo, παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά, veritque *juxta Sacerdotes*. Quare totus locus ita restituendus est: προεδρίαν ἐν τοῖς ἁγῶσι, πρόσοδον ποτὶ τὰν βωλὰν, καὶ τὸν δᾶμον, παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά etc. πρόσοδον nempe repositui, pro ποθ' ὄλον, quod hic sane nullum commodum sensum exhibet: quom contra πρόσοδον habeamus in illa Inscriptione, quam jam supra ex Classe VII. Reinesii N° 23. attuli, tum et in ista, quæ ipsam N° 24. sequitur: καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, et in ea, quam ex Gruteri pag. 319. modo exhibui, ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον. Quæ clare evincunt et in hoc Decreto legendum esse πρόσοδον." Hæc Van-Dalius p. 779. ποτὶ τὰν θόλον clare legitur in Editione.

τοῖς ¹ κατοικῆν ἐθέλουσι τὰν πόλιν ἀλειουργήτοις ἡμεν πασᾶν προστακτᾶν λειτουργιᾶν· σταῖσαι δὲ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἑκκαίδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπορίῳ, στεφανούμενον τὸν δᾶμον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δάμῳ ² τῷ Βυζαντίων καὶ Περινηθίων· ἀποστεῖλαι δὲ καὶ θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύριαι, Ἴσθμια καὶ Νέμεα καὶ Ὀλύμπια καὶ Πύθια, καὶ ³ ἀνακαρῦξαι τὴν στεφάνω, οἷς ἐστεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὕψως ἐπιστέωνται οἱ Ἕλληνας πάντες Ἀθηναίων ἀρετὰν καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περινηθίων εὐχαριστίαν.

Λέγε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χερρόνησῳ στεφάνους.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ.

Χερρόνησιτῶν οἱ κατοικοῦντες Σηστόν, Ἐλεοῦντα, Μάδυτον, Ἀλωπε-

¹ † κατοικεῖν

² † τῶν

³ † ἀνακαρῦξαι

⁴ * ὡς

Feliciani, in MStis libris, quorum Collatio instituitur juxta eam Editionem, scil. Aug. et Lindenb. Item in Harleyano nostro, Vindob. et Guelph. Adde, quæ habet Tourrellius ad locum, Regiis Codd. Lutecianis accuratius inspectis. Interea Petrus Burmannus, nam eum esse auguror, in notis ad Miscell. Observ. Tom. II. p. 355. observato paulo religiosius Dorismo, pro ποθ' ὄλον correxit non πρόσοδον, sed πόθοδον, vix unica literula immutata aut detorta. Id tamen, ut cætera fere omnia, præoccupavit Cel. Valesius: cujus Emenationum liber delituit usque ad annum 1740. TAYLOR.

Περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερά] Nolatus est asterisco hic locus. Si omittatur τὸ, περὶ τοῖς, sententia plana est. Aut, si transponantur verba hoc modo, παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά, id est, παρὰ τοῖς ἱερεῦσι. Perionius: juxta eos, qui sacris præerunt. Meletus: In sacrificiis. WOLF.

Παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά] Ita Wolfius edidit, in quo accuratum istum Editorem, Felicianum, sequebatur, cum περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερά exhibebant Ald. Benenatus, et similiter Ital. Linden. παρὰ τοῖς τὰ ἱερά. Ven. et ex Regg. ζ. γ. ζ. η. παρὰ τοῖς παρὰ τὰ ἱερά. Harl. Cæteri fere cum Wolfio conspirant, eamque lectionem sua interpretatione adjuvat doctissimus Vandalus. Scriptor tamen Anglicanus, T. R. Miscell. Observ. loco sæpe laudato, mavult pro παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά, πρᾶτοις μετὰ τὰ ἱερά. Nempe, peractis sacris, quæ solebant fieri ante initam Concionem vel Senatam, statim, et ante cæteros admitti. Ingeniose admodum et acute. Vide Inscriptionem Deliacam a me adductam, sc. inter Arundell. CLVI. Cui adjungas CLVIII. eodem orationis tenore constructam. Verum et hanc quoque emendationem præripuit Cel. Valesius. TAYLOR.

Ἀλειουργήτοις ἡμεν] Ἀντὶ τοῦ, εἶναι. Ἐτ ἑκκαίδεκαπήχεις, ὑφὲν legator. WOLF.

Πᾶσαν] F. πᾶσι. MARKLAND.

Πρὸς τὰν λειτ.] [Ita Tayl.] Deest πρὸς Ven. et β. Vellem sane. ἀλειουργήτοις ἡμεν πᾶσαν λειτουργίαν intelligo, illud neutiquam. TAYLOR.

Ἐν τῷ Βοσπορίῳ] F. Βοσπόρω. Nam Βοσπόριχος videtur proprium esse viri, ut Athenis, ἐπὶ Νεοκλέους ἀρχοντος. Perionius: in Βοσπορο. Sic et Meletus. WOLF.

Βοσπόρω] [Ita Tayl.] Alii Βοσπορίχω. Ita Aldus sc. excudit: ita Morelius, et exaratur ita in Harleyano nostro. Βορίχω Cod. Paris. γ. Sed vulgata bene se habet. Statim post hanc vocem in Ven. subjungitur Vox λέγω. Quid vero? aut Quamobrem? Anne id annotaverat aliquis iuter εἰκόνας et στεφανούμενον τὸν δᾶμον, ut vicem sustineret τοῦ, Nempe, vel Scilicet? Credo id equidem. TAYLOR.

ὑπὸ τῷ δάμῳ] Sine ι subscripto, pro ὑπὸ τοῦ δήμου. WOLF.

Δωριάς] F. Δωρεάς. [Ita Tayl.] WOLF. Vid. Var. Lect.

Ἐν τε Ἑλλάδι] [Ita Tayl.] Rescribo, ἐν τῇ Ἑλλάδι cum MSto Ven. TAYLOR.

Τὸν στέφανον] [Ita Tayl.] Τῷ στεφάνῳ. ἄμα, ἢ σὺν, τῷ στεφάνῳ. WOLF. Melius, deleto ἰῶτα subscripto, τῷ στεφάνῳ, scil. duas Coronas, Byzantinorum unam, alteram Perinthiorum. Vide, quæ habet Tourrellius. TAYLOR. Verum ex decreto patet, unicam tantum coronam fuisse, ἧ συστεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων, quam collatis sumptibus donarunt Byzantii et Perinthii. STOCK. Vid. Var. Lect.

Ἐσυστεφάνωται] [Ita Tayl.] Ἐσυστεφάνωται Cod. Paris. η. Rectius. Vide jam: Ἀνακαρῦξαι τῷ στεφάνῳ, οἷν (vel οἷς) ἐστεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων. TAYLOR. v. 7. Ἕλληνας Tayl.

Ἐλεοῦντα] Alii περ αι, Ἐλαιοῦντα. WOLF.

κόννησον στεφανουσίην Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῶ στεφανῶ ἀπὸ τάλαντων ἐξήκοντα, καὶ χάριτος βωμὸν ἰδρύνοντα καὶ ἰήμου Ἀθηναίων, ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε Χερρόνησίταις, ἐξελόμενος ἐκ τῆς Φιλίππου καὶ ἀποδοῦς τὰς πατρίδας, τοὺς νόμους, τὴν ἐλευθερίαν, τὰ ἱερά. καὶ ἐν τῷ¹ μετὰ ταῦτ' αἰῶνι παντὶ οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν καὶ ποιῶν ὅτι ἂν δύνηται ἀγαθόν. Ταῦτ' ἐψηφίσαντο ἐν κοινῷ βουλευτηρίῳ.

² Οὐκ οὐ μόνον τὸ Χερρόνησον καὶ Βυζάντιον σῶσαι, οὐδὲ τὸ³ κωλύσαι τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ Φιλίππῳ γενέσθαι τότε, οὐδὲ τὸ τιμᾶσθαι τὴν πόλιν ἐκ τούτων ἢ προαίρεσις ἢ ἐμῆ καὶ ἢ πολιτεία διεπράξατο, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξε τὴν τε τῆς πόλεως καλοκαγαθίαν καὶ τὴν Φιλίππου κακίαν. ὁ μὲν γε φίλος καὶ σύμμαχος ὢν τοῖς Βυζαντίοις πολιορκῶν αὐτοὺς ἔωρᾶτο ὑπὸ πάντων, οὗ τί γένοιτ' ἂν αἰσχίον ἢ μιαιώτερον; ὑμεῖς δ'⁴ οἱ μεμψάμενοι πολλὰ καὶ δίκαια ἂν ἐκείνοις εἰκότως περὶ ὧν ἠγνωμονήκεσαν εἰς ὑμᾶς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, οὐ μόνον οὐ μνησικακοῦντες οὐδὲ προιέμενοι τοὺς ἀδικουμένους ἀλλὰ καὶ σώζοντες ἐφαίνεσθε ἔξ ὧν δόξαν, εὐνοίαν, τιμὴν παρὰ πάντων ἐκτάσθε. Καὶ μὴν ὅτι πολλοὺς μὲν ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν⁵ πολιτευομένων, ἅπαντες ἴσασι δι' ὄντινα δ' ἄλλον ἢ πόλιν ἐστεφανώται, σύμβουλον λέγω καὶ ῥήτορα, πλὴν δι' ἐμέ; οὐδ' ἂν εἰς εἰπεῖν ἔχοι.

κῆ. Ἰνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, αἷς κατὰ τῶν⁶ Εὐβοῶν καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, εἴ τι δυσχερὲς⁷ αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς ὑπομιμνήσκων, συκοφαντίας

¹ μεταταῦτα² † οὐκοῦν³ † κωλύσαι⁴ † οἱ καὶ μεμψάμενοι⁵ † πεπολιτευμένων⁶ † εὐβοέων⁷ † αὐτοῖς

Μέγιστον] [Ita Tayl.] Μέγιστα τῶν ἀγαθῶν. MARKLAND.

Πράττειν αἷτιος γέγ.] Ita Tayl. V. Var. Lect.

Ἐξελόμενος—καὶ ἀποδοῦς] Ἀντὶ τοῦ, ἐξελομένου ἐκ τῆς Φιλίππου βίας, καὶ ἀποδόντος. S. τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. WOLF.

Ἐκ τῆς] Sabaudi χειρός. AUGER.

Οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν] S. ὁ δῆμος τῶν Χερσονησιτῶν. WOLF. ἐν deest in ed. Tayl.

Ἡμεῖς δ' οἱ καὶ μεμψάμενοι] Διὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον. WOLF.

Εὐνοίαν] V. Var. Lect. Deest τιμὴν in ed. Tayl.

κῆ. Συκοφαντίας] Calumnias, falsas delationes. Sycophantæ enim Athenis dicebantur delatores. v. Heusingerum ad Plutarch. de liberor. educat. cap. IX. pag. 61. qui Plutarchi verba sub finem libri

de Curiositate laudat: κηκωλυμένου γὰρ ἐκφέρειν τὰ σῦκα, μνηύοντες καὶ φαίνοντες τοὺς ἐξάγοντας, ἐκλήθησαν συκοφάνται. Vide etiam Erasm. Prov. 2. 3. 81. Athen. 3. 3. et iudicem ad Plutarchi libr. mem. ubi “vetitum, ait Farnabius excitatus, caricas in Attica nascentes exportari. Quum vero multi furtim avehere reprehenderentur, delatores, qui illos apud iudices accusarent, vocatos principio sycophantas. II. Quum e ficum mercatura, vini, olei, tributa colligerentur ac portoria, et mulctarentur, qui ea non solvissent, coactores appellatos fuisse sycophantas. Alia originis nomina habes apud Plutarchum in Solone, et interpretes Aristophanis in Pluto.” Scholiastes ad Aristophan. Plutum v. 873. (pag. 297. exempl. Hemsterhuis, quem ad h. l. consulas, Harling.

οὔσας ἐπιδείξω, μὴ μόνον τῷ ψευδεῖς εἶναι — τοῦτο μὲν γὰρ ὑπάρχειν ὑμᾶς εἰδότας ἠγοῦμαι —, ἀλλὰ καὶ τῷ, εἰ τὰ μάλιστα ἦσαν ἀληθεῖς, οὕτως ὡς ἐγὼ κέχρημαι τοῖς πράγμασι συμφέρειν χρήσασθαι, ἐν ἧ δύο βούλομαι τῶν καθ' ὑμᾶς πεπραγμένων καλῶν τῇ πόλει διεξελθεῖν, καὶ ταῦτ' 25 ἐν βραχέσι. καὶ γὰρ ἄνδρα ἴδια καὶ πόλιν κοινῇ πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειραῶσθαι πράττειν. Ἔμεῖς τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίων γῆς καὶ θαλάττης ἀρχόντων, καὶ τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων ἀρμοσταῖς καὶ φρουραῖς, Εὐβοίαν, Τάναγραν, τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν, Μέγαρα, Αἴγιναν, Κλεωνάς, τὰς ἄλλας νήσους, οὐ ναῦς οὐ τείχη τῆς πόλεως τότε κηκτημένης, ἐξήλθετε εἰς Ἠλίαρτον καὶ πάλιν οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον εἰς Κόρινθον, τῶν τότε Ἀθηναίων πολλὰ ἂν ἔχόντων μνησικακῆσαι καὶ Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις τῶν περὶ τοῦ Δεκελεικὸν πόλεμον πρᾶχθέντων· ἀλλ' οὐκ ἐποί-

1744.) hæc adscripserat: ὁ συκοφάντης. Οὕτω καλοῦνται οἱ ἐπηρεάζοντες ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Τὸ παλαιὸν ἀπειρημένον ἦν σῦκα ἐξάγειν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, τοῦ φυτοῦ κατ' ἀρχὰς θαυμαζομένου. Τοὺς σμικρῶς (aut, ut Hemsterh. legendum censet, πικρῶς) οὖν διερευνῶντας τὸ τοιοῦτον οὕτως ὀνομασθῆναι λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὀπώρας. Παρασχεῖν οὖν καὶ τοῖς ὀπωσοῦν μάτην ἐγκαλοῦσι τὸν ὀνομάσαντα, ἅμα καὶ τοῦ φαίνειν τὸ ἐγκαλεῖν, ἢ εἰς δίκην εἰσάγειν, δηλοῦντος. Ὅτι δὲ ἀπὸ τούτων γέγονεν, ἐκ τῶνδε δῆλον· συκαστὰς γὰρ τοὺς φιλεγκλήμονας ἔλεγον, καὶ συκοβίους, καὶ συκωροὺς καὶ συκολόγους, καὶ φιλοσύκους καὶ συκάδεις, καὶ συκόπαιδας, ἴσως ἀπὸ τοῦ πάντας ἐγκλήματα ἐφέλκεσθαι. vide etiam Bergler. ad Arist. Plut. v. 861. 886. et 947. HARL.

Ἐπάρχειν ὑμᾶς εἰδότας] Id est, προειδέναι. WOLF.

Ἐν βραχέσι] Novum hic habemus exemplum, quomodo orator ex historia ea, quæ dicentur aut dicta sunt, ad delectationem auditorum non minus quam convincendos animos probare possit et illuminare. Æschines enim criminatus est, Athenienses ex eo, quod Byzantiis miserunt auxilia, plus detrimenti cepisse quam commodi. Ostendit igitur Demosthenes ex historia patria, Athenienses ad honorem et famam et æstimationem consequendam omnia semper fuisse ausos, ut Seilerus jam pulcre observarat. Videmus porro artificium, captiosam Æschinis accusationem ita persequendi, ut Athe-

nienses, laudis cupidissimi, memoria pristinae gloriae a gravitate accusationis quasi revocarentur. HARL.

Ἀεὶ δεῖ] Aut delendum est ἀεὶ, ut natum e proximo δεῖ, (nil inter se similis, quam AEI et DEI) aut, si servatur, construendum erit, non cum δεῖ, sed cum ὑπαρχόντων, ut sit idem, ac si dixisset τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων, prout cuique in sua civitate, quoque tempore, virtutis exempla præsto erant. IDEM.

Ἀρμοσταῖς] Sic appellabant Lacedæmonii moderatores illos, quos subjectis civitatibus præficiabant. Harpocr. STOCK.

Οὐ ναῦς κ. τ. λ.] Omisit Wolfius in sua Interpretatione, Tu restituas: Urbe tum non classem, non mænia habente. TAYLOR.

Δεκελεικὸν πόλεμον] Anno belli Peloponnesiaci χιχº. Lacedæmonii Deceliam, pagi Attici castellum magno cum Atheniensium damno, auctore Alcibiade, contra Athenas communierunt: unde bellum, quod deinceps in annos novem duravit, mutato nomine Decelicum appellatum est. Quo finito, et debellatis tandem Atheniensibus, Lacedæmoniorum vires simul et superbia in tantum accreverunt, ut paucis post annis bellum iis communi consilio intulere Bæoti, Corinthii, Argivi, ipsique Athenienses, quos in pristini imperii recuperandi spem erexerat Thrasybulus. Prope Haliartum, Bæotiae oppidum, ad manus ventum est, quo prælio Lysander, clarissimus Spartanorum imperator, occubuit. Mox (οὐ πολλαῖς ἡμέ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκί-
σκῳ τις αὐτὸν καθεύδων τήρῃ· δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας
ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προ-
βαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῶ γενναίως.
Ταῦτ' ἐποίουν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, ταῦθ' ὑμῶν οἱ πρεσβύ-
τεροι, οἱ Λακεδαιμονίους, οὐ φίλους ὄντας οὐδ' εὐεργέτας,
ἀλλὰ πολλὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἠδίκηκότας καὶ μεγάλα,
ἐπειδὴ Θεβαῖοι κρατήσαντες ἐν Λεύκτροις ἀνελεῖν ἐπεχει-
ρουν, διεκωλύσατε, οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θεβαίοις ῥώμην 259
καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν, οὐδ' ὑπὲρ οἷα πεποικηκότων ἀνθρώ-
πων κινδυνεύσετε διαλογισάμενοι. ¹ και γάρτοι πᾶσι τοῖς
Ἑλλησιν ἐδείξατε ἐκ τούτων, ὅτι καὶ ὅτι οὖν τις εἰς ὑμᾶς
ἐξαμάρτη, τούτῳ τὴν ὀργὴν εἰς τ' ἄλλα ἔχετε, ἂν δ' ὑπὲρ
σωτηρίας ἢ ἐλευθερίας κίνδυνός τις αὐτοὺς καταλαμβάνῃ,
οὔτε μνησικακήσετε οὔθ' ὑπολογιεῖσθε.

κθ'. Καὶ οὐκ ἐπὶ τούτων μόνον οὕτως ἐσχήκατε, ἀλλὰ
πάλιν, σφετεριζομένων Θεβαίων τὴν Εὐβοίαν, οὐ περιεΐδετε,
οὐδ' ὦν ὑπὸ Θεμισωνος καὶ Θεοδώρου περὶ Ὠρωπὸν ἠδίκησθε

¹ † καὶ γάρτοι

re: quem tamen credibile est non intel-
lexisse suum Auctorem. Ita Etruscus
vertit: *Fine a tutti gli huomini della vita
è la morte, se ben l' huomo nella piu secreta
parte della casa stia rinchiuso.* Anon.
Venetus: *cubiculo.* Et eodem pacto Are-
tinus. Alii, ut Perionius etc. *in domum
conclusus.* Adde de hoc loco H. Stephan.
V. Schediasm. 4. qui hæc Propertii
(Eleg. 111. 18.) adduxit:

*Ille licet ferro cautus se condat et are,
Mors tamen inclusum protrahit inde
caput.*

TAYLOR. Laudant etiam Philostratus in
Vit. Isocratis, et Hermogenes, p. 174.
Et Sallustius, in orat. Lepidi contra Sul-
lam, apud fragm. Quoniam quidem unum
omnibus finem natura vel ferro septis sta-
tuit: neque quisquam extremam necessita-
tem nihil ausus, nisi muliebri ingenio, ex-
spectat. STOCK.

Ἐν οἰκίσκῳ] *In cavea, in aviario: ἐκά-
λουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον Ὀρ-
νιθοτροφεῖον, οἰκίσκον.* Harpocratio: qui
tamen ipse maluit exponere, *μικρῶ τινὶ
οἰκῳ, cellula vel cubiculo: impotenter
sane; licet huic interpretationi nonnihil
subsidiū peti posse videatur ex Euripidis
Ægeō, p. 414. Ed. Barnes.*

— κατθανεῖν δ' ὀφείλεται

Καὶ τῷ κατ' οἶκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων.

IDEM.

Ἐγχειρεῖν] Ἐπιχειρεῖν. MARKLAND.

Προβαλλομένους ἐλπίδα] *Tanquam cly-
peum prætendentes.* STOCK.

Ταῦθ' ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι] *Per u. Sequi-
tur enim διεκωλύσατε.* WOLF.

Ἡμῶν] Ἰμῶν. MARKLAND. ἡμῶν Tayl.
et paulo ante ἡμέτεροι, et supra v. 3. προσ-
βαλλ. V. Var. Lect.

Οἱ Λακεδαιμονίους] *Pendet Sententia.
Neque sequitur Verbum per totam hanc
periodum, quod sustentare potest istud
Accusativum, Λακεδαιμονίους.* Simile ali-
quod et germanum observavimus ad π.
Παραπρεσβ. Demosthenis; ubi ingenii vis
et impetus Grammaticorum cancellis con-
cludi noluit. TAYLOR.

Οἱ Λακεδαιμονίους] *Constructio verbo-
rum durior est; ita, credo, instituenda: οἱ,
ἐπειδὴ Θεβαῖοι ἀνελεῖν ἐπεχειροῦν Λακεδαιμο-
νίους, διεκωλύσατε, factō obstitistis.* STOCK.

Πεποικηκότων] *Addendum esset ὑμᾶς.*
AUGER.

Ἐχετε] Ἐξετε. MARKLAND.

κθ'. Σφετεριζομένων] *Vox ea superius a
Demosthene usurpata in hac Oratione.
Erudite explicat Illustriss. Spanheimius
ad Julian. pag. 25. TAYLOR.*

ἀνεμνήσθητε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τούτοις, τῶν ἐθελοντῶν
 τριηραρχῶν τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει, ὧν εἷς ἦν ἐγώ.
 ἀλλ' οὕτω περὶ τούτων. Καίτοι καλὸν μὲν ἐποίησατε καὶ
 τὸ σῶσαι τὴν νῆσον, πολλῶ δ' ἔτι τούτου κάλλιον τὸ κα-
 ταστάντες κύριοι καὶ τῶν σωμάτων καὶ τῶν πόλεων ἀπο-
 δοῦναι ταῦτα δικαίως αὐτοῖς τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς,
 μηδὲν ὧν ἠδίκησθε ἐν οἷς ἐπιστεύθητε ὑπολογισάμενοι. Μυ-
 ρία τοίνυν ἕτερα εἰπεῖν ἔχων παραλείπω, ναυμαχίας, ἐξό-
 δους πεζάς, στρατείας, καὶ πάσαι γεγонуίαι καὶ νῦν ἐφ'
 ὑμῶν αὐτῶν, ἃς ἀπάσας ἡ πόλις τῆς τῶν ἄλλων ἔνεχ'
 Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας πεποίηται. Εἴτ' ἐγὼ
 τεθεωρηκῶς ἐν τοσοῦτοις καὶ τοιούτοις τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν
 τοῖς ἄλλοις συμφερόντων ἐθέλουσαν ἀγωνίζεσθαι, ὑπὲρ

Ἄλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τούτοις, τῶν ἐθελον-
 τῶν τριηραρχῶν τότε πρῶτον γενομένων τῇ
 πόλει] Sic distinguendus est hic locus.
 Ἐθελονταὶ τριηραρχοὶ, ἢ τριηραρχαί, non ἐθέ-
 λοντες. WOLF.

Τριηραρχῶν] Trierarchus est, qui navem
 bellicam præbet, armamentaue navalia
 et ejus generis alia. Suidas: Τριηραρχία,
 λειτουργία παρὰ Ἀθηναίοις δαπανηρά. ἔδει
 γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον εὐ-
 τρεπῆ, ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουρ-
 γίαν ταύτην προβληθείς. Huic muneri ob-
 eundo assignati sunt ditissimi quique.
 Hæc ex Petiti Comment. in LL. Atticas
 tit. III. libr. III. pag. 356. seqq. qui non
 solum antiquitatem, ordinem, mutationes
 et rationes hujus officii fusius persequi-
 tur, sed etiam nostram orationem et præ-
 cipue cap. 50. copioso et operoso com-
 mentario illustrat; quod quidem hic indi-
 casse tantum sufficiat. Cf. Polluc. p. 919.
 ibiq. Kühn. HARL.

Ἐν οἷς ἐπιστεύθητε] Soil. χρόνοις. Tem-
 poris enim significationem habet τὸ ἐν οἷς
 hic, uti alibi sæpe. Vide infra §. 74. et
 78. STOCK.

Πεζὰς στρατείας] [Ita Tayl.] Πεζὴ στρα-
 τία, ὡς Δημοσθένης, καὶ πάντες, καὶ μὴ πεζι-
 κῆ, ὡς Θουκυδίδης· ἐν στρατιᾷ ὄρμηται καὶ
 ναυτικῆ καὶ πεζικῆ. Ποιητικώτερον γὰρ τοῦτο
 ὡς Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις,

— πεζικὸς ὄρμηται λεώς.

Pro στρατείας Cod. Guelph. στρατιάς.
 TAYLOR. V. Thom. M. p. 697. ibique
 Triller. HARL.

Εἴτα ἐγὼ τεθεωρηκῶς ἐν τοσοῦτοις καὶ τοι-
 οῦτοις] Ita ego qui vidissem civitatem in-
 tot talibusque libentem fecisse, ut pro alio-
 rum commodis certamina periculaque sus-

ciperet, quid tum ipsam hortari, quid au-
 ctor ipsi esse debui, ut faceret, cum pro ea
 quodammodo iniretur consultatio? scilicet
 censere debui, ut iis ad animum revocatis,
 quæ secus in se admissa esse, meminerat,
 offenso animo cum illis ugeret, qui tum sa-
 luti suæ subsidium ab ea postulabant? ve-
 lamentaque causificando quæreret, quibus
 omnia commoda speciose proderemus? Ubi
 observandum est, νῆ Δία, cum interroga-
 tioni servit, vim ironiæ habere. Sequi-
 tur enim, καὶ τίς οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με δι-
 καίως; et reliqua. At quis me merito non
 interemisset? Eodem autem pacto utitur
 et in Oratione πρὸς Λεπτίνην, et alibi. Est
 etiam hæc vox νῆ Δία accommodata anthy-
 pophoris, ita ut responsioni congruat, ut
 infra hac eadem Oratione, [§. 75.] ναί φησιν,
 ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν, τὸ μηδεμίαν γρα-
 φὴν φυγεῖν. Καὶ νῆ Δί' εὐδαιμόν γε. At enim,
 inquit, pulcrum illud Cephalii, hoc est,
 pulcra illa laus Cephalii, causam nun-
 quam dixisse, et quidem etiam fortunatum.
 Servit tamen et confessioni, quæ causam
 facti secum afferat, de quo in Oratione
 περὶ τῶν ἐν Χερρόνήσῳ dictum est. Sed et
 cum ἀλλὰ aut γὰρ junctum, anthypopho-
 ricum est, ut at, et at enim, Latine. Quod
 Livius pene ad verbum, At hercule, dicit:
 ut infra etiam in hac eadem, νῆ Δί' ἀλλ'
 ἀδίκως ἤρξα, &c. At ego inique vel perpe-
 ram magistratu functus sum. Itane vero,
 cum tute adesses eo tempore, cum ego
 apud rationales rationem gesti magistra-
 tus reposcebar, tu me eo nomine non po-
 stulasti? vel, non crimina mihi objecisti
 coram ratiocinatorum præfectis, a quibus
 rationem gestæ administrationis reposce-
 bar? Plura vide in Comment. Bud. Ex-
 cedit. HERVAG.

αὐτῆς τρόπου τινὰ τῆς ¹ συμβούλης οὔσης τί ² ἡμελλον κελεύσειν ἢ τί συμβουλεύσειν αὐτῇ ποιεῖν; Μνησικακεῖν νῆ Δία πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι, καὶ προφάσεις ζητεῖν, δι' ἃς ἅπαντα προησόμεθα τὰ ³ συμφέροντα. Καὶ τίς οὐκ 260
 ἂν ἀπέκτεινέ με δικαίως, εἴ τι τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει καλῶν λόγῳ μόνον καταίσχυνειν ⁴ ἐπεχείρησα; ἐπεὶ τό γ' ἔργον οὐκ ἂν ἐποίησατε ὑμεῖς, ἀκριβῶς οἶδα ἐγώ. εἴ γὰρ ἠβούλεσθε, τί ἦν ἐμποδῶν; οὐκ ἐξῆν; οὐχ ὑπῆρχον οἱ ταῦτ' ἐρούντες οὔτοι;

λ'. Βούλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν ἐφ' ἃ τούτων ἐξῆς ἐπολιτευόμεν καὶ σκοπεῖτε ἐν τούτοις πάλιν αὖ τί τὸ τῇ πόλει βέλτιστον ἦν. Ὀρῶν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ναυτικὸν ⁵ ὑμῶν καταλυόμενον, καὶ τοὺς μὲν πλουσίους ἀτελεῖς ἀπὸ ⁶ σμικρῶν ἀναλωμάτων γιγνομένους, τοὺς δὲ μέτρια ἢ ⁸ σμικρὰ κεκτημένους τῶν πολιτῶν τὰ ὄντα ἀπολλύντας, ἔτι δ' ὑστερίζουσιν ἐκ τούτων τὴν πόλιν τῶν καιρῶν, ἔθηκα νόμον, καθ' ὃν τοὺς μὲν τὰ δίκαια ποιεῖν ἠνάγκασα, τοὺς πλουσίους, τοὺς δὲ πένητας ἔπαυσα ἀδικουμένους, τῇ πόλει δ' ὅπερ ἦν χρησιμώτατον, ἐν καιρῷ γίγνεσθαι ⁹ τὰς παρασκευὰς ἐποίησα. καὶ ¹⁰ γραφεῖς τὸν

¹ † συμβουλῆς
⁵ † ὑμῶν

² † ἡμελλον
⁶ † μικρῶν

³ † συμφέροντα;
⁷ † γενομένους

⁴ ἐπεχείρησα ἄν.
⁸ † μικρὰ

⁹ τὰς ναυτικὰς παρασκευὰς

¹⁰ γραφεῖς εἰς τὸν

Αὐτῆς] Αὐτῆς. MARKLAND.

Συμβουλῆς] Συμβολῆς in exemplaribus Aldi et Morel. Sed hoc nihili est. TAYLOR. Vid. Var. Lect.

Τῆς συμβουλῆς] Plurimi βουλῆς habent, vel συμβουλῆς. Sed præstat lectio Aldi et Benenati: melius enim convenit cum τῷ ἀγωνίζεσθαι conflictus, quam consultatio. STOCK. Quid est cur Bekkerus συμβούλης edere curaverit, velim explicuisset vir doctus.

Μνησικακήσειν] [Ita Tayl.] De phrasi ista μνησικακήσειν πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι, consule H. Steph. Thes. II. 958. Superius paulo dixit Noster, §. κή. μνησικακήσαι Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις. TAYLOR. V. Var. Lect.

λ'. τὸ] F. τί τότε τῇ πόλει. MARKL.

Ἀπολλύντας] Hoc caput est locus classicus de trierarchis Atheniensibus. Demosthenes inter alia sua in reipublicam merita recenset legem de trierarchis a se rogatam, cujus vi sumtus publici non in cives pauperes aut mediocris conditionis,

ut etiamnum fieri solet, sed in ditiores et opulentos homines translati sunt. Atque hoc suum institutum eo ordine, ea perspicuitate enarrat et commendat, ut vel ex hoc ingenium oratoris et artificium cognoscere queas. Petitum hanc orationis partem et totum hoc caput ex antiquitate Græca probe illustrasse, jam supra ad cap. 29. observavi. HARL.

Τῇ πόλει] Comma hoc in vertendo prætermisit Wolfius. Supple ex Lambino: Denique perfecit, ut omnis commeatus, omnis belli apparatus, quod erat utilissimum, suo tempore civitati suppeteret. TAYLOR.

Καὶ γραφεῖς τὸν ἀγῶνα τοῦτον παρανόμων εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον] Et postulatus causam hanc rogationis perperam late apud vos dixi, et tandem absolutus sum. Quod εἰσείναι περὶ γραφῆς dicunt, pro postulari, et causam dicere, per accusativam extulit, ut etiam alibi in eadem, καὶ μοι λέγε τὸ ψήφισμα καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφὴν, id est, rogationem, propter quam postulatus sum. Ex edit. HERVAG.

ἀγῶνα τοῦτον παρανόμων εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον καὶ ἀπέφυγον, καὶ τὸ πῆμα τὸ μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβε. Καίτοι πόσα χρήματα τοὺς ἡγεμόνας τῶν συμμοριῶν ἢ τοὺς δευτέρους καὶ τρίτους οἷσθ' ἐμοὶ δίδόναι, ὥστε μά-

Τοῦτον] Ἀγῶνα τὸν τῶν παρανόμων. MARKLAND.

Πόσα] F. πόσ' ἂν, vel δίδόναι ἂν v. 4. ut §. λά. κέ. IDEM.

Καὶ πόσα χρήματα τοὺς ἡγεμόνας τῶν συμμοριῶν, ἢ τοὺς δευτέρους καὶ τρίτους οἷσθ' ἐμοὶ δίδόναι, ὥστε—μὴ θεῖναι τὸν νόμον τοῦτον] Paucis interjectis illa sequuntur: ὥστε δὴ ταῦτα λυθῆναι, καὶ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἀναγκασθῆναι, οὐκ ἔσθ', ὅτι οὐκ ἐδίδουσαν. Marklandus, utroque loco particulam ἂν necessario inferendam esse, audacter postulans, ad loca haud dubie respexit, ut §. κέ. καὶ μὴν ὅτι πολλὰ μὲν ἂν χρήματα ἔδωκε Φιλιστίδης, ὥστ' ἔχειν Ὀρεον—οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἡμιστά σύ.

Cur non, eadem fere in omnibus his locis structura, particula ἂν ubique posita est? Etenim vox ὥστε eandem conditionem omnibus infert, et paulo infra §. λά'. de eadem re, ac §. λ', ita agitur: Ἄρα γε μικρὰ βοηθῆσαι ταῖς πένκισιν ὑμῶν δοκῶ; ἢ μικρὰ ἀναλῶσαι ἂν, τοῦ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν, οἱ πλούσιοι; Causam hanc accipite. Verba §. κέ. πολλὰ μὲν ἂν χρήματα ἔδωκε Φιλιστίδης, ὥστ' ἔχειν significant, Philistidem magnam pecuniam ea conditione daturum fuisse, ut obtineret, non vero obtulisse eam; loca autem §. λ' hunc sensum habent: Ipsos illos principes pretium immensum ea conditione Demostheni obtulisse, ut legem ne ferret. Verbo vero δίδόναι offerendi notionem inesse, loca duo planissime docent, quæ in oratione in Midiam exstant. Midias Stratonem quendam, arbitrum, qui secundum Demosthenem sententiam dederat, Archontesque corrumpere frustra tentans, c. 24. a med. τὸ μὲν οὖν πρῶτον οἷός τ' ἦν (Μειδίας) πείθειν αὐτὸν (τὸν Στράτωνα), τὴν δίκην, ἣν καταδεδιητήκει, ταύτην ἀποδεδιητημένην ἀποφαίνειν, καὶ τοὺς ἀρχοντας μεταγράφειν, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς αὐτοῖς ἐδίδου. Ὡς δ' ἐδυσχέραινον οὗτοι τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐδετέρους ἐπειθεν, ἀπειλήσας καὶ διαλοιδορηθεὶς, ἀπελθὼν, τί ποιεῖ; Accedat testimonium Archontum. Stratoni datum c. 26. a med. Γενομένης δὲ ἐρήμου κατὰ Μειδίου ἐπιστάμεθα Μειδίαν πείθοντα τὸν τε Στράτωνα, τὸν δαιτητὴν, καὶ ἡμᾶς, ὄντας ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἀρχοντας, ὅπως τὴν δίκην αὐτῷ ἀποδιδώμεν, καὶ δίδόντα, καὶ, ἐπειδὴ οὐχ ὑπεμείναμεν, προσἀπειλήσαντα ἡμῖν, καὶ οὕτως ἀπαλλαγέντα, ut locum distinguendum esse mo-

nemus. Ita verbum πείθειν et persuadere et conari persuadere significat. WUNDERL.

Ἠγεμόνας τῶν συμμοριῶν] Totus hic locus illustrabitur ab Harpocrate v. Συμμορία. Quem etiam consule v. Ἠγεμόνων Συμμορίας. Vales. not. ad Harpocr. pag. 86. et 179. De his rebus in vita Demosthenis tractavi copiosius. TAYLOR.

Τῶν συμμοριῶν] Multa inest in iis, quæ de trierarchiis Atheniensium memoriae prodita sunt, obscuritas; propterea quod ratio trierarchiarum subinde mutabatur, ob impensæ magnitudinem. (Ulp. ad Orat. c. Midiam.) Quæ autem partim testimoniis innituntur veterum, partim conjectando assequi liceat, ita fere se habent. Ad triemes instruendas delecti sunt ex unaquaque tribu. cxx homines ditissimi, qui (cum tribus decem essent) mille et ducentos conficiebant. Hi primo in viginti συμμορίας sive classes tributæ sunt; sexagenorum hominum singulas: et unaquæque rursus symmoriam in quinque μέρη duodecim hominum quasi subsecta est. Si centum duntaxat navibus opus erat civitati, singulam μέρος unam triremem instruebat; si ducentis, duas; si ccc, tres. Porro ex omni numero symmoriarum educti sunt ccc opulentissimi, qui proprie τριήραρχοι et ἡγεμόνες τῶν συμμοριῶν vocabantur: hi enim, urgente aliqua necessitate, pecunias pro reliquis symmoritis et ante eos numerabant; quas postea ab iisdem per otium exigebant. Ita in singulis μέρεσιν tres erant ἡγεμόνες, quibus adjuncti novem minus opulenti, οἱ δεύτεροι, τρίτοι, τῶν συμμοριῶν &c. Demosth. περὶ συμμοριῶν, et Ulp. ad Olynth. II. Instituti sunt ad hunc fere modum trierarchi, antequam perferretur lex ista Demosthenis: verum omnibus tum symmoritis idem plane census, nullo fortunarum habito discrimine, fuit indictus. STOCK.

Ὡς τε μάλιστα μὲν μὴ θεῖναι με τὸν νόμον, εἰ δὲ μὴ, καταβαλόντα με ἔᾶν ἐν ὑπώμῳ.] [Ita Tayl.] Primum quidem, ut ne legem illam ferrem, sin minus, certe ut ne perferrem, sed prorogari rem sinerem, et in aliud tempus rejici. Est enim ὑπόμωσις, dilatio, quæ jurejurando postulatur, et impetratur, hoc est, ἔνορκος ἀναβολή, dilatio propter sententiam impetrata, et ὑπόμωσις verbum, τὸ

λιστα μὲν μὴ θείναι τὸν νόμον τοῦτον, εἰ δὲ μή, καταβαλόντα ἔαν ἐν ὑπωμοσίᾳ; Τοσαῦτα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖσι, ὅσα ὀκνήσασιν· ἀν' ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς εἰπέω. Καὶ ταῦτ' εἰκότως ἐπραττοῦν ἐκεῖνοι. ἦν γὰρ ¹ αὐτοῖς, ἐκ μὲν τῶν προτέρων νόμων συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν, αὐτοῖς μὲν ² σμικρὰ καὶ οὐδὲν ἀναλίσκουσι, τοὺς δ' ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρέβουσιν· ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ νόμου τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον τιθέναι, καὶ ³ δυεῖν ἐφάνη τριηράρχης ὁ τῆς μιάς ἕκτος καὶ δέκατος ὢν πρότερον συντελής· οὐδὲ γὰρ ⁴ τριηράρχας ἐτι ὠνόμαζον ἑαυτούς, ἀλλὰ συντελεῖς. ὥστε δὴ ταῦτα λυθῆναι καὶ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἀναγκασθῆναι

261

¹ † αὐτοῖς² † μικρὰ³ † δυοῖν ἐφάνη τριηράρχος⁴ † τριηράρχους

ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου. Ex edit. HERVAG.

Καταβαλόντα με ἔαν ἐν ὑπωμοσίᾳ] Aretinus: *Vel ut saltem eam promulgatam deseruissem.* Melanchtho: *Sin minus, ut depositæ legis mentionem prorogarem.* Perionius: *Sin minus, at certe ut promulgationem ejus differri paterer.* Meletus: *Sin autem non facerem, ut saltem dilationem ejus jurejurando impetrarem.* Ὑπωμοσίαν interpretantur ἔνορκον τῆς δίκης ἀναβολὴν (ut et alibi notavi) εἴτε διὰ νόσον, εἴτε δι' ἀδύνατόν τι περὶ αὐτὸν ὄν. Sed Julius Pollux hunc locum vere et perspicue declarat his verbis: Ὑπωμοσία ἐστίν, ὅταν τις ἢ ψήφισμα ἢ νόμον γράφοντα γράψῃται, ὡς ἀνεπιτήδειον. Τοῦτο γὰρ ὑπωμοσασθαι λέγουσι, καὶ οὐκ ἦν, μετὰ τὴν ὑπωμοσίαν, τὸ γράφειν, πρὶν κριθῆναι, κύριον. At quo pacto impune tulisset Demosthenes prævaricationem istam? Si collusisset cum adversario, is actionem non persecutus esset, ac Demosthenes, anno elapso, indemnis fuisset. Vide τὸν πρὸς Λεπτίνην. Quod paululum antecedit, τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβεν, significat illustrem absolutionem, et cum accusatoris ignominia et calamitate conjunctam. WOLF. Conf. Peliti comment. in LL. Attic. pag. 182. ibique Palmerium et Wesseling. item pag. 407. Potter. Archæolog. gr. tom. I. p. 235. seq. imprimis p. 233. Harpocr. p. 338. Reiske in indice græcitatibus Demosth. νόμον καταβαλόντα explicat: "aut, si quam tamen legem jam proposuisset, tulisset, ejus auctor fuisset, ἔαν ἐν ὑπωμοσίᾳ, illam sinere jacere et in oblivionem abire," atque ὑπωμοσία nostro loco "excusatio valetudinis aliusve cujusdam necessitatis." HARL.

Ὑπωμοσία] Ita Ulpianus: Ὑποθέσει

(corrige sodes ὑπερθέσει) σκήψει, προφάσει. "Ἔστι γὰρ Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, ἢ γουὶ ἀναβάλλεσθαι. Συνωμοσία δὲ — Vide ad Midian. c. 24. ad v. ὑπωμ. et ad Orat. c. Theocrin. 1336. 9. R. p. 544. l. 5. T. Vales. ad Harpocr. p. 192. TAYLOR. v. 3. deest ἐγὼ, et penult. ἐπὶ ὠνόμαζον pro ἐτι ὠνόμ. leg. in ed. Tayl.

Ὑπωμοσία] Dilatio judicij: cum quis peregrinationem, morbum, aliudve aliquid causatus, tempus postulabat, jurejurando interposito se postea ad judicium accessurum. Et hoc facere dicebatur ὑπόμνησθαι. Harpocr. STOCK.

Μικρὰ] Μικρὰ, ἢ καὶ οὐδέν. MARKLAND. Ἀναλίσκουσι—ἐπιτρέβουσιν] Δοτικαὶ μετοχικαὶ εἰσι. WOLF.

Νόμου] Subaudi τοῦ λέγοντος vel τοῦ κελεύοντος. HARL.

Τὸ γιγνόμενον κ. τ. λ.] Τὸν μὲν πολλὰ κεκτημένον, πολλὰ, τὸν δ' ὀλίγα, ὀλίγα καταβάλλειν. WOLF.

Τὸ γιγνόμενον—τιθέναι] Recte exponit Budæus, p. 84. τὸ προσῆμον καὶ τὸ ἀρμόζον τιθέναι. (Scholiast. τὸ ὀφειλόμενον.) Convenientem debitamque collationem singuli faciant. STOCK.

Δυοῖν ἐφάνη τριηράρχος] S. τριηρέοιν. Si cujus magnæ opes fuerunt. Aretinus: Qui prius sextus et decimus contributor unius fuerat, ex mea lege duarum navium præfecturas subivit. Melanchtho: Etiam duas naves instruebat unus, qui antea cum aliis quindecim instruxerat unicam. Perionius: Atque ita trierarchus duarum existit, qui antea unius decimus sextus collator existisset. WOLF.

Συντελεῖς] Hic Turrellius se exserit, a recenti lectore Demosthenis, ad hunc locum utiliter conferendus. TAYLOR.

Ταῦτα] Nempe ea quæ ferebam. AUG.

οὐκ ἔσθ' ὅ τι οὐκ ἐδίδουσαν. Καί μοι λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφήν, εἶτα τοὺς καταλόγους, τὸν τ' ἐκ τοῦ προτέρου νόμου καὶ τὸν κατὰ τὸν ἐμὸν. Αἴεγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπὶ ἄρχοντος Πολυκλέους, μηνὸς Βοηδρομιῶνος ἕκτη ἐπὶ δέκα, φυλῆς πρυτανευούσης Ἰπποθωντίδος, Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ προτέρου, καθ' ὃν αἱ συντέλειαι ἦσαν τῶν ¹ τριηραρχῶν· καὶ ἐπεχειροτόνησεν ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος. Καὶ ἀπήνεγκε παρανόμων γραφήν Δημοσθένει Πατροκλῆς Φλυεύς, καὶ τὸ ² πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ λαβὼν, ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμάς.

Φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Τοὺς ³ τριηράρχας καλεῖσθαι ἐπὶ τὴν τριήρη συνεκκαίδεκα ἐκ τῶν ἐν

¹ τριηράρχων.

² [πέμπτον]

³ † τριηράρχους

Ὅ, τι] Ὅ, τι οὐκ ἂν ἐδίδ. MARKLAND.

Ἐπὶ ἄρχοντος Πολυκλέους] Iterum hoc loco, et infra §. λδ'. ubi legitur ἄρχων Δημόνικος Φλυεύς, nomina Eponymorum non concordant, unde augetur nostra suspicio. Et sic in pluribus locis infra, quod notare supersedeo. PALMER.

Πολυκλέους] Prætor Athenis anno quo hæc res gestæ sint, sc. Olymp. CX. 3. erat Lysimachidas. Vide Corsinium loco toties laudato, Turrellium ad hunc locum, Meursium de Archontibus. TAYLOR. Petit. de LL. Attic. p. 363. HARL.

Εἰς τὸ τριηραρχικόν] Quod fuisset in lingua nostra vernacula, *The Admiralty*. In Lindenbr. MSto autem desunt duæ voces εἰς τὸ, et dicitur ergo νόμον τριηραρχικόν. TAYLOR.

Καθ' ὃ] [Ita Tayl.] Optimus Felio. solus excudebat καθ' ὃν, ut oportuit. IDEM. V. Var. Lect.

Καὶ ἀπήνεγκε παρανόμων γραφήν Δημοσθένει] Verba sunt psephismatis, quo Demosthenes absolutus est sycophantarum mulcta, quæ plerumque erat quingentarum drachmarum, siquidem quintam partem sententiarum non tulissent. Ex edit. HERVAG.

Ἀπήνεγκε — Δημοσθένει] Κατὰ Δημοσθένους. WOLF.

Καὶ τὸ μέρος] S. τὸ πέμπτον τῶν ψήφων. IDEM.

Πέμπτον] Primus typis exaravit Wolfius noster, tacitus quidem, sed non refragantibus MStis, Ven. γ. ζ. Vindob. et Harl. in curis secundis. Margini enim

allinitur. Ecce autem. Vides reposuisse Wolfium, post finitam ejus Interpretationem. TAYLOR.

Συνεκκαίδεκα] Τὸ σὺν distributivi, ut et τὸ ἀνὰ vim explet, sedeni. WOLF.

Ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν] Melanchtho: *E manipulorum contributionibus*. Perionias: *Ex iis collatoribus, qui in classes descripti sunt*. Meletus: *Ex iis contributionibus, quæ sunt in eadem cohorte*. Λόχοι στρατιωτικοὶ satis noti sunt: οἱ δὲ τριηραρχικοὶ καὶ πολιτικοὶ λόχοι apud Athenienses qui fuerint, amplius quærendum censeo. Fortassis hic idem sunt, quod αἱ συμμορίαι. De quibus alibi. WOLF.

Xenoph. in Hierone cap. VIII. sect. 5. Διήρηνται μὲν γὰρ ἅπασαι αἱ πόλεις αἱ μὲν κατὰ φυλάς, αἱ δὲ κατὰ μοίρας, αἱ δὲ κατὰ λόχους, καὶ ἄρχοντες ἐφ' ἐκάστῳ μέρει ἐφυστήκασιν. Λόχος idem esse videtur, quod φρατρία. Aristoteles quidem in Politicis libr. V. cap. VIII. idem de republ. libr. III. cap. XVI. vocabulo λόχος eandem assignare videtur significationem, quam alii vocabulo δῆμος. Sed dissensum sustulit auctor *Miscellarum defensionum pro Cl. Salmasio de variis observationibus et emendationibus ad jus atticum et romanum pertinentibus*, Lugd. Batav. cIo Io c xxxxy. p. 135. 136. λόχους φρατρίων esse partes curiarum; quia φρατρίαι per λόχους, hoc est, decurias, disponebantur, et arbitrat, ab Aristotele λόχος appellari, qui alias γένη audiant. De λοχαγοῖς apud Laomedæmonios agit Perizon. ad Æliam. V. H. II. cap. 44. pag. 188. ex. Abr. Gron-

τοῖς λόχοις συντελειῶν, ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τετταράκοντα, ἐπ' ἴσον τῇ χορηγίᾳ χρωμένους.

Φέρε δὴ παρὰ τοῦτον τὸν ἐκ τοῦ ἐμοῦ νόμου κατάλογον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

262

Τοὺς τριηράρχας αἰρεῖσθαι ἐπὶ τὴν τριήρη ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν, ἀπὸ ταλάντων δέκα· ἐὰν δὲ πλειόνων ἢ οὐσία ἀποτετιμημένη ἢ χρημάτων, κατὰ τὸν ἀναλογισμὸν ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἢ λειτουργία ἔστω. κατὰ τὴν αὐτὴν δ' ἀναλογίαν ἔστω καὶ οἷς ἐλάττων² ἢ οὐσία ἐστὶ τῶν δέκα ταλάντων, εἰς συντέλειαν συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα.

λά'.¹ Ἄρα γε³ σμικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν⁴ ὑμῶν δοκῶ, ἢ³ σμικρὰ ἀναλῶσαι ἂν τοῦ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν οἷ

¹ † τριηράρχους

² † Deest articulus.

³ † μικρὰ

⁴ † ὑμῶν

nov. Vide etiam libellam nostram de nominibus Græcorum, Ien. clō Io cclxiii. sect. III. ubi de λόχῳ, δήμῳ, in genere, de divisione populi Atheniensis egimus, et Dorville ad Chariton. pag. 455. ubi multos præterea laudat auctores. HARL.

Αἱ ἐν τοῖς λόχοις συντέλειαι] Hic, ut arbitror, significat, societates ad contributiones civiles quasi per manipulos distributæ. AUGER.

Ἐν τοῖς λόχοις] Quicumque fuerint isti manipuli, credendum sane, limitatum fuisse aliquatenus per hæc legis verba veterem κατάλογον, adeo ut tributum illud non universi cives persolverent, verum ii soli, quibus certa quædam suppetebat res familiaris. Ideo autem evocantur ii, qui intra xxv et xl annos sunt, quod hæc ætas sit militaris, et trierarchos ipsos navigia sua conscendere, et ad bellum proficisci oportuit. STOCK.

Ἐπὶ ἴσον τῇ χορηγίᾳ χρωμένους] Τῇ δαπάνῃ καὶ τῷ ἀναλώματι. WOLF.

Χορηγία] Χορηγία, proprie suppeditatio sumptuum in ludos. AUGER.

Χρωμένον] [Ita Tayl.] Χρωμένων Lambin. Restitue χρωμένους cum fidelissima Editione, quam comparavit Felicianus. TAYLOR.

Τοὺς τριηράρχους αἰρεῖσθαι ἐπὶ τὴν τριήρη, &c.] Verba sunt legis, qua lata se rem trierarchicam præclare constituisse gloriatur. Trierarchos elegi in singulas triremes pro modo census, qui scilicet denis talentis censi essent. Quod si pluris in censu factitando æstimatæ eorum essent facultates, pro portione quoque collationis et muneris obeundi necessitatem esse, usque ad navigia terna in singulos, et eorum remigium. eadem etiam ratione observanda in iis, quorum census minor

esset classico, id est, denum talentum, ita ut plures in idem munus contributi legitimum et classicum censum æquarent, et singulas triemes expedirent. Ea autem lege promulgata factum esse Demosthenes gloriatur, ut qui prius seni deni trierarchiæ munus obibant, ii singuli binas trierarchias obirent: quod mirum est, καὶ δυοῖν ἐφάνη τριηράρχος ὁ τῆς μιᾶς ἕκτος καὶ δέκατος ὢν πρότερον συντελής. Et ea lege ita sublevatos inopes esse ait, ut divites ad justam collationis modum adacti sint, quod ipse τὸ γινόμενον appellat, idque re ipsa et eventu patuisse, utpote cum imperatis triemibus nemo eorum qui ad munera redacti erant, aut munus detrectarit oblato supplice libello magistratibus, aut in vincula ductus sit, aut navis ulla instrumento defecta in portu relicta sit. ante hanc autem trierarchiæ constitutionem sæpe variata est ratio ejus muneris, id quod ex Oratione κατὰ Μειδίου satis liquet. Ex edit. HERVAG.

Καὶ ὑπηρετικοῦ] Ὑπηρετικοῦ per ει in secunda syllaba scribit Suidas, παρὰ τὸ ὑπέρεσσειν. WOLF.

Ὑπηρετικοῦ] De his Scaphis luculente agit Tourtellins. TAYLOR.

Ὑπηρετικοῦ] Ὑπηρετικὸν, scapha, navicula quæ sub nave magna remigabat. AUGER.

λά. Τοῖς πένησιν ὑμῶν] F. ὑμῶν. Nisi forte soli pauperes sortiti sint judicia. WOLF.

Ὑμῶν] Ὑμῶν credo cum Editis omnibus. Nempe pertinet ad δοκῶ, sicuti τοῖς πένησιν ad βοηθῆσαι. Quo ritu interpretatur Wolfius. Alii aliter: Parui egli ch' erano poveri tra voi? Italus. TAYLOR.

Ἀναλῶσαι ἂν] Vid. Var. Lect.

Τῶ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν] [Ita Tayl.]

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Καὶ μὴν καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἄξιός εἰμι ἐπαίνου τυχεῖν, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα προηρούμην πολιτεύματα, ἀφ' ὧν ἅμα δόξαι καὶ τιμαὶ καὶ δυνάμεις συνέβαινον τῇ πόλει· βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακότηδες οὐδὲν ἔστι πολίτευμα ἐμὸν, 263 οὐδὲ ταπεινὸν οὐδὲ τῆς πόλεως ἀνάξιον. Ταῦτο τοίνυν ἦθος ἔχων ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φανήσομαι· οὔτε γὰρ ἐν τῇ πόλει τὰς παρὰ τῶν πλουσίων χάριτας μᾶλλον ἢ τὰ τῶν πολλῶν δίκαια εἰλόμην, οὔτ' ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ τὴν ξενίαν ἠγάπησα ἀντὶ τῶν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἑλλησι συμφερόντων.

λβ'. Ἡγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι περὶ τοῦ κηρύγματός εἰπεῖν καὶ τῶν εὐθυνῶν· τὸ γὰρ ὡς τὰ ἀριστά ¹ τ' ἐπραττον καὶ διὰ παντός εὖνους εἰμι καὶ πρόθυμος εὖ ποιεῖν ὑμᾶς, ἱκανῶς ἐκ τῶν εἰρημένων δεδηλώσθαι μοι νομίζω. Καίτοι τὰ μέγιστά γε τῶν πεπολιτευμένων καὶ πεπράγμένων ἐμαυτῷ παραλείπω, ὑπολαμβάνων πρῶτον μὲν, ἐφεξῆς τοὺς περὶ αὐτοῦ τοῦ παρανόμου λόγους ἀποδοῦναί με δεῖν, εἶτα, καὶν μηδὲν εἶπω περὶ τῶν λοιπῶν πολιτευμάτων, ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἐκάστῳ τὸ συνειδὸς ὑπάρχειν μοι.

λγ'. Τῶν μὲν οὖν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὑμᾶς οἶομαι μανθάνειν, οὔτ' αὐτὸς ἠδυνάμην συνιέναι τοὺς ² πολλοὺς· ἀπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν περὶ τῶν δικαίων διαλέξομαι. Τοσοῦτου γὰρ δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμι ὑπεύθυνος, ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ

¹ γε² πολλοὺς αὐτῶν

Καὶ μὴν καὶ] *Quin etiam. v. Hoogen. de partic. gr. p. 590. HARL.*

Βάσκανον] *Ulpianus ad Orat. de Rebus Chersones. hæc habet: Οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· Βάσκανον δὲ καὶ κακότηδες, οὐδὲν ἔστι πολίτευμα ἐμὸν, φησὶν, ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον, καὶ συκοφαντικόν. Iisdem fere verbis Etym. M. v. Βάσκανος, Harpogr. v. Βασκαίνει: quorum uterque hunc locum laudat. Infra §. οά. med. TAYLOR. Ammon. de aff. voce. differentia h. v. ibique Valckeo. Thom. Magister in Βασκαίνω ibique interpr. L. Bos. ad Galat. III. 1. HARL.*

λγ'. Παραγεγραμμένων] *Vide, quæ annotavimus nuper ad §. ε'. Not. παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικ. TAYLOR. v. 14. διαπαντός, et v. 20. ἐκάστου, et v. 24. οἶμαι ὑμᾶς Tayl.*

Περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων] *Ita vocat leges perperam latas aut scriptas. Ex edit. HERVAG.*

Πολλοὺς] *Τοὺς πολλοὺς αὐτῶν Ven. Ital. Harl. Lind. Ubi Obsopæus notat, ex suo, ut uultimo, Codice: "In Aldino verbum deest: sic enim legendum est, συνειέναι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν. Id quod vel mediocriter docti intelligent." TAYLOR.*

264 διωρίζετο, ὡςθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ ὧν ἢ διακεχείρικα ἢ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν. ὧν μέντοι γ' ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπαγγειλάμενος δέδωκα τῷ δήμῳ, οὐδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναί φημι — ἀκούεις, Αἰσχίνη; — οὐδ' ἄλλον οὐδένα, οὐδ' ἂν τῶν ἐννέα ἀρχόντων τις ὧν τύχη. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός, ὥστε τὸν δόντα τι τῶν ἰδίων καὶ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον καὶ φιλόδωρον τῆς χάριτος μὲν ἀποστερεῖν, εἰς δὲ τοὺς συκοφάντας ἀγειν, καὶ τούτους ἐπὶ τὰς εὐθύνας ὧν δέδωκεν ἐφιστάναι; Οὐδὲ εἰς δή που. εἰ δὲ φησὶν οὗτος, δειξάτω, καὶ γὼ στέρξω καὶ σιωπήσομαι. Ἄλλ' οὐκ ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὗτος συκοφαντῶν, ὅτι ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὧν ἐπέδωκα τὰ χρήματα, ¹ ἐπήνεσέν αὐτόν φησιν ἢ βουλὴ ὑπεύθυνον ὄντα. Οὐ περὶ τούτων γ' οὐδενός, ὧν ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὧ συκοφάντα.

λδ'. Ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦςθά φησι. Καὶ δι' αὐτό γε τοῦτο ὀρθῶς ἐπηνούμην, ὅτι ² τὰναλωμένα ἐπέδωκα καὶ οὐκ ἐλογιζόμην. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξετασόντων προσδεῖται, ἢ δὲ δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ³ ἐστὶ τυγχάνειν· διόπερ ταῦτ' ἐγράψεν ὁδὶ περὶ ἐμοῦ. Ὅτι δ' οὕτω ⁴ ταῦτα οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ⁵ ὑμετέροις ἤθεσιν ὄρισται, ἐγὼ ῥαδίως πολλαχόθεν δείξω. πρῶτον μὲν γὰρ Ναυσικλῆς στρατηγῶν, ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο, πολλάκις ἐστεφάνωται ὑφ' ὑμῶν· εἶθ' ὅτι τὰς ἀσπίδας Διότιμος ἔδωκε καὶ πάλιν Χαρίδημος, ἐστεφανοῦντο· εἶθ' οὗτοςὶ Νεοπτόλεμος, πολλῶν ἔργων ἐπιστάτης ὧν, ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τετίμηται. σχέτλιον γὰρ

¹ † ἐπήνεσεν   ² † τὰναλωμένα   ³ τυγχάνειν ἐστὶ   ⁴ ταῦτα [ἔχει, καὶ] οὐ   ⁵ † ἡμετέροις

Ἐπαγγειλάμενος] Ὑποσχόμενος interpretatur Scholiastes. Vide notas ad Arg. post. Demosth. π. Παραπρεσβ. IDEM.

Ἐπήνεσεν] Ita laudat Maximus Sophista: ἄξιον ἔκρινέ με στεφάνου ὁ Κτησιφῶν, οὐ περὶ τούτων κ. τ. λ. IDEM. v. 10. ἔδωκεν Tayl.

λδ'. Οὕτω ταῦτα ἔχει καὶ] [Ita Tayl.] ἔχει καὶ desunt in quamplurimis. TAYLOR. V. Var. Lect.

Ναυσικλῆς] Ut hæc valeant exempla, probandum fuit, decretas esse hominibus

illis coronas, priusquam rationes retulissent: εἰκὸς γὰρ ἦν (quod ait haud incommode Schol.) μετὰ τὸ δοῦναι τὰς εὐθύνας, στεφανωθῆναι αὐτούς· ἀλλ' ἀόριστως προσηκται. STOCK.

Ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο] Παρὰ τὸ Προεῖμαι, τὸ δαπανῶ καὶ ἀναλίσκω. WOLF.

Ἄλλ' οὐκ ἔστιν] [Ita Tayl.] Ὅτι erat hariolatio Dion. Lambini. Confirmatur a Guelph. et β. Reg. TAYLOR.

Ἐστεφανοῦντο] Ἐστεφανοῦτο, (scil. Charidemus) Harl. Vindob. Reg. a. Atque

ἂν εἴη τοῦτό γε, εἰ τῷ τινὰ ἀρχὴν ἀρχοντι ἢ δίδοναι τὰ
 ἑαυτοῦ τῇ πόλει διὰ τὴν ἀρχὴν μὴ ἐξέσται, ἢ τῶν δοθέντων
 ἀντὶ τοῦ κομίσασθαι χάριν εὐθύνας ὑφέξει. Ὅτι τοίνυν 265
 ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε τὰ ψηφίσματά μοι τὰ τούτοις
 γεγενημένα αὐτὰ λαβών. λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἄρχων Δημόνικος Φλυεύς, Βοηδρομιῶνος ἕκτη μετ' εἰκάδα, γνώμη
 βουλῆς καὶ δήμου, Καλλίας Φρεάρριος εἶπεν, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ
 δήμῳ στεφανῶσαι Ναυσικλέα τὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων, ὅτι Ἀθηναίων ὀπι-
 τῶν διςχιλίων ὄντων ἐν Ἰμβρῳ καὶ βοηθούτων τοῖς κατοικοῦσιν Ἀθη-
 ναίων τὴν νῆσον, οὐ δυναμένου Φίλωνος τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως κεχει-
 ροτονημένου διὰ τοὺς χειμῶνας πλεῦσαι καὶ μισθοδοτῆσαι τοὺς ὀπλίτας,
 ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἔδωκε, καὶ οὐκ εἰσέπραξε τὸν δῆμον· καὶ ἀναγορεῦσαι
 τὸν στέφανον Διονυσίοις τραγωδοῖς καινοῖς.

ἜΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

Εἶπε Καλλίας Φρεάρριος, πρυτάνεων λεγόντων βουλῆς γνώμη· Ἐπει-
 δὴ Χαρίδημος ὁ ἐπὶ τῶν ὀπιτῶν ἀποσταλεῖς εἰς Σαλαμίνα, καὶ Διότι-
 μος ὁ ἐπὶ τῶν ἰππέων, ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μάχῃ τῶν στρατιωτῶν τι-

ita Obsoræum intelligo. γρ. ἐστέφανού-
 μενος ἦν in Reg. ζ. IDEM.

Ἐφέξειν] [Ita Tayl.] ὑφέξει, et v. 1.
 τῷ i. e. τινί, et v. 4. τὰ ἐπὶ τούτοις. MARK-
 LAND. V. Var. Lect.

Λέγε τὰ ψηφίσματά μοι τὰ τούτοις γεγε-
 νημένα, αὐτὰ λαβών] Hanc distinctionem
 Reiskii, qua αὐτὰ cum λαβών conjunxit,
 sensum ridiculum dare, quasi decreta ita
 recitari possint, ut non ipsa inspiciantur.
 Eandemne constructionem faciet adv.
 Lept. §. i. Ἀνάγνωθι λαβών αὐτοῖς τὰ
 ψηφίσματα αὐτὰ, τὰ περὶ τοῦ Λεύκωνος.
 WUNDERL.

Ἄρχων] Vid. Var. Lect.

Ἐκτη μετ' εἰκάδα] 25to die. Retrogrado
 numero 30. 29. 28. 27. 26. 25. WOLF.
 Dies erat vicesimus sextus. Neque in
 hac locutione, μετ' εἰκάδα, retrogrediuntur.
 Quo pacto enim fieri potest? Infe-
 licissimus semper fere Wolfius in tertia
 decade. Alibi enim errorem huic errori
 contrarium erravit. TAYLOR.

Γνώμη] Γνώμην Ital. Cod. Nescio, an-
 non aliquanto rectius. Sc. γνώμην E. καὶ
 Δ. Καλλίας εἶπεν, recitavit nempe, aut pro-
 nunciavit, ea, quæ Senatus P. q. A. tulerat.
 Hæc malui cum ob multa, tum propter
 ista, quæ in Psephismatis exordio occur-
 runt, nempe ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ
 δήμῳ: Visum est, Placet. Statuit S. P. Q. A.
 IDEM.

Τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως] Quæstor prima-

rius, publicorum redituum curator. Hunc
 a populo in quinquennium creari solitum
 scribit Sigonius, l. 4. STOCK.

Κεχειροτονημένου] Inductus est Wolfius
 hoc vocabulo locum ita vertere: *Phialo*
Quæstor designatus. Certe nove dictum
 κεχειροτονημένου ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Hoc in-
 telligo Φιάλωνος τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, [ita
 Tayl.] quo pacto habuimus; Δημοσθένος ὁ
 ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ. Vide Vales. ad Excerpt.
 Polyb. pag. 23. TAYLOR.

Εἰσέπραξε] Conf. Theophr. Char. VI. et
 Casaub. ib. p. 95. ac Viger. de Idiotism.
 Polyb. V. 10. 20. not. HARL.

Λεγόντων] Συλλεγέντων. Ea est hario-
 latio Lambini, qui ita vertit: *moderatori-*
bus civitatis de sententia senatus convocatis.
 Quod ego sane ambigerem. Traductor
 Italicus cum Wolfio consentit. Cæteri
 ita: *Prytanibus—Administratoribus—de*
Senatus sententia verba facientibus. Are-
 tinus Decreta nulla convertit, credo, quia
 exemplaribus usus, in quibus desidera-
 bantur. Interea tamen nova est Forma
 loquendi et Monumentum satis inusitatum.
 πρυτανέως Ald. Ven. etc. TAYLOR.

Βουλῆς] Adde καὶ δήμου, ut mox, et
 supra v. 8. et 9. MARKLAND.

Ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μάχῃ] Sc. ἐν τῇ
 Σαλαμίῃ. Fluvii nomen apud Pausaniam
 et Plinium non reperio. WOLF.

Ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ] Vide Corsin. Fast.
 Attic. Dissert. III. §. 23. et Demosthenem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

κατηγόρεις; Ἴνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι αὐτὸς οὗτός μοι μαρτυρεῖ, ἐφ' οἷς οὐχ ὑπεύθυνος ἦν ἐστεφανῶσθαι, λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα ὅλον τὸ γραφέν μοι· οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο τοῦ προβουλεύματος, τούτοις ἂ διώκει συκοφαντῶν φανήσεται. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπὶ ἄρχοντος Εὐθυκλέους, Πυανεψιῶνος ἐνάτη ἀπιόντος, φυλῆς πρωτανευούσης Οἰνηίδος, Κτησιφῶν Λεωσθένους Ἀναφλύστιος εἶπεν· Ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς, γενόμενος ἐπιμελητῆς τῆς τῶν τευχῶν ἐπισκευῆς καὶ προσαναλώσας εἰς τὰ ἔργα ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας τρία τάλαντα, ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ κατασταθεὶς ἐπέδωκε τοῖς ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν θεωρικοῖς ἑκατὸν μνᾶς εἰς θυσίας,

λὴ κληροῖ κατ' ἀρχὴν, ὡς παρακολουθεῖν (hic Ruhnus e cod. A. in notis inserit ἀντιγραφεῖς, rescriptores,) τοῖς διοικοῦσι. In Glossis: Λογιστῆς, Curator, tabularius. Num hi differant ab aliis λογισταῖς, qui magistratus erant sorte capti, decem numero, apud quos rationes gesti magistratus referebant οἱ ἐν ἀρχῇ, intra triginta ab abdicato magistratu dies, quod negat Petitus comm. in LL. Attic. libr. III. tit. II. pag. 308. ubi de his multus est, nec ne? quod Ruhnio ad Polluc. pag. 917. placuisse videtur, qui illos duos ex eodem X numero forte fuisse arbitratur, altioris est indaginis. Λογισταὶ pæne iidem videntur esse, ac εὐθῖνοι. Sed Petitus loc. mem. qua in re differant, copiose ostendit. Λογισταὶ sunt κληρωτοί: εὐθῖνοι autem προσαϊροῦνται. Logistæ sunt tanquam novem Archontes; Euthyni sunt tanquam Paredri novem Archontum, et assident Logistis: itaque ubi indicatum est, magistratus potestate decedentes aliquid publice debere, id ab illis exigant: εἰσπράσσουσι δὲ τοὺς ἔχοντας, id est τοὺς ὀφείλοντας τῇ πόλει. Quare mirum non est, si utrisque εὐθῖνας adscribunt. Hac tenus Petitus. Taylorus interpretatur Quastores: Seilerus Rechnungsrevisores [revisers of accounts]. HARL.

Οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο, — τούτοις] Τῷ μὴ γράψασθαι, διότι οὐκ ἐγράψατο τὸ ψήφισμα, ἢ τοῦ ψηφίσματος. WOLF.

Τούτοις] Ἐν τούτοις Lambin. Cujus hæc est Paraphrasis, non versio: Ex iis enim quæ de Scto in iudicium non vocavit, se ipse aperiet et indicabit; atque in iis quæ iudicio persequitur, improbissimus calumniator reperietur. Quanto pressius, quanto accuratius, quanto elegantius Hieron. Ferrus? Perciocho per quelle cose, che non ha accusato del decreto, apparira calunniatore di quelle, che accusa. TAYLOR.

Τούτοις] Seilerus observat hic callidum

oratoris artificium. Sicco quasi pede transit id, quod præcipuum erat in accusatione Æschinis. Lex erat: Ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν. Magistratus, priusquam rationes retulerit, corona ne donator. (vide Petiti commentar. in LL. Atticas pag. 311.) Neque tamen in magistratu non fuit Demosthenes, quum Ctesiphon de coronando Demosthene legem rogaret. Demosthenes enim Olymp. CX. an. 3. et ætat. 44. ex decreto Ctesiphontis corona a populo donabatur. Olymp. vero CXXII, an. 3. et ætat. 52. habuit orationem de Corona, (secundum Schottum in vitis comparatis Aristotelis ac Demosthenis). Vacuus igitur nunc a munere, præterlapso hoc annorum spatio, caput accusationis haud attingens, æquitatem rei præmiique ostendit et commendat: quod quidem leve argumentum non ab initio, sed in media oratione prudenter et more sapientis ducis in collocanda acie ponit. HARL. v. 1. οὗτος deest in ed. Tayl.

Πυανεψιῶνος ἐνάτη ἀπιόντος] 22. Octob. So. 30. 29. 28. 27. 26. 25. 24. 23. 22. WOLF.

Ἐνάτη] [Ita Tayl.] Ἐνάτη Feliciani Editio, et Benenati. TAYLOR.

Ἐπέδωκε τοῖς κ. τ. λ.] Ἴσως τοῖς τὰ θεωρικᾶ λαμβάνουσι, τουτέστι, τοῖς πένησι. Nam ditiores contempsisse binos illos obolos consentaneum est, Melanchtho: Largitus est iis, qui theatri pecunia fruuntur. Perionius: Centum libras ad sacrificia iis, qui ex omnibus tribubus sacra procurabant, largitus sit. Meletus: Spectaculis, quæ ad omnes tribus pertinent, donaverit 100 minas ad sacrificia. WOLF.

Φυλῶν θεωρικοῖς] Θεωρικὰ δὲ χρήματα εἰς τὰς ἐορτὰς, καὶ θεῶν τιμὰς, τῷ πλήθει νεμήμενα· καὶ τὸ διδόμενον ἑκαλεῖτο θεωρικόν. Pollux, VIII. 113. STOCK.

Τοῖς θεωρικοῖς] Neutraliter sumo. Per τὰ θεωρικὰ, intelligo pecunias ad sacrificia

δεδύχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐπαινέσαι Δημοσθένην Δημοσθένους ¹ Παιανιᾶ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ καλοκάγαθίας, ἧς ἔχων διατελεῖ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, καὶ στεφανῶσαι χουσιῶ στεφάνῳ, καὶ ἀναγορεύσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τραγωδοῖς καινοῖς· τῆς δ' ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι τὸν ἀγωνοθέτην.

² Οὐκουν ἂ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστίν, ὧν οὐδὲν σὺ γέγραψαι· ἂ δέ φησιν ἡ βουλή δεῖν ἀντὶ τούτων γενέσθαι μοι, ταῦτ' ἔσθ' ἂ διώκεις. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ δίδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι, τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων ³ γράφει; Ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βᾶσκανος ὄντως ποῖός τις ἂν εἴη πρὸς ⁴ θεῶν; οὐχ ὁ τοιοῦτος;

λς'. Καὶ μὴν περὶ τοῦ γ' ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττεσθαι, τὸ μὲν μυριάκις μυρίους ⁵ κεκηρύχθαι παραλείπω, καὶ τὸ πολλακις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι πρότερον. Ἀλλὰ πρὸς θεῶν οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος, Αἰσχίνῃ, ὥστ' οὐ ⁶ δύνασαι λογίσασθαι, ὅτι τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρῆθῃ, τοῦ δὲ τῶν στεφανούντων ἕνεκα συμφέροντος ἐν τῷ θεάτρῳ γίγνεται τὸ κήρυγμα; οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἅπαντες εἰς τὸ ποιεῖν εὖ τὴν πόλιν προτρέπονται, καὶ τοὺς ἀποδιδόντας τὴν χάριν μᾶλλον ἐπαινοῦσι τοῦ στεφανουμένου· διόπερ τὸν νόμον τοῦτον ἡ πόλις γέγραφε. Λέγε δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβών.

¹ † παιανιέα² † οὐκοῦν³ † γράφη⁴ θεῶν, *εἰ οὐχ⁵ † κεκηρύχθαι⁶ † δύνασθαι

quæ in ludis fiebant, pecunias, inquam, quæ ab omnibus Tribubus conferebantur. AUGER.

Καλοκάγαθίας] Wunderl. post id vocabulum bene intulit καὶ εὐνοίας ex schedis Scrimgeri, et “postulantibus, ait, verbis ἧς ἔχων—Ἀθηναίων. Neque enim dici potest καλοκάγαθίαν ἔχειν εἰς τινα, sed εὐνοίαν εἰς τινα, et in Æschinis libello (supra, cap. 17.) verba καὶ εὐνοίας exstant.” HARL.

λς'. Μυρίους κεκηρύχθαι παραλείπω] Hoc unum tamen habuit, quod jure opponatur iis, quæ de loco recitationis dixerat adversarius. Lex enim ea, quam mancam adducturus est, ab Æschine potius stetit: (vide Not. ad Æsch. §. 15.) verum si decretis fides, quæ §. §. 26. et 34. proferruntur, obsoleverat jampridem et neglecta fuit. Vide Proæm. Taylori. Сток.

σκαιὸς] Proprie sinister: deinde ineptus, VOL. II.

agrestis aut stolidus, ut Duker ad Aristoph. Plutum v. 46. in ed. Bergleri σκαιότατε, stolidissime, interpretatur, et provocat ad Eustath. ad Homeri Odys. Γ. pag. 1468. Metaphora sumta a sinistra manu, quia nempe, quæ hac aggrediaris, parum apte fieri solent, ut Sallier ad Thom. Mag. h. v. pag. 795. observat; et Thomas sub voc. σκαιὸς denique, ἔστι δὲ καὶ, ait, σκαιὰ γνώμη, ἢ κακὴ καὶ ἀπαίδευτος, ubi Stoeber hunc nostrum Demosthenis locum laudat. Vide quoque Hesych. vv. σκαιῶς et σκαιῆ. HARL.

Μᾶλλον ἐπαινοῦσι τοῦ ἐπαινουμένου] Ἡ τὸν ἐπαινούμενον. Quod ideo noto, quia imperitior possit exponere, ἢ ὁ ἐπαινούμενος, sc. ἐπαινεῖ τοὺς ἀποδιδόντας χάριν. Est enim Constructio per se ambigua. WOLF. στεφανουμένου, non ἐπαινουμένου. Erravit in describendo. TAYLOR.

ΝΟΜΟΣ.

“Οσους στεφανοῦσί τινες τῶν δήμων, τὰς ἀναγορεύσεις τῶν στεφάνων ποιῆσθαι ἐν αὐτοῖς ἑκάστους τοῖς ἰδίοις δήμοις, ἐὰν μὴ τινὰς ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἢ ἡ βουλή στεφανοῖ· τούτους δ’ ἐξεῖναι ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις ἀναγορεύεσθαι.

λζ'. Ἀκούεις, Αἰσχίνη, τοῦ νόμου λέγοντος σαφῶς, πλὴν ἐὰν τινὰς ὁ δῆμος ἢ ἡ βουλή ψηφίσῃται· 268
τούτους δ’ ἀναγορευέτω. Τί οὖν, ὦ ταλαίπωρε, συκοφαντεῖς; τί λόγους πλάττεις; τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις ἐπὶ τούτοις, ἀλλ’ οὐδ’¹ αἰσχύνη φθόνου δίκην εἰσάγων, οὐκ ἀδικήματος² οὐδενός, καὶ νόμους τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ’ ἀφαιρῶν μέρη, οὓς ὅλους δίκαιον ἦν³ ἀναγιγνώσκεισθαι τοῖς γ’ ὁμωμοκόσι κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι; Ἐπειτα σὺ τοιαῦτα ποιῶν λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ, ὡς περ ἀνδριάντα ἐκδεδωκῶς κατὰ συγγραφὴν, εἴτ’ οὐκ ἔχοντα, ἃ προσῆκεν ἐκ τῆς συγγραφῆς, κομιζόμενος, ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικούς ἀλλ’ οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γινωσκομένους. καὶ βῶας ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὡς περ ἐξ ἀμάξης, ἃ σοὶ καὶ τῷ σῷ γένει πρόσ-εστιν, οὐκ ἐμοί. Καίτοι καὶ τοῦτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

¹ † αἰσχύνη

² οὐδενός, λαβεῖν τιμωρίαν; καὶ

³ † ἀναγιγνώσκεισθαι

Τὰς ἀναγορεύσεις] Jubet lex singulos Demos proclamationes coronarum facere in ipsis singulis Demis. AUGER.

λζ'. φθόνου δίκην εἰσάγων, οὐκ ἀδικήματος οὐδενός] Id est, sola invidia impulsus, nullius criminis reum in iudicium protrahens, vel, neque te pudet iudicium nunc mihi dictare atque constituere, non criminis alicuius, sed livoris et invidiæ. Non enim ob indignitatem rerum male gestarum, aut rogationis contra quam decebat perlatæ, sed ob invidiam coronæ Demostheni præconio delatæ stimulabatur. Dicitur itaque εἰσάγειν τὴν δίκην ἢ γραφὴν, pro eo quod est iudicium rei constituere, ut Cicero loquitur, et rei actionem dare, vel litem intendere, dictare iudicium, quemadmodum et λαγχάνειν δίκην, de qua tamen alibi. et δίκην ἐπάγειν litem vel crimen vel dicam impingere, et diem dicere, h. e. deferre, postulare criminis, ut in hac eadem εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι dixit. et alibi, ἐπάγειν αἰτίαν ψευδῆ, falsum crimen intendere. Porro εἰσαγγελίαν esse aiunt de rebus perperam factis, γραφὴν de legi-

bus perperam latis. Unde in eadem hac supra, οὐκοῦν ἐν μὲν οἷς εἰσηγγελόμην, ὅτε ἀπεψηφίζεσθέ μου, τότε ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστα με πράττειν. Ex edit. HERVAG.

Ἡ λόγῳ] V. Var. Lect. v. 7. στεφανώσῃται, et v. 14. deest σὺ in ed. Tayl.

Ἡ λόγῳ] Wunderl. pro ἢ suspicatur ἢ legendum esse. HARL.

Γινωσκομένους] [Ita Tayl.] Ἀπτικισμός, ἀντὶ τοῦ, γινωσκομένων. WOLF.

Ἀμάξης] [Ita Tayl.] Vide Ulpian. supra ad fin. §. ε. Harpocrat. v. Πομπείας. Aristoph. Plut. 1015. et σχ. Sext. Empiric. adv. Grammat. cap. 3. TAYLOR.

Καίτοι καὶ τοῦτο] Pro τοῦτο lego τούτῳ, et alterum τούτῳ rejicio. Cicero pro M. Cælio: Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet: Maledictio autem nihil habet propositi præter contumeliam, quæ, si petulantius jactatur, convicium, si facetius, urbanitas nominatur. WOLF.

Τοῦτο] Τούτῳ Codd. β. ζ. et tum delendum est posterius. TAYLOR.

Καίτοι καὶ τοῦτο, ὦ ἄ. Ἀ.] Hæc verba

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἅπασιν δέδεικται, δεῖ δέ με, ὡς ἔοικε, καίπερ οὐ φιλολοιδόρον ὄντα φύσει, διὰ τὰς ὑπὸ τούτου βλασφημίας εἰρημένας ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαϊότατ' εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ, καὶ δεῖξαι, τίς ὢν καὶ τίνων ῥαδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν καὶ λόγους ¹ τινὰς διασύρειν, αὐτὸς εἰρηκῶς, ἃ ² τίς οὐκ ἂν ὠκνησε τῶν μετρίων ἀνθρώπων φθέγγασθαι; —. Εἰ γὰρ Αἰακὸς ἢ Ραδάμανθυς ἢ Μίνως ἦν ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος, περίτριμμα ἀγορᾶς, ὄλεθρος γραμματεῦς, οὐκ ³ ἂν αὐτὸν οἶομαι τοιαῦτ' εἰπεῖν οὐδ' ἂν οὕτως ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ βῶντα ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετῆ καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ πάλιν σύνεσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλούμενον,

¹ τινὰς † διασύρει

² τίς

³ † ἂν αὐτὸν

fretus simulavit, et artificio quodam rhetorico ad occupandos iudicum animos usus est. HARL.

Ἐπειδὴ τοίνυν κ. τ. λ.] Postquam igitur omnibus, nempe iudicibus, ostensum est quod sit justum et prius erga me suffragium. AUGER.

Δέδεικται] Ita constanter. Ego tamen non potui semper non præferre δέδοται. Vid. notas ad Æsch. c. Ctesiph. 441. 12. Licet nonnullis videri possim non multum promovere. Dubito multum de integritate hujus Paragraphi. Et multis olim negotium facessit. Laborat in ea causa Hermogenes, quem videbis pag. 348. et apud σχ. nostrum. TAYLOR. F. δεῖ καὶ ἐμὲ, et v. 4. τίς καὶ ἐκ τίνων. MARKLAND.

Σπερμολόγος] Ulpianus, qui hujus Vocis ternas interpretationes attulit, videtur hallucinari in omnibus. Neque se expedit Harpocratio. Alia res est, cum scribit Plutarchus, π. Εὐθυμίας, hoc pacto: Τῶν θηρίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέρων παρεσκεύασε τὴν τροφήν εἶναι, καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν, ἢ σπερμολογέειν, ἢ ῥιζωρυχεῖν ἐποίησεν: alia, cum Demosthenes, et D. Lucas in Actis Apostolicis pro blateratore utantur. Vide Interpretes ad Act. Apost. XVII. 18. TAYLOR.

Ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος, περίτριμμα ἀγορᾶς] Σπερμολόγον dici nugatorem, loquacem, vaniloquum, blateratorem, et ut Plautus loqui solet, qui libens verba fundit, ex Athen. lib. 8. et Actis Apostolorum c. 17. abunde liquet. Hinc verbum σπερμολογῶ, nugor, et verba loquaciter fundo et deblatero. Porro autem περίτριμμα ἀγορᾶς Æschinem vocat, quasi contritum, καὶ κατατετριμμένον ἐν τῇ ἀγορᾷ, hoc est ἀναίσχυντον συκοφάντην. Aristophan, Νεφέλ. Ἐδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητῆς, εὐρησιεπῆς, περίτριμμα

δικῶν. [v. 446.] Sic enim περίτριμμα, quasi περιτετριμμένον dixit, καὶ περισσῶς τετριμμένον. ut alibi, τρίμμα, ἀντὶ τοῦ τετριμμένου, λέγειν γενήσεται τρίμμα, κρόταλον παιπάλῃ, ἀντὶ τοῦ τετριμμένου ἐν λόγοις. [v. 259.] Hoc fortasse exprimere voluit Quint. in 10. cum inquit, Præcipueque velut attrita quotidiano actu forensi ingenia, optime rerum talium blanditia reparantur, &c. Ex edit. HERVAG.

Σπερμολόγος] Verbisator, futilis locutuleius: quo nomine D. Paulum compellarent philosophi Athenienses: τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Act. Apost. XVII. 18. STOCK.

Σπερμολόγος] Conf. Budæi comment. L. Gr. p. 808. ed. Stephan. ubi etiam noster laudatur locus. Ceterum mihi quidem hic locus, hic conviciorum cumulus, præsertim ubi Æschini parentum scelera et flagitia recensentur et obijciuntur, minus atticus, et ab omni urbanitate et humanitate abhorrens ac plebeius esse videtur, licet orator semet ipse excusarit. Sed ea tunc erat Atheniensibus et poetis et oratoribus consuetudo, ut magnam libertatis reipubl. partem in licentia de aliis impune et palam, præcipue in concione, omnia dicendi poneret, et plebs atica, si alter alterum in perorando conviciis lacesseret, mire delectaretur. v. ipsum orator. infra cap. 44. ab initio. Consuetudini igitur, licet pessimæ, servit orator, ideoque excusandus est, minime vero imitandus, quamquam etiam hodie critici quidam ita debacchantur. HARL.

Περίτριμμα ἀγορᾶς] Vide Jonston. de Festis Græe. pag. 285. Etym. M. 240. 4. Suid. v. Τρίμμα. Aristoph. Nub. v. 446. et σχ. ad 259. TAYLOR. v. seq. οἶμαι Tayl.

ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγιγνώσκειται·
ταῦτα γὰρ δήπουθεν ἠκούετ' αὐτοῦ λέγοντος. Σοὶ δ'
ἀρετῆς, ὧ κάθαρμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μετουσία; ἢ καλῶν ἢ
μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις; πόθεν λαβόντι ἢ πῶς ἀξιω-
θέντι; ποῦ δὲ παιδείας σοι θέμις μνησθῆναι, ἥς τῶν μὲν
270 ὡς ἀληθῶς τετυχηκότων οὐδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτοῦ
τοιούτον οὐδέν, ἀλλὰ καὶν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθρίασσει· τοῖς
δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν ὡς περ σὺ, προσποιουμένοις δ' ὑπ'
ἀναισθησίας τὸ τοὺς ἀκούοντας ἀλγεῖν ποιεῖν, ὅταν λέ-
γωσιν, οὐ τὸ δοκεῖν τοιούτοις εἶναι περὶέστιν.

μ'. Οὐκ ἀπορῶν δ' ὅτι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰ-
πεῖν, ἀπορῶ τοῦ πρώτου μνησθῶ. Πότερ' ὡς ὁ πατήρ σου
Τρόμης ἐδούλευε παρ' Ἐλωΐα τῷ πρὸς τῷ Θησεΐῳ διδά-

Σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὧ κάθαρμα etc.] Locum hunc imitatus est Julian. p. 235. 40. ubi vid. Wyttenbachii epistolam criticam ad D. Ruhnken. p. 22. observante Reiskio in Annotatt. ad h. l.—Κάθαρμα, sordes, purgamentum, h. e. homo execrabilis, abjectissime, impurissime. Ammon. de differ. p. 79. Καθάρματα, τὰ μετὰ τὸ καθαρθῆναι ἀπορρίπτούμενα. Erant quoque catharmata homines, qui pestilentia expianda, aliove quo morbo immolabantur diis. Vid. G. Budæi annotationum in Pandectas alt. edit. Lugdun. 1562. p. 124. 125. Thom. Mag. sub v. Καθάρσια, p. 481. Καθάρματα τὰ μετὰ τὸ καθαρθῆναι τινὰ ἀπορρίπτούμενα ῥυπάσματα. Καθάρματα καὶ τὰ εἰς ἀπαλλαγὴν ἐξαισιῶν κακῶν θυόμενα. ὄθεν καὶ κάθαρμα, ὁ πάντων ἀνδέστατος. ad quem locum vide Trilleram, qui inter alia schol. ad Aristoph. Equites p. 357. laudat, quod huc transferre liceat: ἔτρεφόν τινας Ἀθηναῖοι ἀγενεῖς καὶ ἀχρήστους, καὶ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τινὸς ἐπελθούσης τῇ πόλει, (λοιμοῦ λέγω ἢ τοιούτου τινός,) ἔθνον τούτους, ἕνεκα τοῦ καθαρθῆναι τοῦ μιάσματος, οὓς καὶ ἐπωνόμαζον καθάρματα. Add. Bosium, Wolf. aliosque interpretes ad I. epistol. Pauli ad Corinth. III. 13. Pollux in Onomast. libr. V. segm. 163. inter abjecta et ignominiosa nomina recenset etiam nostram: ἐπὶ δὲ τοῦ μηδενὸς ἀξίου, φαίης—ὄλεθρος, κάθαρμα, περιτριμμα, ἀνδράποδον, αἰσχύνη τῶν συνόντων, τῶν εἰς αὐτὸν ἰόντων ὄνειδος. — perniciosus, excrementum, scoria, mancipium, cohabitantium dedecus, accedentium infamia, etc. Demostheni et reliquis Græcis hæc et talia opprobria et convicia non æque ignobilia, sordida, homineque liberali beneque educato indigna, ac hodie nobis, prudentiori-

bus quidem, visa et sonuisse videntur. Alioqui, licet summa libertate vel potius licentia et libidine dicendi reipublicæ cives uterentur, conjectura nulla assequi possum, qui fieri potuerit, ut Demosthenes, homo ille elegans et prudens, Athenis, in urbe illa, ubi urbanitas, humanitas et morum elegantia quasi habitarent, tam procaciter, humiliter et plebeie diceret. Quare Riccio in Diss. Homer. et Klotzio de verecundia Virgilio lubenter assentior, nos usum horum vocabulorum non plane habere cognitum, atque interpretationem ex vulgaribus Lexicis esse ridiculam. HARL.

Τίς μετουσία ἢ μὴ τοιούτων] F. τίς μετουσία; τῶν τοιούτων, ἢ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις; Arelinus: aut honestorum, aut turpium, ulla cognitio? Videtur legisse τῶν καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων. Melanchtho: Quod discrimen honestorum et turpium unquam servasti? Perionius? Sed in Te, aut in Tuis, ut virtutis sit aliqua particula? ut honesta a turpibus internoscas? WOLF.

Μετουσία; ἢ τῶν τοιού.] [Ita Tayl.] Lege μετουσία; ἢ καλῶν ἢ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις; Dixit enim nuperrime, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγιγνώσκειται. Ita edidit Aldus, ita fere Morelius. Commendant etiam Codd. præstantiores, Aug. Harl. Vind. Lind. præterquam quod in eorum primo, κακῶν ἢ τοιούτων. Quod eodem recidit. TAYLOR.

Λαβόντι] Eleganter addi solet; et qui omiserunt, isti elegantiam non perceperunt. Sic jam supra §. ις'. et conf. Viger. de Idiotism. &c. c. VI. sect. 1. §. IX. HARL. v. penult. του Tayl.

Τοιούτοις] Vid. Var. Lect.

μ'. Θησεΐῳ] An hoc Gymnasium, de quo

σκοντι γράμματα, χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ¹ ξύλον; ἢ
ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθήμερινοῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ τῷ

¹ ξύλον.

Demosthenes disserit, sit Πτολεμαῖον, in medio relinquit Io. Meursius Athen. Attic. lib. I. cap. VI. ubi de fano Thesei multas est, et testimoniis Pausaniæ, Plutarchi etc. a se dicta confirmat. HARL.

Χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον] Aretinus: *Compedes ferens et baculum. Melanchtho: Compedibus vinctus docuit literas. Perionius: Apud Elpiam, quo is tempore ad Thesei docebat, nexus servierit? Meletus: Crassis pedicis et lignis vinctus.* WOLF.

Μεθήμερινοῖς γάμοις] F. καθήμερινοῖς. Omnes interpretantur quotidianas nuptias. Τὸ μεθήμερινὸν et νυκτερινὸν, ὡσπερ τὸ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν opponuntur. Perionius: *Cum nova conjugia quotidie iniret.* IDEM.

Γάμοις] Γάμοι hic est coitus, concubitus. Schrader. ad Mus. v. 3. multis hanc vocis notionem persequitur. "Solent enim, inquit, hujusmodi honestis vocabulis non raro rem turpem minusque honestam velare auctores. Sic Nonnus Dionys. lib. XV. p. 416. l. 21. et alibi. Achill. Tatius lib. I. p. 59. Aristinæt. l. I. ep. 21.—Sic et Latini. Petron. cap. 25. *Plaudentibus ergo universis et postulantiibus nuptias fecerunt.*" Hoc sensu quoque ap. Justin. l. 31. c. 6. et Auct. ad Herenn. l. 4. c. 34. vox nuptiæ legitur.

Ἐν τῷ κλισίῳ] Aretinus: *In claustris. Melanchtho: In tugurio. Perionius: In porticu Clesio. Meletus: In Clesio.* Est annotatum, legi ἡλίσίῳ τῷ προστάῳ Ἡρωῖ. WOLF.

κλισίῳ] Insignis est differentia in MStis. κλεισίῳ Ven. Obsop. Ital. Lind. κλησίῳ Aug. Vind. ἡλίσίῳ MSS. Ald. et Felic. σικλείῳ Reg. ε. Interea non vulgaria habet de hac re, licet fortasse non ubique laudanda, S. Petit. de L. Attic. VI. 5. cujus verba describo: "Solenne fait bonis istis mercibus, ut prostarent, et quotidianos haberent concursus ad illustria civitatis loca, Ceramicum, SCIRUM, et τὴν ἀγορὰν. De Ceramico jamdiu monuerunt alii. Quod ad Scirum attingit, elegans est Demosthenis locus, sed corruptus, de Æschinis matre: ἢ ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθήμερινοῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ Ἡρωῖ χρωμένη, neque quidquam, qui laudant, juvant, Hesychius et Suidas, quin contra factum, ut alteram insuper mendam occuparet; ἡλίσίῳ quippe legunt lapsu facili, ἀντὶ τοῦ κλησίῳ, quod est genuinum. Hesychius: Καλαμίτης, Ἡρώς τῷ ἡλίσίῳ πλησίον. Suidas: Καλαμίτης. κύριον ὄνομα. καὶ Δημο-

σθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· ἐν τῷ ἡλίσίῳ τῷ πρὸς Καλαμίτῃ Ἡρωῖ. Nos legendum conjicimus ἐν τῷ κλησίῳ τῷ πρὸς τῷ Κυαμίτῃ Ἡρωῖ. Intelligit Orator τὸ κλήσιον, ut puto, Lycomidarum, (familia erat Athenis Λυκομίδαι, γένος Ἰθαγενῶν, inquit Hesychius) cujus meminit Pausanias in Messeniæ, c. 1. Hoc κλήσιον non puto longe abfuisse a templo Cereris Eleusiniæ, cujus sacris gens illa dedita; unde Orphei sive Onomacriti ὕμνος εἰς Δήμητρα Λυκομίδαις ποιηθεῖς, inquit Pausanias. Quare etiam colloco juxta ædiculam Κυαμίτου Ἡρώς. Cyamites hic Heros erat, non Bacchus, et a Baccho distinguit Pausanias Atticis, c. 37. scribitque, fuisse hanc ædiculam ἐν τῷ χωρίῳ ΣΚΙΡΑ, quod erat inter urbem et Eleusinem. Atqui ἐν τῷ Σκίρῳ, ut legitur apud Stephanum, αἱ πόρται ἐκαθέζοντο. Præterea inter Itonias personas recensetur Λυκομίδειος a Pollace, lib. 4. cap. 19. quia scilicet ad hoc τῶν Λυκομιδῶν κλήσιον prostabant hæ publicæ libidinis victimæ: etsi forte Vox κλήσιον retinenda, quam Hesychius interpretatur πανδοχεῖον, et Eustathius ad Iliad. A. pag. 71. δουλιμὸν εὐτελὲς οἶκημα. Ita enim Apollonius ἐν τῇ εἰς Αἰσχίνην ἐξηγήσει μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ, ὡς ἔνιοι, Γλαυκίδος, ἦν φασὶ τὴν πρώτην ἡλιμίαν ἠταιρηκέναι, καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου Ἡρώ. Sed hic quoque legendum est πρὸς τῷ τοῦ Κυαμίτου Ἡρώ." Tantum Vir doctissimus. Contra hæc omnia militat, et strenue quidem, Tourrellius in notis ad hanc Orationem, quas juvabit consulere: Itemque Kuster. ad Suidam v. Καλαμίτης. κλήσιον ergo retineo, et lupanar, fornicem intelligo. Eam vocem Ulpianus noster in scholio interpretatur προστάῳ. κλισίῳ] τῷ προστάῳ. Itemque Amerius apud Eustath. ad Homer. Odyss. Ω. 207. Tale fere σχόλιον deprehendi in textu Auctoris mei. Codd. enim Lindenb. et Regius a. pro τῷ πρὸς τῷ legunt τῷ προστάῳ. Et similiter MSS. Ald. κλισίῳ τῷ προστάῳ Ἡρωῖ, omissâ voce Καλαμίτῃ. Quid hic fiet? Sate qui ita legunt, glossam insinuant, eoque forte facilius insinuavere, quia et verba ipsius Textus viam quodammodo sternunt. Ecce enim! ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ [προστάῳ] Καλαμίτῃ Ἡρωῖ. Statuo demum fuisse Herois cujusdam, (Calamitem vocabant) sive Statuam, sive Sacellum, sive Monumentum: juxta vero porticum sive fornicem, coque pro lupanari usus fuisse, quæ Athenis prostabant. De Calamite

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

λέγω; χθές μὲν οὖν καὶ πρῶην ἄμ' Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε, καὶ δύο συλλαβὰς προσθεῖς τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον, τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν, ἣν Ἐμπουσαν ἄπαντες ἴσασι

δεύτερον, ὡς κατ' ἐρώτησιν. Atque ita distinguere jubeo: ὁφὲ γὰρ ποτε· ὁφὲ λέγω; χθές μὲν οὖν καὶ πρῶην. Confirmat Rutilius Lupus, de Fig. Sentent. lib. 1. cujus interpretationem subjungo. Nunc quoniam de me, ut volui, cognovistis, judicium per ipsius vitia constituam. Nam dum opus est, parentes appellat, quos scitis non ignotos fuisse, sed hujusmodi, ut omnes hos exsecrarentur. Sed hic bonus vir, grandis natu, atque sero, sero loquor? immo vero nuper, atque his paucis diebus, simul et Atheniensis, et eloquens est factus. TAYLOR.

Ποτὲ] h. l. minime otiosum est, et Reiske bene veritatem tandem aliquando, v. Ernesti ad Xenoph. M. S. I. 1. §. 1. Deinde μὲν οὖν immo vero, utuntur Græci, si ea, quæ sequuntur, ad aliquam priorum confirmationem pertinent, ut Viger. de Idiotism. L. Gr. cap. VIII. sect. VIII. XV. XVI. p. 488. ed. tertiæ, aut p. 540. ed. Hermann. docet. Conf. de elegantiarum particularum usu Budæi comment. L. Gr. p. 914. ed. Stephan. et Devarius de particulis gr. p. 207. ed. Norib. HARL.

Δύο συλλαβὰς] Hic Ulpianum non laudo, neque laudare possum: μίαν μὲν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς· μίαν δὲ, εἰς τὸ τῆς μητρὸς. Absurdissimum longe quod vidi unquam. Nam Æschinis Pater, qui Tromes, jam Atrometus, dicitur, duabus syllabis additis. TAYLOR.

Δύο συλλαβὰς προσθεῖς] Laudat hunc locum Hermogenes περὶ μεθ. δεινότη. pag. 438. Ed. Crisp. Τούτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου, ἐνθεν δηλοῦται, ὅτι κωμωδεῖν ἐπίσταται τῇ μὲν παρωδία οὕτως, τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον. Latet hujus viri nomen apud Lucian. in Rhet. præcept. nunc tandem protrahendum dias in luminis oras. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα φήσει, ἀλαζῶν καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ κρονικὸς ἀνδρῶπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιῶν προτιθεῖς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιώων λόγους πάλαι κατορωρυγμένους, ὡς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιῶν υἱὸν, καὶ ἄλλον ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ ζηλοῦν ἀξιώων. Ubi ineptissime Benedictus: ac si gladiarii fabri vel intrepididi grammatistæ filium vellet imitari. Scribendum Ἀτρομήτου. Nimirum intelligit Lucianus illud nobile par fratrum, Demosthenem et Æschinem; quorum hic γραμματιστοῦ sive ludimagistri erat filius, cui nomen Tromes, vel Atrometus. Ele-

ganter Demosthenes pro Cor. de Æschine: παῖς μὲν ὢν μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτρέφης, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων, τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, οἰκέτου τάξι, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. Ille vero, Demosthenes scil. patrem habuit μαχαιροποιόν. vid. Suid. in v. Cultellos venditasse dicit Valer. Max. III. 7. Quam matrem Euripides, aut quem patrem Demosthenes habuerit, ipsorum quoque sæculo ignotum fuit: alterius autem matrem olera, alterius patrem cultellos venditasse, omnium pene doctorum literæ loquuntur. I. TOUR.

χθές μὲν — τυχοῦσαν] Nomen matris non auctum, sed cum honestiore alio permulatum esse statuens Reiskius verba ita transponenda esse opinatus est: καὶ τὸν μὲν πατέρα, δύο συλλαβὰς προσθεῖς, ἀντὶ Τρ. At vero Demosthenis verba, matrem Empusam non nomine sed cognomine appellatam esse, clare loquuntur. Eique nomen Γλαυκίς fuisse, tradit Apollonius de Æschine agens ed. R. T. 3. p. 13. Μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἥ, ὡς ἔνιοι, Γλαυκίδος· atque ipse comprobat Æschines περ. Παραπρ. p. 256. Καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφὸς, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ Ἀχαρνέως υἱὸς κ. τ. λ. A patre igitur, Glaucō appellato, filia nomen Glaucidis traxit, unde, duabus syllabis adjectis, Glaucothea factum est. WUNDERL.

Ἐμποῦσαν] Vide Βατράχους Aristophanis. WOLF.

Ἐμποῦσαν] [Ita Tayl.] Ulpianus, Etym. M. Harpocr. Valesius ad Harpocrat. Aristoph. Ran. v. 295. 307. Kuster. et Spanheim. ad loca. Meurs. III. Attic. Lect. 17. TAYLOR.

Ἐμπουσαν] Spectrum dæmoniacum, quo vulgus terrebatur. Aristoph. Ranis. Ab Hecate immisum credebant, et in varias se formas demutare solitum. Ἐμπουσαν autem dictam ait Suidas παρὰ τὸ ἐνὶ ποδὶ ποδίζειν, quod uno tantum pede incederet, cum alterum æreum haberet; vel quod ex locis obscuris subsiliens appareret iis, qui initiabantur: aptum utique cognomen Æschinis matri, quæ mysteriis magnis subministrabat. Infra §. 79. Demosthenes vero aliam nominis originem comminiscitur, quasi ἀπὸ τοῦ ἐμποιεῖν, exequi, defungi, esset deductum. STOCK.

καλουμένην, ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν δηλονότι ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυχοῦσαν· πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Ἄλλ' ὅμως οὕτως ἀχάριστος εἶ καὶ πονηρὸς φύσει, ὥστ' ἐλεύθερος ἐκ δούλου καὶ πλούσιος ἐκ πτωχοῦ διὰ τουτουσὶ γεγωνῶς οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ καὶ μισθώσας σαυτὸν κατὰ τουτωνὶ ¹ πολιτεύει.

μβ'. Καὶ περὶ ὧν μὲν ² ἐστὶ τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα ὑπὲρ τῆς πόλεως εἶρηκεν, εἰσώ· ἀ δ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ³ φανερώς ἐπεδείχθη πράττων, ταῦτ' ἀναμνήσω. Τίς γὰρ ⁴ ὑμῶν οὐκ οἶδε τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα, ὃς ἐπαγγειλάμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν τὰ ὑμέτερα εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν; ὃν λαβόντος ἐμοῦ κεκρυμμένου ἐν Πειραιεῖ καὶ καταστήσαντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, βοῶν ὁ Βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγῶς, ὡς ἐν δημοκρατία δεινὰ ποιῶ τοὺς ἠτυχηκότας τῶν πολιτῶν ὑβρίζων καὶ ἐπ' οἰκίας βαδίζων ἀνευ ψηφίσματος, ἀφεθῆναι ἐποίησε. καὶ εἰ μὴ ἡ βουλή ἢ ἔξ' Ἀρείου πάγου τὸ πρᾶγμα αἰσθημένη καὶ τὴν ὑμετέραν ἀγνοίαν ἐν οὐ δέοντι συμβεβηκυῖαν ἰδοῦσα, ἐπεζήτησε τὸν

¹ † πολιτεύη

² † ἐστὶ τις

³ καθαρῶς

⁴ † ὑμῶν

*Εμπουσαν] Hic verborum lusus, hæc allusio ad originem vocis abjecta et humilis ingenio Demosthenis æque indigna videtur, ac illud Ciceronis, quum in nomine Verris luderet. Conf. Luciani Timon. c. 22. tom. I. Opp. Luc. p. 132. sq. ibique Hemsterhus. HARL.

Οὐχ ὅπως] Non solum non. Viger. de idiotism. c. VII. sect. 10. §. 5. hunc locum vertit: Non modo nullam iis gratiam habes, sed etiam mercede corruptus, rempublicam horum in perniciem geris.

μβ'. Τὸν ἀποψηφισθέντα] Τῇ διαψηφίσει ἐκβληθέντα τοῦ δήμου καὶ τῆς πολιτείας. WOLF.

*Αποψηφισθέντα] Vox ea generaliter, et quasi proprie, sumta, absolutiois vim obtinet; verum in causa peregrinitatis, ubi quæritur, an Civis sit, necne, condemnandi, vel ejiciendi: Ideo vero, quoniam, cum civium Recensio fieret, quæ Διαψηφίσις vocatur, qui ex eo censu dejecteretur, ἀποψηφισθῆναι recte dici potuit. Οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ἐδόκει εἶναι τὸ πρότερον, γιγνομένων δὲ τῶν καλουμένων διαψηφίσεων, ὅ ἐστιν ἐξετάσεων, ἐν τοῖς δήμοις, ὡς ἔθος; εἰ ἄρα φύσει Ἀθηναῖος οὐκ ἂν ἐνεγράψεν ἑαυτὸν ἐκ σπουδῆς τινῶν εἰς τοὺς ἀστούς, ἀπεψηφισθῆναι δὲ, ἀπεδοκιμάσθη, ὡς οὐκ ἂν αὐτὸς (s. ἀστὸς) καὶ ἐκβέβληται, λυπη-

θεὶς ᾤχετο πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ ὑπέσχετο αὐτῷ λάθρα τῆς Ἀττικῆς ἐπιβάς ἐμπρήσειν τῆς Ἀττικῆς τὰ νεώρια. Ulpian. ad li. locum. Εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι, καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἐάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος, εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτω Δημοσθένης: Τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα; Suid. v. Ἀποψηφισθέντα. Adde eundem v. Διαψηφίσις καὶ Ἀποψηφίσις Plura et disertiora ad initium Eubulideæ. TAYLOR. v. 5. desid. καὶ in ed. Tayl. et v. 9. ἀπεδείχθη.

*Αποψηφισθέντα] Ita dicebatur qui, habito civium censu, tribu dejectus est, ut peregrinus. Polter. I. 9. Ea igitur injuria permotus Antipho Atheniensium navalia incendere videtur aggressus. Ulp. Stock.

*Ανευ ψηφίσματος] Dubito de ratione pungendi: utrum scil. referamus duas has voculas ad ἀφεθῆναι, an ad priorem sententiam, ἐπ' οἰκίας βαδίζων. In illa mente est Wolfius, ut vides; in hac Editores Parisienses. Item Etruscus interpres: andando alle lor case senza licenza del Senato. Mecum dubitare videtur Scholiastes. TAYLOR.

ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσα ἐπανήγαγεν ὡς ὑμᾶς, ἐξήρ-
 παστ' ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὸ δίκην δοῦναι διαδύς ἐξεπέμπετ'
 ἂν ὑπὸ τοῦ σεμνολόγου τουτουί· νῦν δ' ὑμεῖς ¹ στρεβλώ-
 σαντές αὐτὸν ἀπεκτείνετε, ὡς ἔδει γε καὶ τοῦτον. Τοιγαρ-
 οῦν εἰδυῖα ταῦτα ἢ βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου, τὰ τούτῳ
 τότε πεπραγμένα, χειροτονησάντων αὐτὸν ὑμῶν σύνδικον
 ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ'
 ἧςπερ πολλὰ προΐεσθε τῶν κοινῶν, ὡς ² προσείλεσθε κἀ-
 κείνην καὶ ³ τοῦ πράγματος κυρίαν ἐποιήσατε, τοῦτον μὲν
 εὐθύς ἀπήλασεν ὡς προδότην, Ὑπερίδῃ δὲ λέγειν προσέτα-
 ξε· καὶ ταῦτ' ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἐπραξε,
 καὶ οὐδεμία ψῆφος ἠνέχθη τῷ μιαρῷ τούτῳ. Καὶ ὅτι 272
 ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

Μαρτυροῦσι Δημοσθένει ὑπὲρ πάντων οἶδε, Καλλίας Σουνιεύς, Ζήνων
 Φλυεύς, Κλέων Φαληρεύς, Δημόνικος Μαραθώνιος, ὅτι τοῦ δήμου ποτὲ
 χειροτονήσαντος Αἰσχίνην σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ εἰς τοὺς
 Ἀμφικτύονας, συνεδρεύσαντες ἡμεῖς ἐκρίναμεν Ὑπερίδην ἄξιον εἶναι
 μᾶλλον ὑπὲρ τῆς πόλεως λέγειν, καὶ ἀπεστάλη Ὑπερίδης.

¹ † στρεβλώσαντες αὐτὸν

² προσείλεσθε

³ † κυρίαν τοῦ πράγματος

Δήλῳ] Vide præstantissimi Dorvillii
 Exercitat. de Delo, cap. 5. in Miscell.
 Observ. tom. VII. IDEM.

Προείλεσθε] Ita Wolfius sua sola au-
 ctoritate fretus. Cæteri omnes προσείλε-
 σθε. IDEM. τότε τούτῳ Tayl. v. 5.

Ἐκείνην] Ita pro κἀκείνην corrigendum.
 Nam Areopagum solum electum puto,
 cui res demandaretur judicanda. WUN-
 DERL.

Βωμοῦ] Ita Demosthenes c. Conon.
 1265. 6. n. 40. edit. Paris. πρὸς τὸν βωμὸν
 ἄγοντες, καὶ ἐξορκίζοντες. Add. Cicer. pro
 C. Balbo §. 5. Athenis aiunt, cum quidam
 apud eos, qui sancte graviterque vixisset, et
 testimonium publice dixisset, et, ut mos Græ-
 corum est, jurandi causa ad aras accederet
 — TAYLOR. v. 10. Ὑπερίδην Tayl.

Αἰσχίνην σύνδικον] Æschinem dicit, ut
 pro Delio sacro diceret apud Amphicty-
 onas, h. e. ut communi causæ Græciæ
 Atheniensium nomine patronicaretur,
 ab Atheniensibus σύνδικον esse crea-
 tum. Σύνδικοι autem dicuntur qui a sin-
 gulis urbibus mittuntur patroni ad cau-
 sam unius provinciæ tenendam: unde συν-
 δικεῖν verbum idem quod συνηγορεῖν, ac si

syndicari verbum fingas pro defendere et
 patrocinium præstare. Indequè factum,
 ut syndici civitatum appellati sunt advo-
 cati et defensores juris publici, quasi in
 causam publicam communiter incumben-
 tes, quos hodie DEPUTATOS vocant. Plura
 in orat. π. Λεωπτήνην. Et edit. HERVAG.

Σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ] Vide Æschinem
 de Amphictyonica legatione. WOLF.

Σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ] Σύνδικοι apud
 Athenienses varii erant: significatur au-
 tem hoc loco advocatus, qui ad jura civi-
 tatis apud externos defendenda nominatus
 est. Certaverant apud Amphictyonas
 Athenienses et Delii de custodia et prin-
 cipatu templi Deliaci; quod innuit Apol-
 lonius, Enarrat. in Æsch. ἐλομένου γὰρ ποτε
 αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ
 ἱεροῦ, πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίουσ διαδι-
 κασίαν — Orationis cujusdam meminerunt
 Plutarchus et Apollonius, hujus rei causa
 scriptæ, quam Æschini vulgus falso tri-
 bucbat. STOCK.

Σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ] Σύνδικοι, οἱ ἐν ταῖς
 δίκαις βοηθοὶ, ait Hesych. sub h. v. ubi vide
 interpretes p. 1301. tom. II. conf. Har-
 pocrat. sub h. v. Petit. in Comment. in

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μελέδημος Κλέωνος, Ὑπερίδης Καλλιάρχου, Νικόμαχος Διοφάντου μαρτυροῦσι Δημοσθένει καὶ ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν, εἶδέναι Αἰσχίνην Ἀτρομήτου Κοθωκίδην συνεργόμενον νυκτὸς εἰς τὴν Θράσωνος οἰκίαν καὶ κοινολογούμενον Ἀναξίνῃ, ὃς ἐκρίθη εἶναι κατάσκοπος παρὰ Φιλίππου. Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ Νικίου, Ἑκατομβαιῶνος τρίτη ἰσταμένου.

μδ'. Μυρία τοίνυν ἕτερ' εἰπεῖν ἔχων περὶ αὐτοῦ παραλείπω. Καὶ γὰρ οὕτω πως ἔχει. πολλὰ ἂν ἐγὼ νῦν ἔτι τούτων ἔχοιμι δεῖξαι, ὧν οὗτος κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δ' ἐπηρεάζων εὐρέθη. ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην οὐδ' ἦν προσῆκεν ὀργήν, ἀλλὰ δεδώκατε ἔθει τινὶ φαύλῳ πολλὴν ἐξουσίαν τῷ βουλομένῳ τὸν λέγοντά¹ τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων ὑποσκελίζειν καὶ συκοφαντεῖν, τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἠδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀντικαταλλαττόμενοι. διόπερ ῥᾶόν ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον αἰ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦντα μισθαρνεῖν, ἢ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐλόμενον τάξιν πολιτεύεσθαι.

μέ. Καὶ τὸ μὲν δὴ πρὸ τοῦ πολεμεῖν φανερώς συναγωνίζεσθαι Φιλίππῳ δεινὸν μὲν, ὦ γῆ καὶ θεοί! πῶς γὰρ οὐ; κατὰ τῆς πατρίδος· δότε δ' εἰ βούλεσθε, δότε αὐτῷ τούτο. Ἄλλ' ἐπειδὴ φανερώς ἤδη τὰ πλοῖα ἐσεσύλητο, 274 Χερρῶντος ἐπορθεῖτο, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύεθ² ὁ ἄνθρωπος, οὐκέτ' ἐν ἀμφισβητησίμῳ τὰ πράγματα ἦν, ἀλλ'

¹ τι περὶ τῶν² † Deest articulus.

nitar, sed etiam noster hic Demosthenis audax sermo laudatur, et a Wesselingio docte illustratur. HARL.

Ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν] Jurejurando adacti a ducibus, Wolfius. Davanti i Capitani, Ferrus. TAYLOR.

μδ'. Τούτων] Nonne deest Adjectivum aliquod, δεινότερα, vel tale quidpiam? MARKLAND.

Παρ' ὑμῖν] Παρ' ὑμῶν forte. TAYLOR. v. 2. Κελέδημος, et v. 9. πολλὰ ἐγὼ, et v. 16. ἀνταλλαττόμενοι Tayl.

Πολλὰ — τούτων — ὧν] Multa eorum in quibus. AUGER.

Ἐθει τινὶ φαύλῳ] Verba hæc commatibus includenda, ut recte Interpres Italus: havete, per una cattiva usanza, dato licenza. — TAYLOR.

Τι τῶν] Præpositionem, quam unde

petierit Reiskius, nescio, sustuli. Bene Græce dicitur λέγειν τὸ τῇ πόλει συμφέρον. WUNDERL.

μέ. Πολεμεῖν, φανερώς] Πολεμεῖν φανερώς, ita distingue. MARKLAND.

Πρὸ τοῦ πολεμεῖν, φανερώς] Πολεμεῖν φανερώς, rectius distinguunt Lambin. et Markland: sequitur enim, ἀλλ' ἐπειδὴ φανερώς ἤδη — postquam aperta jam illata fuissent injuria. Neque profecto, πρὸ τοῦ πολεμεῖν, vigente so. pace, a Philippi partibus stare tam fuisset nefarium, quam πρὸ τοῦ πολεμεῖν φανερώς, συναγωνίζεσθαι, hoc est, occulto reip. inimico patrocinari. STOCK.

Ἐπορεύετ' ἄνθρωπος] Ἐπορεύεθ' ὁ ἄνθρωπος. MARKLAND.

Οὐκέτι καὶ ἐν] [Ita Tayl.] Οὐκέτ' ἐν ἀμφισβ. deletο καὶ, plurimi, et rectius.

ἐνειστήκει πόλεμος, ὃ τι μὲν ¹ πώποτ' ἔπραξεν ὑπὲρ ὑμῶν ὁ Βάσκανος οὕτως ἰαμβειοφάγος, οὐκ ἂν ἔχοι δεῖξαι, οὐδ' ἔστιν οὔτε μεῖζον οὔτ' ἔλαττον ψήφισμα οὐδὲν Αἰσχίνη περὶ τῶν συμφερόντων τῇ πόλει· εἰ δὲ φησί, νῦν δειξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὐδέν. Καίτοι ² δυεῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον ἢ μηδὲν τοῖς πραττομένοις ὑπ' ἐμοῦ τότε ἔχοντ' ἐγκαλεῖν μὴ γράφειν παρὰ ταῦθ' ἕτερα, ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν συμφέρον ζητοῦντα μὴ φέρειν εἰς μέσον τὰ τούτων ἀμείνω. Ἄρ' οὖν οὐδ' ἔλεγεν ὡς περ ³ οὐκ ἔγραφεν, ἢ νῦν ἐργάσασθαι τι δεοὶ κακὸν ⁴ ὑμᾶς; ⁵ Οὐ μὲν οὖν ἦν εἰπεῖν ἕτέρω.

μς'. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἠδύναθ' ὡς ἔοικεν ἢ πόλις, ⁶ καὶ ποιῶν οὗτος ἐλάνθανεν· ἐν δ' ἐπεξεργάσατο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοιοῦτον, ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος· περὶ οὗ τοὺς πολλοὺς ἀνάλωσε λόγους, τὰ τῶν Ἀμφισσέων τῶν Λοκρῶν διεξιῶν δόγματα, ὡς διαστρέψων τὰληθές. τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι. πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. οὐδέποτ' ⁷ ἐκνίψει σὺ τὰ κεῖ πεπραγμένα σαυτῷ· οὐχ

¹ πώποτ'] *ἐν τῷ τότε
⁵ οὐμμενου

² † δυοῖν
⁶ † α

³ † οὐδ'

⁴ † ὑμᾶς

⁷ † ἐκνίψη

TAYLOR.

Ἰαμβειογράφος] [Ita Tayl.] Cedo qui istos senarios Æschinis legerit, audiverit, memoraverit. Non ita est: non. Parum constat, eum Iambos scripsisse: recitasse vero in Scena, ore rotundo, liquet; et multum ad eum quæstum passim Demosthenem allusisse. Scribe ergo, certissima emendatione, ἰαμβοφάγος. Aliquoties notavi singularem fidem Cod. Regii ε. qui me in hao lectione adjuvit. Adjuvit etiam Etym. M. v. ἰαμβοφάγος, λοιδορός· ἐπειδὴ Ἰαμβος ἔμμετρος ἐστὶ λοιδορία. ὁ φαγὼν οὖν ἐν τῷ στόματι, ὁ ἔχων τοὺς ἰάμβους, τουτέστιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν φιλολοιδορίαν. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγωδίας ἔλεγεν, ὑποκριτῆς ὢν. IDEM. Cum Etymol. M. consentit Lexic. Reg. MS. in notis ad Hesych. sub v. ἰάμβηλος p. 7. tom. II. ed. Alberti laudatum, et Hesych. ibidem ἰαμβίζειν, ait, τὸ λοιδορεῖν, κακολογεῖν· ἀπὸ ἰάμβης, τοῦ λοιδοροῦ. Horat. I. Od. 16. 2. iambos criminosos dicit. Iambi quoque alias erant modi minorum citharædorum instrumenti. V. Pollucis Onomast. libr. II. segm. 66. p. 385. ed. Hermsterli. Forte lectioni vulgatæ ἰαμβειογράφος inde

aliquid lucis accendi potest, et Seiler. defendit vulgatam lect. cum, quia non omnia, quæ scripsit Æschines, ad nostram pervenerunt ætatem, tum inprimis, quia Æschines in orat. contra Dinarchum, se auctorem esse quorundam carminum, Athenis tum celebrium haud negat. HARL.

Ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι.] *Aquia mea ad hoc utaris licet.* Cicero. MARKLAND.

Ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι] [Ita Tayl.] *Etiam dum mea effluat clepsydra, dicat: spatio temporis, mihi ad perorandum assignato, utatur licet.* STOCK.

Οὐμμεοῦν] [Ita Tayl.] Illustrat H. Steph. Thes. L. Gr. tom. II. col. 1532. TAYLOR.

Οὐμμεοῦν ἦν εἰπεῖν ἕτέρω] *Atqui tuip nulli alii dicendi locus vacuus erat. Nulli certe tum dicendi locum iste non præripiebat. Ubi observandum οὐμμεοῦν προπαροξυτόνως prolatum, cum negatione implicitam aliam conjunctionem habere, ut οὐκ οὖν. Idem in eadem [δ. 98.] οὐμμεοῦν εἴποι τις ἂν ἠλίκας, tales quidem illas, quales nemo dicendo assequi possit. Lucian. οὐ Θερασυκλῆς ὁ φιλόσοφος οὗτός ἐστιν; οὐμμεοῦν ἄλλος, profecto ipse est, non alius. Ex edit. HERVAG.*

μς'. Ἀμφισσέων] Τῶν Λοκρῶν τῶν Ἀμφισσέων. WOLF.

οὕτω πολλὰ ἔρεϊς. Καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς θεοὺς ¹ πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει, καὶ ἐπεύχομαι πᾶσι τούτοις, εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἴποιμι καὶ εἶπον τότε εὐθὺς ἐν τῷ δήμῳ, ὅτε πρῶτον εἶδον τουτουὶ τὸν μιαρὸν τούτου τοῦ 275 πράγματος ἀπτόμενον — ἔγνω γάρ, εὐθέως ἔγνω —, εὐτυχίαν μοι δοῦναι καὶ σωτηρίαν· εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν ἢ φιλονεικίας ἰδίας ἕνεκ' αἰτίαν ἐπάγω τούτω ψευδῆ, πάντων τῶν ἀγαθῶν ἀνόνητόν με ποιῆσαι. Τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην οὕτως σφοδρῶς; Ὅτι καὶ γραμμάτ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα, ἐξ ὧν ταῦτ' ἐπιδείξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδὼς τὰ πεπραγμένα μνημονεύοντας, ἐκεῖνο φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων ² ἑαυτῷ κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῆ. ὅπερ πρότερον συνέβη, ὅτε τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας.

μζ'. Τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσση πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ἐλάτειαν ἦλθε Φίλιππος, καὶ δι' ὃν ^{ἠρέθη} τῶν Ἀμφικτυόνων ἡγεμών, ³ ὃς ἅπαντ' ἀνέτρεψε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, οὗτός ἐστιν

¹ ἅπαντας

² ταῦτῳ

³ ὃ καὶ ἅπαντ'

Πατρῷος] De Apolline Patrio, et de hoc loco, plura H. Steph. Thes. L. Gr. tom. III. 94. et Turrellius, præter eos, qui de Diis gentilium agunt. TAYLOR.

Πατρῷος] Τιμᾶται παρ' Ἀθηναίοις Ζεὺς Πατρῷος καὶ Ἀπόλλων, διὰ τὸ πρῶτους ὑποδέξασθαι τὸ θεῶ εἰς τὴν χώραν, καὶ θυσίας συντελέσαι κατὰ φρήτρας καὶ δήμους καὶ συγγενείας, μόνους Ἑλλήνων. Schol. in Aristoph. Νεφ. 1470. a Tourellio adductus. STOCK.

Πατρῷος] Meursius Athen. Attic. libr. II. cap. XII. ex scholiaste Comici ad Νεφελ. v. 1470. originem hujus cognominis tradit:—Ἀπόλλων δὲ (scilic. πατρῷος dicebatur,) ὅτι Ἐρεχθέως θυγατέρα ἔγημε τὴν Κρέουσαν, ἐξ ἧς γίνεται ὁ Ἴων Apollo vero (patrius dicebatur,) quod Creusam, Erechthei filiam, uxorem duxit, e qua Ion est prognatus; et ex eodem: Τιμᾶται παρ' Ἀθηναίοις Ζεὺς πατρῷος καὶ Ἀπόλλων διὰ τὸ πρῶτους ὑποδέξασθαι τὸ θεῶ εἰς τὴν χώραν, καὶ θυσίαν συντελέσαι κατὰ φρήτρας καὶ δήμους καὶ συγγενείας μόνους Ἑλλήνων. Colitur apud Athenienses Jupiter πατρῷος et Apollo, quia primi Græcorum deum utrumque in terram suam receperunt, tum et su-

cra fecerunt, per tribus, populos ac familias cognatas. v. etiam Harpocr. Ἀπόλλων πατρῷος, Polluc. Onomast. libr. VIII. segm. 122. ibique interpr. Jurabant autem Athenienses per Apollinem, non solum quia μάντις ἀψευδῆς, ejusque sacramenta fida erant; sed etiam ex lege Solonis: et qui pejeraverat, ejus membra mutilabantur. v. Spanhem. ad Callim. H. in Apoll. v. 68. p. 122. ed. Ernesti. Hinc vis hujus loci potest intelligi, et quantum Athenienses, homines religiosi, audito hoc diro jurejurando et obtestatione commoti fuerint. HARL.

Καὶ εἶπον] F. εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἴποιμι (καὶ εἶπον — ἔγνω) εὐτυχίαν μοι δοῦναι. MARKLAND.

μζ'. Τὸν γὰρ κ. τ. λ.] Hexametrum hunc versum non inobservatum præterierunt Antiquiores. Vide σχ. ad Hephæst. pag. 76. et Longinum. (111. §. 4. edit. Pearce.) Plura de hac re, ad initium Orat. c. Neægam. TAYLOR.

Ὅς] Ὁ Felio. Id quod necesse est: et jam Wolfius recte vertit. TAYLOR. mox πράγματα deest in ed. Tayl. V. Var. Lect.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἤγειτο προσέξειν αὐτῷ τὸν νοῦν· ἂν δὲ τὰς ἐκείνων κοινὰς προφάσεις λαβὼν ἡγεμὼν αἰρεθῆ, ῥᾶον ἤλωιζε τὰ μὲν παρακρούσασθαι, τὰ δὲ πείσειν. Τί οὖν; Ἐπιχειρεῖ— θεάσασθ' ὡς εὔ! — πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι καὶ περὶ τὴν Πυλαίαν ταραχὴν· εἰς γὰρ ταῦτ' εὐθύς ¹ αὐτούς ὑπελάμβανεν ² αὐτοῦ δεήσεσθαι. εἰ μὲν τοίνυν ³ τοῦτο ἢ τῶν παρ' ἑαυτοῦ πεμπομένων ἱερομνημόνων ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων ⁴ εἰσηγοῖτό τις, ὑπόψασθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε καὶ τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς Θετταλούς, καὶ πάντας φυλάξασθαι· ἂν δ' Ἀθηναῖος ἢ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν ὑπεναντίων ὁ τοῦτο ποιῶν εὐπόρως λήσειν· ὅπερ συνέβη.

μθ'. Πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; Μισθοῦται τουτονί. οὐδενὸς δὲ προειδότης οἶμαι τὸ πρᾶγμα οὐδὲ φυλάττοντος, ὥσπερ εἴωθε τὰ τοιαῦτα παρ' ὑμῖν γίνεσθαι, προβληθεῖς ²⁷⁷ Πυλαγόρας οὗτος, καὶ τριῶν ἢ τεττάρων χειροτονησάντων αὐτόν, ἀνερῆθη. ὡς δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα λαβὼν ἀφίκετο εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας, πάντα τ' ἄλλ' ἀφείς καὶ παριδῶν ἐπέβαινε ἐφ' οἷς ἐμισθώθη. καὶ λόγους εὐπρόσωπους καὶ μύθους, ὅθεν ἢ Κιρῆαία χώρα καθιερώθη, συνθεῖς καὶ διεξελθὼν ἀνθρώπους ἀπείρους λόγων καὶ τὸ μέλλον οὐ προορωμένους, τοὺς ἱερομνημόνας, πείθει ψηφίσασθαι περιελθεῖν τὴν χώραν, ἣν οἱ μὲν ⁵ Ἀμφισσῆς σφῶν αὐτῶν οὔσαν γεωργεῖν ἔφασαν, οὗτος δὲ τῆς ἱεράς χώρας ἠτιᾶτο εἶναι, οὐδεμίαν δίκην τῶν Λοκρῶν ἐπαγόντων ἡμῖν οὐδ' ἂν νῦν οὗτος λέγων ⁶ προφασίζεται οὐκ ἀληθῆ. Γνώσεσθε δ' ἐκεῖθεν. οὐκ ἐνῆν ἄνευ τοῦ ⁷ προκαλέσασθαι δὴ που τοῖς Λο-

¹ † αὐτούς² † αὐτοῦ³ † τοῦτον⁴ † εἰσηγεῖτο⁵ † ἀμφισσεῖς⁶ προφασίζεται οὗτος, λέγων⁷ † προκαλέσασθαι

Οὐδένα] Ita scribunt Guelph. Vindob. et Regg. a. e. TAYLOR.

Ἐκείνων] Illorum, n. Amphictyonum. AUG.

Παρακρούσασθαι] [Ita Tayl.] Παρακρούσεσθαι et παρακρούεσθαι MSS. TAYL.

Εἰς γὰρ ταῦτ' εὐθύς] Quia scil. illo dnce atque auspice nuper cum Phocensibus debellatum fuerat. STOCK.

Τοῦτον] Τοῦτο. WOLF. V. Var. Lect.

Ἱερομνημόνων] Ii erant, qui legarentur ad concilium civitatum Græcarum. v. Harpocrat. et Suid. sub h. v. Hesychius tom. II. p. 26. ἱερομνημόνες, ait, οἱ πεμπομένοι εἰς πυλαίαν ἱερογραμματεῖς, ubi v. Alberti, qui etiam ad A. Dounæi Prælect.

in Demosth. p. 6. et 170. provocat. HARL.

Εἰσηγεῖτο] Εἰσηγοῖτο. MARKLAND.

Εἰσηγοῖτο Cod. Aug. TAYLOR.

μθ'. Προβληθεῖς] Ut eligatur, propositus. Æsch. de f. leg. χειροτονουμένων δὲ τῶν δέκα πρέσβων, ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους. I was set up — STOCK.

Οὗτος λέγων προφασίζεται] M. Οὗτος προφασίζεται, λέγων οὐκ ἀληθῆ. Ἐλλειπτικὸν videtur, ut subaudias αἰτιωμένων. WOLF.

Προκαλέσασθαι] Προκαλέσασθαι dedit Morelius. Ita Ven. et Harl. Sed perperam. Distinxi, et his verbis certissimos suos terminos assignavi, in notis ad Orat. c. Theocrin. pag. 1324. 8. R. tom.

κροῖς δίκην κατὰ τῆς πόλεως συντελέσασθαι. τίς οὖν ἐκλήτευσέν ¹ ἡμᾶς ἐπὶ ποίας ἀρχῆς; εἶπε τὸν εἰδότα, δεῖξον. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, ἀλλὰ κενῆ προφάσει ταύτη κατεχρῶ καὶ ψευδεῖ.

ν'. Περιιόντων τοίνυν τὴν χώραν τῶν Ἀμφικτυόνων κατὰ τὴν ὑφήγησιν τὴν τούτου, προσπεσόντες οἱ Λοκροὶ ² σμικροῦ μὲν ἅπαντας κατηκόντισαν, τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν τῶν ἱερομνημόνων. ὡς δ' ἅπαξ ἐκ τούτων ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς ³ Ἀμφισσέας ἐταράχθη, τὸ μὲν πρῶτον ὁ Κόττυφος αὐτῶν τῶν Ἀμφικτυόνων ἤγαγε στρατιάν· ὡς δ' οἱ μὲν οὐκ ἦλθον, οἱ δ' ἐλθόντες οὐδὲν ἐποίουν, εἰς τὴν ἐπιούσαν Πυλαίαν ἐπὶ τὸν Φίλιππον εὐθὺς ἡγεμόνα ἦγον οἱ κατεσκευασμένοι καὶ πάλαι πονηροὶ τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. καὶ προφάσεις εὐλόγους εἰλήφεσαν· ἢ γὰρ αὐτοὺς εἰσφέρειν καὶ ξένους τρέφειν ἔφασαν δεῖν, καὶ ζημιοῦν τοὺς μὴ ταῦτα ποιοῦντας, ἢ ἐκεῖνον αἰρεῖσθαι. Τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ἠρέθη γὰρ ἐκ τούτων ἡγεμών. Καὶ ⁴ μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ὁ Φίλιππος δύναμιν συλλέξας καὶ

¹ † ἡμᾶς;

² † μικροῦ

³ † ἀμφισσεῖς

⁴ μετὰ ταῦτ'

III. p. 530. l. antepen. T. TAYLOR.

Προκαλέσασθαι] MSS. quidam editique habent προκαλέσασθαι: sed perperam. Inter πρόσκλησιν et πρόκλησιν ita accuratissimus distinguit Taylorus. Πρόσκλησις est in jus vocatio, litis denuntiatio ac principium: πρόκλησις autem, quædam quasi conventio extrajudicialis; ubi quis adversarium ad litem per testimonia &c. dirimenda provocat, cumque ad Arbitros potius invitatur, quam apud Judicem sistit. Consulatur Pollux VIII. §. 62. STOCK.

Προκαλέσασθαι] Προκαλεῖσθαι est provocare ad aliquid agendum, invitare hortari, sponsione certare. Προκαλεῖσθαι est in iudicium vocare, citare, diem dicere. HARL.

Τίς οὖν ἐκλήτευσεν ἡμᾶς] Quis igitur in jus vocavit nos. id enim est κλητεύειν, pro quo τῷ προκαλεῖν activa voce utitur in Orat. κατὰ Μειδίου. Et edit. HERVAG.

Ἀπὸ ποίας ἀρχῆς] [Ila Tayl.] Τίνος ἀρχοντος, ἢ, τίνα ἀρχὴν ἀρχαν; Aretinus: Aut quando? Melanchtho: Apud quem magistratum citatio proposita est? Perionius: Quando? Meletus: A quo magistratu? WOLF. Quo præditus magistratu? Wolfius. Non arbitror recte esse versum. Credo hanc esse e numero τῶν ἐκκλητῶν δικῶν, ut vo-

cat Plutarchus, et alii, ubi inter duas nationes sive Respub. quæ inter se disceptarent, res non bello geritur, sed provocatur ad iudicium alicujus tertiæ. Age ergo: Cedo auctoritatem istius Reip. quæ nos citavit. Non potes. TAYLOR.

Ἐπὶ ποίας ἀρχῆς] Correxī cum Reiskio ἐπὶ π. ἀ. sub quo Archonte? h. e. quo anno? Hunc locum Seilerus ex historia ita illustrat: Æschinem in sua oratione contendisse, ab Amphissensibus, studio Thebanorum allectis, Athenienses non multo ante bellum apud Amphictyonas esse ad pœnam L talentorum condemnatos, quod clypeos aureos in novo quodam templo dedicassent cum sententia: Athenienses de Medis et Thebanis, qui contra Græcos pugnarunt: hanc accusationem Æschinem diluere studuisse, non quia excitatus esset a Philippo, ut Amphissensibus odium conflaret, sed ut his ab Amphictyonibus ea pars terræ sacræ, quam huc usque tanquam sibi propriam coluissent, adimeretur. HARL.

ν'. Ἦγον] Subaudi πρᾶγμα, rem adducebant ad Philippum Imperatorem. AUGER. F. ἀνῆγον MARKLAND.

εὐθὺς] In quibusdam post εὐθὺς sequuntur hæc vocabula, ὡς τοῦτο εἶδον οἱ. De

παρελθὼν ὡς ἐπὶ τὴν Κιρραϊάν, ἐρῶσθαι φράσας πολλὰ¹ καὶ Κιρραίοις καὶ Λοκροῖς, τὴν Ἐλάτειαν καταλαμβάνει. Εἰ μὲν οὖν μὴ μετέγνωσαν εὐθύς, ὡς τοῦτ' εἶδον, οἱ Θηβαῖοι καὶ μεθ' ἡμῶν ἐγένοντο, ὥσπερ χειμάρρους ἂν ἅπαν τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε· νῦν δὲ τότε γ' ἔξαι-
φυῆς ἐπέσχον αὐτὸν ἐκεῖνοι, μάλιστα μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, θεῶν τινὸς εὐνοία πρὸς ὑμᾶς, εἶτα μέντοι καὶ ὅσον
καθ' ἓνα ἄνδρα καὶ δι' ἐμέ. Δὸς δέ μοι τὰ δόγματα
ταῦτα καὶ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἕκαστα πέπρακται· ἵν' εἰ-
δῆτε, ἥλικα πράγματα ἢ μιὰ κεφαλὴ ταραξάσα αὕτη
δίκην οὐκ ἔδωκε. Λέγε μοι τὰ δόγματα.

νά. ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.

Ἐπὶ ἱερέως Κλειναγόρου, ἑαρινῆς Πυλαίας, ἔδοξε τοῖς Πυλαγό-
ραις καὶ τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφι-
κτυόνων, ἐπειδὴ³ Ἀμφισσῆς ἐπιβαίνουσιν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν, καὶ
σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσιν, ἐπελθεῖν τοὺς Πυλαγόρας καὶ
τοὺς συνέδρους, καὶ στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους, καὶ ἀπειπεῖν τοῖς
Ἀμφισσεῦσι τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν.

¹ [καὶ]

² † ἐξαιφνης

³ † ἀμφισσεῖς

qua varietate proxime agemus. TAYLOR. Desunt ὁ φιλ. in ed. Tayl. V. Var. Lect.

Κιρραϊάν] V. Pomp. Mela II. c. 3. nr. 145. HARL.

Ἐρῶσθαι κ. τ. λ.] Vide notas ad Demosth. π. Παραπρεσβ. §. οά. in init. et quæ hic erudite conguessit Tourrellius. TAYLOR.

Εὐθύς] Ita legunt Ven. Aug. Vindob. εἰ μὲν οὖν μὴ μετέγνωσαν εὐθύς, ὡς τοῦτο εἶδον, οἱ Θηβαῖοι, καί—Iis quoque Codd. accenseudi sunt optimi Guelph. et a. e. ex Regiis, in quibus Scriba voce εὐθύς tam cito recorrente deceptus, posuit post εὐ-
θύς v. ult. p. præ. Ni fortasse id debeamus Variarum Lectionum Excerptoribus. IDEM. Desid. vv. diduct. in ed. Tayl.

Ὡσπερ χειμάρρους] Sonitum numerosque hujus clausulæ, rei quam repræsentat naturæ accommodatissimos, notat Tourellius. STOCK.

Τότε] Τοῦτο Aug. Vindob. Si retineatur τότε, tum operæ pretium erit, Tourrellium qui nonnulla non inscita, aut injucunda attulit, de conjunctione istarum particularum νῦν et τότε consulere. Sed hæc omnia optime expedit et felicissime Vir ingeniosissimus, Ier. Marklandus, infra ad §. νζ'. Εἰ μὲν οὖν μὴ μετέγνωσαν

κ. τ. λ. Si igitur Thebani non mutassent sua consilia — ex eo autem, quod mutaverint [νῦν], tunc eum represserunt. TAYLOR.

Νῦν δὲ τότε γε] Explicat Marklandus: νῦν, ut autem res cecidere, τότε, tunc eum represserunt. Vix igitur opus iis, quæ operose conguessit hic Tourellius de conjunctione particularum νῦν et τότε. STOCK.

Καὶ δι' ἐμέ] Καὶ cum vi ita positum esse docet locus §. πγ'. in fin. et similis usus vocis οὐδὲ §. ζζ'. post med. in Mid. c. 14. WUNDERL.

Ταραξ.] F. πρᾶξασα. MARKLAND. νά. Ἑαρινῆς πυλαίας] Fortassis Amphictyones eodem anno sæpius convenerunt. Et infra καὶ στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους. WOLF.

Διαλαβεῖν] De hoc verbo vid. Morum ad Isocr. Panegy. c. II. p. 11. seq. ed. 2. et Herodian. III. 14. §. 10. HARL.

Ὅρους] Pro διαλαβεῖν τοὺς ὅρους [uti Editi omnes] antiquum ὅρους, quæ germana lectio est. Facilis autem fuit lapsus, et ὅρους in ὄρους, literarum affinitate. OBSOPÆUS.

Τοῦ λοιποῦ] H. e. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου. v. Lamb. Bos. de ellipsis. gr. p. 511. HARL.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

πλημμελοῦσιν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Δελφοῖς, καὶ τὴν ἱεράν χώραν ἐρχόμενοι μεθ' ὀπλων λεηλατοῦσι, βούλομαι τῷ θεῷ μεθ' ὑμῶν βοηθεῖν, καὶ ἀμύνασθαι τοὺς παραβαίνοντάς τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. ὥστε συναντᾶτε μετὰ τῶν ὀπλων εἰς τὴν Φωκίδα, ἔχοντες ἐπισιτισμὸν ἡμερῶν τετταράκοντα, τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Αὔγου, ὡς ἡμεῖς ἄγομεν, ὡς δ' Ἀθηναῖοι, Βοηδρομιῶνος, ὡς δὲ Κορίνθιοι, Πανέμου. τοῖς δὲ μὴ συναν-

Ἱερόν τοῦ] Corrigendum puto τὸ τοῦ.
WUNDERL.

Συναντᾶτε] Μοι inseruit sua auctoritate Lambinus: συναντᾶτέ μοι μετὰ τῶν ὀπλων.
TAYLOR.

Ἐπισιτισμὸν] Juvabit conferre hos senarios Eubuli ab Harpocrate adductos, a Valesio autem scite admodum emendatos:

Ἡμεῖς ποτ' ἀνδρας κεκροπίδας ἐπέισαμεν
λαβόντας εἰς ὕμηττον ἐξελθεῖν ὄπλα,
καὶ σῖτον ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν,
ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότης.

IDEM.

Τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς] Mense proximo, plerique vertunt, incaute: tempus enim praesens ἐνεστῶτα Græci vocant. (Budæus, p. 107.) STOCK.

Βοηδρομιῶνος] Iterum Corsinius, Fast. Attic. Dissert. III. §. 21. 22. et Agonist. in Nem. §. 14. Videamus autem primo Mensium seriem disertissimam, atque eam Anni portionem, quam Vir ille doctissimus his rebus assignat:

Anthesterio. Cui respondet Februarius præterpropter.

Elaphebolio.

Munychio.

Thargelio.

Scirrhophorio.

Hecatombæo.

Metagitnio.

Boedromio. circa Septembrem.

Videamus porro Rerum gestarum consequentiam.

ANTHESTERIONIS die XVI^{to} Æschines Pylagoras factus. Demosth. §. νά.

Delphos proficiscitur.

Bellum Amphissense, sive Amphictyonicum, concitat.

Eapropter Græcorum Imperator desideratur.

Id Imperium, Æschinis astutia, ad Philippum defertur.

Philippus, eam potestatem nactus, socios, hac Epistola, convocat quasi contra Locros Amphissenses.

Jam robustior factus totius Græciæ dominationem meditatur.

Elateam occupat.

Trepidatur Athenis.

Thebanorum Societas consiliis Demosthenis comparata.

ΜΕΤΑΓΙΤΝΙΟΝΙΣ die VII^{mo} pugnatum est ad Chæroneam, atque actum est de libertate Græcorum. Plutarch. in vita Camilli.

Igitur, ut concludit Vir doctissimus, necesse est, ut exararet Philippus hanc Epistolam inter Anthesterionis diem XVI^{um} et Metagitnionis diem VII^{imum}. Non contigit ante istam Æram, quia hæc scripsit jam Imperatoris Amphictyonici munere fungens. Neque rursus post bellum et infortunium Chæronense: Non potuit enim eos invitare ad commune bellum inferendum, Societatis jure, quos jam ipse debellaverat, et libertate fortunisque exerat. Itaque Epistolam Boedromione, qui Metagitnionem mensem, clademque Chæronensem sequitur, non dedit. Potuit fieri, ut Hecatombæone scripsisset; eumque igitur mensem, rationibus quibusdam ad eam rem ductus, in Demosthenis Textu reponit. Verum certissimis argumentis evincam, hanc rem contigisse etiam ante mensem Hecatombæonem, qui antevenit infortunium Chæronense. Ecce:

Philippus, Amphictyonici belli Imperator factus, primum occulte agit cum Sociis, simulans, se Amphictyonicæ causæ studere.

Bellum parat contra Locros.

Phocide conventum statuit.

Subito conversus, Amphictyónico bello valere jusso, contra Græcos nec opinantes arma vertit, atque Elateam, arcem munitissimam, occupat.

Jam ergo ante captam Elateam, ad Peloponnesenses atque socios literas dedit Philippus. Demosthenes enim disertissime scribit, eum, cum hæc scripserit, dissimulatis insidiis, quas Græciæ struxerat, videri Amphictyonica mandata exsequentem: Ταῦτ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τοὺς Θεβαίους, καὶ ὑμᾶς πρᾶττειν ἀπεκρύπτετο, κοινὰ δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι δόξαντα ποιεῖν προσεποιεῖτο. §. νά. Atque eadem pariter ex literis ipsis Philippi colligimus. Jam autem ELATEA CAPTA EST ANTE MENSEM HECATOMBÆONEM. Nam cum nuncius Athenas de ea re esset perlatus, et tantâ facta Civium Consternatio,

Senatum Coss. indicunt. Deliberantibus visum est consultissimum, ut Thebanos, si qua ratione id fieri potuisset, in societatem contra Philippum adsciscerent. Quæ res immortale istud Decretum peperit, ubi Demosthenis Fides et Prudentia explorata est maxime, de mittendis Thebas legatis, conservatum in hac oratione, verbis expressis, §. vέ. Id autem S. C. aperte dicitur esse latum Scirrhophorionis die XVI^{to}. Ergo ante eum mensem, vel saltem eo ineunte, capta est Elatea, adeoque ante Hecatombæonem, qui Scirrhophorionem sequitur, exarata hæc Philippi Epistola. Nihil hac argumentatione certius esse possit. Itaque non hic reponemus Ἐκατομβαιῶνος, loco τοῦ Βοηδρομιῶνος, ut voluit Vir ille clarissimus. Proximum est, ut dispiciamus, utrum necesse est, ut faceretur, atque e loco suo cederet, Boedromio. Ego omnino aliter statuo. Hæ res, non, ut rem reputavit Corsinius, intra spatium VIII Mensium sunt concludendæ. Non. Nimirum intra Æschinis munus Pylagoricum, et res infeliciter Chæroneæ gestas, non VIII sed XX Menses intercedebant. Nam Theophrasto Archonte Olymp. CX. 1. missus est Pylagoras; Archonte autem Chæronda, Olymp. CX. 3. pugnatum est Chæroneæ.

	Olymp.
Theophrastus	CX. 1.
Lysimachides	2.
Chærondas	3.

OLYMP. CX. 1.

Ἐπὶ Θεοφράστου Ἀρχοντος, Πυλαγόρους ὑμεῖς εἴλεσθε Μειδίαν τε ἐκεῖνον τὸν Ἀναγυρῆρασιον καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον μετὰ τούτων ἐμέ. Æsch. c. Ctesiph. pag. 505. ult. R. p. 428. T.

OLYMP. CX. 2.

Lysimachide Prætoze captam esse Elateam disertissime testantur Dionysius Halicarnassensis et Diodorus Siculus. Ille Epistol. ad Ammæum, hic XVI. 84. Id vero contigit, ut vidimus, juxta Scirrhophorionem sive Junium, mensem Anni postremum; et eadem æstate, anno autem vertente.

OLYMP. CX. 3.

Chæronda Prætoze, pugnatum est Chæroneæ: ut omnes norunt.

Ergo mense Boedromione Olymp. CX. 2. exarari potuerunt literæ Philippi, ea nempe æstate, quæ consecuta est vernalis istum conventum Amphictyonicam, in quo Æschines imperium Philippo comparabat, et diutius antequam Elatea occuparetur, et Philippi consilia patefierent. Eo igitur errore, si fas mihi sit homini

doctissimo atque accuratissimo erroris dicam scribere, eo tamen abreptus est Corsinius, quod munus Æschinis Pylagoricum Olymp. CX. 2. non Olymp. CX. 1. ut debuit, assignaverit.

Attamen disputator, Loum, Macedonum mensem, non Boedromioni respondere Atticorum, sed, quod Corsinius voluit, Hecatombæoni. Ecce enim: Natus est Alexander juxta Plutarchum in vita, pag. 7. Edit. Bryan. ἰσταμένου μηνός Ἐκατομβαιῶνος, ὃν Μακεδόνες Λῶον καλοῦσιν, ἕκτη. Et memoriæ etiam proditur, quo tempore de filio nato, eodem de victoria quoque Olympica nuncium Philippo afferri. Mensis autem Olympicus erat Hecatombæo. Et proinde constat, non alium potuisse, si vellet, Plutarchum mensem Atticum Macedonico Loo opponere, præter ipsum Hecatombæonem. Sed mihi videntur bene agere superiores illi, aut Dii, aut Diis similes, Chronologi, Scaligerum, Petavium, Usserium, Dodwellum intelligo, qui distinguunt inter Lunares Macedonum et Solares Annos; cujus distinctionis ratione habita, fieri potuit, ut Lous Macedonicus hac ratione Hecatombæoni, illa Boedromioni adinvicem responderet. Præterea cum non adeo distent Hecatombæo et Boedromio, (unicus enim Mensis, Metagitnio, interseritur) crediderim sane, tum ob imperitiam Veterum in rebus Chronologicis Astronomicisque, adeoque frequentem intercalandi necessitatem, tum vero propter hoc, quod non necesse est, ut supputemus utrosque Menses, Atheniensium Macedonumque, pariter, id est, eodem die, incipere, et pariter finire (immo contingere videmus in Kalendario Romano, Atticoque, ut unius Gentis Menses ordirentur, μεσοῦντων τῶν τῆς ἐτέρας) his rebus, inquam, adducor, ut crederem, non esse opus, ut in textum Demosthenis gravius aliquod statuamus. Uno Mense, vel Attico, vel Macedonico, protruso et promotio, ob accuratiorem calculum introducendum, Lous, qui modo Hecatombæoni, juxta Plutarchum, obvertebatur, jam aliquot dieculas cum Boedromione haberet communicatas. Ille ipse Plutarchus, qui in vita Camilli Bæotorum Panemum Metagitnioni Atticorum agglutinat, pag. 305. Edit. Bryan. tom. I. idem rursus, in Aristide, pag. 315. tom. II. Boedromioni istius Populi respondere ait. Verba ejus merentur, ut hic a me describerentur: Ταύτην τὴν μάχην (Plataicam nempe) ἐμαχήσαντο τῇ τετραδί τοῦ Βοηδρομιῶνος ἰσταμένου κατ' Ἀθηναίους, κατὰ δὲ Βοιωτοὺς, τετραδί τοῦ Πανέμου φθίνοντος. maxime autem, propter id, quod sequitur — τὴν δὲ τῶν ἡμερῶν ἀνωμαλίαν οὐ θαυμαστόν, ὅπου καὶ νῦν διηκριβω-

μένων τῶν ἐν ἀστρολογίᾳ μᾶλλον, ἄλλην ἄλλοι μηνὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν ἄγουσιν.

Antequam meam Orationem finiam, tria sunt, quæ lectorem admonitum esse velim. Primum sit: Cum celeberrimo Corsinio miror, perspicacissimos illos viros, quos modo memoravi, arbitrari potuisse, Epistolam hanc Philippi quidquam cum bello Phocensi sive Sacro habere commune, quod octo ad minimum ante annos confectum erat et conclusum. Deinde, cum Corsinius duabus contra Boedromiouem rationibus pugnet, tum quod Computo Macedonico adversetur; tum quod ultra Mensem Metagitnionem produci non potuit aut debuit ea Epistola, ideoque arbitratur, eam Philippam consignasse mense Hecatombæone: Ego autem Hecatombæone exarari non potuisse demonstravi, verum ante eum mensem, Scirrhophorione putassis, Thargelione, Monychione, aut demum Elaphebolione: Cum hæc, inquam, ita se habeant, non tamen interea nego, potuisse dari mense quidem Hecatombæone, verum mense Hecatombæone anni Olymp. CX. 2., non istius, quo res ad Chæroneam infeliciter erant gestæ. Ego enim Negotio isti Amphictyonico (idque Monumentorum fide certissima) spatium annum ultra assigno, quam assignaverit Corsinius. A quo tamen semper invitus discedo, quod hominis istius insignem modestiam, humanitatem, cæterasque virtutes valde sum admiratus; tum quod illi solertiam incredibilem, atque in his rebus peritiam, longe supra meam sortem modumque, contigisse videam. Denique, (namque erat Tertium, quod observatum volui) constat totum hunc computum a nobis esse institutum atque initum, juxta Æram Atheniensem antiquam et primævam. Nam Anthesterione, Februario, proficiscitur Æschines ad conventum vernum Delphis celebrandum: Scirrhophorione, Philippus Elateam occupat, Metagitnionem dimicat, id est mensibus æstivis, Junio scilicet et Augusto. Ergo Monumenta, quæ hic occurrunt, non arripuerunt eum vulgarem computum, de quo plura disserui ad Not. ἑκατομβ. ἔτη καὶ νέα. §. 3. post med. et quem ibi adduxi ad has et similes discordias sedandas. Noluerim sane dici, solerter admodum tale commentum a me esse excogitatum, et machinam esse utrinque aptissimam, sive eam applicuero, sive ab ea applicanda abstinuero. Verum lector meus bonus et æquus potius et hoc quoque apponet iis rationibus, quibus me olim adductum esse confirmavi, ut existimarem, hanc Demosthenis Editionem, qua utimur, e duabus esse consutam et concinnatam. Adeo sæpe,

adeo vehementer sibi ipsi contrariatur. TAYLOR.

Τοῖς δὲ μὴ συναντήσασιν κ. τ. λ.] Converte ex conjectura: Qui se autem nobiscum non conjunxerint, eos hostium numero habebimus: eos vero, qui consiliis nostris non paruerint, mulctabimus. Sive pro πανδημῆι legas πολεμίοις, sive pro κειμένοις, χρωμένοις, ἢ, πειθομένοις, non satis intelligo. Neque etiam placet τοῖς δὲ συμβούλοις, qui nostris tesseris usi non fuerint. Melanchtho: Si qui non venient, omnium rebus, ut hostium, utar: auctores vero, nisi ad nos accedatis, mulctabo. Perionius: Qui nobis non occurrerint, iis passim utemur: qui nobis auctoribus communis consilii non assentientur, eos mulctabimus. Ego me hunc locum non intelligere fateor. Sed si Scrimgeri emendationem sequaris, quæ ejusmodi est: τοῖς δὲ ἡμῶν συναντήσασιν πανδημῆι, χρῆσόμεθα συμβούλοις: τοῖς δὲ μὴ προσθεμένοις, ἐπιζημίοις, aliquis sensus elici ex his verbis potest, etsi nec τὸ πανδημῆι, nec τὸ συμβούλοις, satis placet. WOLF.

Τοῖς δὲ ἡμῶν συναντ. π. χρ. σ. τοῖς δὲ μὴ προσθεμένοις ἐπιζ.] [Ita Tayl.] Edi solebat: Τοῖς δὲ μὴ συναντήσασιν, πανδημῆι χρῆσόμεθα: τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῶν μὴ κειμένοις ἐπιζημίοις. Ita Aldus et Benenatus. Ita Felicianus quoque, nisi quod χρωμένοις, loco τοῦ, κειμένοις. Et MSti similiter, omnes fere, Ital. Regii, Lindenb. etc. In nonnullis deest, uti solet, tota Epistola. Dionysius Lambinus, dum hariolationi indulgebat, in uno loco non longe aberat: in altero ineptit plane. Τοῖς δὲ μὴ συναντήσασιν πανδημῆι, χρῆσόμεθα συμβούλοις: τοῖς δὲ μὴ συγκειμένοις, ἐπιζημίοις. Wolfius, Scrimgeri auctoritate frotus, primus sustinuit evulgare id, quod, licet longe distet a recepta lectione, ad veritatem tamen prope accedit. Certissimum est tamen, diu inveterasse eam, quam damnat Wolfius et ejecit. Ulpianus enim, dum exponere voluit, ita: Τοῖς δὲ μὴ συναντήσασιν] τοῖς μὴ συνελθοῦσιν, κολάσομεν κοινῇ συναθροισθέντες. Interea Interpretes: Etruscus: E di quelli, che non ci verranno incontro, ne prenderemo partito insieme con tutto il consiglio. Anonymus: His quidem, qui obviam ire noluerint, passim utemur: consiliarios autem, qui a nobis non stabunt, damno afficiemus. Lambinus sane noluit a sua conjectura recedere: Eorum igitur, qui non manu facta et multitudine armata, se tamen nobis adjunxerint, consilio utemur: qui vero ab hac societate refugerint, eos male mulctabimus. Denique sic se habebat vetus Wolfii Tralatio: Qui se autem nobiscum non conjunxerint, etc. ut modo vidimus. Hæc sunt fere, quæ lectori ob oculos sisterem, ut intelligat, quid omnes, quos consulere

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

παρ' ἑκατέροις, ὃ μὲν ἦν ἀμφοτέροις φοβερὸν καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, τὸ τὸν Φίλιππον εἶναι αὐξάνεσθαι, παρορῶντας καὶ οὐδὲ ¹ καθ' ἑν φυλαττομένους, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ πρὸς κρούειν ἀλλήλοις ἐτοίμως ἔχοντας, ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται παρατηρῶν διετέλουν, οὐκ ἀπὸ τῆς ἑμαυτοῦ γνώμης μόνον ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων, ἀλλ' εἰδὼς ² Ἀριστοφῶντα καὶ πάλιν Εὐβουλον πάντα τὸν χρόνον, βουλομένους πρᾶξαι ταύτην τὴν φιλίαν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντας ἑαυτοῖς εἰς τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντας αἰεὶ. οὓς σὺ ζῶντας μὲν, ὧς κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις, τεθνεώτων δ' οὐκ ³ αἰσχύνη καταγορῶν· ἀ γὰρ περὶ Θηβαίων ἐπιτιμᾶς ἐμοί, ἐκείνων πᾶσι μᾶλλον ἢ ἐμοῦ καταγορεῖς, τῶν πρότερον ἢ ἐγὼ ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων. Ἄλλ' ἐκεῖσ' ἐπ' ἀνείμι, ὅτι τὸν ἐν Ἀμφίσση πόλεμον τούτου, μὲν ποιήσαντος, συμπεριλαμβανόμενων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργῶν αὐτῷ τὴν πρὸς τοὺς Θηβαίους ἔχθραν, συνέβη τὸν Φίλιππον εἰσελθεῖν ἐφ' ἡμᾶς, οὐ πρὸς ἕνεκα 282 τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουον, καὶ εἰ μὴ προεξανέστημεν ⁴ μικρὸν, οὐδ' ἀναλαβεῖν ⁵ ἑαυτοὺς ἀν' ἡδυνήθημεν· οὕτω μέχρι πύργου προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα. Ἐν οἷς δ' ἦτε ἤδη τὰ πρὸς ἀλλήλους, τουτωνὶ τῶν ψηφισμάτων ἀκούσαντες καὶ τῶν ἀποκρίσεων εἴσεσθε. Καί μοι λέγε ταῦτα λαβών.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπὶ ἄρχοντος Ἡροπύθου, μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη φθίνοντος, φυλῆς πρυτανευούσης Ἐρεχθίδος, βουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη· Ἐπειδὴ Φίλιππος ⁶ τὰς μὲν κατείληφε πόλεις τῶν ἀστυγειτόνων, τινὰς δὲ πορθεῖ, κεφαλαίῳ δ' ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν παρασκευάζεται παραγίγνεσθαι, παρ' οὐδὲν ἡγούμενος τὰς ἡμετέρας συνθήκας, καὶ τοὺς ὅρκους λύειν ἐπιβάλλεται καὶ τὴν εἰρήνην, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ⁷ πέμψαι πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ πρέσβεις, οἵτινες ⁸ αὐτῷ διαλέξονται, καὶ παρακαλέσουσιν ⁹ αὐτὸν, μάλιστα μὲν τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμόνοιαν διατηρεῖν καὶ τὰς συνθήκας, εἰ δὲ μή, πρὸς τὸ βουλευσασθαι δοῦναι χρόνον τῇ πόλει καὶ τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι μέχρι τοῦ Θαργηλιῶνος μηνός. Ἡρέθησαν ἐκ τῆς βουλῆς ¹⁰ Σίμος Ἀναγυράσιος, Εὐθύδημος ¹¹ Φλιάσιος, Βουλαγόρας Ἀλωπεκῆθεν.

¹ † καθ' ἑν² * καὶ Ἀριστοφῶντα³ † αἰσχύνη⁴ † μικρὸν⁵ † αὐτοὺς⁶ ἄς⁷ † πέμπειν⁸ αὐτῷ⁹ αὐτὸν¹⁰ Σίμος¹¹ φλιάσιος

Κίναδος] Κίναιδος Guelph. Aug. Vind. Reg. s. V. notata ad Æschinem p. 557. R. p. 429. T. TAYLOR. Taylor ad Æschinis locum cit. laudat Scholiast. ad Aristoph. Nub. 447. et Aves 429. Add. Thom. Magist. sub h. v. p. 534. ibique

Oudend. et Stoeber. HARL. v. 9. deest εἰς, et v. 17. ἡμᾶς, et v. 27. τινὰς μὲν, et v. 30. desunt κῆρ. καὶ, et v. ult. Ἀναγυρράσιος in ed. Tayl.

Εὐθύδημος Φλιάσιος] Rescribe Φιλιάσιος. Nam Φιλαῖδαί fuit demus Ægeidis tri-

ἜΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπὶ ἄρχοντος Ἡροπόδου, μηνὸς ¹ Μουνυχιῶνος ἔην καὶ νέα, πολεμάρχου γνώμη· Ἐπειδὴ Φίλιππος εἰς ἀλλοτριότητα Θηβαίους πρὸς ἡμᾶς ἐπιβάλλεται καταστῆσαι, παρεσκεύασται δὲ καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τοὺς ἔγγιστα τῆς Ἀττικῆς παραγίγνεσθαι τόπους, παράβαινων τὰς πρὸς ἡμᾶς ὑπαρχούσας αὐτῷ συνθήκας, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ πρέσβεις, οἵτινες ἀξιώσουσι καὶ παρακαλέσουσιν ² αὐτὸν ποιήσασθαι τὰς ἀνοχάς, ὅπως ἐνδεχομένως ὁ δῆμος ³ βουλευέσεται· καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. Ἡιρέθησαν ἐκ τῆς βουλῆς Νέαρχος Σωσινόμου, Πολυκράτης Ἐπίφρονος, καὶ κήρυξ Εὐνομος Ἀναφλύστιος ἐκ τοῦ δήμου.

Λέγε δὴ καὶ τὰς ἀποκρίσεις.

¹ μουνυχιῶνος

² αὐτὸν

³ † βουλευέσεται

bus: at Φλιούς, urbs Peloponnesi, a qua formatur Φλιάσιος, ea nihil ad Remp. Atheniensium pertinebat. PALMER. Vide Memor. Cosson. p. 32. TAYLOR.

Ἄλλοτριότητα] Ἄλλοτριωτάτους Ven. et Reg. s. Tum erat fortasse præterea ὡς. Nempe ὡς ἀλλοτριωτάτους. Aliter non bene procederet. IDEM.

Κήρυκα καὶ] Hæc verba, Codd. auctoritate fere destituta, in contextum recepit Reiske, eos delenda censemus. WUNDERL. Hæc nota, quod primum me fugerat, ad prius psephisma pertinet.

Καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων] Utrum Philippus, an Populus? Et quid est, ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων? Utrum οὐδαμῶς μετρίως? An hoc vult, si Philippus moderate se gesserit, populum ei non adversaturum? Aretinus magnum fructum cepit sui codicis, qui neque Leges, neque Decreta, neque Epistolas ulla videtur habuisse, in quibus non minimum est difficultatis. Melanchtho: *Nunc enim cum non decrevisse opem ferre in ulla re moderata. Perionius: Prasertim cum ipse hoc tempore nulla ex parte æquum auxilium ferre censuerit. Meletus: Nam nunc in nulla re mediocri opem ferre decrevit. WOLF. Ferrus: Percioche l' andare hora a dar soccorso, non lo reputa in niun conto per cosa modesta. Anonymus Venetus: Cum adhuc non statuerit, an salva modestia auxilium ferre possit. Lambinus: Nam nunc quidem non censuit, ne mediocre quidem auxilium esse mittendum. Alius: Etenim nunc non iudicavit opitulari in ullo mediocrium. De Interpretibus tantum. In Cod. s. æest ἐν ante οὐδενὶ, scil. οὐ κέκρικε βοηθεῖν οὐδενὶ. Tourrellius non inscite ratiocinatur de sensu hujus commatis. Attamen deploratus valde est Textus; neque verba, prout*

exhibentur, aut illius sensum, aut cuiusvis eorum, quos addaximus, interpretationem admittunt. TAYLOR. Seilerus interpretatur: *Denn bis jetzt hat es sich noch nicht entschlossen, jemand in irgend einem Handel, so lang man sich in den Schranken hält, einige Hülfe zu leisten: [For as yet it has not determined, to succour any one in any matter, as long as he keeps himself within bounds:] et μέτρια actiones æquas, tolerabiles significare, fulcit loco Lysiæ in orat. pro milite pag. 74. ed. Cantabr. 1740. lin. 12. ἔτυχον δὲ οὐδενὸς τῶν μετρίων. οὐ μετρίως, non moderate, supra cap. 7. paullo post init. add. Aristoph. Plut. v. 245. Illustrarunt hoc vocabulum μέτριος Heinsius ad Hesiod. Ἔργ. vers. 306. et Grævius ad hunc eundem versum in lection. Hesiod. cap. VII. pag. 33. Hesych. Μέτριοι, ἐπιεικεῖς. HARL.*

Καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε] Dubia et controversa sententia. Mihi quidem videntur verba tacitam quandam Philippi exprobrationem concludere. “Nunc enim populus, quæ sua est fides pactorumque constantia, non censuit vel tantillum auxilii (ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων, ulla in re vel modica) finitimis suis, licet bello vexatis, ferendum esse contra eum, qui communi secum amicitiae fœdere continetur.” Ita fere Lambin. et Tourrellius. STOCK.

Οὐ κέκρικε] Nempe ὁ δῆμος. Non statuit populus opem ferre læsis urbibus, ne modo quidem aliquo moderato. AUGER.

Ἐκ τοῦ δήμου] Desiderantur in MSto γ. Potius desiderari video post has voces. Nam ut recensuit nomina eorum, quos proposuit Senatus, hic sequi debuerunt eorum, quos Populus. Sed Acta publica in MStis valde lacera esse solent. Annon id, mi lector, experti sumus his pauculis paginis. TAYLOR.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς εἶχετε πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν, οὐκ ἀγνοῶ, καὶ τίνα σπουδὴν ποιῆσθε προσκαλέσασθαι βουλόμενοι Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτοὺς. βέλτιον δ' αὐτῶν φρονούντων καὶ μὴ βουλομένων ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ συμφέρον ἱσταμένων, νῦν ἐξ ὑποστροφῆς ἀποστείλαντες ὑμεῖς ¹ πρὸς ἐμὲ πρέσβεις καὶ ² κήρυκας συνθηκῶν μνημονεύετε καὶ τὰς ἀνοχὰς αἰτεῖσθε, κατ' οὐδὲν ³ ὑπ' ἐμοῦ πεπλημμελημένοι. Ἐγὼ μὲντοι ἀκούσας τῶν πρεσβευτῶν συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις καὶ ἔτοιμός εἰμι ποιῆσθαι τὰς ἀνοχὰς, ἄνπερ τοὺς οὐκ ὀρθῶς συμβουλεύοντας ⁴ ὑμῖν παραπέμψαντες τῆς προσήκουσης ἀτιμίας ἀξιώσητε. Ἐρῶσθε.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ.

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος Θηβαίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολήν, δι' ἧς μοι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανεοῦσθε. πυνθάνομαι μὲντοι, διότι πᾶσαν ⁴ ὑμῖν 284 Ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν, βουλόμενοι ⁵ ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις. πρότερον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγγίνωσκον ἐπὶ τῷ μέλλειν πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι καὶ ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει· νῦν δ' ἐπιγνοὺς ⁵ ὑμᾶς ⁶ τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐζητηκότας ἔχειν εἰρήνην μᾶλλον ἢ ταῖς ἐτέρων ἐπακολουθεῖν γνώμας, ἥσθην καὶ μᾶλλον ⁶ ὑμᾶς ἐπαινῶ κατὰ πολλά, μάλιστα δ' ἐπὶ τῷ βουλευσασθαι περὶ τούτων ἀσφαλέστερον καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἐν εὐνοίᾳ· ὅπερ οὐ ⁷ μικρὰν ⁴ ὑμῖν οἴσειν ἐλπίζω ῥοπήν, εἴπερ ἐπὶ ταύτης μένητε τῆς προθέσεως. Ἐρῶσθε.

γ'. Οὕτω διαθεῖς ὁ Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας διὰ τούτων, καὶ τούτοις ἐπαρθεῖς τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν, ἦκεν ἔχων τὴν δύναμιν καὶ τὴν Ἐλάτειαν κατέλαβεν, ὡς οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο ἔτι συμπνευσόντων ἂν

¹ † πρὸς με   ² * κήρυκα   ³ † ὑπ' ἡμῶν   ⁴ ὑμῖν   ⁵ ὑμᾶς   ⁶ τὴν   ⁷ † μικρὰν

Ἀποκρίσεις] [Ita Tayl.] ἀπόκρισις, et rursus v. 13. MARKLAND. v. 3. ἀπαρχῆς, et v. 9. πεπληγμένοι, et v. ult. συμπν. ὑμῶν Tayl.

Βουλόμενοι ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι] Συγκαταίνους vocat adstipulatores, καὶ συνεπαίνους, hoc est collaudatores. Ex edit. HERVAG.

γ'. Τὴν Ἐλάτειαν] Hoc fiebat Olymp. CX. 3. vide Diodor. Sic. libr. XVI. 84. pag. 146. 147. ibique Wesseling. qui, Elateam Phocidis urbem maximam fuisse, et loco ad Bœoliam invadendam prorsus opportuno, ex Strabone libr. VIII. pag. 639. C. et p. 649. A. docet, et provocat ad Iac. Palmerium in Græc. Antiq. libr. VI. 15. HARL.

Ὡς οὐδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο] S. τῶν προτρέπόντων ἐπὶ τὴν ὁμόνοιαν. Aretinus: Putans

fieri nullo modo posse, ut cum Thebanis posthuc conspiraretis. Melanchtho: Sperans nequaquam fieri posse, ut rursus vos et Thebani conjungeremini. Perionias: Quasi nunquam, etsi omnia faceret, jam cum Thebanis unum et idem sensuri essetis. Meletus: Quasi, si quid novi tentaret Philippus, non amplius conspiraturi essetis vos et Thebani. WOLF. Adjungam et nostros quoque. Ferrus: Come che voi e' Thebani, se fosse avvenuto qualche cosa, non havesse havuto a far lega insieme. Anonymus: Quasi, si quid fieret, non amplius Vos et Thebani essetis conspiraturi. Lambinus: Proinde, quasi si quid rerum novarum moliretur, ne tum quidem Vos et Thebani consensuri essetis. Tournellius: Bien persuade qu' à quelque enterprise qu' il se portast, Vous et les Thébains vous ne

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἄνω καθῆτο. Καὶ μετὰ ταῦθ' ὡς εἰςῆλθεν ἡ βουλή, καὶ ἀπήγγειλαν οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα ἑαυτοῖς, καὶ τὸν ἤκοντα παρήγαγον, καὶ κεῖνος εἶπεν, ἡρώτα μὲν ὁ κήρυξ τίς ἀγορεύειν βούλεται; παρήει δ' οὐδεὶς. πολλάκις δὲ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, οὐδὲν μᾶλλον ἀνίστατ' οὐδεὶς, ἀπάντων μὲν τῶν στρατηγῶν παρόντων, ἀπάντων δὲ τῶν ῥητόρων, καλούσης δὲ ¹ τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος ² φωνῆς τὸν ἐροῦνθ' ὑπὲρ σωτηρίας· ἦν γὰρ ὁ κήρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνὴν ἀφίησι, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι. Καίτοι εἰ μὲν τοὺς σωθῆναι τὴν πόλιν βουλομένους παρελθεῖν ἔδει, πάντες ἂν ὑμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἀναστάντες ³ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐβαδίζετε· πάντες γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι σωθῆναι ³ αὐτὴν ἠβούλεσθε· εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους, οἱ τριακόσιοι· εἰ δὲ τοὺς ἀμφοτέρωτα, καὶ εὐνοὺς τῇ πόλει καὶ πλουσίους, οἱ ⁴ μετὰ ταῦτα τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες· καὶ γὰρ εὐνοία καὶ πλούτῳ τοῦτ' ἐποίησαν. Ἄλλ' ὡς ἔοικεν, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη οὐ μόνον εὐνοὺν καὶ πλούσιον ἄνδρα ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ πα-

¹ τῆς κοινῆς² φωνῆς³ † αὐτὴν⁴ [μετὰ ταῦτα]

plebem deferebantur concionantem; in concioneque populi promulgabantur, ut populi psephismate confirmarentur. et supra in eadem hac Oratione προβεβουλευμένα appellat præmia sibi per curiam, consiliumque decreta, his verbis, δι' ἃ φημι καὶ τούτων προβεβουλευμένων, καὶ πολλῶν μειζόνων ἔτι τούτων δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. Et πρόβουλος dicitur curia, quæ sic consiliis suis populo prospicit, ne quid perperam ab eo decernatur, aut alias incommodo afficiatur, unde quærendæ vitæ perinde vacare nequeat. Ex edit. HERVAG. V. Not. p. 69.

Πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο] Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνεκαθέζετο. WOLF.

Ἄνω] Sursum, quia nempe plebis sedilia in foro paulo erant altiora iis in quibus sedebant senatores. AUGER.

Καθῆτο] Vide supra annotata ad §. i. ex Magistro. TAYLOR. Vid. Var. Lect.

Ἄνω καθῆτο] Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνεκαθέζετο, ut recte Wolfius: sed cur ita intelligenda ista verba sint, aut non vidit, aut celavit. Felicitate sane nodum eum expedisce mihi videtur Interpretes quidam Anglus, Portal. "Populus in concione coactus supra sedere dicitur, quia Pnyx, ubi conciones haberi solitæ sunt, locus

erat editus (teste Polluce, l. 8.) juxta Acropolim. Et ingentem eo tempore metum Atheniensium animos invasisse, vel ea res indicabit. Nam populus, qui alias vix aut mercede aut multis propositis in concionem cogi potuit, quique priusquam de re aliqua apud se referretur, senatus præconsultum opperiri solebat, jam sponte, et non expectato senatu, in curia sua consederat." Hæc ille. At enim Diodorus Siculus, eandem rem enarrans quam hic describit Noster, populum ait in Bacchi theatrum (qui alter erat concioni habendæ solennis locus) hoc tempore concurrisse: ὁ δὲ δῆμος ἅπας ἄμ' ἡμέρα συνέδραμμεν εἰς τὸ θέατρον. l. 16. §. 84. Quod si in illius ἀκριβείᾳ usque adeo conquiescamus oportet, eadem tamen explicatio valebit. Theatrum enim Dionysiacum, quamvis subter arcem stetit, eidem tamen impositum olivo, urbem supereminuit: quod colligere licet ex Pausaniæ, et recentiorum qui Athenas inviserunt, narrationibus. STOCK.

Ἐπιδόσεις] Oblationes voluntariæ, quæ, ut inquit Ulpianus, difficilibus reip. temporibus in senatu fiebant, bonis civibus certatim sese ultro reip. offerentibus, ac modo pecuniam, modo triremem, modo

ρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν ἕξ ἀρχῆς, καὶ συλλελογισμένου ὀρθῶς τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἐπραττεν ὁ Φίλιππος καὶ τί βουλόμενος· ὁ γὰρ μὴ ταῦτ' εἰδὼς μηδ' ἐζητακῶς πόρρωθεν ἐπιμελῶς, οὔτ' εἰ εὔνους ἦν οὔτ' εἰ πλούσιος, οὐδὲν μᾶλλον ἤμελλεν ὅ τι χρὴ ποιεῖν εἰσεσθαι οὐδ' ὑμῖν ἕξειν συμβουλεύειν.

286 νδ'. Ἐφάνην τοίνυν οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγώ, καὶ παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς, ἅ μου δεῖν ἕνεκ' ἀκούσατε προσέχοντες τὸν νοῦν, ἐνὸς μὲν, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι μόνος τῶν λεγόντων καὶ πολιτευομένων ἐγὼ τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον, ἀλλὰ καὶ λέγων καὶ γράφων ἐζηταζόμεν τὰ δέοντ' ὑπὲρ ὑμῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς φοβεροῖς· ἑτέρου δέ, ὅτι ²σμικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον πολλῶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι. Εἶπον τοίνυν, ὅτι τοὺς μὲν ὡς ὑπαρχόντων ³τῶν Θηβαίων Φιλίππῳ φίλων λίαν δορυβουμένους ἀγνοεῖν τὰ παρόντα πράγματα ἠγοῦμαι. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι, εἰ τοῦτ' οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον, οὐκ ἂν ⁴αὐτὸν ἠκούομεν ἐν Ἑλλάτειᾳ νῦν ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὀρίοις. ὅτι μέντοι, ἵν' ἔτοιμα ποιήσῃται τὰ ἐν Θήβαις, ἠκεί, σαφῶς ἐπίσταμαι. ὡς δ' ἔχει ταῦτα, ἔφην, ἀκούσατέ μου. Ἐκεῖνος ὅσους ἢ πειῖσαι χρήμασι Θηβαίων ἢ ἐξαπατῆσαι ἐνῆν, ἅπαντας ⁵εὐτρέπι-

¹ † ἐξ ἀρχῆς   ² † μικρὸν   ³ † Deest articulus.   ⁴ † αὐτὸν   ⁵ † ἠντρέπισται

alia, ut res videatur poscere, pollicentibus. Sigon. Stock. v. 13. ἐβούλ. Tayl.

νδ'. Καὶ λέγων καὶ γράφων ἐζηταζόμεν] *Inveniebar*, id est, erat apertum, me dicere et scribere. Potestatem et quasi genealogiam vocaboli ἐξετάζεισθαι perite evolvit Morus ad Isocratis Panegyri. c. 41. pag. 109. Significat nimirum: 1) examinari; 2) habito examine talem, qualis quisque est, inveniri, id est, spectari; 3) inveniri, cognosci omnino qualitate præditum, sine notione examinis; 4) inveniri, esse, versari aliquo in loco; 5) inveniri inter alios, h. e. iis annumerari, esse inter eos; 6) inveniri aliquid agentem, ideoque cerni agentem, ut manifestum sit et certum, te egisse, uti infra, c. 36. sub finem. Exemplis firmat vir doctissimus, nostramque laudat oratoris locum, sed varia lectione,

quam unde sumserit, nescio; nimirum, ἐζηταζόμεν λέγων καὶ πράττων τὰ δέοντα. Taylor et exempl. Hervag. habent γράφων, nec Reiskius varietatem lectionis ullam memorat. Sed πράττων mihi imprimis placet, cum quia Demosthenes et verbis et re vindex libertatis videri voluerat, tum præcipue, quia antea dixerat τῶν λεγόντων καὶ πολιτευομένων. Nisi γράφειν ad ea referas, quæ Demosthenes, dum in magistratu esset, decreverit. Harl. v. 5. ἔμελλεν, et v. 8. δεοῖν, et v. 16. φίλων Φιλ., et v. 19. deest νῦν in ed. Tayl.

Ἐὰν ἔτοιμα] [Ita Tayl.] *“Iva MSS. Regg. quantum ex Benenato liquet, cum Guelph. et Vindob. non levi sensus mutatione aut prorsus negligenda. Ma che egli venga accioche metta a ordine le cose appertinenti a Thebani, questo so io certo. Ferrus. TAYLOR.”*

σται· τοὺς δ' ἀπ' ἀρχῆς ἀνδρασηκότηας αὐτῶ
καὶ νῦν ἐναντιουμένους οὐδαμῶς πείσαι δύνα-
ται. Τί οὖν βούλεται καὶ τίνος ἕνεκα τὴν
Ἐλάτειαν κατείληφε; Πλησίον δύναμιν δείξας
καὶ παραστήσας τὰ ὄπλα τοὺς μὲν ἑαυτοῦ φί-
λους θρασεῖς ποιῆσαι καὶ ¹ ἐπαῖραι, τοὺς δ'
ἐναντιουμένους καταπληῆξαι, ἵν' ἢ συγχωρή-
σωσι φοβηθέντες, ἢ νῦν οὐκ ἐθέλουσιν, ἢ βια-
σθῶσιν. Εἰ μὲν οὖν προαιρησόμεθ' ἡμεῖς, ἔφην,
ἐν τῷ παρόντι, εἴ τι δύσκολον πέπρακται Θη-
βαίοις πρὸς ἡμᾶς, τούτου μεμνησθαι, καὶ ἀπι-
στεῖν αὐτοῖς ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὐσι μερίδι,
πρῶτον μὲν, ἢ ἂν εὕξαιτο Φίλιππος, ποιή-
σομεν· εἴτα φοβοῦμαι, μὴ προσδεξαμένων τῶν
νῦν ἀνδρασηκότηων αὐτῶ καὶ μιᾷ γνώμῃ πάν- 287
των φιλιππισάντων, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἔλθωσιν
ἀμφοτέρω. ἂν μέντοι πεισθῆτ' ἐμοί, καὶ πρὸς
τῷ σκοπεῖν ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν ἂν
λέγω γένησθε, οἶομαι καὶ τὰ δέοντα λέγειν
δόξειν καὶ τὸν ἐφρασηκότητα κίνδυνον ² τῇ πό-
λει διαλύσειν. Τί οὖν φημι δεῖν; Πρῶτον μὲν
τὸν παρόντα ἐπανεῖναι φόβον, εἴτα μετα-
θέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θεβαίων·
πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσὶν ³ ἡμῶν ἐγγυτέρω,
καὶ προτέροις αὐτοῖς ὁ ⁴ κίνδυνος· ἔπειτ' ἐξελ-
θόντας ⁵ Ἐλευσῖνάδε τοὺς ἐν ἡλικίᾳ καὶ τοὺς
ἰσπεῖας δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτοὺς ἐν τοῖς
ὄπλοις ὄντας, ἵνα τοῖς ἐν Θήβαις φρονοῦσι
τὰ ὑμέτερα ⁶ ἐξ ἴσου γένηται τὸ παρρησιαί-
ζεσθαι περὶ τῶν δικαίων, εἰδόσιν ὅτι, ὡς περ
τοῖς πωλοῦσι Φιλίππῳ τὴν πατρίδα ⁷ παρέσθ'

¹ ἐπαῖραι καὶ θρασεῖς ποιῆσαι

² τῇ πόλει κίνδυνον

³ † Deest ἡμῶν.

⁴ κίνδυνος ἐστὶν ἡμῶν·

⁵ † Ἐλευσῖνάδε

⁶ † ἐξίσου

⁷ † παρέσθ'

Ἐπαῖραι] Ἐπαίρειν *impellere*, sumta me-
taphora a vento, qui τὰ ἰστία ἐπαίρειν, ve-
lis implendis, navem promovet. v. Isocr.
Paneg. c. 31. p. 79. ex. Mori. HARL.

Δεῖν] Τί οὖν φημι δεῖν; πρῶτον μὲν κ. τ. λ.
Ita forte distinguendum, propter τὰ δέοντα
λέγειν. MARKLAND. Restitue omnino, τί

οὖν φημι δεῖν; Ita optima et accurata
Editio Feliciani. TAYLOR. φημι; δεῖν Tayl.
et paulo ante πεισθῆτέ μοι; et infra οἶμαι.

Προτέροις] Πρότερος *lubens præferrem*.
Omnino ita, si qua *Attentio* debeatur
MSS. Ald. — κίνδυνός ἐστὶν ἡμῶν. Scil.
Periculum propius est Thebanos, quam nos.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

νέ. Ταῦτα ¹ καὶ παραπλήσια τούτοις εἰπῶν κατέβην. Συνεπαίνεσάντων δὲ πάντων καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίου οὐδέν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ, οὐδ' ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ, οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θεβαίους, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον, καὶ ἔδωκα ἑμαυτὸν ὑμῖν ἀπλῶς εἰς τοὺς περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους. Καί μοι φέρε τὸ ψήφισμα τὸ τότε γεγόμενον.—Καίτοι τίνα βούλει σέ, Αἰσχίνη, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐπέεινεν τὴν ἡμέραν εἶναι θῶ; βούλει ἑμαυτὸν μὲν, ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος καὶ διασύρων καλέσῃς Βάταλον, σέ δὲ μηδ' ἦρω τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τούτων

¹ καὶ τὰ παραπλήσια

TAYLOR. V. Var. Lect. v. 12. ἐπαγγείλασθε, et v. 13. deest μὲν in ed. Tayl.

νέ. Οὐκ εἶπον κ. τ. λ.] Schema notabile, et a multis certatim laudatum: CLIMAX, quod Græci vocant, Adscensus nominetur a nobis. Malo enim Adscensum, quam Scalam, aut Gradiculos, ut quidam, dicere. Est autem figura perquam decorata, et a Demosthene commendata: in qua postremum quodque verbum in priore membro aut parte aliqua Elocutionis positum in inferiorem rursus assumptum injicitur: atque ita velut gradibus quibusdam connectitur Oratio, ad hunc modum. Ponam enim ipsum Demosthenicum versum: ET NON DIXI HÆC QUIDEM, NON AUTEM SCRIPSI: NEC SCRIPSI QUIDEM, NON PROPECTUS SUM AUTEM AD LEGATIONEM: NEC PROPECTUS QUIDEM, NON PERSUASI AUTEM THEBANIS. Hic animadvertis, quanto elatius dicta sint, quam si simpliciter enunciasset: Et dixi hæc, et scripsi, et in legationem profectus sum, et persuasi Thebanis. Sic M. Tullius pro Milone: NEQUE VERO SE POPULO SOLUM, SED ETIAM SENATUI COMMISIT: NEC SENATUI MODO, SED ETIAM PUBLICIS PRÆSIDIIS ET ARMIS: NEQUE HIS TANTUM, SED ETIAM EJUS POTESTATI, CUI SENATUS TOTAM REMP. COMMISIT.—Egregie autem, et, ut mihi videtur, feliciter Licinius Calvus in Vatinius: NON ERGO PECUNIARUM MAGIS REPETUNDARUM, QUAM MAJESTATIS: NEQUE MAJESTATIS MAGIS, QUAM PLAUTIÆ LEGIS: NEQUE PLAUTIÆ LEGIS MAGIS, QUAM AMBITUS: NEQUE AMBITUS MAGIS, QUAM OMNIUM LEGUM OMNIA

JUDICIA PERIERUNT. Aquila Romanus pag. 21. [p. 181. ed. Ruhnken.] Confer Quintilian. IX. 3. [ibique ad §. 54. Regium et Gesner. HARL.] Demetr. Phaler. §. 284. Hermog. pag. 297. Dionys. Halic. pag. 14. Ed. Huds. Tom. II. In quibus omnibus hoc Comma Demosthenicum aut vertitur, aut illustratur. Adde Cic. IV. ad Herenn. 25. TAYLOR.

Βάταλον] Βατταλον Guelph. Sed de his omnibus ago in Vita Auctorum meorum. IDEM.

Βάταλον] Hesych. Βάταλος. καταπύγων, καὶ ἀνδρόγυμος. κιναιδος. ἐκλυτος. ubi vide interpretes in exemplo Alberti, et Etymol. M. sub h. v. Demosthenes in pueritia ob mollitiem corporisque infirmitatem Batalus nuncupabatur: Æschines autem in Timarch. pag. 188. ἐξ ἀνανδρίας, αἰτ, τινὸς καὶ κιναιδείας ἐνεγκάμενος τοῦνομα. Plutarchus ignominiosam hujus cognominis originem tom. I. p. cccxxxix. tradidit: ἦν δὲ, αἰτ, ὁ Βάταλος, ὡς μὲν ἔνιοι φασίν, ἀλλητῆς τῶν κατεαγόντων καὶ δραμάτιον εἰς τοῦτον κομωδῶν αὐτὸν Ἀντιφάνης πεποίηκεν. Aliam enarrat Scholiast. Dorvilliani codicis ad Aristoph. Plat. v. 1012. (pag. 361. exempl. Hemsterhus. cujus longam et doctam observationem conferas,) Νίταρος καὶ Βάτος ἄνδρες ἦσαν θηλυπρεπεῖς καὶ ἀραῖοι παρήμαζεν (Hemsterh. conjicit legendum esse παρεῖμαζεν vel παρήμαζεν) οὖν αὐτὴν τούτοις ὑπομοριζόμενος. ἄλλοι καὶ νιτάριον καὶ βάτιον φασίν εἶδη ἀνθέων, ἵνα λέγοι, ὡς ἄνθη με εἶχεν καὶ ἐκολάκευεν. HARL.

Βάταλος] Effæminatus, cinædus. Æsch. de f. leg. ἐν παισι μὲν γὰρ ὦν, ἐκλήθη δι' αἰσχρουργίαν τινὰ, ἢ κιναιδίαν, Βάταλος. De nominis origine varia divinarunt Harpocration et Plutarchus in Demosthene, quæ non est operæ pretium describere. STOCK. v. ult. ἦρω Tayl.

τινὰ τῶν ἀπὸ τῆς σκηνηῆς, Κρεςφόντην ἢ Κρέοντα ἢ ὃν ἐν¹ Κολλυτῶ ποτὲ Οἰνόμαον κακὸς κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας; Τότε τοίνυν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Παιανιεὺς ἐγὼ Βάταλος Οἰνομάου τοῦ Κοθωκίδου σοῦ πλείονος ἄξιος ὢν ἐφάνην τῇ πατρίδι. σὺ μὲν γ' οὐδὲν οὐδαμοῦ χρήσιμος ἦςθα, ἐγὼ δὲ πάντα, ὅσα προσῆκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἐπραττον.—Λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἐπὶ ἄρχοντος Ναυσικλέους, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος, Σκιροφοριῶνος ἕκτη ἐπὶ δέκα, Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς εἶπεν· Ἐπειδὴ Φίλιππος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τε τῇ παρεληλυθότι χρόνῳ παραβαίνων φαίνεται τὰς γεγενημένας αὐτῷ συνθήκας πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης, ὑπεριδὼν τοὺς ὅρκους καὶ τὰ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησι νομιζόμενα εἶναι δίκαια, καὶ πόλεις παρήρηται οὐδὲν² αὐτῷ προσηκούσας, τινὰς δὲ καὶ Ἀθηναίων οὔσας δορυαλώτους πεποίηκεν, οὐδὲν προαδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἐν τε τῇ παρόντι³ ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι· καὶ γὰρ Ἑλληνίδας πόλεις ἃς μὲν ἐμφρούρους ποιεῖ καὶ τὰς πολιτείας καταλύει, τινὰς δὲ καὶ ἐξανδραποδιζόμενος κατασκάπτει, εἰς ἐνίας δὲ καὶ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει, ἐπὶ τὰ ἱερά καὶ τοὺς τάφους ἐπάγων, οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος οὔτε τοῦ τρόπου, καὶ τῇ νῦν αὐτῷ παρούσῃ τύχῃ κατακόρως χρώμενος, ἐπιλεησμένος ἑαυτοῦ, ὅτι ἐκ⁴ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος γέγονεν ἀνεπίστως μέγας, —. Καὶ ἕως μὲν πόλεις ἑώρα παραιρούμενόν⁵ αὐτὸν βαρβάρους καὶ ἰδίας, ὑπελάμβανεν ἕλαττον εἶναι ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων τὸ εἰς⁶ αὐτὸν πλημμελεῖσθαι· νῦν δ' ὁρῶν Ἑλληνίδας πόλεις τὰς μὲν ὑβριζόμενας, τὰς δ' ἀναστάτους γιγνομένας, δεινὸν ἠγεῖται εἶναι καὶ ἀνάξιον τῆς τῶν προγόνων δόξης τὸ περιορᾶν τοὺς Ἑλληνας καταδουλούμενους. Διὸ δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, εὐξα-

¹ † Κολυτῶ² αὐτῷ³ ἐπιπολὺ⁴ † μικροῦ⁵ αὐτὸν⁶ αὐτὸν

Παραιεῖται] [Ita Tayl.] Ita noster c. Æschin. π. Παραπρεσβ. pag. 424. 20. R. p. 206. l. 10. T. νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραιεῖται. TAYLOR. v. 2. deest κακὸς in ed. Tayl.

Καὶ ἰδίας] Malim aliud. Si enim ejus fuerunt, quomodo intercepit illas? Melanchtho: *Barbara et privata oppida*. Hoc est, nulla cum Græcis societate conjuncta. WOLF.

Ἰδίας] Idem atque ἀυτονόμους, sui juris, nullo fæderis jure cum Græcis sociatas. Ita sentit Tourrellius. Vertit Etruscus: *Pigliava terre barbare, e non sue*. Lambinus: *Videbat eum urbes barbaras, quasi peculiare ac proprias, intercipere*. TAYLOR.

Ἰδίας] *Privatas, proprias ipsi populo Atheniensi*. AUGER.

Οὐκ ἰδίας] Negationem intuli ex Schedis Scrimgeri, qua quo modo carere potuerint interpretes, equidem non satis intelligo.

WUNDERL. *Adstipulaute Harlesio, qui addit: Intelligi ideo etiam possunt urbes in Thracia sitæ, quas Philippus suas esse dicebat, et quæ hucusque a barbaris occupatæ erant; vel intelligo urbes in Macedonia sitas, quæ vero antea in potestate regum Macedoniæ non fuerant.*

Ἐλαττον εἶναι ὁ δ. ὁ Ἀθ.] [Ita Tayl.] Melanchtho: *Minus in se delinqui putabat* P. A. Perionius: *Leviora scelera ea, quæ in ipsum admitteret, existimarit*. Meletus: *Judicabat rem leviolem esse, quam ut adversus eum sollicitus esset*. WOLF. *Havea per manco male l' esser offeso da lui*: Ferrus. *Putabat contemnendum esse P. A. si in ipsum aliquid delinqueret*: Anonymus Venetus. *Levius id esse et tolerabilius arbitrabatur, quum ipse in se peccaret*: Lambinus. TAYLOR.

Δέδοκται] Δέδοχθαι arbitror. Vide annotata ad §. θ'. IDEM.

μένους καὶ θύσαντας τοῖς θεοῖς καὶ ἤρωσι τοῖς κατέχουσι τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐνθυμηθέντας τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς, διότι περὶ πλείονος ἐποιοῦντο τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν διατηρεῖν ἢ 290 τὴν ἰδίαν πατρίδα, διακοσίας ναῦς καθέλκειν εἰς τὴν θάλατταν, καὶ τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις ¹ Ἐλευσινάδε ἐξάγειν· πέμψαι δὲ καὶ πρέσβεις πρὸς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, πρῶτον δὲ πάντων πρὸς Θηβαίους διὰ τὸ ἐγγυτάτω εἶναι τὸν Φίλιππον τῆς ἐκείνων χώρας· παρακαλεῖν δ' αὐτούς, μηδὲν καταπλαγέντας τὸν Φίλιππον ἀντέχεσθαι τῆς ἐαυτῶν καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας. καὶ ὅτι ὁ Ἀθηναίων δῆμος, οὐδὲν μνησικακῶν εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας, βοηθήσει καὶ δυνάμεσι καὶ χρήμασι καὶ βέλεσι καὶ ὅπλοις, εἰδὼς ² ὅτι αὐτοῖς μὲν πρὸς ἀλλήλους διαμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, οὓσιν Ἕλλησι, καλόν, ὑπὸ δ' ἄλλοφύλου ἀνθρώπου ἄρχεσθαι καὶ τῆς ἡγεμονίας ἀποστερεῖσθαι ἀνάξιον εἶναι καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων δόξης καὶ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. ἔτι δ' οὐδ' ἀλλότριον ἡγεῖται εἶναι ὁ Ἀθηναίων δῆμος τὸν Θηβαίων δῆμον, οὔτε τῆ συγγενείᾳ οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. ἀναμιμνήσκειται δὲ καὶ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Θηβαίων προγόνους εὐεργεσίας· καὶ γὰρ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας, ἀποστερουμένους ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων τῆς πατρῴας ἀρχῆς, κατήγαγον, τοῖς ὅπλοις κρατήσαντες τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνους, καὶ τὸν Οἰδίπουν καὶ τοὺς μετ' ἐκείνου ἐκπεσόντας ὑπεδεξάμεθα, καὶ ἕτερα πολλὰ ³ ἡμῖν ὑπάρχει 291 φιλάνθρωπα καὶ ἔνδοξα πρὸς Θηβαίους. διόπερ οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίους τε καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν συμφερόντων. Συνθέσθαι δὲ πρὸς αὐτούς καὶ συμμαχίαν, καὶ ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι, καὶ ὄρκους δοῦναι καὶ λαβεῖν. Πρέσβεις Δημοσθένης Δημοσθένους Παια-

¹ Ἐλευσίναδε² [ὅτι καὶ]³ ἡμῖν

Ἐνθυμηθεῖσι] [Ita Tayl.] ἐνθυμηθέντας Lambin. ἀναμνησθέντας, et ἐνθυμηθείσης alii, juxta istum hominem. Vide, quæ diximus ad initium Orationis Demosthenis π. Παραπρεσβ. IDEM.

καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον] Desunt in Lindenb. Cod. Ven. pariter, quasi olim in eo deessent quoque, legit: καὶ τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ἐλευσίναδε ἐξάγειν. IDEM.

Ἄοτι] Ἄοτι καὶ, [ita Tayl.] quæ Reiske seclusit, constructionem et sensum turbant. Certe καὶ insititium judico. WUNDERL.

συγγενείᾳ] εὐγενείᾳ Reg. γ. Quod amplector. Nam illud alterum vix fere distat ab eo, quod sequitur, sc. ὁμοφύλῳ. Et notissimum est, Thebanos cum Atheniensibus de antiquitate generis et nobilitate decertare. Autochthones enim gloriabantur esse et Thebani et Athenienses, ut constat ex Suida, a me emendato ad Leptineam pag. 489. 10. R. p. 42. l. 7. T. TAYLOR.

καὶ γὰρ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας] Hoc solos Athenienses facere ausos fuisse, διὰ τὴν ἔμφυτον αὐτοῖς ἐπιείκειαν, scribit Diodorus, IV. 57. STOCK.

Ἐγγόνους] Ἐγγόνους MSS. Lind. et Reg. ε. Cæterorum enim plerique omnes in hoc Decreto deficiunt. Vide, quæ Nos ad Demosthenem, in Oratione π. παραπρεσβ. δ. ιζ'. not. ἐγγον. TAYLOR.

καὶ τὸν Οἰδίπουν] Miror hoc commemorari, cum Œdipus probri loco Thebanis objici solet. Unde Epaminondas illum a Thebanis ejectum, ab Atheniensibus receptum esse, conviciatori respondit. Quid si Scurra quispiam hoc assuit? WOLF. Eadem fere Tourrellius. Cæterum nihil incertius quam universa Œdipi historia, poetarum figmentis mirifice depravata. Nunquam enim eum ex matre liberos suscepisse, re tota statim post nuptias patefacta, laud obscure innuit Homerus, Odys. λ. et confirmant Pausanias Bœoticis, et Scholiast. in Euripidis Phœniss. Potuit autem fieri, ut absque ulla ignominia Thebis cederet Œdipus: apud omnes enim gentes antiquas, homicidii, quamvis non sponte facti, reos solum vertere coactos fuisse notissimum est. Tritum quidem hoc fuisse in Thebanos maledictum, neque unius conviciatoris petulantia declarat, neque responsum illud Epaminoudæ, qui inepta objicientem hominem suo sibi jugulat: "Sit sane Œdipus patriæ probrum. Atqui probrum illud, a nobis eliminatum, vos excepistis." STOCK.

Ἡμῖν] [Ita Tayl.] Ἡμῖν edi solebat, et rectius, ut arbitror. TAYLOR. v. antepen. deest τοῖς in ed. Tayl.

πρέσβεις] Et hic non est denarius numerus legatorum. WOLF.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

σθαι. σοῦ δ' ἀφώνου κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένον, ἐγὼ παρελθὼν ἔλεγον. Ἐπειδὴ δ' οὐ τότε, ἀλλὰ νῦν δεῖξον. εἰπέ, τίς ἢ λόγος, ὄντινα ἐχρῆν εὐρεῖν, ἢ καιρὸς συμφέρων ὑπ' ἐμοῦ παρελείφθη τῇ πόλει; τίς δὲ συμμαχία, τίς πράξις, ἐφ' ἣν μάλλον ἔδει με ἀγαγεῖν τουτουσί;

νζ'. Ἀλλὰ μὴν τὸ μὲν παρεληλυθὸς αἰεὶ παρὰ πᾶσιν ἀφεῖται, καὶ οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν· τὸ δὲ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν ἀπαιτεῖ. τότε τοίνυν τὰ μὲν ἤμελλεν, ὡς ἔδοκει, τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρῆν, ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν μου σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συκοφάντει. τὸ μὲν γὰρ πέρασ, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῆ, πάντων γίγνεται, ἢ δὲ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. Μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῆς, εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τὴν μάχην· ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τούτου τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί· ἀλλ' ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα ἐνῆν κατ' ἀνθρώπινον λογισμόν, εἰλόμην, καὶ δικαίως ταῦτα καὶ ἐπιμελῶς ἔπραξα καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, ἢ ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην καὶ ἀναγκαῖα, ταῦτά μοι δεῖξον, καὶ τότε ἤδη κατηγορεῖ μου. Εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς μὴ μόνον ἡμῶν ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μείζων γέγονε, τί χρὴ ποιεῖν; Ὡς περ ἂν εἴ τις ναύκληρον 29 πᾶντ' ἐπὶ σωτηρίᾳ πράξαντα, καὶ πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον, ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθῆσεσθαι, εἴτα χειμῶνι χρησάμενον, καὶ πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν ἢ καὶ συντριβέντων ὅλως, τῆς ναυαγίας αἰτιῶτο. ἀλλ' οὐτ' ἐκυβέρνων τὴν ναῦν, φήσειεν ἂν, ὡς περ οὐδ' ἐστρατήγουν ἐγώ, οὔτε τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. Ἀλλ' ἐκεῖνο λογίζου καὶ ὄρα. εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις οὕτως εἴμαρτο πράξαι, τί

usurar. cap. 16. HARL.

Εὐρεῖν] Τίς ἢ λόγος, ὄντινα ἐχρῆν εὐρεῖν, ἢ καιρὸς συμφέρων, ὅστις ὑπ' ἐμοῦ παρελείφθη τῇ πόλει; vid. §. ξβ'. MARKLAND.

νζ'. Παρὰ πᾶσιν] Loco quodam communi perite conjungit antecedentia cum iis, quae porro contra Aeschinam dicturus est. HARL.

Προαίρεσιν τῆς πολιτείας] Huc fere spectant verba Libanii Epist. 45. Edit. Wolf.

Ἐπεὶ καὶ Δημοσθένην ὁρῶ τὰ ἀριστα προελέσθαι δεικνύοντα τῷ μηδὲ τοὺς ἐχθροὺς, ἀπροείλετο, συκοφαντεῖν. TAYLOR. v. praes. ἔμελλεν, et v. 21. σκηπτὸς, ἢ χειμῶν (quae Reisk. seclnsit), μὴ μ. ἡμῶν, et. v. penult. deest τῶν in ed. Tayl.

Τότε] Ταῦτά μοι δεῖξον, καὶ ταῦτ' ἤδη κατηγορεῖ μου lege. TAYLOR.

Χρῆ] L. χρῆν. Iterumque v. 1. pag. seq. sicut legitur v. 6. MARKLAND.

¹ χρῆ προσδοκᾶν, εἰ μὴδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους, ἀλλὰ Φιλίππῳ προσέθεντο, ὑπὲρ οὗ τότε ἐκεῖνος πάσας ἀφῆκε φωνάς; καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ² ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης τοσοῦτος κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη τὴν πόλιν, τί ἂν, εἰ ³ που τῆς χώρας ταῦτο τοῦτο πάθος συνέβη, προσδοκῆσαι χρῆν; ἄρ' ⁴ οἴσθα ὅτι νῦν μὲν στῆναι, συνελθεῖν, ⁵ ἀναπνεῦσαι, πολλὰ μίᾳ ἡμέρᾳ καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν τῆ πόλει· τότε δέ —, ⁶ οὐκ ἄξιον εἰπεῖν, ἅ γε μὴδ' ἔς πείραν ἔδωκε θεῶν τινὸς εὐνοια καὶ τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν ταύτην τὴν συμμαχίαν, ἧς σὺ κατηγορεῖς.

νή. Ἔστι δὲ ταυτὶ πάντα μοι, τὰ πολλά, πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες δικασταί, καὶ τοὺς περιεστηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκρωμένους· ἐπεὶ πρὸς γε τοῦτον αὐτὸν τὸν κατάπτυστον βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει μοι λόγος. Εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι πρόδηλα τὰ μέλλοντα Αἰσχίνη μόνῳ τῶν ἄλλων, ὅτ' ἐβουλεύεθ' ἡ πόλις περὶ τούτων, τότε ⁷ ἔδει προλέγειν· εἰ δὲ μὴ προήδεις, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις, ὥστε

294 τί μᾶλλον ἐμοῦ σὺ ταῦτα κατηγορεῖς ἢ ἐγὼ σοῦ; Τοσοῦ-

¹ * χρῆν

² ἀπὸ τῆς ἀττικῆς ὁδὸν

³ που πλησίον τῆς

⁴ οἴσθε * ἔτι νῦν ἂν στῆναι

⁵ † ἀναπνεῦσαι;

⁶ ἀλλ' οὐκ

⁷ ἔδει σε προλέγειν

Οἴσθε] [Ita Tayl.] Οἴσθα Reg. a. et Altemp. ut ad Æschinem spectet, ad quem tota hæc Oratio converti videtur. TAYLOR.

Ὅτι νῦν ἐνῆν] [Ita Tayl.] V. Var. Lect.

Ὅτι νῦν μὲν στῆναι] Scilicet, προσδοκῆσαι χρῆν. Alii ἐνῆν, alii μὲν ἦν στῆναι, repunt. Sed bene se habet vulgata: abrupta enim intensionem loquentis aptius concordat. STOCK.

Τότε] Cum Aposiopesi, hoc modo: v. 6. νῦν ἐνῆν στῆναι etc. τότε δέ — ἀλλ' οὐκ ἄξιον εἰπεῖν κ. τ. λ. Scilicet Nūn, in hoc casu, τότε, in isto. Nūn, ut res ceciderunt, τότε, ut potuissent. Ita §. vθ'. MARKLAND.

Ἄ γε μὴδὲ πείραν κ. τ. λ.] [Ita Tayl.] Ἄ γε πείραν, ἢ πείρασθαι, ἢ πείραν λαβεῖν, non placet. F. ὦν γε μὴδὲ πείραν ἔδωκε. Vel, ὦν γε μὴδὲ πείραν λαβεῖν ἔδωκε. WOLF.

Ἄ γε] ὦν γε. MARKLAND. ὦν ἄ γε Cod. Ven. Nimirum ita solens est iste liber. Utramque lectionem retinere cognoscitur: uti hic fortasse, juxta emendationem viri clarissimi. Interea tamen solerti isti et accuratissimæ disquisitioni Viri istius egregii de νῦν et τότε addam hæc Ulpiani ad locum: Τὸ νῦν ἐνταῦθα

τριῆμα χρόνου δηλοῖ, καὶ ἔστιν ἐπὶ παρεληλυθότος. Et similiter judicasse videtur idem Scholiastes infra ad §. vθ'. TAYLOR.

Ἄ γε μὴδὲ πείραν ἔδωκε] Ἡ πόλις, nempe. Ἄ γε pro ὦν γε Græca antiptosi: ita mox, §. ξδ'. ἐκ τῶν ἐπιστολῶν—ὦν ἔπεμψε. MSS. plerique εὐνοια habent, in recto casu: et sic admittatur necesse est lectio Wolfiana, τὸ προβαλέσθαι: dei alicujus benevolentia fecit, et obtentus societatis hujus. STOCK.

Εὐνοια] Vid. Var. Lect.

Καὶ τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν ταύτην τὴν συμμαχίαν] Objectu societatis hujus. Verbum verbo: Eo quod Resp. societatem hanc objecit, vel opposuit, Philippo. WOLF.

νή. Ἀγνοίας] Rectius, ut opinor, quam ἀνοίας, quæ videtur fuisse lectio Hermogenis, ubi de Dilemmate agit, pag. 192. Διλήμματόν ἐστι τοιοῦτον—ἦδεις τὰ μέλλοντα, ἢ οὐκ ἦδεις; ἔάν τε γὰρ εἶπῃ, ἦδειν, ἀπαντᾶ, τί οὖν οὐ προέλεγες; ἔάν τε εἶπῃ, οὐκ ἦδειν, τί οὖν ἡμῶν ὡς εἰδότην κατηγορεῖς; εἰ μὲν γὰρ ἦδεις, προειπεῖν ὄφειλες· εἰ δὲ οὐκ ἦδεις, τί τῶν ἄλλων, ὡς μὴ εἰδότην, κατηγορεῖς; τῆς ἀνοίας τῶν μελλόντων κοινῆς οὐσης πρὸς πάντας ἀνθρώπους. TAYLOR. v. 15. desideratur μοι in ed. Tayl. V. Var. Lect.

τον γὰρ ἀμείνων ἐγὼ σοῦ πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ ταῦθ' ἃ λέγω — καὶ οὕτω περὶ τῶν ἄλλων διαλέγομαι —, ὅσον ἐγὼ μὲν ἔδωκα ἑμαυτὸν εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν, οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον οὐδ' ὑπολογισάμενος· σὺ δ' οὐθ' ἕτερα εἴωες βελτίω τούτων — οὐ γὰρ ἂν τούτοις ἐχρῶντο — οὐτ' εἰς ταῦτα χρήσιμον οὐδὲν σεαυτὸν παρέσχες, ὅπερ δ' ἂν ὁ φαυλότατος καὶ δυσμενέστατος ἄνθρωπος ποιήσειε τῇ πόλει, τοῦτο πεπονηκῶς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξήτασαι· καὶ ἅμα Ἀρίστρατος ἐν Νάξῳ καὶ Ἀριστόλεως ἐν Θάσῳ οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως τοὺς Ἀθηναίων κρίνουσι φίλους, καὶ Ἀθήνησιν Αἰσχίνης Δημοσθένους κατηγορεῖ. Καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο, ἀπολωλέναι μᾶλλον οὗτός ἐστι δίκαιος ἢ κατηγορεῖν ἑτέρου· καὶ ὅτῳ συνενηνόχασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἐνὶ τοῦτον εὖνουν εἶναι τῇ πατρίδι. Δηλοῖς δὲ καὶ ἐξ ὧν ζῆς καὶ ποιεῖς καὶ¹ πολιτεύει καὶ πάλιν οὐ¹ πολιτεύει. Πράττεταιί τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν; Ἄφωνος Αἰσχίνης. Ἀντέκρουσέ τι καὶ γέγονεν οἷον οὐκ ἔδει; Πάρεστιν Αἰσχίνης· ὡς περ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπᾶσματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται.

νθ'. Ἐπειδὴ δὲ πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἐγκείται, βούλομαί τι καὶ παράδοξον εἰπεῖν. καί μου, πρὸς Διὸς καὶ

¹ † πολιτεύη

Ἐχρῶντο] Nempe οἱ Ἀθηναῖοι. AUGER.

Ἄπερ δ' ἂν κ. τ. λ.] Quod homo nequissimus et reipublicæ inimicissimus fecisset, id tu post eventa fecisse repertus es. IDEM.

Τοῦτο πεπονηκῶς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξήτασαι] Compertus es fecisse, pro, Te fecisse constat. WOLF.

Ἐξήτασαι] Recte notam instituit Wolfius, vertit vero satis infeliciter: post eventum prodiisti. Pene tenere visus sum, quid hominem abripuit. Bene Etruscus: E quel, che un tristo, e nimico huomo alla citta farebbe, sei stato ritrovato far tu ne' casi che sono avvenuti. TAYLOR.

Θάσῳ] [Ita Tayl.] Θάσῳ. Vid. ad Steph. Byzant. MARKL. Ἀριστόλαος Tayl.

Καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο] Ἀντὶ τοῦ, ὥστε εὐδοκιμεῖν ἐν τοῖς ἀτυχήμασι. quainvis enim verba hæc ἐνευδοκιμῶ, ἐνεπισηκῶ, ἐναπομένω, ἐναποδημῶ, ἐνεργάζομαι, et similia, implici-

tam habent loci certi rei que significationem, cum ipsa actione vel passione (quæ quidem significatio interdum non primore attentione se promit legentibus) tamen nonnunquam pro simplicibus ponuntur, licet uberiolem significationem habeant. Ex edit. HERVAG.

Ῥήγματα] Foesius in Œconom. Hippocratis sub h. v. ῥήγμα, inquit, ruptum aut ruptio dicitur, unitatis in carne solutio citra vulnerationem tamen, ut in nervis σπᾶσμα ex violento ictu, vel gravi casu, vel distentione, vel alia quapiam intensa motione. Galen. libr. Metn. med. cap. I. HARL. v. 16. Δ. δὲ ἐξ Tayl.

Σπᾶσματα] Laudat hæc Demosthenis nostri Plutarchus de Discrim. Amici et Adul. Οἱ δ' ἀγεννεῖς καὶ ταπεινοὶ τῶν εὐτυχούντων κόλακες, ὡς περ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπᾶσματα φησι Δημοσθένης, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖσθαι. TAYLOR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

παρ' αὐτοῦ τοῦ Περσῶν βασιλέως μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἀν' ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει, ὅ τι βούλεται λαβούση καὶ τὰ ἑαυτῆς ἐχούση τὸ κελευόμενον ποιεῖν καὶ ἑἴαν ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προεστάναι. Ἄλλ' οὐκ ἦν ταῦθ' ὡς ἔοικε τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς τότε πάτρια οὐδ' ἀνεκτὰ οὐδ' ἔμφυτα, οὐδ' ἠδυνήθη πώποτε τὴν πόλιν οὐδεὶς ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πειῖσαι τοῖς ἰσχύουσι μὲν, μὴ δίκαια δὲ πράττουσι προσ-
 θεμένην ἀσφαλῶς δουλεύειν, ἀλλ' ἀγωνιζομένη περὶ πρω-
 τείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης καὶ κινδυνεύουσα πάντα τὸν αἰῶνα διατετέλεκε. Καὶ ταῦθ' οὕτω σεμνὰ καὶ προσή- 296
 κοντὰ τοῖς ὑμετέροις ἡθεσιν ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ὥστε καὶ τῶν προγόνων τοὺς ταῦτα πράξαντας μά-
 λιστ' ἐπαινεῖτε. Εἰκότως. τίς γὰρ οὐκ ἀν' ἀγάσαιοτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι; τὸν μὲν ταῦτα συμβουλεύσαντα Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δ' ὑπακούειν ἀποφηνάμενον ¹ τοῖς ἐπιταττομένοις Κυρσίλον καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὑμέτεραι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. οὐ γὰρ ἐζήτουν οἱ τότε Ἀθηναῖοι οὔτε ῥήτορα οὔτε στρατηγόν, δι' ὅτου δουλεύουσιν εὐτυχῶς· ἀλλ' οὐδὲ ζῆν ἠξίου, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἐξέσται τοῦτο ποιεῖν. ἠγέϊτο γὰρ ² αὐτῶν

¹ † τοῖς ἐπιταττομένοις ἀποφηνάμενον

² † αὐτῶν

Τὸ κελευόμενον] Ὑπὲρ τοῦ τὸ κελευόμενον ποιεῖν Lambinus, adductus, ut existimare fas est, iis, quæ leguntur infra. Sed minime est necessaria ista Correctio, neque adjuvant MSti. Hoc alii melius et dilucidius interpretantur, quam noster Wolfius. Quis Græcorum non novit, quisve Barbarorum, quod et a Thebanis, et ab eis, qui istis antea eo amplius potentes erant, Lacedæmoniis, et ab ipso Rege Persarum, multa cum gratia illud libenter civitati concessum fuisset, ut caperet, quodcumque vellet, et sua retineret, si imperata facere voluisset, ac permisisset, ut alius haberet Græciæ principatum. TAYLOR. v. 1. deest αὐτοῦ, et 5. s. Ἀθ. πάτρια, et 5. 9. δόξης κινδ., et v. 10. ἡμετ. in ed. Tayl.

Ὑπὲρ τιμῆς] Ita Tayl. Vid. Var. Lect.

Ἐμβάντες] ἐκβάντες Guelph. Vind. Illud, ut arbitror, erat olim ἐσβάντες. Vide, quæ diximus ad Lysiam pag. 103. Not. 20. p. 51. edit. Lond. TAYLOR. Cf.

in Chrest. gr. poet. nostra p. 36. ad v. 9. HARL.

Κυρσίλον] De eo Cic. III. Offic. 11. Canter. VII. Nov. Lect. 4. Harpocr. in v. TAYLOR.

Κυρσίλον] Cic. Offic. III. 11. Athenienses Cyrsilum quendam, suadentem ut in urbe manerent, Xerxemque reciperent, lapidibus obruerunt. STOCK.

Αὐτόν] F. οὐ μόνον αὐτόν ὑμεῖς, ἀλλὰ— MARKLAND.

Δι' ὅτου δουλεύουσιν—ἐξέσται] Ἀντὶ τῶν καὶ δουλεύοιεν καὶ ἐξέσοιτο. quemadmodum enim optativo indicativi loco utuntur Græci, ita viceversa. Idem inferius §. 48. τοῦ τὴν σιτοπομπείαν ὅπως κομισθήσεται προιδέσθαι; non (oportebat) providere quomodo frumentum convehetur? Per indicativum enim Græci multa dicunt, quæ nos per conjunctivum dicimus. Cujus rei complura exempla vid. in Comment. Budæi. Ex edit. HERVAG.

ἕκαστος οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. Διαφέρει δὲ τί; ¹ Ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενῆσθαι νομίζων τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον ² περιμενεῖ, ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι ὑπὲρ τοῦ μὴ ταύτην ἐπιθεῖν δουλεύουσιν ἀποθνήσκειν ἐθελήσει, καὶ φοβερωτέρας ἠγήσεται τοῦ θανάτου ³ τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, αἷς ἐν δουλεύουσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη.

ξ'. Εἰ μὲν τοίνυν τοῦτ' ἐπεχειροῦν λέγειν, ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγον ⁴ ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν, οἷκ' ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειέ μοι. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας προαιρέσεις ἀποφαίνω, καὶ δείκνυμι ὅτι καὶ πρὸ ἐμοῦ τοῦτ' εἶχε τὸ φρόνημα ἢ πόλις, τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστοις τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖ-
 297 ναί φημι· οὗτος δ' ⁵ ὁ τῶν ὅλων κατηγορῶν, καὶ κελεύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενημένῳ, τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται, τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον ἐγκώμια ὑμῶν ἀφαιρεῖται. ⁶ εἰ γάρ, ὡς οὐ τὰ βέλτιστα ἐμοῦ πολιτευσαμένου, τουδὲ καταψηφιεῖσθε, ἡμαρτηκέναι δόξετε, οὐ τῇ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνη τὰ συμβάντα παθεῖν. Ἄλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ὅπως ⁷ ἡμαρτήκατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας

¹ Deest ὅτι.   ² † περιμένει   ³ τὰς ὕβρεις καὶ . . . . . ἀνάγκη, τοῦ θανάτου.
⁴ † ὑμᾶς   ⁵ † Deest articulus.   ⁶ *εἰ γὰρ οὐχ,   ⁷ † ἡμαρτετε, ἄνδρες

Διαφέρει δὲ τί] Ecce! Glossa T. Magistri. Τί διαφέρει, κάλλιον λέγει, ἢ τίνι διαφέρει. Καθὰ καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. τί δούλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει. Profecto aut hic est locus, quem Glossographus ille memoriter citavit, aut nullus per totam hanc Orationem. Vide not. supra, §. ζ'. TAYLOR.

Αὐτόματον] Mors naturalis et fatalis, nulla extrinsecus vi coacta, ut rite interpretatur Gellius XIII. 1. ubi hoc Effatum Demosthenis laudat atque explicat. IDEM.

Περιμένει] Lege περιμενεῖ. MARKLAND.

Φοβερωτέρας] Sc. θανάτου. Quæ vox repetenda est ex præcedenti ἀποθνήσκειν. IDEM. v. 6. desunt vv. τοῦ θαν. in ed. Tayl. V. Var. Lect.

ξ'. Εἰς τὸ παρὸν] Omisit Wolfius, quod

emphasin habet egregiam. Quanto melius ille, qui ita—quia præsentī ornemento me cupit exspoliare, et a vobis sempiternam laudem auferre? TAYLOR.

Γλίχεται] Hesych. sub h. v. Γλίχεται, ait, παίζει. ἐπιθυμεῖ. προθυμεῖται. et Alberti in obs. ad h. l. docet, γλίχεσθαι proprie esse γλίσχωρως ἐπιθυμεῖν, misere cupere, discupere, gestire; ut monet A. Dounæus Prælect. in Demosth. pag. 169. HARL.

Εἰ γὰρ—καταψηφιεῖσθε] Si mecum junxeris εἰ γὰρ καταψηφιεῖσθε τουδὲ ἐμοῦ ὡς πολιτευσαμένου οὐ τὰ βέλτιστα, nihil est, quod desideres Reiskii ineptam conjecturam εἰ γὰρ οὐχ, ὡς. Τουδὲ ἐμοῦ ad Demosthenem refer, ut αὐτος ἐγὼ et sæpius juncta reperiuntur et supra §. νδ'. in init. ἐφάνην τοίνυν οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγώ.

WUNDERL.

κίνδυνον ἀράμενοι, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας καὶ τοὺς ἐπὶ Ἀρτεμισίῳ καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἀνδρας, οὓς ἅπαντας ὁμοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς ἔθαψεν, Αἰσχίνῃ, οὐχὶ τοὺς κατορθώσαντας ¹ αὐτῶν οὐδὲ τοὺς κρατήσαντας μόνους. Δικαίως. ὃ μὲν γὰρ ἦν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργον, ἅπασιν πέπρακται τῇ τύχῃ δέ, ἣν ὁ δαίμων ἀπένειμεν ἐκάστοις, ταύτῃ κέχρηται. Ἐπειτ' ὦ κατάρτατε καὶ γραμματοκύφων, σὺ μὲν τῆς παρὰ τούτων τιμῆς καὶ φιλανδρωπίας ἐμὲ ἀποστερῆσαι βουλόμενος τροπαῖα καὶ μάχας καὶ παλαιὰ ἔργα ἔλεγες, ὧν τίνος προσεδεῖτο ὁ παρῶν ἀγῶν οὐτοσί; ἐμὲ δ' ὦ τριταγωνιστὰ, τὸν περὶ τῶν πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει; τὸ τοῦ τούτων ἀνάξια ἐροῦντος; δικαίως μὲντ' ἂν ἀπέθανον. ² ἐπεὶ οὐδ' ὑμᾶς, ἄνδρες

¹ † αὐτῶν

² † ἔπειτ'

Οὐ μὰ τοὺς] Stupendam hoc consummatae Eloquentiae monumentum omni laude majus haud dubie videretur, nisi praekonem invenisset Longinum: ut praestantissimi illius viri commentarium (cap. 16.) evolventi incertum sit, Orator magis Criticusve sit mirandus. STOCK.

Οὓς ἅπαντας κ. τ. λ.] Vide Longin. c. 16. fin. Fabrum et Pearcæum ad loc. Quorum ille δημοσία pro ὁμοίως substituit, τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς pro glossa, vel potius glossæ glossemate, ejicit; denique pro αὐτῶν vocem μόνους subrogari voluit. Non certe omnia hæc necessaria. TAYLOR. Hermog. p. 260. et 424. HARL.

Ἄπαντας ὁμοίως ἢ πόλις] Vim ac potestatem hujus commatis fusius pulcreque illustrat Seiler in sua interpretatione hujus orationis pag. 159. et laudat finem Lysianæ orationis funebris. IDEM.

Γραμματοκύφων] Optime exponit Etymolog. M. Γραμματοκύφων, ἀντὶ τοῦ, γραμματεὺς· ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεὺς· ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφωι μαστιγοῦνται. Διὰ τοῦτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περίτριμμα ἀγορᾶς παρὰ Δημοσθένει. Adde Suid. v. Γραμματοκύφων et Τρόμητος. Vocem hanc insolentiosem expendit et illustrat H. Steph. Thes. L. Gr. T. 1. col. 862. TAYLOR. Recte is fortasse vocem insolentiosem interpretatur. Sed utinam et voce ipsa caruisse-

mus! Utinam, inquam, Orator (si mihi fas sit in Sole, ad summum gloriae splendorisque culmen provecto, maculas conspicere) hoc saltem loco, si nusquam alibi, conviciis abstinuisset! Indignatur animus, tanto nisu ad fastigium veræ sublimitatis elatus, atque, ut ille ait Longinus, quasi propriæ dignitatis sensu superbiens, ὅταν γαῦζόν τι ἀνάθημα λαμβάνουσα, πληροῦται χαρᾶς καὶ μεγαλαυχίας, indignatur tum maxime animus in scurram despiciere. STOCK.

Γραμματοκύφων] Γραμματοκύφωνα vocat Æschinem contumeliose, quoniam scriba erat, ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ γράφειν κεκυφότες. Ex edit. HERVAG.

Τριταγωνιστὰ] Kubnius ad Polluc. Onomast. libr. VI. segm. 165. nr. 38. histriones hos tertiarum (partium) homines fuisse, scribit, vilioris conditionis, et tyrannos eosque, qui scepra tenerent, representasse. Conf. Ascon. ad Cic. Divinat. in Cæcil. c. 15. et Fabric. B. Gr. lib. II. c. 19. de Tragic. v. Æschines, tom. II. p. 231. m. edit. HARL.

Δικαίως μὲντ' ἂν ἀπέθανον] Atqui si hoc commissem, jure ab ipsis morte affectus fuisset. μὲντ' ἂν autem ex μέντοι καὶ ἂν compositum est. Ex edit. HERVAG.

Ἐπεὶ γε οὐδ' ὑμᾶς] Me non decebat, remp. gerentem, abjecte de ea sentire: nam, ne vos quidem pari cum animo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

αἴτιον γεγενῆσθαι· τῶν δ' ὡς ἑτέρως συμβάντων ἀπάντων ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. καὶ ὡς ἔοικεν, ὁ σύμβουλος καὶ ρήτωρ ἐγὼ τῶν μὲν ἐκ λόγου καὶ τοῦ βουλεύσασθαι πραχθέντων οὐδενὸς αὐτῷ συναίτιος εἶναι δοκῶ, τῶν δ' ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀτυχηθέντων μόνος αἴτιος εἶναι. Πῶς ἂν ὠμότερος συκοφάντης γένοιτ' ἂν ἢ καταρατότερος τούτου; Λέγε τὴν ἐπιστολήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

299

ξβ'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποίησαντο τὴν ἐκκλησίαν, πρὸς ἡγόν ἐκείνους προτέρους διὰ τὸ τὴν τῶν συμμάχων τάξιν ἐκείνους ἔχειν. Καὶ παρελθόντες ἐδημηγόρουν, πολλὰ μὲν Φίλιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δ' ὑμῶν κατηγοροῦντες, ἀπανθ' ὅσα πώποτε ἐναντία ἐπράξατε Θηβαίοις ἀναμιμνήσκοντες. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, ἡξίου, ὧν μὲν εὖ² πεπόνθασιν ὑπὸ Φιλίππου χάριν³ αὐτοῖς ἀποδοῦναι, ὧν δ' ὑφ' ἡμῶν ἠδίκηνται δίκην λαβεῖν, ὁποτέρως⁴ βούλονται, ἢ διιέντας αὐτοὺς ἐφ' ἡμᾶς, ἢ⁵ συνεμβάλλοντας εἰς τὴν Ἀττικὴν. καὶ ἐδείκνυσαν, ὡς ὦντο, ἐκ μὲν ὧν αὐτοὶ συνεβούλευον, τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βουκλήματα καὶ ἀνδράποδα καὶ τὰλλα ἀγαθὰ εἰς τὴν Βοιωτίαν ἡξόντα, ἐκ δ' ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ διαρπασθησόμενα ὑπὸ τοῦ πολέμου. καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοις, εἰς⁶ ταῦτα δὲ πάντα συντείνοντα ἔλεγον. Ἄ δ' ἡμεῖς πρὸς ταῦτ' ἀντεῖπομεν, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα ἐγὼ⁷ μὲν ἂν ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην εἰπεῖν τοῦ βίου, ὑμᾶς δὲ δέδοικα, μή, παρεληλυθότων τῶν καιρῶν, ὥσπερ ἂν εἰ κατακλυσμὸν ἡγούμενοι

¹ † αὐτῷ² † πεπόνθεσαν³ † αὐτοῖς⁴ βούλονται⁵ † συνεμβάλλοντας :⁶ ταῦτα⁷ μὲν ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἂν εἰπεῖν

ξβ'. Ἐκείνους] Vid. Var. Lect.

Ἐκείνους] Nempe, alios legatos qui erant socii Thebanorum. AUGER.

Τὸ δὲ οὖν κεφάλαιον] Id est, summa autem hæc est, vel, quod autem summam dici potest, ut ad summam autem dicam. κεφάλαιον pro firmamento et capite causæ ponitur. et quod Latine in summa, et ad summam dicimus, Græci ἐν κεφαλαίῳ, ἐνὶ δὲ κεφαλαίῳ, κεφαλαίῳ, τὸ δὲ κεφάλαιον dicunt. Er edit. HERNAG.

Αὐτοῖς] [Ita Tayl.] Αὐτοῖς potius cum Cod. Regio ε. Altemp. et Editione præ-

stantissima Feliciani. TAYLOR.

Ἄντὶ παντὸς ἂν—τοῦ βίου] [Ita Tayl.] Præ omnibus facultatibus, ut recte Lambinus. Cujus quidem significati multa reperies exempla apud Steph. Th. Gr. I. 736. Pollux, IX. §. 33. inter nomina quæ de Publicano honorifice prædicaveris, τὸ, κρείττων τοῦ βίου annumerat, id est, opibus invictus, qui lucrum non amat, quomodo rite inibi interpretatur Kulnius. Stock. v. 3. βουλεύεσθαι, et v. 10. τάξιν ἔχ., et v. 13. καὶ ἀπαν., et v. 16. ὑμῶν, et v. 17. ὑμᾶς, et v. ult. ὥσπερ ἀνὲ κ. γεγ. τῶν πρ. ἡγ. Tayl.

γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων, μάταιον ὄχλον τοὺς περὶ
τούτων λόγους νομίσητε· ἀ δ' οὖν ἐπέισαμεν ἡμεῖς καὶ ἀ¹
¹ ἡμῖν ἀπεκρίναντο, ἀκούσατε. Λέγε τουτὶ λαβῶν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ.

300 ξγ'. ² Μετὰ ταῦτα τοίνυν ἐκάλουν ὑμᾶς καὶ μετεπέμ-
ποντο. ³ ἐξῆτε, ἐβοηθεῖτε, ἵνα ⁴ τὰν μέσῳ παραλείπω,
οὕτως οἰκείως ὑμᾶς ἐδέχοντο, ὥστ' ἐξῶ τῶν ὀπλιτῶν καὶ
τῶν ἵππέων ὄντων, εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι
τὴν στρατιὰν ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα.
Καίτοι τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐδείξαν
ἐγκώμια Θεβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα, ἐν μὲν ἀνδρίας,
ἕτερον δὲ δικαιοσύνης, τρίτον δὲ σωφροσύνης. καὶ γὰρ τὸν
ἀγῶνα μεθ' ὑμῶν μᾶλλον ἢ πρὸς ὑμᾶς ἐλόμενοι ποιή-
σασθαι, καὶ ἀμείνους εἶναι καὶ δικαιότερα ἀξιούν ὑμᾶς
ἐκριναν Φιλίππου· καὶ τὰ παρ' ⁵ αὐτοῖς τε καὶ παρὰ
πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας ἐφ' ὑμῖν
ποιήσαντες, σωφροσύνης πίστιν περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἐδείξαν.
Ἐν οἷς ἅπασιν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ γ' ⁶ ὑμᾶς ὀρθῶς
ἐφάνησαν ἐγνωκότες. οὔτε γὰρ, εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντος
τοῦ στρατοπέδου, οὐδεὶς οὐδὲν οὐδ' ἀδίκως ὑμῖν ἐνεκάλεσεν·
οὕτω σῶφρονας παρέσχεςθε ὑμᾶς αὐτούς· δῖς τε ⁷ παρατα-
ξάμενοι τὰς πρώτας μάχας, τὴν τ' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ

¹ ἡμῖν ~² Μεταταῦτα³ ἐξῆτε⁴ τὰν⁵ αὐτοῖς δὲ καὶ τὰ παρὰ

6 * ὑμῶν

7 † συμπαραταξάμενοι

Ἰμῖν ἀπεκρ.] Ita Tayl. Vid. Var. Lect.

ξγ'. Ἐξῆτε] Ἀντὶ τοῦ, ἐξῆτε, παρὰ τὸ
Ἐξείμι, τὸ Ἐξέρχομαι. WOLF. Vid. Var.
Lect.Τῶν ὀπλιτῶν] Peditibus et equitibus,
nempe Thebanorum. AUGER.Ἄντων] Latet hic aliquid, quod turbat
sententiam. Che essendo fuori i lor cu-
valli, nondimeno nelle case, i dentro la
città ricevertero il nostro essercito: Versio
Italica. TAYLOR.Ἰππέων ὄντων] F. deest aliquid. MARK-
LAND.καθ' ὑμῶν] Vide Not. ad Æschin. 439.
R. 384. 2. T. περὶ ὑμῶν Reg. ε. Guelph.
Vind. ὑπὲρ ζ. TAYLOR.Σωφροσύνης] Temperantia. V. cum Harl.
Xenoph. M. S. IV. 5. 7. ibique Ernest.
et Schneider. in argumento. v. 15. ἐκρ.ἢ Φίλιππον, κ. τ. π. αὐτοῖς, καὶ τὰ παρὰ π.
δὲ ἐν πλ. Tayl.Πᾶσι δὲ] Reiske Codd. nonnull. secutus
δὲ post αὐτοῖς collocaverat, sed ipse in
Annotat. hoc factum improbavit. Recte
καὶ-δὲ sed et, quid? quod. Demosth. in
Mid. §. 9. a med. ἐγὼ δὲ ἐν μὲν ἐκείνο εὔοῖδα,
καὶ ὑμᾶς δὲ εἰδέναι χρῆ, quo loco recte
editorem novissimum δὲ etiam reddidisse
dubitem. Adde Xenoph. Anab. I. 1. 2.
WUNDERL.Ἰμᾶς] Reiske e conj. ὑμῶν. Nos vul-
gatam interpretamur: ex vestro quidem
ingenio recte judicasse apparuit. IDEM.τὴν ἐπὶ — χειμερινῇ] [Ita Tayl.] Dio-
dorus unam illam pugnam narrat, qua
Græcorum opes conciderunt. Sed res
gestæ illorum temporum utique notiores
Demostheni fuerunt, videnturque hæ di-

τὴν χειμερινήν, οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε, τῷ κόσμῳ, ταῖς παρασκευαῖς, τῇ προθυμίᾳ. ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγίνοντο ἔπαινοι, παρὰ δ' ὑμῶν θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. Καὶ ἔγωγ' ἠδέω' ἂν ἐροίμην Αἰσχίνην· ὅτε ταῦτ' ἐπράττετε, καὶ ζήλου καὶ χαρῆς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστή, πότερον συνέθυε καὶ συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς, ἢ λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο; Εἰ μὲν γὰρ παρῆν καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξητάζετο, πῶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, μᾶλλον δ' οὐδ' ὅσια, εἰ ὧν

micationes potius, quam iusta praelia fuisse. Fluvius vero ille, sire Cephissus, sive Hæmon, sive Thermodon fuerit, sive quis alius, nostra nihil refert. WOLF.

Id. Non potui melius de Demosthene mereri, quam si verba optimi Corsinii Fast. Attic. Dissert. III. §. 23. describerem. "De priori quidem pugna, quæ ad flumen contigisse dicitur, nihil hic dissero, quippe quæ facile prope Cephissum, qui Elateam, Orchomenum, et Chæroneam ipsam, interjectosque Phocidis Bœotiaque campos alluebat, committi poterit. Quid vero de posteriore pugna suspicari, vel dirinare quis poterit, quæ *hyerna* vocatur, cum tamen illa, inito jam Atheniensium cum Thebanis fœdere, atque ante Chæronensem cladem, adeoque Hecatombæone mense, vel ipsa æstate jam sãnita, commissã fuerit? Mihi certe suspicio suboritur, Demosthenis textum depravatam esse. neque tamen facile dixerim, qua ratione ille corrigi, sanarique debeat. Id unam observo, quod in Phocidis, Bœotiaque finibus, inter Elateam, Phocensium urbem, quæ jampridem a Philippo occupata fuerat, et Chæroneam Bœotia civitatem, quam postremo Philippus ingenti Græcorum clade celebrem reddidit, Orchomenus urbs reperitur, atque exinde XX stadiorum intervallo, Asplendon, sive Splendon. Homero Iliad. II. v. 18. Pausaniæ l. 10. cæterisque Geographis memorata. De Splendone vero sic Strabo: Εἰς τὴν Εἰδέελας μετανομάσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ γῆ, ἰδὲ καὶ τὸ τὰς τρισηξήματι ἐκ τοῦ εἰδελῶ κλίματι, ὡς ἐστὶ τῆς κατοικίης. καὶ μάλιστα τὸ εὐχειμερινόν. l. 9. Vide Eustath. ad Iliad. B. v. 19. Quid ergo si Splendonem illam, non Εἰδέελας solum, sed etiam, Εὐχειμερινὴν vocatam esse quis dixerit, aut Εὐχειμερινῆς nomine urbem illam, finitimamque regionem a Demosthene hic indicatam esse conjiciat, ut ostenderet

Athenienses Philippo ex Elateæ finibus in Bœotiam vel Chæroneam properanti primo prope Cephissum amnem, aut Melanem, qui Splendonem alluebat, deinde vero prope Splendonem ipsam, aut Orchomenum, acriter restitisse, quamvis postremo apud Chæroneam profligati illi fuerint? Si ejusmodi conjecturæ locus supersit, fortassis Demosthenes scripserat καὶ τὴν περὶ τὴν Εὐχειμερινὴν, et altero circa Euehemerinen conflictu; atque ipsa articali iteratio imperitum librarium impulit, ut καὶ τὴν χειμερινὴν, nullo, ut opinor, sensu nobis obtruderet. Sed hæc divinando solum hic protuli." Hæc ille Vir præstantissimus. Quod si Hyems una intercesserit inter fœdus cum Thebanis initum, et pugnam ad Chæroneam, quidni recepta lectio confirmaretur? Quod tamen fieri non potuit, si mense Scirrhophorione, (aut Hecatombæone demum) icerint istud fœdus, et Metagitnione proxime sequenti, pugnaverint. TAYLOR.

Ἐπὶ τῷ ποταμῷ] Cephissum si. intelligunt plerique: pugna autem posterior, χειμερινὴ, *hyeme* illa commissã est, quæ inter fœdas cum Thebanis initum et praelium Chæronense intercessit. Supra not. ad §. 51. ad fin. STOCK.

Δυσμερινόν] Παρὰ τὸ δυσμερινόν. Homerus δυσμερινόν κατ' ἐπίθετον τῷ ε. facit. WOLF. Loca Homeri sunt in Odyss. E. 73. T. 514. HARL.

Κεθεῖτο] Κεθεῖτο Reg. α. ε. Vide T. Magistr. supra a me adductum, ad §. 6. Hunc locum etiam laudat idem Lexicographus v. Ζηλῶ. TAYLOR. v. 5. ἐπράττετο: Tayl.

Πᾶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, μᾶλλον δ' οὐδ' ὅσια] Id est, qui fieri potest, ut non ipse indigno facto se aliiget, atque adeo nefario? ἐπίθετον enim cum dicebant, et εὐχέειν, significabant impium, nefarium, sceleratum, sicut contra ἕσιον sanctum, ἀγνόν, καὶ εὐαγῆ, καὶ κατὰξῆ, innocentem, et nullo scelere contaminatum. Et edit. HERVAG.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἄμα δ' εἴ τι ¹ γένοιτο ἀναφορὰν. Τί οὖν; εἴποι τις ἄν, σὺ τοσοῦτον ² ὑπερῆρας ῥώμῃ καὶ τόλμῃ τοὺς ἄλλους, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός; Οὐ λέγω ταῦτα, ἀλλ' οὕτως ἐπεπείσμην μέγαν εἶναι τὸν κατειληφότα κίνδυνον τὴν πόλιν, ὥστ' οὐκ ἔδοκει μοι ³ ὥραν οὐδὲ πρόνοιαν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δίδόναι, ἀλλ' ἀγαπητὸν εἶναι, 302 εἰ μηδὲν παραλείπων τις ἂν δεῖ πράξειεν. ἐπεπείσμην δ' ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν, ὅμως δ' ἐπεπείσμην, μήτε γράφοντ' ἄν ἐμοῦ γράψαι βέλτιον μηδένα, μήτε πρᾶττοντα πρᾶξαι, μήτε πρῆβέοντα πρῆβεῦσαι προθυμότερον ⁴ μηδὲ δικαιοτέρον. διὰ ταῦτ' ἐν ἅπασιν ἑμαυτὸν ἔταττον. Λέγε δὴ τὰς ἐπιστολάς ⁵ τὰς τοῦ Φιλίππου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον ἢ ἐμὴ πολιτεία, Αἰσχίνη· ταύτην τὴν φωνὴν ἐκεῖνος ἀφῆκε δι' ἐμέ, πολλοὺς καὶ θρασεῖς τὰ πρὸ τούτων τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγους.

¹ † γίγνοιτο   ² ὑπερῆρας τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ   ³ χῶραν οὐδὲ *πρόνοιας
⁴ † μήτε   ⁵ † Desunt articuli.

crimen in alium, ut solent qui excusant. Aliter tamen accipitur paulo inferius, ὅτι τὸ μὲν ἔστ' ἀνεγκλιεῖν ἐπ' ἐκείνους καὶ τὰς τῶν δικαστηρίων γνώσεις, καὶ τὸ, τοῦτον αὐτὸν ἐκεῖνον μὴ κατηγορητέον, τῶν ταῦτα γραφάντων ἄπερ οὗτος νυνί, καὶ τὸ, τοὺς νόμους μηκέτι ἔαν περὶ τῶν οὕτω πραχθέντων κατηγορεῖν, nempe quod huic adversus illos, et adversus judiciorum cognitiones recusare criminationem multipliciter licet. Primum enim dicet praedicta in illorum absolute facta, deinde quod huic non licet accusare Ctesiphontem, qui prius illis negotium nullum exhibuerit, qui eadem tum tulerunt, quæ hic nunc tulit, et quod legibus non liceat jam hujusmodi res criminari. hic ἀναφέρειν pro recusare ponitur, hoc est, exceptione crimen summovere et rejicere. Et edit. HERVAG.

Ἄναφορὰν] Μετάθεσιν τῆς ἀληθείας. σχ. Vide Harpocrat. Suid. in ν. Vales. ad Harpocr. pag. 20. et Æschin. pag. 277. 4. R. 275. l. ult. T. TAYLOR.

Ἄναφορὰν] Vox forensis. Actio subsidiaria, qua quis crimen sibi illatum in alium rejicit. Harpoc. Vel exponi possit simpliciter, recursus, receptaculum. Æsch. de fals. leg. νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν κατέλιπεν τὴν

εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, nunc autem sibi reliquit P. Aths. in latendi facultate recessum. Vid. Polluc. VI. 184. STOCK.

Χῶραν] [Ita Tayl.] Omnino ὥραν, ut olim correxeram. Præsto sunt MSS. Feliciani. Gaelph. Vindob. et Reg. a. TAYLOR.

Πρόνοιαν] Non necessario Reiske emendationem πρόνοιας intulit, quam et constructio verborum respuere videtur. WUNDERL.

Προθυμότερον] F. γράφοντα—γράψαι βέλτιον—μήτε πρᾶττοντά τι πρᾶξαι προθυμότερον, μήτε πρῆβέοντα πρῆβεῦσαι δικαιοτέρον. Jam omnia pariter procedunt. Et multa sunt, quæ hanc correctionem suadent. TAYLOR. v. 10. πρ. τι πρᾶξ. Tayl.

Τὰς τοῦ] Optimorum Codd. auctoritate et Græcæ linguæ ratione postulantis, addidi. WUNDERL.

Τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγους] Κατὰ τῆς πόλεως ἐπηρμένως λαλήσας. Aretinus: Contra urbem minitatus. Perionias: Verba audaciæ arrogantiaque plena jactare solitus. Meletus: Cum antea semper multa et superba verba contra hanc civitatem efferreret. Melanchtho: Cum antea superba multa huic civitati minitatus esset. WOLF.

Ἐπαιρόμενος] Ulpianus per ἐπαίρων exponit. Vid. Harpocr. et Suid. de hoc

Ἄνδ' ὧν δικαίως ἐστεφανούμην ὑπὸ τούτων, καὶ σὺ παρ-
 ὧν οὐκ ἀντέλεγες, ὃ δὲ γραψάμενος Διώνδας τὸ πέμπτον
 μέρος τῶν ψήφων οὐκ ἔλαβε. Καί μοι λέγε ταῦτα τὰ
 ψηφίσματα, τὰ τότε μὲν ἀποπεφευγότα, ὑπὸ τούτου δ'
 οὐδὲ γραφέντα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ξέ. Ταυτὶ τὰ ψηφίσματα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 τὰς αὐτὰς συλλαβὰς καὶ ¹ ταῦτα ῥήματα ἔχει, ἄπερ
 πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν
 οὕτως· καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης οὐτ' ἐδίωξεν αὐτός, οὔτε τῷ
 γραψαμένῳ συγκατήγορησε. Καίτοι τότε τὸν Δημομέλην
 τὸν ταῦτα γράφοντα καὶ τὸν Ὑπερίδην, εἶπερ ἄληθῆ
 μου νῦν κατηγορεῖ, μᾶλλον ἂν εἰκότως ἢ τόνδ' ἐδίωκε.
² Διὰ τί; Ὅτι τῷ μὲν ἔστ' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους καὶ τὰς
 τῶν δικαστηρίων γνώσεις καὶ τὸ τοῦτον αὐτὸν ἐκείνων μὴ
 03 κατηγορηκέναι ταῦτα γραψάντων, ἄπερ οὗτος νυνί, καὶ τὸ
 τοὺς νόμους μηκέτ' ἔαν περὶ τῶν οὕτω πραχθέντων κατη-
 γορεῖν, καὶ πολλὰ ἕτερα· τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἂν
 ἐκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ, πρὶν τι τούτων προλαβεῖν.

¹ † τὰ αὐτὰ

² † διατί;

loco Demosthenis, Meurs. III. Attic. Lect. 18. TAYLOR.

Ὁ δὲ γραψάμενος Διώνδας] De hoc et Plutarchus in vita minore Demosthenis, ὑπωμόσατο Διώνδας. WOLF.

Ψηφίσματα—γραφέντα] Κατηγορηθέντα explicat σχ. Recte. atque id eo libentius annoto, quoniam mox v. 12. sequitur γράφοντα τὰ ψηφίσματα in sensu paulo alieniore. Et potius οὐ γραφέντα, uti Harl. et ε. TAYLOR.

ξέ. Ὑπερίδην] Cf. Ruliken. ad Rutil. p. 64. et LXIX. HARL.

τῷ μὲν] i. e. Ctesiphonti. TAYLOR. Vid. Var. Lect.

Ἐκείνων] [Ita Tayl.] Ἐκείνων legit Ulpianus, sed non eadem felicitate interpretatur, sc. τῶν ψηφισμάτων. ἐκείνων pariter Aug. Ital. Harl. Vindob. cum Edit. Luteciana. Verum non est accusare de cicta, sed eos, qui tulerunt, ut recte Wolfius vertit: et ut recte alii: non haber costui accusati quelli che haveano scritto il medesimo che costui hora. TAYLOR. mox ταῦτα Tayl.

Τότε δ' αὐτὸ] F. τότε δ' αὖ τὸ πρᾶγμα. Tum vero vicissim. Locutio est pura puta

Græcanica. Vide ad Æschin. 546. pen. R. 426. 6. T. TAYLOR.

Ἄν ἐκρίνετο—πρὶν τι] Subaudi δικαστὰς, priusquam iudices aliquid horum præciperent, i. e. præjudicatum acciperent. AUGER.

Ἄνεκρίνετο] [Ita Tayl.] Reiskius, qui Marklandum ob particulam ἂν illatam ad §. λ'. acerbius taxavit, ipse eam huic loco male intulisse censendus est. Nam τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνεκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ, πρὶν τι τούτων προλαβεῖν, ubi ἂν ἐκρίνετο de conjectura ille reposuit, εἰ μ' ἐδίωκε Αἰσχίνης ex contextu supplendum, et res ipsa, nulla conditione adjecta, æque pro certa accipienda est, ut verba, quæ sequuntur Ἄλλ' οὐκ ἦν τότε—οὐκ ἦν τότε ταῦτα. De terrere Reiskium debebant loca, ut §. νδ'. Εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρόδηλα τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι—οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν, εἶπερ ἢ δόξης, ἢ προγόνων, ἢ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος εἶχε λόγον. et §. νη'. Εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι πρόδηλα τὰ μέλλοντα, Αἰσχίνη, μόνῳ τῶν ἄλλων, ὅτ' ἐβουλεύεθ' ἢ πόλις περὶ τούτων, τότε εἶδει σε προλέγειν. §. οδ'. Μετὰ γὰρ τὴν μάχην εὐδὺς ὁ δῆμος—ἠνίκ' οὐδὲ ἀγνωμονῆσαι τι. θαυμαστὸν ἦν. ταῖς πολ-

ξς'. Ἄλλ' οὐκ ἦν οἶμαι τότε, ἃ νυνὶ ποιεῖ, ἐκ παλαιῶν χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέζαντα, ἃ μήτε προήδει μηδεὶς μήτ' ἂν ὤψθη τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλειν, καὶ μετενεγκόντα τοὺς χρόνους, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις, δοκεῖν τι λέγειν. οὐκ ἦν τότε ταῦτα, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ἔγγυς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν καὶ μόνον οὐκ ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστα ἐχόντων, πάντες ἐγίγνοντο ἂν οἱ λόγοι. διόπερ τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγῶν ἡν ὕστερον ἠκεῖ, ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ οὐχὶ τῶν πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς, καὶ λόγου κρίσιν, οὐ τοῦ τῆ πόλει συμφέροντος ἔσεσθαι.

ξζ'. Εἶτα σοφίζεται, καὶ φησι προσήκειν, ἧς μὲν οἴκοθεν ἠκεῖ ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελήσασιν ὡςπερ δ' ὅταν οἴομενοι περιεῖναι χρήματά τω λογίζησθε, ἂν καθαρὰ ὦσιν

¹ ὑμᾶς [ὑπολαμβάνων], καὶ † λόγων

λους πρὸς ἐμὲ, πρῶτον μὲν, περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως βουλευόμενος, τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. ubi Marklandus, θαυμαστόν ἂν ἦν *fuisse legendum esse opinans, sensu—nulla enim prorsus conditio cogitari potest—æque turpiter aberravit, quam cum §. ζς'. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πράττειν, Αἰσχίνη, τὸν καλὸν καγαθὸν πολίτην δεῖ, ὃν κατορθοῦμένων μὲν, ὃ γῆ καὶ θεοί! μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχεν εἶναι, καὶ τὸ δικαίως προσῆν, ὡς ἑτέρως δὲ συμβάντων, τὸ γοῦν—εὐδοκιμεῖν περίεστι καὶ τὸ μηδένα μέμφοσθαι τὴν πόλιν. ὑπῆρχεν ἂν εἶναι *reponendum esse conjiciebat. Nam ὃν κατορθοῦμένων—ὑπῆρχεν dictum est pro ἃ εἰ κατορθοῦντο—ὑπῆρχεν, Demosthenesque, factum esse, ut civitas Atheniensium tum floureret, certo pronuntiat. Miror igitur neque §. ζς'. Καίτοι ταύτης τῆς μελέτης, Αἰσχίνη, καὶ τῆς ἐπιμελείας, εἴπερ ἐμ ψυχῆς δικαίας ἐγίγνετο καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα προηρημένης, τοὺς καρπούς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι neque §. κθ'. νς'. Marklandum aut Reiskium quidquam mutandum censuisse. Nos ejusmodi locis abstinendum esse statuimus, reputantes iidem, quantum ἐβουλόμην et ἐβουλόμην ἂν apud Æsch. in Ctes. §. 2. et 99. differant. Nec apud Ciceronem Philipp. II. c. 10. Utinam, Cn. Pompei, cum C. Cæsare societatem aut numquam coisses aut numquam diremisses! Fuit alterum gravitatis, alterum prudentiæ tuæ, erunt, opinor,**

qui indicativum fuit labefactare audeant. WUNDERL.

Τούτων] Ἀν τοῦτον, sc. Æschinem? MARKLAND.

Προλαβεῖν] Προσλαβεῖν Aug. Vind. Reg. a. Non essendo ancora niuna di queste cose seguite: Ferrus. Antequam aliquod de his præjudicium acceptum esset: Anon. Venet. Ac tunc quidem res ipsa per se perpenderet et disceptaretur, priusquam quicquam horum antecessisset, priusquam ullum præjudicium factum esset: Lambinus. Vides hominem sibi ipsi fere displicere. TAYLOR.

ξς'. Αὐτῆς ἀλ. ἐγ. οὔσης τ. ἐρ.] [Ita Tayl.] Γ. αὐτῆς τῆς ἀληθείας. MARKLAND. Ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας. Ven. Ital. a. ζ. Regionum. Forte ἐπὶ τῆς ἀληθείας, ut Guelph. Aug. Vindob. atque uti ex lectione Cod. Italici conjecturam fecit ille, qui istud exemplar contulit. Porro Voces, ἐγγυς οὔσης absunt a Guelph. et Reg. a. et puto glossam olim fuisse. TAYLOR.

Ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας] *Corum veritate ipsa, ἐγγυς τῶν ἔργων, prope eventa, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν (scil. αὐτῶν), vobis ea adhuc recenti memoria continentibus. HARL.*

Παρ' αὐτὰ τὰ πράγμα.] *Sub ipsa facta; h. e. tempore, quo ista gerebantur. cf. infra c. 88. ab initio. IDEM.*

Ποιήσειν ὑμᾶς ὑπολαμβάνων]. Ita Tayl. V. Var. Lect. et v. 10. γέ μοι, et v. ult. κἂν.

ξζ'. Κἂν καθαρὰ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

μον· ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ἑλλήσποντον ἔχειν Φίλιππον λαβόντα Βυζάντιον, συμπολεμεῖν τοὺς Βυζαντίους μεθ' ἡμῶν πρὸς ἑκεῖνον. Ἄρα σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται; ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα, ἀλλ' οὐχ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονευθήσεται σκέψασθαι; Καὶ οὐκέτι προστίθῃμι, ὅτι τῆς μὲν ὠμότητος, ἣν ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν κύριος κατέστη Φίλιππος ἔστιν ἰδεῖν, ἑτέροις πειραθῆναι συνέβη, τῆς δὲ φιλανθρωπίας, ἣν τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλλόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐπλάττετο, ὑμεῖς καλῶς ποιοῦντες τοὺς καρποὺς κεκόμισθε.

ξή. Ἄλλ' εἴω ταῦτα. Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτ' εἰπεῖν ὀκνήσω, ὅτι ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν οὐκ ἂν, οἷα σὺ νῦν ἔλεγες, τοιαῦτα κατηγόρει, 305 παραδείγματα πλάττων καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος, — πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο, οὐχ ὄραϊς; γέγονε τὰ τῶν

¹ ἐκεῖνον ἐποίησεν. ἄρα

ex parte ad mare pertinet, toto belli tempore esset. Meletus: Atticum ex mari toto belli tempore tutam fuisse. Verba sic ordinata: Τὴν Ἀττικὴν εἶναι ἐκ θαλάττης ἐν εἰρήνῃ πάντα τὸν πόλεμον. WOLF.

Πάντα τὸν πόλεμον] *Toto tempore belli. Ita Græci accusativis utuntur, non significantibus temporis spatium. Ex edit. HERVAG.*

Ἐκεῖνον] *Ad finem hujus periodi adjungunt MSS. non in scite, vocem ἐποίησεν. Istud vide. TAYLOR. V. Var. Lect.*

Ἐκεῖνον ἐποίησεν] *Ἐποίησεν, quod plures codd. omittunt, secludendam puto. Vide §. ξ'. in fin. quæ de v. δεῖ notavi. WUNDERL.*

Ἀντανελεῖν] *Ἀνταναιρεῖσθαι. σχ. Profecto hujusmodi glossa non multum promovemus. Ita vertit Etruscus: Overo parti egli, che bisogni spegner queste dalla memoria degli huomini, e non operare, come in perpetuo se n' habbiano a ricordare? Et pariter Venetos ille, cujus nomen ignoratur. Et Lambinus quoque: Tu has [rationes] contrario judicio delere ac de medio tollere putas oportere, et non, quomodo earum memoria posteris prodatur sempiterna, videre? Certe hæc non satis sunt sana. Neque tamen in Codd. quidquam est adjumenti. Vide Wolfium supra. TAYLOR.*

Ἀντανελεῖν] *Ad calculos revocata delere, convenientibus inter se accepti expensique rationibus. STOCK.*

Καὶ οὐκέτι προστίθῃμι κ. τ. λ.] *Vide*

Dionys. Halic. de Thucyd. judic. §. 54. p. 163. TAYLOR.

Καθάπαξ] *Omniino. Supra §. 58. οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως. Videatur T. Magister. IDEM.*

Περιβαλλόμενος] *Μηχανὴν περιτιθεῖς περὶ τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων. σχ. In animo concipiens, moliens, etc. Et profecto cum hujusmodi glossam in Harpocracione reperiamus, scil. προβαλλομένους, ἀντὶ τοῦ, ὑποτιθεμένους· οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὡς Δημοσθένους ὑπὲρ Κτησιφῶντος, pene adducor, ut credam, Lexicographum hunc locum respexisse, et textum Demosthenis ad eam normam esse reformandum. Certe Valesius errat, qui credit, hic ab Harpocracione intelligi istud τὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, quod occurrat §. κή. Quod longe alia res est. IDEM.*

ξή. Πάνυ κ. τ. λ.] *Ironice. Sic Æschines, p. 492. 1. R. 403. 14. T. πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι. MARKLAND.*

Παρὰ τοῦτο] *Διὰ τοῦτο Codd. Ven. et Reg. ζ. Minus istud probo. Παρὰ inter alia significata, quorum nonnulla sunt exquisitiora, et vulgarem aciem effugiant, illum in hoc loco habet usum, ut ita fere exponere possimus: The fate of Greece did not depend upon my using this expression or that, οὐ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. Disputat de hoc loco, et de vi hujus locutionis, H. Steph. Thes. ΠΙ. 38. et æquipollere censet idiomati Gallico, à cela pres. Cui ego non obtem-*

Ἑλλήνων ¹ πράγματα, εἰ τοῦτὶ τὸ ῥῆμα ἀλλὰ μὴ τοῦτὶ διελέχθη ἐγὼ, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα —, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἂν ἐσκόπει, τίνας εἶχεν ἀφορμὰς ἢ πόλεις καὶ τίνας δυνάμεις, ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῆειν, καὶ τίνας συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ἐπιστάς ἐγὼ, καὶ πῶς εἶχε τὰ τῶν ἐναντίων· εἴτ' εἰ μὲν ἐλάττους ἐποίησα τὰς δυνάμεις, παρ' ἐμοὶ τὰ δίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν, εἰ δὲ πολλῶν μείζους, οὐκ ἂν ἐσυκοφάντει. Ἐπειδὴ δὲ σὺ τοῦτο πέφευγας, ἐγὼ ποιήσω· καὶ σκοπεῖτε, εἰ δικαίως χρήσομαι τῷ λόγῳ.

ξδ'. Δύναμιν μὲν τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις τοὺς νησιώτας, οὐχ ἅπαντας, ἀλλὰ τοὺς ἀσθενεστάτους· οὔτε γὰρ Χίος οὔτε Ῥόδος οὔτε Κέρκυρα μεθ' ἡμῶν ἦν. χρημάτων δὲ συνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα· καὶ ταῦτ' ἦν προεξειλεγμένα. ὄπλιτην δ' ἢ ἵππεά πλὴν τῶν οἰκείων

¹ [πράγματα]

² † αὐτῇ

pero. Non longe abest ab usu et proprietate τοῦ διὰ, quod modo vidimus in ejus locum substitui. Simile fere mox occurret, §. οά. εἴπερ ἐνεδέχεται παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς. *If you could do it for the times.* Hæc verba ad meam fere sententiam interpretatur Etruscus: *Percioche in questo, ben sai [ironice satis verum] consiste una gran parte della salute de' Greci, se questo vocabolo, e non quello ho io usato.* Ita Lambinus: *In hoc enim positæ sunt fortunæ Græciæ, scilicet utrum hoc an illud verbum in oratione posuerim, huc an illuc manum porrexerim.* Alludit ad hunc locum Cicero Orat. §. 8. *Itaque se purgans jocatur Demosthenes, negat in eo positas esse fortunæ Græciæ, in hoc eum, huc, an illuc, manum porrexerit.* D. Augustinus contra Crescon. l. 2. init. *Si enim Demosthenes, clarissimus Oratorum, quibus verborum tanta fuit cura, quanta rerum auctoribus nostris, cum tamen ei nonnullam locutionis insolentiam objecisset Æschines, negavit ille, in eo positas esse fortunæ Græciæ, illone an illo verbo usus fuerit, et huc an illuc manum porrexerit.* D. denique Ambrosius in Lucam cap. 2. *Nam si Orator, illorum qui phaleras sermonum sequuntur, negat, in hoc fortunæ positas esse Græciæ, hoc an illo verbo usus sit, sed rem spectandam putat, cætera.* TAYLOR. Conf. Sæilerum in sua interpretatione german. ad h. l. et Plinium VIII. ep. 26. a Taylora jam supra pag. 321. nr. 87. laudatum, ad quem

conferas interpretes in editione Cortii, et Gesnerum in sua editione. HARL.

Πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο (οὐχ ὄρεας) γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα] Quod est apud Isocratem οὐ παρὰ ταῦτ' ἐστὶν pro eo quod est, non in his positum est rerum momentum, non hæc ad rem magnopere pertinent, Demosthenes hic pleno sermone dixit. Tale est illud Luciani in tertio: *Non pondera rerum non momenta sumus.* quod autem mox sequitur, ἀλλὰ μὴ τοῦτὶ διελέχθη ἐγὼ, notandum, ἀλλὰ μὴ interrogativum, pro nunquid igitur? sed nunquid? poni, quemadmodum ἄρα μή. Cum vero non est interrogativum, ut hoc loco, pro non autem, non autem sic, non potius, sicut etiam ἀλλ' οὐ, καὶ, ἀλλ' οὐχί. Ex edit. HERVAG.

Γέγονε] Ἦγουν αὐξήσιν ἔλαβον. σχ. Dubito multum de ista Interpretatione. TAYLOR. v. 5. εἰσῆοι, et v. 7. ἐδείκνυες, et v. 8. ἐσυκοφάντεις Tayl.

Ἄλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἂν ἐσκόπει] Similem contentionem Regui et Democratiae vide et apud Isocratem in Nicocle. WOLF.

Ἐπ'] F. ἐξ. Vide notata ad §. ξ. MARKLAND.

Ἀφορμὰς] Cf. Budæi comm. L. Gr. p. 1005. ed. Basil. ubi etiam noster locus laudatur. HARL.

ξθ'. Τοὺς νησιώτας] Interpretarer, quod attinet ad insulares. V. ad Tyrtaeum, vers. 5. in Chrestom. mea gr. poetica. IDEM.

Προεξειλεγμένα] Ulpianus habet προαπατημένα. Quod non intelligo. I quali

οὐδένα· ὁ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἔχθρῶν, οὗτοι ¹ παρεσκευάκεσαν τοὺς περιχώρους πάντας ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω, ² Μεγαρέας, Θηβαίους, ³ Εὐβοᾶς. Καὶ τὰ μὲν τῆς πόλεως οὕτως ὑπῆρχεν ἔχοντα, καὶ οὐδεὶς ἂν ἔχοι παρὰ ταῦτ' εἰπεῖν ἄλλο οὐδέν· τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, σκέψασθε πῶς. Πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὢν, ὁ τῶν εἰς τὸν πόλεμον μέγιστόν ἐστιν ἀπάντων. εἴθ' οὗτοι τὰ ὄπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεί· ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει. καὶ ἔπραττεν, ἃ δόξειεν ⁴ αὐτῷ, οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος, οὐδ' ὑπὸ τῶν ⁵ συκοφαντῶν κρινόμενος, οὐδὲ γραφὰς φεύγων παρανόμων, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν οὐδενί, ἀλλ' ἀπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμών, κύριος ⁶ πάντων. Ἐγὼ δ' ὁ πρὸς τοῦτον ἀντιτεταγμένος—καὶ γὰρ τοῦτ' ἐξετάσαι δίκαιον—τίνος κύριος ἦν; Οὐδενός. αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν οὐ μόνου μετεῖχον ἐγώ, ⁷ ἐξ ἴσου προὔτιθετε ὑμεῖς ^{πρῶτον} τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἐμοί, καὶ ὅσα οὗτοι περιγένοιτο ἐμοῦ—πολλὰ δ' ἐγίγνετο τοιαῦτα, δι' ἣν ἕκαστον τύχοι

¹ † παρεσκευάκεισαν

² † μεγαρεῖς
⁶ πάντων ὢν.

³ † εὐβοᾶς

⁴ † αὐτῷ
⁷ † ἐξἴσου

⁵ † συκοφαντούντων

anco erano stati per l' addietro riscossi : Etruscus. Atque ista [talenta] ante fuerant consumta : Anon. Ven. Vectigal erat in singulas civitates descriptum circiter quater millies centies, atque hæc pecunia jam erat redacta : Lambinus. Exige per avance : Interpres Gallicus. Si igitur de Tributis anticipatis et ante diem collectis intelligamus, fortasse in Ulpiano legendum erit προαπαιτούμενα. Interea animadvertat lector, vocem hanc προεξελεγμένα Wolfianam esse, non Demosthenis, si qua Codd. fides. Ubique enim exarari video προεξελεγμένα. TAYLOR. v. 4. deest καὶ, et v. 8. ὢν αὐτ., et v. 17. μόνον Tayl.

Ων] MStis placere video, et Lambino, aliquid istiusmodi : ἦρχε τῶν ἀκολουθούντων, αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὢν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. Ὁ μέγιστόν ἐστιν ἀπάντων. TAYLOR.

Αὐτοκράτωρ] Αὐτοκράτωρ est, qui liberam habet plenamque rei constituendæ potestatem. Unde αὐτοκράτορες πρέσβεις apud Plutarchum. Vide Comment. Budæi. Ex edit. HERVAG.

Δεσπότης, ἡγεμών, κύριος] Ad vim horum verborum et totius periodi bene perspicendam, cogita Athenienses, libertatis studiosissimos, et omnis dominatus atque

tyrannidos osores. Conglomerat igitur Demosthenes, auget et quasi condensat omnia, quæ Philippum tyrannum et oppressorem libertatis luculenter referre, et huic invidiam odiumque possint conflare. Tum, ut sua in rempublicam merita reddat illustriora, instituit comparisonem, et, quid profecerit, presse recenset. Mire igitur diminuisset vim omnemque perdidisset colorem, si fuisset loquacior. HARL.

Πολλὰ δ' ἐγίγνετο τοιαῦτα δι' ἣν ἕκαστον τύχοι πρόφασιν] Multa enim hujuscemodi variis ex occasionibus fiebant. Ubi notanda dicendi formula, ὅπως ἔτυχε quod temere est, et sine judicio, ut idem alibi, κατεσκευάσεν αὐτοῖς νομοθετεῖν ὅταν τις βούληται καὶ ὃν ἂν τυχῆ τὸν τρόπον, prout fortuna tulerit, prout evenerit. Ita in hac etiam supra, οὐδὲ γὰρ ὢν ἔτυχε ἦν, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. Neque vero unus erat quodrumlibet hominum, sed ex eorum numero, quos populus devovere solet, dirisque execrationibus prosequi. Idem alibi, νῆ Δί' ἀλλ' ὅπως ἔτυχε ταῦτα τὰ γράμματα ἔστηκε. At enim ipsæ literæ obscuro quodam loco, temereque positæ sunt, &c. Ex edit. HERVAG.

Ἐκαστον τ.] Ἐκαστ' ἂν τ. Et paulo ante ἂ ἂν δόξειεν. MARKLAND.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τί ἂν οἴεσθε, εἰ τότε ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου ἀπῆλθον αἱ πόλεις καὶ προσέθεντο Φιλίππῳ, καὶ ἅμα Εὐβοίας καὶ Θηβῶν καὶ Βυζαντίου κύριος κατέστη, τί ποιεῖν ἂν ἢ τί λέγειν οἴεσθε τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους τουτουςί; Οὐχ ὡς ἐξεδόθησαν; οὐχ ὡς ἀπηλλάθησαν βουλόμενοι μεθ' ἡμῶν εἶναι; εἴτα τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου διὰ ¹ Βυζαντίων ἐγκρατῆς κατέστηκε, καὶ τῆς σιτοπομπείας τῆς τῶν Ἑλλήνων κύριος ² γέγονε, πόλεμος δ' ὁμορος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κεκόμισται, ἀπλους δ' ἢ θάλαττα ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὀρμωμένων ληστῶν γέγονεν; οὐκ ἂν ταῦτ' ἔλεγον καὶ πολλά γε πρὸς τούτοις ἕτερα; Πονηρόν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρόν ὁ συκοφάντης αἰεί, καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον· τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τ' ἀνθρώπιόν ἐστιν, οὐδὲν ἐξ ἀρχῆς ³ ὑγιὲς πεποιηκὸς οὐδ' ἐλεύθερον, ⁴ αὐτοτραγικὸς πῖθηκος, ἀρουραῖος Οἰνόμαος,

¹ Βυζάντιον² [γέγονε]³ ὑγιὲς ἐξ ἀρχῆς⁴ *αὐτοτραγικοπίθηκος

οα'. Τί ἂν οἴεσθε κ. τ. λ.] Τοῦτο γοῦν λαμπρὰν τῷ Δημοσθένει παρρησίαν ἐδίδου, καὶ τὸν κόρον ἀφήρει τῶν ἐπαίνων, οἷς παρὰ πάντα τὸν λόγον ἐμοῦ τι τὸν ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου κέχρηται, σεμνυόμενος, οἷς ἐνεκαλεῖτο περὶ τοῦ πολέμου πρεσβεύμασι καὶ ψηφισμασιν—καὶ τὰ Δημοσθένους τοιαῦτα. Τίς δ' οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με δικαίως, εἴ τι τῶν τῆ πόλει καλῶν ὑπαρχόντων, λόγῳ μόνον αἰσχύνειν ἐπεχείρησα; Καί, τί ἂν οἴεσθε λέγειν τοὺς μιαροῦς τούτους ἀνθρώπους, εἰ τότε μου περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου, ἀπῆλθον αἱ πόλεις; Καὶ ὅπως ὁ περὶ τοῦ Στεφάνου λόγος εὐφύεστατα ταῖς ἀντιθέσεσι καὶ λύσεσι τῶν αἰτιῶν ἐπεισάγει τοὺς ἐπαίνους. Plutarch. in tractatulo, Περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαιν. ἀνεπιφθ. TAYLOR. v. 4. οἴεσθε λέγ. Tayl.

Εἴτα, τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου] Hæc μιμητικῶς a Demosthene sub persona Calumniatorum dicta ego verti κατὰ πλαγιασμέν, ἀλλ' οὐκ αὐτοπροσώπως. Quod si displicet, hæc reponas licebit: Itaque et Hellespontum per Byzantios obtinuit, et frumenti in Græciam importationem in potestatem suam redegit, et bellum finitivum ac grave in Atticum per Thebanos est illatum, et mare propter grassantes ex Eubæa piratas navigari non potest. Nonne hæc etc. WOLF.

Κατέστηκε] Κατέστη vel κατέστη alii. Et quidem Ven. cum ε. et η. Regionum, adjuncta voce Φίλιππος. τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου ἐγκρατῆς κατέστη Φίλιππος. TAYLOR.

Πονηρόν κ. τ. λ.] Vide Hermogen. pagg. 241. 271. Not. supra, ad §. λά. IDEM.

Κίναδος] Κίναιδος Guelph. Vind. et Reg. a. e. Vide §. νβ'. et Æsch. c. Ctesiph. §. νγ'. IDEM.

αὐτοτραγικὸς πῖθηκος] Διὰ τὸ ἀπαίδευτον ὄντα, τῆ φύσει χρώμενον, ὥσπερ οἱ πῖθηκοι, τραγωδίας ὑποκρίνεσθαι. WOLF.

αὐτοτραγικὸς πῖθηκος] Οἰκοθεν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχει τὸ πῖθηκίζεσθαι. Ulpian. Lexicographi videntur legisse τραγικὸς πῖθηκος. Ita Harpocr. Τραγικὸς πῖθηκος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἔοικε λέγειν τοῦτο ὁ ῥήτωρ, ὡς καὶ παρὰ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου, καὶ μιμουμένου μᾶλλον τραγωδοῦς, ἢ τραγωδεῖν δυναμένου. Adde Suidam in v. et Photium MS. TAYLOR. v. 14. ἀνθρώπ. Tayl.

αὐτοτραγικὸς πῖθηκος] Æschinem Tragicam simiam vocat, quod cum esset nequissimus, splendidis verbis probam civem ageret. Erasm. Et edit. HERVAG.

Ἄρουραῖος Οἰνόμαος] Διὰ τὸ ἐν ἀγροῖς ὑποκρίνεσθαι τὸν Οἰνόμαον. WOLF. Supra §. νε'. Vide Hesych. v. Ἄρουραῖος Οἰνόμαος, qui hunc locum spectat, virosque doctos in postrema et luculentissima Editione istius Auctoris, H. Steph. Thes. I. 544. Hermog. p. 356. et Tourrellium ad hunc locum. TAYLOR.

Ἄρουραῖος Οἰνόμαος] Enomaus, rex Elis, qui curuli certamine victus a Pelope, regnum amisit. Hujus personam cum in Colytto, pago Attico, quondam sustineret Æschines, turpiter in scena decidisse fertur. STOCK.

παράσημος ῥήτωρ. Τί γὰρ ἢ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἤκει
 τῇ πατρίδι; Νῦν ἡμῖν λέγεις περὶ τῶν παρεληλυθότων;
 Ὡσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενούσιν μὲν τοῖς κάμνουσιν
 08 εἰσιῶν μὴ λέγοι μηδὲ δεικνύοι, δι' ὧν ¹ ἀποφευξοῦνται τὴν
 νόσον, ² ἐπειδὴ δὲ τελευτήσείε τις αὐτῶν καὶ τὰ νομιζόμενα
³ αὐτῷ φέροιτο, ἀκολουθῶν ἐπὶ τὸ μνήμα διεξίει, εἰ τὸ
 καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος οὕτως, οὐκ ἂν ἀπέ-
 θανεν. Ἐμβρόντητε, εἶτα νῦν λέγεις;

οβ'. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὴν ἥτταν αὐτήν—εἰ ταύτη γαυ-
 ριάς, ἐφ' ἣ ⁴ στένειν σε, ὧ κατάρατε, προσῆκεν—ἐν οὐδενὶ
 τῶν παρ' ἐμοὶ γεγονυῖαν εὐρήσετε, τῇ πόλει. οὕτως
 δὲ λογίζεσθε. Οὐδαμοῦ πώποτε, οἱ προεβουτῆς ἐξε-
 πέμφθη ὑφ' ὑμῶν ἐγώ, ἠττηθεὶς ἀπὸ τῶν παρὰ Φι-
 λίππου πρέσβων, οὐκ ἐκ Θετταλίας, ⁵ οὐκ ἐξ Ἀμβρακίας,
 οὐκ ἐξ Ἰλλυριῶν, οὐ παρὰ τῶν Θρακῶν βασιλέων, οὐκ ἐκ
 Βυζαντίου, οὐκ ἄλλοθεν οὐδαμόθεν, οὐ τὰ τελευταῖα
 πρῶην ἐκ Θηβῶν· ἀλλ' ἐν οἷς κρατηθεῖεν οἱ πρέσβεις αὐτοῦ
 τῷ λόγῳ, ταῦτα τοῖς ὄπλοις ἐπιὼν κατεστρέφετο. Ταῦτ'
 οὖν ἀπαιτεῖς παρ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ⁶ αἰσχύνη τὸν αὐτὸν εἰς
 τε μαλακίαν σκώπτων καὶ τῆς τοῦ Φιλίππου δυνάμεως
 ἀξίῳ ἕνα ὄντα κρείττω γενέσθαι; καὶ ταῦτα τοῖς λόγοις·
 τίνος γὰρ ἄλλου κύριος ἦν ἐγώ; οὐ γὰρ τῆς γ' ἐκάστου
 ψυχῆς οὐδὲ τῆς τύχης τῶν παραταξαμένων οὐδὲ τῆς στρα-
 τηγίας, ἧς ἐμὲ ἀπαιτεῖς εὐθύνας· οὕτω σκαιὸς εἶ.

ογ'. Ἀλλὰ μὴν ὧν γ' ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶ-
 σαν ἐξέτασιν λάμβανε· οὐ παραιτοῦμαι. Τίνα οὖν ἐστὶ

¹ ἀποφεύζονται

² ἐπειδὴν

³ † αὐτῷ

⁴ ἐμοῦ

⁵ οὐδ'

⁶ † αἰσχύνῃ

Παράσημος ῥήτωρ] Τοῦ πονηροῦ κόμματος
 ὧν. WOLF. Citatur et explicatur ab Har-
 pocrat. et Suida, v. Παράσημος. TAYLOR.

¹ ἀποφεύζονται] [Ita Tayl.] Ex Codd.
 opt. ratione linguæ Gr. jubente, pro vul-
 gata ἀποφεύζονται recepi. Ita ὁ. κγ'. οἵτινες
 παραγενόμενοι διαλέγονται. WUNDERL.

Νομιζόμενα] Τὰ κατὰ νόμους φερόμενα
 τοῖς ἐχθροῖς. Ulrianus. Non crediderim.
 Lege τοῖς νεκροῖς. Nihil certius. TAYL.

Εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος οὕτως]
 Τὸ καὶ τὸ dixit ἀντὶ τοῦτο καὶ τοῦτο. quem-
 admodum et τὸν ἀντὶ τόνδε ponunt. Lys.
 νῦν δὲ πρῶτον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου,
 καὶ μοι κάλει τὸν καὶ τὸν, hoc est, τόνδε καὶ

τόνδε, hunc et illum. Ex edit. HERVAS.

οβ'. Ὅποι] De vi et varietate ὅποι multus
 est Dorville ad Char. p. 118. 119. add.
 Heusing. ad Plutarch. de educat. &c. p.
 24. HARL. ὅπου, et v. 9. deest αὐτήν, et
 v. 20. deest τοῦ in ed. Tayl.

Ἀμβρακίας] Ambracia urbs in Epiro
 olim nobilissima et Pyrrhi regia fuit, po-
 stea vero bellis crebris exhausta et cum
 aliis ita destructa, ut Augustus omnes in
 sinu isto desertas urbes in unam contra-
 heret, et Nicopolin vocaret. Vide Stra-
 bon. Geogr. libr. VII. pag. 500. edit.
 Almelov. et Dion. Cassium libr. 50. pag.
 487. edit. Stephani. HARL.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

φῶντα ¹ ὄνομα, οὐχ ὃ τὸν δῆμον ἐώρα τιθέμενον, οὐχ ὃ τοὺς ὀμωμοκότας δικαστάς, οὐχ ὃ τὴν ἀλήθειαν παρὰ πᾶσι βεβαιούσαν; Ναί φησιν, ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν ² φυγεῖν. Καὶ νῆ Δί' εὐδαιμόν γε. ἀλλὰ τί μᾶλλον ὃ πολλάκις μὲν φυγῶν, μηδεπώποτε 311 δ' ἐξελεγχθεῖς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ τοῦτο δικαίως; Καίτοι πρὸς γε τοῦτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν ἐστίν ³ εἰπεῖν μοι. οὐδεμίαν γὰρ πώποτ' ἐγράψατό με οὐδ' ἐδίωξε γραφὴν, ὥστε ὑπὸ σοῦ γ' ὠμολόγημαι μηδὲν εἶναι τοῦ Κεφάλου χείρων πολίτης.

ος'. Πολλαχόθεν μὲν τοίνυν ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν, οὐχ ἥκιστα δ' ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη. Ἐγὼ δ' ὅλως μὲν, ὅστις ἄνθρωπος ὦν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἠγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον· ἦν γὰρ ὃ τὰ βέλτιστα πράττειν νομίζων καὶ ἀρίστην ἔχειν οἶόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ μενεῖ ⁴ τοιαύτη μέχρι καὶ τῆς ἐσπέρας, πῶς χρὴ περὶ ταύτης λέγειν ἢ πῶς ὀνειδίζειν ἑτέρῳ; ἐπειδὴ δ' οὗτος πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τούτων ὑπερηφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ, σκέψασθε ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ θεωρήσατε, ὅσω καὶ ἀληθέστερον καὶ ἀνθρωπινώτερον ἐγὼ περὶ τῆς τύχης τούτου διαλεχθήσομαι. Ἐγὼ τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἠγοῦμαι, καὶ τοῦθ' ὁρῶ καὶ τὸν Δία τὸν Δωδω-

¹ ὄνομα τὸν Κτησιφῶντα

² φυγεῖν;

³ † εἰπεῖν ἐστί

⁴ † τοιαύτη μενεῖ

οέ. Οὐχ ὃ τὸν δῆμον] Non est utique temere factum ab Oratore, quod ad Εἰσαγγελίαν, τὸν δῆμον, ad Γραφάς, τὸν διμαστήν, ad Εὐθύνας denique τὴν ἀλήθειαν accommodaret. Taylor. Stock.

φυγεῖν—φυγῶν] Vid. Var. Lect.

Γραφὴν φυγεῖν] Γραφὴν φεύγειν est fugere persequentem in foro, h. e. reum agi. Sensus igitur loci: se numquam majestatis aut perduellionis fuisse postulatum. HARL.

ος'. Τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ] Id est, improbitatem. sic ἀγνώμων κριτής, iniquus judex est Xenophonti. Ex edit. HERVAG.

Διελέχθη] Seilerus observat, Æschinem in sua oratione, Dinarchum aliosque, fortunam Demosthenis adversam causam esse omnium maiorum, quæ ab eo tempore, quo Demosthenes rempublicam capessere cœpisset, civitatem vexassent, pro ea, quæ tunc erat, superstitione, calumniatos esse, atque Demosthenem post

calamitatem et prælium apud Chæroneam factum cessisse superstitioni plebis, et decretis suis amicorum, non suum nomen subscripsisse. Demosthenes vero hoc loco, quæ sua sit de hac religione sententia, prudenter et, ut philosophum decet, caute dicit, idemque, orator, blanditur populo, fortunam civitatis secundam efferendo. HARL. v. 15. ἠγοῦμαι. ἦν Tayl.

Ἐγὼ δ'] Ἐγὼ γ' equidem. MARKLAND.

Τύχην προφέρει] Vid. Stobæum p. 583.

Serm. CXI. TAYLOR.

ἦν] [Alii ἦν] Legendum ἦν, quam, sc. Fortunam. MARKLAND. ἦν Editio Benenati. Quod unice est verum, atque ita in suo exemplari restituerat optimus Marklandus. Corrige ergo Wolfii versionem. TAYLOR.

Εἰ μενεῖ τοιαύτη μέχρι τῆς ἐσπέρας] [Ita Tayl.] Sic Cato apud Ciceronem: Quis, inquit, est tam adolescens, cui sit exploratum, se victurum usque ad vesperam? WOLF.

ναῖον ¹ ὑμῖν καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον μαντευόμενον·
 τὴν μέντοι τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει, χαλεπὴν
 καὶ δεινὴν· τίς γὰρ Ἑλλήνων ἢ τίς βαρβάρων οὐ πολλῶν
 κακῶν καὶ μεγάλων ἐν τῷ ² παρόντι πεπεύραται; τὸ μὲν
 τοίνυν προελέσθαι τὰ κάλλιστα καὶ τὸ τῶν οἰηθέντων ἐκεί-
 νων Ἑλλήνων, εἰ ³ πρόοιντο ἡμᾶς, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάξειν,
 τούτων αὐτῶν ἀμεινον πράττειν τῆς ἀγαθῆς τύχης τῆς
 πόλεως εἶναι τίθημι· ⁴ τὸ δὲ προσκροῦσαι καὶ μὴ πάνθ' ὡς
 12 ἡβουλόμεθ' ἡμῖν συμβῆναι τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης
 τὸ ἐπιβάλλον ἐφ' ἡμᾶς ⁵ μέρος μετεκληφέναι νομίζω τὴν
 πόλιν. τὴν δ' ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἐνός ⁶ ἡμῶν
 ἐκάστου ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον εἶναι νομίζω. Ἐγὼ
 μὲν οὖν οὕτως περὶ τῆς τύχης ⁷ ἐξετάζειν ἀξιώ, ὀρθῶς καὶ
 δικαίως, ὡς ἑμαυτῷ δοκῶ, νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν·
 ὁ δὲ τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν τῆς κοινῆς τῆς πόλεως κυριω-

¹ † ὑμῖν² παρόντι καιρῷ πεπεύραται³ πρόοιντο ἡμᾶς, ἂν ἐν⁴ τῷ⁵ [μέρος]⁶ † ἡμῶν⁷ [ἐξετάζειν]

Τὴν μέντοι—ἐπέχει] Id est, τὰ πάντα κρατοῦσαν, τῶν πάντων κατισχύουσαν, qua homines feruntur et aguntur. Est enim ἐπέχω τὸ κρατῶ, obtineo pro potestate, et regio imperio. Ex edit. HERVAG. v. 4. κακῶν ἐν τῷ παρ. πεπ. καιρῷ; et v. 7. αὐτ. ἐκείνων ἀμ. πρ. καὶ ἀγ. Tayl.

Εἰ πρόοιντο ἡμᾶς] [Ita Tayl.] F. πρόοιντο. Ἄορ. β. εὐκτικῆς μέσης. WOLF.

Ἐν—διάξειν] Cum in Aug. sec. pro ἐν esset exaratum ἂν, hanc particulam ex conject. addidit Reiske, qua lubenter careo. Vide Æsch. c. Ctes. (Demosthenes) ἠγήσατο, εἰ τῶν συμπερσεβυόντων καὶ τοῦ Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείη. τὸν μὲν Φιλοκράτην προδήλως ἀπολεῖσθαι—κινδυνεύσειν—εὐδοκιμήσειν. WUNDERL.

Τὸ δὲ προσκροῦσαι] F. τῷ δέ. Τουτέστι, διὰ δὲ τό. WOLF.

Τὸ δὲ προσκροῦσαι—ὅσ' ἤβ.—συμβῆναι] Conjecturam Wolfii τῷ, Reiskio probatam, eieci, et ὅσ' pro ὡς ex Codd. plur. et opt. recepi, illud sensu postulante, hoc grammatica iubente. Quis enim ferat τῷ pro διὰ τό? Quis constructionem νομίζω τὴν πόλιν μετεκληφέναι τὸ μέρος τῷ προσκροῦσαι, propterea quod offenderit?—Τὸ δὲ προσκροῦσαι καὶ—συμβῆναι absolute posita accipio, quod vero etc. quam rationem dicendi in oppositis haud raram animadverti. Xenoph. Cyrop. I. 6. 18. Ἄλλὰ μέντοι τό γε μελετᾶσθαι ἕκαστα τῶν πολεμικῶν ἔργων, ἀγῶνας ἂν τινὰς μοι δοκεῖ προει-

πῶν ἐκάστοις μάλιστα ἂν ποιεῖν εὖ ἀσκειῖσθαι ἕκαστα. Ita explicandum in Æsch. c. Ctesiph. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα, ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν. Ubi interpretes nihil vidisse docent Soph. Phil. 497. Elect. 1071. WUNDERL.

Τὸ δὲ προσκροῦσαι, &c.] Quod autem nostra civitas alioqui felix in paucis inceptis offendit, nec omnia nobis ex animi sententia successerunt, in eo ego vero ratam quandam partem, ad vosque pertinentem tulisse existimo communis aliorum mortalium fortunæ. ubi τὸ ἐπιβάλλον μέρος dixit, pro eo quod est, τὸ καθῆκον μέρος. ἐπιβάλλω enim τὸ διαφέρω καὶ προσήκω, ut ἐπιβάλλει μοι τὸ πρᾶγμα, pertinet ad me. Ex edit. HERVAG.

Μέρος] Deest Guelph. Vindob. In sequentibus tamen, §. πβ'. a med. εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασιν. An recte abesse possit, disputat, ut eruditum hominem decet, H. Steph. Thes. T. II. col. 576. TAYLOR.

Ἐξετάζειν] Uncis inclusit Reiske, quasi diceretur οὕτως ἀξιώ περὶ τινος. WUNDERL.

Ὡς ἑμαυτῷ δοκῶ, νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν] Ut mihi ipse videor, existimo autem et vobis quoque me videri recte id reputare, censerique. συνδοκεῖν enim dicitur, quod inter multos convenit, et communiter placet. Isocrat. περὶ οὐ πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων συνδόκει, quod constat inter multos, de quo convenit. Ex edit. HERVAG.

τέραν εἶναί φησι, τὴν ¹ σμικρὰν καὶ φαύλην τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. Καὶ πῶς ἐνὶ τούτῳ γενέσθαι;

οἷ. Καὶ μὴν εἴ γε τὴν ἐμὴν τύχην πάντως ἐξετάζειν Αἰσχίνη ² προαιρεῖ, πρὸς τὴν σαυτοῦ σκόπει, καὶ εὐρῆς τὴν ἐμὴν βελτίω τῆς σῆς, παῦσαι λοιδορούμενος ³ αὐτῇ. Σκόπει τοίνυν εὐθύς ⁴ ἐξ ἀρχῆς.—Καί μου πρὸς Διὸς καὶ θεῶν μηδεμίαν ψυχρότητα καταγνῶ μηδεῖς. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προσηλακίζει, νοῦν ἔχειν ἠγοῦμαι, οὔτ' εἴ τις ἐν ἀφθόνοις τραφεῖς ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται· ἀλλ' ὑπὸ τῆς τουτοῦ τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι, οἷς ἐκ τῶν ἐνότων ὡς ἂν δύνωμαι μετριώτατα χρήσομαι.—

οἷ. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ὑπῆρξεν, Αἰσχίνη, παιδὶ μὲν ὄντι φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα, καὶ ἔχειν ὅσα χρῆ τὸν μηδὲν αἰσχροὺς ποιήσονται δι' ἐνδειαν· ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων τὰκόλουθα τούτοις πράττειν, χορηγεῖν, τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν, μηδεμίᾳς φιλοτιμίας μήτ' ἰδίας μήτε δημοσίας

¹ † μικρὰν² † προαιρεῖ³ † αὐτῇ⁴ † ἐξ ἀρχῆς

φαύλην] *Mediocrem, vilem*. Sic Xenoph. Mem. Socr. cap. VI. §. 2. ποτὰ πίνεις τὰ φαυλότατα. Conf. de vi et usu hujus vocabuli Thom. Magist. pag. 889. ibique Bosium, Mærin pag. 383. Timæi lexicon voc. Platon. pag. 191. ad quem locum Ruhnken. de hoc vocabulo copiosus est. HARL.

Καί μου πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεμίαν ψυχρότητα καταγνῶ [μηδεῖς] *Me per deos immortales nullus ineptum esse judicet, nullus ita hoc quod dicturus sum excipiat, ut frigidum et absurdum: id enim ψυχρὸν καὶ ψυχρότης dicitur, quemadmodum Latinis frigus et frigidum, id est, absurdum, nec plausa excipiendum, cui facetum et plausibile opponitur. hinc ψυχρολογοί, qui ineptis et futilibus, et absurdis verbis uti solent, et ψυχρολογεῖν, frigida verba, ineptaque et scurrilia fundere. Observandus vero et hic dicendi modus, καταγινώσκω σου τόδε, hoc de te judico et existimo, ex quo fit ut et sic dioum, καταγινώσκω σου ἀμάθειαν, ἢ παικίαν, ἢ φθόνον, et similia pro judico imperitum, &c. Ex edit. HERVAG.*

Ψυχρότητα] In nostro erat αἰσχροτήματα, sine dubio rectius. OBSOPÆUS.

οἷ. Παίδων] Instituit orator suam fortunam cum fortuna Æschivis comparare. Vide versatiam! Et Demosthenes hoc loco sophistarum more, aut instar callidi

gladiatoris, qui quovis modo, arte et fraude, impetum adversarii declinare et huic vulnus infligere conatur, agere videtur. Æschines mihi quidem loquutus videtur non de fortuna vitæ, sed de fortuna in republica administranda. Demosthenes contra posteriorem, sibi non æque et constanter arridentem, nunc leviter tangit, et uno impetu ruit in adversarium, ejusque vitæ consuetudinem a pueritia inde ad virilem ætatem exagitat. HARL.

Χορηγεῖν] Choregi sive choragi erant, qui sumtus præbebant ad ludos et ὄψον, hoc est choragium, quo instruebantur theatrum et chorus; illos designabant et constituiebant unaquæque tribus suos. v. Petit. comm. ad L. Attic. Libr. III. tit. IV. pag. 351. 352. Kuhn. ad Polluc. VIII. p. 963. Hemsterh. ad eund. libr. IX. segm. 42. p. 1005. Polluc. III. 67. ibique Kuhn. van Dale Diss. ad antiqq. et marmora p. 674. seqq. etc. De trierarchis jam supra egimus. IDEM. ἀκόλουθα Tayl.

Εἰσφέρειν] Scil. εἰς πόλεμον, est conferre stipem ad numeranda stipendia iis, qui pro patria in acie stant. Vide Petit. libr. mem. pag. 355. et ex Isæo observat Vales. (not. in Harpocrat. p. 181. ad v. ναυσινίκου, Lugd. 1682.) εἰσφορὰς proprie esse ἐν τοῖς τριακοσίαις. Polluc. VIII. segm. 108. et alibi. Et qui exigebant hæc tributa,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τελουμένους, καὶ ἀπομάττων τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις,
καὶ ἀνιστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, καὶ κελεύων λέγειν ἔφυ-
γον κακόν, εὖρον ἄμεινον, ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε

ligne innuit Scholiast. in Euripidis Phœ-
niss. v. 798. Nam qui sapienter, inquit,
insaniunt, οἱ σώφρονα μανίαν μαινόμενοι,
cum alii corpora cultellis fœde lacerent,
propriæ cutis curandæ memores, in vica-
rias illas Nebridas iram omnem suam ef-
fundant. STOCK.

Νεβρίζων] Reiske in indice vertit: *hin-
nulum agens*, h. e. hinnuli pelle indutus
per semitas discursitans in sacris arcanis.
Κρατηρίζων est sacris initians vel imbuens
cratere pleno aquæ, quæ super initiando-
rum capita effundebatur. HARL.

Ἀπομάττων] Suidas v. Ἀπομάττεσθαι.
Harpocratio Ἀπομάττων. Quorum hic:
Ἀπομάττων οἱ μὲν ἀπλοϊκότερον ἀκούουσιν,
ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν καὶ λυμαινόμενος· ἄλλοι δὲ
περιεργότερον, οἷον περιπλάττων τὸν πη-
λὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ὡς
λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πη-
λῷ, καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς μυωμένους, ἐκμιμού-
μενοι τὰ μυθολογούμενα παρ' ἐνόις, ὡς ἄρα οἱ
Τιτᾶνες τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο, γύψῳ κατα-
πλασάμενοι, ἐπὶ τῷ μὴ γνώριμοι γενέσθαι.
Τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἔθνος ἐκλιπεῖν· πηλῷ δὲ ἕστε-
ρον καταπλάττεσθαι νομίμου χάριν. Σοφο-
κλῆς ἐν Αἰχμαλωτίσι

Στρατοῦ καθαρτῆς, καὶ πομαγμάτων ἴδρις.
Καὶ πάλιν·

Δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμ-
φορῶν.

Vir eruditus Phil. Iac. Maussacus ritum
hunc in Lectionibus suis (quarum fre-
quentem mentionem fecit in notis ad Har-
pocratonem, et magnam omnium spem
concitaverat) accuratius pensitavit. Illæ
autem interciderunt. Vide τὸν μέγαν Ca-
saubonum ad Theophrasti Charact. c. 16.
fin. Omnino igitur corrige cunctas ver-
siones hujus loci. Nam si ἀπομάττειν es-
set *abstergere*, qualis est Constructio, et
quænam mens istorum verborum, ἀπο-
μάττων τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις? Ἀπο-
μάττειν igitur est *imitari, effigiare, effin-
gere*, ut illi solent, qui imagines ex cera
ducunt. Eam notionem voeis Ἀπομάτ-
τεσθαι erudite explicant et confirmant
Viri docti ad Polluc. lib. IX. c. 8. Ima-
gunculas intelligit fortasse, Oscilla dicta,
in Bacchi sacris usurpatas. TAYLOR.

Ἀπομάττων] Ego cum reliquis omnibus
Interpretibus vertendum censeo, luto et
furfure circumlitos detergens. Confirmat
Harpocratio in voce: "Quidam simpli-
cius exponunt per *abstergens* et *exprians*:
alii autem majori diligentia sic; *circumli-
nens luto et furfure* eos qui initiabantur.
Quemadmodum statuam dicimus argilla cir-

cumlini, (puta quo melius deinde purgetur
et expoliatur) sic et *furfure initiatos*."
Lucian. Νεκυομ. §. 7. Magus, inquit, ἐπὶ
τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἀγαγὼν, ἐκάθηρέ τέ
με, καὶ ἀπέμαξε, καὶ περιήγησε δαδὶ καὶ
σκίλλῃ, καὶ ἄλλοις πλείοσιν· *lustravit me,*
detersitque, et circumtulit teda, scilla,
aliisque pluribus. STOCK.

Πηλῷ] Πηλῷ Lambinus. Sibi habeat om-
nino, quocum se oblectet. Suidas et Har-
pocratio citant ex Auctore, ut vidimus, in-
comperto, hæc verba: Ἀπομάττεσθαι τὸν
ἀνδριάντα τῷ πηλῷ: Quæ contulisset cum
his Demosthenicis Lambinus, antequam ad
notandum prosiliebat. TAYLOR.

Ἀναστὰς] [Ita Tayl.] Legendum ἀνι-
στὰς procul dubio, juxta MSS. Guelph.
Aug. Ital. Vind. et. Regg. Codd. a. η. erei-
tans, *surgere faciens*, i. e. initiandos. IDEM.

Ἐφυγον κακόν κ. τ. λ.] Verba solennia
in isto ritu ab iis proferenda, qui hujus-
modi sacris nomen dederunt. Couter Por-
phyr. de Abstin. statim in princip. οὔτε,
κατὰ τὴν παροιμίαν, φυγῆ κακοῦ τὸ ἄμει-
νον εὐρόντι: Ubi fortasse Παροιμία non
Proverbium denotat, sed Verbum solenne.
Apostolius IX. 37. Ἐφυγον κακόν, εὖρον
ἄμεινον] Ἐπὶ τῶν μεταβολῶν κρείττονα οἰωνι-
ζομένων. ὅτε τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν
ἔφυγον, εὖρον δὲ τὴν ἡμερὸν τροφήν, τοῦτο ἔλε-
γον. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν πέμμα,
κακὸν ἔλεγον. Νόμος δὲ ἦν Ἀθήνησι, ἀμφιθαλῆ
παῖδα ἐστεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυῖνων
καρπῶν, λίκνον βαστάζοντα ἄρτων πλέων, τοῦ-
το λέγειν, ἀνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον με-
ταβολήν. Eadem ~~verba~~ habet Suidas in v.
Ἐφυγον κ. τ. λ. Nisi quod addat, Ritum
fuisse nuptialem. Quod ego vehementer
dubito. Adde eundem Apostol. XVIII.
52. Hac respexisse putatur Cicero II.
de Legg. 24. Nam mihi cum multa eximia,
divinaque videntur Athenæ tuæ peperisse,
atque in vita hominum attulisse, tum nihil
melius illis mysteriis, quibus ex agresti im-
manique vita exculi ad humanitatem, et
mitigati sumus; initiaque, ut appellantur,
ita re vera principia vitæ cognovimus; neque
solum cum lætitia vivendi rationem accepi-
mus, sed etiam cum spe meliore moriendi.
Et Isocrates quoque Panegyric.—δούσης
δωρεὰς διττὰς, αἴτιον μέγισται τυγχάνουσιν
οὔσαι, τοὺς τε καρποὺς, οἱ τοῦ μὴ θρηιαδῶς
ζῆν ἡμᾶς αἴτιοι γεγονῶσι, καὶ τὴν τελετὴν, ἧς
οἱ μετέχοντες περὶ τε τῆς βίου τελευτῆς, καὶ
τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἠδίουσ τὰς ἐλπίδας ἔχου-
σιν. Add. Vossius 1. de origine Idolola-
triæ 30. IDEM.

Ἐφυγον κακόν] Solennis bicco versi-

τηλικούτον ὀλολύξαι σεμνυνόμενος, — καὶ ἔγωγε νομίζω· μὴ γὰρ οἶεσθ' αὐτὸν φθέγγεσθαι μὲν οὕτω μέγα, ὀλολύξειν δ' οὐχ ὑπέρλαμπρον —, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν τοὺς ἑστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ, τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, καὶ βοῶν εὐοῖ σαβοῖ, καὶ ἐπορχούμενος

culus, a Mystis proferendus, eximiam eam victus mutationem innuebat, et innumera quæ in vitam mortalium commoda invexit Ceres, frumento reperto, cum antea glande vescerentur. STOCK.

Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον] Æschini objicit, quod noctu ministrans initiandis, absterso luto jussit eos dicere, ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον, id est, evasi mala, sum nactus meliora. Significat autem ab iis dici solere, qui initiabantur, cum peractis injuriis, quibus agitabantur ante mysteria, jam ad honorem initiationis admitterentur. Eras. Ex edit. HERVAG.

Τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων] Barbarica ista Sacra a Cadmo, Iuacho et Orpheo ex Ægypto in Græciam esse translata docet Eriphanius de Sectis lib. 1. fol. Gr. II. WOLF.

Θιάσους] Ὀδηγῶν τὸ ἀθροίζομενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ τῶν θεῶν, ὑποκρινόμενος. Ita negligenter Ulpianus. Aliquid tamen ejusmodi habet Harpocratio, qui adducit hunc Textum Auctoris nostri. Conferri merentur verba Demosthenis in Orat. π. Παραπρεσβ. §. νθ'. in fin. Οὐκ ἴσασιν οὔτοι, τὸ μὲν ἔξαρχῆς τὰς βίβλους ἀναγινώσκοντά τε τῇ μητρὶ τελοῦση; καὶ παῖδα ὄντα ἐν θιάσοις, καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον; Euripid. Bæch. 55.

Ἄλλ', ὦ λιποῦσαι Τρωῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
Θιάσος ἔμοδς, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
Ἐκόμισα προέδρους, καὶ ξυμεπωόρους ἔμοι.

Iterumque 113.

— ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς
Ὀσιοῦσθ' αὐτίκα γὰ πᾶσα χορεύσει
Βρόμιος ὅστις ἄγει θιάσους
Εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἐνθα μένει
Θηλυγενῆς ὄχλος
Ἄφ' ἰστῶν, παρὰ κερκίδων
Τ' οἰστρηθεῖς Διονύσω.

Adde eundem in Phœniss. v. 802. et in Ione 552. Athenæus V. 7. Ἱερεῖς καὶ ἱερεῖαι, καὶ Ὀρφεοτελεσταὶ, καὶ θιάσοι παντοδαποὶ, καὶ αἱ τὰ λίκνα φερούσαι. Adde eundem, et Casaub. VIII. 16. TAYLOR. Ritum in mysteriis Eleusiniis explicat uberrime Spanhem. in comment. ad Gallim. H. in Cerer. e. g. p. 738. ed. Ernesti et sæpius. HARL.

Θιάσους] Choros Bacchantium; tracto VOL. II.

nomine ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς Θεοὺς οἱ Λάκωνες Σιούς φασι. Athenæus, I. 8. STOCK.

Μαράθῳ] Μαράθῳ Harl. Utroque modo scribi solet. Harpocratio v. Λεύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἑστεφανωμένους τῷ μαράθῳ, καὶ τῇ λεύκῃ. οἱ τὰ Βακχικὰ τελοῦμενοι τῇ λεύκῃ στέφονται, αὐτοχθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν. Χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. Τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι, ὅθεν καὶ Ἀχερωίδα καλεῖσθαι παρ' Ὀμήρῳ·

Ἦριπε δ' ὡς ὅτε τις δρυὸς ἤριπεν, ἢ Ἀχερωῖς,
Ἦε πίτυς βλωθρή.

Quæ sequuntur, verba sunt Philetæ apud Etym. M. v. Νῆ,

Καὶ μαράθῳ δὲ νήχυτος ὄρπηξ.

Vide viros doctos ad Ovid. de Medicam. faciei, v. 91. Herba est, quam Fennel vocamus. TAYLOR.

Ὀφεις τοὺς παρείας] Hujusce loci meminere σχ. Plut. Aristoph. 690. Hermogenes pag. 317. et Harpocr. in v. Παρείας ὄφεις. Vide Etym. in Παρείας, et Ammonium v. Παρεῖαι.

— κατὰ συρίζας ἐγὼ
Ὀδᾶξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὦν ὄφεις.
Aristoph. Plut. I. c.

Bacchanalia etiam prætermittamus immania, quibus nomen Omophagiis Græcum est: in quibus furore mentito, et sequestrata pectoris sanitate, circumplicatis vos anguibus, atque ut vos plenos Dei numine ac majestate doceatis, caprorum reclamantium viscera cruentatis oribus dissipatis. Arnob. adv. Gent. I. 5. Add. Panelius de Cistophoris. IDEM.

Ὀφεις τοὺς παρείας] Serpens inflatis genis, innocuo morsu. Schol. Aristoph. Plut. 690. STOCK.

Καὶ εὐοῖ σαβοῖ] Ita Tayl. V. Var. Lect.

εὐοῖ σαβοῖ] Τῶν μὲν Βενδιδίων Πλάτων μέμνηται, τῶν δὲ Φρυγίων Δημοσθένης, διαβάλλων τὴν Αἰσχίνου μητέρα, καὶ αὐτὸν, ὡς τελοῦση τῇ μητρὶ συνόντα, καὶ συνθιασεύοντα πολλάκις, καὶ ἐπιφθεγγόμενον· εὐοῖ, σαβοῖ, ὕψης, ἄττης. Strabo I. 10. p. m. 471. Διόνυσον μαινόλην ὀργιάζουσι Βάκχοι, ὀμοφαγία τὴν ἱερομανίαν ἄγοντες, καὶ τελίσκουσι τὰς κρεωνομίας τῶν φόνων (ἐρίφων legit Heraldus ad Arnobium) ἀνεστειμμένοι τοῖς
Υ

ὑῆς ἄττης ἄττης ὑῆς, ἕξαρχος καὶ προηγεμῶν καὶ
κιστοφόρος καὶ λικνοφόρος καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γρα-
ιδίων προσαγορευόμενος, μισθὸν λαμβάνων τούτων ἐνθρυπτα 314
καὶ στρεπτούς καὶ νεήλατα, ἐφ' οἷς ¹ τίς οὐκ ἂν ὡς ἀληθῶς
αὐτὸν εὐδαιμονίσειε καὶ τὴν ² αὐτοῦ τύχην; ἐπειδὴ δ' εἰς
τοὺς δημότας ἐνεγράφησθε ὅπωςδήποτε—ἔῶ γὰρ τοῦτό γε—,

¹ † τις

² † αὐτοῦ

ὄφρῃσιν, ἐπολολύζοντες Εὐαν. Cle-
mens Alexandr. Protrept. cap. 2. Vide
Matth. Ægypt. Explicationem S. C. Mar-
ciani pag. 33. seq. Harpocr. et Suid. in
Εὐοῖ et Σαβοῖ. Hadriani Junii IV. Ani-
madv. 1. H. Steph. Thes. I. 1298. 1299.
TAYLOR.

Ἑῆς etc.] Τὸ Ἑῆς Hesychius interpre-
tatur Ζεὺς Ὀμβριος, qui et Ἑῆτιος dicitur.
Ἄττης, Puer Phrygius, a Rhea adamatus
fuisse traditur. Ἄττις ἀντὶ τῆς Ἀττικῆς.
Ὁ δὲ Ἐπιφάνιος τὴν Ἰῶ, τὴν Ἰσιν ὑπ' Αἰγυ-
πτίων καλουμένην, καὶ Ἀττίδα ἐπωνομασθῆ-
ναι. WOLF. Matth. Ægyptius l. c. Etym.
M. v. Ἑῆς. Harpocrat. et Suid. v. Ἄττις.
Vales. IV. Emend. 6. atque ad Harpocr.
p. 251. Mendosa est Glossa Suidæ. Ἄτ-
τις—Δημοσθένης κατάρχαις τοῖς Σα-
βοῖς. Ἄττις Ἑῆς, Ἑῆς Ἄττις. Præ-
ferunt tamen MSS. Ald. et Felician. Ἑῆς
Ἄττις, Ἄττις Ἑῆς. Confer, quæ habet
Ulpianus. TAYLOR.

ἕξαρχος] Totum hunc locum Demo-
sthenis erudite explicat Maussacus in
Dissertatione Critica Harpocratiōni sub-
iuncta. IDEM.

Κιστοφόρος καὶ λικνοφόρος] Κίττα est *Pica*:
Κισσὸς *Hedera*. Λίκνος *Vannus*. Λύχνος *Lu-
cerna*. WOLF.

Κιστοφόρος] [Ita Tayl.] Ita Codd. con-
stanter. Utrum vero κιστοφόρος, an
κισσοφόρος scribi debeat, disputat idem
Maussac. l. c. et de Pisce quodam intelli-
git. Plane legendum κιστοφόρος. Har-
pocratio. Κιστοφόρος, ἔνιοι διὰ δύο ΣΣ γρά-
φουσι. MSS. διὰ ΣΤ. Ita MS. Rég. Can-
tab. Κιστοφόρος. ἔνιοι γράφουσι κιστοφό-
ρον. Videatur Kuster. ad Suid. v. Κιστο-
φόρος, Panelius de Cistophoris. TAYLOR.

Καὶ κιστοφόρος] Κιστοφόρον, id est, *Pici-
ferum*, dicit Æschinem ab aniculis com-
pellatum, quemadmodum et λικνοφόρον,
quod *picas* et *vannos* capite bajularet.
Nam his in mysteriis Bacchanalibus ute-
bantur, quod ea avis sacra sit Baccho, et
Vannus in omnibus mysteriis adhibebatur.
Unde Virgil. *Et mystica Vannus Iacchi*.
quadrat in hominem infimum, et despica-
tissimæ sortis. Eras. Ex edit. HERVAG.

Λικνοφόρος] [Ita Tayl.] Λικνοφόρος re-
ctius Ald. Ven. et Codd. Regii α. β. γ. η.

Vide Athenæum modo a me laudatum, ad
vers. 3. p. ult. Τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τε-
λετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ τοῦτο οὖν
φερόμενος λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν. Λίκνον,
τὸ πτύον. Harpocr. Suidas. Addatur Ser-
vius ad Virgil. I. Georg. 166. Quid Ul-
pianus noster interea? Λικνοφόρος] Παρὰ
φύλαξι τιμώμενος. Quis hæc explicabit,
aut emendabit? TAYLOR.

Λικνοφόρος] *Vannifer*. AUGER.
Ἐνθρυπτα, καὶ στρεπτούς, καὶ νεήλατα]
Placentarum sunt species, quas habet
etiam Athenæus Dipnosophist. l. 14. et
hunc locum citat. PALM. Ἐνθρυπτα, frusta
panis in scaphula pinsita, et vino mace-
rata, inspersis lentibus. Ulpian. Νεήλατα,
quasi νεωστὶ ἀληλεσμένα, recens molita, fie-
bant, juxta Harpocr. ex farina, melle, uvis
passis, ac viridibus ciceribus. STOCK.

Ἐνθρυπτα] Harpocr. in v. meminit hu-
jus loci Demosthenici. Erudite de his
agit Cl. Valesius ad eam glossam Harpo-
cratiōnis. Ἐνθρυπτα] ψωμίοι ἦσαν, οἶνω βε-
ξευμένοι, οὓς ἐποίουν εἰς σκάφην ἄρτους δια-
δρύφαντες, καὶ φανὴν ἐπισκεδάσαντες. Ul-
pian. TAYLOR.

Στρεπτούς] Πλακοῦντος εἶδος. Harpocr.
qui excitat hanc vocem ex hoc loco De-
mosthenis. Στρεπτούς. Δημοσθένης ὑπὲρ
Κτησιφῶντος. πλακοῦντος εἶδος ἐστὶν οἱ Στρε-
πτοῖ, ὡς καὶ παρ' ἑτέροις. Adde Athenæum
XIV. 13. qui locum hunc respicit, et
Suid. v. Στρεπτούς. IDEM.

Νεήλατα] Νεήλατα. Δημοσθένης ὑπὲρ
Κτησιφῶντος κατ' ἑλλειψιν, ἀντὶ τοῦ, νεήλατα
ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα, ἃ δὴ μέλιτι
ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας τε καὶ χλωρούς ἐρεβίν-
θους ἐπεμβαλόντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἐνε-
μον, ἐκάλουν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ
μακαρίαν. Harpocr. in v. IDEM.

Τίς] Ex conject. Vulgo τις. Cf. §. λθ'.
ubi item mutavi. WUNDERL.

Αὐτὸν εὐδαιμονίσειε] Per ι in antepenul-
tima. WOLF.

Εὐδαιμονίσειε] Non εὐδαιμονήσειε, ut Al-
dus, et Parisini Editores. Id etiam non
neglectum a Lambino. TAYLOR.

Αὐτοῦ] Αὐτοῦ. MARKLAND.

Εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφησθε] Viginti an-
nos natus. STOCK. Deest γε in ed. Tayl.

Ὅπωςδήποτε] Hoc est, καθ' οἷον δή τις

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τρέμων καὶ αἰὲς πληγήσεσθαι προσδοκῶν ἔφ' οἷς σαυτῷ συν-
 ἤδεις ἀδικοῦντι, ἐν οἷς δ' ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, θρασὺς ὢν
 ὑφ' ἀπάντων ὦψαι· καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀπόθα-
 νόντων ¹ ἐθάρσησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός
 ἐστι; Πολλὰ τοίνυν ἕτερον εἰπεῖν ἔχων περὶ αὐτοῦ ² παρα- 315
 λείπω· οὐ γὰρ ὅσ' ἂν δείξαιμι προσόντ' αἰσχροῦ τούτῳ καὶ
 ὄνειδῆ, πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν, ἀλλ' ὅσα μηδὲν
 αἰσχρὸν ἐστὶν εἰπεῖν ἐμοί.

π'. ³ Ἐξέτασον τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κάμοι βεβιω-
 μένα, πρῶως καὶ μὴ πικρῶς, Αἰσχίνῃ· εἴτ' ⁴ ἐρώτησον του-
 τουσί, τὴν ⁵ ὑποτέρου τύχην ἂν ἔλοιθ' ἕκαστος ⁶ αὐτῶν.
 Ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἔτέλεις, ἐγὼ δ'
 ἔτελούμην. ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. ἐγραμμάτευες,
 ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον. ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν.
 ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολίτευ-
 σαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἔω τ' ἄλλα· ἀλλὰ
 νυνὶ τήμερον ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ στεφανωθῆναι δοκιμάζομαι,
 τὸ δὲ μηδ' ὀτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι· σοὶ δὲ συκοφάντη
 μὲν εἶναι δοκεῖν ὑπάρχει, κινδυνεύεις δ' εἴτ' ἔτι δεῖ σε τοῦτο
 ποιεῖν, εἴτ' ἤδη πεπαῦσθαι μὴ μεταλαμβάνοντα τὸ πέμπτον
 μέρος τῶν ψήφων. Ἀγαθῆ γε, οὐχ ὄρας; τύχῃ συμβε-
 βιωκῶς τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς. Φέρε δὴ καὶ τὰς
 τῶν λειτουργιῶν μαρτυρίας, ὧν λελειτούργηκα, ὑμῖν ἀνα-
 γνῶ πάσας. Παρανάγνωθι δ' ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις, αἷς

¹ † ἐθάρσησε² † παραλείψω³ * ἐξετάσωμεν⁴ * ἐρωτήσωμεν⁵ † ὑποτέρου† ⁶ αὐτῶν

pectans ut vapulares. Proverbium est, de quo Eras. IDEM.

Ἐφ' οἷς σαυτῷ συνήδεις ἀδικοῦντι] Ob conscientiam scelerum. Dicunt enim σύννοια ἐμαυτῷ ἀπαιδευτῶ ὄντι. quod Fab. imitatus est in tertio de instit. or. "sed non sustineo esse conscius mihi dissimulanti." IDEM.

ἠτύχησαν] F. ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, Philippus soil. vel alii Reip. inimici. Nam hoc opponi videtur istis εὐτυχοῦσης τῆς πατρίδος. Eodem modo, §. 5. in fin. ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλήνων, εὐτύχησεν ἕτερος. MARKLAND.

π'. Ἐξέτασον — ἐρώτησον] Reiske ex conj. ἐξετάσωμεν — ἐρωτήσωμεν, quod vel adverbia πρῶως καὶ μὴ πικρῶς non patitur. WUNDERL.

Ἐδίδασκες κ. τ. λ.] Laudant Demetrius Phalereus §. 262. Hermog. cap. περὶ Ἀν-

τιθέτου, pag. Edit. Crispin. 420. et Harpoorat. v. Ἀντίθεσις. TAYLOR.

Ἐξέπιπτες] Explodebaris. ἐκπίπτω ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλομαι, ejicior, expellor. Idem alibi, ἀντὶ δὲ τῶν ἔργων τούτων ὑπὸ τῶν λακεδαιμονίων ἐξέπεσον, ejecti sunt. Ex edit. HERVAG. v. 19. δεῖ σε ἔτι, et v. 21. ἀγ. δὲ Tayl.

Εἴτε ἤδη πεπαῦσθαι] S. τοῦ συκοφαντεῖν. Mulctam fuisse 500 drachmarum (etsi alibi 1000 fere scribuntur) cum diminutione capitis, apparet, si accusator quintam suffragiorum partem non tulisset. Unde et Cicero Æschinem propter ignominiam iudicii cessisse Athenis tradit. Nam cum se quinque talentis prædium Rhodi emisse scribat, tantillam pecuniam facile solvisset. WOLF.

Παρανάγνωθι] Vide notata ad §. 5. TAYL.

ἐλυμήνω, ἢ κω λιπῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας καὶ κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με, καὶ κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοί, ἔπειτα δ' οὔτοι πάντες ἀπολέσειαν, πονηρὸν ὄντα πολίτην καὶ πρόδοτην καὶ τριταγωνιστήν. Λέγε τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

316 πᾶ. Ἐν μὲν τοίνυν τοῖς πρὸς τὴν πόλιν ¹ τοιοῦτος· ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις εἰ μὴ πάντες ἴστε ὅτι κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος ² καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, σιωπῶ καὶ οὐδὲν ἂν εἴποιμι οὐδὲ παρασχοίμην ἂν περὶ τούτων οὐδεμίαν μαρτυρίαν, οὔτ' εἰ τινὰς ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, οὔτ' εἰ τισὶ ³ θυγατέρας συνεξέδωκα, οὔτε τῶν τοιούτων οὐδέν. Καὶ γὰρ οὕτω πως ὑπέιληφα. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνησθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθύς ⁴ ἐπιλελῆσθαι, εἰ δεῖ τὸν μὲν χρυσοῦ, τὸν δὲ μὴ ⁵ μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου· τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν καὶ λέγειν ⁶ μικροῦ δεῖν ὁμοίον ἐστι

¹ τοιοῦτος * ἐγώ.² καὶ πᾶσι τοῖς³ θυγατέρας ἀποροῦσι συνεξέδωκα⁴ ἐπιλελῆσθαι αὐτῶν, εἰ⁵ † μικροψύχου⁶ † μικροῦ

Ἐλυμαίνου] [Ita Tayl.] Ἐλυμήνω Chorus ille MStorum tam pulcre concinentium, Guelph. Aug. Vindob. et Reg. a. Ita infra, §. 95. πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμήνατε. Et §. 97. fin. ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριταγωνιστικὸν νόμον. IDEM. v. 2. κακ' ἀγγελεῖν Tayl.

Ἡκω κ. τ. λ.] In principio Hecub. Euripid.

Ἡκω νεκρῶν κευθμῶνα, καὶ σκότου πύλας Λιπῶν.

Cod. Harl. Ἡκων ἐκρῶν κευθμῶνα. Et λιπῶν habet in margine. Senarius, qui sequitur, Tragici est cujusdam, cujus locus mihi festinanti non occurrit. TAYLOR.

Κακὸν κακῶς] Hunc versum abrumpit, et de suo atlexit σὲ μάλιστα μὲν etc. ut apud Aristophanem uno dicente: Ὁ Τιμοθέου τε πνευγός, alter interrumpens ait: ἐμωέσοι γέ σοι. WOLF. Initium est Versus ex aliqua Tragœdia quam Æschines agere solebat. Sed eum abrumpit Demosthenes, et παρὰ προσδοκίαν in execrationem ipsius Æschines transfert et convertit. MARKL.

Καὶ τριταγωνιστήν] Notandum δευτεραγωνιστὰς, scenicos, sive histriones dictos, qui secundas partes agebant, τριταγωνιστὰς vero, qui tertias et ultimas. id quod pro Brose Demosth. Æschini objicit. Utraque vero hac voce, et verbo etiam τριτα-

γωνιστεῖν, καὶ δευτεραγωνιστεῖν alibi utitur, ut in Oratione περὶ παράπρεσβ. Et in hac περὶ στεφ. ἐτριταγωνιστεῖς, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. Ex edit. HERVAG.

πᾶ. Κοινὸς] Conf. Fischer. indic. ad Theophr. h. v. et ad Corn. Nep. I. 8. 4. HARL.

Ἐγὼ] L. καὶ γὰρ οὕτω πως ὑπέιληφα ἐγώ. Νομίζω κ. τ. λ. MARKLAND.

Τὸν δὲ ποιήσαντα] [Ita Tayl.] In antiquo τὸν δὲ εὖ ποιήσαντα: ut totum sic legatur: ἐγὼ νομίζω, τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνησθαι τὸν πάντα χρόνον· τὸν δὲ εὖ ποιήσαντα, εὐθύς ἐπιλελῆσθαι. OBSOPÆUS. Tota hæc periodus ita citatur in aureolo libello Hermogenis π. μεθόδ. δεινότη. pag. 411. Ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις εἰ μὴ πάντες ἴστε ὅτι κοινὸς, καὶ φιλάνθρωπος, πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, σιωπῶ, καὶ οὐδὲν ἂν εἴποιμι, οὐδὲ παρασχοίμην ἂν περὶ τούτων οὐδεμίαν μαρτυρίαν, οὔτε εἰ τινὰς ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, οὔτε εἰ τισὶ θυγατέρας ἀποροῦσι συνεξέδωκα—ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνησθαι παρὰ πάντα τὸν χρόνον, τὸν δὲ εὖ ποιήσαντα εὐθύς ἐπιλελῆσθαι, εἰ δεῖ τὸν μὲν, χρυσοῦ, τὸν δὲ, μὴ μικροψύχου, ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου· τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ἀναμιμνήσκειν, μικροῦ δεῖν ὁμοίον ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. TAYL. Vid. Var. Lect.

Ἐομοίον ἐστι τῷ ὀνειδίζειν] Quisquamne

τῷ ὄνειδίξειν. Οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδέν, οὐδὲ προ-
αχθήσομαι, ἀλλ' ὅπως ποῦ ὑπείλημμαι περὶ τούτων,
ἀρκεῖ μοι.

πβ'. Βούλομαι δὲ τῶν ἰδίων ἀπαλλαγεῖς ἔτι ¹ σμικρὰ
πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν περὶ τῶν κοινῶν. Εἰ μὲν γὰρ ἔχεις,
Αἰσχίνη, τῶν ὑπὸ τουτουὶ τὸν ἥλιον εἰπεῖν ἀνθρώπων ὅστις
ἀθῶος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν τῆς Ἀλεξάνδρου δυ-
ναστείας γέγονεν, ἢ τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν βαρβάρων, ἔστω,
συγχωρῶ σοι τὴν ἐμὴν εἴτε τύχην εἴτε δυστυχίαν ὀνομάζειν.
Βούλει πάντων αἰτίαν γεγενῆσθαι. εἰ δὲ καὶ τῶν μηδεπώ-
ποτ' ἰδόντων ἐμὲ μηδὲ φωνὴν ἀκηκοότων ἐμοῦ πολλοὶ πολλὰ
καὶ δεινὰ πεπόνθασι, μὴ μόνον κατ' ἄνδρα ἀλλὰ καὶ πό-
λεις ὅλαι καὶ ἔθνη, πῶς δίκαιότερον καὶ ἀληθέστερον τὴν
ἀπάντων, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπων τύχην κοινὴν καὶ φορὰν τινὰ
πραγμάτων χαλεπὴν καὶ οὐχ οἴαν ἔδει τούτων αἰτίαν
² ἡγεῖσθαι; Σὺ τοίνυν ³ ταῦτ' ἀφείς ἐμὲ τὸν παρὰ τουτοισὶ
πεπολιτευμένον αἰτιᾶ, καὶ ταῦτ' εἰδὼς ὅτι, καὶ ⁴ εἰ μὴ τὸ 317
ὅλον, μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἀπασι καὶ ⁵ μά-
λιστα σοί. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν αὐτοκράτωρ ὢν
περὶ τῶν πραγμάτων ἐβουλευόμην, ἦν ἂν τοῖς ἄλλοις ῥή-
τορσιν ὑμῖν ἐμὲ αἰτιᾶσθαι· εἰ δὲ παρήτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλη-
σίαις ἀπάσαις αἰεὶ, ἐν κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἢ πόλις προὔτί-
θει σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταῦτ' ἐδόκει τότε ἄριστα εἶναι καὶ

¹ † μικρὰ

² ἡγεῖσθαι·

³ ταῦτ'

⁴ εἰ μὴ καὶ

⁵ † μάλιστά σοι

est, cui non statim in mentem subit simile
Effatum Terentianum? Vide Victor. II.
Var. Lect. 8. TAYLOR. Andria, Act. i.
Sc. 1. ver. 16.

——— *Istæ commemoratio*

Quasi exprobratio est immemoris beneficii.
STOCK.

πβ'. Εἰπεῖν] Postquam satis exagitavit
privatam Æschinis fortunam, suum pec-
catum in prælio commissum pæne reti-
cens, convincere studet Athenienses, fa-
tum quoddam, omnibus tunc gentibus in-
visum, acerbum et perniciosum; res Phi-
lippi et Alexandri temperasse, et, ut his
omnia ex votis fluerent, effecisse. Tum
e naturæ et civitatum legibus, quænam
culpa cuidam possit imputari, presse et
artificiose docet. Hic videbis orationis
colorem et umbram. HARL.

'Αθῶος τῆς Φιλίππου—δυναστείας] Ἄντι

τοῦ, μὴ βλαβεῖς ὑπὸ ταύτης. WOLF.

'Αλλὰ καὶ πόλεις] Malim, ἀλλὰ καὶ κατὰ
πόλεις ὅλας καὶ ἔθνη. Quantum intersit in-
ter πόλεις et ἔθνη, docebit Valesius, ad
Harocrat. pag. 51. TAYLOR.

Πολιτευόμενον] [Ita Tayl.] Πεπολιτευ-
μένον rectius, uti Guelph. Ital. et Regii a.
C. e. n. Accedunt, et vel inhonesta scriptura
ostendunt, idem olim obtinuisse in mem-
branis, unde describebantur, MSi Ven.
et Vindob. Ille enim πολιτεύμενον:
Hic πεπολιτευόμενον. Vide supra, ad
§. 78. et 99. IDEM.

Καὶ ταῦτα εἰδὼς ὅτι, καὶ εἰ μὴ ὅλον, μέρος
γε ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἀπασι, καὶ
μάλιστα σοί] Præsertim cum scias huius
tuæ maledicentiæ, si non summam, saltem
partem quandam ad universos pertinere, ad
te quoque in primis. Quod dixit μέρος γε,
Cicero diceret, partem certe quandam.
Ex edit. HERVAG.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

μάζων· ὡς εἰάν πρότερός τις ¹ εἶπῃ τὰ προσόνθ' ἐαυτῷ περὶ ἄλλου, καὶ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα καὶ οὐκέτι τοὺς ἀκούον-
 τας σκεψομένους, τίς ποτ' αὐτός ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων.
 ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι γιννώσκετε τοῦτον ἅπαντες, καὶ πολὺ
 τούτῳ μᾶλλον ἢ ἐμοὶ νομίζετε ταῦτα προσεῖναι. Καὶ κεῖνο
 δ' εὖ οἶδ' ὅτι τὴν ἐμὴν δεινότητα—ἔστω γάρ. καίτοι ἐγὼ γ'
 ὄρω τῆς τῶν λεγόντων δυνάμειος τοὺς ἀκούοντας τὸ πλεῖστον
 μέρος κυρίου ὄντας· ὡς γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀποδέξῃσθε καὶ πρὸς
 ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν. εἰ δ'
 οὖν ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοὶ τις ἐμπειρία τοιαύτη, ταύτην μὲν
 εὐρήσετε πάντες ἐν τοῖς κοινοῖς ἐξεταζομένην ὑπὲρ ὑμῶν αἰεὶ
 καὶ οὐδαμοῦ καθ' ὑμῶν οὐδ' ἰδίᾳ, τὴν δὲ τούτου τῶνναντίου,
 οὐ ² μόνον τῷ λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις
 ἐλύπησέ τι τοῦτον ἢ ³ παρέκρουσέ που, κατὰ τούτων. οὐ
 γὰρ ⁴ αὕτη δικαίως οὐδ' ἐφ' ἃ συμφέρει τῇ πόλει χρῆται.
 οὔτε γὰρ τὴν ὀργὴν οὔτε τὴν ἐχθρὰν οὔτ' ἄλλο οὐδὲν τῶν
 τοιούτων τὸν καλὸν καγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν
 κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιούν ⁵ αὐτῷ βεβαιούν, οὐδ'
 ὑπὲρ τούτων εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν
 ταῦτ' ἐν τῇ φύσει, εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη, πράως καὶ μετρίως
 διακείμενα ἔχειν.

πέ. Ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν εἶναι τὸν πολιτευόμενον καὶ
 τὸν ῥήτορα δεῖ; Ἐν οἷς τῶν ὄλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει
 καὶ ἐν οἷς πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐστὶ ⁶ τι τῷ δήμῳ, ἐν τού-

¹ † εἶποι

² μόνον * ἐν τῷ

³ † προσέκρουσέ

⁴ † αὐτῇ

⁵ † αὐτῷ

⁶ [τι]

servante, locus Platonis exstat pag. 328.
 B. Idem ablegat lectores ad I. A. Fabri-
 cium ad Dion. Cass. libr. LII pag. 688.
 HARL.

Εἶπῃ] Ex Codd. pro vulg. εἶποι, ne
 εἰάν cum optativo junctum reperiretur,
 scribendum curavi, flagitante illud et
 Hermanno ad Viger. p. 516. et 787.—At
 in Homeri Odys. N. 415. nuperrime ἦν
 που ἔτ' εἶπῃ pro vulgari εἶπου, præcedente
 præterito, edidit Wolsius. WUNDERL.

Ἄλλὰ καὶ εἴ τις κ. τ. λ.] Hic lego et
 distinguo: ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἐλύπησέ τι τοῦτον,
 ἢ προσέκρουσέ που, κατὰ τοῦτον: sed etiam si
 quis vir ipsi in aliqua re molestus fuit, et
 cum eo alicubi offendit, contra eum virum
 ipsius eloquentia usurpatur. AUGER.

Προσέκρουσε κατὰ τούτων] Τῶν ἐχθρῶν
 τῆς πόλεως. WOLF.

Ἀνάγκη] L. μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν—εἰ

δ' ἄρα ἂν ἔχη. MARKLAND.

Διακείμενα] Pro vulg. διακείμενον [ita
 Tayl.] reposui. Præcepta autem dat aurea
 orator, quibus animum suum ingenuum, ab
 omnique ira alienum auditoribus commen-
 dare, et, quæ antea acerbè dixisse videre-
 tur, scite lenire, adversarii e contrario au-
 ctoritatem callide minuere studuit. Neque
 tamen in hoc argumento nugax est, satis
 aculeorum in animis auditorum relicturum
 se arbitratus. conf. Longin. π. ὑ. sect. 12.
 p. 127. ed. Heinecken. HARL.

πέ. Ἐν οἷς τῶν ὄλων τι κινδυνεύεται τῇ
 πόλει] Cum ab aliquo periculum impendat,
 quæ ad summam rerum pertinent. Ita enim
 κινδυνεύομαι dicitur, ut κινδυνεύω, non ea-
 dem tamen significatione. Idem, [π. Πα-
 ραπρεσβ. §. οδ'. in fin.] δι' ἂν τὰ μέγιστα
 κινδυνεύεται τῇ πόλει. Ex edit. HERVAG.

Ἐν οἷς κ. τ. λ.] Constructio, opinor,

319 τοις ταῦτα γάρ ἐστι γενναίου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου. μηδενὸς δ' ἀδικήματος πώποτε δημοσίου, προσθήσω δὲ μηδ' ἰδίου, δίκην ἀξιώσαντα λαβεῖν παρ' ἐμοῦ, μήθ' ὑπὲρ τῆς πόλεως μήθ' ὑπὲρ αὐτοῦ, στεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν νῦν ἤκειν συνεσκευασμένον καὶ τοσούτους λόγους¹ ἀναλωκένας, ἰδίας² ἐχθρας καὶ φθόνου καὶ μικροψυχίας ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς χρηστοῦ. τὸ δὲ δὴ καὶ τοὺς πρὸς ἑμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα νῦν ἐπὶ τόνδ' ἤκειν καὶ πᾶσαν ἔχει κακίαν.

πς'. Καὶ ἔμοιγε δοκεῖς Αἰσχίνη³ ἐκ τούτων τῶν λόγων, ἐπίδειξιν τινὰ φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι τοῦτον προελέσθαι τὸν ἀγῶνα, οὐκ ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. ἐστὶ δ' οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταῦτα προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς καὶ μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὗσπερ ἂν ἡ πατρίς. ὁ γὰρ οὕτως ἔχων τὴν ψυχὴν, οὗτος ἐπ' εὐνοίᾳ πάντ' ἔρει· ὁ δ' ἀφ' ὧν ἡ πόλις προορᾶται τινὰ κίνδυνον ἑαυτῇ, τούτους θεραπεύων οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμεῖ τοῖς πολλοῖς, οὐκουν οὐδὲ τῆς ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν ἔχει προσδοκίαν. ἀλλ', ὄρας; ἐγὼ ταῦτα γὰρ συμφέρονθ' εἰλόμην τουτοισί, καὶ οὐδὲν ἐξαίρετον οὐδ' ἰδίου πεποιήμαι. Ἄρ' οὖν οὐδὲ σύ; Καὶ πῶς; ὅς εὐθέως μετὰ τὴν μάχην πρεσβευτῆς ἐπορεύου πρὸς Φίλιππον, ὅς ἦν τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμφορῶν αἴτιος τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτ' ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρείαν, ὡς πάντες ἴσασι.

πζ'. Καίτοι τίς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; οὐχ ὁ μὴ

¹ † ἀναλωκένας

² ἐχθρας * ἔνεκα, φθόνου καὶ † μικροψυχίας

³ † ἐκ τούτων Αἰσχίνη

est: Καὶ ἐν οἷς ἐστὶ τι πρὸς τοὺς ἐναντίους τῶ δῆμῳ, cumque aliquid habet adversus inimicos Status Popularis. Hujusmodi Συγχύσεις in Demosthene sæpe occurrunt. MARKL.

Ἐστὶ τι] Particulam τι, quæ abesse nequit, cum tres Codd. eum omittant, seclasis Reiske. WUNDERL.

Τόνδ'] Hunc Ctesiphontem aggredi. HARL.

Πᾶσαν] Reiske ex uno Codd. καὶ πᾶσαν. Sed particula καὶ, quidquid ille disserit, hoc loco sensu caret. WUNDERL.

πς'. Φωνασκίας] φωνῆς ἀσκήσεως Cod. Obsop. Glossa est procul dubio. Id quod confirmat Ulpianus. TAYLOR.

Τοὺς αὐτοὺς]. De eo proverbio consule Apostol. XV. 28. qui hunc locum citat. Similiter Harpocratio et Suidas, v. Οὐκ ἐπὶ τῆς κ. τ. λ. Subintelligitur, αἰοντ, ἀγκύρας. IDEM. Vid. Var. Lect.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμεῖ τοῖς πολλοῖς] Id est, non eadem ancora nititur qua vulgus hominum. significans illum novis, minimeque vulgaribus præsiidiis niti. Suid. admonet esse proverbium, et subaudiendum ancoram. Eras. Vide Proverbium, Duabus ancoris fultus. Item, Non vulgari ancora. Ex edit. HERVAG. v. 1. deest ἐστὶ, et. v. 8. ἐμὲ αὐτὸν et ἦκ. πᾶσαν, et v. 19. οὐκᾶν in ed. Tayl.

λέγων ἂν φρονεῖ; τῷ δ' ὁ κήρυξ ¹ καταρᾶται δικαίως; οὐ τῷ τοιούτῳ; τί δὲ μείζον ἔχει τις ἂν εἰπεῖν ἀδίκημα κατ' 320
 ἀνδρὸς ῥήτορος ἢ εἰ μὴ ταῦτα καὶ φρονεῖ καὶ λέγει; Σὺ τοίνυν οὗτος εὐρέθης. Εἶτα σὺ ² φθέγγει καὶ βλέπειν εἰς τὰ τουτωνὶ πρόσωπα τολμᾷς; ³ πότερ' οὐχ ἠγεῖ γινώσκειν αὐτούς ὅστις εἶ, ἢ τοσοῦτον ὕπνου καὶ λήθην ἀπαντας ἔχειν, ὥστ' οὐ μεμνήσθαι τοὺς λόγους, οὓς ἔδη-
 μηγόρεις ἐν τῷ ⁴ πολέμῳ καταρῶμενος καὶ διομνύμενος, μηδὲν ⁵ εἶναι σοὶ καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐμὲ τὴν αἰτίαν σοι ταύτην ἐπάγειν τῆς ἰδίας ἐνεκ' ἐχθρας, οὐκ οὔσαν ἀληθῆ. ὡς δ' ἀπηγγέλθη τάχισθ' ἢ μάχη, οὐδὲν τούτων φροντίσας εὐθύς ὡμολόγεις καὶ προσηποιῶ φίλιαν καὶ ξενίαν εἶναί σοι πρὸς αὐτόν, τῇ μισθαρνία ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα· ἐκ ποίας γὰρ ἴσης ἢ δικαίας προφάσεως Αἰσχίνῃ τῷ Γλαυκοθέᾳ τῆς τυμπανιστρίας ξένος ἢ φίλος ἢ γνώριμος ἦν Φίλιππος; Ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρω, ἀλλ' ἐμισθώθης ἐπὶ τῷ τὰ τουτωνὶ συμφέροντα διαφθείρειν. Ἀλλ' ὅμως οὕτω φανερώς ⁶ αὐτοῖς εἰλημμένος προδότης καὶ κατὰ σαυτοῦ μηνυτῆς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσι γεγυώς, ἐμοὶ ⁷ λοιδορεῖ καὶ ὀνειδίζει ταῦτα, ὧν πάντας μᾶλλον αἰτίους εὐρήσεις ἢ ἐμέ.

πῆ. Πολλὰ καὶ καλὰ καὶ μεγάλα ἢ πόλις Αἰσχίνῃ

¹ καταρᾶται καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν δικαίως ² † φθέγγη ³ † ἠγῆ γινώσκειν
⁴ † πολέμῳ] δήμῳ ⁵ † εἶναί σοι ⁶ * αὐτὸς σαυτοῦ εἰλημμένος ⁷ † λοιδορεῖ

ἢ μὴ τ. κ. φρονεῖν κ. λέγειν] [Ita Tayl.]
 εἰ (vel ἢ εἰ) μὴ ταῦτα καὶ φρονεῖ καὶ λέγει Editio Benen. Ven. Harl. ταῦτα ἂ Cod. Regius primus: Tandem præstantissimus Vindob. εἰ μὴ ταῦτα, ἂ φρονεῖ καὶ λέγει. TAYLOR. v. 1. τῷ Tayl.

Τοιοῦτος] [Ita Tayl.] Reposui. Reiske οὗτος intulit, quod pro τοιοῦτος dictam esse, non facile mihi persuadebit. WUNDERL.

Τουτωνὶ] Δεικτικῶς, ut sæpius per totam hanc Orationem: sc. hos, qui adsunt, qui de hac causa sunt iudicaturi, τοὺς δικαστάς. Infra §. 93. Erravit Ulpianus, sive potius, qui Ulpianum descripsit; τουτωνὶ] τῶν δυναστῶν. Repone δικαστῶν. TAYLOR.

Ἐν τῷ δήμῳ] Ἐν τῷ πολέμῳ. Consentiant, qui consentire solent, Guelph. Aug. Vindob. et Reg. a. in ea lectione. Quæ, tametsi non placuerit Simoni Fabricio, est tamen observanda. durante bello. Credo

sane esse amplectendam. IDEM.

Μηδὲν εἶναι σοὶ καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα] Id est, nihil te Philippi gratia dicere, cum quo nihil esset negotii, a quo nihil sperares. dicitur et οὐδὲν ἐστὶ μοι πρᾶγμα πρὸς σε, nihil est mihi tecum negotii. Idem, ὥστε πρὸς οὓς μηδὲν ἐστὶ σοι πρᾶγμα λυπεῖσθαι, &c. Ex edit. HERNAG.

Μισθαρνία—μετατιθέμενος] Τὴν μισθαρνίαν, φιλιαν, καὶ ξενίαν, ψευδωνύμως καλῶν. WOLF.

Οὕτω φανερώς αὐτοῖς εἰλημμένος] Ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐξελεγχθεὶς, ὅτι προδότης εἶ. IDEM.

Αὐτοῖς] Αὐτός. MARKL. Vid. Var. Lect. Συμβᾶσι] Haud scio an præfer. sit scriptura Aug. quart. συμβεβηκόσι; agitur de rebus, quæ peractæ exstant. Ita §. οά. quam diligenter Dem. discrimen aoristi et perfecti servet, et alia còmplura loca docent et Mid. §. 17. οὗτος ἀστρατείας ἐάλω, καὶ κεχρῆται συμφορᾷ. WUNDERL.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

οὐχ ὑμᾶς. Καὶ οὐχ ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τῶν τετε-
 λευτηκότων πατέρες καὶ ἀδελφοί, ὑπὸ τοῦ δήμου ¹τόθ'
 αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς, ἄλλως πως, ἀλλὰ δέον ποιεῖν
 αὐτοὺς τὸ περιδείπνον ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ τῶν τετε-
 λευτηκότων, ὡς περ τ' ἄλλ' εἶωθε γίνεσθαι, τοῦτ' ἐποίη-
 σαν παρ' ἐμοί. Εἰκότως. γένει μὲν γὰρ ἕκαστος ἑκάστῳ
 μᾶλλον οἰκεῖος ἢν ἐμοῦ, κοινῇ δὲ πᾶσιν οὐδεὶς ἐγγυτέρω· ὧ
 γὰρ τὸ ἐκείνους σωθῆναι καὶ κατορθῶσαι μάλιστα διέ- 322
 φερεν, οὗτος καὶ παθόντων, ἃ μὴ ποτ' ὠφελον, τῆς ὑπὲρ
 ἀπάντων λύτης πλεῖστον μετεῖχε. Λέγε δ' αὐτῷ τουτὶ
 τὸ ἐπίγραμμα, ὃ δημοσίᾳ προείλετο ἢ πόλις αὐτοῖς ἐπι-
 γράψαι· ἴν' εἰδῆς, Αἰσχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ σαυτὸν
 ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρὸν. Λέγε.

πθ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Οἶδε πάτρας ἔνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
 Ὅπλα, καὶ ἀντιπάλων ἕβριν ἀπεσκέδασαν.
 Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ ²δείματος οὐκ ἐσάωσαν
 Ψυχάς, ἀλλ' Αἶδην κοινὸν ἔθεντο βράβην,

¹ Deest τόθ'.² λήματος

Δέον ποιεῖν αὐτοὺς] Addit Cod. Vindob. post αὐτοὺς hæc verba, scil. τὸ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσι ἐστίας γινόμενον περιδείπνον. Doctissimo Domin. Bricherio Columbo, qui eas membranas contulit, genuina non videntur esse Demosthenis, verum eleganter adjecta. Simile fere adjectam in Guelph. et in Reginarum nonnullis, ut liquet ex margine Benenati. Nemo dubitat, hæc fuisse quondam scholiolum τοῦ, περιδείπνον. Immo confirmo id necessario fuisse, licet inemendate repræsententur Verba: Etym. M. 699. 43. Περιδείπνον] ἢ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσι γενομένη ἐστίασις. TAYLOR.

τ' ἄλλ'] Vel ταῦτ'. MARKLAND.

Ἐμοῦ] Quam mihi Wolfius. Inscite. Melius multo Etruscus: Percioche di sangue l' uno all' altro atteneva ben piu di me. TAYLOR. v. 10. τοῦτο Tayl.

Διέφερεν] A scholiaste redditur κέρδος ἦν. Conf. Koppiers. Observata philolog. Lugd. Bat. 1771. 8. p. 11. HARL.

πθ. Δῆριν] Μάχην. WOLF.

Ἀπεσκέδασαν] Ὅσον ἐγένετο ἐπ' αὐτοῖς. προθυμήθησαν μὲν γὰρ τοῦτό γε, οὐχὶ δὲ καὶ ἠδυνήθησαν. IDEM.

Μαρνάμενοι—δείματος] S. ἔνεκα. Διὰ τὸ, τὴν μὲν ἰδίαν ἀρετὴν διαφυλάξαι, δεῖμα δὲ τοῖς πολεμίοις ἐμποιῆσαι. Sed, quid si ἀρετῇ καὶ δείματι legas? Aut subintel-

ligas, μετ' ἀρετῆς καὶ δείματος? M. Emilio Lepido Cos. apud Sallustium potior visa est periculosa libertas quieto servitio. IDEM.

Μαρνάμενοι] Ad verbum,

Virtutis atque timoris ergo decertantes, non servarunt

Animas, sed Orcum communem fecerunt arbitrum certaminis, vel potius, commune præmium certaminis:

nam τὸ βράβην ἀντὶ τοῦ βραβεῖον, non βραβευτὴν, sumi monet Scholiastes. STOCK.

Δείματος] F. δείματος. MARKLAND.

Δείματος] Φόβου, οὗ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. σχ. Eruditissimus longe Valckenaerius ad Ammonium II. Animadv. 15. legit:

Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος.— TAYLOR.

Δείματος] Valckenaerii et Reiskii iudicio subscripsi, et λήματος pro vulg. δείματος dedi. Sed haud alienum erit, Wunderlichii notam h. l. repetere. Ille autem, "nemo, ait, dixit nec dicere potuit μάργνασθαι ἀρετῆς. Nec supplemento præp. ἔνεκα quidquam proficitur, in quo interpretes nimis diu acquieverunt. Vide, an scribendum sit ἀρετῇ καὶ λήματι. Si quem dativus tertiæ declinationis, hiatum faciens, male habet, adeat Hermannum ad

Οὐνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες
 - Δουλοσύνης στυγεράν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.
 Γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων
 Σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἠδὲ κρίσις.
 Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν
 Ἐν βιοτῇ, μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορεν.

Ἀκούεις, Αἰσχίνη, ² καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ, ὡς τὸ μηδὲν
 ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν. οὐ
 τῷ συμβούλῳ τῆν τοῦ κατορθοῦν τοὺς ἀγωνιζομένους ἀνέ-
 θεκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. τί οὖν, ὧ κατάρξατε, ἐμοὶ
 περὶ τούτων ³ λοιδορεῖ καὶ λέγεις, ἃ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ
 τρέψειαν εἰς κεφαλὴν.

ζ'. Πολλὰ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἄλλα κατη-
 γορηκότος αὐτοῦ καὶ κατεψευσμένου, ἐν μάλιστα ἐθαύμασα
 ἀπάντων, ὅτι τῶν συμβεβηκότων τότε τῇ πόλει μνησθεῖς
 οὐχ ὡς ἂν εὖνους καὶ δίκαιος πολίτης ἔσχε τὴν γνώμην,
 οὐδ' ἐδάκρυσεν οὐδ' ἔπαθε τοιοῦτον οὐδὲν τῇ ψυχῇ, ἀλλ'

¹ * ἕτερον

² [καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ]

³ † λοιδορεῖ

Orph. p. 730. Hactenus ille. HARL. Vide, ne vitium lateat in μαρνάμενοι. An legendum ἀρνύμενοι? quod de conatu oporteret intelligi. cum strenuis facinoribus vitam servare cuperent. Facinora illa pro pretio sunt, quo vita tanquam redimitur: unde genitivi ἀρετῆς καὶ λήματος. Conf. Homer. Od. I. v. 5. seq. et Mnasalc. Epigr. XVI. v. 3. SCHAEFER.

Οὐκ ἐσάωσαν ψυχὰς] Τὴν ζωὴν, τὸ αἴτιον ἀντὶ τοῦ αἰτιατοῦ. WOLF.

Βράβην] Ἀντὶ τοῦ, βραβευτήν. IDEM.

Ζυγὸν] Adscribere juvat, quæ Kypke in Obs. in N. T. tom. II. pag. 285. ad Galat. V. 1. scripsit, quoniam idem hunc Demosthenis locum emendaturus est. "Jugum conditionis servilis signum esse, vulgare est. Integræ gentes jugum subire dicebantur, quum bello victæ, alienis vivere legibus cogebantur. In epigrammate, monumento eorum, qui ad Chæroneam occubuerant, inscripto, apud Demosthenem de corona pag. 353. ed. Wolfii hi periisse dicuntur οὐνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες, δουλοσύνης στυγεράν ἀμφὶς (leg. αὔθις, ut puto), ἔχωσιν ὕβριν, propter Græcos, ne illi, jugo cervici imposito, triste servitutis subeant dedecus." ubi tamen ἀμφὶς vitium arbitror esse typographicum. HARL.

Μηδὲν ἀμαρτεῖν] Οὐχὶ τοσοῦτον τὸ πλημμελεῖν, ὅσον τὸ ἀτυχεῖν σημαίνει τὸ ῥῆμα, καίτοι ἀμφω ταῦτα συγγενῆ ὄντα τῇ φύσει ἡμῶν. Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ κατορθοῦν

τῆς τε ψυχῆς ἐστὶ καὶ τῆς τύχης. WOLF.

Μηδὲν ἀμαρτεῖν κ. τ. λ.] Confer Epist. Libanii MDLIV. et quæ Vir doctissimus, I. Christ. Wolfius, ad eum locum adduxit. TAYLOR.

Μοῖραν δ' κ. τ. λ.] Significat, vel fatalem fuisse calamitatem, humano consilio et virtute superiorem. Unde illud:

Τύχην, τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία.

Vel, cum etiam ignavis moriendum sit, recte hos mortem pro patria oppetiisse. Pindarus [Olymp. A. 129.]

Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος

ἀγαλκιν οὐ φῶ-

τα λαμβάνει. Θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκη,

τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ

καθήμενος ἔφοι μάταν, ἀπάντων

καλῶν ἄμμορος;

WOLF.

Ibid. Ita hunc locum distingue, et emenda:

Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν

Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορεν.

sc. οἱ θεοί. Vide sequentia. MARKLAND.

Ἐπορεν] Impersonaliter sumitur, non datur via, non licet. AUGER.

Ἐπερον] Ex Aug. quart. invexi, quod acutissimum Marklandum divinasse, et Iacobsium in Anthol. IV. p. 249. edidisse video. Reiskii conjectura, recepta, ἕτερον omnia perturbat. WUNDERL.

ζ'. Ἀναμνησθεῖς] Ita Tayl. et mox εὖν. οὐδὲ δίκ., et v. ult. οὐδὲν τοιοῦτ. V. Var. Lect.

ἐπάρας τὴν φωνὴν καὶ γεγηθῶς καὶ λαρυγγίζων ἔετο μὲν 323
 ἔμοῦ κατηγορεῖν δηλονότι, δεῖγμα δ' ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ,
 ὅτι ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀνιαιοῖς οὐδὲν ὁμοίως ἔσχε τοῖς
 ἄλλοις. Καίτοι τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φά-
 σκοντα φροντίζειν, ὥσπερ οὗτος νυνί, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο
 τοῦτό γ' ἔχειν δεῖ, τὸ ταῦτ' ἀλυπεῖσθαι καὶ ταῦτ' χαί-
 ρειν τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν ἐν τῶ
 τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι· ὃ σὺ νυνὶ πεποιηκῶς εἶ φα-
 νερός, ἐμὲ πάντων αἴτιον καὶ δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων
 ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμῆς πολιτείας οὐδὲ
 προαιρέσεως ἀρξάμενων ὑμῶν τοῖς Ἑλλησι βοηθεῖν. ἐπεὶ
 ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη¹ παρ' ὑμῶν, τοσαῦτα δι' ἐμὲ ὑμᾶς
 ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ,
 μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὣν τοῖς ἄλλοις δεδώ-
 κατε. ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ ταῦτα φήσαιμι· ἀδικοίην γὰρ ἂν
² ὑμᾶς· οὐτ' ἂν ὑμεῖς εὖ οἶδ' ὅτι συγχωρήσαίτε. οὗτος δ'
³ εἰ δίκαια ἐποίει, οὐκ ἂν ἔνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ ἔχθρας τὰ
 μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλεν.

ζά. Ἀλλὰ τί ταῦτ' ἐπιτιμῶ, πολλῶ σχετλιώτερα
 ἄλλα κατηγορηκός αὐτοῦ καὶ κατεψευσμένου; Ὅς
 γὰρ ἔμοῦ φιλιππισμόν, ὧ γῆ καὶ θεοί! κατηγορεῖ, τί οὗ-
 τος οὐκ ἂν εἴποι; Καίτοι, νῆ τὸν Ἡρακλέα καὶ πάντας
 τοὺς θεούς! εἴ γ' ἐπ' ἀληθείας δεοὶ σκοπεῖσθαι, τὸ κατα-
 ψεύδεσθαι καὶ δι' ἔχθραν τι λέγειν ἀνελόντας ἐκ μέσου,
 τίνες ὡς ἀληθῶς εἰσὶν οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν
 γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες,
 τοὺς ὁμοίους τούτῳ παρ' ἑκάστη τῶν πόλεων εὖροι τις ἂν, 324

¹ [παρ' ὑμῶν]² ἰὺμᾶς³ εἰ τὰ δίκαια

Λαρυγγίζων] Λαρυγκίζων Reg. a. Me-
 minit in ea voce hujus loci Harpocrates.
 Confer Suidam, qui eadem pariter habet,
 et T. Magistrum, qui huc etiam spectat.
 Aristoph. Equit. 357.

Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.

Adde etiam σχ. nostrum, et Plin. IV. Ep.
 7. TAYLOR. v. 3. deest ἐπὶ in ed. Tayl.

Τῶν κοινῶν] Quære, an poni debeant
 post τῶν νόμων supra v. 4. MARKLAND.

Δοθείη] Δωρεὰ addit Reg. a. Proxime
 deest τοσαῦτα in multis, sc. Guelph.
 Aug. Harl. Vind. et Reg. a. η. Recte qui-
 dem, et pulcre: ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη παρ'

ὑμῶν, sc. τὸ δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι—F. δαι-
 ρεὰ τοιαύτη. TAYL. v. 16. οὗτος τ' Tayl.

Ἐπεὶ ἔμοιγ' κ. τ. λ.] Quod si mihi a vo-
 bis hoc daretur, ut vos mea caussa usque
 adeo restitissetis imperio, in Græcorum per-
 niciem crescenti. vel, quippe si mihi hoc tri-
 bueretur. Ita enim hic verti potest τὸ ἐπεὶ.
 Sic Cicero in tertio Tuscul. Quod si tales
 nos natura genuisset, ut eam ipsam intueri
 et perspicere: et reliqua. ἐπεὶ εἰ οὕτως ὑμᾶς
 ἢ φύσις ἔφουε. Ex edit. HERVAG.

ζά. Εὖροι τις ἂν] Εὖροι τ' ἂν plurimi:
 Aug. Vind. Lind. Obsop. Reg. a. η. Si-
 militer legit Dionys. Halic. de Thucyd.
 judie. §. 54. qui totam fere hanc periodum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ' Ἀλεξάνδρῳ, τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν, τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην αὐτῶν, ἀ τοῖς προτέροις Ἑλλησιν ὅροι τῶν ἀγαθῶν ἦσαν καὶ κανόνες, ¹ ἀνατετραφότες.

ζβ'. Ταύτης τοίνυν τῆς οὕτως αἰσχροῦς καὶ περιβοήτου συστάσεως καὶ κακίας, μᾶλλον δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 325 προδοσίας, εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν, τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἢ τε πόλις παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀναίτιος γέγονεν ἐκ τῶν ἐμῶν πολιτευμάτων καὶ ἐγὼ παρ' ὑμῖν. Εἰτά μ' ἐρωτᾶς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι; Ἐγὼ δὴ σοι λέγω. ὅτι τῶν πολιτευομένων παρὰ τοῖς Ἑλλησι διαφθάρειντων ἀπάντων, ἀρξαμένων ἀπὸ σοῦ, πρότερον μὲν ὑπὸ Φιλίππου, νῦν δ' ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ἐμὲ οὔτε καιρὸς οὔτε φιλανθρωπία λόγων οὔτ' ἐπαγγελιῶν μέγεθος οὔτ' ἐλπίς οὔτε φόβος οὔτε χάρις οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῆρεν οὐδὲ προηγάγετο, ὧν ἔκρινα δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πατρίδι οὐδὲν προδοῦναι, οὐδ', ὅσα συμβεβούλευκα πώποτε ² τουτοισί, ὁμοίως ὑμῖν ³ ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα συμβεβούλευκα, ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς τὰ πάντα μοι πέπρακται, καὶ μεγίστων δὲ πραγμάτων τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων προσταῖς πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ δικαίως καὶ ἀπλῶς πεπολίτευμαι· διὰ ταῦτ' ἀξιῶ τιμᾶσθαι.

ζγ'. Τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν ἀξία μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου κρίνω· πῶς γὰρ οὐ; πόρρω μέντοι που τῶν ἐμαυτῶ πεπολιτευμένων τίθεμαι. οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις

¹ † ἀνατετροφότες

² † τουτοισὶν

³ ὥσπερ ἂν εἰ ἐν

more translata, quo reges in festis vinum praelibantes, ipsum etiam poculum, cui visum est, porrigentes dono dabant. Suid. Langbæn. ad Longinum, c. 32. qui totum hunc locum laudat. STOCK.

ζβ'. Οὔτε καιρὸς etc.] Vide Victor. XII. Var. Lect. ult. TAYLOR. v. 3. αὐτῶν Tayl.

Ἐμὲ οὔτε καιρὸς] Nimirum hæc tibi oculis obversata species est, M. Tulli, cum clamares, NIHIL ORATORE ILLO COGITARI POSSE DIVINIUS! STOCK.

Τουτοισί, ὁμοίως ὑμῖν] Nempe Atheniensibus, similiter vobis, i. e. tibi, Aschine,

et tuis similibus. AUGER.

Πάντα μοι πέπρακται] Desunt in Guelph. Vind. et Reg. a. Recte sane. Quis enim non videt, temere et inconcinne hæc esse assumpta Demostheni? TAYLOR. v. 19. ὥσπερ ἀνεί, et v. 21. ψ. πάντα, et v. 23. δικ. πεπολ. Tayl.

Καὶ μεγίστων κ. τ. λ.] Id est, curæ et administrationi præfectus, et summam curam habens et potestatem: προϊσταμαι τὸ ἔμπροσθεν ἵσταμαι καὶ βοηθῶ τοῖς ὀπισθεν. Ex edit. HERVAG.

ζγ'. Οὐ γὰρ λίθοις κ. τ. λ.] Plin. IX. Epist. 26. Porro Plutarchus in libro Περὶ

ἐγώ, οὐδ' ἐπὶ τούτοις μέγιστον τῶν ἑμαυτοῦ φρονῶ· ἀλλ' ἐὰν τὸν ἑμὸν τειχισμὸν ¹ βούλη δικάίως σκοπεῖν, εὐρήσεις ὄπλα καὶ πόλεις καὶ τόπους καὶ λιμένας καὶ ναῦς ² καὶ ἵππους καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων ³ ἀμυνομένους. ταῦτα προῦβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ὅσον ἦν ἀνθρώπινῳ λογισμῷ δυνατὸν, καὶ τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν, οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς οὐδὲ τοῦ ἄστεος. Οὐδέ γ' ἠτήθη ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, οὐδὲ ταῖς παρασκευαῖς, ἀλλ' οἱ τῶν συμμάχων στρατηγοὶ καὶ αἱ δυνάμεις τῇ τύχῃ. Τίνες αἱ τούτων ἀποδείξεις; Ἐναργεῖς καὶ φανεραί. σκοπεῖτε δέ.

ζδ'. Τί χρῆν τὸν εὖνουν πολίτην ποιεῖν, τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον; Οὐκ ἐκ μὲν θαλάττης τὴν Εὐβοίαν προβαλέσθαι πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ τῆς μεσογείας τὴν Βοιωτίαν, ἐκ δὲ τῶν πρὸς Πελοπόννησον τόπων τοὺς

¹ † βούλει² καὶ [πολλοὺς] ἵππους³ ἀμυνομένους

τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθ. ut olim monui, hujus Orationis utilis Commentator esse potest: Uti, cum scribat: Πρὸς δὲ τοὺς μετρίους οὐκ ἄτοπὸν ἐστὶ χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἐπαινῶν εἴ τις ὡς λόγιον, ἢ πλούσιον, ἢ δυνατὸν ἐπαινοῖ, κελεύοντα μὴ ταῦτα περὶ αὐτοῦ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ χρηστὸς, καὶ ἀβλαβὴς, καὶ ὠφέλιμος. οὐ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἐπαινον ὁ τοῦτο ποιοῦν, ἀλλὰ μετατίθησιν· οὐδὲ χαίρειν δοκεῖ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι μὴ προσηκόντως, μηδ' ἐφ' οἷς δεῖ, δυσχεραίνειν καὶ ἀποκρύπτειν τὰ φαιλότερα τοῖς βελτίοσιν, οὐκ ἐπαινεῖσθαι βουλόμενος, ἀλλ' ἐπαινεῖν ὡς χρὴ διδάσκων. Τὸ γὰρ, οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, ἀλλ' ἐὰν τὸν ἑμὸν τειχισμὸν βούλει σκοπεῖν, εὐρήσεις καὶ ὄπλα, καὶ ἵππους, καὶ συμμάχους, τοιοῦτου τινὸς ἔοικεν ἄπτεσθαι. Adde Hermogenem, pag. 258. TAYLOR.

Οὐ γὰρ λίθοις κ. τ. λ.] Neque ex hoc maxime censerī me velim inter ea quæ ego in publicum contuli. Neque hoc nomine maxime censerī me de republ. meritum volo, ut quidem sunt reliquæ meæ actiones. neque eo nomine in primis mihi placeo. Hoc imitari eadem loquendi forma Latini non possunt. Ex edit. HERVAG.

βούλη] Ex Codd. opt. erat edendum, grammatica damnante vulgatam ἐὰν—βούλει. WUNDERL. v. 4. πολλοὺς ἵπ. Tayl.

τούτων] Sc. Ἀθηναίων. MARKLAND. Pro VOL. II.

harum rerum defensione Wolfius. Incaute. Et similiter deceptus est, qui Italice vertit: Et cæteri omnes. Τούτων, δεικτικῶς. Hos nimiram, qui adsunt, intelligit, idque porrecto digito demonstrat. Simile habemus infra, §. ζθ'. ὑμῶν δὲ οὐδεὶς ἦν οὐδαμῶν, πλὴν εἰ τούτοις ἐπηρεάσαι τι δεῖ. Vide, quæ Cl. Marklandus ad Orat. c. Æsch. π. Παραπρεσβ. pag. 346. 24. R. 140. 16. T. Ita supra in hac Oratione, §. θ. Τὸ ψήφισμα τοῦτο γράφω. hoc sc. Decretum, digito indicans. Et statim, ibid. Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα τουτὶ λαβῶν κ. τ. λ. Et §. κβ'. Εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τούτους, hos qui adsunt. Adde §. νς'. fin. ἢ. μά. ξδ'. fin. π'. πς'. πζ'. bis. ζβ'. ζζ'. fin. et σχολ. ζή. fin. et ζθ'. fin. Quorum locorum quædam melius et consultius exponerentur juxta hanc normam, quam hodie exponi et verti videam. TAYLOR.

Ταῦτα προῦβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς] His ego propugnaculis circummunivi Atticum agrum. προβάλλομαι propugnaculum oppono, velamentum et integumentum obtendo et circumdo. Unde προβεβλημένος, ὁ ἀντὶ τοῦ προβόλου ιστάμενος, propugnator, protector, &c. Ex edit. HERVAG.

τὸν κύκλον] F. τὴν κύκλω, ut §. κη. MARKLAND.

ζδ'. Προθυμίας] Haud spernenda est altera lectio Codd. φιλοτιμίας, dummodo φιλοτιμία δημοσία intelligatur. cf. §. οή. WUNDERL.

ὁμόρους ταύτη; οὐ τὴν σιτοπομπείαν, ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομισθήσεται, προιδέσθαι; καὶ τὰ μὲν σῶσαι τῶν ὑπαρχόντων, ἐκπέμποντα βοηθείας καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα, τὴν Προκόννησον, τὴν Χερῶννησον, τὴν Τένεδον, τὰ δ' ὅπως οἰκεῖα καὶ σύμμαχα¹ ὑπάρξει πρᾶξαι, τὸ Βυζάντιον, τὴν Ἀβυδον,² τὴν Εὐβοίαν; καὶ τῶν μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑπαρχουσῶν δυνάμεων τὰς μεγίστας ἀφελεῖν, ὧν δ'³ ἐνέλειπε τῇ πόλει, ταῦτα προσθεῖναι;

Ζέ. Ταῦτα τοίνυν ὑμῖν ἅπαντα πέπρακται τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασι, ἃ καὶ βεβουλευμένα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἄνευ φθόνου τις βούληται σκοπεῖν, ὀρθῶς εὐρήσει, καὶ πεπραγμένα πάση δικαιοσύνῃ, καὶ τὸν ἐκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα οὐδ' ἀγνοηθέντα οὐδὲ προδοθέντα ὑπ' ἐμοῦ, καὶ ὅσα εἰς ἀνδρὸς ἑνὸς δύνανται καὶ λογισμὸν ἤκεν, οὐδὲν ἐλλειφθέν. εἰ δ' ἢ δαίμονός τινος⁴ ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ τῶν στρατηγῶν φαυλότης ἢ τῶν προδιδόντων τὰς πόλεις ὑμῶν κακία ἢ πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψε, τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; 327
Εἰ δ' οἷός ἦν ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν, εἰς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ' εἰ ἓνα μόνον ἄνδρα Θετταλία καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταῦτα φρονούντα⁵ ἔσχεν ἐμοί, οὐδεὶς ἂν οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν

¹ † ὑπάρξει² [τὴν Εὐβοίαν;]³ † ἐνέλειπε⁴ [ἢ τύχης τινός]⁵ † ἔσχον

Τὴν σιτοπομπείαν] Nemo, credo, dubitabit, quin ex conj. τῆς σιτοπομπείας, restituendam sit, verbo προιδέσθαι prospicere rei secundum casum postulante. IDEM.

Ὅπως—κομισθήσεται] Ὅπως hoc loco jungitur futuro indicativi; pariter ὅτι, ὥστε, διότι, ἵνα frequenter junguntur: de qua syntaxi agit Morus ad Isocratis Pannegyri. cap. 22. p. 55. ubi plura loca, etiam nostrum Demosthenicum laudat. HARL.

Παρὰ πᾶσαν φιλίαν] Scil. γῆν, per socialem agrum. Steph. Th. IV. col. 156. STOCK.

Γράφοντα τοιαῦτα] Præsidii missis, rebusque, quæ eo pertinerent, agendis, interpretatur Wolfius. Sed potuit hoc loco Demosthenes protensa manu monstrare decretum aliquod suum, quod modo recitatum fuerat. IDEM. Μοχ Προκόννησον Tayl.

Τὴν Εὐβοίαν] Latet nomen loci alicujus sub Εὐβοίαν, ut mihi videtur. Nam de Eu-

bœa ante dixerat. Sensui optime conveniret Πέριινθον, sed non Scripturæ. MARKLAND.

Ζέ. Ὑμῖν] Otiosum esse videtur vetusti exemplaris testimonio. OBSOPÆUS.

Ἡ πάντα] Nihil importunius esse potuit, quam ista Conjunctio: quæ idcirco a melioribus non agnoscitur, Vindob. et a. Ni legamus cum Altemps. ἢ καὶ πάντα ταῦτα. In v. seq. magnas mihi molestias excitavit istud τοῖς ὅλοις, quod alii securi ad ἐλυμήνατο applicant, ut cum ea voce constructionem nauscatur. Quod ego concoquere non possum. Procul dubio ἀνέτρεψε erat antiquitus varia lectio τοῦ, ἐλυμήνατο, atque id significabatur particula quadam, quæ nunc in ἕως degeneravit. In MSS. circa eam vocem variatur. TAYLOR. V. Var. Lect. v. 17. ἢ στρ. Tayl.

Οὐδεὶς οὔτε κ. τ. λ.] [Ita Tayl.] Citatur a Magistro v. Εἶσω. TAYLOR.

Οὐδεὶς ἂν] Reiske ex Thom. Mag. ἂν

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

πρῶτόν βασκαίνειν, εἰ δέ τις ἰδία τι λυπήσῃ, τοῦτο μεμνήσθαι καὶ τηρεῖν· οὐδέ ¹ γ' ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὑπουλον, ὡς σὺ ποιεῖς πολλάκις.

328

Λζ'. Ἔστι γάρ, ἔστιν ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα τῇ πόλει, ἣν οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε. ἀλλ' οὐ ταύτην ἄγει ² οὗτος τὴν ἡσυχίαν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλ' ἀποστάς ὅταν αὐτῷ δόξῃ τῆς πολιτείας—πολλάκις δὲ δοκεῖ—φυλάττει ὅπηνίχ' ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος, ἢ παρὰ τῆς τύχης τι συμβέβηκεν ἐναντίωμα ἢ ἄλλο τι δύσκολον γέγονε—πολλὰ δὲ τὰνθρώπινα—· εἴτ' ἐπὶ τούτῳ τῷ καιρῷ ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὡςπερ πνεῦμα ἀνεφάνη, καὶ πεφωνασκηκῶς καὶ συνειλοχῶς ῥήματα καὶ λόγους συνείρει τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί, ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντας οὐδ' ἀγαθοῦ κτήσιν οὐδενός, συμφορὰν δὲ τῷ τυχόντι τῶν πολιτῶν καὶ κοινὴν αἰσχύνην. Καίτοι ταύτης τῆς μελέτης Αἰσχίνη καὶ τῆς ἐπιμελείας, εἴπερ ἐκ ψυχῆς δικαίας ἐγίγνετο καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα προηρημένης, τοὺς καρπούς ἔδει γενναίους καὶ ³ καλοὺς καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι, συμμαχίας πόλεων, πόρους χρημάτων, ἐμπορίου κατασκευῆν, νόμων συμφερόντων θέσεις, τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐναντιώματα. τούτων γὰρ ἀπάντων ἦν ἐν τοῖς ἀνω χρόνοις ἐξέτασις, καὶ ἔδωκεν ὁ παρελθὼν χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις ἀνδρὶ καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ, ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ ⁴ φανήσῃ γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος, οὐ πέμπτος, οὐχ ἕκτος, οὐχ ὀποστοςοῦν, οὐκ οὐκ

¹ † Deest γ'.² † οὗτος ἄγει³ καλοὺς καὶ γενναίους⁴ † φανήσῃ

Τούτων βασκαίνειν] Ita Tayl. V. Var. Lect. et v. 12. ἐφάνη, et v. 13. συνειλεχῶς, et v. 16. μελ. π. τ. ἐ. Αἰσχ.

Λζ'. Λόγους συνείρει τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί] Συνείρειν τοὺς λόγους, est continuare sermonem, oratione continua uti. De iis dicitur qui facunde et expedite loquuntur. Et συνεῖραι ἀπνευστί περιόδους, inquit Xenophon: quod Quintilianus libro secundo connectere dixit, et alibi continuare verba vocat; Cicero autem declamare appellat, in Oratione pro Plancio, et Roscio Amerino. Ex edit. HERVAG.

Οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος] Videtur imitatus oraculum Delphicum:

Ἔμεῖς δ' Αἰγίεες μήτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,

Μήτε δωδέκατοι μήτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

WOLF.

Οὐκ οὐκ] F. οὐ μενοῦν. MARKLAND.

Οὐκ οὐκ ἐπέειγε καὶ ἡ π.] [Ita Tayl.] Ita intelligo: In iis tempestatibus, ubi malorum hominum consiliis resistere erat opus, talem se præstitit. Quin et talem etiam, cum Resp. meliore usa sit fortuna. Hæc verba ita exponit Lambinus: Nam si ita esset, tuis rebus gestis, tuaque opera, opibus, copiis, honore, dignitate, civitas aucta esset, quod de te prædicare non potes. Anonymus ita: Quoniam neque id egisti, cum patria crevit. Interpres denique Italicus: Iddio te ne guardi. Percioche la patria sarebbe cresciuta. TAYLOR. Vid. Var. Lect.

Οὐκ οὐκ] Non, inquam. Οὐκ οὐκ enim cum

329 ἐπί γ' οἷς ἡ πατρίς ηὐξάνετο. Τίς γὰρ σύμμαχία σου
 πράξαντος γέγονε τῇ πόλει; τίς δὲ βοήθεια ἢ κτήσις εὐ-
 νοίας ἢ δόξης; τίς δὲ πρεσβεία; τίς διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις
 ἐντιμότερα γέγονε; τί τῶν οἰκείων ἢ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ
 ξενικῶν, οἷς ἐπέστης, ἐπηνώρθωται διὰ σέ; ποῖαι τριήρεις;
 ποῖα βέλη; ποῖοι νεώσοικοι; τίς ἐπισκευὴ τειχῶν; ποῖον
 ἵππικόν; τί τῶν ἀπάντων σὺ χρήσιμος γέγονας; τίς ἢ
 τοῖς εὐπόροις ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια
 χρημάτων παρὰ σου; Οὐδεμία. Ἄλλ' ὦ τᾶν, εἰ¹ μηδὲν
 τούτων, εὐνοιά γε καὶ προθυμία; Πού; πότε; ὅστις, ὦ
 πάντων ἀδικώτατε, οὐδ' ὅτε ἅπαντες, ὅσοι πώποτ' ἐφθέγ-
 ξαντο ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς σωτηρίαν ἐπεδίδοσαν, καὶ² τὸ
 τελευταῖον Ἀριστόνικος τὸ συνειλεγμένον ἐπὶ τὴν ἐπιτιμίαν
 ἀργύριον, οὐδὲ τότε παρήλθες οὐδ' ἐπέδωκας οὐδέν, οὐκ
 ἀπορῶν — πῶς γάρ; ὅς γε κεκληρονόμηκας μὲν τῶν Φί-
 λωνος τοῦ κηδεστοῦ χρημάτων πλείονων ἢ³ πέντε ταλάν-
 των, διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεὰν παρὰ τῶν ἡγεμό-

¹ μηδὲν * πάντων τούτων² † τοτελευταῖον³ * πεντεταλάντων

accentu in priore syllaba negationibus
 servit, quod pluribus confirmat exemplis
 Budæus, pp. 907. et 908. STOCK.

Πατρίς] Post πατρίς adderem ἄν: non
 sane, cum inde patria aucta esset. AUGER.

Ἡὐξάνετο] F. ηὐξάνετ' ἄν. MARKLAND.

Οἷς ἐπέστης] Vid. Var. Lect.

Βέλη] Pro ποῖα βέλη, in nostro ποῖα
 βουλῆ, haud dubie rectius, quanquam et
 Aldi lectio defendi possit. Et mox
 ποῖοι νεώσοικοι legendum est νεώσηκοι.
 OBSOPÆUS. Codd. quidem etiam nostri
 βουλῆ et νεώσηκοι. Sed neutrum ad-
 mittendum est, vel ipso approbante Ob-
 soræo. TAYLOR. v. 7. γέγονας] εἴ Tayl.

Πολιτικὴ] F. πολιτικὴ ἢ καὶ κοινὴ βοήθεια.
 MARKLAND.

Τᾶν] De hoc vocabulo vide Scholiast.
 ad Lucian. Gall. p. 727. tom. II. edit.
 Reitz. et Schol. ad Plutum Aristoph. v.
 66. HARL.

Ἐπεδίδοσαν] Vide ad Æsch. p. 407. ult.
 R. p. 609. col. 2. T. TAYLOR.

Ἄργ. εἰς τὴν ἐπιτ.] [Ita Tayl.] Apparet,
 eum fuisse in ærariis, coactamque pecuni-
 am ad dignitatem recuperandam callide
 civitati douasse: ut non solvere debitum,
 sed in Remp. liberalis exstitisse videretur.
 Consentaneum enim est, ei mulctam
 a populo fuisse, post hoc factum, remis-
 sam. WOLF. Ἐπιτιμία est status civis, qui
 est integræ conditionis et famæ; et opponi-

tur, non τῇ ἀπορίᾳ, tenuitati illi facultatum,
 quæ homines arcet ab honoribus capessendis,
 (quod vult Tourrellius) sed τῇ ἀτιμίᾳ,
 cujus una species in Ærarios intentabatur.
 Gravis ea quidem pœna fuit, (adeoque merito
 laudatur Aristonicus, qui eam tolerare maluit,
 quam patriæ laboranti deesse) ejusmodi tamen,
 quæ paupertatem ejus qui solvendo non erat,
 non vero improbitatem argueret: potuit-
 que ergo Demosthenes (vel refragante
 Tourrellio) citra Aristonici offensionem,
 in eam calamitatem incidisse amicum
 suum fateri. De Aristonico supra §. 26.
 STOCK. v. 14. οὐδὲ τ. οὔτε π. οὔτε ἐπ. Tayl.

Ἐπιτιμίαν] Supra ad Arg. Lib. in
 fin. Not. ἡτιμ. Dem. π. Παραπρεσβ. Bene
 hic se gessit Tourrellius, quem consulas.
 I danari, c' havea ragunati Aristonico per
 ritener il suo honore: Ferrus. Pecuniam
 incolumitatis amissæ recuperandæ gratia
 coactam: Lambinus. Coactam pecuniam
 ad recuperandam dignitatem: Perionius:
 Et alii similiter. Διὰ τιμὴν τῆς πόλεως.
 Ulpian. TAYLOR.

Εἰς τὴν ἐπιτιμίαν] Alii alio modo inter-
 pretati sunt. Ego interpretatus sum, ad
 honorate vivendum. AUGER.

Ἐρανον] Stipem collatitiam, ad aliquem
 sublevandum, [cujus nobile exemplum
 recenset Corn. Nepos in vita Epamin.
 c. III.] egregie illustrat Cusaubonus ad

νων τῶν συμμοριῶν, ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. ἀλλ' ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου λέγων τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω, παραλείψω ταῦτα. ἀλλ' ὅτι γ' οὐχὶ δι' ἐνδειαν οὐκ ἐπέδωκας, ἐκ τούτων δῆλον, ἀλλὰ φυλάττων τὸ μηδὲν ἐναντίον γενέσθαι παρὰ σοῦ τούτοις, οἷς ἅπαντα¹ πολιτεύει. Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας καὶ πηνίκα λαμπρός; Ἡνίκ' ἂν εἴπειν τι κατὰ τούτων² δέη, ἐν τούτοις λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτῆς ἀριστος, τραγικὸς Θεοκρίνης.

ζή. Εἶτα τῶν πρότερον γεγενημένων ἀνδρῶν ἀγαθῶν μέμνησαι. καὶ καλῶς ποιεῖς. Οὐ μέντοι δίκαιόν ἐστιν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν πρὸς τοὺς τετελευτηκότας εὐνοίαν ὑπάρχουσαν προλαβόντα παρ' ὑμῶν πρὸς ἐκείνους ἐξετάζειν 330 καὶ παραβάλλειν ἐντὸς τὸν συζῶντα μεθ' ὑμῶν. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν πάντων, ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν ὕπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος, τοὺς δὲ τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν

¹ † πολιτεύη

² † δέοι

Theophrasti charact. cap. 15. pag. 168. seq. ed. Fischeri, quem v. in indice Theoph. et Wesseling. ad Petiti comment. in LL. Attic. pag. 526. Alioqui denotat quoque *symbola conviviarum*: de qua significatione consule Petitem loco memor. et Clark. ad Hom. Odyss. A. 226. HARL.

Ἐλυμήνω] Aliquid legi illi Demosthenis (suprà §. 30.) subdole interseruit aut adjecit Æschines, quo vis ipsius imminuta et elusa fuit. STOCK.

Ἐλυμήνω—νόμον] Legem violasti, perversisti. Sic Isocrat. Paneg. c. 47. pag. 126. ed. Mori: ἡμῶν δὲ τινές εἰσιν οἱ λυμαινόμενοι καὶ κακῶς ποιῶντες αὐτήν (scil. εἰρήνην). HARL.

Τὸν τριηραρχικὸν νόμον] Vide annotata ad §. λ'. TAYLOR.

Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας κ. τ. λ.] Neanían pro audaci et strenui spiritus homine acrisque posuit: quemadmodum et νεανίευμα, ὁ ἀνδρισμός, audax facinus, jactantia, et egregium strenuumque factum dicitur. Quod autem sequitur ἡνίκ' ἂν εἴπειν τι κατὰ τούτων δέοι, cum oporteret, vel oportebat: notandum quod ὁ ἂν ἀοριστολογικὸς, plerumque quidem cum subjunctivo constructur, ut, ὅτι ἂν λέγης, ὅσα ἂν διαφέρης. Interdum vero et optativo, sed tum demum, cum res præterita narratur. Sic supra in secunda κατὰ Φιλίππ. ἐκόλαζον δ' οὕτω καὶ ἐτιμωροῦντο οὓς ἂν αἰσθοῦντο δωροδοκοῦντας. Id quod etiam in εἰάν et ἂν ἀντὶ τοῦ ἦν observatum invenimus. Ex

edit. HERVAG.

Ἡνίκ'] Pierson, in calce Mæridis, ἡνίκα apud Demosthenem per quando posse verti, autumat. HARL.

Τραγικὸς Θεοκρίνης] Nisi Θεοκρίνης sit κύριον nomen alicujus fabularum Actoris tunc celebris, quod suspicor, videtur hæc vox, quæ alibi non occurrit, significare, a Deo electus. PALMER. Hunc et Tragædiarum actorem, et calumniatorem fuisse tradit Erasmus. Exstat et Demosthenis nostri Actio in Theocrinem Sycophantam. WOLF. Omnino Harpocratio et Suidas in v. Θεοκρίνης. Apostol. XIX. 49. Brodæus V. Miscell. 23. TAYLOR.

Τραγικὸς Θεοκρίνης] Æschinem tragicum Theocrinem vocat. Fuit autem is primus Tragædiarum actor, deinde calumniator et sycophanta. Utitur et Hieronymus in epist. ad Furiam, de Viduitate: Ubicunque viderent Christianum, statim illud de trivio τραγικὸς Θεοκρίνης. Erasm. Ex edit. HERVAG.

ζή. Προσλαβόντα] [Ita Tayl.] F. προσλαβόντα. MARKLAND. v. ult. τεθν. δὲ Tayl.

Ὑπεστί — φθόνος] Φθονοῦνται οἱ ζῶντες. Pascitur in vivis livor: post facta quiescit. Cicero in Sallustium: Neque me cum iis conferrī decet, P. C. qui jam decesserunt, omnique odio carent et invidia, sed cum iis, qui mecum una in rep. versati sunt. WOLF. Add. Victor. XV. Var. Lect. 3. TAYLOR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

νωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῆει, ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς ¹ αὐτὸν ἀριστα ἐμάχετο, ἐστεφανοῦτο καὶ νικῶν ἀνηγορεύετο. καὶ σὺ πρὸς τοὺς νῦν ὄρα με ρήτορας, πρὸς σαυτόν, πρὸς ὄντινα βούλει τῶν ἀπάντων· οὐδενὶ ἐξίσταμαι. ὧν, ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ἐλέσθαι παρῆν, ἐφάμιλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας ἐν κοινῷ πᾶσι κειμένης, ἐγὼ τὰ κράτιστα λέγων ἐφαινόμην, καὶ τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι καὶ νόμοις καὶ πρεσβείαις ἀπαντα διωκεῖτο ὑμῶν δ' οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ, πλὴν εἰ τούτοις ἐπηρεᾶσαι ² τὶ θεοί. ἐπειδὴ δέ, ἀ μή ποτ' ὄφελε, συνέβη, καὶ ³ οὐκέτι συμβούλων ἀλλὰ τῶν τοῖς ἐπιταττομένοις ὑπηρετούντων καὶ τῶν κατὰ τῆς πατρίδος μισθαρνεῖν ⁴ ἐτοίμων καὶ τῶν κολακεύειν ἑτέρους βουλομένων ἐξέτασις ἦν, τῆνικαῦτα σὺ καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἰσποτρόφος, ἐγὼ δ' ἀσθενής, ὁμολογῶ, ἀλλ' εὖνους μᾶλλον ὑμῶν τουτοισί.

ρ'. Δύο δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ· — οὕτω γάρ μοι περὶ ἑμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν —· ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις τὴν τοῦ γενναίου καὶ τὴν τοῦ πρωτείου τῇ πόλει προαίρεσιν διαφυλάττειν, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ καὶ πράττει τὴν εὐνοίαν· τούτου γὰρ ἡ φύσις κυρία, τοῦ δύνασθαι ⁵ δὲ καὶ ἰσχύειν ἕτερα. ταύτην τοίνυν παρ' ἐμοῖ μεμενηκυῖαν εὐρήσετε ἀπλῶς. ὁρᾶτε δέ. οὐκ ἐξαιτούμενος, οὐκ Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι, οὐκ ἀπειλούντων, οὐκ ἐπαγγελιομένων, οὐ τοὺς κατα- 332
ράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων, οὐδαμῶς προσδέδωκα ⁶ ἐγὼ τὴν εἰς ὑμᾶς εὐνοίαν. τὸ γὰρ ⁷ ἐξ ἀρχῆς ⁸ εὐθύς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην,

¹ † αὐτὸν² † τί³ † οὐκ ἔτι⁴ ἐτοίμων ὄντων καὶ⁵ δὲ δύνασθαι⁶ ἐγὼ προσδέδωκα⁷ † ἐξαρχῆς⁸ εὐθύς * τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν

Οὐδενὶ ἐξίσταμαι] Nota: ὁ Δημοσθένης οὐδενὶ τῶν ρητόρων ἐξίσταται. et Erasmi Terminus, CEDIT NEMINI. WOLF. v. 7. ἐγὼ κράτ., et v. 11. ἐπιτασσομένοις Tayl.

Τούτοις] Huic populo. MARKLAND.

ρ'. Τοῦ δύνασθαι δὲ καὶ ἰσχύειν, ἑτέρα] [Ita Tayl.] S. ἡ Τύχη, ἑταῖρα οὔσα, καὶ Σειρῆν, καὶ δραπέτις. WOLF.

Οὐκ ἀπειλούντων, οὐκ ἐπαγγελιομένων] Quid Ἐπαγγελία sit, vide argumentum κατὰ Τιμάρχου. Sed quia ἀπειλαὶ καὶ ὑποσχέσεις opponuntur, nihil vetat, de pollicitationibus intelligere. Genitivi isti par-

ticipiorum referendi sunt ad Macedonas, eorumque factionem. IDEM.

Οὐχὶ τοὺς καταράτους κ. τ. λ.] [Ita Tayl.] Ne tum quidem cum istos calumniatores sceleratissimos homines, tanquam feras in me bestias protruderent et adurgerent, charitatem civilem patriamque destitui aut prodidi. προσβάλλειν τινὰ ἑτέρῳ, est incitare in eum et irritare, stimulare et impellere, ut hoc loco, unde προσβολὴ impressio ruentis aciei, impetusque militum cuneatim incurrentium. Ex edit. HERVAG.

τὰς τιμὰς, τὰς δυναστείας, τὰς εὐδοξίας τὰς τῆς πατρίδος
θεραπεύειν, ταύτας αὐξάνειν, μετὰ τούτων εἶναι. οὐκ ἐπὶ μὲν
τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν
ἀγορὰν περιέρχομαι, τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελι-
ζόμενος τούτοις, οὓς ἂν ἐκεῖσε ἀπαγγελεῖν οἴωμαι· τῶν δὲ
τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω καὶ στένων καὶ κύ-
πτων εἰς τὴν γῆν, ὥσπερ οἱ δυσσεβεῖς οὗτοι, οἱ τὴν μὲν πόλιν
διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὐτοὺς διασύροντες, ὅταν τοῦτο ποι-
ῶσιν, ἔξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλή-
νων εὐτύχησεν ἕτερος, ταῦτ' ἐπαινοῦσι καὶ ὅπως τὸν ἀπαν-
τα χρόνον διαμενεῖ φασὶ δεῖν τηρεῖν.

ῥά. Μὴ δῆτ', ὧ πάντες θεοὶ! μηδεὶς¹ ταῦθ' ὑμῶν ἐπι-
νεύσειεν. ἀλλὰ μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν
καὶ φρένας ἐνθεΐητε· εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως, τού-
τους μὲν αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῆ
καὶ θαλάττῃ² ποιήσατε, ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχί-
στην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτη-
ρίαν ἀσφαλῆ.

¹ † ταῦθ'

² † ποιήσατε

Ἀπαγγέλλειν] [Ita Tayl.] Ἀπαγγε-
λεῖν. MARKLAND.

Ἀκούω] Ἀκούων Harl. Id quod satius
est. TAYLOR.

ῥά. Μὴ δῆτ' ὧ πάντες θεοὶ, μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν
ἐπινεύσειε] Videte per deos immortales, vi-
dete inquam, ne sic annuatis, vel, dii pro-
hibeant. Est enim ἀπαγορευτικόν, τὸ, μὴ
δῆτα. Synes. μὴ δῆτα ὧ πάντων ἐμοὶ προσ-
φιλέστατε. Absit, ut hoc facias, vir mihi
amicissime. Vide Comment. Bud. Ex edit.
HERVAG.

Καὶ προώλεις] Desunt Guelph. Vindob.
et Reg. a. Habuit Ulpianus, qui etiam
exponit. TAYLOR.

De exitu istius celeberrimi iudicii me-
minerunt, inter alios plurimos, M. Tul-
lius, lib. tertio de Oratore, et Valerius
Max. VIII. c. 10. Quorum ille: "Sed
hæc ipsa omnia perinde sunt, ut aguntur.
Actio, inquam, in dicendo una dominatur:
sine hac summus orator esse in numero
nullo potest: mediocris, hac instructus,
summos sæpe superare. Huic primas de-
disse Demosthenes dicitur, cum rogaretur
quid in dicendo esset primum; huic se-
cundas; huic tertias. Quo mihi melius
etiam illud ab Æschine dictum videri
solet, qui cum propter ignominiam ju-
dicii cecisset Athenis, et se Rhodum

contulisset, rogatus a Rhodiis, legisse
fertur Orationem illam egregiam, quam
in Ctesiphontem contra Demosthenem
dixerat: qua perlecta, petatum est ab eo
postridie, ut legeret illam etiam, quæ
erat contra a Demosthene pro Ctesi-
phonte edita: quam cum suavissima et
maxima voce legisset, admirantibus omni-
bus. Quanto, inquit, magis admiraremini,
si audissetis ipsum?" [Τί δὲ εἰ αὐτοῦ τοῦ
ῥαίου ἀκηρόειτε; quomodo eundem sensum
reddidit Plinius Junior, Epist. II. 3.]
"Ex quo satis significavit, quantum es-
set in actione, qui orationem eandem
aliam esse putaret, actore mutato." Va-
lerius deinde Maximus, cum iisdem pene
verbis id factum exposuisset, hæc sub-
jungit: "Tantus orator [Æschines] et
modo tam infestus adversarius, sic ini-
mici vim ardoremque dicendi suspexit,
ut se scriptorum ejus parum idoneum le-
ctorem esse diceret: expertus acerrim-
um oculorum vigorem, terribile vultus
pondus, accomodatum singulis verbis so-
num vocis, efficacissimos corporis motus.
Ergo etsi operi illius adjici nihil potest,
tamen in Demosthene magna pars Demo-
sthenis abest, quod legitur potius quam
auditar." STOCK.

Ex *Vincentii Contareni variarum lectionum libro* (Trajecti ad Rhenum, MDCCLIII. p. 87.) ea, quæ ad illustrandam temporis rationem Demosthenicam faciunt, typis repetenda curavi: neque lectoribus ingratum fore arbitror. HARL.

De locis quibusdam Demosthenis ex orationibus pro Corona, et de ementita legatione disputatum.

AMPHIPOLIM Thraciæ urbem a Philippo occupatam quum recuperare niterentur Athenienses, gravi ac difficili bello se implicuerunt. Quod quum spe omnium esset diuturnius, nec procederet ex sententia, coacti sunt animum appellere ad pacem, a qua ne Philippum quidem abhorrere multi nuntiabant. Creati igitur X ad Regem legati, qui explorata ejus sententia, si pax impetrari æquis conditionibus potuisset, curarent, ut legati ab eo Athenas mitterentur. Rex Parmenionem, Antipatrum, Eurylochum misit, a quibus est brevi negotium confectum, exactoque ab Atheniensibus jurejurando pax facta. Eam pacem ut Philippus quoque jurejurando suo confirmaret, illi ipsi, qui obierant primam legationem, redire jussi in Macedoniam. Quumque moras traherent, nec darent se in viam, ne Philippus solutus jurisjurandi religione agros sociorum interea popularetur, oppida redigeret in suam potestatem, S. C. maturare profectionem jussi sunt. Veniunt in Macedoniam absente Philippo, qui de industria ante eorum adventum expeditionem susceperat in Thraciam; quumque liceret paucorum dierum itinere adire ad eum, et magnam Thraciæ partem servare, paucorum proditione factum est, ut non ulterius progrediendum, quam esset in mandatis, sed ejus in Macedoniam reditum opperendum statuerent. Tandem ille venit, re gesta ex sententia, nec tamen diu expectatus statim, ut par erat, jurejurando se obstringit, sed nectit moras, et producit legatos, quantum potest, interea se comparans ad bellum Phocense in Thebanorum gratiam susceptum. Rebus omnibus comparatis, in viam se dat cum omnibus copiis, atque in ipso demum itinere in publico diversorio jurejurando se obstringit, et legatos dimittit: qui dum redeunt in patriam, ipse interea, nec opinantibus Atheniensibus, quos certo sciebat, si id essent subodorati, impedimento futuros, trajicit Thermopylas et ducit in Phocenses. Legati reversi Athenas renunciant pacem jurejurando sancitam a Philippo cum populo Atheniensi, et sociis, extra Phocenses, cum quibus negaret adduci se posse ulla ratione, ut pacem faceret, quod, templo Delphico spoliato, immani sacrilegio se contaminassent. Hæc omnes præter Æschinem, qui unus adfirmabat, hæc a Philippo jactari publice, ut Thebanos falleret, quibus erat infensus; Phocensibus autem nihil a Philippo esse periculi: id uni sibi a Rege secreto commissum, et in aurem dictum. Sed Athenienses, ut qui de Phocensium salute valde laborabant, non contenti unius testimonio decernunt, ut iidem legati redeant tertio ad Philippum, ejusque animum explorent diligentius. Quum autem Demosthenes abjurasset legationem, Æschines quoque, ne quid adversarius per suam absentiam moliretur novi, adversam valetudinem simulat; reliqui cum duobus in horum locum factis in viam se dant: quumque in Eubœa de perditis ac profligatis Phocensium rebus certiores essent facti,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

in ea legatione gestum esset, renuntiarunt. Demosth. ibid. ἡ δὲ ἐκκλησία, ἐν ᾗ πάντα τὰ πράγματα ἀπώλεσαν οὗτοι ψευδάμενοι καὶ φενακίσαντες ὑμᾶς, τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ σκιροφοριῶνος ἐγίγνετο. III. et XX. die ejusdem mensis Phocenses jam fuerant a Philippo subacti. VII. autem et XX. id est, quinto post die nuntius de ea re venit Athenas, seu in Piræeum. Demosth. ibidem [§. κ'.] τῇ τετράδι φθίνοντος ἐκκλησιάζετε μὲν ὑμεῖς τότε ἐν Πειραιεῖ, ἦκε δὲ Δέρκυλλος ἐκ Χαλκίδος, καὶ ἀπήγγειλεν ὑμῖν, ὅτι πάντα τὰ πράγματα ἐγκεχείρηκε Θηβαίοις ὁ Φίλιππος, καὶ πέμπτην ἡμέραν εἶναι ταύτην ἐλογίζετο, ἀφ' οὗ γεγόνασιν αἱ σπονδαί. Supra autem scripserat, eadem die τὰ πράγματα ἀπολωλέναι. De tumultu autem ac trepidatione, quæ fuit Athenis his rebus auditis, deque tempore, quo sponte sua legatus fuit ad Philippum Æschines, in eadem oratione hæc leguntur pag. 158. [§. λθ'.] ἐπειδὴ δὲ ἀπολώλεσαν οἱ Φωκεῖς ὑστερον ἡμέραις πέντε ἢ ἕξ, καὶ ὁ Δέρκυλλος ἐκ τῆς Χαλκίδος ἦκεν ἀναστρέψας, καὶ ἀπήγγειλεν ὑμῖν ἐκκλησιάζουσιν ἐν Πειραιεῖ, ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασι, καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! ἐξεπέπληχθε, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατακομίζειν ἐψηφίζεσθε, καὶ τὰ φρούρια ἐπισκευάζειν, καὶ τὸν Πειραιᾶ τειχίζειν, καὶ τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν, ἐπειδὴ ταῦτ' ἦν, καὶ τοσαύτη ταραχὴ καὶ τοσοῦτος θόρυβος περιειστήκει τὴν πόλιν, τηνικαῦτα ὁ δεινὸς καὶ σοφὸς οὗτος καὶ εὐφωνος, οὔτε βουλῆς οὔτε δήμου χειροτονήσαντος αὐτὸν, ᾗχετο πρεσβεύων πρὸς τὸν ταῦτα πεποιηκότα. His jactis ut fundamentis, nunc rem ipsam expendere incipiamus. Si legati post diem tertium Munychionis, ut probat Æschines [§. κθ'.] in Macedoniam iter ad jusjurandum Philippo deferendum susceperunt, XIII. vero Scirophorionis die sunt reversi; fieri non posse videtur, ut plus quam novem et sexaginta dies ab eis in legatione obeunda sint consumpti. At Demosthenes [§. κ'.] tres totos menses, qui dies sunt LXXXIIX, huic itineri tribuit: ἀπεδημήσαμεν, inquit, ἡμεῖς ἐπὶ τοὺς ὄρκους τρεῖς ὅλους μῆνας, et infra: τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημήσαντες, et in oratione pro Corona [§. ι'.] multo a veritate remotius: οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἕως ἦλθε Φίλιππος ἐκ Θράκης. At vero tantum abest, ut legati tres totos menses otiose in Macedonia triverint Philippum exspectando, ut universum iter minus diebus LXX confecerint. His illa germana sunt, quæ scribit in oratione de falsa legatione pag. 152. [§. κζ'.] τῆς εἰρήνης ἤδη γεγонуίας καὶ τῆς Χερρόνησου σώας οὔσης, τέτταρας μῆνας ὅλους ἐσώζοντο οἱ Φωκεῖς τοὺς ὑστερον. Qui tamen tres non amplius menses sunt, et dies quatuor, nisi me digiti fallunt numerantem a XIX. Elaphebolionis, quo pacem factam diximus, ad III. et XX. Scirophorionis, quo Phocensium urbes in jus ac potestatem Philippi venerunt. Videntur tamen, (nam placet Demosthenem, qua datur, excusare,) ita loqui soliti, aut Græci omnes, aut Attici, ut, cujus pars multo maxima, aut aliqua saltem, quanta quanta esset, id ὅλον esse dicerent. Observavi id cum apud alios, tum apud Arist. II. Rhet. cap. XXIII. ἔστιν ὁ τόπος οὗτος ὅλη τέχνη ἢ τε Παμφίλου, ἢ τε Καλλίππου: quum tamen supra de alio loco agens, unde sumuntur argumenta, scriptum reliquisset, ὁ τόπος οὗτός ἐστιν ἡ Καλλίππου τέχνη. Qui enim fieri potest, ut Callippus in arte dicendi de superiore tantum loco egerit, quo ars ejus contineretur universa, si fatetur ipse Aristoteles, de altero etiam egisse? Præterquam quod abhorret a vero, his tantum præceptis artem dicendi universam a Callippo fuisse comprehensam. Fuit igitur locus ille, si minus tota ars, at ejus certe pars

multo maxima et potissima; et tum ὅλη τέχνη dicta est. Verum enim vero ne hac quidem ratione, quod de legatis Demosthenes scribit, potest omnino excusari. Quid enim? nullane itineris habenda fuit ratio? an potuerunt legati puncto temporis sistere se in Macedonia? et tamen tres totos menses ibi sedisse dicuntur. Sequitur alter multo obscurior locus; ait enim Demosthenes, Philippi ingenium perspectum quum haberet, ac suspicaretur fore, ut moram legatorum converteret in rem suam, et solutus religione jurisjurandi Thraciæ urbes Atheniensium imperio subjectas occuparet, ratus id, quod fuit, quamvis illæ non redderentur, pacem tamen firmam et certam futuram: hoc igitur ne eveniret, decretum, ait, a se factum, quo jubebantur legati profectionem maturare. Illi decreto, quod exstat in oratione pro Corona p. 96. [§. 9'.] adscripta est dies ultima Hecatombæonis. At, o bone, quum tu patriæ commodis invigilans hoc decretum scribebas, aut pax nondum erat facta, aut multo ante Philippi jurejurando confirmata. Erunt fortasse, qui putent, corruptam hinc esse mensis nomen, et pro Hecatombæone Elaphebolionem reponendum. Sed quæri potest, quid sit, quod nec de numero, nec de nomine legatorum convenit Demostheni cum Æschine, cum Ulpiano, secum. Nam decem fuisse, atque inter eos Demosthenem ipsum et Æschinem, ex tam multis utriusque orationum locis intelligere est, ut pigeat in iis describendis bonas horas perdere. Missos autem secundo legatos in Macedoniam eos ipsos, qui primam obierant legationem, docet Libanius in argumento orationis de ementita legatione: et eorum nomina auctor incertus in altera hypothesisi ejusdem orationis hæc ponit: Ctesipho, Aristodemus, Iatrocles, Cimon, Nausicles, Dercyllus, Phrynon, Philocrates, Æschines, et Demosthenes; quem tamen si audis in calce [§. 9'.] hujus psephismatis, quinque tantum creatos legatos credes, Eubulum, Æschinem, Ctesiphontem, Democratem, Cleonem, quorum nemo, si unum excipias Æschinem, inter decem superiores recensetur. Quamobrem non injuria hoc totum decretum mihi suspectum est. Quid dicam de altero illo, quo migrare omnes cum rebus suis in urbem aut arces jussi sunt? quod legitur in eadem oratione pro Corona p. 98. [§. 43'.] Sane hoc quoque alienum videtur ab his temporibus, neque scriptum ea tempestate, qua Philippus in Græciam primum irrupit, sed aliquanto post, quum, occupatis Thermopylis, arbitrato suo Græcos terrebat, eorumque urbes improvise adventu occupare conabatur: hoc enim ab eo sæpe factum testatur Demosthenes de legatione pag. 154. [§. λ'.] καὶ μετὰ ταῦτα ὁσάκις πρὸς πορθμῶν, ἢ πρὸς Μεγάρους ἀκούοντες δύναμιν Φιλίππου καὶ ξένους ἐθορυβεῖτε, πάντες ἐπίστασθε. Cur ita credam, paucis exponam. Allato nuntio de Thermopylis a Philippo occupatis, narrat Demosthenes de legat. pag. 158. [§. λθ'.] decretum factum, ut omnes reciperent se in loca munita, arces instaurarentur, Piræus muro cingeretur, Herculi in urbe, non in agro, ut mos erat, sacra fierent, quæ tamen, si primum excipias, in decreto illo Callisthenis, cujus tam frequenter facit mentionem Demosthenes, non leguntur. Quamquam, ut verum fatear, fieri potuit, ut, multis de eadem re factis decretis, uno contentus fuerit orator: aut, si unum decretum de omnibus est factum, non est novum, eum esse mutilum, quum multa hujusmodi exstant apud Demosthenem, et alios oratores, de qua re alibi agemus copiosius. Legat interea, qui volet, in oratione in Neæram Hip-

poeratis decretum de civitate Plataënsibus danda, et, quæ illud sequuntur, verba oratoris: intelliget enim, admodum exiguam ejus partem esse descriptam. Sed tamen Psephisma illud Callisthenis potest alia ratione acrius oppugnari. Nam quum primum auditum est, penetrasse Philip-pum Thermopylas, et subegisse Phocenses, scriptum esse hoc decretum credere par est, et intelligitur ex verbis Demosthenis supra allatis in medium. At illud Callisthenis scriptum est prima et vicesima die Mæmacterionis, id est, quarto post mensē, quam hæc acta sunt. Si quis erit, qui neget, adduci se posse, ut credat, mentitum Demosthenem in re tam recenti, quum præsertim psephismata omnia publice adservarentur, et posset ab adversario paullo negotio coargui; is intelligat, nihil fuisse facilius, quam, innumeris in unum coacervatis decretis, ea mutilare, corrumpere, et ad alia, quam scripta essent, tempora accommodare. Solitum autem fieri, non modo conjicere licet ex Æschine, hoc Demostheni non de nihilo objiciente, sed ex ipso etiam Demosthene, qui telum hoc anceps torquet in adversarium illis verbis pro Corona p. 125. [§. ξς'.] ἀλλ' οὐκ ἦν, οἶμαι, τότε ἃ νυνὶ ποιεῖ, ἐκ παλαιῶν χρόνων, καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξαντα, ἃ μήτε προήδει μηδεὶς, μήτ' ἂν φήθη τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλειν, καὶ μετενεγκόντα τοὺς χρόνους, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις δοκεῖν τι λέγειν. Romæ quoque scimus fuisse, qui mentirentur auctoritatem summi ordinis, et huic rei sæpe obviam itum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

I. TAYLORI
P R Æ F A T I O
A D
O R A T I O N E M
D E M O S T H E N I S

DE
MALE GESTA LEGATIONE.

HABES, Lector, primo Demosthenis Orationem decantatam; ad optima fere, quæ reperiri poterant, exemplaria a me recensitam, eorumque ope, quod vix credibile existimari potest, quingentis circiter in locis restitutam: deinde Æschinis Defensionem, summa itidem cura expolitam. Neque me infiniti fere laboris, quem exantlavi, poenitet. Nam, ut ad utramque contentionem referamus ea, quæ dixit Cicero de altera, *Quid tam visendum aut audiendum fuit, quam summorum Oratorum in gravissimis causis accurata et inimicitiis incensa Contentio?*

Non multa sunt, quæ iis habeo præfanda. Neminem ad eas accessurum esse arbitror, nisi Historia Græca leviter saltem imbutum, rerumque, quæ Macedonia et Athenis hoc tempore agitabantur, scientem. Quod si quem lectorem ea negotia hactenus fugerint, satis tamen instructus esse poterit a diligenti istarum rerum temporumque Recensione, quam Ulpianus (nam Libanius brevior est) huic orationi Demosthenis præfixam pro Argumento esse voluit. Et quia nemo fere, nisi perlectis Philippicis, huc progreditur, eapropter, quoniam multa exinde sunt depromenda, (maxime ex Philippica II. quæ est hujus quodammodo orationis aditus) Historiæ, ut passim soleo, concinnandæ et præponendæ supersedere majore cum venia possum.

At interea nonnulla sunt sane a me minime negligenda. Gravissime enim in Titulo peccatur; et ex omnibus, tam antiquis, quam Recentioribus, qui laudant hanc Orationem Demosthenis, (laudatur autem, illa *De Corona* excepta, præ cæteris fere omnibus) neminem ad hunc diem usque vidi, qui recte riteque appellavit. Κατ' Αἰσχίνου nonnulli, ut Priscianus aliquoties, Ulpianus frequenter, Suidas, Harpocratio, alique: Idem quandoque Περὶ τῆς παραπρεσβείας, ut et alii plurimi. Etiam conjunctim nonnulli, Κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος. Paucis denique, inter quos est Dionysius Halicarnassensis, Κατηγορία Αἰσχίνου. Qui Κατ' Αἰσχίνου simpliciter appellant, satis quidem distinguunt ab illa altera Demosthenis, quæ est *De Corona*. Nam accurate scribendo, κατὰ ad

Actoris Orationem recte applicatur, cum Reus interea non κατὰ, sed πρὸς, verba habere dicitur: Si vera sint ea, quæ notavi ad initium Eubulideæ. Neque enim ullo in numero sunt habendi, qui forte contra hanc legem peccant. Sunt autem vel Duo, vel Nemo. Non, inquam, si incogitanter Orationem apologeticam Demosthenis, quæ est De Corona, semel nominavit, aut Servius, CONTRA ÆSCHINEM, ut nominavit ad Virg. XI. Æn. 301. aut Photius in vita Demosthenis, Κατ' Αἰσχίνου, idcirco Ego et Tu protinus ita scribemus, sed distinguemus solertius, atque ut jurisprudentes Atticos distinguere decet, inter Formulam et Appellationem istius Actionis, quæ in se continet Accusationem, et illius, quæ Apologiam.

Mane. Nondum eo perveni, quo volui. Male hæc Oratio titulum nacta est, ab iis, qui *causam actionis* Auctoris nomini addunt, Κατ' Αἰσχίνου *περὶ παραπρεσβείας*, sed pressius et accuratius laudari debuit, κατ' Αἰσχίνου, παραπρεσβείας. Nam παραπρεσβεία est vocabulum Forense, Crimen intentatum, ipsius Actionis proprium et definitum Vocabulum. Et, qua proprietate insimulabatur aliquis Athenis Atticis, Ἀργίας, Λειποταξίου, Ἀσεβείας, etc. eadem hic Demosthenes postulavit Æschinem Παραπρεσβείας. Qua in causa Περὶ esset inutile admodum, et præter solitum Atheniensium morem. Ita Scholiastes Thucydidis VI. 91. enumerat γραφὰς Δωροδοκίας, Ὑβρεως, Συκοφαντίας, Μοιχείας, Ψευδογραφίας, Παραπρεσβείας, Λειποστρατίου. Et Pollux VIII. 6. Ἰδίως ἢ κατὰ τῶν Πρεσβευτῶν Γραφή παραπρεσβείας ἐλέγετο. Et alibi similiter. Accedat Hermogenes lib. I. de Invent. pag. Edit. Porti 102. Πρεσβεύων Αἰσχίνης παρὰ τὸν Φίλιππον — κρίνεται παραπρεσβείας ὑπὸ Δημοσθένους. Et alibi, sc. pag. 70. Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἤκουτες πρεσβείας ἀντεγκαλοῦσιν ἀλλήλοις· ἐπειδὴ ὁ μὲν — ὁ δὲ ἀπολογία παραπρεσβείας γεγραφῶς, ὁ Αἰσχίνης. Et nescio sane, annou his testibus accenseri mereatur Cic. Orat. 31. *Multæ sunt ejus totæ Orationes subtiles—multæ totæ graves—multæ variæ: ut contra Æschinem Falsæ Legationis, ut contra eundem, pro causa Ctesiphontis.* Pari felicitate et cura loquuntur Plutarchus et Photius mox a me in hoc tractatulo adducendi. Immo semper ita scribunt accuratiores. Ὡς ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας, τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. Argum. Orat. Æschin. adversariæ. Et deinde, paucissimis interjectis, πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος. Semper denique ita indigitantur Orationes Forenses, uti apud Lysiam plurimæ: scil. Ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας. Κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. Πρὸς τοὺς συνουσιαστὰς κακολογιῶν. Κατ' Ἀλκιβιάδου, λειποταξίου, ἀστρατείας. Κατὰ Φίλωνος, δοκιμασίας. Πρὸς Αἰσχίνην, χρεοῦς. Ὑπὲρ Δεξιῶν, ἀποστασίου. Κατὰ Στρατοκλέους, ἐξούλης. Κατὰ Θεοπόμπου, αἰκίας. Κατ' Αὐτάνδρου, ξενίας. Ὑπὲρ Ἀχιλλεΐδου, φόνου. Κατὰ Καλλίου, ὕβρεως. etc. etc.

Eodem pacto Æschinis Oratio Ἀπολογία, vel τῆς Παραπρεσβείας Ἀπολογία nominari et citari debet, quem tamen tenorem citandi non accurate servant aut Antiqui, aut Neoterici. Harpocratio quidem in v. Ἀργῶς eam vocat *περὶ τῆς ἀποδόσεως*: quoniam, ut ait Maussacus, in ea *rationem reddat Æschines defunctæ et peractæ Legationis.* Vulgo etiam, addit idem Vir eximius, *περὶ παραπρεσβείας* inscribitur, sed minus proprie. Ita quidem, sed si παραπρεσβείας, non utique. Cl. interea Vir, H. Vale-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

iterum Ulpiani, qui ad Commentarios suos ad Demosthenem his verbis alludit, ut patet ex ea locutione, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, de qua alibi dixi? Potuissem etiam adjungere ipsum Æschinem, qui confirmat in principio suæ Defensionis, surrexisse Judices in Consilio, cum causa ageretur, ni vidissem, objectionem isti auctoritati jamdudum esse paratam.

Sed pene video, quid hic rei agatur. Dubitari nimirum potest, an Oratio, quam tractamus, Demosthenis, sit consummatum et sincerum opus istius Auctoris, et a manu ejus ultima profectum. Et hujusmodi fere Suspicio fuit apud antiquiores. Μάλιστα ὁ κατ' Αἰσχίνου λόγος παρέσχευ αἰτίαν ἐν ὑπομνήμασι καταλειφθαι, οὐπω τὴν ἐργασίαν ἀπειληφῶς τελείαν. Διότι καὶ ἂ πρὸς τὴν κατηγορίαν πολλὴν ἔσχε τὴν ἀμυδρότητα καὶ κουφότητα, ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ λόγου παρέθετο, ὅπερ οὐκ ἂν περιεῖδεν ὁ ῥήτωρ εἰς ἐξέτασιν ἀκριβεστέραν τῶν ἰδίων λόγων καταστάς. Photius in vita Demosthenis. Et rursus, Id. ibid. Ὁ κατὰ Μειδίου, καὶ κατ' Αἰσχίνου λόγος αἰτίαν ἔσχε τοῦ μὴ τὴν αὐτὴν κατὰ πάντα ἀρετὴν τῷ Δημοσθενικῷ συνδιασώσασθαι χαρακτῆρι. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς δυοῖν τούτοις λόγοις ἐκ διαλειμμάτων τινῶν ταῖς αὐταῖς ἐννοίαις ἐπιβάλλων, ἀμιλλᾶσθαι δοκεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ὥσπερ ἀσκούμενος, ἀλλ' οὐκ ἐπ' αὐτοῖς ἀγωνιζόμενος τοῖς ἔργοις. διὸ καὶ τινες ἔφησαν, ἐκάτερον λόγον ἐν τύποις καταλειφθῆναι, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἔκδοσιν διακεκαθ'άρθαι. Et sane ea Suspicio, si quid concludi potest ex summa rerum omnium confusione, ex argumentis, quasi tela quadam, inceptis, necdum pertextis, et sententiis inconcinne aut alieno loco positis, profecto fidem nacta est maximam. Habes igitur, ut credere fas est, Orationem, non ab ipso Auctore perpolitam et evulgatam, sed quæ inchoata solummodo, et quasi adumbrata, ex ejus commentariolis et scriniis excidit: foetum quidam abortivum, sed abortivum Demosthenis: et, quod Criticus ille summus de summi Poetæ *Ulyxæa* scriptum reliquit: *Sint sane Somnia, Somnia tamen sunt Jovis.*

Ad has tamen, cuicumodi sint, Orationes non nuper solum, sed olim, operam atque industriam contulerunt viri eruditi. Ad Demosthenicam scripsit Apollonides quidam Nicæensis (Vid. Ammonium v. Ὀφλεῖν) idem fortasse, ut id interea submoneam, qui ad Sillos Timonis Phliasii commentarium scripsit, ut ex Diogene Laertio constat IX. 109. et Tiberio Imp. consecravit. Ut ille, quisquis fuerit, de Demosthene mereri studuit, ita pariter de Æschine Didymus quidam. Istius rei vestigium exstat apud Harpocrat. v. Προστασία. Didymus procul dubio ille est, qui ad Demosthenem quoque et Isæum commentatus est, et de quo pariter in commodiori loco dicemus. Hic tamen utrum Æschinem totum, an hanc singularem istius Orationem commentario suo illustraverit, nobis non est permissum adfirmare. Atque hos quidem doleo esse interceptos vetustate, temporisque inclementia: quæ meditati sunt Recentiores, in video minus. Minus enim exquisita sunt, quæ exorsus est scribere Vir alioqui non indoctus, Fr. Portus Cretensis; quorumque omne, quod superest, conjungi solet ejus in Sophoclem commentariis. Quæ studiosis in Schola Parisiensi prælegit ad hanc Causam Dion. Lambinus, ut testatur in notis ad Corn. Nepotis Miltiadem §. 4. ea, nunquam, quod sciam, publici juris fecit. Procul dubio multam luccem foenerata esset hæc biga Orationum, si Maussaci, viri eruditissimi, Lectiones prodiissent unquam: An prodiorint, dubito. Ibi enim, sc. Lib. II. Cap. 15. de variis conviciis, βλασ-

φημίαις, et falsis dictis, in quibus inter se luserunt hi duo Oratores, satiatissime a se actum esse profitetur. De licentia ista, βωμολοχίαν vocant, qua usi sunt aliquando Veteres Oratores, operæ pretium erit consulere locum insignem Plutarchi in Polit. Præcept. Αἱ δὲ λοιδορίαι τοῖς πολιτικοῖς ἤκιστα πρέπουσιν. ὄρα δὲ τὰ πρὸς Αἰσχίνην ὑπὸ Δημοσθένους εἰρημένα, καὶ τὰ πρὸς τοῦτον ὑπ' Αἰσχίνου, καὶ πάλιν ἃ πρὸς Δημάδην γέγραφεν Ὑπερίδης, εἰ Σόλων ἂν εἶπεν, ἢ Περικλῆς, ἢ Δυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος, ἢ Πίπτακος ὁ Λέσβιος.

Denique mirum artificium, quo usus est Demosthenes per totam hanc Orationem, et vafritiam summam: cur insimulet potius *secundam* Legationem, τὴν ἐπὶ τοὺς ὄρκους scil. (Vid. §. ζ'. in *init.*) quam *priorem*, in qua omnia gesta sunt, et ubi peccavit Æschines, si quid peccaverit: hæc, inquam, cæteraque hujus generis argumenta persequitur Dionysius Halicarnassensis, in Arte Rhetorica VIII. 5.

Quod superest, Dio Prusæus, Platonis et Demosthenis æmulus, (Philostat. in vit. Sophistar. §. 7.) maximi semper fecit hanc Orationem. Nam in sordibus istius Textus eam latere arbitror: sc. ἀπὸ δυοῖν βιβλίον ἐαυτὸν ξυνεῖχε. Ταυτὶ δὲ ἦν ὁ, τε Φαίδων ὁ τοῦ Πλάτωνος, καὶ Δημοσθένης (I. Δημοσθένους) ὁ κατὰ τῆς πρεσβείας. Quod mendum ex iis, quæ modo præfabar, tollas quæso. TAYLOR.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

333

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ἦν ἀνὴρ Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυκοθέας, ἀμφοτέρων ἀδόξων, ὡς φησι Δημοσθένης. τὸν μὲν γὰρ, γράμματα διδάσκοντα, τὴν δὲ, καθαίρουσαν, καὶ τελετάς τινὰς οὐ σπουδαίας τελοῦσάν φησι διαζῆν. παραδέδοται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης, τραγωδιῶν τε ὑποκριτὴς γενόμενος, καὶ γραμματεὺς τῆς πόλεως, ἢ τις ἦν εὐτελής ὑπηρεσία. ὕστερον μὲν τοι τῶν ῥητόρων εἰς ἐγένετο, καὶ περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Φίλιππον ἐπρέσβευσε. πολεμοῦντες γὰρ Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ πολλὰ μὲν αὐτοὶ δεινὰ πάσχοντες, δρῶντες δὲ οὐδὲν ἄξιον λόγου, ἐπέισθησαν ὑπὲρ εἰρήνης πρεσβεύσασθαι πρὸς ¹ Φίλιππον, πέμπουσι ² δὲ πρέσβεις, δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς Αἰσχίνης τε καὶ Δημοσθένης ἦσαν. δεξαμένου δὲ Φιλίππου τὰς διαλύσεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβεύουσι δεύτερον, ὅπως οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ὅροι γένοιτο. περὶ δὲ ταῦτα τὰ πράγματα, κατηγορεῖ ὁ Δημοσθένης Αἰσχίνου τρία· ὅτι Φιλοκράτους αἰσχρὰν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην λέγοντος καὶ γράφοντος, συνεῖπεν αὐτῷ· ὅτι τοὺς χρόνους κατηνάλωσε, παρ' ὃ συνέβη τὰ ἐν Θράκῃ διαφθαρῆναι· ὅτι ψευδῆ πρὸς Ἀθηναίους ἀπήγγειλε, παρ' ὃ συνέβη Φωκέϊς ἀπολέσθαι. εἶπε γάρ, φησιν, ὅτι Φωκέας οὐκ ἀναιρήσει Φίλιππος· καὶ ὑμεῖς τούτῳ πιστεύσαντες οὐκ ἐβοηθήσατε τοῖς ἀνδράσι. φησὶ δὲ ταῦτα πάντα ἐπὶ μισθῷ καὶ δάροις τὸν Αἰσχίνην κεκακουρηκέαι. ἡ στάσις περὶ οὐσίας, καὶ στοχαστική. ἡ δὲ κίνησις τῆς μάχης λέγεται διὰ Τίμαρχον, τὸν φίλον Δημοσθένους, ὃν ἠτίμωσεν Αἰσχίνης, κατηγορήσας ὡς κακοῦ

334

¹ τὸν Φίλιππον

² δὴ

οὐ σπουδαίας διαγγέλλουσαν] Vid. Var. Lect.

Δεινὰ] Deest in Cod. Mead. Non in-eleganter. πολλὰ μὲν πάσχοντες, δρῶντες δὲ οὐδὲν — Aliter Liber ille, in toto hoc Argumento (et ultra non procedit) nihil sani habet in sua Varietate. TAYLOR.

Λέγοντος] Ἄγοντος Reg. ε. Sed tam vulgatæ, quam MS. lectioni præstat Lindenb. Φιλοκράτους αἰσχρὰν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην γράφοντος, cæteris omissis. Male hic Wolfius discernenti. Philocrates enim, hac locutione, non utique pacem decrevit, verum proposuit, ut discerneretur: relationem habuit. IDEM.

τὴν στάσιν περὶ οὐσίας] Lege ἡ στάσις etc. Περί οὐσίας vero, πρότερον οὕτως ἐστίν; An sit? Feceritne id Reus, cujus arguitur? WOLF. Recte sane: Ald. enim, Ven. et Lind. τὴν στάσιν — στοχαστικήν. TAYLOR.

ἠτίμωσεν] Lege ἡτίμωσεν, παρὰ τὸ ἀτιμῶα. Nam τὸ ἀτιμάζω aliud est, pro quo Poetæ etiam ἀτιμάω dicant. WOLF. ἠτίμωσεν in omnibus, tam MSS. arbitrator, quam Impressis. Restat ergo sola Wolfii auctoritas. Quam tamen amplector. Ἀτιμῶω enim est vox quasi Ritualis; et tota Forensis. Pœnas eas civiles denotat, et supplicium, quod non admodum scite reddidit Wolfius, cum scripsit in ordinem cogere: nam propius esset, quod Nos in nostra Jurisprudentiâ per OUTLAWRY intelligimus: Aliquem præsidio legum,

et publico jure privare, — eximere e numero civium, atque hominum prope — in eam conditionem detrudere, ut ejus neque verbera, neque injuriæ, neque internecio denique ipsa legibus vindicari poterat. Ad Petit. Comment. ad LL. Attic. Lib. IV. Tit. IX. Demosth. Philipp. III. n. 48. Ed. Paris. Ulpian. ad loc. Harpocrat. v. Ἄτιμος, et Cl. Abresch. Animadv. ad Æschyl. II. 21. Constanter, inquam, video Curiam Atticam ita loqui. Ita Libanius in argumento Orationis adversariæ: Τίμαρχον — γραφάμενος Αἰσχίνης ἐταιρήσεως, ἡτίμωσεν. Et Demosthenes infra §. ογ'. de hac ipsa causa Timarchi: ἡτίμωσεν ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ κατήγορον. Iterumque in eadem, §. οδ'. in fin. Ὁ μὲν ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἡτίμωται. Et similiter §. οδ'. in fin. τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε. Rursus, De Corona §. κέ. in fin. ἐὰν μὴ σε οὔτοι παύσωσιν, ἀτιμώσαντες τήμερον. Id. c. Mid. §. 25. post med. ἐπειδὴ γε ἡτίμωσεν, ὃν ἐβουλήθη — οὐκοῦν ὁ μὲν ἡτίμωται καὶ παραπόλωλεν. Ibid. §. 29. in fin. ἐφ' ἧ γὰρ ἐκεῖνος ἡτίμωκεν αὐτὸν, οὐκ ἐπέξελεθ' — §. 50. ἡτίμωμένοι διὰ πολλῶν τούτων ἐλάττω πράγματα. Et §. 50. in fin. ἀλλ' ἀποκτενεῖτε, ἢ ἀτιμώσατε. Recte quidem hoc: neque enim multum iutererat. Namque hæc Capitis Diminutio morti per omnia assimilabatur. Unde Ulpianus ad initium hujus Orationis, sc. §. β'. a med. scribere non dubitavit, τοὺς ἡτιμωθέντας

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τραγωδίας ἐτύχανον. οὗτοι διὰ τὴν οἰκείαν τέχνην, ἀδειαν εἶχον ἀπιέναι ὅπου ἂν βούλωνται· ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους. ἀπελθόντες οὖν οὗτοι εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐπεδείξαντο τὴν οἰκείαν τέχνην· καὶ οὕτω φιλοφρόνως αὐτοὺς ἐδέξατο Φίλιππος, ὡς τε πρὸς τοῖς ἄλλοις χρήμασι, καὶ ἄλλα ἐκ τῶν οἰκείων παρεῖχεν αὐτοῖς. αἰσθόμενος δὲ μελλόντων πρῆσβεύσθαι πρὸς αὐτὸν Φωκέων, καὶ Θετταλῶν, καὶ Θηβαίων, ἐβουλήθη τοὺς Ἀθηναίους ἐξαπατῆσαι· καὶ ταύτης τῆς προφάσεως δραξάμενος Φίλιππος, ἀπολύων Ἀριστόδημον καὶ Νεοπτόλεμον, ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι φίλος εἰμὶ Ἀθηναίοις. συνέβη δὲ πάλιν τι τοιοῦτον γενέσθαι. Φρύνων τις Ἀθηναῖος ἀπιὼν Ὀλυμπιάσιν ¹ ἀγωνισάμενος, ἢ ² θεασάμενος, ἐκρατήθη ὑπὸ τινων στρατιωτῶν τοῦ Φιλίππου ἐν ἱερομηνίᾳ, καὶ ἀφηρέθη πάντα τὰ αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, παρεκάλει τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα χειροτονήσωσιν αὐτὸν πρῆσβευτήν, ὅπως ἀπελθὼν πρὸς Φίλιππον, λάβῃ ἅπερ ἀφηρέθη. καὶ πεισθέντες ³ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ Κτησιφῶντα· καὶ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς Μακεδονίαν, φιλοφρόνως αὐτοὺς ἐδέξατο ὁ Φίλιππος. ὡς τε καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πάντα ἀποδοῦναι αὐτῶ, καὶ ἐκ τῶν οἰκείων ἄλλα ἐπιδοῦναι, καὶ ἀπολογεῖσθαι, ὅτι ἠγνόουν οἱ στρατιῶται, ὅτι ἱερομηνία ἐστὶ. καὶ τούτοις πάλιν ὁμοίως ἔλεγεν, ὡς φίλος εἰμὶ Ἀθηναίοις. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν, τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν. ταῦτα ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο μαθεῖν, εἰ μετ' ἀληθείας εἰρήνην ἄγειν βούλεται Φίλιππος. καὶ δὴ χειροτονοῦσι δέκα ⁴ πρέσβεις, εἰσὶ δ' οὗτοι, Κτησιφῶν, Ἀριστόδημος, Ἰατροκλῆς, Κίμων, Ναυσικλῆς, Δέρκυλλος, Φρύνων, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Δημοσθένης. πέμπουσι δὲ τούτους εἰς Μακεδονίαν, ἵνα μάθωσιν εἰ μετ' ἀληθείας βούλεται εἰρήνην ἄγειν ὁ Φίλιππος, καὶ, εἰ ἀληθές ἐστίν, ⁴ ἤκειν παρ' αὐτοῦ πρέσβεις, τοὺς ληφομένους τοὺς ὅρκους. ἀπελθόντων οὖν τῶν δέκα πρέσβεων, ὧν ἦν καὶ Δημοσθένης, ἤγαγον ἀπὸ τοῦ Φιλίππου τρεῖς πρέσβεις, Ἀντίπατρον, Παρμενίωνα, καὶ Εὐρύλοχον, ὁφείλοντας λαβεῖν τοὺς ὅρκους. συναγομένων δὲ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τῷ παρασχεῖν τοὺς ὅρκους, χρόνος παρήρχετο, καὶ γινώσκων τὴν φύσιν τοῦ Φιλίππου ὁ Δημοσθένης, ὡς αἰεὶ καταστρεφόμενος, καὶ ἐπηρεάζοντος, λέγει τοῖς Ἀθηναίοις ταχέως δοῦναι τοὺς ὅρκους, καὶ μὴ πᾶρόντος Κερσοβλέπτου. ἔλεγε γὰρ, ὅτι εἰς τὴν Θράκην ἀπερχομένων ἡμῶν, παρέξει τοὺς ὅρκους ὁ Κερσοβλέπτης. ἰστέον δὲ ὅτι Δημοσθένης ⁵ ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρῆσβεΐᾳ διὰ τοι-

¹ ἀγωνισόμενος² θεασόμενος³ Deest articulus.⁴ ἤκειν] ἐνέγκαι⁵ οὐκ ἀπῆλθεν

Οἰκείαν] Forte delendum. Et infra, v. 4. pro ἄλλα rectius πολλά. MARKLAND.
Ἀδειαν] Sic fere Demosth. de Pace, in it. Νεοπτόλεμον, τὸν ὑποκριτὴν, τῷ μὲν τῆς τέχνης προσχήματι, τυγχάνοντα ἀδειας. Vide Orat. Eubulideam pag. 1304. 8. Ed. Reisk. TAYLOR.

Ἄλλα] Dariusculum istud πρὸς τοῖς ἄλλοις χρήμασι, καὶ ἄλλα — παρεῖχεν. Quare doctissimo Marklando omnino assentior legenti πολλά. IDEM.

Ἀγωνισάμενος ἢ θεασάμενος] Videtur per a scribendum, Aoristo primo medio, quia præcedit ἀπιὼν Ὀλυμπιάσιν. WOLF. Minor, has turbas dedisse hominem non in eruditum, et sollicitasse lectionem, quæ unice est vera, et ab omnibus, credo, Codd. confirmata. Tum autem bella est argumentatio, quare nimirum sollicitaret. Quia præcedit ἀπιὼν Ὀλυμπιάσιν. Illud est scitissimum. Mi homo! Ἀπιὼν est Profectus, non Regressus, neque conjungi debet cum Ὀλυμπιάσι, verum hoc potius cum ἀγωνισόμενος. Verto igitur liberius: Phrygo Athenis profectus, ut Olympicum vel certamen iniret, vel spectaculo interesset, cætera. TAYLOR.

Ἱερομηνία] Festi præfinitum tempus, non necessario menstruum, ut erudite explicat Cl. D'Orvillius ad Chariton. Aphrodis. VI. 2. et H. Steph. Thes. L. G. T. I. col. 1647. IDEM.

Εἰρήνην ἄγειν] Pacem servare. WOLF. Immo, pacem redintegrare. Nam adhuc

bellum erat. JURIN.

Καὶ εἰ ἀληθές ἐστίν, ἐνέγκαι] Forte, ἤκειν, venturos esse legatos. Sed videtur poni pro ἀγαγεῖν πρέσβεις, quo verbo paulo post utitur. Quod verum si esset, (sc. eum pacem velle facere) ut legati Atheniensium legatos illius adducerent. WOLF. Rursus contra Codd. militat Wolfius. Cum in nullo istud ἤκειν reperiat, et ἐνέγκαι est vox satis proba in eo sensu, quem idem hic assignavit. Ni legendam potius ἐνέγκωσι, cum Bodl. et Ital. Sc. ἵνα μάθωσι — καὶ, εἰ ἀληθές ἐστίν, ἐνέγκωσι παρ' αὐτοῦ πρέσβεις. Num potuit apertius? TAYLOR.

Ἀπελθόντων] Ἀπελθόντων non de regressis dicitur, ut iterum cespitat Wolfius, sed abeuntibus. Quid enim, mi Annotator? Annon, cum infra v. pen. dicitur εἰς τὴν Θράκην ἀπερχομένων, Tu interpreta- ris nobis in Thraciam abeuntibus? Porro autem hic non intelligo hujuscemodi syntaxin, ἀπελθόντων τῶν δέκα πρέσβεων, ἤγαγον κ. τ. λ. Mirum, ni aliqua exciderint in priore membro Sententiæ. IDEM.

Ἰστέον δὲ, ὅτι Δ. οὐκ ἀπῆλθεν] Τὸ οὐκ delendum esse constat, quod [§. νά.] ipse Auctor ait, se ad redimendos Captivos denuo cum legatis ivisse. WOLF. Hæc tam sicco pede Wolfium transire non oportuit. Mire enim in his turbatum est. Constat ex infinitis fere locis, ea legatione functum esse Demosthenem. Et ea, quæ hic sequuntur, aliter non possunt

αὐτὴν πρέφασιν. ἀπελθὼν γὰρ εἰς τὴν πρώτην πρεσβείαν, εὔρεν ἐν Μακεδονίᾳ τινὰς τῶν Ἀθηναίων αἰχμαλώτους· καὶ ὑπέσχετο φέρειν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ ῥύσασθαι αὐτούς. οὐκ ἠδύνατο δὲ τοῦτο ποιῆσαι, εἰ μὴ ἐν προσχήματι πρεσβευτοῦ. ¹ ἐκέλευσε δὲ τὴν πρεσβείαν ἀπελθεῖν πλῶ, διὰ τὸ αὐτοὺς ταχέως ἀπελθεῖν καὶ ὅπου ἂν ὄντα πύθωνται Φίλιππον, δεῖ αὐτοὺς ἀπελθεῖν, καὶ ἐκεῖσε τοὺς ὄρκους λαβεῖν. οἱ δὲ, μὴ πεισθέντες, περὶ ἀπῆλθον, καὶ εἰς **337** Μακεδονίαν ἀπελθόντες, ² ἐκάθισαν ὅλους τρεῖς μῆνας, ἕως οὗ πολλὰ τῶν Ἀθηναίων χωρία καταστρέψας, ὑπέστρεφε Φίλιππος, ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτης. καὶ ἔλθων, οὐκ εὐθὺς παρέσχεν αὐτοῖς τοὺς ὄρκους, ἀλλ' εἴλκυσεν αὐτούς, ἕως ἠὺτρέπισε τὴν ἐπὶ Φωκέας ³ στρατιάν· καίτοι πρεσβευταμένων πρὸς αὐτὸν Φωκέων, περὶ διαλύσεως τοῦ πολέμου. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Φωκέας, ἀντὶ τοῦ παρασχεῖν ἐν ἱερῷ τοὺς ὄρκους, ἐν πανδοχείᾳ παρέσχε, λέγων οὕτως πένδομαι Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἀθηναίων συμμάχοις χωρὶς Ἀλέων καὶ Φωκέων. ἔλεγε γὰρ ὅτι οἱ Ἀλεῖς ἐχθροὶ ἦσαν τῶν φίλων μου τῶν Φαρσαίων· Φωκεῦσι δὲ οὐ σπένδομαι, ἐπειδήπερ ἠσέβησαν εἰς τὸ ἱερόν. ἐλθούσης οὖν τῆς δευτέρας πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁ Δημοσθένης ἐστασίαζε, λέγων, ὅτι οὐκ ἀρέσκει μοι τὰ ὑπὸ Φιλίππου δεδογμένα. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἔλεγε, ὅτι ταῦτα εἶπε Φίλιππος ἐν τῷ φανερῷ· ἐμοὶ δὲ εἶπεν εἰς τὸ οὗς, ὅτι πλὴν Ἀλέων

¹ ἐκέλευσε] ἔλεγε

² ἐκάθισαν

³ στρατείαν

aut sibi constare, aut rite intelligi. Interea tamen æque liquet, negativam istam particulam in omnibus Codd. tam scriptis, quam prelo excusis, (solo Reg. a. forte excepto) solenniter et obstinate existare, atque ea quidem constantia, ut cedere velle non videatur. Sed de ea re essemus otiosi, nisi majus esset aliquid, quod nos commovere possit. In oratione *ω. στεφ. ζ. θ.* exstat dissertissimis verbis Demosthenis de hac re Decretum: in quo tam explicate dicitur, quam dici potuit maxime, ad hoc negotium electos esse quinque legatos, quorum nomina in decreto continentur: sc. Eubulus Anapblystius, Æschines Cothocides, Cephisopho Rhamnusius, Democritus Phlyensis, Cleo Cothocides. De Demosthene altam silentium. Et quidem, quicumque legit istam Orationem, fere sentiet, Demosthenem legatum non fuisse. Dum ex Æschinis adversaria contrarium facillime erui posse video: πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ τοὺς ὄρκους, Δημοσθένην. Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος ὑμῖν οὗτος ῥήτωρ δις ἐπρέσβευεν ἐν Μακεδονίᾳ. Æschin. c. Ctesiph. 46². 10. Ed. Reisk. Ita Demosthenes ipse in hac Orat. ὡςπερ ἐπρέσβευσα δις, οὕτω καὶ λόγον ὑμῖν δοῦναι δις. (loquitur de prima et secunda legatione.) §. ξβ'. Ita loca fere sexcenta. Vix meum est asserere, aut abuisse eum in ea legatione, aut domi mansisse. Sed pene teneo, quid de hac patientia Codicum, adeo incredibili, et inaudita, sit statuendum. Quod alibi exponam liberius. Interea de hac re cogitent Eruditi. Nec solus sum, quem ea discrepantia in numero Legatorum perculit. Jam enim video, istis locis in Exemplari Altempsiano crucem esse affixam: et de ea inconstantia nonnulla disputasse Contarenus, Var. Lect. Cap. XVII. TAYLOR.

Ἐκάθισαν] Ἐκάθισαν, παρὰ τὸ καθίζω. Quod cum Activum potius, quam

Absolutum, videatur, (neque vero moror depravatos Codices. Quoties enim Librarii η et ι, et alias cognatas literas permutant?) malim ἐκάθηντο. Et paulo post ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτην. Et v. 8. ἠὺτρέπισε. Et v. 1. p. seq. παραφυλάσσονται. WOLF. Edebatur enim παραφυλάσσονται. Si bene intelligam virum hunc eruditum, nam præter solitum est paulo obscurior, ἐκάθισαν, lectionem insinceram, sed ab omnibus confirmatam, propter facilem depravationem in ἐκάθισαν retrahi jubet: deinde autem, quia vox Activa huic loco non conveniat, ἐκάθηντο jubet. Non male, quod ἐκάθηντο. Ipse namque Demosthenes in hac eadem historia: βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθήντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας. De Cor. §. ι'. Cæterum Wolfium de Grammatica sua non oportuit esse tam sollicitum. Ἐκάθισαν enim tam Absolute, (si per hoc Neutrum intelligit) quam Active dicitur. Et ea, propter Codicum quasi auctoritatem, est lectio hujus loci. TAYLOR.

Ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτης] Wolfius, ac præter cætera, ipso etiam Cersoblepte capto. Rectius, Cersoblepte ditione exuto: JURIN.

Στρατιάν] Infinitum esset recensere, quot in locis permutentur hæ voces Στρατεία et Στρατιά. Idque ante me annotarunt plurimi. Hic tantum admonco, utramvis hic bene constare posse. Nam, me iudice, et εὐτρέπιζεν στρατείαν, et εὐτρέπιζεν στρατιάν, recte dicitur. Sed illud fortasse commodius: Nam De Corona, §. ιά. legitur, ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῆ ποιήσαιτο. Ubi minus bene legeremus στρατιᾶς, quanquam et id scribitur quoque. Attamen hic Wolfium video parum recte alteram in textu, alteram significationem in versione exhibere. TAYLOR.

Ταῦτα εἶπε] Elegantius paulo Cod. Vind. ὅτι ταῦτα μὲν ἔλεγε Φίλιππος — ἐμοὶ δὲ εἶπεν κ. τ. λ. IDEM.

καὶ Φωκέων εἶπον, ἵνα μὴ μαθόντες Θηβαῖοι παραφυλάζωνται. αὐτοὺς γὰρ εἰσερχόμενος ἀπολέσω, τούτους δὲ σώσω. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πεισθέντες Αἰσχίνῃ, ἐχειροτόνησαν τρίτην πρεσβείαν, βουλόμενοι μαθεῖν, εἰ φυλάττει Φίλιππος τὰ ὑπὲρ Αἰσχίνου λεχθέντα. καὶ ἐξωμόσατο Δημοσθένης, μήτε πρεσβεῦσαι, μήτε κοινωνεῖν, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς πράξει ἡ πρεσβεία. καὶ τότε φοβηθεὶς ὁ Αἰσχίνης, μὴ ποτε μένων ὁ Δημοσθένης πέμψαι πείσει τὸν δῆμον τοῖς Φωκεῦσι βοήθειαν, προσεπειθήσατο, ὡς λέγει Δημοσθένης, ἀρρωστειν. καὶ τότε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Εὐνομος ἦλθεν ἔχων ἰατρὸν, καὶ ὁμνύων ὅτι ἀρρωστειν Αἰσχίνης· καὶ αὐτὸν τὸν Εὐνομον ἀντὶ τούτου ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος πρεσβευτήν. καὶ ἀπελθόντων τούτων τῶν πρέσβεων, ὡς κατέλαβον Εὐβοίαν, ἤκουσαν ὅτι Φωκέας κατεστρέφετο ὁ Φίλιππος, καὶ μετ' Αἰσχίνης ὑπέστρεψαν. ἐλθούσης δὲ τῆς τρίτης πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν, Αἰσχίνης αὐτοχειροτόνητος πρεσβευτῆς ἀπῆλθε πρὸς Φίλιππον, ὡς λέγει Δημοσθένης. ἰστέον δὲ ὅτι μετὰ τὴν πρεσβείαν ἕκαστος τῶν πρέσβεων εὐθύνας ἐδίδου. καὶ ἡ μὲν πρώτη πρεσβεία παρέσχεν εὐθύνας οὕτω καλῶς, ὡς τε τὸν Δημοσθένην γράφαι, καλέσαι αὐτοὺς ἐπ' ἀριστον. ἔθος γὰρ ἦν τοὺς καλῶς πρεσβευσάμενους, εἰς δημόσιον ἀριστον καλεῖσθαι. ἀποροῦσι δὲ τινες, ὅτι, εἰ ἠπίστατο Δημοσθένης, ὅτι προδοταὶ ἦσαν, διὰ τί ἐποίησεν αὐτοὺς κληθῆναι εἰς δημόσιον ἀριστον. καὶ λέγομεν, ὅτι μετὰ τὸ ἀριστον ἔγνω τὸν σκοπὸν αὐτῶν. τῶν δὲ τῆς δευτέρας πρεσβείας, μόνος ὁ Δημοσθένης δέδωκεν εὐθύνας· μέλλοντος δὲ τοῦ Αἰσχίνου παρέχειν, ἐπέστη Τίμαρχος καὶ Δημοσθένης κατηγορήσοντες τούτου. καὶ ἤτησεν Αἰσχίνης ἀνάκρισιν γενέσθαι, καὶ γενομένης ἀνακρίσεως, ἔδειξε Τίμαρχον ἠταιρήκοτα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτόν. νόμος γὰρ ἦν τὸν ἠταιρηκότα μὴ πολιτεύεσθαι. εἶτα ἐπέστη κατηγορήσων ὁ Δημοσθένης. καὶ λέγουσιν τινες, πῶς ἐνταῦθα μέμνηται τῆς τρίτης πρεσβείας; λέγομεν δ' ὅτι μετὰ τρία ἔτη τῆς γραφῆς, εἰσῆλθεν ἔχων τὴν κατηγορίαν. γενομένης γὰρ τῆς δευτέρας πρεσβείας, μαθόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν Φωκέων ἀπώλειαν, ἐσκευαγῶγον ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ ἐν πολλῶν βορῶν ἦσαν. καὶ μετὰ τρία ἔτη εἰσῆλθεν ὁ Δημοσθένης κατηγορήσων Αἰσχίνου, καὶ κρίνει αὐτὸν διὰ δύο ἐγκλήματα· διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν Φωκέων, καὶ διὰ δωροδοκίαν. ἰστέον δὲ ὅτι προηγούμενόν ἐστιν ἐγκλημα, ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασι. πρὸς σύστασιν δὲ τούτου, δεύτερον ἀνέκυψε ζήτημα, ὅτι ἐπὶ χρήμασιν Αἰσχίνῃ τοῦτο τετόλμηται· ὡς σύστασιν γινέσθαι τοῦ προτέρου ἐγκλήματος τοῦ κατὰ Φωκέας. τεκμήρια δ' ἐστὶ τοῦ πάλαι ταῦτα ἐσκευαρωθῆσθαι καὶ κατεσκευάσθαι, — δι' ὧν ἅμα καὶ προαναιρεῖ τὸ χρῶμα Αἰσχίνου, καταφεύγοντος ἐπὶ ἄγνοιαν, καὶ συγγνώμην —, καὶ τούτων τὰ μὲν, ἐκ τῶν παρειμένων εἴληφε, τὰ δὲ, ἐκ τῶν πεπραγμένων. συνεῖπε γὰρ Φιλοκράτει, ἄνευ Φωκέων γράφοντι τὴν εἰρήνην· οὐκ ἔλαβεν ὄρκους παρὰ Θετταλῶν συμμαχούντων Φιλίππῳ, οἱ οὐκ ἂν συνεστράτευσαν ἐπὶ Φωκέας, εἴ περ δεδωκότες ἦσαν τοὺς ὄρκους· ἐνέδωκε Φιλίππῳ ἑπτὰ χρόνον τοῦ παρασκευάσασθαι τὴν ἐπὶ

¹ ὁ Φίλιππος   ² ἐξέβαλον   ³ Deest δέ.   ⁴ ἐνέκυψε   ⁵ Deest articulus.
⁶ Deest δ'.   ⁷ χρόνον παρασκευάσασθαι

Πεισθέντες] Male Wolfius interpretatur, ac si tertiam legationem suadebat Æschines. Suadere quidem potuit, sed non ex his verbis colligitur. Tantum dicitur, quod, dum Demosthenes acta legatorum de pace ineunda improbaret, defenderet autem Æschines, vicit hujus causa et sententia, unde factum est, ut tertio mitterentur legati. Distant hæc inter se plurimum. IDEM.

Φυλάττει:] Rectius φυλάττοι cum Vindob. Et mox, πείση. IDEM.

Ἐξέβαλον] i. e. Judices. Ἐξέβαλον o. l. s. Bodl. interea ἐξέβαλεν, quasi ad Æschinem referre voluit. Atque ita Wolfius legit et interpretatur, lectore suo, id quod minime decuit, non admonito. IDEM.

Λέγουσι] Ζητοῦσι. Lambinus. IDEM.

Δεύτερον ἐνέκυψε] [ut Editi] ἀνέκυψε lego. Et [paulo ante] πρὸς σύστασιν δὲ τούτου. [Aberat enim.] WOLF.

Τεκμήρια δ' ἐστὶ κ. τ. λ.] Post hæc verba deesse videntur ea signa. Sequitur enim mox, δι' ὧν ἅμα. Sed ea ex iis, quæ sequuntur, possunt intelligi. Paulo post [v. antepen.] ἄνευ Φωκέων γράφοντι. Et [v. ult.] ἐνέδωκε Φιλίππῳ χρόνον lege. Et [v. 3. p. seq.] μιᾷ μὲν, ὅτι Θηβαῖοι ἀπολοῦνται.

Et [v. 4.] σώσειν γὰρ αὐτοὺς χάριν τῆς πόλεως, ut habet Felicianus, aut, σώσειν γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις ἐπηγγείλατο. Et [v. 8.] πρεσβευσάμενων περὶ αὐτοῦ τῶν Ἀμφικτυόνων. Et [v. 11.] ἀλόντων Φωκέων μετὰ τὴν ἐξωμοσίαν. IDEM. Quid hic præstitit Wolfius, melius discetur ex VARIIS LECTIIONIBUS, ad calcem operis. Quædam tamen sunt hic dicenda. Voces illæ δι' ὧν — συγγνώμην cum Cl. Marklando parenthesi sunt includendæ; quod difficultatem hujus loci aliquatenus levabit. Ita enim quodammodo fluet Oratio: τεκμήρια δὲ (sc. signa, sive argumenta prioris Quæstionis) — τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων — τὰ δὲ etc. Deinde v. ult. pro χρόνον, accuratiores Editiones, Manutii sc. et Feliciani, uti restituit cum Lambino Wolfius, diserte χρόνον. Proxime autem, [v. 4. p. seq.] neque cum Aldo et Benenato σώσειν γὰρ αὐτοὺς τῆς πόλεως, neque cum Feliciauo et Manutio χάριν τῆς πόλεως, neque cum Wolfio, σώσειν γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις, verum cum Bodl. Cod. Reg. a. Ital. et Vindob. σώσειν γὰρ αὐτοὺς τῆ πόλει ἐπηγγείλατο. Demum [v. 12.] μετὰ recte, non ἐπὶ, cum Codd. Impressis emendatioribus, Lambino simili-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

plenitudine dicitur, αὐτὴ παγγέλτους, ἔθειοντάς, ut De Corou. §. κά. in fin. Et profecto non solummodo cum plenitudine, sed tanta similitudine etiam, ut nonnulli posteriorem vocem, pro Glossa damnatam, ejicere non dubitarent. (II.) Deinde significat *Polliceri, Fidem dare, et Se obstringere ad aliquid præstandum*. Ita Noster in hac Oratione, §. ιζ'. ἐπαινέσαι Φίλιππον, ὅτι ἐπαγγέλλεται τὰ δίκαια ποιήσῃν· ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνός γε ἐπηγγέλλετο, ἀλλὰ τοσούτου γε ἔδει ἐπαγγέλλεσθαι, ὥστε—Ita in Argumento Philipp. II. διαβάλλουσιν αὐτὸν—ὡς ἐπαγγελλόμενον αὐτοῖς πολλὰ καὶ μεγάλα, ψευδόμενον δέ. Atque iterum ibid. Οὔτε γὰρ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐνέγραψεν ὁ Φίλιππος ἐπαγγελίαν οὐδεμίαν, οὐδὲ διὰ τῶν ἰδίων πρεσβειῶν ἐποιήσατό τινα ὑπόσχεσιν. Sed pergo sustinere Lexicographi personam. Ἐπαγγέλλεσθαι in III. et leviter inflexo sensu, est operis formam proponere; rem seu argumentum futurum delineare; et rationem instituere istius, quod esset exsequendum. Οἶμαι τοίνυν (inquit Noster Philipp. A. §. ς'. in fin.) ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν, μὴ κωλύων, εἴ τις ἄλλος (lege ἄλλο) ἐπαγγέλλεται. Unless some one has another plan. Exemplum est satis notabile in Hermogene III. de Invent. his verbis: εὖρον τὸν ῥήτορα, εἰ μὲν ἀπατήσῃν μὴ μέλλοι τοὺς δικαστὰς, ἀλλὰ πληρώσῃν τὴν ἐπαγγελίαν καθαρῶς—τῆς μνήμης οὐσης ἐναύλου τῆς κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, μηδὲν ψεύδεσθαι δοκεῖν, ἀλλ' ὡς ἐπηγγείλατο τιθέντα τὴν κατασκευὴν οὕτως—δοκεῖν δικαίως μὲν ἐπαγγέλλεσθαι, τὴν ἐπαγγελίαν δὲ παρ' οὐδὲν τίθεσθαι—εἴθ' οὕτω—ἐξελεθόντα τὴν ἐπαγγελίαν—καὶ ὅλως τὴν τάξιν τῆς ἐπαγγελίας συγχέας, οὐχ ὡς ἐπηγγείλατο, κατεσκεύασεν. Porro autem ἐπαγγέλλεσθαι (IV.) est Petere, sive Rogare. Dubitare nos non sinit Ulpianus: τὸ μὲν Ἐπαγγέλλεσθαι αἰτεῖν σημαίνει. Rursus ille: Ἐπαγγελίαν] Πρόσταξιν, ἢ αἰτησιν. Et rursus: Ἐπαγγείλασθαι] ἀντὶ τοῦ αἰτησῆσαι. Quæ Glossæ reperientur omnes ad hanc ipsissimam Orationem, in qua versamur. Et notavit Suidas, eo sensu reperiri istam vocem in Causa π. παραπρεσβ. sed locum non memorat. Ostendam: §. νη'. ἐστιῶν [Philippus] αὐτοὺς—ἤρετο Σάτυρον τουτονί, —τί δὴ μόνος οὐδὲν ἐπαγγέλλεται; cur ille solus nihil postularet—εἰπεῖν δέ φασι Σάτυρον—ἂν αὐτὸς ἐπαγγείλαιτο ἠδέως, ῥᾶστα μὲν ἐστι χ. τ. λ. Et forte in ea significatione est vox accipienda rursus in hac Oratione, §. ιδ'. in fin. καὶν ἄρα εἶπητε καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγείλασθαι: ut plenius confirmavi ad locum ipsum. Et præterea ita sumi debere existimavit Ulpianus in his quoque verbis, §. ιά. post med. δὲ δέ μοι τὸ προβούλευμα, ὃ πρὸς τὴν ἐμὴν ἐπαγγελίαν ἐψηφίσατο ἢ

βουλῇ, cum interpretatur πρόσταξιν, ἢ αἰτησιν. Ibi tamen rectius scribas ἀπαγγελίαν, ut pariter mihi confirmasse videor. Ultimo denique (V.) ἐπαγγελία est Vox Juridica: Δοκιμασίαν, inquit Æschines c. Timarch. pag. 56. 12. Ed. Reisk. ἐπαγγειλάτω Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος. Plurimis exposuit Scriptor eruditus ad LL. Atticas Lib. III. Tit. III. Sed hoc extra oleas. Jam si hæc adeo distincta sint, in suo unumquodque significato, quid, inquiet aliquis. Te monitore opus est? Vel oæeus viderit, ubi τοῦ Ἀπαγγέλλειν locus sit, et ubi τοῦ Ἐπαγγέλλειν vicissim. Cui Ego: Mane, inquam, nondum ea res transacta est et expedita. Accidit enim, ut Æschines in renuncianda legatione, qua functus est, dum ἀπήγγειλεν ea, quæ gesserat, Philippi quoque nomine sponderet, pollicereturque, (ἐπηγγέλλετο) quæ ille alter erat præstiturus. Ude factum est, ut non solum enascerentur istæ turbæ, quas in initio hujus Notæ memoravi, ex similitudine harum vocum in MSS. verum etiam aliquando esset difficile, vel summo homini et acutissimo, dijudicare, utram postulet loci sententia. Verbi gratia, cum in §. ιθ'. dicitur: οἱ μὲν Φυκεῖς, ὡς—τὴν ἀπαγγελίαν ἐπίθοντο τὴν τούτου, καὶ τὰς ὑποσχέσεις—Ecquis est, qui hanc lectionem asserturus est contra membranas Ven. et Harl. contra Impressores, Aldum et Morelium, quorum uterque excudit ἐπαγγελίαν? Quod ex iis, quæ dixi, æque commode intelligi potest: quoniam isti Renunciationi Æschinis inerant quoque quædam Pollicitationes. Ita quandoque conjunguntur ἐπαγγελία et ὑπόσχεσις, ut in loco præ manibus: ἔστι δὲ—ὃ μάλιστα ἀντέχεται, ἢ ἐπαγγελία, καὶ ἢ ὑπόσχεσις Αἰσχίνου. Et similiter §. ι. ante med. hujusce Orationis: μεμνημένοι τὰς ὑποσχέσεις—καὶ τὴν ἐπαγγελίαν. Ut §. νγ'. ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τούτου καταληφθέντας τότε. Ita etiam recte conjungi posse videntur, Ἀπαγγελία et Ὑπόσχεσις: ut exeunte fere Oratione, §. ζ'. in fin. οὔτοι δὲ τοιαῦτα ἀπαγγελοῦσι παρ' ἡμῶν, καὶ ὑποσχέσονται. Legimus etiam §. κέ. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα, ὧν ἀπήγγειλεν, ὧν ὑπέσχετο, cætera. Statuere igitur non semper erit facillimum, (id enim agebam) quoniam modo scribendum fuerit. Duo insigniora loca proferam. Dicitur §. ζ'. in fin. ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων ἐκείνων, ὧν ὁ Κτησιφῶν καὶ ὁ Ἀριστόδημος ἀπήγγειλαν πρὸς ὑμᾶς. Dariasculæ quidem Spret aliquis renunciare posse videtur: Renunciamus enim ea, quæ gesta sunt, non ea, quæ ventura. Interea ἐπαγγέλλειν, spem polliceri, spondere, aut mentibus auditorum subjicere, paulo esset elegan-

τοῦ λόγου, στοχαστική. οὐ γὰρ συντρέχει τοῖς ἐγκαλουμένοις Αἰσχίνης, ἀλλ' ἀρνεῖται ἵπαντά-
 πασιν. τὸ δὲ εἶδος, οἱ μὲν, ἀπλοῦν νενομίκασιν, ὕλης πολλῆς ἑῖς ἓν ἔγκλημα συνδραμούσης·
 οἱ δὲ, συγκατασκευαζόμενον, ἃ δύο εἶναι ὑπολαβόντες ἔγκλήματα, τὸ κατὰ Φωκέας, καὶ Θεά-
 κην. Μένανδρος δὲ ἐμπίπτοντά φησιν. εἴληπται δὲ ἐκ διαβολῆς τὸ προοίμιον. δι' ὧν γὰρ αὐτὸν
 δεδιότα ποιεῖ καὶ δεόμενον, διὰ τούτων δείκνυσιν οὐ πάνυ τοῖς δικαίοις τεθαρρήκότα. καὶ ἅμα
 συγκρουστικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα, [add. ed. R. et al.] ἐκ διαβολῆς τοῦ τε ἀντιδίκου, καὶ τῶν συν-
 ηγόρων αὐτοῦ, οἷον τοῦ Εὐβούλου, καὶ τῶν περὶ αὐτόν. αἰεὶ γὰρ ὁ Εὐβουλος ἐπολέμει τῷ Δημο-
 σθένει, ἀπὸ τῆς αἰτίας τῆς κατὰ Ἀρίσταρχον, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου.

¹ παντάπασι

² εἰς ἓν ἔγκλημα] ὡς ἐν ἀληθείᾳ

³ δύο λαβόντες

tius. Et tamen Codd. obstinate et mo-
 rose defendunt lectionem receptam. E
 contra in illa De Corona, §. β'. post med.
 Ἄρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν
 εἰρήνην, ἢ ταῦτ' ἐπηγγείλαθ' ὑμῖν οὗτος
 ὁ μισθωτός; Vide, mi lector, in utroque
 loco, cum res sint prope raras, constan-
 tiam Codd. in diversa locutione. Verum
 extra ea, quæ recitavi, generaliter qui-
 dem neminem paulo attentiozem fugere
 potest Lectio unice vera. Exempli gra-
 tia: cum scribitur §. κέ. in fin. οὐ γὰρ ὡς
 εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους—οὐχ οὕτω τότε
 ἐπηγγείλεν, quisquamne est, qui Cod.
 unius Veneti auctoritate moveretur, ubi
 exaratur ἐπηγγείλεν? Vicissim cum
 Morelius et Wolfius, §. νβ'. post med. de-
 derunt, λαβὼν ἐξίόντα ἐκ τῆς Φιλίππου σκη-
 νῆς, ἐμοὶ τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἐπαγγέλλειν,
 ecquis erit, qui non Editorum, MStorum-
 que, exceptis forte Parisiensibus, om-

nium auctoritatem arriperet—τὸν παῖδα
 ἐκέλευσεν ἐπαγγέλλειν? Atque hæc
 hactenus. TAYLOR.

Ἵως ἐν ἀληθείᾳ συνδραμούσης] Forte, εἰς
 ἓν ἔγκλημα συνδραμούσης. WOLF. Au-
 dacter sane: feliciter, neone, non possum
 dicere. IDEM.

Δύο λαβόντες] Forte δύο ὑπολαβόντες
 εἶναι ἔγκλήματα. WOLF.

Post νόημα nonnulla leguntur in Codd.
 Regg. et Ven. et prelo dedit Benenatus;
 quæ repetuntur initio Scholiorum. Nam
 cum iis hoc Argumentum, ab eodem ni-
 mirum Auctore profectum, olim connecte-
 batur. Et sane satius esset, ut Argu-
 mentum desineret saltem in voce τεθαρ-
 ρηκότα. Certe non in νόημα, sensu im-
 perfecto. Mens enim hæc est Ulpiani:
 συγκρουστικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα ἐκ διαβολῆς τοῦ
 τε ἀντιδίκου καὶ τῶν συνηγόρων, etc. ut in
 scholiis continuatur. TAYLOR.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ:

ά. ὍΣΗ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδῆ περὶ τουτονὶ 341
τὸν ἀγῶνα, καὶ παραγγελία γέγονε, σχεδὸν ¹οἶμαι πάν-
τας ὑμᾶς ἠσθῆσθαι ἐωρακότας ἄρτι τοὺς, ὅτε ἐκληροῦσθε,
ἐνοχλοῦντας καὶ προσιόντας ὑμῖν· δεήσομαι δὲ πάντων
ὑμῶν, ἀ καὶ τοῖς μὴ δεηθεῖσι δίκαιόν ἐστὶν ὑπάρχειν, μη-
δέμίαν μῆτε χάριν, μῆτε ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος,
ἢ τὸ δίκαιον, καὶ τὸν ὄρκον, ὃν εἰσελήλυθεν ἕκαστος ὑμῶν
ὀμωμοκῶς, ἐνθυμουμένους, ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶν ὑπὲρ ὑμῶν,
καὶ ὅλης τῆς πόλεως, αἱ δὲ τῶν παρακλήτων αὐταὶ δεήσεις
καὶ σπουδαί, τῶν ἰδίων πλεονεξιῶν ἕνεκα γίνονται. ἀς
ἵνα κωχήσθ' οἱ νόμοι συνήγαγον ὑμᾶς, οὐχ ἵνα κυρίας τοῖς
ἀδικουῖσι ποιῆτε.

¹ οἶμαι

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ] *Interpres Demosthenis in ea Oratiōne quæ de falsa legatione inscribitur, id est, περὶ παραπρεσβείας: Contendentibus, inquit, Atheniensibus cum Megareis de Salamine insula, Solou Atheniensis Homericis versibus causam suam iudicibus approbasse dicitur, versum commentatitium Homericis versibus intercalando. Cum enim Homerus dixisset, Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας, id est, ut Lopus ex Plutarcho verlit, Bis senis Salamine Ajax cum navibus ibat. addidit Solon hunc versum: Cecropidum quo castra loco posuere phalanges, Στῆσε δ' ἄγων ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες. Hoc modo docuit Salamina omni memoria Atheniensium fuisse, sicque disceptatoribus Lacedæmoniis Salamina Megareis adjudicata. Meminit Fab. libr. 5. Bud. in Pand. Ex edit. HERVAG.*

ΛΟΓΟΣ] Titulo addunt κατ' Αἰσχίνου Cod. Lind. et Aug. Hic destituimur ope et auxilio Vindobonensis; in quo servatur solummodo Argumentum cum scholiis, Oratio ipsa deficit. TAYLOR.

ά. Παραγγελία γέγονε] Παραγγελία est am-

bitus, et preces amicorum pro eis causam dicentibus. Idem infra in eadem [§. οθ'. post med.] ἐν ἡ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσιν, &c. Ex edit. HERVAG.

Παραγγελία] Vid. §. οθ'. post med. v. παραγγελ. Harpocrat. et Ulpianum. Hanc vocem et hunc locum satis illustrat Christoph. Rufus in Antexegem. apud Gruter. Thesaur. Crit. Tom. II. TAYLOR.

Ἐνθυμούμενος] Ita Benenatus incorrecte: ἐνθυμουμένους cæteri plerique, ut Man. Fel. Harl. Cant. Bodl. Obsop. Ital. Nimirum ea constructione, quæ dixit Æschines in eadem causa, juxta inquit. Δέομαι ὑμῶν — ἐβελῆσαι — ὑπολογιζομένους κ. τ. λ. Vid. IND. LYSIÆ, ANTIPTOSIS, et Cl. Marklandum ad finem hujusce Orationis. Sic scribunt plerumque: Δέομαι — ὑμῶν — ἐνοικῶς ἀπροῶσθαι — προσέχοντας τὸν νοῦν. Noster c. Macart. inquit. Aliquando lasciviant: Ita De Coron. §. νέ. a med. δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ — εὐξάμενους καὶ θύσαντας τοῖς θεοῖς — καὶ ἐνθυμηθεῖσι τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς — διακοσίας ναῦς κατέλκειν. Si locus iste sanus sit. IDEM.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ναῖοι, τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων εἶναι, καὶ τὸ, χρόνον γεγενῆσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν, δέδοικα μὴ τινα λήθην, ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ¹ ἐμπεποιήκει. ὡς δὴ μοι ² δοκοῖτ' ἂν ὁμῶς ἐκ τούτων καὶ γνῶναι τὰ δίκαια καὶ δικάσαι νυνὶ, ³ τοῦθ' ὑμῖν λέξω. εἰ σκέψαισθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ λογίσαισθε, τί νυν προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ πρεσβευτοῦ λαβεῖν. πρῶτον μὲν τοίνυν, ὧν ἀπήγγειλε· δεύτερον δὲ, ὧν ἐπεισε· τρίτον δὲ, ὧν προσετάξατε αὐτῶ· μετὰ ταῦτα δὲ, τῶν χρόνων· ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις, εἰ ἀδωροδοκῆτως ἢ μὴ πάντα ⁴ ταῦτα πέπρακται. τί δὴ ποτε ⁵ τούτων; ὅτι ἐκ μὲν τῶν ἀπαγγελιῶν, τὸ βουλευσασθαι περὶ τῶν πραγμάτων ὀρθῶς, ὑμῖν ἐστίν· ἂν μὲν οὖν ὧσιν ἀληθεῖς, τὰ δέοντα ἔγνωτε, ἂν δὲ μὴ τοιαῦται, τὰναντία. τὰς δὲ συμβουλίας πιστοτέρας ὑπολαμβάνετ' εἶναι τὰς τῶν πρέσβων· ὡς γὰρ εἰδότες περὶ ὧν ⁶ ἐπέμφθησαν, ἀκούετε. οὐδὲν οὖν ἐξελέγχεσθαι δίκαιός ἐστιν ὁ πρεσβευτῆς φαῦλον οὐδὲ ἀσύμφορον ὑμῖν συμβουλευκῶς. καὶ μὴν, περὶ ὧν γε προσετάξατε εἰπεῖν, ἢ πράξαι, καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε ποιῆσαι, προσήκει διωκηκένοι. εἶεν. τῶν δὲ δὴ χρόνων διατί; ὅτι πολλάκις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρῶν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι· ὃν εἴαν τις ἐκὼν καθυφῆ τοῖς ἐναντίοις, καὶ προδῶ, οὐδ' ἂν

¹ ἐμπεποιήκει² δοκοῖτ'³ τοῦθ'⁴ ταῦτα πάντα⁵ τούτων ἐκάστου;⁶ ἐξεπέμφθησαν

Ἐμπεποιήκει] F. ἐμπεποίηκεν. MARKLAND. Et Lambinus quoque. TAYLOR.

Ἐκ τούτων] Rebus ita se habentibus, quamvis res ita se habent. AUGER.

Σκέψαισθε] Vid. Var. Lect.

Τὰς δὲ συμβουλίας κ. τ. λ.] Secundum jam hoc caput, et respondet superioribus, δεύτερον, ὧν ἐπεισε, v. 8. Quod non animadvertens Wolfius inficete perquam vertit: legatorum enim consilia veriora esse putatis. TAYLOR.

Προσὴκει διωκηκένοι] Post hæc verba Ratio tertiæ hujus Propositionis reddi debuit, quemadmodum in cæteris quatuor factum est. Sed hæc incuria Scribæ excidit. MARKLAND. Neque quinque ista membra, (Vid. v. 8. et sqq.) in quæ dividitur Criminatio Demosthenis, satis recte aut accurate recensentur a Quintiliano IV. 4. his verbis: Singula ex pluribus colliguntur: ut cum Legatio male gesta

objicitur Æschini, quod mentitus sit, quod nihil ex mandatis fecerit, quod moratus sit, quod munera acceperit. TAYLOR.

Εἶεν. τῶν δὲ δὴ χρόνων] Age illa concessa sint, age jam veniamus ad temporum rationem, quæramusque cur reddenda sit eorum ratio, si præterit rerum in tempore gerendarum occasio legatorum culpa. Ubi observandum δὲ cum δὴ junctum, μεταβατικὸν esse, ut Latinis, quod si etiam, pro quo Cicero Porro autem dicere solet, quomodo et Terentius, [Piorm. 1. 1. 13.] Porro autem Geta Ferietur alio munere, ubi hera pepererit, Porro autem alio, ubi erit puer natus. Ex edit. HERVAG.

Οὐδ' ἂν ὀτιῶν ποιῆ πάλιν, οἷόςτ' ἐστὶ σῶσαι] Quicquid postea fecerit, servare denuo non poterit, vel nullo pacto denuo servare poterit. Sic dicitur etiam, οἷδ' ἂν ὀτιῶν γένηται, quicquid evenerit, οἷδ' ἂν

ὅτι οὖν ποιῆ, πάλιν οἷός τε ἔσται σῶσαι. ἀλλὰ μὲν, ὑπέρ γε τοῦ προῖκα ἢ μὴ, τὸ μὲν ἐκ τούτων λαμβάνειν ἐξ ὧν ἡ πόλις βλάπτεται, πάντες εὖ οἶδ' ὅτι φήσαιτ' ἂν εἶναι δεινὸν, καὶ πολλῆς ὀργῆς ἄξιον. ὁ μὲν τοι τὸν νόμον τιθεὶς, οὐ διώρισε τοῦτο, ἀλλ' ἀπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν ἠγούμενος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸν ἀπαξ λαβόντα καὶ διαφθαρέντα ὑπὸ χρημάτων, οὐδὲ κριτὴν ἔτι τῶν συμφερόντων ἀσφαλῆ μένειν τῇ πόλει.

δ'. Ἄν μὲν τοίνυν ἐξελέγξω καὶ δείξω σαφῶς Αἰσχίνην τουτονὶ καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα, καὶ κεκωλυκότα ἐμοῦ τὸν δῆμον ἀκοῦσαι τάληθῆ, καὶ πάντα τὰναντία τῶν συμφερόντων ὑμῖν συμβεβουλευκότα, καὶ μηδὲν ὧν προσετάξατε, ἐν τῇ πρεσβείᾳ πεποιηκότα, καὶ ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ πρόεινται τῇ πόλει, καὶ πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα μετὰ Φιλοκράτους, καταψηφίσασθε αὐτοῦ, καὶ δίκην, ἄξιαν τῶν ἀδικημάτων λάβετε· ἂν δὲ μὴ δείξω ταῦτα, ἢ μὴ πάντα, ἐμὲ μὲν φαῦλον ἠγεῖσθε, τουτονὶ δὲ ἄφετε. πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν ἔχων ἔτι πρὸς τούτοις ἕτερα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐξ ὧν οὐκ ἔσθ' ὅς τις ἂν οὐκ εἰκότως μισήσειεν αὐτὸν, βούλομαι πρὸ πάντων, ὧν μέλλω λέγειν, μνημονεύοντας ὑμῶν εὖ οἶδ' ὅτι τοὺς πολλοὺς ὑπομνήσαι, εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν ἑαυτὸν Αἰσχίνης ἐν τῇ πολιτείᾳ τοπρωτον, καὶ τίνας λόγους κατὰ τοῦ

344 Φιλίωπου δημηγορεῖν ᾤετο δεῖν· ἵν' εἰδῆτε, ὅτι τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ πεπραγμένοις καὶ δεδημηγορημένοις ἐν ἀρχῇ, τούτοις μάλιστα πάντων ἐξελεγχθήσεται δῶρα ἔχων.

1 [ἢ μὴ]

2 ὅτι πολλοὺς

3 τὸ πρῶτον.

ὅτι οὖν γένοιτο, *quicquid accidisset*. IDEM.

ἢ μὴ] *Melius Interrogative, ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τοῦ προῖκα, ἢ μὴ; Ita modo antecedens caput adduxit similiter, τῶν δὲ τῶν χρόνων διατί; Interpres interrogative quasi dedit, sed non satis accurate. TAYLOR. Ita Brooke, et in vers. Lat. Wolfius ed. Fr. 1604.*

Τὸ μὲν] F. ὅτι τὸ μὲν. MARKLAND.

τῇ πόλει] Codd. duo, e. et η. μένειν ἐν τῇ πόλει. Quod facile excidere poterat, Versio Etrusca: non p̄uo p̄iu esser sicuro giudice di quel che giovi alla citta. TAYL.

τῇ πόλει] Cohæret cum τῶν συμφερόντων. II.

των. AUGER.

δ. Τοὺς πολλοὺς] Rescribe εὖ οἶδ', ὅτι πολλοὺς, sine articulo: ut sæpe alibi loquitur. Verbi gratia, infra §. ζ'. post med. in simili sensu scripsit, ταυτὶ πολλοὶ συναίσασι, ἢ μέλλω λέγειν, non οἱ πολλοί. Quod alia res est. Et deesse video articulum in optimis fere exemplaribus, Reg. a. et Harl. TAYLOR.

Εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν ἑαυτὸν Αἰσχίνης] Quod institutum secutus sit, quem locum reip. gerendæ capessierit. τάξις enim præter cætera, officium et munus significat. Ex edit. HERVAG.

έ. Ἔστι τρίνυ οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον, ὡς τότε δημηγορῶν ἔφη, ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἑλλησι, καὶ διαφθείροντά τινας τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ προεστηκότων· καὶ ἔχων Ἰσχανδρον τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν, προσιών μὲν τῇ βουλῇ, προσιών δὲ τῷ δήμῳ περὶ τούτων, καὶ πείσας ὑμᾶς ¹ πανταχοῦ πρέσβεις πέμπειν, τοὺς συνάξοντας δεῦρο τοὺς βουλευσομένους περὶ τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου· ² καὶ ἀπαγγέλλων, μετὰ ταῦθ' ἦκων ἐξ Ἀρκαδίας, τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους, οὓς ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Μεγάλῃ πόλει, πρὸς Ἰερώνυμον τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα, ὑπὲρ ὑμῶν ἔφη δεδημηγορηκέναι· καὶ διεξιὼν ἠλίκα τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, οὐχὶ τὰς ἰδίας

¹ πανταχῆ

² [καί]

έ. Ἰσχανδρον] Ambigue, ni distinguatur post Ἰσχανδρον, h. m. ἔχων Ἰσχανδρον, τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν, etc. MARKLAND.

Ibid. Harpocr. v. Ἰσχανδρος, Maussacus, alique de Ischandro multa; qui tamen omnes locum hunc non expediunt. Credo quidem, Ischandrum fuisse histrionem, Neoptolemi, non filium, sed ministrum, τὸν Νεοπτολέμου, Æschinis vero δευτεραγωνιστὴν, sc. qui Æschini succenturiabatur, et in hac quasi Fabula secundas partes agebat: allusorie scil. ad Æschinis artificium et quæstum, ut Demosthenes frequenter hominem exagitat, et Ulpianus diserte affirmat hic eum exagitasse. Punge igitur, si hæc vera sint, ἔχων Ἰσχανδρον, τὸν Νεοπτολέμου, δευτεραγωνιστὴν, etc. Neque interea sum nescius, Æschinem ab Harpocrate dici Ischandri succenturiatorem, non Ischandrum Æschinis. Sit ita sane. Sit Æschines secundarum vel etiam tertiarum partium Actor in Fabula, sub Ischandro. At constat ex §. πδ. a med. Æschinem hunc hominem ex Arcadia duxisse, quem Civitati amatissimum venditabat, eique secundas partes in Rep. detulit, nimirum quas in Scena agebat ipse. Neoptolemus Histrio erat ea ætate celeberrimus. Vid. Argumentum Ulpiani huic Orationi præmissum, Demosth. de Pace, rursus o. Eubolid. p. 1304. 8. Ed. Reisk. TAYLOR.

Δευτεραγωνιστὴν, προσιών μὲν τῇ βουλῇ] Δευτεραγωνιστὴν metaphorice dixit, quasi optionem et secundas partes negotii suscepti tractantem, quasi secundarium proditorem. Siquidem δευτεραγωνισταὶ sunt

scenici, qui secundas partes fabulae agunt, ut τριταγωνισταὶ, qui tertias. Quod autem dixit, προσιών μὲν τῇ βουλῇ, προσιών δὲ τῷ δήμῳ περὶ τούτων, hoc significat, ad concilium et curiam referens, cum populo agens. Idem περὶ Στεφ. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν. Ex edit. HERVAG.

Τοὺς βουλευσομένους] Videtur deesse Ἑλληνας inter has voces, ut §. ε'. in fin. et passim in Orat. c. Ctesiph. MARKLAND.

Ἀπαγγέλλων] Notabilis est lectio, non tamen verissima, quam repræsentavit, hujus loci, Dionys. Halic. exscribens in Arte Rhetor. VIII. 6. per binas fere paginas Editionis nostræ: scil. πείσας ὑμᾶς — καὶ ἀπαγγέλλων. Μετὰ ταῦθ' ἦκων ἐξ Ἀρκαδίας, τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους ἐν [sine οὓς] τοῖς μυρίοις κ. τ. λ. Concoquere ista potuerunt homines parum sagaces. Sed tum, quid de Megalopoli statuendum est, cum jam res Athenis agi videtur? Nimirum ista ἐν Μεγάλῃ πόλει dissimularunt hoc pacto, sc. ἐν τῇ Μεγάλῃ βουλῇ. Istud est sapere! TAYL.

Ibid. Ita distingue: καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἦκων ἐξ Ἀρκαδίας, τοὺς καλοὺς κ. τ. λ. MARKLAND.

Μυρίοις] Harpocratio in v. Μύριοι, iterumque in Ἰερώνυμος locum hunc illustrabit. Hieronymus iste Arcas erat, a Philippo corruptus, et, uti ex Ulpiano hic discimus, e Schola Isocratis. Μύριοι erat Concilium Arcadicum, sub quo Resp. gerebatur. Constitutum autem erat, ut ex Diodoro Sic. discimus, Olymp. CII. 3. Plura Valesius ad Harpocr. e: Kuster. ad Suid. TAYLOR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τιωθεΐη τῆ εἰρήνῃ, οὐκ ἂν αὐτὸν ἄμεινον εὐρεῖν ¹ οἶμαι ἢ τοιαῦτα γράφοντα. ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν τὴν εἰρήνην, ἕως ἂν εἰς Ἀθηναίων λείπηται, οὐδέποτ' ἂν συμβουλεύσαιμι ποιήσασθαι τῆ πόλει· εἰρήνην μὲν τοι φημὶ δεῖν ποιεῖσθαι. καὶ τοιούτους τινὰς εἶπε βραχεῖς, καὶ μετρίους λόγους. ὁ δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῆ προτεραίᾳ, πάντων ἀκουόντων ὑμῶν, εἰς τὴν ὑστεραίαν, ἐν ἣ τὴν εἰρήνην ἔδει κυροῦσθαι, ἐμοῦ τῶ τῶν συμμάχων συνηγοροῦντος δόγματι, καὶ τὴν εἰρήνην ὅπως ἴσῃ, καὶ δικαία γενήσεται, πράττοντος, καὶ ὑμῶν βουλομένων ² ταῦτα, καὶ οὐδὲ φωνὴν ἐθελόντων ³ ἀκούειν τοῦ καταπτύστου Φιλοκράτους, ἀναστάς ἐδημηγόρει, καὶ συνηγόρει ἐκείνῳ πολλῶν ἀξίους, ὧ Ζεῦ, καὶ πάντες θεοὶ, θανάτων λόγους· ὡς οὔτε τῶν προγόνων ὑμᾶς μεμνήσθαι δεοί, οὔτε τῶν τὰ τρόπαια, καὶ τὰς ναυμαχίας λεγόντων ἀνέχεσθαι, νόμον τε θῆσειν, καὶ γράψειν, μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων ὑμᾶς βοηθεῖν, ὅς ἂν μὴ πρότερος βεβοηθηκῶς ⁴ ὑμῖν ἦ. καὶ ταῦτα ὁ σχέτλιος, καὶ ἀναιδὴς οὗτος ἐτόλμα λέγειν, 346
⁵ ἐφεστηκότων πρέσβων καὶ ἀκουόντων, οὓς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψασθε, ὑπὸ τούτου τότε πεισθέντες, ὅτ' οὐπω πεπρακῶς ἑαυτὸν ἦν.

Ζ'. Ὄν μὲν οὖν τρόπον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χειροτονησάντων ὑμῶν ἐπὶ τοὺς ὄρκους αὐτὸν πάλιν τοὺς τε χρόνους κατέτριψε, καὶ τὰ πράγματα πάντα ἐλυμήνατο τὰ τῆς πόλεως, καὶ ὅσαι περὶ τούτων ἐμοὶ πρὸς τοῦτον ἀπέχθεται συνέβησαν, βουλομένῳ κωλύειν, αὐτίκα ἀκούσεσθε. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἠκόμεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης τῆς ἐπὶ τοὺς

¹ οἶμαι² ταῦτα³ ἀκούειν ἐθελόντων⁴ ὑμῖν βεβοηθηκῶς⁵ ἐφεστηκότων ἐτι τῶν πρέσβων

τῆ εἰρήνῃ] Forte τῆ πόλει. Nam pacem suasisse et Philocratem apparet, sed parum honestam. WOLF. Excidit forte vox: ἐναντιωθεΐη τῆ πόλει εἰρήνῃ; pac noceret Reip. MARKLAND. Wolfius, rei-publicæ. Immo, paci. Nimirum, cum Philocrates pacem iniquissimis conditionibus ineundam suaderet, eo ipso paci adversari censendus erat. JURIN.

Εἰς τὴν ὑστεραίαν] S. τῶν ἐκκλησιῶν. Sequitur longa ἐπεμβολή, ἐν ἣ—ἀναστάς ἐδημηγόρει. etc. Malim et hic, εἰς τὴν ὑστεραίαν, pro ἐν τῆ ὑστερα ἐκκλησίᾳ, potius quam εἰς τὴν ὑστεραίαν ἡμέραν, in posteriore Concione. WOLF.

Πράττοντος] Hoc est, hoc agente me et laborante, ἀγωνιζομένου. est enim πράττειν contendere et laborare ut aliquid fiat, quod etiam agere Latine dicitur. Ex edit. HERVAG.

Ἐφεστηκότων πρέσβων] Repete articulum, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβων. Et ita Æschines in π. παραπρεσβ. pag. 236. 4. Ed. Reisk. τοὺς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβων, οὓς ἐπέμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες. Ex hoc loco. MARKLAND. V. Var. Lect.

Ζ'. Αὐτίκα] Non est statim, ut vulgo; sed, primo quoque tempore, postea, ut aliquando. AUGER.

ὄρκους, ἧς περ εἰσὶν αἱ νῦν εὐθύται, οὔτε μικρὸν, οὔτε μέγα οὐδοτιοῦν εὐρημένοι τῶν, ὅτε τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε, λεχθέντων, καὶ προσδοκηθέντων, ἀλλὰ πάντα ἐξηπατημένοι, καὶ τούτων ἕτερ' αὐθις αὖ πεπραχότων, καὶ ¹παρὰ τὸ ψήφισμα πεπρεσβευκότων, ²προσῆμεν τῇ βουλῇ· καὶ ταυτὶ πολλοὶ συνίσασιν ἀ μέλλω λέγειν, τὸ γὰρ βουλευτήριον μεστὸν ἦν ἰδιωτῶν. παρελθὼν δ' ἐγὼ πάντα ἀληθῆ πρὸς τὴν βουλὴν ἀπήγγειλα, καὶ κατηγορήσα τούτων, καὶ ³ἀπηριθμησάμην ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων ἐκείνων, ὧν ὁ Κτησιφῶν καὶ ὁ Ἀριστόδημος ἀπήγγειλαν πρὸς ὑμᾶς, καὶ μετὰ ταῦτα ὅτε τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε, ἀ οὗτος ἐδημηγόρησε, καὶ εἰς ἀ προήχασι τὴν πόλιν, καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων — ταῦτα δ' ἦν Φωκεῖς, καὶ Πύλαι — μὴ πρόεσθαι συνεβούλευον, μηδὲ ταῦτα παθεῖν, μηδ' ἀναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσεσιν, εἰς τοῦσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα εἶσαι. καὶ ἔπεισα ταῦτα τὴν βουλήν.

347 ἦ. Ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ἐκκλησία, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἔδει λέγειν, παρελθὼν Αἰσχίνης οὕτως ἡρώτος ἡμῶν ἀπάντων — καὶ πρὸς Διὸς, καὶ θεῶν, πειρᾶσθε συνδιαμνημονεύειν, ἀν ἀληθῆ λέγω, ⁴τὰ γὰρ πράγματα πάντα λυμηνάμενα ὑμῶν, καὶ διαφθείραντα ὅλως, ταῦτ' ἔστιν ἤδη — τοῦ μὲν ἀπαγγέλλειν τι τῶν πεπρεσβευμένων, ἢ περὶ τῶν ἐν τῇ

¹ παρ' αὐτὸ τὸ² προσῆμεν³ ἀπηριθμησάμην⁴ τὰ γὰρ πάντα τὰ πράγματα

Καὶ τούτων ἕτερ' αὐθις αὖ πεπρακότων] A πιπράσκω, non a πράττω. Mox, pro παρὰ τὸ alii habent παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα. Et [v. 9.] καὶ ἀπηριθμησάμην. WOLF. Vendidissent. Immo fecissent, πεπραχότων. MARKLAND. Wolfius, cumque isti rursus alia vendidissent: Immo, cumque isti rursus alia omnia fecissent, alia nempe, quam quæ plebiscito imperata fuerant. JURIN. Πεπρακότων Manutius quoque et Felicianus. Utraque sane lectio tolerabilis: licet aliquanto potior sit ea, quam rejecit Wolfius. Havendo costoro altre cose in contrario fatte. Ita Ferro. TAYLOR.

Ἀπηριθμησάμην] Hic grassatur Wolfius contra Codd. universos. Nam in omnibus ἀπηριθμησάμην. IDEM.

Προήχασι] A προάγω. Dicunt etiam Attici προαγνόχασι. WOLF. MS. ζ. προήγαγον. Vid. præstantissimum Iac. Phil. D'Orvillium ad Charit. Aphrodis. V. 8.

Not. ad Demosth. c. Aristog. I. pag. 772. 5. Ed. Reisk. TAYLOR.

Μηδὲ ταῦτα παθεῖν] Lego, ταῦτα, ut Olynth. I. (III.) WOLF. Correcte etiam legunt Codd. ε. ζ. TAYLOR.

Μηδ' ἀναρτωμένους κ. τ. λ.] Consulatur Cl. D'Orvillius ad Chariton. Aphrodis. III. 9. IDEM.

Ἐποσχέσεσιν] Expectassem καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων. Vid. §. i. ante med. MARKLAND.

ἦ. Πειρᾶσθε συνδιαμνημονεύειν] Date operam, ut una tecum memoriæ infigatis. Wolfius. Potius, date operam, ut una tecum memoria repetatis. Agitur enim de verbis olim factis in Concione. JURIN.

Ἐμῶν] Ἐμᾶς MSS. α. et δ. Quasi hic locus ita esset intelligendus, sc. πάντα ταῦτα τὰ πράγματα λυμηνάμενά ἐστιν ὑμᾶς. TAYLOR.

Περὶ] Facessere jubet Lambinns utan. quam minus necessarium. IDEM.

βουλῆ ῥηθέντων, εἰ ἄρα ἠμφισβήτει μὴ ¹ ἀληθῆ λέγειν ἐμὲ, μνησθῆναι πάντων τῶν ἀπέσχετο, εἶπε δὲ τοιούτους λόγους, καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα ἔχοντας ἀγαθὰ, ὡςθ' ἅπαντας ὑμᾶς λαβὼν ὤχετο. ἔφη γὰρ ἠκεῖν πεπεικῶς Φίλιππον, πάνθ' ὅσα συμφέρει τῇ πόλει, καὶ περὶ τῶν ² ἐν Ἀμφικτυόσι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ διεξῆλθε λόγον μακρὸν ὑμῖν, ὃν κατὰ Θηβαίων εἶπεῖν πρὸς Φίλιππον ἔφη, καὶ τὰ κεφάλαια ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀπελογίζετο ἐκ τῶν αὐτῶν πεπρεσβευμένων, ³ δυοῖν, ἢ τριῶν ἡμερῶν, ὑμᾶς, μένοντας οἴκοι, καὶ οὐ στρατευομένους, οὐδ' ἐνοχλουμένους, Θήβας μὲν πολιορκουμένας αὐτὰς καθ' αὐτὰς, χωρὶς τῆς ἄλλης Βοιωτίας, ἀκούσεσθαι, Θεσπιάς δὲ, καὶ Πλαταιάς οἰκισομένας, τῷ θεῷ δὲ τὰ χρήματα εἰσπραττόμενα, οὐ παρὰ Φωκέων, ἀλλὰ παρὰ Θηβαίων, τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. διδάσκειν γὰρ αὐτὸς ἔφη τὸν Φίλιππον, ὅτι οὐδὲν ἤττον ἠσεβήκασιν οἱ βε-

¹ τἀληθῆ² [ἐν]³ δυεῖν

Εἰ ἄρα ἠμφισβήτει κ. τ. λ.] Sententia est: Æschini imprimis et acta legationis renuncianda, et orationem Demosthenis in senatu habitam refutandam fuisse. Verum ille pollicitationibus illis majorem iniit a populo gratiam. WOLF.

Ἔφη γὰρ ἠκεῖν ὡςθ' ἅπαντας ὑ. λ. ᾧ.] Ἀντὶ τοῦ, ἔπεισε ταῦθ' οὕτως ἔχειν. IDEM.

Ibid. Similiter scripsit infra, §. ιζ'. in fin. Πρὸς τοὺς παρὰ τούτου λόγους ἀρρηκῶς ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φιλοκράτης — Nonnulli Codd. hic λαθῶν. Sunt autem ex Regg. α. et δ. non sane contemnendi. "Nescio, cui incidit λαθῶν," ait Vir doctissimus ad Chariton. III. 7. "non adeo necessarium. Alioqui obvia permutatio horum vocabulorum." TAYLOR.

Ἀπελογίζετο] Utrum ἀπελογίζετο ἐκ, an ἐκ τῶν πεπρεσβευμένων ἀκούσεσθαι δυεῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν? WOLF. F. ὑπελογίζετο. MARKLAND. Recte. Auctoribus et fidejussoribus etiam Harl. (ita tamen ut ἀπελογ.—sic illio a manu secunda) Bodl. et Reg. ε. Supputabat, computabat, intra triduum vos audituros ea, quæ maxime velletis fieri: Adeo strenue se munere suo esse defunctum. Tametsi et hunc sensum non invite admittat Vox altera: Et nescio sane, annon hic sit locus, quem respexit Suidas v. Ἀπολογίζομαι. TAYLOR.

Μένοντας οἴκοι κ. τ. λ.] Dubito, an ea mente scripserit Demosthenes, ut ea, quæ hic sequuntur, Couditio esset ab Athe-

niensibus præstanda. Scil. Hæc omnia vobis promitto, ea tamen lege, ut domi maneat, etc. Ita quidem Wolfius: ita alii quoque interpretantur. Et est sententia satis proba. Ego tamen semper aliter accepi: Nempe, curavi sedulo, ut omnia, quæ velletis, efficerentur, sine vestro labore, sumtu aut sollicitudine, μένοντας οἴκοι, καὶ οὐ στρατευομένους. IDEM.

Τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν] Ex Historia non constat: ac potius absurdum est, Thebanos id consilii dedisse Phocensibus hostibus, ut templum occuparent: sed cum ipsi pecunia egerent, Phocensibus antevertere voluisse, cum fuerint posteriores. WOLF. Consule Ulpianum. TAYLOR.

Διδάσκειν] Putarem διδάξαι, quod (non διδάσκειν) est docuisse. Alia ratio est τοῦ ἀκούειν, quod mox sequitur. MARKL.

Διδάσκειν γὰρ αὐτὸς ἔφη] Docuisse se dixit. præsens pro præterito, Attico more. Idem alibi, ἀκούειν γὰρ ἔφη, καὶ τῶν Εὐβοέων ἐνίων. ἀντὶ τοῦ, ἀκηκοέναι. cui simile est illud Ciceronis in Oratore: "Sed ego idem qui in illo sermone nostro, qui est expositus in Bruto, multum tribuerim Latinis, vel ut hortarer alios, vel quod amarem meos, recordor longe omnibus unum anteferri Demosthenem." Et in pri. de Orat. "Memini dici mihi ludorum Romanorum diebus L. Crassum, quasi colligendi sui causa se in Tusculanum contulisse." Ex edit. HERVAG.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Φιλοκράτης, ἐβόων, ἐξέκρουόν με, τελευτῶντες ἐχλεύαζον· ὑμεῖς δ' ἐγελάτε, καὶ οὐτ' ἀκούειν ἠθέλετε, οὔτε πιστεύειν ἠβούλεσθε ἄλλα, πλὴν ἃ οὗτος ἀπηγγέλλει. καὶ, νῆ τούς θεούς, εἰκός τι παθεῖν² ἔμοιγ' ἔδοκεῖτε. τίς γὰρ ἂν ἠνέσχετο, τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα ἔσεσθαι προσδοκῶν ἀγαθὰ, ἢ ταῦθ' ὡς οὐκ ἔσται λέγοντός τινος, ἢ κατηγοροῦντος τῶν πεπραγμένων τούτοις; πάντα³ γὰρ τ' ἄλλ', οἶμαι, τότε καὶ δεύτερα ἦν τῶν ὑποκειμένων προσδοκιῶν, καὶ τῶν ἐλπίδων· οἱ δ' ἀντιλέγοντες, ὄχλος ἄλλως, καὶ βασκανία κατεφαίνετο, ταῦτα δὲ θαυμάσια ἠλίκα καὶ συμφέροντα ἔδοκει πεπραχθῆναι⁴ τῇ πόλει.

ί. Τοῦ χάριν δὴ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς, καὶ διεξῆλθον τούτους τοὺς λόγους; ἐνὸς μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μάλιστα καὶ πρώτου, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, ἐπειδάν⁵ τι λέγοντος ἀκούῃ μου, καὶ κατηγοροῦντος τῶν πεπραγμένων, ἄπιστῆ⁶, καὶ δοκῆ δεινὸν αὐτῷ, καὶ ὑπερβάλλον εἶναι, εἴτα 349 τότε οὐκ ἔλεγεσ παραχρῆμα⁷ ταῦτα, οὐδ' ἐδίδασκες⁸ ἡμᾶς, θαυμάζη· ἀλλὰ μεμνημένοι τὰς ὑποσχέσεις τὰς τούτων, ἃς ἐφ'⁹ ἐκάστων ποιούμενοι τῶν καιρῶν, ἐξέκλειον

¹ οὐδ' ² ἔμοιγε δοκεῖτε ³ γὰρ, οἶμαι, τ' ἄλλα τότε δεύτερα ⁴ τῇ πόλει πεπραχθῆναι
⁵ τι λέγοντος] * ἀντιλέγοντος ⁶ Deest ἀπιστῆ. ⁷ ταῦτα;
⁸ ἡμᾶς; θαυμάζη, ⁹ ἐκάστω

Εἰκός τι παθεῖν] Plane effert Æschines π. παραπρεσβ. pag. 193. 1. Ed. Reisk. εἰκός τι παθεῖν πάσχειν δόξω. IDEM.

Ἐποκειμένων] Notatur legi et ὑποκρινομένων. Malim προκειμένων. WOLF.

Οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος — κατεφαίνετο] Ἐτέρωσις ἀριθμοῦ, ἀντὶ τοῦ, κατεφαίνοντο ὄχληροὶ μάτην καὶ βάσκανοι. WOLF. Vid. Cl. D'Orvillium ad Charit. pag. 596. TAYLOR.

Ὀχλος ἄλλως] Inutile istud ἄλλως valde mihi displicet: nec tamen præ manibus habeo, quod reponam melius. Nisi Tu manvis ὄλωσ. Codd. Harl. et Reg. α. ἄλλος. IDEM.

Ὀχλος] Turba, perturbatio. ἄλλως, frustra, incassum, temere. AUGER.

ί. Τῶν πεπραγμένων] Τῶν πεπραγμένων, ἀπιστῆ, καὶ δοκῆ lege. WOLF. Nam edebatur δοκεῖ. Quod cum Wolfio restituant MSS. Felician. et Bodi. Vox autem ἀπιστῆ, quæ ab omnibus abest, ex Wolfiano penū est ad sententiam suffarcinandam. Vide, ut belle procedat Oratio in Versione Etrusca, sine isto adjumento: Prima e principalmente, accioche u niun di voi,

posciache m' hara udito parlato, puja grave et esorbitante cosa, ch' io habbia accusate le amministrationi passate, e se ne maravigli, dicendo: e perche alhora incontanente non ci dicevi tu, e ci mostravi queste cose? Redonabit lector meus Wolfio præclarissimum suam inventam, τὸ, ἀπιστῆ. TAYLOR.

Αὐτῷ] An αὐτό? MARKLAND.

Εἴτα τότε οὐκ ἔλεγεσ] Μιμητικῶσ. Hoc in Orat. περὶ Στεφάνου Æschini ipse objicit, quod non refragatus sibi fuerit, societates, leges et bella suadenti. WOLF.

Εἴτα τότε] F. εἴτα τὸ, τί οὐκ, etc. MARKLAND. Vel, εἴτα, τί τότε οὐκ ἔλεγεσ — θαυμάζη. TAYLOR.

Ἐκάστων] Melius fortasse cum Regg. α. δ. η. ἐφ' ἐκάστω ποιούμενοι τῶν καιρῶν. IDEM.

Ἐξέκλειον] Nescio, an Variæ sint Lektionen, an Glossæ potius, quas ex MSS. proferimus. ἐξέκρουον Reg. β. ἐξέβαλλον ζ. ἐξέλαβον (vitiose, pro ἐξέβαλον) ἢ ἐξέκρουον Ven. Hæc certe postrema glossam sapiunt et interpretationem. IDEM.

λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους, καὶ τὴν ¹ ἔπαγγελίαν τὴν
τούτου ταύτην τὴν καλὴν, εἰδῆτε ὅτι πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλ-
λοις καὶ τοῦτ' ἠδίκησθε ὑπὸ αὐτοῦ, ὅτι τὰληθῆ παραχρῆ-
μα, καὶ ἠνίκα ἔδει πυνθάνεσθαι, διεκωλύθητε, ἐλπίσι, καὶ
φανακισμοῖς, καὶ ὑποσχέσεσιν ἔξαπατῶμενοι. πρώτου ² μὲν
τούτου, καὶ μάλισθ' οὐπερ εἶπον ἕνεκα, ταῦτα διεξῆλθον.
δευτέρου ³ δέ τινος, καὶ οὐδὲν ἐλάττωνος, ἢ τούτου· ἵνα τὴν,
ὅτ' ἀδωροδόκητος ὑπῆρχε, προαίρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας
ἀναμνησθέντες, ὡς προβεβλημένη, καὶ ἀπίστος ἦν πρὸς
τὸν Φίλιππον, τὴν μετὰ ταῦτα ἔξαίφνης γεγонуῖαν πίστιν,
καὶ φιλίαν σκέψησθε. εἶτα, εἰ μὲν ⁴ ἐκβέβηκεν ὅσα ἀπήγ-
γειλε πρὸς ὑμᾶς οὗτος, καὶ καλῶς εἶχε τὰ πεπραγμένα,
διὰ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ συμφέρον τῆ πόλει γεγενῆσθαι
νομίσητε· εἰ δὲ πάντα τὰναντία ὦν οὗτος εἶπε πῶρα-
κται, καὶ πολλὴν αἰσχύνην, καὶ μεγάλους κινδύνους ταῦτ'
ἔχει τῆ πόλει, διὰ τὴν αἰσχροκέρδειαν τὴν τούτου, καὶ
τὸ χρημάτων ἀποδόσθαι τὰληθῆ, μεταβεβλημένου αὐτὸν
εἰδῆτε.

ιά. Βούλομαι δὲ, ἐπειδὴ περ εἰς τούτους προήχθη τούς
λόγους, ὃν τρόπον τὰ περὶ τοὺς Φωκέας πράγματα ὑμῶν

¹ ἔπαγγελίαν

² μὲν οὖν τούτου

³ δὲ τίνος;

⁴ * ἔχειν

Ἐπαγγελίαν] F. ἔπαγγελίαν. Vid.
§. 19. et passim. Infra ὅσα ἀπήγειλε
πρὸς ὑμᾶς. MARKLAND. Nollem sane : et
istam conjecturam, quæ mihi cum viro
eruditissimo communis erat, etiam non-
nullis Codd. commendatam, (sunt autem
Bodl. marg. Benenati, cum Editt. Manut.
et Felician.) nunc penitus rejicio. Voces,
ὑποσχέσεις, v. pen. p. præc. et ἔπαγγελίαν
recte conjunguntur. Dixi nuper; neque
eam sententiam muto. Licet nescius non
sim, aliquando stare bene posse ἔπαγ-
γγελίαν, etiam ubi vox ὑπόσχεσις si-
mul sequatur, ut §. 19. et §. κ'. Iterum-
que §. ζ'. in fin. Supra ad Arg. post. in
fin. TAYLOR.

Πυνθάνεσθαι] Anne distinguendum cum
Wolfio Interprete, ἠνίκα ἔδει, πυνθάνε-
σθαι διεκωλύθητε? Sed non magni refert.
IDEM.

Οὐπερ] Forte legendum ὄπερ, ut an-
notavit, qui Cod. Italicum in Wolfii gra-
tiam contulit. IDEM.

Ἡ τούτου] Forte delendum ἦ. MARK-
LAND.

Προβεβλημένη] Πεφυλαγμένη καὶ ὠχυρω-
μένη. ὡσπερ πρόβλημα καὶ ἀσφάλειαν ἔχουσα

τὴν ἀπιστίαν. WOLF. Wolfius, quam mu-
nitum. Potius, quam projectum: quanto
ante ceteros omnes præcipitatum. JURIN.
Mallem sane cum Wolfio interpretari,
pace Viri doctissimi: et credo, metapho-
ram a munitionibus esse deductam. Cum
autem, ne id prætermittam, Ulpianus vo-
cabulum προβεβλημένη exponat εὐλαβῶς
ἔχουσα, etc. id sane malim, quam Suidæ
et Harpocratonis interpretamentum am-
plecti, qui habent ἐλαφρῶς. Quod certe
vitiosum est. Adducitur hoc Comma ab
iis in v. Προβαλλομένους. Adducitur etiam
ter a Prisciano, et bis quidem in ead.
pag. sc. col. 1175. 1176. sed in priore
loco, errore membranarum. TAYLOR.

Προβεβλημένη] Munita, vallata, nempe
adversus omnes fraudes et largitiones.
AUGER.

Ἀπίστος] Sensu activo diffidens. IDEM.

Εἶτα εἰ μὲν] Ita lege. WOLF. Debe-
tur etiam Particula εἰ sinceritati boni
Cod. Reg. a. TAYLOR.

Ἐχει] F. εἶχε, ut πέπρακται. Sic in
Androt. pag. 616. 9. Ed. Reisk. ἂ ζῆλον
πολὺν εἶχε καὶ φιλοτιμίαν τῆ πόλει.
MARKLAND. Vid. Var. Lect.

παρείλοντο, πρῶτον εἰπεῖν ἀπάντων. δεῖ δὲ μηδένα ὑμῶν, ὧ ἀνδρες δικασταί, εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος ἀπο- 350
βλέψαντα, μείζους τὰς κατηγορίας, καὶ τὰς αἰτίας, τῆς
τούτου δόξης νομίσαι· ἀλλ' ἐκεῖνο ὄραν, ὅτι εἰ καὶ ¹ ὄντι-
ναοῦν ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε, καὶ τῶν
συμβάντων καιρῶν ἐποιήσατε κύριον, εἴθ' οὗτος, εἴπερ ὡς
περ οὗτος, ἐβουλήθη, μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς ἐχθροῖς, ἐξα-
πατᾶν ὑμᾶς, καὶ φευακίζειν, τῶν ἴσων ἀν αἰτίος ἦν κακῶν,
ὅσων περ καὶ οὗτος. οὐ γὰρ εἰ φαύλοις χρῆσθε ² ὑμεῖς εἰς
τὰ κοινὰ πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ τὰ πράγματά ἐστι
φαῦλα, ὧν ἡ πόλις ἀξιοῦται παρὰ τοῖς ἄλλοις· οὐδὲ πολ-
λοῦ δεῖ. εἴτα ³ καὶ Φωκέας ἀπολώλεκε μὲν, οἶμαι, Φίλιπ-
πος, συνηγωνίσαντο δὲ οὗτοι. τοῦτο δὴ δεῖ σκοπεῖν, καὶ
ὄραν, εἰ ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν
ἦκε, ταῦτα πάντα ἀπώλεσαν οὗτοι, καὶ διέφθειραν ἐκόν-
τες· οὐχ ὡς ὅδε Φωκέας ἀπώλεσεν ἀν κατ' ἑαυτόν. πόθεν;
δὸς δέ μοι τὸ προβούλευμα, ὃ πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπαγγελίαν

¹ ὄντινοῦν² ὑμεῖς χρῆσθε³ καὶ, * εἰ φωκέας

ιά. Εἴθ' οὗτος, εἴπερ ὡς περ οὗτος] Delendum videtur τὸ εἴπερ, cum supervacaneum sit, præcedente εἰ vers. 4. et insuper conturbet sententiam. JURIN. Recte sane, et in ea mente semper fui. Contra tamen stat Ulpianus, neque quidquam in MSS. præsidii. Aliquam tamen asperitatem tollunt probi MSS. Harl. Aug. et Reg. a. qui ita legunt, ἐποιήσατε κύριον, οὗτος δὲ, εἴπερ, ὡς περ οὗτος κ. τ. λ. TAYLOR.

Οὐ γὰρ κ. τ. λ.] Lubens consentio Ulpiano, qui palam profitetur, τοῦτο τὸ χωρίον τῶν ἀσαφῶν εἶναι, atque illud etiam adjungo, posteaquam ejus scoliolum pertractavi, esse τῶν ἀσαφεστάτων. Nam, consulto eo oracolo, ut verbis utar Terentianis,

Incertior sum multo, quam dudum fui.

IDEM.

Οὐ γὰρ εἰ φαύλοις χρῆσθε ὑμεῖς] Neque enim quod vos sæpe hominum despicabilium opera soletis uti in rebus vestris publice administrandis, idcirco quoque despicabilia sunt ea quæ nobis committenda exteri credendaque duxerunt, multumque abest, ut ita res se habeant. Idem in eadem, οὐ γὰρ ταῦτα ἀντ' ἐκείνων γέγονεν, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. Neque enim illorum loco hæc nobis obtigerunt, multumque abest ut ita sit. Idem in eadem, pro οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, οὐδ' ὀλίγου

δεῖ dixit. Ex edit. HERVAG.

Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] Sub. λόγου. Alii ἀντὶ τοῦ, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, *multum abest, ut res ita se habeat.* WOLF. Sic §. λά. in fin. et §. ξ'. post med. quod §. νέ. post med. exprimitur per οὐδ' ὀλίγου γε δεῖ, *multum abest*: usitatissime πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Sed mirum est, unde οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, Locutio, uti videtur, Negativa, tantundem valeret, ac Affirmativa, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Non possum solvere hunc nodum, nisi aliter distinguendo, οὐ δέ. πολλοῦ δεῖ. *minime vero: multum abest.* Notandum enim est, in omnibus iis locis, ubi hæc phrasis invenitur, semper præire negativam οὐ, unde repetitio ejusdem vehementius negat. Sic §. λά. in fin. οὐ γὰρ ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γέγονεν. Οὐ δέ. πολλοῦ δεῖ. Quod eodem recidit, quo istud in Midian. pag. 524. 12. ed. Reisk. ἔχει δ' οὐχ οὕτω ταῦτα. οὐδ' ἐγγύς. MARKLAND. Rescribendum videtur, οὐ. πολλοῦ γε δεῖ. JURIN.

Πόθεν;] Unde? est particula vehementer negantis. AUGER.

Πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπαγγελίαν ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ] Ita lege. WOLF. Recte, et ut Criticum decuit, noster Wolfius ἀπαγγελίαν pro ἐπαγγελίαν revocavit, quod erat ex prelo Aldino et Luteciano. Cum Wolfio, Bodl. Reg. a. et Harl. Attamen Ulpianum video aliter sentire. Interea Wolfius non eo acumine reddidit, quo re-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καθιστάται· τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδῶτι δεινόν, εἰ ¹σιγῶν,
 πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων ²δόξα κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι.
 εἰμὶ τοίνυν ὁ κατηγορῶν ἔξαρχῆς ἐγὼ τούτων. τούτων δ'
 οὐδεὶς ἐμοῦ.

ιγ'. Ἡ μὲν τοίνυν βουλὴ ταῦτα προβεβουλεύκει, τῆς δὲ
 ἐκκλησίας ³γιγνομένης, καὶ τοῦ Φιλίππου παρόντος ἤδη
⁴ἐν Πύλαις· ἦν γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀπάντων τῶν ἀδικημά-
 των, τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι ⁵τούτοις,
 καὶ δεῖν ὑμᾶς ἀκοῦσαι περὶ τῶν πραγμάτων, εἶτα βουλεύ-
 σασθαι, μετὰ ταῦτα δὲ πράττειν ὅ, τι δόξαι, ἅμα ⁶ἀ-
 κούειν, καὶ κεῖνον παρεῖναι, καὶ μηδ' ὅ, τι χρῆν ποιεῖν, ῥά-
 διον εἰπεῖν εἶναι· πρὸς δὲ τούτοις, τοῦτο μὲν οὐδεὶς ἀνέγνω
 τῷ δήμῳ τὸ προβούλευμα, οἷδ' ἤκουσεν ὁ δῆμος, ἀναστάς ³⁵
 δὲ οὗτος ἐδημηγόρει ταῦτα, ἀ διεξῆλθον ἄρτι πρὸς ὑμᾶς
 ἐγὼ, τὰ πολλὰ, καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἀ πεπεικῶς ἔφη
 τὸν Φίλιππον ἤκειν, καὶ διὰ ταῦτα χρήματα ⁷αὐτῷ τοὺς
 Θηβαίους ἐπικεκρηυχέναι. ὥσθ' ὑμᾶς, ἐκπεπληγμένους τῇ
 παρουσίᾳ ⁸τὸ πρῶτον τῇ τοῦ Φιλίππου, καὶ τούτοις ὀρ-
 γιζομένους ἐπὶ τῷ μὴ προηγυελκέναι, πραιοτέρους γενέσθαι
 τινός, πᾶνθ' ὅσα ἐβούλεσθε ὑμῖν ἔσεσθαι προσδοκήσαντας,

¹ * σιγῶν

² * δόξει ³ γινομένης

⁴ ἐν Πύλαις ἤδη· (ἦν ⁵ * τούτους,) δεῖν

⁶ ἀκούειν συνέβη, καὶ κεῖνον

⁷ αὐτῷ ⁸ τοπρῶτον

Τῷ δὲ μηδὲν κ. τ. λ.] Sequitur δόξει κοι-
 νωνεῖν. Est Ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ, ὁ δὲ μη-
 δὲν αὐτῷ συνειδῶς—δόξει. Ac potius, la-
 psus memoriae, ex eo, quod antecessit,
 τῷ μὲν ἠδίκηκότητι σιγῶν ἐξήρκει. Nisi forte
 sit locus hic mendosus. WOLF. Sana non
 sunt: sed opidor, Demosthenem scri-
 psisse: τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδῶτι δεινόν,
 δεινόν, εἰ σιγῶν, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων
 δόξαι κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. Non repu-
 gnabo tamen, si velis ejicere prius illud
 δεινόν. Utcunque sensus erit: Sonti satis
 erat tacere, at insonti grave erat tacere,
 cum ex ipso silentio futurum erat, ut vide-
 retur particeps culpa. JURIN.

Δεινόν] Δεινόν εἰσῆει, εἰ σιγῶν—δόξειν
 (vel δόξαι) κοινωνεῖν. Lambin. Jam autem
 pro δεινόν εἰ σιγῶν, Cod. Aug. εἰσῆει, εἰσι-
 γῶν. Forte τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδῶτι δεινόν
 εἶη, εἰ σιγῶν, πονηρῶν—ἔργων δόξαι κοινωνεῖν,
 τῷ σιωπῆσαι. Vel fortasse, in hac incon-
 stantia scribendi, voces εἰ σιγῶν irrepsisse
 poterant ex marginali glossa τοῦ, τῷ σιω-
 πῆσαι. Utcunque verba ordinantur; sen-
 sus periodi est satis manifestus. TAYLOR.

Τῷ σιωπῆσαι] F. κοινωνεῖν τὸ σιωπῆσαι.
 MARKLAND.

ιγ'. Ἦν γὰρ τοῦτο πρῶτον] F. τὸ πρῶτον,
 ut ὁ. καὶ τοῦτ' ἔστι τῶν ἐγκλημάτων τὸ
 πρῶτον. IDEM.

Τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι
 τούτοις] Id est, hoc egisse, ut Philippus
 imperatos opprimeret. ut enim παριστάναι
 significat sistere ad iudicium, ita ἐπιστάναι
 est sistere aliquem, et, ut præsto sit, vel
 præsens, facere, et ut inter negotium
 tractandum adveniat, etiam ut interdum
 importunus adsit, et tractantes, agentes-
 que opprimat. Ex edit. HERVAG.

"Ἄμα ἀκούειν]" Ἄμα ὑμᾶς ἀκούειν. MARK-
 LAND.

Ἐπὸς δὲ τούτοις] Malim πρὸς δὲ τούτοις.
 Alioqui erit ἀνανταπόδοτον. WOLF.

Αὐτῷ] Αὐτῷ. Vid. ὁ. κέ. in fin. MARK-
 LAND. Vid. Var. Lect.

Τινός] Alii τέως, πάνθ' ὅσα βούλεσθε.
 WOLF. Utinam dixisset, quinam illi alii
 essent. REISK. μέχρι τινός? MARKLAND.
 τινός supervacuum est, vel πραιοτέρους τι-
 νός significat paulo leniores. AUGER.

καὶ μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ¹ ἀκούειν ἐμοῦ, μηδ' ἄλλου μηδε-
 νός. καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγινώσκετο ἢ ἐπιστολὴ ἢ παρὰ τοῦ
 Φιλίππου, ἣν οὗτος ἔγραψεν, ἀπολειφθεὶς ἡμῶν, ἀντικρυς
 οὕτως, καὶ διαρρήδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τούτοις
 ἡμαρτημένων. καὶ γὰρ ὡς αὐτὸς κατεκάλυπεν αὐτούς, βουλο-
 μένους ἐπὶ τὰς πόλεις ἵεναι, καὶ τοὺς ὄρκους ἀπολαμβάνειν,
 ἔνεστι, καὶ ὡς, ἵνα συνδιαλλάττωσιν αὐτῷ τοὺς Ἄλεις
 πρὸς τοὺς Φαρσαλίους, κατέσχευεν αὐτούς, καὶ πάντα ἀναδε-
 χόμενος, καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα
 ἔστιν ὑπὲρ δὲ Φωκέων, ἢ Θεσπιέων, ἢ ὧν οὗτος ἀπήγγειλε
 πρὸς ὑμᾶς, ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. καὶ τοῦτο οὐκ ἀπὸ ταυτομά-
 του τοῦτον ἐπράχθη τὸν τρόπον, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ὧν παρὰ
 τούτων ὑμᾶς ἔδει δίκην λαμβάνειν, οὐ πεποιηκότων, οὐδὲ
 διωκηκότων οὐδὲν, ὧν ὑμεῖς προσετάξατε ἐν τῷ ψηφίσμα-
 τι, ἐκεῖνος ² ἐνδέχεται τὴν αἰτίαν, καὶ φησιν αὐτὸς αἴτιος
 γεγενῆσθαι, ὃν οὐκ ἐμέλλεθ' ὑμεῖς, οἶμαι, δυνήσεσθαι κο-
 λάσαι· ἀ δ' ἐκεῖνος ἐξαπατήσας, καὶ προλαβεῖν τῆς πό-
 λεως ἐβούλετο, οὗτος ἀπήγγειλεν, ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι,
 353 μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕστερον ὑμεῖς ἔχητε Φιλίππῳ, μήτ'
 ἐν ἐπιστολῇ, μήτ' ἄλλοθι μηδαμοῦ ³ τοῖς παρ' ἐκείνου τού-
 των ⁴ ὄντων. λέγε δ' αὐτοῖς αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔγραψε

¹ ἀκούειν ἐθέλειν² ἐκδέχεται³ τῶν⁴ ὄντων

Ἄλεις] Ita Cod. Aug. Alii Ἄλεις, ac-
 centu ad penult. retracto: Ἀλέας legit
 Harpocratio, cum hunc locum laudat.
 Vide, quæ dixit Maussacus de ea re,
 atque de hoc populo. TAYLOR.

Ἰππὲρ] Περὶ Lind. et Ven. Quod re-
 cilius. Uti infra §. ιγ'. in fin. Ubi simi-
 liter περὶ Codd. plurimorum auctorita-
 tem habet, et locum habet in Textu,
 quem et hic quoque occupare debuit.
 IDEM.

Φωκέων ἢ Θεσπιέων] Post recitatam epi-
 stolam Philippi, §. ιγ'. in fin. ubi eadem
 repetuntur, (et repeti solent, quæ præ-
 mittebantur: nam in uno loco prædicat,
 quæ crant ab epistola exspectanda, in
 altero admonet, ea evenisse, quæ præ-
 dixerat) in eo, inquam, loco, nihil repe-
 rimus de Thespiensibus, verum verba
 Oratoris sunt, περὶ Θεσπιέων, ἢ Φωκέων, ἢ
 τῶν ἄλλων, ὧν οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς,
 οἷδὲ γρῦ. Plane ut in hoc loco, verbis
 iisdem. Et recte sane. Nam in tota hac
 Tragedia Thespienses secundarum tan-

tum partium erant: primas utique agebant
 Phocenses et Thebani. Quibus, sat scio,
 benevolus lector postliminium dabit. Si-
 militer peccatum est infra, §. λέ. in init.
 Ubi vide Lambinum. IDEM.

Ἄλλ' οὐδὲ μικρόν] Τὸ ἀλλ' παρέλκει ἐμ-
 φατικῶς. WOLF.

Ἐκεῖνος ἐνδέχεται τὴν αἰτίαν, καὶ φησιν
 αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι] De infinitivi natu-
 ra, quod non modo accusativum, sed etiam
 ante se nominativum poscat apud Græcos,
 vel in contextu orationis existentem, vel
 subauditum, vide Comment. Bud. et in
 Orat. κατὰ Μειδίου. Ex edit. HERVAG.

Τοῖς] F. Ἐν τοῖς, ut ἐν ἐπιστολῇ. MARK-
 LAND.

Τοῖς παρ' ἐκείνου] Subaudi γράμμασι.
 τούτων dicitur de his quæ Æschines nun-
 tiaverat. AUGER.

Τούτων ὄντων] Forte, ἐνότων τοῖς παρ'
 ἐκείνου, sc. λόγοις, ἢ ἔργοις. Alioqui duriu-
 scula fuerit Ellipsis. WOLF. Idem alibi
 coniecerat, ὡς παρ' ἐκείνου τούτων ὄντων.
 TAYLOR. Vid. Var. Lect.

μὲν οὗτος, ἔπεμψε δ' ἐκεῖνος· καὶ σκοπεῖθ' ὅτι τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, ὃν διεξελήλυθα ἐγώ. λέγε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς ἐπιστολῆς, ὡς καλὴ καὶ φιλόανθρωπος. περὶ δὲ Θηβαίων, ἢ ¹ Φωκέων, ἢ τῶν ἄλλων, ὧν οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲ γρῦ.

ιδ'. Ταύτης τοίνυν οὐδοτιοῦν ἐστὶν ὑγιές· καὶ τοῦτο αὐτίκα δὴ μάλα ὑμεῖς ὄψεσθε. οἱ μὲν γὰρ Ἀλεῖς, οὓς ἵνα συνδιαλλάττωσιν, ἐκεῖνος κατασχεῖν φησὶ τούτους, τοιαύτης τετυχήκασι τῆς διαλλαγῆς, ὥστ' ἐξελήλανται, καὶ ἀνάστατος ἢ πόλις αὐτῶν γέγονε· τοὺς δὲ αἰχμαλώτους, ὃ σκοπῶν τί ἂν ποιῶν ὑμῖν χαρίσαιτο, οὐδ' ἐνθυμηθῆναί φησι λύσασθαι. μεμαρτύρηται δὲ δήπουθεν ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ὡς ἐγὼ τάλαντον ἔχων ἐπ' αὐτοὺς ὠχόμην, καὶ ² νῦν μαρτυρηθήσεται. διὸ καὶ τὴν ἐμὴν φιλοτιμίαν οὗτος ἀφαιρούμενος, τοῦτ' ἐπεισεν ἐκεῖνον ἐγγράψαι. ὃ τοίνυν μέγιστον ἀπάντων. ὃ γὰρ εἰς τὴν πρῶτέραν γράψας ἐπιστολὴν, ἣν ἠνέγκαμεν ἡμεῖς, ὅτι ἔγραφον ³ μὲν ἂν καὶ διαρρήδην ἠλίκα ὑμᾶς εὖ ποιήσω, εἰ εὖ ἤδειν καὶ τὴν συμμαχίαν μοι γενησομένην, γεγонуίας ⁴ δὲ τῆς συμμαχίας, οὐ φησιν εἰδέναι τί ἂν ποιῶν χαρίσαιτο, οὐδ' ⁵ ὃ αὐτὸς

¹ φωκέων, ἢ Θηβαίων² νῦν δὲ³ δ'⁴ Deest δέ.⁵ α

Καὶ σκοπεῖθ' ὅτι] Num ita se illa habent, ut ego exposui. Malim, καὶ σκοπεῖτε, εἰ τοῦτον. WOLF.

Οὐδὲ γρῦ] Sic et Aristophanes [Plut. v. 17.] ἀντὶ τοῦ, μηδὲ τοῦλάχιστον προσέγραψε. IDEM.

ιδ'. Τούτους] Τοὺς πρεσβευτάς. IDEM.

Ἀνάστατος] Ἀνάσπαστος Ven. Ask. marg. Benen. Ital. Obsop. et MSS. Manut. et Felician. sed præter rem. “Ἀνάσπαστος,” inquit Vir longe celeberrimus ad Chariton. Aphrodis. III. 7. “ferri posset, si non de Civibus jam præcessisset ἐξελήλαντο. Quare ἀνάστατος, ut in §. ζα. post med. legitur ἀνάστατος χώρα, prætulerim: ut apud Sophocl. Trachin. 244.” A contraria tamen parte omnino stat Valesius, pag. Animadv. ad Maussacum, 212. Ubi contendit, Halum eversam non fuisse, sed traditam Pharsaliis, ejusque Incolas abductos et in servitutem redactos. Tales vocari solere ἀνασπαστους multis et luculentis confirmat testimoniis

Vir ille eruditissimus. Optaverim adductum esse vel unicum saltem locum, ubi πόλις, Urbs ipsa, aut χώρα, ἀνάσπαστος dicitur. TAYLOR.

Ἀφαιρούμενος] Malim, etiam tacitis Exemplaribus, ἀφαιρούμενος: quoniam fraude magis, quam vi, hæc geri video. IDEM.

Ὁ γὰρ εἰς] Plane delendum videtur γάρ. JURIN. Ut in Bodl. deprehendi. TAYLOR.

Γράψας] F. ἐγγράψας, ut §. ιζ. in fin. MARKLAND.

Δέ] Abundat δέ, ut in Midian. pag. 547. 6. Ed. Reisk. Nisi hic legendum ἦδη, ut §. κζ. ante med. Quod verius puto. MARKLAND. Vel δὲ cum emphasi bene nota: γεγонуίας δὲ τῆς συμμαχίας—is, conflata demum ea, quam dixi, societate—Atque ita video in Bodl. et Ital. Desideratur quidem δὲ in Harl. Lind. et Regg. α. β. δ. ε. η. TAYLOR.

Οὐδ' ὃ αὐτὸς ὑπέσχετο] S. εἰδέναι. Se ne-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ιέ. Ταῦτα τοίνυν, καὶ πολλὰ ἕτερα ἐνῆν παραχρῆμα
τότ' εὐθύς ἐξελέγχειν, καὶ διδάσκειν ὑμᾶς, καὶ μὴ προΐε-
σθαι τὰ πράγματα ἕαν, εἰ μὴ Θεσπιαὶ, καὶ Πλαταιαὶ,
καὶ τὸ Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δώσειν δίκην ἀφείλετο
τὴν ἀλήθειαν. καὶ τοι ταῦτα, εἰ μὲν ἀκοῦσαι μόνον ἔδει, καὶ
φενაკισθῆναι τὴν πόλιν, ὀρθῶς ἐλέγετο· εἰ δὲ πραχθῆναι
τῷ ὄντι, σιωπᾶσθαι συνέφερεν. εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθ' ἦν ἡδὴ
τὰ πράγματα, ὥστε μηδ' αἰσθόμενοις τοῖς Θηβαίοις
πλέον εἶναι μηδὲν, τί οὐ γέγονεν; εἰ δὲ παρὰ τὸ προαι-
σθῆσθαι κεκώλυται, τίς ὁ ἐκλαλήσας; οὐχ οὗτος; ἀλλ'
οὔτε¹ ἔμελλεν, οὔτ' ἠβουλήθη ταῦτ', οὔτ' ἠλπισεν οὗτος·
ὥς τε τοῦ γε ἐκλελαληκέναι μηδ' αἰτίαν ἐχέτω. ἀλλὰ
φενაკισθῆναι τοῖς λόγοις τούτοις ὑμᾶς ἔδει, καὶ ἐμοῦ τὰ-
ληθῆ μὴ ἐθελήσαι ἀκοῦσαι, καὶ αὐτοὺς οἴκοι καταμεῖναι,
καὶ ψήφισμα νικῆσαι τοιοῦτον, δι' οὗ Φωκεῖς ἀπολοῦν-
ται· διὰ ταῦτ' ἔσπαθᾶτο ταῦτα, καὶ διὰ ταῦτ' ἔδη- 355
μηγορεῖτο.

¹ ἤμελλον

*aliquid certi dicat, et eo procedat, ut pol-
liceatur vobis, eto. Vulgata est ab Inter-
polatione. Cum enim facili aberratione
scriptum fuisset εἴπητέ τι, pro εἴπη τι, jam
necesse erat, vt προαχθῆ mutaretur in
προαχθῆτε, et ὑμῖν in ὑμεῖς. MARKLAND.
Juxta mentem et interpretationem Scho-
liastæ, quem aliquoties juvabit in consi-
lium adhibere, minima arte, aut fidiculis
opus erit ad sanum sensum ex his verbis
eliciendum. Ἐπαγγεῖλασθαι enim, ut plu-
ribus ostendi ad Arg. post. h. Or. in fin.
aliquando est, rogare, aut postulare. At-
que ita hic exponit Ulpianus: Ἐπαγγεῖ-
λασθαι] ἀντὶ τοῦ, αἰτῆσαι. Vide ergo:
Philippus ait (pene cum servulo Teren-
tiano): Aliquid invenite modo, Athenien-
ses, quod ametis: utilitatem in ea re faciam
ut cognoscatis meam. Quod si vos ea ora-
tione deliniti adducamini, ut aliquid ab eo
re vera peteretis, protinus sibi per fugium
querit: vobis autem nihil nisi illud relictum
— Quo promissa cadunt! Et profecto cum
exemplaribus, quæ sunt præstantiora, to-
tam hanc perîodum reformo:—εἰς ταύτας
τὰς προφάσεις καταφεύγει, ἵνα, κἂν ἄρα
εἴπωτέ τι, καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγελ-
λασθαι, ἀναχάρησιν ἑαυτῷ καταλείπη.
TAYLOR.*

ιέ. Παραχρῆμα—εὐθύς] Hæc nonnullis
Glossam forte sapere posse videantur:
Mihî quidem emphasî non mediocrem

continere. Neque tamen interea signifi-
cationem habent plane identicam, ut
bene exposuit Wolfius in sua interpreta-
tione. IDEM.

Εἰ μὴ Θεσπιαὶ—καὶ τὸ Θηβαίους—ἀφεί-
λετο] Ἀντὶ τοῦ, ἀφείλοντο. Retulit καθ'
ὑπόζευξιν verbum ad postremam clausu-
lam. WOLF.

Πλέον εἶναι μηδὲν] *Ut nec—quidquam
proficerent. IDEM. Inficetissime, quod
unquam vidi. Dixi ad Aristocrateam,
642. 25. Ed. Reisk. TAYLOR.*

Παρὰ τὸ προαισθῆσθαι] Legendum opi-
nor παρὰ τοῦ, vel διὰ τό. JURIN. Mi-
nime. Τὸ παρὰ in hoc loco, ut frequenter,
vim habet τοῦ διὰ. TAYLOR.

Οὔτε ἔμελλεν] Sc. ὁ Φίλιππος ταῦτα
ποιήσεν. WOLF.

Οὔτε ἔμελλεν κ. τ. λ.] Sensus et Lingua,
opinor, volunt: ἀλλ' οὔτε ἔμελλεν αὐτός,
(vel ἐκεῖνος) οὔτ' ἠβουλήθη ταῦτ', οὔτ'
ἠλπισεν οὗτος. Sed neque facturûs erat ille
(sc. Philippus), neque hæc voluit, nec spe-
ravit hic, sc. Æschines: ἔμελλε, nempe
ποιήσεν. MARKLAND.

Οὔτ' ἠλπισεν οὗτος] Sc. ὁ Αἰσχίνης.
WOLF.

Ἐσπαθᾶτο] Ulpiani glossæ, quæ hic
est melioris notæ, conjunge Etym. M.
384. 44. Harpocr. et Suid. in v. Ἐσπα-
θᾶτο. Confer etiam Cl. Albert. ad 1. Ti-
moth. V. 6. et Illustriss. Ezech. Span-

15'. Ἀκούων τοίνυν ἐγὼ τηλικαῦτα καὶ ¹ τοιαῦτα ἐπαγγελλομένου τούτου τότε, καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς ὅτι ψεύδεται, — καὶ ὅθεν, φράσω πρὸς ὑμᾶς· πρῶτον μὲν, ἐκ τοῦ, ὅτε τοὺς ὄρκους ἤμελλε Φίλιππος ὀμνῦναι τοὺς περὶ τῆς εἰρήνης, ἐκσπόνδους ἀποφανθῆναι τοὺς Φωκέας ὑπὸ τούτων, ὃ σιωπᾶν, καὶ ἔαν εἰκὸς ᾗν, εἶπερ ² ἔμελλον σώσεσθαι· ἔπειτα, ἐκ τοῦ, μήτε τοὺς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ταῦτα λέγειν, μήτε τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, ἀλλὰ τοῦτον —, ἐκ τούτων οὖν τεκμαιρόμενος, ἀναστὰς καὶ παρελθὼν, ἐπειρώμην μὲν ἀντιλέγειν. ὡς δ' ἀκούειν οὐκ ἠθέλετε, ἡσυχίαν ἔσχον, τοσοῦτον μόνον διαμαρτυράμενος, — καὶ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν ἀναμιμνήσκεσθε —, ὅτι ταῦτα οὔτε οἶδα, οὔτε κοινῶν, προσέθηκα δὲ, ὡς οὐδὲ προσδοκῶ. τραχέως δ' ὑμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ προσδοκᾶν σχόντων, καὶ ὅπως γε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔφην, ἂν τι τούτων γίγνηται, τούτους μὲν ἐπαινέσετε, καὶ τιμήσετε, καὶ στεφανώσετε, ἐμὲ δὲ, μή· καὶ μὲν τοι καὶν τι τῶν ἐναντίων, ὅπως τούτοις ὀργιεῖσθε, ἐγὼ δὲ, ἀφίσταμαι. μὴ νῦν, ³ ὑπολαβὼν ἔφη Αἰσχίνης οὔτοσί, μὴ νῦν ἀφίστασο· ἀλλ' ὅπως τότε μὴ προσποιήσῃ. νῆ Δία,

¹ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ² ἔμελλον· σώζεσθαι ³ ὑπολ. Αἰσχ. οὐτ., μὴ νῦν ἀφίστασο, ἔφη.

heim. ad Aristoph. Nub. v. 55. Cod. Aug. servavit bocce scholiolum: sc. ἐσπαθᾶτο] ὑφαίνετο, κατεσκευάζετο, κατεδαψελεύετο. I. κατεδαψιλεύετο. TAYLOR.

15'. Εἰδὼς, ὅτι ψεύδεται κ. τ. λ.] Est prolixa Ἐπεμβολή, qualem et supra notavi. Ἀπόδοσις prioris membri, sive προτάσεως, quæ est, εἰδὼς, ὅτι ψεύδεται, sequitur his verbis, ἐκ τούτων οὖν τεκμαιρόμενος [v. 9.] mutato participio, et addito οὖν. Huc illud Ciceronis II. de Orat. pertinere puto: Quum Demosthenis spiritus esset angustior, tantum continenda anima in dicendo est assecutus, ut una continuatione verborum, id quod ejus scripta declarant, binæ ei contentiones vocis et remissiones continerentur. Sed quis scit, an ita locutus sit, ut scripsit? WOLF.

Ταῦτα οὔτε οἶδα, οὔτε κοινῶν] S. τούτων. Verba diversæ Constructionis conjuncta eodem casu. Nam τὸ κοινῶν Dativo et Genitivo fere jungitur, ut in Aristogit. μηδένα μηδενὸς τούτῳ κοινωνεῖν. Illud autem, κοινωνίαν κοινωνεῖν, communis Atticismus est, non propria verbi constructio. Μοχ τραχέως δὲ, et καὶ ὅπως γε, ὧ ἄνδρες. IDEM.

Τραχέως] Pro ταχέως, τραχέως MS. Quam ego veram lectionem esse puto. VOL. II.

Est enim referendum ad sequens participium σχόντων, asperere, acerbè ferentibus vobis, etc. Proclivis autem lapsus librarii fuit ex τραχέως in ταχέως, unica ommissa litera ρ. OBSOP. Vid. Var. Lect.

Τραχέως δ' ὑμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ προσδοκᾶν σχόντων] Cum autem vos ægre, asperèque hoc tulissetis, quod dixissem me ne ea quidem sperare: Et facite, inquam, o viri Athenienses, ut si quid horum fiat quod vobis promittitur, ut istos collaudetis, et honoribus afficiatis, et coronis donetis, in me autem nihil horum conferatis. At vero si quid in contrarium cesserit, videte etiam, ut istis succenseatis, non mihi, qui rem totam ad me nihil pertinere contestatus sum. Idem, ὅπως τοίνυν τὰ περὶ τοῦ πολέμου μηδὲν ἐρεῖς, Nihil igitur de rebus bellicis direris, quæ minime ad rem quæ agitur attingunt. Convenit autem et indicativo et subjunctivo ὅπως. Ex edit. HERVAG.

Ἐγὼ δὲ ἀφίσταμαι] Ac si diceret, ad me vero harum rerum vel præmii, vel offensionis nihil pertinere volo, idque contestor. Dicunt enim ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ, μακρὰν εἰμι. Hoc est, non sum particeps, non communico consilia cum aliis, nolo implicari. IDEM.

ἀδικήσω γ' ἔφην. ἐπαναστάς δ' ὁ Φιλοκράτης μάλα ὑβριστικῶς, οὐδέν ἐστιν, ἔφη, θαυμαστόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ¹ μὴ ταῦτά ἐμοὶ καὶ Δημοσθένει δοκεῖν· οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δὲ οἶνον πίνω. καὶ ὑμεῖς ἐγελάτε.

ιζ'. Σκέψασθε δὴ τὸ ψήφισμα, ὃ δίδωσι ² γράψαι μετὰ ταῦτα ὁ Φιλοκράτης. ἀκοῦσαι μὲν γὰρ οὕτως, παγκάλως ἔχει· ἐπειδὴν δὲ τοὺς καιροὺς συλλογίσηται τις, ἐφ' ὧν ἐγράφη, καὶ τὰς ὑποσχέσεις, ἃς οὗτος ὑπισχνεῖτο τότε, ³⁵⁶ οὐδὲν ἄλλο φανήσονται, πλὴν παραδόντες Φιλίπῳ καὶ Θηβαίοις Φωκέας, μόνον οὐκ ὀπίσω τῷ χεῖρε δήσαντες. λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ὁράτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ψήφισμα, ὅσων ἐπαίνων καὶ ὀσσης εὐφημίας μεστόν ἐστι· καὶ τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν περὶ Φιλίπῳ, καὶ τοῖς ³ ἐγγόνοις, καὶ τὴν συμμαχίαν· καὶ ἐπαινέσαι δὲ Φίλιππον, ὅτι ἐπαγγέλλεται τὰ δίκαια ποιήσεν. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνός γε ἐπηγγέλλετο, ἀλλὰ τοσούτου ⁴ γε ἔδει ἐπαγγέλλεσθαι, ἵστ' οὐδ' εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιῶν ὑμῖν χαρίσασαιτο· ἀλλ' οὗτος ἦν ὁ λέγων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπισχνούμενος. πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τούτου λογους ὠρμηκότας ὑμᾶς ⁵ λαβὼν ὁ Φιλοκράτης, ἐγγράφει τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα· εἰ δὲ μὴ ποιῶσι Φωκεῖς ἃ δεῖ, καὶ παραδιδῶσι τοῖς Ἀμφικτυόσι τὸ ἱερόν, ὅτι βοηθήσει ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς διακωλύοντας ⁶ αὐτὰ γίνεσθαι.

¹ εἰ μὴ—δοκεῖ   ² γράψας   ³ ἐγγόνους   ⁴ [γε]   ⁵ λαβὼν ὑμᾶς   ⁶ ταῦτα

ιζ'. Ἀκοῦσαι μὲν γὰρ etc.] In tribus Editionibus Conversionis meæ sic legitur: *Hic enim orationis ordo perquam opportunus est. Quæ verba nescio quomodo irrepserint in eorum locum, quæ sunt in Græco: nam obiter quidem auditu sane præclarum est; sed si quis etc. Nisi forte in Veneta Editione Feliciani, quam nunc ad manum non habeo, scriptum fuit: αὐτὴ γὰρ ἡ τάξις τοῦ λόγου πάνυ καλῶς ἔχει. Sic enim lego pro παγκάλως. Sed Hervagiana vetus magis probatur. WOLF. πάνυ καλῶς plerique e nostris. TAYL.*

Συλλογίσηται] Ita recte reposuit Wolfus, et conjecit Lambinus, pro συλλογίσηται Parisiensium. Ulpianus enim

modo: ἐκ τῶν χρόνων βούλεται συλλογίσασθαι τὴν ἀπόδειξιν. IDEM.

Καὶ τοῖς ἐγγόνοις] M. ἐκγόνοις. Etsi nou adeo multum interest. WOLF. ἐγγόνους Beneatus, et Editi: Codd. tamen α. δ. ε. Ask. Lind. Obsop. Harl. et MSS. Felician. uti maluit Wolfus. Ita exaratur infra §. ιθ'. a med. et in fin. §. λ'. post med. §. πς'. in fin. Ita etiam in Orat. c. Neæt. c. Macartat. Philipp. II. De Corona, et Epist. Philipp. Vide Cl. D'Orvillium ad Chariton. Aphrodis. pag. 209. TAYLOR.

Αὐτὰ] Forte, αὐτὸ, S. τὸ πρᾶγμα, ἢ αὐτὴν, τὴν παράδοσιν τοῦ ἱεροῦ τοῖς Ἀμφικτυόσι. WOLF.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Αἱ μὲν τοίνυν ἐπιστολαὶ, καλοῦσιν αὐταὶ· καὶ νῆ Δία, ἥδη γε· τούτοις δ', εἴπερ ἦν ὑγιές τι τούτων, τί ἄλλο προσῆκεν ἢ συνειπεῖν, ὅπως ¹ ἐπεξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ τὸν Πρόξενον, ὃν περὶ τοὺς τόπους ἠδέσαν ὄντα, γράφειν εὐθέως βοηθεῖν; πάντα τοίνυν τὰναντία τούτων φαίνονται πεποιηκότες. εἰκότως. οὐ γὰρ οἷς ἐπέστελλε προσεῖχον τὸν νοῦν, ἀλλ' ἂ φρονῶν ταῦτ' ἔγραφε, συνῆδεσαν. τούτοις οὖν συνέπραττον, καὶ τούτοις συνηγωνίζοντο.

ιβ'. Οἱ μὲν τοίνυν Φωκεῖς, ὡς τὰ παρ' ὑμῶν ἐπύθοντο ἐκ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἔλαβον τὸ τοῦ Φιλοκράτους, καὶ τὴν ἀπαγγελίαν ἐπύθοντο τὴν τούτου, καὶ τὰς ὑποσχέσεις, κατὰ πάντας τοὺς τρόπους ἀπώλυντο. σκοπεῖτε γάρ. ἦσαν ἀπιστοῦντές τινες αὐτόθι τῷ Φιλίππῳ, καὶ νοῦν ἔχοντες. οὗτοι πιστεύειν ὑπήχθησαν. διὰ τί; ὅτι ἠγοῦντο, οὐδ' εἰ δεκάκις Φίλιππος αὐτοὺς ἐξή- 35 πάτα, οὐδέποτ' ἂν τοὺς γε Ἀθηναίων πρέσβεις, Ἀθηναίους ἐξαπατᾶν τολμῆσαι· ἀλλ' εἶναι ταῦτ' ἀληθῆ, ἃ οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοῖς Θηβαίοις ἠκεῖν, οὐκ ³ αὐτοῖς, ὀλεθρον. ἦσαν ἄλλοι τινές, οἱ πᾶσχειν ὀτιοῦν, καὶ ⁴ ἀμύνασθαι δεῖν ᾔοντο. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε, τὸ, τὸν Φίλιππον ὑπάρχειν αὐτοῖς πεισθῆναι, καὶ τὸ, ταῦτα εἰ μὴ ⁵ ποιήσουσιν, ὑμᾶς ἐπ' αὐτοὺς ἤξειν, οὓς βοηθήσειν αὐτοῖς ἠλπίζον ἐκεῖνοι. ἀλλὰ καὶ μεταμέλειν ὑμῶν ᾔοντό τινες, πεποιημένοις τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην.

¹ ἐξέλθοιτε

² τό τε ψήφισμα

³ αὐτοῖς

⁴ ἀμύνασθαι

⁵ ποιήσουσιν

Τούτοις—προσῆκεν] Sc. Αἰσχίνῃ καὶ Φιλκράτει. Ἀπ τούτοις συνειπεῖν? S. τοῖς ὑπὸ Φιλίππου ἐπεσταλμένοις. *Moxx verba sio ordina*: καὶ προσῆκε τούτοις γράφειν, τὸν Πρόξενον βοηθεῖν εὐθέως. S. τοῖς Φωκεῦσι, *pro ὅπως ὁ Πρόξενος βοηθῆ*. WOLF.

Ἐπεξέλθοιτε] Vid. Var. Lect.

ιβ'. Ἐπέθοντο] Forte ἐπύθοντο a Πυνθάνομαι, ut paulo post. Τὰ παρ' ὑμῶν, id est, τὰ ὑμέτερα ψήφισματα, τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνεγνωσμένα. Post τὴν ἀπαγγελίαν. WOLF. ἐπύθοντο *omnium fere Codd. est*. Alterum solummodo venerat ex incuria Typothetæ. Proxime autem, Obsopœi quidem Cod. cum Wolfio consentit, ἐπαγγελίαν tamen retinent plures. Alibi meam exposui sententiam.

TAYLOR.

Νοῦν ἔχοντες] Hæc interrogative bene legi possunt: ut et ista *moxx*, ἦσαν ἄλλοι — ᾔοντο; et, ἀλλὰ καὶ εἰρήνην; MARKL.

Ἀμύνασθαι] F. ἀμύνασθαι, MARKLAND. Vid. Var. Lect.

Τὸ, τὸν Φ.] Τὸ ὑπάρχειν αὐτοῖς, τουτέστιν, ὅτι δυνατόν ἐστι τὸν Φίλιππον πεισθῆναι, ὅπως ἂν αὐτοὺς σώσῃ. WOLF. Lego ὑπάρξειν αὐτοῖς, *suum fore*: ut δ. λη'. a med. δ. μγ'. post med. Alibi plenius dicitur, ὑπάρχειν φίλον τινὶ, δ. μβ'. a med. δ. μγ'. ante med. MARKL. Lego τὸν Φίλιππο, φίλον ὑπάρχειν (vel ὑπάρξειν potius, αὐτοῖς πεισθῆναι. Nam vox ista post Φιλίππον facile excidere potuit, Scriba properante, vel dormitante. TAYLOR.

τούτοις, ὅτι καὶ τοῖς ἐκγόνοις τὴν αὐτὴν ἐψηφίσασθε, ἐπέδειξαν ὥστε πανταχῆ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι. διόπερ ταῦτα πάντα εἰς ἓν ψήφισμα οὗτοι συνέσκεύασαν, ὃ καὶ μέγιστον ἔμοιγε δοκοῦσιν ἀπάντων ὑμᾶς ἠδικηκέναι. τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν, καὶ διὰ καιροῦς τινὰς ἰσχύοντα, γράφοντας ¹ εἰρήνην ἀθάνατον, συνθέσθαι τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην, καὶ ἀποστερῆσαι μὴ μόνου ² τῶν παρὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τῶν παρὰ τῆς τύχης εὐεργεσιῶν τὴν πόλιν, καὶ τοσαύτη περιουσία χρήσασθαι πονηρίας, ὡς τε μὴ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι, πάντας ἠδικηκέναι. πῶς οὐχὶ πάνδεινόν ἐστι; τοῦτο τοίνυν οὐδέποθ' ὑμεῖς ὑπεμείνατ' ἂν ὑστερον προσγράψαι πρὸς τὴν εἰρήνην, τὸ, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, εἰ μὴ ταῖς παρ' Αἰσχίνου ῥηθείσαις ὑποσχέσεσι τότε ἐπιστεύσατε· αἷς περ οἱ Φωκεῖς πιστεύσαντες, ἀπώλοντο. καὶ γὰρ τοὶ παραδόντες αὐτοὺς Φιλίππῳ, καὶ ἐκόντες ἐγχειρίσαντες ἐκείνῳ τὰς πόλεις, ³ ἀπάντων ἐναντίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς οὗτος ἀπήγγειλεν ἔτυχον.

κ'. Ἴνα δὲ εἰδῆτε σαφῶς, ὅτι ταῦθ' οὕτω καὶ διὰ τούτους ἀπόλωλε, τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιῶμαι, καθ' οὓς ἐγί-

¹ εἰρήνην, ἀθάνατον

² Desunt τῶν παρὰ.

³ ἀπάντων τῶν ἐναντίων

Ἀθάνατον] Pessime hæc ad hunc usque diem intelligebantur. Nec tamen laborant, nisi mala interpunctione. Ἀθάνατον oportet non ad vocem εἰρήνην, ut vulgo solet fieri, sed ad αἰσχύνην accommodari. Lege itaque: τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν—γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην κ. τ. λ. Vos, ubi cum viro mortali pacem decerneretis, immortale civitatis vestræ opprobrium pacisci—πῶς οὐχὶ πάνδεινόν ἐστι; confirmat hoc vis et vehementia totius periodi. IDEM.

Ἵστερον] Posterius, post alia. AUGER.

κ'. Τοὺς χρόνους λογιῶμαι] Calculus hic lectorem meum non morabitur, si subnectam Calendarii Attici particulam, resque a Demosthene relatas, in ea quasi tabella pietas.

- I. Πρώτη Ἰσταμένου.
- II. Δευτέρα.
- III. Τρίτη.
- IV. Τετάρτη.
- V. Πέμπτη.
- VI. Ἑκτη,
- VII. Ἑβδόμη.
- VIII. Ὀγδόη.

- IX. Ἐνάτη.
- X. Δεκάτη.
- XI. Πρώτη Μεσοῦντος, vel ἐπὶ Δέκα.
- XII. Δευτέρα.
- XIII. Τρίτη. Reversi Athenas Legati. Demosth. v. 5. p. seq.
- XIV. Τετάρτη.
- XV. Πέμπτη.
- XVI. Ἑκτη. Senatus habitus. v. 11. Renunciatur Legatio.
- XVII. Ἑβδόμη.
- XVIII. Ὀγδόη.
- XIX. Ἐνάτη.
- XX. Εἰκᾶς. Hoc die ponit Demosthenes decreta Atheniensium renunciari potuisse Phocensibus, v. 16.
- XXI. Δεκάτη Φθίνοντος.
- XXII. Ἐνάτη.
- XXIII. Ὀγδόη. Pædas. Interitus Phocensium. v. ult.
- XXIV. Ἑβδόμη.
- XXV. Ἑκτη.
- XXVI. Πέμπτη.
- XXVII. Τετάρτη. Senatus in Piræeo. Auditur Athenis Clades Phocensium. v. 2. p. 231.

γνεθ' ἕκαστα, περὶ ὧν δ' ἂν τις ἀντιλέγη τούτων, ἀναστάς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω. ἡ μὲν τοίνυν εἰρήνη Ἐλαφβολιῶνος ἐνάτη ἐπὶ δέκα ἐγένετο, ἀπεδημήσαμεν δ' ἡμεῖς ἐπὶ τοὺς ὄρκους, τρεῖς μῆνας ὅλους· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν χρόνον ἦσαν οἱ Φωκεῖς σῶοι. ἤκομεν δὲ δεῦρο ἀπὸ τῆς πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὄρκους, τρίτη ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός· καὶ παρῆν ἐν Πύλαις ὁ Φίλιππος ἤδη, καὶ τοῖς Φωκεῦσιν ἐπηγγέλλετο ὧν οὐδὲν ἐπίστευον ἐκεῖνοι· σημεῖον δέ. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἦκον ὡς ὑμᾶς. ἡ δ' ἐκκλησία μετὰ ταῦτα, ἐν ἧ πάντα τὰ πράγματα ἀπώλεσαν οὗτοι, ψευδάμενοι καὶ φενακίσαντες ὑμᾶς, τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος ἐγίγνετο ἀπὸ τοίνυν ταύτης, πέμπταια λογίζομαι¹ καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐν τοῖς Φωκεῦσι γενέσθαι. παρῆσαν γὰρ οἱ τῶν Φωκέων πρέσβεις ἐνθάδε, καὶ ἦν αὐτοῖς, καὶ τί ἀπαγγελοῦσιν οὗτοι, καὶ τί ψηφιεῖσθε ὑμεῖς, ἐπιμελὲς εἶδέναι. οὐκοῦν εἰκᾶς, ἢ τίθετε πευθέσθαι τοὺς Φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἕκτης εἰς ταύτην, πέμπτη γίνεται. ὑστέρᾳ τοίνυν δεκάτη. ἐνάτη. ὀγδόη.

¹ Deest καί.

XXVIII. Τρίτη.

XXIX. Δευτέρα.

XXX. Ἐν καὶ Νέα.

Vir doctissimus Vincent. Coutareus huic rei impendit Variar. suarum Lectionum Cap. XVII. quem juvabit consulere, cum ob rationes temporis probe subductas, tum quod historiam hujus Orationis in initio Capitis breviter et luculente describit. Adde eruditissimum Virum, Edoard. Corsinium in Fastis Attic. Dissert. II. p. XV. TAYLOR.

Τρεῖς μῆνας ὅλους] Ita infra §. μζ'. ante med. τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημήσαντες. Et De Cor. §. ι'. in init. οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας. Quod si, ut certissime constat, peregre profecti sint Legati post diem tertium Munychionis, (sit v. g. Martius Mensis. Et ita est præter-propter) redierunt die 13. Scirrhophorionis, (vel Maii) errat Noster in calculo. Sed in his rebus non exspectamus rigorem supputationis: licet Vox ὅλους, totos, id exspectare permittat. Sufficit, si fuerit bimestre spatium, et quod excurrit. Venia ea facile conceditur, præsertim si amplificandi studio id ab Oratore dicitur. Vid. Contaren. l. c. IDEM.

Τρίτη ἐπὶ δέκα] Ita edidimus, moti

auctoritate Bodl. et Reg. a. non δεκάτη, ut alii repræsentant. Modo dixerat, eadem ratione, ἐνάτη ἐπὶ δέκα: quanquam et ibi obtinet apud vetusta quædam exemplaria, uti β. ε. ἐνάτη ἐπὶ δεκάτη. Sed corrupte, ut arbitror, et contra communem usum scribendi. Et similiter infra v. 11. τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δεκάτη Codd. β. δ. ε. IDEM.

Πέμπταια] Τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῖς Φωκεῦσιν ἀπηγγέλλεται. Post [§. κς'. ante med.] dicit πέντε γεγονασιν ἡμέραι μόναι, ἐν αἷς οὗτος ἀπηγγείλε τὰ ψευδῆ, ὑμεῖς ἐπιστεύσατε, οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο, ἐνέδωκαν ἑαυτοὺς, ἀπάλλοντο. Sic autem numerabis 16. 17. 18. 19. 20. WOLF.

Καὶ ἦν αὐτοῖς] Verba sic ordina: καὶ ἦν ἐπιμελὲς αὐτοῖς εἶδέναι, καὶ τί ἀπαγγελοῦσιν οὗτοι, καὶ τί ὑμεῖς ψηφιεῖσθε. IDEM.

Ἐστέρᾳ τοίνυν δεκάτη] Non ea, quam εἰκάδα modo dixit, sed a tempore habitæ Concionis. Retro autem numerat Demosthenes, (ut opinor) ut ostendat, brevissimum tempus intercessisse inter pollicitationes Æschinis, et Phocense excidium. IDEM. Minime gentium. Progreditur noster in numerando ea, quæ evenerunt post diem vigesimum. Id quod fiebat apud Athenienses ordine retrogrado. Quod quanquam plurimis notum est, non

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

οἷς ἔγραφον, πᾶσιν ἐξελέγχονται συνηγωνισμένοι Φιλίππῳ, καὶ συναίτιοι γεγονότες τοῦ τῶν Φωκέων ὀλέθρου.

κα΄. Ἐτι τοίνυν τὸ, μηδεμίαν τῶν πόλεων τῶν ἐν Φωκεῦσιν ἀλῶναι πολιορκία, μηδ' ἐκ προσβολῆς κατὰ κράτος, ἀλλ' ἐκ τοῦ σπείσασθαι πάντας ἄρδην ἀπολέσθαι, μέγιστόν ἐστι σημεῖον τοῦ διὰ τούτους πεισθέντας αὐτοὺς, ὡς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου σωθῆσονται, ταῦτα παθεῖν· οὐ γὰρ ἐκεῖνόν γε ἠγνόουν. φέρε δὴ μοι καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν τῶν Φωκέων, καὶ τὰ δόγματα, ὑφ' ὧν καθεῖλεν αὐτῶν τὰ τεῖχη, ἵν' εἰδῆτε, οἷων ὑπαρχόντων αὐτοῖς παρ' ὑμῶν, οἷων ἔτυχον διὰ τούτους, τοὺς θεοῖς ἐχθρούς. λέγε.

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ἈΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

Ἄ μὲν τοίνυν ὑπῆρχε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, ταῦτ' ἐστὶ, φιλία, συμμαχία, βοήθεια· ὧν δ' ἔτυχον διὰ τοῦτον, τὸν βοηθῆσαι κωλύσαντα ὑμᾶς ἀκούσατε. λέγε.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ὁμολογία Φιλίππου καὶ Φωκέων φησὶν, οὐχὶ Θηβαίων καὶ Φωκέων, οὐδὲ Θετταλῶν καὶ Φωκέων, οὐδὲ Λοκρῶν, οὐδ' ἄλλου τῶν παρόντων οὐδενός. καὶ πάλιν, παραδοῦναι δὲ τὰς πόλεις ² φησὶ Φωκέας Φιλίππῳ, οὐχὶ Θηβαίοις, οὐχὶ Θετταλοῖς, οὐδὲ ἄλλῳ οὐδενί. 361
διὰ τί; ὅτι Φίλιππος ἀπηγγέλλετο πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τούτου, ἐπὶ τῇ τῶν Φωκέων σωτηρίᾳ παρεληλυθέναι. τούτῳ δὴ ³ πάντ' ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον ⁴ πάντ' ἐσκόπουν·

¹ [Ἀθηναίων καὶ]

² (φησὶ)

³ πάντες

⁴ [πάντ' ἐσκόπουν, πρὸς τοῦτον] πάντες ἐποιοῦντο

κα΄. Σπείσασθαι] S. τοὺς Φωκέας. Mox [v. 12.] ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. WOLF. Πείσασθαι habent Editi præter Parisienses. Ubi renovari voluit Lambinus. Rectius manuscripti nostri, ut edidimus. TAYLOR.

Καθεῖλεν] Nempe Φίλιππος. AUGER.

ΣΥΜΜΑΧΙΑ κ. τ. λ.] Pro Συμμαχία Θηβαίων καὶ Φωκέων, in nostro Ἀθηναίων καὶ Φωκέων erat. Atque ita legendum esse superiora et antecedentia verba confirmant. OBSOP. Θηβαίων quoque Ald. Hervag. aliique. Sed Editiones, quæ rite procurabantur, ut oportebat, et Codd. nonnulli, inter quos Altemps. et Askew. In Codd. α. δ. Aug. Harl. de-

sunt verba Ἀθηναίων καὶ, et exaratur solummodo Συμμαχία Φωκέων. Quod est inhonestum. Cæterum multas turbas dederunt propter similitudinem voces Θηβαίων et Ἀθηναίων. Nam prima litera ab-rasa in hac posteriore voce, non multum abludunt. Notavi et confirmavi pluribus ad Leptineam pag. 489. 10. Ed. Reisk. Et juvabit quoque adjicere, quæ produxit Cl. Valesius ad pag. 155. Harpocratio-nis. TAYLOR.

Παρόντων] F. ἀπάντων, ut δ. κγ'. ante med. καὶ οὐδενὶ τῶν ἀπάντων ἄλλῳ γεγονός. MARCKLAND. Felicissime. πάντων Cod. Reg. α. IDEM.

Πρὸς τοῦτον κ. τ. λ.] Voces istæ πρὸς

πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην. λέγε δὴ τὰπίλοιπα, καὶ σκοπεῖτε ¹ τί πιστεύσαντες, ¹ τί ἔπαθον. ἄρά γε ὅμοια, ἢ παραπλήσια, οἷς οὗτος ἀπήγγειλε; λέγε.

ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.

Τούτων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεινότερα οὐ γέγονεν, οὐδὲ μείζω πράγματα ἐφ' ² ὑμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησιν· οἶμαι δ' οὐδ' ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. τηλικούτων μέντοι, καὶ τοιούτων πραγμάτων εἰς ἀνήρ ³ κύριος Φίλιππος γέγονε διὰ τούτους, οὔσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἢ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων πάτριον, καὶ μηδὲν τοιοῦτον περιορᾶν γιγνόμενον.

κβ'. Ὁν μὲν τοίνυν τρόπον οἱ ταλαίπωροι Φωκεῖς ἀπολώλασιν, οὐ μόνον ἐκ τῶν δογμάτων τούτων ἐστὶν ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἀπέπρακται. θέαμα δεινόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐλεεινόν. ὅτε γὰρ νῦν ἐπορευόμεθα εἰς Δελφοὺς, ἐξ ἀνάγκης ἦν ὄρᾶν ⁴ ἡμῖν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιηρημένα, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικία, γυναῖα δὲ, καὶ παιδάρια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς· ὅλως δὲ, οὐδ' ἂν εἰς ἐφικέσθαι δύναίτο ⁵ τῷ λόγῳ τῶν ἐκεῖ κακῶν νῦν ὄντων. ἀλλὰ μὲν, ὅτι τὴν ἐναντίαν ποτὲ Θεβαίοις ψῆφον ἔθεντο οὔτοι περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν, ὑμῶν ἔγωγε ἀκούω πάντων.
62 τίνα ἂν οὖν οἴεσθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς προγόνους ὑμῶν, εἰ λάβοιεν αἰσθησιν, ψῆφον ἢ γνώμην θεῖσθαι περὶ ⁶ τῶν τοῦ

¹ τί] οἷα² ἡμῶν³ κύριος εἰς ἀνήρ⁴ ἡμῖν ὄρᾶν⁵ τῷ λόγῳ δύναίτο⁶ τῶν αἰτίων τοῦ τῶν Φωκέων ὀλέθρου;

τοῦτον (vel cum nonnullis πρὸς τοῦτο) πάντ' ἐσκόπουν, desunt in Codd. Regg. a. e. et in Harleiano nostro. Et profecto melius absunt. Eas natas esse arbitror a sequentibus, quæ in Veneto exemplari ita leguntur, πρὸς τοῦτον πάντες ἐποιοῦντο. IDEM.

Τί ἔπαθον] Excidii Phocensium descriptionem vide apud Diodorum, [lib. 16.] folio Græco 542. WOLF.

Δόγμα] Lege Δόγματα. Supra v. 9. p. 232. et §. κβ'. in init. MARKLAND.

Ἑμῶν] F. ἡμῶν, ut §. κγ'. in init. MARKLAND. Vid. Var. Lect.

Οὐδ' ἐν τῷ πρόσθεν] Χρόνῳ lege. WOLF.

κβ'. Ἐναντίαν—ψῆφον] Thebani, victis ad Ægospotamos Atheniensibus, in Concilio pronunciarunt, Athenas delendas esse, et Atticam pascuis ovium assignandam. Quibus adversatos fuisse Phocenses hic

trahit Demosthenes, cum nec Lacedæmonii committendam censerent, τὴν Ἑλλάδα ἐτερόφθαλμον γίνεσθαι. IDEM.

Οὔτοι] Nempe Φωκεῖς. AUGER.

προτεθεῖσαν] Lege προτεθεῖσαν. WOLF. Recte. Nam προτεθεῖσαν, quod exhibat e prelo Benenati, aliorumque, erat a mala manu. Sinceriores lectionem agnoscit Cod. Paris. a. item Bodi. et MSS. Felician. Recte etiam Ulpianus noster, dum historiam hujus loci enarrat: Κρατήσαντες—οἱ Λακεδαιμόνιοι—προέθεντο ψῆφον περὶ τῶν Ἀθηναίων. Non potuit melius. Dixi liberius de hoc errore Codicum facillimo, ad Lysiam, Orat. I. pag. 23. Not. 50. et ad Timocrateam pag. 715. 15. Ed. Reisk. TAYLOR.

Περὶ τοῦ τῶν] [Ita Aldus.] M. Περὶ τῶν τῶν: ac potius, quia molesta est tot

Φωκέων ὀλέθρου αἰτίων; ἐγὼ μὲν γὰρ ¹ οἶμαι, καὶ κατα-
 λεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς ἔσεσθαι
 νομίζειν. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον ² δὲ τίς ἐστὶν
 ὑπερβολὴ τούτου, τοὺς σεσωκότας ἡμᾶς τότε, καὶ τὴν σώ-
 ζουσαν περὶ ἡμῶν ψῆφον θεμένους, τούτους τῶν ἐναντίων
 τετυχηκέναι διὰ τούτους, καὶ περιῶφθαι τοιαῦτα πεπον-
 θότας, οἷα οὐδένες ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων; τίς οὖν ὁ τούτων
 αἴτιος; τίς ὁ ταῦτα φενακίσας; οὐκ οὗτος;

κγ'. Πολλὰ μὲν τοίνυν ἂν τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιπ-
 πον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εἰκότως ³ τοῦτο μάλιστα ἂν εὐ-
 δαιμονίσειεν ἀπάντων, ὃ, μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεάς, οὐκ
 ἔχω λέγειν ἔγωγε ἄλλον, ὅς τις εὐτύχηκεν ἐφ' ἡμῶν. τὸ
 μὲν γὰρ πόλεις μεγάλας εἰληφέναι, καὶ χώραν πολλὴν ὑφ'
 ἑαυτῷ πεποιῆσθαι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ζηλωτὰ μὲν
 ἐστὶν, οἶμαι, καὶ λαμπρά· πῶς γὰρ οὐ; ἔχοι δ' ἂν τις
 εἰπεῖν πεπραγμένα καὶ ἑτέροις πολλοῖς. ἀλλ' ⁴ ἐκεῖνο ἴδιον,
 καὶ οὐδενὶ τῶν ἀπάντων ἄλλω γεγονὸς εὐτύχημα. τὸ ποιῶ-
 ν; τὸ, ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ πράγματα αὐτῷ
 ἐδέησε, πονηροτέρους εὐρεῖν, ἢ ἐβούλετο. πῶς γὰρ οὐχ οὗτοι
 τοιοῦτοι δικαίως ὑποληφθεῖεν ἂν, εἴγε ἂ ⁵ ὑπὲρ ὧν αὐτὸς
 Φίλιππος, τηλικούτων ὄντων αὐτῷ τῶν διαφορῶν, οὐκ ἐτόλ-
 μα ψεύσασθαι, ⁶ οὐτ' εἰς ἐπιστολὴν γράψαι οὐδεμίαν, οὐ-
 δὲ πρεσβευτῆς οὐδεὶς εἶπε τῶν παρ' ἐκείνου: ἐπὶ ταῦτα

¹ οἶμαι² δ', εἴ τις³ * τούτου⁴ ἐκεῖνό γ' ἴδιον⁵ ὑπὲρ αὐτοῦ Φίλιππος⁶ * οὐδ' αὐτὸς εἰς

articulorum repetitio, περὶ τῶν τοῦ Φω-
 κέων ὀλέθρου αἰτίων. WOLF. Satius cum
 Harl. περὶ τῶν αἰτίων τοῦ (non τῆς, ut MS.)
 τῶν Φωκέων ὀλέθρου. TAYLOR.

Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι κ. τ. λ.] Dubitatio
 hic subit, referendumne sit τὸ καθαροὺς
 ad homicidii crimen, quod quidem nullum
 futurum videtur in pœna proditorum: an
 ad crimen perfidiæ et ingratiitudinis, quo
 spectare videntur et præcedentia et sub-
 sequentia. Nempe proditorum crimine
 primum legati, deinde civitas ipsa teneri
 videbatur, nisi vindicaret. Tu, si ita
 sentias; rescribe, καθαροὺς οὐκ ἔσεσθαι,
 vel, si inalis, οὐκ ἂν καταλεύσαντας, vel
 etiam; οὐ καὶ καταλεύσαντας. JURIN.

Τούτου] Nempe τοῦ αἰσχροῦ. AUGER.

Τίς ἐστὶν ὑπερβολή] Editi omnes ante
 Wolfium, et manuscripti quoque, μᾶλλον
 δὲ, εἴ τις ἐστὶν ὑπερβολή. Et tum deesse
 aliquid suspicarer post τούτο, hoc pacto:

πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δὲ, εἴ τις ἐστὶν
 ὑπερβολὴ τούτου, πῶς οὐκ ἀσεβέστατον;
 vel aliquid simile. TAYLOR.

κγ'. Ἄλλο] Lege ἄλλω. WOLF. ἄλλο
 enim plurimi: et in aliis prorsus deerat.
 TAYLOR.

Ἄ ὑπὲρ ὧν] Alterum horum ex mar-
 gine esse opinor: et ultimum potius,
 nempe ὑπὲρ ὧν. Ita primitus, εἴγε ἂ αὐτὸς
 Φίλιππος—οὐκ ἐτόλμα ψεύσασθαι. Aliquis
 deinde explicavit ἂ ὑπὲρ ὧν. Sequiores
 utrumque admiserunt. MARKLAND. E
 nostris, pro εἴγε, οἴγε, et nonnulli, οἴγε
 ἂ Φίλιππος, cæteris neglectis. Cod. Reg.
 a. εἴγε ὑπὲρ ὧν, omisso prænomine. In
 pluribus, εἴγε ἂ ὑπὲρ αὐτοῦ Φίλιππος—οὐκ
 ἐτόλμα ψεύσασθαι. TAYLOR.

Γράψαι] Constantius exarari in MSS.
 video ἔγραψεν. οὐτ' εἰς ἐπιστολὴν, vel,
 abjecta præpositione, οὐτ' ἐπιστολὴν ἔγρα-
 ψεν οὐδεμίαν. Ita plurimi. IDEM.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

αὐτοί; μηδαμῶς. ὅς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν· ὃν ¹ δ' αὐτοὶ λάβητε, μηκέτ' ἐκείνοις περὶ τούτου προστάττετε.

κέ. Εἰς τοίνυν ² τοῦτ' ἀναιδείας, καὶ τόλμης ἤξειν ³ αὐτὸν ἀκούω, ὥστε πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα, ὧν ἀπήγγειλεν, ὧν ὑπέσχετο, ὧν πεφενάκικε τὴν πόλιν, ὥσπερ ἐν ἄλλοις τισὶ κρινόμενον, καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν τοῖς πάντ' 364 εἰδόσι, πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίων, εἶτα Φωκέων, εἴθ' Ἡγησίππου κατηγορήσειν. ἔστι δὲ ταῦτα γέλωσ, μᾶλλον δὲ ἀναισχυντία δεινῆ. ὅσα γὰρ νῦν ἐρεῖ περὶ τῶν Φωκέων, ἢ τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ τοῦ Ἡγησίππου, ⁴ ἢ ὡς Πρόξενον οὐχ ὑπεδέξαντο, ⁴ ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ⁵ ἢ ὅ, τι ἂν δὴ ποτε αὐτῶν κατηγορῆ, πάντα δήπου ταῦτα πρὸ τοῦ τοὺς πρέσβεις τούτους δεῦρ' ἕκειν, ἐπέπρακτο· καὶ οὐκ ἦν ἐμποδῶν τῶ τοὺς Φωκέας σώζεσθαι. ὡς τίς φησιν; Αἰσχίνης αὐτὸς οὐτοσί. οὐ γὰρ ὡς, εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους, οὐδ' ὡς, εἰ μὴ Πρόξενον οὐχ ὑπεδέξαντο, οὐδ' ὡς, εἰ μὴ δι' Ἡγήσιππον, οὐδ' ὡς, εἰ μὴ διὰ τὸ, καὶ τὸ, ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς, οὐχ οὕτω τότε ἀπήγγειλεν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ὑπερβάς διαρρήδην ἕκειν ἔφη πεπεικῶς Φίλιππον, Φωκέας σώζειν, τὴν Βοιωτίαν οἰκίζειν, ὑμῖν τὰ πράγματα οἰκεῖα ποιεῖν, ταῦτα πεπράξουσθαι ⁶ δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, ⁷ διὰ ταῦτα χρήμαθ' ἑαυτῷ τοὺς Θηβαίους ἐπικεκηρυχέναι.

¹ δ' ἂν αὐτοὶ² τοῦτο τοίνυν³ αὐτὸν ἤξειν⁴ Deest ἢ.⁵ ὡς⁶ δυεῖν⁷ καὶ διὰ

κέ. Ἡ ὅ, τι] Cum nonnullos, immo plurimos, Codd. vidi, ut Ven. Lind. Harl. Ital. Obsop. Aug. constanter insinuare ὡς ante ὅ, τι, scil. ἢ ὡς, ὅ, τι (Ask. quidem ὡς ὅτι pro ἢ ὅτι) arbitrabar hoc non temere aut inconsulto factum: et judicabam protinus, aliquid latere, ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὡς *** Quid esset interea, quod latebat, hoc eruere desperabam, cum Codd. de ea re prorsus tacuerunt. Ecce mihi praesto fait ex insperato Ulpianus, cujus scholion adhibere lectorem meum admoneo: nam ad totius hujusce loci illustrationem multum conferet; praecipue autem eam medicinam adferet, quam memoravi. Ecce enim: Φωκέων κατηγορεῖ, διότι—Πρόξενον—οὐ προσεδέξαντο, κατάλυσιν τῶν πόλεων ὑποπτεύσαντες, ἐντεῦθεν πονηροὺς Φωκέας ἐκάλεσεν· ἀσεβεῖς δὲ, ὅτι—τὰς μυστηριώδεις σπονδὰς οὐκ ἐδέξαντο—ὅθεν αὐτοὺς καὶ ἀσεβεῖς ὠνόμασεν. Lege ergo in Textu,

ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὡς πονηροί; ἢ ὅ, τι ἂν δὴ ποτε αὐτῶν κατηγορῆ. TAYLOR.

Ὡς τίς φησιν; Αἰσχίνης αὐτὸς] Est haec Subjectio. Quis hoc dicit? Aeschines ipse. οὐχ ὑπεδέξαντο v. 17. lege. S. οἱ Φωκεῖς. WOLF. Legitur in Cod. Vaticano, uti discimus ex marg. Exemplaris Altemps. ὡς που φησὶν Αἰσχίνης οὐτοσί. Plurimi item Codd. ὡς πού φησιν. Tum ista Wolfiana distinctione nihil opus erit. TAYLOR.

Ἄν] Inserui auctoritate Codd. Paris. Obsop. et Ask. ἴσ. ἂν οὕτως ὀρθῶς, sc. οὐ σωθήσονται Φωκεῖς. Ita marg. Altemps. IDEM. Cujus annotationis sententiam haud percipio. REISK. At, si Wolfianum, in quo legitur ἐσώθησαν οἱ Φ. sine ἂν, cum textu Taylori contulisset V. D., umbras illico, ni fallor, facile discussisset.

Πεπράξουσθαι] Verba haec adducit Priscianus, col. 1185. ordine inverso, δυοῖν ἢ τρι-

κς'. Μὴ τοίνυν ἀπρὸ τοῦ τοῦτον ἀπαγγεῖλαι ταῦτα ἐπέπρακτο ἢ Λακεδαιμονίοις, ἢ Φωκεῦσιν, ἀκούετε, μηδὲ ἀνέχεσθε, μηδὲ κατηγορεῖν ἔατε Φωκέων, ὡς πονηροί. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ ¹ τὴν ἀρετὴν ποτε ἐσώσατε, οὐδὲ τοὺς καταράτους Εὐβοέας τουτουσί, οὐδὲ ἄλλους πολλούς· ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἦν, σῶς εἶναι, τῇ πόλει, ὡς περὶ Φωκέας νυνί. καὶ τί, τῶν Φωκέων, ἢ τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ ὑμῶν, ἢ ἄλλου τινὸς ² ἀνθρώπου, μετὰ τοὺς παρὰ τούτου λόγους ἐξαμαρτόντος, οὐκ ἀπέβη τὰ πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τούτου τότε 365 ῥηθέντα· τοῦτ' ἐρωτᾶτε. οὐ γὰρ ἔξει δεῖξαι. πέντε γὰρ γεγονόασιν ἡμέραι μόναι, ἐν αἷς οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο· ἐνέδωκαν ἑαυτούς· ἀπώλοντο. ὅθεν, οἶμαι, καὶ δηλὸν ἐστὶ σαφῶς, ὅτι πᾶσα ³ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας ὀλέθρου. ὃν μὲν γὰρ χρόνον οὐχ οἶός τ' ἦν ἐλθεῖν ὁ Φίλιππος ⁴ διὰ τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἦν ἐν παρασκευῇ, τοὺς Λακεδαιμονίους μετεπέμπετο, πάντα τὰ πράγματα ὑποσχόμενος πράξειν ⁵ ἐκείνοις, ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτοὺς ⁶ οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσωνται· ἐπειδὴ δὲ ἦκεν εἰς Πύλας, οἱ Λακεδαιμόνιοι δ'

¹ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν² ἀνθρώπων³ ἡ ἀπάτη⁴ μετὰ⁵ ἐκείνοις ὑποσχόμενος πράξειν⁶ οἱ Φωκεῖς αὐτοὺς

ῶν ἡμερῶν ταῦτα πεπράχθησθαι. TAYLOR.

κς'. Ὡς πονηροί] Ὡς πονηρῶν legendum. Spectat enim præcedentem genitivum Φωκέων. OBSOP. Ita MSS. Felic. et Man. Ita Exemplar D. Askew. TAYLOR.

Ἀρετὴν] Adde αὐτῶν ex Editt. Ald. et Lutec. et exemplaribus probatissimis Ven. Hari. Aug. IDEM.

Εὐβοέας τουτουσί] Eubæenses hos, vel istos. Demonstrative: licet istud, de quo Sermo tunc fit, non adsit. Qui Græcis est usus Pronominis οὗτος, de re aliqua omnibus bene nota. Sic ῥ. νή. ἤρετο Σάτυρον τουτονί, Satyrum HUNG interrogavit. Satyrus non tunc aderat: vide quæ sequuntur. Ita, ῥ. ξέ. post med. Πυθοκλέα τουτονί, et ῥ. ξς'. ante med. Φίλιππον τουτονί et passim in hac ipsa Oratione. Unde explicandus locus iste in Leptinea, p. 480. 8. Ed. Reisk. de Chabria: εἶλε δὲ τῶν νήσων τούτων τὰς πολλὰς: harum vel istarum insularum plerasque, scil. quas omnes novistis: de quibus Insulis vide Cl. Taylorum ad Marmor Sandvicense. Aliud agebam, cum vocem τούτων ibi delendam putavi, immemor exemplorum hujusce rei plarium, quæ

antea dederam ad Max. Tyrium, Dissert. XXIII. p. 694. Ed. Lond. A Græcis mutuati sunt Latini eundem morem loquendi in pronomine Hic. MARKLAND.

Ἐπύθοντο] Ἐπείθοντο Lambinus: forte propter ῥ. κά. ad init. Sed omnino præter rem. Flagitat locus, ut intelligatur de iis rebns, quæ gestæ erant Athenis, et quas Phocenses resciverunt. Confer ῥ. κ'. per totam: Ubi, inter alia dicitur, εἰκάς, ἢ τίθεμεν πύθεται τοὺς Φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν. Sin aliam exspectet Lector meus fidejussorem, præstabo. Ecce enim Suidas: πυνθάνεσθαι—ἐπὶ τοῦ ἀκούειν—Δημοσθένος ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. Οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο. TAYLOR.

Πᾶσα ἀπάτη] F. πᾶσ' ἡ ἀπάτη, ut ῥ. πθ'. ad init. τὴν ἀπάτην ὅλην. MARKLAND.

Ὀλέθρου] Subaudi ἕνεκα. AUGER.

Τοὺς Λακεδαιμόνιους μετεπέμπετο] Clam cum Phocensibus conjunctos fuisse Lacedæmonios tradit Diodorus. WOLF.

Ἴνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτοὺς οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσωνται] Hoc est, οἰκειώσωνται, sibi concilient. ὑποποιῶμαι idem ferme est quod περιποιῶμαι. Ex edit. HERVAG.

αἰσθόμενοι τὴν ἔνεδραν ὑπεχώρησαν, τοῦτον αὖ προκαθήκεν ἑξαπατᾶν ὑμᾶς, ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰσθομένων, ὅτι Θηβαίοις τὰ πράγματα πράττει, εἰς χρόνους, καὶ πόλεμον, καὶ τριβὴν ἐμπέση, τῶν μὲν Φωκέων ἀμυνομένων, ὑμῶν δὲ βοηθούντων, ἀλλ' ἀκονιτὶ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσεται. ὅπερ καὶ γέγονε. μὴ οὖν ὅτι καὶ Λακεδαιμονίους καὶ Φωκέας ἑξηπάτησε Φίλιππος, διὰ ταῦθ' ὧν ὑμᾶς οὗτος ἑξηπάτησε, μὴ δότω δίκην. οὐ γὰρ δίκαιον.

κζ'. Ἄν. τοίνυν ἀντὶ Φωκέων, καὶ Πυλῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀπολωλότων, ¹ Χερῶν ὡς περίεστι τῇ πόλει λέγει, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξῃσθε, ὧ ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὑπομείνητε, πρὸς οἷς ἐκ τῆς πρεσβείας ἠδίκησθε, καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος προσκατασκευασθῆναι τῇ πόλει ὡς ἄρα ὑμεῖς τῶν ἰδίων τι κτημάτων ὑπεξαίρουμένοι, τὴν τῶν συμμάχων σωτηρίαν προήκασθε. οὐ γὰρ ἐποιήσατε τοῦτο, ἀλλ' ἤδη τῆς εἰρήνης γεγонуίας, καὶ τῆς Χερῶν σῶας οὔσης, τέτταρας μῆνας ὅλους ἐσώζοντο οἱ Φωκεῖς τοὺς ὑστερον ἢ δὲ τούτου ψευδολογία, μετὰ ταῦθ' ὑστερον αὐτοὺς ἀπώλεσεν, ἑξαπατήσασα ὑμᾶς. εἶτα καὶ νῦν ἐν μείζονι κινδύνῳ τὴν Χερῶν οὔσαν εὐρήσετε, ἢ τότε. πότερον γὰρ εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε Φίλιππος ἑξαμαρτῶν εἰς αὐτὴν, πρὶν τούτων τι τῆς πόλεως προλαβεῖν, ἢ νυνί; ἐγὼ μὲν οἶμαι τότε πολλῶ. τίς οὖν ἢ ταύτης

¹ Χερῶν

Μὴ οὖν ὅτι καὶ Λακεδαιμονίους] Non igitur hic pœnas ideo non pendet imposturæ in perniciem vestram admissæ, quod et Lacedæmoniis et Phocensibus Philippus imposuit. neque enim id æquum est. Ubi videre est, duas negationes geminatas affirmare interdum, ut apud Latinos quoque. Idem alibi, [§. νή.] κελεύσαντος δ' ἐκείνου λέγειν, καὶ τι καὶ νεανιευσαμένου τοιοῦτον ὡς οὐδὲν ὅ, τι οὐ ποιήσει, εἰπεῖν φασίν, ὅτι, &c. Jubente autem illo dicere, atque hujusmodi aliquid jactabunde, juvenilique ferocia pollicente nihil non se facturum. Hoc enim significat νεανιεύεσθαι voce passiva prolatum. IDEM.

κζ'. Ἄν. τοίνυν κ. τ. λ.] Vid. Hermog. de Invent. pag. 151. Edit. Port. Verba quidem non magnopere illustrat, neque enim illustrari egent, sed vim Oratoris nostri et artificium, eamque Figuram, in qua dominatur maxime, satis dilucide ob oculos ponit. TAYLOR.

Ἐπεξαίρουμένοι] Eriperetis Wolfius: mi-

nus accurate; per levare occultamente dal pericolo alcuna delle vostre cose, uti optimus Interpres Etruscus. IDEM.

Τέτταρας μῆνας ὅλους] Attamen, ut recte Contarenus, Var. Lect. Cap. 17. a die XIX. Elaphebolionis, quo die Pacem factam fuisse constat, si numerando perveniamus ad diem XXIII. Scirrhophorionis, quo redigerentur Phocenses, non amplius tribus mensibus reperietur cum diebus quatuor. Vide, quæ dixi ad §. κ'. in init. IDEM.

Τούτων] Conjeceram τοῦτον, sed abstinui, monitus a Scholiaste. Phocis, sive Resp. Phocensium, constabat ex plurimis Civitatibus: Αἱ τε πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν, αἱ τῶν Φωκέων, ut ait Noster in sequentibus, sc. §. λθ'. ante med. Nimirum numero erant XXII. Ad has respicit Orator. τοῦτον habet marg. Exemplaris Ask. IDEM.

Τίς οὖν ἢ ταύτης περιουσία] Id est, ut

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ τεθνᾶναι τῷ φόβῳ, καὶ τοὺς Θηβαίους, καὶ τοὺς Φιλίππου ξένους, ¹ οὓς ἀναγκάζονται τρέφειν, διωκισμένοι κατὰ κώμας, καὶ παρηρημένοι τὰ ὄπλα. μὴ δὴ ταῦτα λέγειν αὐτὸν ἑᾶτε, ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπολώλασι Φωκεῖς δεικνύναι, ἢ ὡς 367 οὐχ ὑπέσχετο σῶσειν αὐτοὺς Φίλιππον. τοῦτο γὰρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι, τί πέπρακται; τί ἀπήγγειλας; εἰ μὲν ἀληθῆ, σῶζου· εἰ δὲ ψευδῆ, δίκην δός. εἰ δὲ μὴ πάρεισι Φωκεῖς, τί τοῦτο; οὕτω γὰρ διέδηκας αὐτοὺς, οἶμαι, τὸ μέρος σὺ, ὡς τε μήτε τοῖς φίλοις βοηθεῖν, μήτε τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι δύνασθαι.

κθ'. Καὶ μὲν, ὅτι χωρὶς τῆς ἄλλης αἰσχύνης καὶ ἀδοξίας, ἣν τὰ πεπραγμένα ἔχει, καὶ μεγάλοι κίνδυνοι περιεστᾶσιν ἐκ τούτων τὴν πόλιν, ῥᾶδιον δεῖξαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ, καὶ τῷ κυρίου εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τε ἀπὸ Θηβαίων ἀδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν, καὶ τὸ μηδέποτε ἂν ἐλθεῖν εἰς Πελοπόννησον, μηδ' εἰς Εὐβοίαν, μηδ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ² Φίλιππον, μηδὲ Θηβαίους; ταύτην μέντοι τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀσφάλειαν ὑπάρχουσαν τῇ πόλει, ταῖς τούτων ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις πεισθέντες, ³ προήκαθ' ὑμεῖς· καὶ τετειχισμένην ὀπλοῖς, καὶ πολέμῳ συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλαις συμμάχων ⁴ ἀνδρῶν, καὶ χώρα πολλῇ, περι-

¹ [οὓς]² μηδὲ Φίλιππον³ προήκασθ'⁴ * ἀνδρῶν, χώραν πολλήν

ἄστε. WOLF. Vid. Var. Lect.

Τεθνᾶναι τῷ φόβῳ] Mori timore, i. e. timere quasi mortem, et construitur cum accusativo. Cujus extat exemplum in Philippica prima. [§. ιε'.] AUGER.

Καὶ τοὺς Θηβαίους] Διὰ τοὺς Θηβαίους, Lambinus. Sed non est necesse. Proba est Constructio, τεθνᾶναι τῷ φόβῳ τοὺς Θηβαίους, metu emori Thebanorum; quam erudite explicat, ut audio, Cl. Frid. Lud. Abresch. Animadv. ad Æschyl. Lib. I. Cap. 9. Ita Demosthenes, Philipp. I. §. ιε'. post med. Ἄλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελαῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει τοὺς τοιοῦτους ἀποστόλους. Et pene similiter Polybius, l. 1. initio: καταπλάγεῖς γενόμενοι τὴν ἔφοδον. Atque hic adducendus est Priscianus, licet valde laceratus. Ita Ille: Demosthenes, καὶ περιῆν ἐν βαιοῖς (f. Θηβαίοις) τεθνᾶναι τῷ δέει τὸν Φίλιππον. lib. 13. col. 1176. TAYLOR.

Τοῦτο γὰρ] Lambinus mavult, αὐταὶ γὰρ

εἰσι πρεσβείας εὐθύναι, nulla, vel saltem, non maxima, necessitate. IDEM.

κθ'. Πραγμάτων] Rebus ipsis, Wolfius. Vult Auctor negotium, difficultatem, molestiam, quam Philippo exhibebant istæ Py-larum angustiae. Ea est creberrima notio vocis πραγμάτων. Ita modo, §. λα'. Ἡ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσούτων πραγμάτων, καὶ τηλικαύτης παραχῆς ἡμῖν αἰτία γέγονε. Et rursus, §. νγ'. Οἷοις κακοῖς καὶ πράγμασι—συνεσχόμεν, ἐωράκατε. Denique §. μγ'. a med. τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε. Add. De Cor. §. η'. §. ιδ'. ad init. IDEM.

Τετειχισμένην] Etsi ad ἀσφάλειαν duriuscule Participia τετειχισμένην καὶ ἀνασταθεῖσαν referuntur, tamen, cum χώρα πολλῇ sequatur, non ausim legere καὶ χώραν τετειχισμένην χώρα πολλῇ. WOLF.

Ibid. Videtur desiderari Vox πόλιν in hac sententia; nempe civitatem Phocensium. Aliter nihil erit, ad quod referre possis τετειχισμένην. MARKLAND.

εἶδετε ἀνασταθεῖσαν. καὶ ματαία μὲν ἢ προτέρα βοήθεια
¹ εἰς Πύλας ὑμῖν γέγονεν, ἣν μετὰ πλείονων ἢ διακοσίων
 ταλάντων ² ἐποίησασθε, εἰὰν λογίσθησθε τὰς ἰδίας δαπάνας
 τῶν στρατευσαμένων· μάταιαι δὲ καὶ αἱ κατὰ Θηβαίων
 ἐλπίδες.

68 λ'. Ὁ δὲ, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν, ὧν οὗτος ὑπηρέτηκε
 Φιλίππῳ, πλείστην ὑβρίν ὡς ἀληθῶς ἔχει κατὰ τῆς πό-
 λεως, καὶ κατὰ πάντων ὑμῶν, τοῦτ' ἀκούσατέ μου· ὅτι
 τοῖς Θηβαίοις ἐγνωκότος ἐξαρχῆς τοῦ Φιλίππου πάνθ'
 ἄπερ ³ προήρητο ποιεῖν, οὗτος ἀπαγγείλας τὰναντία, καὶ
 φανεροῦς ἐπιδείξας ὑμᾶς οὐχὶ βουλομένους, ὑμῖν μὲν τὴν
 ἔχθραν τὴν πρὸς Θηβαίους μείζω, Φιλίππῳ δὲ τὴν χάριν
 πεποίηκε. πῶς ἂν οὖν ὑβριστικώτερον ἀνδρῶπος ⁴ ὑμῖν
 ἐχρήσατο; λέγε δὴ τὸ ψήφισμα λαβὼν τὸ τοῦ Διοφάντου,
 καὶ τὸ τοῦ Καλλισθένους, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι, ὅτε μὲν τὰ δέ-
 οντα ἐποιοῖτε, θυσῶν καὶ ἐπαίνων ἠξιούσθε παρ' ὑμῖν αὐ-
 τοῖς, καὶ παρὰ τοῖς ⁵ ἄλλοις· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τούτων παρε-
 κρούσθητε, παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν μετεκομί-
 ζετε, καὶ τὰ Ἡράκλεια ἐντὸς τείχους θύειν ἐψηφίζεσθε,
 εἰρήνης οὔσης. ὃ καὶ θαυμάζω, εἰ τὸν μηδὲ τοὺς θεοὺς, καθ'
 ὃ πάτριον ἦν, τιμᾶσθαι ποιήσαντα, τοῦτον ἀτιμώρητον
 ἀφήσετε· λέγε τὸ ψήφισμα.

¹ ἢ εἰς² ἐποίησασθε ὑμεῖς,
⁵ ἄλλοις ἔλλησιν.³ * προήρητο⁴ ὑμῖν ἀνδρῶπος⁶ μετεκομίζεσθε

λ'. Προήρητο ποιεῖν] Προαίρεσις illa fait belli Phocensis Confectio. WOLF.

Ibid. Legendum fortasse πάνθ', ἄπερ πεποίηκε, οὗτος κ. τ. λ. Ita MSS. Harl. et Bodl. TAYLOR.

Καὶ φανεροῦς ἐπιδείξας ὑμᾶς οὐχὶ βουλομένους] S. Φίλιππον τοῖς Θηβαίοις ἅπαντα ποιεῖν, vestra aversatione declarata, id est, cum aperte prae vobis tulissetis odium in Thebanos vestrum. WOLF.

Καλλισθένους] Callisthenis plebiscitum asservatur, verbis disertissimis, in Orat. De Corona, §. ιβ'. a med. hujus Editionis. TAYLOR.

Μετεκομίζετε] Κατεκομίζετε Ven. Lind. Harl. Regii δ. ζ. Infra §. λθ'. post med. loco perquam simili: αὐτοὶ ἐξεπέπληχθε, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατακομίζεῖν ἐψηφίζεσθε, καὶ τὰ φρούρια ἐπισκευάζειν, καὶ τὸν Πειραιᾶ τειχίζειν, καὶ τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν. Atque ita scribitur disertissimis verbis ipsius Decreti: κατακομίζειν τὰ ἐκ τῶν

ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην. De Corona §. ιβ'. post med. IDEM.

Ἡράκλεια] Πολλῶν ὄντων κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείαν, Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἦτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι, ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει. Ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι. Suid. ex Harpocrat. Observat, non tamen pro sua solita felicitate, Kusterus, accipi apud Demosthenem in hac Oratione vocem Ἡράκλεια, non pro Templo, sed pro Festo Herculis. Proinde quasi non ita essent accipienda verba Lexicographi quoque. Ταῦτα, sc. τὰ ἱερά. vel ταύτας, ut scribitur quoque, i. e. εορτάς. Vid. Vales. ad Harpocrat. Observo, Festa Atheniensia neutro genere perpetuo efferri. Vox igitur ταῦτα doctissimum Kusterum torquere non debuit. IDEM.

Εἰ μηδὲ τὸν τοὺς θεοὺς] Lego, εἰ τὸν μηδὲ τοὺς θεοὺς. WOLF. Sed et ita excudebatur quoque a Felician. Manut. et Benenat. Ita Bodl. quoque. TAYLOR.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ταῦτα μὲν τότε ἄξια, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πεπραγμέ-
νων ἐψηφίσασθε. λέγε δὴ τὰ μετὰ ταῦτα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ταῦτα τότε ἐψηφίξεσθ' ὑμεῖς διὰ τούτους, οὐκ ἐπὶ ταύταις
ταῖς ἐλπίσιν οὔτε καταρχαῖς ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην καὶ
τὴν συμμαχίαν, οὔθ' ὕστερον ἐγγράψαι πεισθέντες ¹ αὐ-
τὴν καὶ τοῖς ἐκγόνοις· ἀλλ' ὡς θαυμάσια ἤλικα πεισόμενοι
διὰ τούτους ἀγαθὰ. καὶ μὴν καὶ μετὰ ταῦτα ὁσάκις πρὸς
Πορθμῶ, ἢ πρὸς Μεγάρους ἀκούοντες δύναμιν Φιλίππου καὶ
ξένους, ² ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίστασθε. οὐ τοίνυν εἰ μὴ
πω τῆς Ἀττικῆς ἐπιβαίνει, δεῖ σκοπεῖν, οὐδὲ ῥαθυμεῖν, ἀλλ'
εἰ διὰ τούτους ἐξουσία γέγονεν αὐτῷ τοῦθ' ὅταν βούληται
ποιῆσαι, τοῦθ' ὄραν, καὶ πρὸς ἐκεῖνο τὸ δεινὸν βλέπειν, καὶ
τὸν αἴτιον, καὶ τὸν παρασκευάσαντα τὴν ἐξουσίαν ταύτην 369
ἐκεῖνω, μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι.

λά. Οἶδα τοίνυν ὅτι τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων
αὐτοῦ λόγους Αἰσχίνης φεύζεται· βουλόμενος δ' ὑμᾶς ὡς
πορρωτάτω τῶν ³ πραγμάτων ἀπάγειν, διέξεισιν, ἤλικα
πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίνονται, καὶ τοῦ-
ναντίου ἐκ τοῦ πολέμου κακὰ, καὶ ὅλως ἐγκώμια εἰρήνης
ἐρεῖ, καὶ τοιαῦτα ἀπολογήσεται. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πάντα
κατηγορήματα τούτου. εἰ γὰρ ἢ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία,
τοσοῦτων πραγμάτων, καὶ τηλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία

¹ αὐτῆ.

² ὡς ἐθορυβεῖσθε

³ πεπραγμένων

ΨΗΦΙΣΜΑ] In marg. Benenati scribitur [sine auctoritate. Reisk.]: Ψήφισμα Διοφάντου, οἷον τὸ θῦσαι τοῖς θεοῖς, ὑπὲρ τοῦ διῶξαι Φίλιππον. IDEM.

ΨΗΦΙΣΜΑ] Ibidem [tacita auctoritate. Reisk.]: Ψήφισμα Καλλισθένου, οἷον τὸ σκευαγαγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν, δι' ἅπερ ἐποίησε Φίλιππος εἰς τοὺς Φωκέας. Rectius sane hoc adnotatum, quam illud prius. IDEM.

Αὐτὴν] F. αὐτῆ: deinde ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ, literis majusculis. Vel εἰς αὐτὴν, ut §. ιζ'. in fin. His verbis, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, sæpe Æschium pungit Demosthenes. MARKLAND.

Ἐθορυβεῖτε] Usus est verbo θορυβεῖν, id

est, tumultuari, pro in tumultu esse, et quasi tumultum decernere. id ferme quod lingua vernacula dicimus emoveri, aut etiam mutinari, quod verbum a mutiando, id est, mussando deductum est. Populus enim multa in hujusmodi consternatione summissim dicere solet, quæ aperte non audet. Vide Annot. in Pand. Ex edit. HERVAG.

Καὶ τὸν αἴτιον] Scil. τούτων τῶν φόβων. AUGER.

λά. Ἐπὲρ τῶν κατηγ.] Ὡς ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων αὐτοῦ lege. WOLF. Alii enim incorrecte habent κατηγορουμένων. Et αὐτῷ porro, non αὐτοῦ, in Editis omnibus. TAYLOR. Vid. Var. Lect.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τον ἐλθεῖν τὴν ὄργην, μήτ', εἴτι τῶν δεόντων πέπρακται δι' ἄλλον τινὰ, τοῦτο σῶσαι τουτονί· ἀλλ' ὅσων οὗτος αἴτιος σκεψάμενοι, καὶ χάριν, ἂν ταύτης ἀξίος ᾗ, καὶ τούναντίον ὄργην, ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκώς, ποιείσθε. πῶς οὖν εὐρήσετε ταῦτα δικαίως; εἰ μὴ πᾶνθ' ἅμα ἔατε ¹ ταράττειν αὐτὸν, τὰ τῶν στρατηγῶν ἀδικήματα, τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, τὰ πρὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἀλλ' ἕκαστον ἐφ' ἑαυτοῦ ² σκοπεῖτε. οἷον, ἦν ³ ἡμῖν πόλεμος πρὸς Φίλιππον. ἦν. ἐνταῦθ' ἐγκαλεῖ τις Αἰσχίνη; βούλεταιί τις τοῦτου κατηγορεῖν περὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων; οὐδὲ εἷς. οὐκοῦν περὶ τούτων γε ἀφεῖται, καὶ οὐδὲν αὐτὸν δεῖ λέγειν. περὶ γὰρ τῶν ἀμφισβητουμένων, καὶ τοὺς μάρτυρας παρέχεσθαι, καὶ τὰ τεκμήρια δεῖ λέγειν τὸν φεύγοντα, οὐ τὰ ὁμολογούμενα ἀπολογούμενον, ἕξαπατᾶν. ὅπως τοίνυν ⁴ τὰ περὶ τοῦ πολέμου μὴδὲν ἔρεῖς· οὐδεὶς γὰρ οὐδὲν αἰτιάταιί σε περὶ αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα ⁵ δ' εἰρήνην τινὲς ἡμᾶς ἔπειθον ποιήσασθαι· ἐπείσθημεν· πρέσβεις ἐπέμψαμεν· ἤγαγον οὗτοι δεῦρο τοὺς ποιησομένους τὴν εἰρήνην. πάλιν ἐνταῦθα περὶ τούτων μέμφεταιί τις Αἰσχίνην; φησί τις εἰσηγήσασθαι τοῦτον ⁶ εἰρήνην, ἢ ἀδικεῖν, ὅτι δεῦρ' ἤγαγε τοὺς ποιησομένους; οὐδὲ εἷς. οὐκοῦν οὐδ' ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ποιήσασθαι τὴν πόλιν ³⁷ εἰρηνήν, οὐδὲν αὐτῷ λεκτέον· οὐ γὰρ οὗτος αἴτιος. τί οὖν, ἀνδρωπε, λέγεις, εἴ τις ἔροιτό με, καὶ πόθεν ἀρχὴ κατηγορεῖν; ὅθεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βουλευομένων ὑμῶν, οὐ περὶ τοῦ εἰ ποιητέον εἰρήνην, ἢ μὴ, — ἐδέδοκτο γὰρ ἤδη τοῦτό γε —, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ποῖαν ⁷ τινὰ· τοῖς γὰρ τὰ δίκαια γράφουσιν ἀντειπῶν, τῷ μισθοῦ γράφοντι συνεῖπε, δῶρα λαβών· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοὺς ὅρκους αἰρεθεῖς, ὧν μὲν ὑμεῖς

¹ ταράττειν αὐτὸν ἔατε² σκοπεῖτε³ ὑμῖν⁴ Deest τὰ.⁵ Deest δ'.⁶ * τὴν εἰρήνην⁷ τινὰ, τοῖς τὰ

λβ'. Χάριν] Quære de phrasi, χάριν et ὄργην ποιείσθαι. MARKLAND.

Καὶ χάριν, ἂν ταύτης κ. τ. λ.] Ποιείσθαι χάριν τι, est animo benivolæ accipere aliquid, et gratiam habere, cui opponitur, ποιείσθαι ὄργην τὸ πρᾶγμα. Et edit. HERVAG.

Τοιαῦτα] F. τᾶναντία. TAYLOR.

Ποιείσθε] Faciatis, in imperativo. AUG.

Φίλιππον] Ita distingue, ut opinor: ἦν ἡμῖν πόλεμος πρὸς Φίλιππον; Interrogative. MARKLAND.

Αὐτὸν ἀφεῖται] Vid. Var. Lect.

Μέμφεταιί τις Αἰσχίνην;] F. Αἰσχίνην. WOLF. Ita Lambinus etiam. TAYLOR.

'Ἄλλ' ὑπὲρ κ. τ. λ.] 'Ἄλλ' ὑπὲρ τοῦ ποῖαν τινὰ, τοῖς τὰ δίκαια eto. Ita distinguendum puto, et delendam γὰρ, quod constructioni officit. MARKLAND. Recte sane. Ita excuderunt Parisienses. Et in Harleiano pariter deest particula, ut oportuit. TAYLOR.

προσετάξατε, οὐδοτιοῦν ἐποίησε, τοὺς δ' ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων, καὶ ¹τηλικαῦτα ἐψεύσατο, ἡλίκα οὐδείς ἀνθρώπων ἄλλος πώποτε, οὔτε πρότερον, οὔθ' ὕστερον. τὸ μὲν γὰρ ἐξαρχῆς ἄχρι τοῦ λόγου τυχεῖν Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, Κτησιφῶν καὶ Ἀριστόδημος τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ· ἐπειδὴ δ' εἰς τὸ πράττειν ἤδη τὰ πράγματα ²ἤκε, Φιλοκράτει καὶ τούτῳ παρέδωκαν. ³δεξάμενοι δ' οὔτοι, πάντ' ἀπώλεσαν. εἴτ' ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων, ὦν, οἶμαι, πανούργος οὔτος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, καὶ γραμματεὺς, ὡς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κρινόμενος ἀπολογησεται, οὐχ, ἵνα πλείονων ἢ κατηγορεῖ ⁴τίς αὐτοῦ, δῶ λόγον· μανία γὰρ τοῦτό γε· ἀλλ' ὄρα τοῦθ', ὅτι ἐν μὲν τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ πεπραγμένοις, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἐστίν, ἀπαντα δὲ τὰ δεικνύμενα, ἢ δ' ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀπολογία, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, τοῦνομα γοῦν ἔχει φιλάνθρωπον. ἦν δέ-

372

δοικα μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δέδοικα, μὴ λελήθαμεν ὡσπερ οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ πολλῶ ἄγοντες. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς, καὶ τὸ βέβαιον, οὔτοι προὔδοσαν, Φωκέας καὶ Πύλας· οὐ μὴν διὰ τοῦτόν γε ἐξαρχῆς ⁵ἐποισάμεθα.

¹ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐψεύσατο² ἤκον³ ἐκδεξάμενοι⁴ τίς⁵ ἐποισάμεθα τὴν εἰρήνην.

Ἐπὶ τοῦ πολέμου] Ἐπὶ, in, ut §. μέ. in fin. ἐπὶ τῆς εἰρήνης, in pace. §. νγ. in fin. ἐπὶ τῆς ἀποδημίας. MARKLAND. Inutile ergo erit corrigere, cum Harl. Aug. et Paris. a. d. e. ἐν τῷ πολέμῳ. TAYL.

Τηλικαῦτα] Τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐψεύσατο Codd. Regg. β. δ. ζ. et Ven. Aug. Harl. Lind. tanta et talia mendacia, ut alicubi observavit Wolfius. Malim quidem, si opus sit correctione, τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα, quæ sæpissime quidem conjunguntur: uti infra, §. λή. ad init. τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ἀδικημάτων αἴτιος. Et §. λθ. a med. ἐπὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀγαθά. Ita infra §. λγ. in fin. τούτων οὐδὲν, τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ὄντων. et alibi passim. Sed et conjunguntur quoque τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα, ut, exempli causa, §. ις. ad init. IDEM.

Τὸ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Pro τὸ Parisienses melius καί. IDEM.

Τὴν ἀρχὴν] Delendum est utique vel τὴν ἀρχὴν, vel τὴν πρώτην. Altera vox est enim alteri pro glossemate. Priorem inducunt Reg. δ. et Harl. IDEM.

Δεξάμενοι] Potius ἐκδεξάμενοι, uti præferunt Regg. a. d. e. Aug. et Harl.

IDEM.

Ἦν] Inutile hoc et otiosum. Natum est scil. ex fine verbi præcedentis. MSS. Felic. et Manut, ὦν οἶμαι ὁ πανούργος, et ὡς οἶμαι πανούργος. IDEM.

Καὶ εἰ] Qui accuratius scribunt, scriberent εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. Et ita feliciter sane optimus Cod. Harleianus. Cum autem Lysias dixit, pag. 854. 8. Ed. Reisk. ἄστε ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα κ. τ. λ. ea res est omnino diversa. IDEM.

Λελήθαμεν] Disputator, utrum ita distinguere oporteret: ἦν [εἰρήνην scil.] — δέδοικα, μὴ λελήθαμεν, ὡσπερ οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ πολλῶ, ἄγοντες: an ita: ἦν — δέδοικα, μὴ λελήθαμεν, ὡσπερ οἱ δανειζόμενοι, ἐπὶ πολλῶ ἄγοντες. Priorem distinctionem amplectitur Cl. Marklandus, posteriorem, uti ex Versione liquet, Hier. Wolfius. Quam pace viri amicissimi doctissimique amplector quoque. Pro nihilo est, quod habet Cod. Venetus, ἐπὶ πολλῶ κακῶ. IDEM.

Τοῦτόν] F. τούτους, ut v. 6. p. seq. MARKLAND.

λγ'. Ἄλλ' ἄτοπον μὲν ἔστιν ὃ μέλλω λέγειν, ἀληθῆς δὲ πάνυ. εἰ γὰρ τις ὡς ἀληθῶς χοίρει τῇ εἰρήνῃ, τοῖς στρατηγοῖς, ὧν κατηγοροῦσιν ἅπαντες, χάριν ¹ αὐτοῖς ἔχέτω. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι, ὡς ὑμεῖς ἐβούλεσθε, ἐπολέμουν, οὐδ' ὄνομα εἰρήνης ἂν ὑμεῖς ἠνέσχεσθε. εἰρήνη μὲν οὖν δι' ἐκείνους, ἐπικίνδυνος δὲ, καὶ σφαλερὰ, καὶ ἄπιστος, διὰ τούτους γέγονε δωροδοκήσαντας. εἴργετε οὖν, εἴργετε αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, εἰς δὲ τοὺς ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων ἐμβιβάζετε. οὐ γὰρ Αἰσχίνης ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κρίνεται, οὐδ' ἀλλ' ἢ εἰρήνη, δι' Αἰσχίνην διαβέβληται. σημεῖον δέ· εἰ γὰρ ἢ μὲν εἰρήνη ἐγεγόνει, μηδὲν δ' ὕστερον ἐξηπάτησθε ὑμεῖς, μηδ' ἀπολώλει τῶν συμμάχων μηδεῖς, τίνα ἀνθρώπων ἐλύπησεν ἂν ἢ εἰρήνη, ἔξω τοῦ ² ἀδόξως γεγενῆσθαι; καί τοι καὶ τούτου συναίτιος οὗτος συνειπῶν Φιλοκράτει· ἀλλὰ ἀνήκεστόν γε οὐδὲν ἂν ἦν γεγονός. νῦν δ', οἶμαι, πολλῶν ἄλλων ἔστι κακῶν αἴτιος οὗτος.

λδ'. Ὅτι μὲν τοίνυν αἰσχυρῶς καὶ κακῶς πάντα ταῦτα ὑπὸ τούτων ἀπόλωλε καὶ διέφθαρται, ³ οἶμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναί· ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι τούτοις προσάγειν, ἢ ὑμᾶς ἀξιοῦν, ὥστε, εἰ ταῦθ' ὑπ' ἀβελτηρίας, ἢ δι' εὐήθειαν, ἢ δι' ἄλλην ἀγνοίαν ἠντινοῦν ⁴ οὕτω πέπρακται, αὐτός τε ἀφίημι Αἰσχίνην, καὶ ὑμῖν ἀφεῖναι συμβουλεύω. καί τοι 373 τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἔστι πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. οὐδένα γὰρ τὰ κοινὰ πράττειν ὑμεῖς κελεύετε, οὐδ' ἀναγκάζετε, ἀλλ' ἐπειδάν τις ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ, πράγμα ποιοῦντες ⁵ ἀνθρώπων χρηστῶν καὶ φιλαν-

¹ αὐτῆς² ἀδοξον³ οἶμαι⁴ αὐτῶ⁵ [ἀνθρώπων]

λγ'. Ἄλλ'] Benenatus distinxit hoc pacto: ἀλλ' ἄτοπον μὲν ἔστι — ἀληθῆς δὲ πάνυ. periodum istam post ἀλλ' parenthesi includens. Vide, annon praestet. TAYL.

αὐτοῖς] F. αὐτῆς, sc. εἰρήνης. Sic §. ν. μηδεμίαν τούτου Φιλίππῳ χάριν ἔχειν. Et ita §. ξή. et in Midian. pag. 566. 17. Ed. Reisk. MARKLAND. Omnino recto. Et Wolfius alibi in ea mente est quoque. αὐτοῖς saltem erat supervacaneum post τοῖς στρατηγοῖς in v. eodem: et eo credo animo deesse in Harleiano nostro. TAYLOR.

αὐτοῖς] Cod. Lut. habet αὐτῆς, sc. τῆς

εἰρήνης ἔνεκα χάριν ἔχέτω. Ex edit. BROOK.

Ἡ διαβέβληται] Ita Parisienses, quod non neglexit Lambinus. TAYLOR.

καί τοι καί] Quae sequuntur καί τοι καί τούτου — ad vocem Φιλοκράτει, juxta monitum Cl. Marklandi, inter cancellos parentheseos sunt circumscribenda. IDEM.

λδ'. Ὑπ' ἀβελτηρίας] Sic per η plerique scribunt, cum ἀβελτερία sit analogum. WOLF.

οὕτω] Immo τούτω πέπρακται uti optimi Reg: a. et Harl. Neque damno, quod Ven. Aug. et ζ. Regiorum habent, sc. αὐτῶ. TAYLOR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τῶν Φωκέων, καὶ τῶν Θεσπιέων, καὶ τῆς Εὐβοίας, εἴπερ μὴ πεπρακῶς αὐτὸν, ἐκὼν ἐξηπάτα, δυοῖν θάτερον, ἢ διαρρήδην ἀκούσαντα ὑποσχομένου Φιλίππου, ὅτι πράξει¹ ταῦτα καὶ ποιήσει· ἢ, εἰ μὴ τοῦτο, γοητευθέντα, καὶ φευακισθέντα τῇ περὶ² τὰ ἄλλα φιλανθρωπία, καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. οὐκ ἔνεστι τούτων οὐδὲ ἐν χωρὶς. ἐκ τοίνυν τούτων ἀμφοτέρων, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων, μισεῖν αὐτῷ προσήκει Φίλιππον. διὰ τί; ὅτι τὸ μὲν ἐκείνου μέρος πάντ' αὐτῷ γέγονε τὰ δεινότατα καὶ τὰ αἰσχίστα· ὑμᾶς ἐξηπάτηκεν· ἀδοξεῖ³ δίκαιος ἀπολωλέναι κρίνεται. καὶ εἴ γέ τι τῶν προσηκόντων ἐγένετο, ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν· νῦν δὲ διὰ τὴν⁴ ἡμετέραν πρᾶοτητα καὶ εὐήθειαν, εὐθύνας δίδωσι, καὶ ταύτας ὀπηνίκα βούλεται. ἔστιν οὖν ὅς τις ὑμῶν φωνὴν ἀκήκοεν Αἰσχίνου, κατηγοροῦντος Φιλίππου; τίς δ' ἐξελέγχοντα, ἢ λέγοντά τι τοῦτον ἔώρακεν; οὐδὲ εἷς. ἀλλ' ἅπαντες Ἀθηναῖοι πρότερον κατηγοροῦσι Φιλίππου, καὶ ὁ τυχὼν αἰεὶ ὧν οὐδεὶς οὐδὲν ἰδίᾳ⁵ ἠδίκηται δήπου. ἐγὼ δὲ ἐκείνους τοὺς λόγους ἐζήτουν παρὰ τούτου, εἴ περ μὴ πεπρακῶς ἑαυτὸν ἦν· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν χρήσασθε ὅ, τι βούλεσθε· ἐπίστευσα· ἐξηπατήθη· ἡμαρτον· ὁμολογῶ· τὸν δ' ἄνθρωπον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φυλάττεσθε, ἄπιστος, γόης, πονηρός. οὐχ ὄρατε οἷα πεποίηκεν ἐμέ; οἷα ἐξηπάτηκε; τούτων οὐδένα ἀκούω τῶν λόγων, οὐδ' ὑμεῖς. διὰ τί; ὅτι οὐ παρακρουσθεῖς, οὐδ' ἐξαπατηθεῖς, ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν, καὶ λαβὼν ἀργύριον, ταῦτ' εἶπε, καὶ προῦδωκεν ἐκείνῳ, καὶ γέγονε καλὸς καγαθὸς καὶ δίκαιος μισθωτὸς ἐκείνῳ, πρεσβευτῆς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν, προδότης, καὶ τρίς οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος.

¹ ταῦτα πράξει² τὰλλα³ δικαίως⁴ ἡμετέραν⁵ ἠδίκηται ἰδίᾳ

liret, et obmutesceret. TAYLOR.

Καὶ τῆς Εὐβοίας] Pro istis verbis repōnit Lambinus καὶ τῶν Θεσπείων. Nimirum opus est Thebanis, verum fortasse, non ut excluderentur Eubæenses. Vide supra ad §. ιγ'. post med. IDEM.

Ἐκὼν ἐξηπάτα] F. A. ἐκὼν ἡμᾶς ἐξηπάτα. Sic in Leptinea: ἀλλ' οὐ δίκαιοί ἐσμεν ἀφαιρεθῆναι, εἴ τι ἐξηπατήθημεν. WOLF.

Δίκαιος ἀπολωλέναι] Lege, non δικαίως. IDEM. Ita contra Codd. omnium, credo,

auctoritatem Wolfius. Nactus est tamen Lambinum et nescio quem in Bodleiano nostro consentientem. TAYLOR.

ἡμετέραν] Puto ἡμετέραν. JURIN.

Τίς δ' ἐξελέγχοντα — ἔώρακεν;] Ita fere Editi. Wolfius cum Aldo dederat τί δ'; ἐξελέγχοντα κ. τ. λ. Quo sensu, apparebit ex ejus versione. TAYLOR.

Τοῦτον] F. τοιοῦτον. MARKLAND.

Ἐζήτουν] F. ἐζήτουν ἄν. IDEM.

Προῦδωκεν] Subaudi ἑαυτὸν, seipsum tradidit. AUGER.

λς'. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνων δῆλός ἐσθ', ὅτι χρη-
 μάτων ἅπαντα εἶπεν ἐκεῖνα· ἀλλ' ἤκου ὡς ὑμᾶς ἑναγχος
 375 Θετταλοὶ, καὶ Φιλίππου πρέσβεις μετ' αὐτῶν, ἀξιούντες
 ὑμᾶς, Φίλιππον Ἀμφικτυόνα εἶναι ψηφίσασθαι. τῷ προσ-
 ἤκεν οὖν ἀντειπεῖν¹ τούτοις μάλιστα πάντων ἀνθρώπων;
 Αἰσχίνῃ τούτῳ. διὰ τί; ὅτι οἷς οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς
 ὑμᾶς, τούτοις τὰ ἐναντία ἐποίησεν ἐκεῖνος. οὗτος μὲν γὰρ
 ἔφη Θεσπιάς, καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν, καὶ τοὺς μὲν
 Φωκέας οὐκ ἀπολεῖν, τὴν δὲ Θηβαίων ὕβριν ὑμῖν κατα-
 λύσειν· ὁ δὲ, τοὺς μὲν Θηβαίους μείζους ἢ προσῆκε πεποι-
 ηκε, τοὺς δὲ Φωκέας ἄρδην ἀπολώλεκε, καὶ τὰς μὲν Θε-
 σπιάς καὶ Πλαταιὰς οὐ τέτειχε, τὸν δὲ Ὀρχομενὸν καὶ
 τὴν Κορώνειαν προσεξηνδραπόδισται. πῶς ἂν ἐναντιώτερα
 πράγμαθ' ἑαυτοῖς τούτων γένοιτο; οὐ τοίνυν ἀντεῖπεν, οὐ-
 δὲ διῆρε τὸ στόμα, οὐδ' ἐφθέγγετο ἐναντίον οὐδέν. καὶ οὐχὶ
 τοῦτό πω δεινόν, τηλικούτον ὄν, ἀλλὰ καὶ συνεῖπε μόνος
 τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων ἀνθρώπων. καὶ τοῖ τοῦτό γε οὐδὲ
 Φιλοκράτης ἐτόλμησε ποιῆσαι, ὁ μιαρὸς, ἀλλ' Αἰσχίνης
 οὐτοσί. καὶ θορυβούντων ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐφελόντων ἀκούειν
 αὐτοῦ, καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος, ἐνδεικνύμενος τοῖς
 πρέσβεσι, τοῖς παρὰ Φιλίππου παροῦσι, πολλοὺς ἔφη
 τοὺς θορυβοῦντας εἶναι, ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους

¹ τούτοις; μάλιστα πάντων ἀνθρώπων Αἰσχίνῃ

λς'. Δῆλος] Δῆλον Parisienses: quibus ex ingenio suo, et solertia, qualis fuerit, adjecit Lambinus ea, quæ sequuntur: Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνων δῆλόν ἐσθ' ὅτι χρημά- των ἅπαντα εἶπεν ἐκεῖνα, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλ- λων ἤκου etc. TAYLOR.

Ἑμῖν] Ἑμῖν Regg. Codd. a. d. ζ. Quod perinde est. In Harl. deest. Sed recte dicitur, et notissima structura. Ita supra, §. ιγ'. post med. ἵνα συνδιαλλάττωσιν αὐτῶ τούς Ἀλεῖς πρὸς τοὺς Φαρσαλίους. IDEM.

Προσεξηνδραπόδισται] Lege. WOLF. Aldus enim προεξ.—TAYLOR. Potius προσ- ηνδραπόδισται juxta vet. Cod. Ex edit. BROOK.

Τηλικούτον ὄν] Pro τηλικούτον ὄν m. Par. καίπερ ὄν δεινόν. Wolfio utrumque conjungendum videbatur: καὶ οὐχὶ τοῦτό πω δεινόν, καίπερ ὄν δεινόν, τηλικούτον ὄν. Ut margo Paris. ita Harl. quoque, ita Cod. Ang. quo in conferendo, idem

VOL. II.

Sim. Fabricio in mentem venit, quod Wolfio nostro. Demosthenes in Philipp. III. καὶ οὐχὶ τοῦτό πω δεινόν, καίπερ ὄν δεινόν. TAYLOR.

Ἀλλὰ καὶ συνεῖπε μόνος] S. τῷ Φίλιππον Ἀμφικτυόνα εἶναι ψηφίσασθαι. Hino recte colligunt, Orationem περὶ εἰρήνης non esse habitam a Demosthene. Quid vero, si Æschinis illa esset, siquidem is unus Thessalorum postulationi suffragatus est? Ut enim dictio non sit Æschineæ per omnia similis, tamen eosdem alias alio dicendi genere uti, quid vetat? Tametsi tres tantum eas, quæ illius nomine exstant, orationes scripsisse fertur. WOLF.

Τοῖς πρέσβεσι, τοῖς παρὰ Φιλίππου] Lege. IDEM. Περὶ enim in nonnullis inscite. TAYLOR.

Στρατευομένους] F. στρατευσομένους. MARKLAND.

2

ὅταν δέη. μέμνησθε γὰρ δήπου, αὐτὸς ὢν, οἶμαι, θαυμα-
σιος στρατιώτης, ὧ Ζεῦ.

λζ'. Ἐτι τοίνυν, εἰ μὲν μηδένα ἔχοντα ¹ μηδὲν εἶχομεν
δειῖσαι τῶν πρέσβεων, μηδ' ἦν ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας, βασι-
νοὺς ² καὶ τοιαῦτα ὑπόλοιπον ἂν ἦν σκοπεῖν· εἰ δὲ Φιλο-
κράτης μὴ μόνον ὠμολόγει παρ' ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις,
ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυεν ὑμῖν, ³ πυροπωλῶν, οἰκοδομῶν, βαδιεῖ- 37
σθαι φάσκων, καὶ μὴ χειροτονῆτε ὑμεῖς, ξυληγῶν, τὸ χρυ-
σίον καταλλαττόμενος φανερώς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, οὐκ
ἐνὶ δήπου τοῦτον εἶπεῖν ὡς οὐκ εἴληφε, τὸν αὐτὸν ὁμολο-
γοῦντα καὶ δεικνύντα. ἔστιν οὖν οὕτω τις ἀνθρώπων ἀνόητος
ἢ κακοδαίμων, ὡσθ' ἵνα λαμβάνῃ μὲν Φιλοκράτης, ἀδοξῆ
δὲ αὐτὸς καὶ κινδυνεύῃ, ἔξου αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικη-
κότων ἐξετάζεσθαι, τούτοις μὲν πολεμεῖν, πρὸς δ' ἐκεῖνον
ἐλθῶν κρίνεσθαι βούλεται; ἐγὼ μὲν οὐδένα ⁴ οἶμαι, ἀλλὰ
πάντα ταῦτα, εἰ ὀρθῶς σκοπῆτε, εὐρήσετε μεγάλα, ὧ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐναργῆ σημεῖα, τοῦ χρήματα τοῦτον
ἔχειν.

λή. Ὁ τοίνυν ὑστάτου μὲν γέγονεν, οὐδενὸς δ' ἐστὶν
ἐλαττου σημεῖον τοῦ πεπρακέναι τοῦτον ἑαυτὸν Φιλίππῳ,
θεάσασθε. ἴστε δήπου πρῶην ὅτε εἰσήγγειλεν Ὑπερίδης
Φιλοκράτην, ὅτι παρελθὼν ἐγὼ δυσχεραίνειν ἔφην ἐν τι

¹ μηδὲν ἔχοντα² καὶ τὰ τοιαῦτα³ πυροπωλῶν⁴ οἶμαι

Δέη] Ita locum distingui jubet Cl. Marklandus: ἔφη — ὅταν δέη· μέμνησθε γὰρ δήπου· αὐτὸς ὢν κ. τ. λ. TAYLOR.

λζ'. Ἐτι τοίνυν κ. τ. λ.] Adnotator in Exemplari Altemps. non contentus his Negativis ingeminat talem constructionem: εἰ οὐκ εἶχομεν δεῖσαι μηδένα τῶν πρέσβεων ἔχοντα μηδέν. Sed non est necessarium. IDEM.

Ἐτι τοίνυν εἰ μὲν μηδένα ἔχοντα μηδὲν εἶχομεν δεῖσαι] Jam vero si probare non possumus. Idem alibi, ἔτι τοίνυν ἴσως ἐροῦσιν ὡς, Atque etiam, ut opinor, hoc dicturi sunt. Sic οὐ τοίνυν, neque vero. Idem in eadem, οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνον δῆλός ἐσθ' ὅτι χρημάτων, &c. Neque vero ex his tantum manifestum est, &c. Ex edit. HERVAG.

Μηδ' ἦν ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας] S. τὸ πρᾶγμα οὕτω φανερόν. WOLF.

Μηδ' ἦν κ. τ. λ.] Neque esset ut viderint omnes. Sio Horatius græcorum exemplo: est ut viro vir latius ordinet arbusta.

AUGER.

Εἰ δὲ Φιλοκράτης] Philocrates factus dives a Philippo, ostentabat opes. Ex edit. BROOK.

Πυροπωλῶν] Emenda πυροπωλῶν, ut habent omnes præter Aldum: cujus in luto hærens Wolfius textam quoque nostrum inquinari fecit. Suid. v. Ἀντικαταλλαττόμενος, describens hunc locum, habet τυροπωλῶν. Sed hoc pariter esset τυροπωλῶν, si de caseis vendendis res ageretur, quo pacto Suidam isti interpretantur. TAYLOR.

Ξυληγῶν] Vid. Poll. VII. 29. Conjunge nostrum inferius, §. μδ'. a med. et §. οέ. a med. IDEM.

Οὐκ ἐνὶ δήπου etc.] Ad Philocratem hæc pertinent, quem cum cepisse munera contra Remp. constet, eodem crimine et amicis ejus Æschinem teneri sit consentaneum. WOLF.

Βούλεται] Vid. Var. Lect.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

νεσθαι, πάσχειν ὀτιοῦν αἰρεῖται παρ' ὑμῖν μάλλον, ἢ Φιλίππῳ τι ποιῆσαι μὴ πρὸς ἡδονήν. καί τοι, τίς ἢ τίς ἢ πολλή πρόνοια ὑπὲρ Φιλοκράτους αὐτῆ; ^{κοινωνία} ὅς εἰ-τά κάλλιστα, καὶ πάντα τὰ συμφέροντα ἐπεωρεσβεύκει, χρήματα δ' ὠμολόγει λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας, ² ὡσπερ ὠμολόγει, τοῦτό γε αὐτὸ φυγεῖν καὶ διευλαβηθῆναι τῶ προῖκα πρεσβεύοντι προσῆκε, καὶ διαμαρτύρασθαι τὸ καθ' αὐτόν. οὐ τοίνυν πεποίηκε τοῦτ' Αἰσχίνης. ταῦτ' οὐ φανερά, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης, καὶ πονηρός ἐστιν ἀργυρίου συνεχῶς, οὐ δὲ ἀβελτηρίαν, οὐδὲ δὲ ἀγνοίαν, οὐδὲ ἀποτυγχάνων; καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ, φησὶ, δῶρα λαβεῖν; τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν. τὰ πράγματ', Αἰσχίνη, ἄπερ πιστότατά ἐστιν ἀπάντων· καὶ οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν οὐδ' αἰτιάσασθαι, ὡς ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά τῳ ἐστὶ τοιαῦτα, ἀλλ' οἷά περ αὐτὰ προδοῦς καὶ διαφθείρας σὺ πε- 378 ποίηκας, τοιαῦτα ἐξεταζόμενα φαίνεται. πρὸς δὲ τοῖς πράγμασιν, αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτοῦ καταμαρτυρήσεις. ἀπόκριναί γάρ δεῦρο ἀναστάς μοι· οὐ γὰρ δὴ δὲ ἀπειρίαν γε, οὐ φήσεις ἔχειν ὅ, τι εἶπεις. ὅς γὰρ ἀγῶνας καινοῦς,

¹ ὄν

² (ὡσπερ ὁμολογεῖ * τοῦτό γ' αὐτός,)

Καί τοι τίς ἢ κοινωνία; τίς ἢ πολλή πρόνοια] Verum quænam est ista causæ communis? quæ tanta hujus providentia pro Philocrate. Accipitur enim pro verum, et pro sed καί τοι, et servit διαπορήσει. Quod autem mox subdit, ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει; &c. Cicero pro Roscio ad verbum sic transtulit: "Nonne supercilia illa penitus rasa olere malitiam, et clamitare calliditatem videntur." Ex edit. HERVAG.

Ἀποτυγχάνων] Absolute positum pro ἀποτυγχάνων τῶν ἐλπίδων. Ald. Ex edit. BROOK.

Ἀπόκριναί κ. τ. λ.] Huo spectat fortasse Comma istud Suidæ: Ἀποκρίθητι. Δημοσθένης. Ἀπόκριναί δεῦρό μοι παρελθών. — ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης λέγει ἐν τῶ κατ' Αἰσχίνου, ὡς προείρηται. Adde Harpocrat. v. Ἀπόκρισις. Disertius aliquanto idem Suidas v. Δεῦρο. Certe spectat Hermogenes vorbis disertissimis: Ἀπόκριναί γάρ δεῦρο ἀναστάς μοι· οὐ γὰρ δὴ δὲ ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅ, τι εἶπεις. pag. 179. Ed. Fr. Porti. TAYLOR.

Οὐ γὰρ δὴ δὲ ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν ὅ,

τι εἶπεις] Ut ὁ ἄν, vel δυνατικός, vel ἀοριστολογικὸς sæpe abundat, ita sæpe etiam deest, præsertim ubi locus causam habet a præterito. quanquam hic quoque deest, cum de futuro dixerit. habet autem vim optativam. Neque enim te ut imperitum negabis habere, quod respondeus, quod dici poterat ὅ, τι ἐρεῖς, ὅ, τι enim φιλευτικὸν est. Vide Comment. Bud. Ex edit. HERVAG.

Ὅς γὰρ ἀγῶνας] Alludit ad accusationem Timarchi, quæ æque est ἀμάρτυρος, atque læo Demosthenica. WOLF.

Ibid. Alludit ad multa: ad pristinam artem quæstumque Æschinis: ad novam et insolitam criminationem Timarchi, jam senis, et cui per anteaclam vitam inusta non erat ea suspicio: ad rudimenta fortasse et tyrocinium Æschinis, qui nemini unquam ante hunc Timarchum, diem dixerat: ad accusandi denique licentiam, cum non ex testibus, sed vulgi rumoribus, et incerta fama, nitebatur. Nonnulla hic Scholiastes, qui est consulendus. Neque tamen vel eo magistro totam fabulam edisces, aut hujus scommatis leporem omnem plene exhausties. Non

ὡσπερ δράματα, καὶ τούτους ἁμαρτύρους, πρὸς διαμεμε-
τρημένην τὴν ἡμέραν αἰρεῖς διώκων, δῆλον ὅτι πάνδεινος
εἶ τις.

λθ'. Πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων
Αἰσχίνῃ τούτῳ, καὶ πολλὴν κακίαν ἔχόντων, ὡς καὶ ὑμῖν,
1 οἶμαι, δοκεῖν, οὐδὲν ἔστιν οὐ μέλλω λέγειν, ὡς ἐγὼ κρίνω,
δεινότερον, οὐδ' ὅ, τι μάλλον δεδωροδοκηκότ' αὐτὸν ἑπαυτο-
φώρῳ, καὶ πεπρακότα πάντα ἔξελέγξει. ἔπειδὴ γὰρ 2 ἀπε-
στείλατ' αὐθις αὐτῷ 3 τὸ τρίτον τοὺς πρέσβεις ὡς τὸν Φί-
λιππον, ἐπὶ ταῖς καλαῖς καὶ μεγάλας ἐλπίσι ταύταις αἷς
οὗτος ὑπισχνεῖτο, ἐχειροτονήσατε καὶ τοῦτον, καὶ ἐμὲ, καὶ
τῶν ἄλλων τοὺς πλείστους τοὺς αὐτούς. ἐγὼ μὲν δὴ παρελ-
θὼν, ἐξωμοσάμην εὐθέως. καὶ θορυβούντων τινῶν, καὶ κε-
λευόντων βαδίζειν, οὐκ ἂν ἔφην ἀπελθεῖν. οὗτος δ' ἐκεχει-
ροτόνητο. ἔπειδὴ δὲ ἀνέστη μετὰ ταῦτα ἡ ἐκκλησία, συνελ-
θόντες ἐβουλεύοντο οὗτοι, τίνα αὐτοῦ καταλείψουσιν. ἔτι
γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων μετεώρων, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀ-
δήλου, σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγί-
γνοντο τότε. ἐφοβοῦντο δὲ μὴ σύγκλητος ἐκκλησία γένοιτο

1 οἶμαι

2 ἀπεστέλλετ'

3 τοτρίτον

enim omnia, quæ ab Antiquis allasorie et
vellicatim jaciuntur, Posteritati datum
est, ut probe intelligerent. Vid. Æschin.
π. παραπρεσβ. pag. 297. Ed. Reisk. Bro-
dæum ad loc. Harpocrat. v. Διαμεμετρη-
μένη. Maussacum, Victor. IX. Var. Lect.
20. alios. Voces istæ, ἀγῶνας καινοῦς,
ὡσπερ δράματα, lucem fortasse aliquam
consequentur ex iis, quæ dicturi sumus ad
init. Æschineæ c. Ctesiphontem. TAYL.

Πάνδεινος εἶ τις] * * * Nonnulla opinor
deesse. MARKLAND.

λθ'. Ὡς καὶ ὑμῖν οἶμαι δοκεῖν] Lege, vel
δοκεῖ, ut habet Felician. pro εἶναι. WOLF.
Nam Aldus dedit εἶναι pro οἶμαι. Felician.
quidem et Manut. δοκεῖ, uti Parisienses
quoque, et Scholiastes, qui exponit per
φαίνεται. Non male. Et tum obtineret
punctuatio Textus nostri. Aliter et ea re-
formanda fuerit. Marg. Ask. cum Wolfio
consentit. TAYLOR.

Ἐγὼ μὲν παρελθὼν ἐξωμοσάμην εὐθέως]
Ἐξομόσασθαι cum jurejurando aliquid ex-
cusare, aut detrectare et recusare, de quo
verbo satis alibi dictum est, ex cæjus
imitatione Cicero ejurare iniquum judicem
dixit, ut annotatur in Pandect. Ex edit.
HERVAG.

Τίνα αὐτοῦ καταλείψουσιν] Quem ibi sta-
tum rerum deprehensuri essent. Τὸ αὐτοῦ,
παρὰ τῷ Μακεδόνι, ἢ, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ac-
cepi, et pro καταλείψουσιν legendam censui
καταλήψονται. Sed agnosco erratum,
et emendo, quemnam hic relicturi essent,
qui sc. Demostheni adversaretur. αὐτοῦ,
ἀντὶ τοῦ, ἐνθάδε, ἢ ἑπαῦθα. WOLF.

Ἐγίγοντο τότε] Mallem distingui, —
κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγίγοντο. τότε ἐφοβοῦντο δὲ
etc. MARKLAND.

Ἐφοβοῦντο δὲ μὴ] Auctores sunt Suidas,
et interpretes hoc loco, apud Athenienses
νόμιμον ἐκκλησίαν dictam esse τὴν κυρίαν
καὶ ἀρισμένην τρεῖς τοῦ μηνὸς, id est, legiti-
mam concionem, quæ fita stataque erat
concio, et ter in mense habebatur. σύγκλη-
τον autem, id est, convocatam sive indi-
ctam, τὴν ἐξαίφνης γενομένην διὰ τι κατεπεῖ-
γον, quæ repente nova quadam de causa
fiebat. Sic etiam apud Romanos Senatus
habebatur aut legitimus, aut indictus. Le-
gitimus quidem, statis diebus. Tranquil-
lus in Aug. "Sanxit," inquit, "ne plus
quam bis in mense legitimus Senatus
ageretur, scilicet Calendis et Idibus, &c." Edictus autem vel indictus erat, qui ob
negotia incidentia repente indicebatur.

ἔξαίφνης· ^{εἶτα} ἀκούσαντες ὑμεῖς ἐμοῦ τάληθῆ, ¹ ψηφίσθη-
σθε τί τῶν δέοντων ὑπὲρ τῶν Φωκέων, καὶ τὰ πράγματα
ἐκφύγοι τὸν Φίλιππον. εἰ γὰρ ἐψηφίσασθε μόνον, καὶ μι- 379
κρὰν ὑπεφήνατε ἐλπίδα ἠντινοῦν αὐτοῖς, ἐσώθησαν ἄν. οὐ
γὰρ ἐνῆν, οὐκ ἐνῆν, μὴ παρακρουσθέντων ὑμῶν, ² μεῖναι τι
Φιλίππῳ. οὔτε γὰρ σῖτος ^{ενῆν} ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρῳ διὰ τὸν
πόλεμον γεγονυῖα, οὔθ' ἢ ³ σιτοπομπεία δυνατὴ, τριήρων
οὐσῶν ὑμετέρων ἐκεῖ καὶ τῆς θαλάττης κρατουσῶν, αἵ τε
πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν αἱ τῶν Φωκέων, μὴ οὐ
χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ. εἰ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ἤρει, δύο καὶ
εἴκοσιν εἰσιν ἀριθμῶ. διὰ δὴ ταῦτα πάντα, ἵνα μηδὲν με-
τάθῃσθε ὧν ἐξηπάτησθε, τοῦτον αὐτοῦ κατέλιπον. ἐξομό-
σασθαι μὲν δὴ μὴ μετ' αἰτίας τινός, δεινὸν ἦν, καὶ ὑποψία
μεγάλῃ. τί λέγεις; ἐπὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀγαθὰ
οὐχὶ βαδίζεις ἀπαγγείλας, οὐδὲ πρεσβεύεις; ἔδει δὲ μένειν.
πῶς οὖν; ἀρρωστεῖν προφασίζεται, καὶ λαβὼν Ἐξήκεστον

¹ ἐπιψηφίσαισθέ

² μεῖναι ἔτι

³ σιτοπομπία

Idem in Cæs. "Postquam Senatus idibus Martiis in Pompeii curiam edictus est, &c." Capitol. in Gord. "Non legitimo," inquit, "sed indicto Senatus die consul jam domi conventus, cum prætoribus, ædilibus, et tribunis in curiam venit." Ex Annotationibus Bud. in Pandect. Ex edit. HERVAG.

Σύγκλητος ἐκκλησία] Huc spectat Etym. M. 753. 15. Τῶν Ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο, εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπέξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο Σύγκλητος Ἐκκλησία. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. Huc Hærocratio et Suidas denique. Erant igitur Σύγκλητοι Ἐκκλησίαι Conciones extra ordinem datæ, proclamatæ, ut vox sonat, ubi aliquid necopinatum acciderit. Ad stas enim et legitimas, utpote notas, et periodice recurrentes, non opus erat citare, aut monere: ut vocabulum hoc rite explicat Scholiastes noster, Attici Juris sæpe bene consultus. Πλείους Ἐκκλησίας (inquit Æschines π. παραπρεσβ. pag. 251. 6. ed. Reisk.) συγκλήτους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων. Apposite ad eam rem, quam velim. Ut sunt etiam verba hæc σχ. Aristoph. Acharn. v. 19. Κυρίας Ἐκκλησίας.] Ἐν ἧ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. Εἰσὶ δὲ Νόμιμοι Ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι τρεῖς τοῦ μηνός Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη, καὶ ἡ δεκάτη, καὶ ἡ τριακάς. (Illud fortasse

minus accurate) εἰσὶ δὲ καὶ Πρόσκλητοι, ἐναγόμεναι κατὰ τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὠρισμέναι Ἐκκλησίαι Κυρίαὶ λέγονται, ὡς ἔφαμεν· αἱ δὲ πρὸς τὰ κατεπέγοντα συναγόμεναι, σύγκλητοι. Adde Petit. LL. Attic. Lib. III. Tit. I. Ulpian. hic, et ad N. de Coron. §. κγ'. ad init. et eruditissimum longe virum, Valckenaerum Animadv. ad Ammon. I. 16. TAYLOR.

Καὶ μικρὰν ὑπεφήνατε ἐλπίδα ἠντινοῦν αὐτοῖς] Omisit Wolfius in vertendo. Resarcias ex Anonymo: et aliquam mediocrem spem eis prætulissetis. IDEM.

Μεῖναι τι] Scribendum forte ἔτι προτι. MARKLAND. Vid. Var. Lect.

Μὴ οὐ χρόνῳ] Ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ χρόνῳ. WOLF. Idem fere annotatur in marg. Altemps. TAYLOR.

Ἐξήκεστον] Mirum, ni servilem et peregrinam conditionem denotet, quod nomen ab Arte sumserit. Commune hoc et solenne apud Antiquos: Ubi PAUSILYPUS, SOTER, SOSTHENES, LYSIPONUS etc. convenientissima Medico nomenclatura, ut Reinesius scribit ad hunc lapidem XI. 2.

P. CHAR M.
SOSTHE
MEDIC.

IIII VIR. AUG.
SIBI
ANCHAR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τῷ¹ λήμματι καὶ τῷ δωροδοκίᾳ, ὥστε πάντα τὰ ἄλλα ἀνελῶν καὶ παριδῶν ᾤχετο.

μ'. Καὶ τοιούτου τοῦ πράγματος ὄντος, ἔτι πολλῶν δεινότερά ἐστιν ἂν ἐκεῖσε ἐλθὼν διεπράξατο. ἀπάντων γὰρ ὑμῶν τουτωνί, καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων οὕτω δεινὰ καὶ σχέτλια ἤγουμένων τοὺς ταλαιπώρους πάσχειν Φωκέας, ὥστε μήτε τοὺς ἐκ τῆς βουλῆς θεωροὺς, μήτε τοὺς δεσμοφέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι, ἀλλ' ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας, οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἂν Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθουον, εἰστιάτο ἐλθὼν, καὶ σπονδῶν μετεῖχε καὶ εὐχῶν, ἃς ἐπὶ τοῖς τῶν συμμάχων τῶν² ἡμετέρων τείχεσι καὶ χώραις, καὶ ὄπλοις ἀπολωλόσιν ἤυχετο ἐκεῖνος, καὶ συνεστεφανούτο, καὶ³ συνεπαιώνιζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοτησίας προὔπεινε. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐνεστιν ἐμοὶ μὲν

¹ λήμματι, ὡσθ' ἀπαντα ταῦτα ἀνελῶν

² ὑμετέρων

³ συνεπαιώνιζε

μ'. Οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια] Lege οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια etc. Id est, hic solus eru-
latus est, sensu plano. Nam, ut scri-
ptum est, nec bene hellenizat Oratio, nec
bene procedit Sententia. PALMER.

Συνεπαιώνιζε] Si παρὰ τὸν παιῶνα fuit,
malim συνεπαιώνιζε, per ᾱ. Etsi pas-
sim per ω̄ scribi video. WOLF.

Φιλοτησίας προὔπεινε] Familiariter pro-
pinavit, Wolfius: benevolentiae poculo pro-
pinabat, Alius: Invitava a bere, Etruscus.
Expectassem quidem propinasse Philip-
pum, non Æschinem. Sed nihil hic om-
nino de propinando, aut præbibendo. Neg-
ligere enim nos jubent præpositionem in
ista compositione omnes, qui accuratius
hanc rem tractant. Postulabit igitur a
me Lector meus benevolus informari,
quid ea locutione contineatur; postulabit
quoque, ut mentem meam etiam exponam
de lectione MStorum in hac re, quorum
nonnulli, neque infimæ auctoritatis, exhi-
bent φιλοτησίας προὔπεινε, ut MSS. Ald.
Felic. Manut. Lind. et Regg. α. β. δ. ζ.
Et, quoniam eo proceditur, rogabit, quid
statuam, de illa etiam locutione: Occurrit
autem μγ'. ad init. ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ
χρυσᾶ προὔπεινε αὐτοῖς [Philippus],
cum MSti, quasi vicem rependere vellent,
ibi rursus ἐκπώματα—προὔπεινε. Est
quædam, inquam, inter hæc duo loca
quasi necessitudo: Ita ut mihi erit expe-
ditius, et lectori fortasse neque ingratus,
neque incommodius, si utrumque parie-
tem eadem fideliter dealbarem. Neutro
igitur in loco stare posse προτείνειν con-

tendo, verum recte dici in altero φιλοτη-
σίας προτείνειν, in altero ἐκπώματα, licet
diverso sensu et proprietate, ut jam sum-
dicturus. Προτείνειν φιλοτησίας est simpli-
citer comprobare, vel, ut verbis utar Plau-
tinis, Pseud. V. 1. 18. Propinare ami-
cissimam amicitiam. Quod quoniam tra-
ctim fiebat, et per modum successionis,
ubi alter poculis præiret et quasi provo-
caret, alter deinde exciperet, et per vices
traderet, usurpabant vocem compositam
προτείνειν, et, quoniam Genio litabant,
et Amicitiae, προτείνειν φιλοτησίας. Ita
Lucianus: Οὐ γὰρ ὅσιον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐστὶν
τοὺς ταῦτα διατιθέντας καλεῖν, καὶ φιλο-
τησίας προτείνειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν
ἄπτεσθαι. Pseudolog. §. 31. Et in So-
mnio rursus §. 12. Καὶ τὸ δεῖπνον ἄρτι συνε-
κομίζετο, καὶ ὁ πότος συνεκροτεῖτο ἐν τούτῳ
ὄντα με, καὶ φιλοτησίας προτείνοντα
ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἐκάστῳ τῶν παρόντων κ.
τ. λ. Προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν
πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον,
πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσία. Suid. v.
Προπεπωκότες. Fragmentum hoc Valesius
Polybio tribuit. Utile erit adhibere verba
Biseti ad Aristoph. Lysistr. 203. κύλιξ
φιλοτησία] Οὕτω καλεῖται ἡ φιάλη ἢ διδο-
μένη ἐν τοῖς πότοις. Ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις
φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους ἐπεδίδοσαν οἴνου κύ-
λικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν ὡς Ὑπερίδης
φησὶ, καὶ Ἀλεξίς, καὶ Ὀμηρος ἐν τῷ Δ.
τῆς Ἰλ. [v. 3.]

Νέκταρ ἐωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεῖς δεπέεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους.

381 οὕτω, τούτω δ' ἄλλως πως εἶπειν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῆς ἐξω-
μοσίας ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μη-
τρῷ ταῦτ' ἐστίν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται, καὶ ψή-
φισμα ἀντικρυσ περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται· ὑπὲρ
δὲ ὧν ἐκεῖ διεπράξατο, οἱ συμπρεσβεύοντες καὶ παρόντες,
καταμαρτυρήσουσιν, οἵπερ ἐμοὶ ταῦτα διηγοῦντο. οὐ γὰρ
ἔγωγε αὐτοῖς συνεπρέσβευσα, ἀλλ' ἐξωμοσάμην. καὶ μοι
λέγε τὸ ψήφισμα, καὶ τὰ γράμματα, καὶ τοὺς μάρτυρας
κάλει.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς τὸν

Καὶ αὖθις· Ἐγχείτω τις τούτω φιλοτησίαν.
Καὶ φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας.
Καὶ φιλοτησίαν προπίνειν ἐστίν, ἥνικα
τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης
πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχη τῷ φίλῳ, καὶ
τὴν φιάλην χαρισάμενος. Horum magnam
partem, et præcipue extremam, Suidæ
et Etymol. M. debet Bisetus. Quid ergo?
An poculum Aureum Argenteumve, quoties
se plusculum invitarent, pro munere offere-
batur? Num hujusmodi liberalitas hic præ-
dicatur in Æschine? Ita quidem interpre-
tantur hæc verba, καὶ τὴν φιάλην χαρισά-
μενος. Credo, hanc olim fuisse Regum,
Magnatumque munificentiam: ut Suidas
testatur in v. Προπίνειν. Immo clarissimum
Exemplum mox subjicitur in hac ipsissi-
ma Oratione, §. μγ'. Ubi Rex Philippus
comiter et laute excipiens Thebanorum
legatos, ἐν θυσίᾳ τινὶ καὶ δείπνῳ πίνων, καὶ
φιλανθρωπεύμενος πρὸς αὐτοὺς ἄλλα τε δὴ
πολλὰ, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ
τελευτῶν, ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυ-
σᾶ προὔτεινεν αὐτοῖς. Ταῦτα πάντα
ἐκεῖνοι διεωθοῦντο—αὐτοὶ μὲν οὖν ὑπάρχειν
αὐτῷ φίλοι—καὶ ἄνευ τῶν δῶρων τούτων.
Atque ita Ulpianus ad textum, in quo
versamur: πολλάκις καὶ ταῦτα τὰ ποτήρια
χαρίζεσθαι τὸν βασιλέα, οἷς προπίνειν,
χρυσᾶ ὄντα. Τοῦτο γὰρ ἦν τὸ προπίνειν.
Ita quidem, sed προπίνειν ποτήρια,
quod jam est illud diversum, atque aliud,
quam προπίνειν φιλοτησίας. Cor-
rige ergo sidenter ex auctoritate MSto-
rum optimorum (sunt autem, præter
Editiones Felician. et Manut. Codd.
præstantes, Regg. a. β. δ. ε. η. Obs.
Harl. Lind. Ital. Aug. Ask.) verba illa
Demosthenis, §. μγ'. ἐκπώματα ἀργυρᾶ
καὶ χρυσᾶ προὔτεινεν αὐτοῖς. Num
hæsitās? num dubitas, neutiquam dici
posse προὔτεινεν, sed utrobique προὔ-

πίνειν? Annon demum censes, recte a
me distingui προπίνειν φιλοτησίας, amice et
familiariter compotare, et προπίνειν ἐκπώ-
ματα, regio more, pocula aurea pretiosave
dono donare? Inerat Alexandro M. ut re-
fert Plutarchus in ejus vita, munificentia
plane singularis, cum summa comitate
conjuncta: cujus rei exemplum subjicit:
Ὁ τῶν Παιόνων ἡγούμενος, ἀποκτείνας πολέ-
μιον ἄνδρα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιδειξάμενος
αὐτῷ, τοῦτο, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, παρ' ἡμῶν
ἐκπώματος χρυσοῦ τιμᾶται τὸ δῶρον· ὁ
δὲ Ἀλέξανδρος γελάσας, κενοῦ γε, εἶπεν· ἐγὼ
δέ σοι μεστὸν ἀκράτου προπίνομαι. Si-
milis error, προτείνειν, sc. loco τοῦ προπί-
νειν, occupavit Libanium Declam. II.
quem emaculavit doctissimus Gatakerus
ad M. Antonin. XI. 13. dignus omnino,
qui de hoc ritu προπινανδὶ consulatur:
præcipue autem de hac largitione pocu-
lorum, in Adversar. Miscell. Posthum.
V. 5. Adde Cl. Valesium ad Harpocr. v.
Προπεπωκότες. Scio, esse apud Veteres
nonnulla, quæ militare videntur contra
meam sententiam, veluti illud Aristo-
phanis, Acharn. v. 981.

Κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλά προκαλου-
μένου,

Πίνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.

Cui subnectitur scholion: Φιλοτησίαν ἔλε-
γον τὴν φιάλην τὴν δεδομένην ἐν τοῖς συμπρο-
σίοις. TAYLOR.

Ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται] S. οἰκέτης, ἢ
δοῦλος. WOLF. Recte sane Wolfius. Ο-ὶ
κέτης subintelligitur, pro quo Scholiolum
Ulpiani perperam habet Οἶκος. Vid. Cl.
D' Orvillium ad Chariton. Aphrodis. pag.
292. TAYLOR.

Περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος] S. τοῦ Αλοχί-
νου ἐξομόσαντος τὴν πρεσβείαν. WOLF.

Φίλιππον, ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους; ἄρ' οὐ κράτος πολέμου, καὶ νίκην ¹ αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις δίδοναι, καὶ ² τάναντία τοῖς τῶν Φωκέων; οὐκοῦν ταῦτα συνηύχετο οὗτος, καὶ κατηρᾶτο τῇ πατρίδι, ἃ νῦν εἰς κεφαλὴν ὑμᾶς αὐτῷ δεῖ τρέψαι. οὐκοῦν ἔχεται μὲν παρὰ τὸν νόμον, ὃς θάνατον κελεύει τούτων τὴν ζημίαν εἶναι, ἐλθὼν δὲ ἐκεῖσε, ἑτέρων θανάτων ἄξια ποιῶν πέφανται· τὰ δ' ἔμπροσθεν πεπραγμένα, καὶ πεπρεσβευμένα ὑπὲρ τούτων, ἀποκτείνειεν ἂν αὐτὸν δικαίως.

μά. Σκοπεῖτε τοίνυν τί τίμημα ³ ἔσται, ὃ ⁴ ταύτην ἔξει τὴν ἄξιαν, ὥστε τοσούτων ἀδικημάτων ἀξιοῦσθαι φαίνεσθαι. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δημοσίᾳ μὲν ἅπαντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον, ἅπασιν τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν, καὶ μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτυσίᾳ κοινωνεῖν ἐθέλειν, δυσκόλως τε ἔχειν καὶ ὑπόπτως πρὸς τὸν Φίλιππον, ὡς ἀσεβῶν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων, καὶ οὔτε δικαίων, οὔθ' ὑμῖν συμφερόντων· εἰς δὲ τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας, ⁵ καὶ τὸν ὄρκον ⁶ τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὁμωμοκότας, τὸν ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιον, καὶ ὃν εἰλήφατε ἑαυτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι; καὶ τίς οὐ δικαίως ⁷ ὑμῖν ἐγκαλέσει τῶν ἄλλων πολιτῶν, μᾶλλον δὲ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ὄρῳν Φιλίππῳ μὲν ὑμᾶς ὀργιζομένους, ὃς ⁸ ἐκ πολέμου μὲν ποιούμενος τὴν εἰρήνην, παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ἐωνεῖτο, πράγμα πολλὴν συγγνώμην ἔχον διαπραττόμενος· τουτοῦ δὲ ἀφέντας, ὃς τὰ ὑμέτερα οὕτως αἰσχρῶς ἀπέδοτο, τῶν νόμων τὰ ἔσχατα τάττοντων ἐπιτίμια, εἴαν τις ταῦτα ⁹ ποιῇ;

¹ αὐτοῖς   ² τάναντία τούτων τοῖς   ³ ἔσται τίμημα   ⁴ τοιαύτην   ⁵ [καὶ τὸν]
⁶ [τὸν]   ⁷ ὑμῖν ἂν ἐγκαλέσειε   ⁸ ἐκ τοῦ πολέμου [μὲν]   ⁹ ποιῇ.

Αἰτιῶς] Rescribi jubet Cl. Marklandus αὐτοῖς, uti habet Benenatus. Mox cum eod. Editore, Feliciano pariter et Manutio, et Cod. Harleiano, καὶ τάναντία τούτων τοῖς τῶν Φ. TAYLOR.

Τούτων] Sc. τῶν ἔργων. Forte τούτω, sc. τῷ Αἰσχίνῃ. Sic enim solet leges ad reos accommodare. WOLF.

Τούτων] Scil. τῶν αἰχομένων παρὰ τὸν νόμον, vel πραγμάτων. MARKLAND. Vox hæc in Harleiano nostro desideratur.

TAYLOR.

Πεπρεσβευμένα ὑπὲρ τούτων] Τῶν νῦν γεγενημένων ἐν Φωκεῦσι, ἢ Φιλίππου καὶ Θηβαίων. WOLF.

μά. Δυσκόλως κ. τ. λ.] Ὀργίζεσθαι τῷ Φιλίππῳ, καὶ ὑφορᾶσθαι αὐτόν. Mox τὸν ἀπάντων τῶν κακῶν αἰτίον lege, non τῶν ἀπάντων. IDEM.

Τοιαῦτα] F. ταῦτα, sc. τὰ κακά. MARKLAND.

Ἐγκαλέσει] Vid. Var. Lect.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τύχοι κινούμενον, ὁ μὲν ἤλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθε· μέλει δ' οὐδενὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. δεῖ δέ τινας φίλους ὑπάρχειν τοὺς ἕκαστα πράσσοντας ἐν ὑμῖν αὐτῷ, καὶ διοικήσοντας οἷον ἂν αὐτῷ δοκῆ· καὶ περ αὐτῷ τοῦτο κατασκευασθῆ, πᾶν ὅ, τι ἂν βούληται παρ' ὑμῖν, ῥαδίως διαπράσσεται. εἰ μὲν οὖν ἤκουσεν, οἶμαι, τοὺς τότε ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰπόντας, παραχρῆμα ὡς δεῦρ' ἐπανῆλθον, ἀποπετυμπανισμένους, ἐποίησεν ἂν ταῦτ' ὁ βασιλεῖ. τί δ' ἦν ὁ ἐκεῖνος ἐποίησεν; ἔξαπατηθεὶς ὑπὸ Τιμαγόρου, καὶ τετραράκοντα τάλαντα, ὡς λέγεται, δεδωκώς αὐτῷ, ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν ¹ ἐπύθετο αὐτὸν τεθνεῶτα, καὶ οὐδὲ ² τοῦ ζῆν ὄντα κύριον ἑαυτῷ βεβαιῶσαι, μή τι γ' αὖ ἐκείνῳ τότε ὑπέσχετο πράσσειν, ἔγνω τὴν τιμὴν οὐχὶ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκώς. καὶ γάρ τοι, πρῶτον μὲν Ἀμφίπολιν, πόλιν ³ ἡμετέραν δούλην κατέστησεν, ἣν τότε σύμμαχον αὐτοῦ καὶ φίλην ἔγραψεν· εἴτ' οὐδενὶ πώποτε ἔδωκε χρήματα ⁴ τοῦ λοιποῦ. ταῦτ' οἶνον ⁵ τοῦτ' ἂν ἐποίησε Φίλιππος, εἴ τινα τούτων εἶδε δίκην δίδόντα· καὶ νῦν, ἂν ἴδῃ, ποιήσει. ἐπειδὴ δὲ ἀκούσῃ λέγοντας, εὐδοκιμοῦντας ἐν ὑμῖν, ἑτέρους κρίνοντας, τί καὶ ⁶ ποιῆσαι ζητοίη; πολλὰ ⁷ ἀναλίσκειν, ἔξ' ὅν ἐλάττω; καὶ πάντας θεραπεύειν ⁷ βου-

¹ ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ὑμῖν

² * τοῦ τὸ ζῆν

³ ἡμετέραν

⁴ τουλοποῦ

⁵ τὸτ' ἂν ἐποίησε ὁ Φίλ.

⁶ ποιῆσαι; ζητοίη πολλὰ

⁷ βούλοιο

spexerit, necne, correctio nostra est necessaria. Et retinerem sane articulum ὁ neque genus mutassem cum Appiano ὁ μὲν ἤλθεν—Ad civem enim refertur, τὸν δεῖνα ἐκ τοῦ δήμου, non ad fluctum marinum. Sc. Alius accedit, alius abit: Nemini autem Romp. curæ esse video, ut recte Interpres. Vide Lipsium I. Var. Lect. 3. conferentem hunc locum Demosthenis cum alio Ciceronis. TAYLOR.

αὐτῷ] Vid. Var. Lect.

ὑμῖν] Ὑμῶν est Hariolatio Lambini, sed incitior. IDEM.

Οὐδὲ τοῦ ζῆν ὄντα κύριον ἑαυτῷ βεβαιῶσαι] S. αὐτό. Sed quid si οὐδὲ τὸ ζῆν, ut refertur ad βεβαιῶσαι? WOLF. An τὸ ζῆν, vitam? Κύριον βεβαιῶσαι, ut κύριοι ζημιῶσαι, contr. Aristocratem, pag. 630. 14. ed. Reisk. Vide tamen pag. 642. pen. ejusd. Orat. MARKLAND. Legendum opinor τοῦ τὸ ζῆν, ut sit sensus, κύριον ὄντα τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (vitam) ἑαυτῷ. JURIN.

καὶ γάρ τοι—φίλην ἔγραψεν] Male, opi-

nor, hæc vertit Wolfius. Vertendum: itaque primum quidem Amphipolim, vestram urbem, imperio suo subjecerut, quam tunc (Timagora nempe damnato) in sociarum et amicarum urbium catalogum retulit. Legendum vero ἡμετέραν pro ἡμετέραν. JURIN.

Πόλιν] F. πάλιν ἡμετέραν δούλην κατέστησεν. WOLF. F. ἣν, πόλιν ἡμετέραν, δούλην κατέστησε, τότε etc. Male Wolfius conjungit Ἀμφίπολιν πόλιν, et pejus vertit, ἡμετέραν δούλην κατέστησεν, vestro imperio denuo subjecit: et quæ sequuntur, quam hactenus sociam suam etc. MARKLAND. Quicquid sit in ista conjectura Wolfii, auctoritatem aliquam nata est ex scriptis Codd. Ven. Ital. Lind. et Regg. a. B. qui omnes præferunt πάλιν. Sed Viri doctissimi amicissimique Correctio est unice vera. TAYLOR. Deleo πόλιν ut inutile. AUGER.

τοῦτ'] F. τὸτ' ἂν etc. cui mox opponitur νῦν. MARKLAND.

λήσεται, δύο ἢ τρεῖς ἔξόν; μαίνοιτο μὲν τ' ἄν. οὐδὲ γὰρ τὴν τῶν Θηβαίων πόλιν εἴλετο δημοσίᾳ ποιεῖν ὁ Φίλιππος εὖ· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' ὑπὸ τῶν πρέσβων ἐπείσθη. ὃν δὲ τρόπον, φράσω πρὸς ὑμᾶς ἐγώ.

μγ'. Ἡλθον¹ πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐκ Θηβῶν, ὅτε περ καὶ παρ' ὑμῶν ἡμεῖς ἤμεν ἐκεῖ. τούτοις χρήματα ἐκεῖνος ἠβούλετο δοῦναι, καὶ πάνυ γε, ὡς ἔφασαν, πολλά·² οὐκ ἐδέξαντο οὐδ' ἔλαβον ταῦτα οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις. μετὰ ταῦτα ἐν θυσίᾳ τινὶ⁴ καὶ δείπνῳ πίνων, καὶ φιλανθρωπεύομενος πρὸς αὐτοὺς ὁ Φίλιππος, ἀλλὰ τε δὴ πολλά, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τελευτῶν, ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ⁵ προὔτεινεν αὐτοῖς. ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο, καὶ οὐδαμῆ προίεντο ἑαυτούς. τελευτῶν δὲ Φίλων, εἷς τῶν πρέσβων, εἶπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγον,⁶ ὃν οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρησθαι. ἔφη γὰρ, τὸν Φίλιππον ὁρῶν μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρωπῶς ἔχοντα πρὸς αὐτοὺς, ἠδεσθαι καὶ χαίρειν. αὐτοὶ μὲν οὖν ὑπαρχεῖν αὐτῷ φίλοι καὶ ξένοι καὶ ἄνευ τῶν δώρων τούτων· εἷς δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίου ταύτην⁷ προσθέντα, ἄξιόν τι καὶ⁸ αὐτοῦ καὶ τῶν Θηβαίων πράξαι, καὶ ὅλην δὲ τὴν πόλιν οὕτω καὶ σφᾶς ὡμολόγουν ὑπάρξειν αὐτῷ. καὶ γὰρ τοι σκέψασθε, τί τοῖς Θηβαίοις γέγονεν ἐκ τούτων, καὶ⁹ τί συμβέβηκε, καὶ θεάσασθε ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀλη-

¹ πρὸς] ὡς² ὡς δ' οὐκ³ ἔλαβεν F. err. typ.⁴ [καὶ δείπνῳ]⁵ προὔτεινεν⁶ Deest ὄν.⁷ προσθέντα⁸ αὐτοῦ⁹ τί ἡμῖν συμβέβηκε

Μαίνοιτο μέντ' ἄν] *At furore id agitati esset, μέντ' ἄν ex μέντοι et ἄν componitur, pro at vel atqui. Vide Comment. Bud. Ex edit. HERVAG.*

μγ'. Οὐκ ἐδέξαντο] F. ἂ οὐκ ἐδέξαντο. MARKLAND.

Φιλανθρωπεύομενος πρὸς αὐτοὺς] *In comitatem benignitatemque compositus. id enim φιλανθρωπεύεσθαι vocant Græci. Unde philanthropia non modo humanitatem, id est, morum clementiam ac benignitatem significat, sed etiam liberalitatem, καὶ φιλοδοξίαν: et φιλανθρωπεύμα, pro benigne dato, ac liberali facinore, benignitatisque pleno. Sic Latini benigne facere dicunt. Cicero pro Plancio: "Doceo gratiosam etiam tribubus Plancium, quod multis be-*

nigne fecerit, pro multis sponderit." Ex edit. HERVAG.

Προὔτεινεν] *Omnino προὔπεινεν, ut nuper ostendimus. TAYLOR.*

Οὐδαμῆ προίεντο ἑαυτούς] *Verte, neque se usquam prostituebant. Incautius hic Wolfius, et negligentius. IDEM.*

Ὅν οὐχ ὑπὲρ Θ.] *Delendum puto istud ὄν. JURIN. Id tamen minus necessarium. Licet in Harleiano deesse videam. TAYL.*

Προθέντα] *Male Edit. Ben. προσθέντα. Quod vidit et vindicavit Lambinus. Cf. §. κβ'. IDEM.*

Αὐτοῦ] *Sci. αὐτοῦ. MARKLAND. Et recte. Harl. ἑαυτοῦ. Id quod voluisse credo. Regg. α. δ. qui σαυτοῦ. TAYLOR.*

Καὶ τί συμβέβηκε] *Wolfius, et quid vo-*

θείας, ἡλίκων ἐστὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. πρῶτον μὲν τοίνυν εἰρήνη γέγονεν αὐτοῖς πονοῦσι καὶ ταλαιπωρουμένοις ἤδη τῷ πολέμῳ, καὶ ἠττωμένοις· εἶτα 335 τῶν ἐχθρῶν Φωκέων ἄρδην ὄλεθρος, καὶ ὄλων τῶν τειχῶν, καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις. ἄρα καὶ μόνα ταῦτα; οὐ, μὰ Δί', ἀλλ' ἐτι πρὸς τούτοις, Ὀρχομενὸς, Κορώνεια, Κορσικαί, τὸ Τιλφωσσαῖον, τῆς τῶν Φωκέων χώρας ὅσην ¹ ἐβούλοντο. τοῖς μὲν δὴ Θεβαίοις, ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ὧν οὐδ' ἂν εὗξαιντο δήπου μείζονα· τοῖς δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θεβαίων τί; οὐδὲν, πλὴν τὸ τούτων αἰτίοις γεγενῆσθαι τῇ πατρίδι. τοῦτο δὲ καλὸν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης, ἣν οὔτοι χρημάτων ἀπέδοντο.

μδ'. Ἀντιθῶμεν δὴ τί τῇ τῶν Ἀθηναίων πόλει γέγονεν ἐκ τῆς εἰρήνης, καὶ τί τοῖς πρέσβεσι τοῖς τῶν Ἀθηναίων, καὶ θεωρεῖτε εἰ παραπλήσια τῇ πόλει καὶ τούτοις αὐτοῖς. τῇ πόλει μὲν τοίνυν, ἀφεστηκέναι μὲν ἀπάντων καὶ τῶν κτημάτων, καὶ τῶν συμμάχων, ὁμωμοκέναι δὲ Φιλίππῳ, ² καὶ ἂν τις ἄλλος ἢ ποτ' ἐπ' αὐτὰ βουλόμενος σώζειν, ὑμᾶς κωλύσειν, καὶ τὸν μὲν ὑμῖν βουλόμενον παραδούναι, ἐχθρὸν ³ ἠγήσασθαι καὶ πολέμιον, τὸν δὲ ἀπεστερηκότα, σύμμαχον καὶ φίλον. ταῦτα γάρ ἐστιν ἃ συνεῖπε μὲν Αἰσχίνης οὕτως, ἔγραψε δὲ ὁ τούτου συνεργὸς Φιλοκράτης. καὶ κρατοῦντος ἐμοῦ τὴν προτέραν ἡμέραν, καὶ πεπεικότος ὑμᾶς, τὸ τῶν συμμάχων δόγμα κυρῶσαι, καὶ καλέσαι τοὺς πρέσβεις τοὺς τοῦ Φιλίππου, ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν, τὴν ⁴ τοῦ Φιλοκράτους γνώμην ⁵ ἐπεισεν ἐλέσθαι, ἐν ἣ καὶ ταῦτα καὶ

¹ ἐβούλοντο² καὶ ἂν ἄλλος τις³ ἠγήσεσθαι⁴ Deest articulus.⁵ ἐπεισεν ὑμᾶς ἐλέσθαι

his acciderit. Immo, et quid iis (Thebanis) evenerit. JURIN. Recte fortasse. Sed nonnulli Codd. Wolfii interpretationem confirmant. MS. enim Harl. cum Aug. et Editt. accuratioribus: τί τοῖς Θεβαίοις γέγονεν ἐκ τούτων, καὶ τί ὑμῖν συμβέβηκε. Quam lectionem neque laudo admodum, neque improbo. TAYLOR.

Τῆς τῶν Φωκέων χώρας] Ut excudebant Parisienses, et confirmant MSti, Lind. et Harl. IDEM.

Ὅσην] Rectius fortasse ὅσον, uti praefertunt MSS. IDEM.

Ἀπέδοντο] L. οὐκ ἀπέδ. — quod patet ex comparatione sequenti. οὔτοι sunt legati Thebanorum. MARKLAND. Ni οὔτοι fortasse in Aeschinem et socios jaciatur. Quod est verisimile. TAYLOR.

μδ'. ἠγήσασθαι] L. ἠγήσεσθαι, ut κωλύσειν. MARKLAND. Recte. TAYLOR. Vid. Var. Lect.

Καλέσαι] F. καὶ μὴ καλέσαι. MARKLAND.

Ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν] Re fraude in posterum diem dilata. Hoc malo, quam, Iste cavillationibus eludens,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

χρημένων. ἂν δὴ ταῦτα λέγη, πρὸς θεῶν ἐρωτήσατε αὐτὸν
 μεμνημένοι, πρότερον ἐξ ἐτέρας τινὸς ὄχετο πρεσβέων πό-
 λεως, ἢ ταύτης ¹ τῆς αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἐτέρας, ἦν ² κε-
 κρατηκένοι τῷ πολέμῳ φήσει, καὶ χρηστὸς ἔχειν τοὺς
 στρατηγοὺς, εἰκότως χρήματα εἴληφεν· εἰ δ' ἐκ ταύτης αὐ-
 τῆς, τίνος ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ³ αὐτῆς
 ἀπέστη, ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται ;
 τῶν γὰρ αὐτῶν ἔδει τὴν τε πέμψασαν πόλιν τυγχάνειν, 387
 καὶ τοὺς ἐκ ταύτης πρέσβεις, εἴπερ τι τῶν δικαίων ⁴ ἐγί-
 γνετο. ἔτι τοίνυν κακῆϊνο σκέψασθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι·
 πρότερ' οἴεσθε, πλεόν Φωκέας Θηβαίων, ἢ Φίλιππον ὑμῶν
 κρατεῖν τῷ πολέμῳ ; ἐγὼ μὲν γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι Φωκεῖς Θη-
 βαίων. ⁵ εἶχον γὰρ Ὀρχομενὸν, καὶ Κορώνειαν, καὶ τὸ Τιλ-
 φωσσαῖον, καὶ τοὺς ἐν Νέωσιν ἀπειλήφεσαν αὐτῶν, καὶ
 ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίους ἀπεκτόνεσαν ἐπὶ τῷ Ἡδυλείῳ,
 καὶ τρόπαιον εἰστήκει, καὶ ἰπποκράτουν, καὶ κακῶν Ἰλιάς
 περιεστήκει Θηβαίους· ὑμῖν δὲ ⁶ τοιοῦτο μὲν οὔτ' ἦν, οὔτε
 γένοιτο τοῦ λοιποῦ. τοῦτο δ' ἦν τὸ δεινότατον τοῦ πρὸς Φί-
 λιππον πολέμου· οὐκ ⁷ ἐδύνασθε κακῶς ἠνίκα ἐβούλεσθε

¹ Deest articulus.² κεκρατηκένοι τε τῷ³ ἐαυτῆς⁴ ἐγίγνετο. νῦν δὲ, ἡ μὲν πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέστηκεν, οὗτος δὲ χρήματα εἴληφεν. ἔτι⁵ εἶχον μὲν γὰρ⁶ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν οὔτ' ἦν, μήτε γένοιτο⁷ ἠδύνασθε

Τῆς αὐτῆς] F. del. τῆς, ut paulo post.
 MARKLAND. Vid. Var. Lect.

Χρήματα] F. χρηματ' ἂν. MARK-
 LAND.

Ἐγίγνετο] Vid. Var. Lect.

Ἐν Νέωσιν] Νέωνα Stephanus urbem
 Phocidis esse scribit, unde fiat patrum
 nomen, Νεώνιος. Sed hoc plurale est, sive
 οἱ Νεῶνες, sive τὰ Νέωνα, fortassis a nova
 emptione. Εἰς νέωτα, nouo, aut altero anno.
 Unde Versus :

Ἄει γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος. WOLF.

Ibid. Harpocr. v. Νεῶσι hunc locum
 citat: apud quem Androtio in plurali ha-
 bet Νεῶνας: licet Herodotus, ut discimus
 ex eod. Harpocr. et Stephano Byzantino,
 in singulari, Νεῶνα. MSi nostri Νεωσίνας,
 Ἐνεωσίνας, etc. non quod librarii dupli-
 cem scripturam Civitatis invenerant, ut
 male auguratur Valesius in Notis ad
 Harpocr. sed quod proclive fuerit, ex his
 vocibus καὶ τοὺς ἐν Νέωσιν ἀπειλήφεσαν,
 oscitanti Scribæ tale monstrum procu-
 dere. Sed Valesii existimationi melius

esset consultum, si tota illa Annotatio
 deleretur. Pessime enim cepit Auctoris
 nostri mentem in hac periodo, atque hic
 extra limites negotii sui divagatur, ut
 id palam omnibus faceret. Ejus tamen
 meritis hoc lubenter sum condonaturus.
 Locus Herodoti est VIII. 32. TAY-
 LOR.

Τοὺς—αὐτῶν] Illos ipsorum, i. e. suos.
 AUGER.

Ἡδυλείῳ] In Cod. Augustano σχ. ὄρος
 Φωκίδος. Plura de eo consignantur ab
 Ulpiano et Harpocrate. TAYLOR.

Καὶ τρόπαιον εἰστήκει] Malim εἰστήκει-
 σαν. JURIN. Dubito vehementer. Scri-
 ptum est Græcanico more. Infra ὁ. πδ'.
 post med. ἐκρατοῦντο Θηβαῖοι, καὶ μάχη ἤτ-
 τηντο, καὶ τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἰστήκει.
 TAYLOR.

Κακῶν Ἰλιάς] Miror, cur Genethlio,
 antiquo scriptori in Demosthenem, dis-
 plicuerit hoc Proverbium: φησὶ δὲ Γενέ-
 θλιος, ὅτι ἐνήλλακται (ita lege) ἡ πτῶσις.
 ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ἰλιάδος κακὰ. Ulpianus.
 IDEM.

ποιεῖν ἐκεῖνον, τοῦ δὲ μὴ πάσχειν ἔτι αὐτοῖ, πᾶσαν ἄδειαν ἤγετε. τί ποτ' οὖν ἐκ τῆς αὐτῆς εἰρήνης, τοῖς μὲν Θηβαίοις, τοῖς τοσοῦτω κρατουμένοις τῷ πολέμῳ, καὶ τὰ ἑαυτῶν κομίσασθαι, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν προσλαβεῖν ἐγγέγονε· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ὑμῖν, καὶ ἅ τῷ πολέμῳ διεσώζετο, ταῦτ' ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἀπολωλεκέναι; ὅτι ¹ τὰ ἐκείνων μὲν οὐκ ἀπέδοντο οἱ πρέσβεις, τὰ δὲ ὑμέτερα οὗτοι πεπράκασιν.

μς'. ² Ἀλλὰ, νῆ Δία, τοὺς συμμάχους ἀπειρηκέναι φήσει τῷ πολέμῳ. ὅτι γὰρ ταῦτα οὕτω πέπρακται, καὶ ἐκ τῶν ἐπιλοίπων ἔτι μᾶλλον εἴσεσθε. ἔπειδὴ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη τέλος εἶχεν ³ αὐτῆ· ἡ τοῦ Φιλοκράτους, ἣ συνεῖπεν οὗτος, οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρκεσαν οἱ τοῦ Φιλίππου, λαβόντες τοὺς ὄρκους, — καὶ μέχρι τούτου γε οὐδὲν ἀνήκεστον ἦν τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' αἰσχρὰ μὲν ἡ εἰρήνη καὶ ἀναξία τῆς πόλεως, ἀντὶ δὲ τούτων δὴ τὰ θαυμάσια ἀγαθὰ ⁴ ἡμῖν ἐμελλεν εἴσεσθαι —, ἡξίου ⁵ ὑμᾶς ἐγὼ, καὶ τούτοις ἔλεγον, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐφ' Ἑλλησπόντου, καὶ μὴ· προέσθαι,

¹ τὰ μὲν ἐκείνων

² [ἀλλὰ νῆ - - - πολέμῳ]

³ αὐτῆ

⁴ ὑμῖν ἡμελλεν

⁵ ἡμᾶς

Τοσοῦτω] L. τοσοῦτον: ut vidi in quodam Exemplari olim correctum. Atque ita MSS. optimi, Aug. et Harl. IDEM.

Ἐγγέγονε] Non est, ut munitur Vox ea tali Præposito. Simplicius multo et melius MSS. Ven. Lind. Aug. Harl. cum duobus Paris. α. et ζ. γέγονε. IDEM.

Ἀ τῷ πολέμῳ] F. ἅ ἐν τῷ πολέμῳ. β. λβ'. post med. ἐπὶ τοῦ πολέμου διασαθέντας. MARKLAND.

μς'. Ἀλλὰ, νῆ Δία κ. τ. λ.] Aut hæc Objectiono abundare, aut Refutatio ejus abesse videtur. Præstiterit enim, positam non fuisse, quam non eversam. Neque enim facile bellum est sine sociorum auxiliis. Ulpianus εἰρώνειαν esse putat, quæ κατ' ἀποδίωξιν refutatione indigna esse putetur. WOLF.

Ἀλλὰ, νῆ Δία — τῷ πολέμῳ] Hæc aliena esse arbitror, neque hujus loci. Ita connectendum et legendum existimo: ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν οὐκ ἀπέδοντο οἱ πρέσβεις, τὰ δὲ ὑμέτερα οὗτοι πεπράκασιν. ὅτι γὰρ ταῦτα οὕτω πέπρακται, καὶ ἐκ τῶν etc. Πέπρακται, inquam, non πέπρακται. Nam causale γὰρ, et narratio, quæ sequitur, clare evincunt, Demosthenem jam in eo esse, ut probet venditam fuisse rempublicam. MARKLAND. Mire æstuat Ulpianus in sordibus hujus κακοῦ κόμματος expurgan-

dis. Et simile aliquid ei contigisse video ad eam, quæ est De Corona. Annotarunt hic Librarii in suis Exemplaribus: δοκεῖ λείπειν ἐνταῦθα πολλά. Nemo autem ante præstantissimum Marklandum vidit, infaustissimum id Incisum [Ἀλλὰ, νῆ Δία — τῷ πολέμῳ.] potius esse eliminandum. Veruntamen, ut meam exponam de ea re sententiam, vero est omnino simillimam, et talem objectionem, (vel potius, talem defensionem Pacis male conciliatæ) sc. Socios belli diuturnitate fractos esse et defessos, factam fuisse ab Æschine, et a Demosthene alicubi animadversam: Qua tamen in parte Orationis, neque liquet, neque fortasse unquam liquebit. Per totam enim mirum in modum omnia sunt conturbata, ut in aditu Orationis admoneri, et ut, ea progrediente, planius apparebit. TAYLOR.

Ἀλλὰ νῆ Δία κ. τ. λ.] Hanc phrasim fere omnes delendam censent, utpote quæ sequentium cum præcedentibus nexum inturbet. Ego aliquem inde sensum erui posse arbitror levi mutatione phrasios sequentis, nempe: ὅτι δὴ γε ταῦτα - - - et paucis cætera commentando. Videatur mea hujusce loci interpretatio. AUGER.

αὐτῆ] F. αὐτῆ, hæc. WOLF. MARRLAND.

μή δ' ¹ ἔασθαι κατασχεῖν Φίλιππον μηδὲν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τῶν ἐκεῖ τι χωρίων. ἦδειν γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι πάνθ' ὅσα ἂν ἐκ πολέμου γιγνομένης εἰρήνης προεθῆ, ταῦτα τοῖς ² ἀμελήσασιν ἀπόλλυται. οὐδεὶς γὰρ πώποτε ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἐξαρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν· ἀλλὰ ταῦθ' οἱ προλαβόντες ἔχουσι. χωρὶς δὲ τούτων, δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἠγούμην, πλευσάντων ἡμῶν. ἢ γὰρ παρόντων, καὶ κατὰ τὸ ψήφισμα αὐτὸν ἐξορκωσάντων, ἃ μὲν εἰλήφει τῶν τῆς πόλεως, ἀποδώσειν, τῶν δὲ λοιπῶν ἀφέξεσθαι· ἢ μὴ ποιοῦντος ³ τούτου ταῦτα, ⁴ ἀπαγγέλλειν ἡμᾶς εὐθέως δεῦρο. ὡς τ' ἐν ἐκείνοις τοῖς πόρρω, καὶ ἐλάττοσι τὴν πλεονεξίαν, καὶ τὴν ἀπιστίαν ⁵ εἰδόντας ὑμᾶς, περὶ τῶνδε τῶν ἐγγύς καὶ ⁶ τῶν μειζόνων, λέγω δὴ Φωκέων καὶ Πυλῶν, οὐ πρῶσθαι· μὴ προλαβόντος δ' ἐκείνου ταῦτα, μηδ' ὑμῶν ἐξαπατηθέντων, ἅπαντ' ἐν ἀσφαλεῖ τὰ πράγματα ὑμῖν ἔσεσθαι, καὶ παρ' ἐκόντος ὑπάρξειν αὐτοῦ τὰ δίκαια. καὶ ταῦτ' εἰκότως οὕτως ⁷ ὑπελάμβανον ἔξειν. εἰ γὰρ ἦσαν, ὡς ἦσαν τότε, οἱ Φωκεῖς σῶοι, καὶ Πύλας εἶχον, ἐκεῖνος μὲν ἂν ⁸ οὐδὲν ὑμῖν εἶχεν ἀνατείνασθαι φοβερόν, δι' ὃ τῶν δικαίων 389 ἂν τι παρείδετε. οὔτε γὰρ κατὰ γῆν παρελθὼν, οὔτε ναυσὶ κρατήσας, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦξειν ἔμελλεν, ὑμεῖς δ' ἐκείνῳ παραχρῆμα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιοίη, κλείσειν τὰ ἐμπόρια,

¹ ἔασαι² μελήσασιν³ τούτου] ἐκείνου⁴ ἀπαγγελεῖν - ⁵ ἰδόντας⁶ Deest articulus.⁷ ὑπελάμβανον οὕτως⁸ οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν

ἔασθαι] F. ἔασαι. MARKLAND. Vid. Var. Lect.

Τι] Τὸ τι videtur παρέλκειν, cum μηδὲν antecedit. WOLF.

Ἐγκαταλειφθέντων] Τῶν προειμένων, καὶ ἠμελημένων. Postea conjungo ἠθέλησε πολεμεῖν ἐξαρχῆς. IDEM. Ἐγκαταληφθέντων maluit Lambius. Næ ille aliquoties truculentus est Criticus, præter æquum modumque. TAYLOR.

Ἐξαρχῆς] Cohæret cum ἠθέλησε πολεμεῖν, et significat denuo, rursus. AUGER.

Ἐξαρχῆς] Quaero, an significet denuo, et conjungendum sit cum ἠθέλησε πολεμεῖν, denuo bellum gerere voluit. Ita sumendum videtur apud Æsch. π. Παραπρ. p. 338. ult. Ed. R. καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος — atque iterum, denuo, viribus aucto, s. populo, vel, statu populari. MARR-

LAND. Recte: et corrige Wolfi versionem ad normam Etruscæ: vorra per qualche rimanente di nuovo guerreggiare. TAYLOR.

Ἐχουσι] Hinc illud in fœderibus, ὁ ἔχων ἔχεται. WOLF.

Ἀπαγγέλλειν] F. ἀπαγγελεῖν, ut ἀποδώσειν, ἀφέξεσθαι, προήσεσθαι, etc. MARRLAND. Recte. Ita quoque MSS. et marg. Benenati. TAYLOR.

Δικαίων] Non Jus, ut reddit Wolfius, aut Jura. Τὰ δίκαια sumuntur, ut τὰ δικαιώματα, nimirum Postulationes. Claims or pretences. Ea, quæ juste vobis concedi oportere existimatis. Vide De Coron. §. ε. ante med. et §. ζ'. ad fin. Mox melius fortasse cum Reg. a. παρίδετε, et v. pen. cum Ven. et Harl. ἐκείνου — τὰ ἐμπόρια. IDEM.

κλείσειν] Sc. ἐμίλλετε, repetendum ex

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ξένω, ἀμελήσαντες οὗτοι τοῦ πλεῖν, καὶ τὰ προσητα-
 γμένα πράττειν, ἐπορεύοντο κύκλω· καὶ πρὶν εἰς Μακεδο-
 νίαν ἐλθεῖν, τρεῖς καὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἀνηλώσαμεν, τὰς δὲ
 ἄλλας ἀπάσας καθήμεθα ἐν Πέλλῃ, πρὶν Φίλιππον ἐλθεῖν, 390
 σὺν αἷς ἐπορεύθημεν, ὁμοῦ πεντήκονθ' ¹ ὄλαις. ἐν δὲ τούτῳ,
 Δορίσκον, Θράκην, τὰ ² ἐπὶ τειχῶν, ἱερὸν ὄρος, πάντα τὰ
 πράγματα, ἐν εἰρήνῃ καὶ σπουδαῖς ἦρει, καὶ διωκεῖτο ³ ὁ
 Φίλιππος, πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ καὶ θρυλλοῦντος αἰεὶ, τὸ
 μὲν πρῶτον, ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου, μετὰ
 ταῦτα δὲ, ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος, τελευτῶντος δὲ, ὡς ἂν
 πρὸς πεπρακότας ἑαυτοὺς καὶ ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους,
 οὐδὲν ὑποστελλομένου· ὁ δὲ τούτοις ἀντιλέγων φανερώς, καὶ
 ἀπάσιν ἐναντιούμενος οἷς ἔλεγον μὲν ἐγὼ, ἐψήφιστο δὲ ὑφ'
 ὑμῶν, οὗτος ἦν. εἰ δὲ καὶ πᾶσιν ἤρεσκε ταῦτα τοῖς ἄλλοις
 πρέσβεσιν, αὐτίκα εἴσεσθε. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν πω λέγω
 περὶ οὐδενός, οὐδ' αἰτιῶμαι, οὐδ' ἀναγκασθέντα αὐτῶν οὐ-
 δένα δεῖ δοκεῖν χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' ⁴ αὐτὸν, καὶ
 τῷ μὴ κεκοινωνηκέναι τῶν ἀδικημάτων. ὅτι μὲν γὰρ, αἰ-
 σχρὰ, καὶ δεινὰ, καὶ οὐ προῖκα τὰ πεπραγμένα, πάντες
 ὑμεῖς ἐωράκατε· οἳ τινες δ' οἱ τούτων μετεσχηκότες αὐτὰ
 δηλώσει. ἀλλὰ, νῆ Δία, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τοὺς ὅρκους
 ἔλαβον παρὰ τῶν συμμάχων, ἢ τ' ἄλλ' ἢ προσῆκεν ἐποίη-
 σαν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλὰ τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημή-
 σαντες, καὶ χιλίας δραχμὰς λαβόντες ἐφόδιον παρ' ὑμῶν,
 ὅσα παρ' ⁵ οὐδεμιάς πόλεως, οὐθ' ὅτε ἐκεῖσε ἐπορεύοντο,
 οὐθ' ὅτ' ἐκεῖθεν δεῦρο, τοὺς ὅρκους ἔλαβον, ἀλλ' ἐν τῷ
 πανδοκείῳ τῷ πρὸ τοῦ Διοσκουρείου—εἴ τις ὑμῶν εἰς Φεραίς

¹ ὄλας² ἐπὶ τῶν τειχῶν³ Deest articulus.⁴ αὐτὸν, καὶ τὸ μὴ⁵ οὐδεμιάς ἄλλης πόλεως

nullum habet sensum. WOLF.

ὄλαις] F. ὄλας. MARKLAND. Ita etiam Lambinus auguratus est, et vertit Wolfius. Sine litura denique ὄλας in Harleiano nostro, et Ital. TAYLOR.

Δορίσκων, Θράκην, τὰ ἐπὶ τειχῶν] Θράκης τὰ ἐπὶ τειχῶν. Ita legendum arbitratur Palmerius ad Scylacem, p. 280. Exercit. TAYLOR.

Τὰ ἐπὶ τειχῶν] Alias τοῦ Ἡραίου τείχους meminit, de quo et Stephanus in Ἡραῖον. WOLF.

Ἱερὸν ὄρος] Vid. Strabon. Vales. ad Harpocr. v. Ἐργίσκη, Not. ad Æschin. p. 268. not. 61. Ed. R. TAYLOR.

Ὡς ἀγνοοῦντας] F. ὡς ἂν ἀγνοοῦντας, ut ante, et mox. MARKLAND.

αὐτὸν] L. αὐτόν. IDEM.

αἰσχρὰ δεινὰ] F. αἰσχρὰ καὶ δεινὰ. WOLF. Deerat enim in Impressorum aliquibus. TAYLOR.

αὐτὰ δηλώσει] S. τὰ πράγματα. WOLF.

Πανδοκείῳ] Illustrat Brodæus IV. Miscell. 17. TAYLOR.

391 ἀφίεται, οἶδεν ὃ λέγω—ἐνταῦθα ἐγίνοντο οἱ ὄρκοι, ὅτε δεῦρ' ἤδη τὸ στρατεύμα ἄγων ἐβάδιζε Φίλιππος, αἰσχυρῶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἀναξίως ὑμῶν. καὶ τοι τοῦθ' ὁ Φίλιππος ἀπάντων ἂν ἐτιμήσατο πλείστου, τοῦτον τὸν τρόπον πραχθῆναι. τὴν τε γὰρ εἰρήνην οὐχὶ δυνηθέντων, ὡς ἐπεχείρησαν οὔτοι τὸ πρῶτον, πλὴν ¹ Ἀλέων καὶ Φωκέων γράψαι, ἀλλ' ἀναγκασθέντος ὑφ' ὑμῶν τοῦ Φιλοκράτους ταῦτα μὲν ἀπαλειψαι, γράψαι δ' ἀντικρυς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς Ἀθηναίων συμμάχους, οὐκ ἐβούλετο τοῦτον ὁμωμοκέσαι τὸν ὄρκον οὐδένα τῶν αὐτοῦ συμμάχων· οὐ γὰρ αὐτῷ συστρατεύσειν ἐφ' ἃ νῦν ἔχει τῶν ὑμετέρων ² ἐμελλον, ἀλλ' ἔξειν πρόφασιν τοὺς ὄρκους· οὔτε μάρτυρας γενέσθαι τῶν ὑποσχέσεων, ἐφ' αἷς εὕρισκετο τὴν εἰρήνην· οὐδὲ τοῦτο δειχθῆναι πᾶσιν, ὅτι οὐκ ἄρα ἢ πόλις ἢ τῶν Ἀθηναίων ἠττητο τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ Φίλιππός ἐστιν ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν, καὶ ὁ πολλὰ ὑπισχνούμενος τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς τε τυχεῖν τῆς εἰρήνης. ἵνα δὴ μὴ γένηται ταῦθ', ἃ λέγω, φανερά, διὰ ταῦτα ᾤετο δεῖν ³ αὐτοὺς μηδαμόσε βαδίζειν· οὔτοι δ' ἐχαρίζοντο πάντα, ἐνδεικνύμενοι καὶ

¹ ἀλέων² ἡμελλον³ τούτους

τὴν τε γὰρ εἰρήνην οὐχὶ δυνηθέντων] S. τῶν πρέσβεων. Ὑποθετικῶς ea, quæ sequuntur, accipienda sunt, εἰ μὴ ἠδυνήθησαν etc. Quæ cum e conversione mea plana et perspicua esse confidam, nihil est, quod aetum agam. WOLF. Apage Hypotheticam istam et odiosam Wolfi obscuritatem. Quanto præstantius ille, qui Italice vertit? Percioche non possendo egli, come costoro haveano innanzi tentato—scrivere la pace, ma essendo stato forzato da noi Filocrate, che cancellasse questo—non voleva che alcuno de' suoi confederati facesse questo giuramento. [Post] εἰρήνην, additur in MStorum nonnullis, καὶ τὴν συμμαχίαν. TAYLOR.

Οὐχὶ δυνηθέντων] Newpe τούτων, istis, scilicet Philocrate et ejus consortibus. AUGER.

Ἀθηναίους] Rectius credo, quod Lambinus submonuit, adstipulantibus etiam Codd. Harl. et Reg. a. Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἀθηναίων συμμάχοις. TAYLOR.

ᾤετο δεῖν αὐτοὺς] Uter? Philippus, an Æschines? WOLF. Philippus procul dubio. TAYLOR.

Μηδαμόσε βαδίζειν] Che essi in niun luogo andassero, ut recte Ferrus. A loco,

in quo erant, nusquam pedes dimovere. Quod omne pessandat lectio Cod. Reg. a. οὐδαμῶς ᾤετο δεῖν τούτους (ita enim etiam nonnulli) βαδίζειν. Sed in illo exemplari non sincere exaratur. Voluit certe Scriba id, quod reperitur in Lindenb. et Harl. διὰ ταῦτα οὐδαμόσε ᾤετο δεῖν τούτους βαδίζειν. Quod vulgatam lectionem tuetur, et eodem recidit. TAYLOR.

Οὔτοι δ' ἐχαρίζοντο πάντα ἐνδεικνύμενοι καὶ ὑπερβολακεύοντες ἐκεῖνον] Id est, operam suam illi venditantes, et in adulationem effusi, sese illi commendare atque insinuare cupientes, et veluti lenocinantes omnibus obsequiis. Quibus verbis aut similibus respondens Æschin. ἐν τῷ κατὰ Κτησιφ. ita inquit, λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην, ἀλλ' ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐχθραν, sed operam Alexandro venditans propter odium, quo ipse Demosthenem prosequitur. Ergo ἐνδεικνύσθαι Græci dicunt, quod venditare se alicui Latini, hoc est, per assentationem operam suam ultro spendere, quasique venalem ostentare. Cicero ad Atticum, "Quomodo autem se venditant Cæsari?" Et edit. HERVAG.

ὑπερκολακεύοντες ἐκεῖνον. καί τοι ταῦθ' ὅταν ἐξελέγχωνται πάντα, τοὺς χρόνους ἀνηλωκότες, τὰ ἐν Θράκῃ προέμενοι, μηδὲν ὧν ἐψηφίσασθε πεποιηκότες, μηδ' ὧν συμφέρον ἦν, τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπηγγελκότες, πῶς ἔνεστι παρ' εὖ φρονοῦσι δικασταῖς, καὶ βουλομένοις εὐορκεῖν, τούτοις σώζεσθαι; ἀλλὰ μὴν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, ὡς ὄρκοῦν προσῆκεν ἡμῖν· εἶτα τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου· εἶτα τὸ Φιλοκράτους ψήφισμα· εἶτα τὸ τοῦ δήμου.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

392

Καὶ μὴν, ὅτι τὸν Φίλιππον ἐν Ἑλλησπόντῳ κατελάβομεν ἂν, εἴ τις ἐπέιθετό μοι, καὶ τὰ προστεταγμένα ὑφ' ὑμῶν ἐποίει κατὰ τὰ ψηφίσματα, κάλει τοὺς ἐκεῖ παρόντας μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Λέγε δὴ καὶ τὴν ἑτέραν μαρτυρίαν, ἃ πρὸς Εὐκλείδην ὕστερον ἐλθόντα τουτοῦ ἀπεκρίνατο Φίλιππος.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

μή. Ὅτι τοίνυν οὐδ' ἀρνησίς ἐστιν αὐτοῖς, ¹ τοῦ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου ² πράττειν, ἀκούσατέ μου. ὅτε γὰρ τὴν προτέραν ἀπήραμεν πρεσβείαν, τὴν περὶ τῆς εἰρήνης, κήρυκα ὑμεῖς προαπεστείλατε, ὅς τις ³ ὑμῖν σπείσεται. τότε μὲν τοίνυν ὡς τάχιστα εἰς Ὀρεὸν ἦλθον, οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, οὐδὲ ἐποίησαν χρόνον οὐδένα, Ἄλου δὲ πολιορκου-

¹ τὸ² πράττειν, τοῦτο ἀκούσατέ³ ἡμῖν

Ὅταν ἐξελέγχωνται πάντα] S. οἱ πρέσβεις. WOLF.

μή. Ἀπήραμεν] Ἀπηράμεν Lind. ἀπηρόμεν Ask. et similiter Cod. Obsopœi, cui visum est addere hæc verba, *haud dubie emendatius*. Sed non tenco emendationem. Loquitur de toto grege Legatorum, Nos omnes. Et recte igitur modo v. 22. doctissimus Jurinus restituit ἡμῖν. ὅστις ἡμῖν, nobis legatis, σπείσεται. Jam autem unde, aut quo artificio, delapsus est Noster a prima persona, ἀπήραμεν, ad

tertiam in istis vocibus ἦλθον, ἀνέμειναν, ἐποίησαν, etc. utile erit consulere, quæ habet ad locum σχ. noster Ulpianus. TAYLOR.

Ὅς τις ἡμῖν σπείσεται] Non ὑμῖν, qui nobis inducias pacisceretur. AUGER.

Ἐποίησαν τὸν χρόνον] Ita dedit Benenatus. Forte restituendum ἐποίησαντο χρόνον. Quod in margine exaratum est, γρ. ἀνήλωσαν, ἦγουν ἔτριψαν, utrumque pro Glossa habeo, uti habebat etiam Wolfius. TAYLOR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἀξιοῦν, ὧν ἡμῖν ἐδίδου ξενίων, τούτους λύσασθαι. ¹ αὐτὸς δὲ, αὐτίκα ἀκούσεσθε, τί ποιῶν διετέλεσε. τί οὖν ἦν τοῦτο; τὸ κοινῇ τὸν Φίλιππον χρήμαθ' ἡμῖν δίδοναι. ἵνα γὰρ μηδὲ τοῦτο ἀγνοῆτε, ἐκεῖνος ἡμᾶς διεκωδώνισεν ² ἅπαντας, ἐκάστῳ τινὰ τρόπον προσπέμπων ἰδία, καὶ πολὺ γε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίδους χρυσίου. ὡς δ' ἀπετύγχανεν ὅτου-δήποτε, — οὐ γὰρ ἐμέ γε εἰπεῖν ἑμαυτὸν δεῖ, ἀλλὰ τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ δηλώσει —, τὰ κοινῇ δοθέντα ἅπαντας ἠγεῖτο εὐθέως εὐήθως λήψεσθαι. ἀσφάλειαν οὖν ἔσεσθαι τοῖς ἰδία πεπρακόσιν ἑαυτοὺς, εἰ καὶ κατὰ μικρὸν τοῦ κοινῇ λαβεῖν πάντες μετάσχοιμεν. διὰ ταῦτ' ἐδίδρτο ξένια δ' ἦν ⁴ ἡ πρόφασις. ἐπειδὴ δ' ἐκώλυσα ἐγὼ, πάλιν προσδιενείμαντο οὔτοι. τῷ Φιλίππῳ δ', ἐπειδὴ ταῦτ' εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἠξίουσιν αὐτὸν ἀναλίσκειν ἐγὼ, οὔτε κατ-

¹ οὔτος² ἅπαντάς τινὰ τρόπον, ἐκάστῳ πρ.³ Deest εὐθέως.⁴ [ἡ]

producenda sunt ad munerum qualitatem, hoc est, munusculorum prætextu quæsito non sunt aucupanda munera, quæ sumptu onerare provinciales possint. Vide Annotat. in Pandect. ubi plura etiam de xeniiis et lautiiis, &c. Ex edit. HERVAG.

Αὐτὸς δὲ] Requirit Sensus, ut legatur οὔτος δέ. Quod etiam reperitur in Benenati margine. JURIN. Recte. Et conservant plurimi. TAYLOR.

Αὐτίκα] Hic rursus, ut supra notavimus, non est statim, sed postea. AUGER.

Διεκωδώνισεν] Vide Harpocratonem. Codd. non moror, qui vocem hanc jactitant, διεκωδώνησεν, διεκωδώνιζεν. Scitius est, et felicius, quod locum desperationem nonnulli ex iis ita complanent, sc. ἐκεῖνος ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας. τίνα τρόπον; ἐκάστῳ προσπέμπων ἰδία κ. τ. λ. Ita enim Cod. Lindenb. Cui accedit etiam Cant. Ita etiam voces constituunt Ven. et Harl. verum sine Interrogativa. TAYL.

Διεκωδώνισεν] Διακωδωνίζω proprie sumitur ab equis quos tintinnabulorum strepitu explorari mos erat, sive ab iis qui pularum tinnitu excubias explorabant. AUGER.

Εὐθέως] Ferri potest. Sed speciem habet Variæ Lectionis τοῦ εὐήθως. Quod male redditur temere. Significat simpliciter, faciliter, sine scrupulo. MARKLAND. Recte in σχ. εὐήθως. ἀπλούστερον. Scholiolon illud, quod in Augustano exstat, minus intelligo. Εὐήθως. οὐ λέγει μαρῶς, ἀλλὰ κακούργως. Porro, istud εὐθέως in Edit. Parisiensi non exstat: neque in

Harleiano Codice. TAYLOR. In codice Aug. non est ἀλλὰ κακούργως, sed, ut debet, ἀλλ' ἀκακούργως. Interim sententiam scholii non probo. Significat utique hio loci μαρῶς. Philippus pro ea, qua erat, stultitia existimabat. REISK.

Τοῦ κοινῇ λ. π. μετάσχοιμεν] Huc, ut arbitror, respexit Priscianus, col. 1142. cum ex Demosthene citat τῶν ξενίων εἰ μετάσχοιεν. TAYLOR.

Τῷ Φιλίππῳ δ' ἐπειδὴ ταῦτ' εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἠξίουσιν, &c.] Postquam autem ego suadere eæpi Philippo, ut ea quæ sub xeniorum nomine ipse in istos largiebatur, in redimendis captivis consumeret, nec contra ille quippiam honeste dicere poterat, nec vero illud causari et respondere, At hic et ille jam habent, nec ullo jam pacto vitare eam impensam, tum demum spondit ille quidem, sed rem in Panathenæa rejecit, quo tempore se missurum ait. ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα pro hic et ille dixit. Sic πρὸς Λεπτίνην. τῷ δεῖνι μεμφόμενος, καὶ τὸν δεῖνα ἐναξίον εἶναι φάσκων. Ex edit. HERVAG.

Οὔτε κατεπιεῖν] Periodi duo sunt membra, οὔτε κατεπιεῖν—οὔτε φυγεῖν τὸ ἀνάλωμα. Quod interpositum est, οὐδ' εἰπεῖν — καὶ ὁ δεῖνα, Tu priori substitutes, quasi interpretamentum: ut recte in versione distiuxit Wolfius: Neque opportunum illi fuit istos prodere, (aut dicere, illum vel illum accepisse) neque impensam fugere. Verum quid erat dicturus Philippus, si dixisset? Sequitur, ὅτι ἀλλ' etc. Ubi ὅτι perinde est, ac SCILICET: Formula Græca, ubi Persona mutatur, et Alius loqui in-

394 ΕΙΠΕΪΝ ΤΟΥΤΩΝ ΕΊΧΕ ΚΑΛῶΣ, Οὐδ' εἶπεῖν, ὅτι ἄλλ' ἔχουσιν ὁ
 δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, οὔτε φυγεῖν τὸ ἀνάλωμα. ὤμολόγησε μὲν
 δὴ, διεκρούσατο δὲ, εἰς τὰ Παναθηναῖα φήσας ἀποπέμψειν.
 λέγε δὴ τὴν μαρτυρίαν τὴν Ἀπολλοφάνους, εἶτα τὴν τῶν
 ἄλλων τῶν ¹ παρόντων.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ν'. Φέρε δὴ καὶ ὅσους αὐτὸς ἐλυσάμην τῶν αἰχμαλώτων,
 εἶπω πρὸς ὑμᾶς. ἐν ὅσῳ γὰρ, οὐχὶ παρόντος πω τοῦ Φι-
 λίππου, διετρίβομεν ἐν Πέλλῃ, ἔνιοι τῶν ἐαλωκότων, ὅσοι
 περ ἦσαν ἐξηγγυημένοι, ἀπιστοῦντες, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ
 δυνήσεσθαι μετὰ ταῦτα πείσσαι τὸν Φίλιππον, ἑαυτοὺς
 ἔφασαν βούλεσθαι λύσασθαι, καὶ μηδεμίαν τούτου Φι-
 λίππῳ ² χάριν εἶχειν καὶ ἐδανείζοντο, ὁ μὲν, τρεῖς μνᾶς, ὁ
 δὲ, πέντε, ὁ δὲ, ὅπως συνέβαινεν ἐκάστῳ τὰ λύτρα. ἐπειδὴ
 τοίνυν ὤμολόγησεν ὁ Φίλιππος τοὺς λοιποὺς λύσασθαι,
 συγκαλέσας ἐγὼ τούτους, οἷς αὐτὸς ἔχρησα ³ τὰ ἀργύρια,
 καὶ τὰ πεπραγμένα ὑπομνήσας, ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον
 εἶχειν ἐπειχθέντες, μηδ' ἐκ τῶν ἰδίων λελυτρώσθαι πένητες
 ἄνθρωποι, τῶν ἄλλων ὑπὸ τοῦ Φιλίππου προσδοκωμένων
 ἀφεθήσεσθαι, ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ
 λέγω, λέγε καὶ ταύτας τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

να'. Ὅσα μὲν τοίνυν ἀφῆκα χρήματα, καὶ δωρεὰν ἔδωκα
 τοῖς ἀτυχήσασιν τῶν πολιτῶν, ταῦτ' ἔστιν. ὅταν δὲ οὗτος
 λέγη αὐτίκα δὴ πρὸς ὑμᾶς, τί δὴ ποτε, ὡς φῆς, ὦ Δημό-

¹ παρόντων. λέγε.² χάριν εἶχειν Φιλίππῳ³ τὰ ἀργύρια

telligitur. Deinde, ἀλλὰ est quasi Ne-
 gantis. Immo jam consumpta sunt: In
 hunc et illum contuli. Vid. §. ος'. ad fin.
 ἀλλ' ὅλης κ. τ. λ. Ita in minutis istis par-
 ticularis volui et industrius videri et utilis
 esse. TAYLOR.

Κατεῖπεῖν τούτων] Intelligo, non, dicere
 contra legatos, sed, dicere contra ea quæ
 dixeram. AUGER.

Ὑμολόγησε κ. τ. λ.] Priorem horum
 partem omisit Wolfius in versione. Re-
 scribendum, assensus est igitur, sed elusit.

JURIN.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. MARKL.

ν'. Ὅσοι περ ἦσαν ἐξηγγυημένοι] Qui spon-
 sores dederant. WOLF.

λύσασθαι] λύσεσθαι. MARKLAND.

Ita Harleianus noster. TAYLOR.

Οἷς αὐτὸς ἔχρησα τὸ ἀργύριον] Lege, παρὰ
 τὸ χρέω, τὸ χρήματα δίδωμι, ἀνευ τόκων
 ἀποληψόμενος. Nam τὸ δανείζειν usuram
 complectitur. WOLF. Illud propter fæces
 Aldinas aliorumque, ubi ἐχρήσατο ἀργύρια
 sive ἀργύρια. TAYLOR.

σθενες, ἀπὸ τοῦ συνειπεῖν ἐμὲ Φιλοκράτει, γνοὺς οὐδὲν ἡμᾶς
¹ ὑγιᾶς πράττοντας, τὴν μετὰ ταῦτα πρεσβείαν τὴν ἐπὶ
 τοὺς ὄρκους συνεπρέσβευσας πάλιν, καὶ οὐκ ἐξωμόσω; 395
 ταῦτα μέμνησθε, ὅτι τούτοις ὡμολογήκειν ἤξειν, οὓς ἐλυ-
 σάμην, καὶ κομιεῖν τὰ λύτρα, καὶ σώσειν εἰς δύναμιν.
 δεινὸν οὖν ἦν ψεύσασθαι, καὶ προέσθαι δυστυχοῦντας ἀν-
 θρώπους πολίτας· ἰδίᾳ δ' ἐξομοσάμενον οὐ πάνυ καλὸν οὐδ'
 ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. ἐπεὶ εἰ μὴ διὰ τὸ τούτους
 βούλεσθαι σῶσαι, ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης, εἰ καὶ
 προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολὺ, μετὰ τούτων ἐπρέ-
 σβευσας. σημεῖον δέ. ἐπὶ γὰρ τὴν τρίτην πρεσβείαν δῖς με
 χειροτονησάντων ὑμῶν, δῖς ἐξωμοσάμην, καὶ παρὰ ταύτην
 ἀποδημίαν πάντα τὰναντία ἐπραττον τούτοις. ὧν μὲν τοί-
 νυν αὐτοκράτωρ ἦν ἐγὼ κατὰ τὴν πρεσβείαν, τοῦτον ἔσχε
 τὸν τρόπον ὑμῖν· ἀ δ' οὗτοι πλείους ὄντες ἐνίκων, ἀπαντ'
 ἀπόλωλε. καί τοι καὶ τᾶλλα ἂν ² πάντα ἀκολούθως τού-
 τοις ἐπέπρακτο, εἴ τις ἐπέειθετό μοι. οὐ γὰρ ἐγωγε οὕτως
 ἀθλιος, οὐδ' ἀφρων ἦν, ὥστε χρήματα μὲν δίδόναι, λαμβά-
 νοντας ὄρων ἑτέρους, ὑπὲρ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας· ἀ δ'
 ἀνευ μὲν δαπάνης οἷά τε ἦν πραχθῆναι, πολλῶ δὲ μεί-
 ζονας εἶχεν ³ ὠφελείας πάσῃ τῇ πόλει, ταῦτ' οὐκ ⁴ ἐβου-
 λόμην γίνεσθαι. καὶ σφόδρα γε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἀλλ',
 οἶμαι, περιῆσαν οὗτοί μου.

νβ'. Φέρε δὴ, τί τούτῳ πέπρακται παρὰ ταῦτα, καὶ τί
 τῷ Φιλοκράτει, θεάσασθε· παράλληλα γὰρ ἔσται φανε-

¹ Deest ὑγιᾶς·

² πάντα ἀκολούθως ἂν
⁴ ἡβουλόμην

³ ὠφελείας εἶχε

νά'. Δεινὸν οὖν ἦν] SOR. δεινὸν οὖν ἂν ἦν,
 fuisset. MARKLAND.

ἰδίᾳ] Sic ordina: πλανᾶσθαι ἐκεῖσε ἰδίᾳ
 ἐξομοσάμενον (S. τὴν πρεσβείαν) οὐ πάνυ
 καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν. Et post [v. 18.]
 ὥστε χρήματα δίδόναι ὑπὲρ τῆς πρὸς ὑμᾶς
 φιλοτιμίας, ὄρων ἑτέρους λαμβάνοντας. Et
 [v. 3. p. seq.] ἐπεχείρησαν, ab ἐπιχειρέω.
 WOLF.

Οὐ πάνυ] Satius cum Aug. Cod. ἰδίᾳ δ'
 ἐξομοσάμενον οὐτ' αὖ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς
 κ. τ. λ. TAYLOR.

Παρὰ ταύτην κ. τ. λ.] Lege cum Aug.
 et Harl. παρ' αὐτὴν τὴν ἀποδημίαν. Il-
 lud τὴν etiam in Ald. Benenat. et Lind.
 IDEM.

Περιῆσαν οὗτοί μου] F. περιῆσαν ἂν. Lo-
 quitur ex opinione sua. Frustra, inquit,
 opinor, suscepissem hanc tertiam lega-
 tionem: nam isti, utpote plures, περιῆσαν
 ἂν μου, superiores me fuissent. MARK-
 LAND.

Ἄλλ' οἶμαί περιῆσαν οὗτοί μου] At credo
 isti prastantiores se, quam ipse me prae-
 bui. at isti credo in ea re me superaverunt. Ita
 enim et Latinis Credo alicubi ironicon
 est, sicut Græcis οἶμαι. Cicero de natura
 Deorum, de latronibus et sacrilegis lo-
 quens, "Credo aut hos mortis timor ter-
 ret, aut hos religionis." Ex edit. HERVAG.

νβ'. Παράλληλα] Ἄντιτιθέμενα ἀλλήλοις,
 καὶ συγκρινόμενα. Schol. Cod. Augustani.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

νγ'. Οἷοις μὲν τοίνυν κακοῖς καὶ πράγμασι κατὰ τὴν ἀποδημίαν ἀπασαν ¹ συνεσχόμεν, ἐωράκατε. τί γὰρ αὐτοὺς οἶεσθε ἐκεῖ ² ποιεῖν, ἐγγυς ³ ὄντας τοῦ διδόντος, ὅθ' ὑμῶν ὀρώντων τῶν καὶ τιμῆσαι κυρίων ὄντων καὶ τούναντίου κολάσαι, τοιαῦτα ποιούσι; συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπαρχῆς, ἵνα ὅσα ὑμῖν ὑπεσχόμεν ἀρχόμενος τοῦ λόγου, δείξω πεποιηκώς. ἐπέδειξα οὐδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα, ἀλλὰ φενακίσαντα ὑμᾶς, μάρτυσι τοῖς γε- 397 γενημένοις αὐτοῖς, οὐ λόγοις χρώμενος· ἐπέδειξα αἴτιον γεγενημένου τοῦ μὴ θέλειν ὑμᾶς ἀκούειν ἐμοῦ τᾶληθῆ, ταῖς ὑποσχέσεσι, καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τούτου ⁴ καταληφθέντας τότε, πάντα τᾶναντία συμβουλεύσαντα, ἢ ἔδει, καὶ τῇ μὲν τῶν συμμάχων ἀντειπόντα εἰρήνη, τῇ δὲ Φιλοκράτους συναγορεύσαντα· τοὺς χρόνους κατατρίψαντα, ἵνα μηδ' εἰ βούλησθε, δύναισθε ἐξελθεῖν εἰς Φωκέας· καὶ ἄλλα ἐπὶ τῆς ἀποδημίας πολλὰ καὶ δεινὰ εἰργασμένον· προδωκότα ⁵ πάντα· πεπρακότα· δῶρα ἔχοντα· οὐδὲν ἐλλειπότα μοχθηρίας. οὐκοῦν ταῦτα ὑπεσχόμεν ἐν ἀρχῇ, ⁶ ταῦτα ἐπέδειξα.

νδ'. Ὁρᾶτε τοίνυν τὰ μετὰ ταῦτα· ἀπλοῦς γὰρ ἐστὶν ὁ μέλλων λόγος οὗτος πρὸς ὑμᾶς ἤδη. ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων· φαίνεται δ' οὗτος πάντα τᾶναντία τοῖς νόμοις, τοῖς ψηφίσμασι, τοῖς δικαίοις, πεπρεσβευκώς· οὐκοῦν ἐαλωκέναι προσήκει, παρά γε νοῦν ἔχουσι δικασταῖς. εἰ γὰρ ἄλλο μηδὲν ἠδίκηει, δύο τῶν πεπραγμένων ἔσθ' ⁷ ἱκανὰ αὐτὸν ἀποκτεῖναι. οὐ γὰρ μόνον Φωκέας, ἀλλὰ καὶ Θράκην προδέδωκε Φιλίππῳ. καὶ τοὶ δύο χρησιμωτέρους τόπους τῆς οἰκουμένης οὐδ' ἂν εἰς ἐπι-

¹ συνεσχόμεν² ποιεῖν ἐκεῖ³ ὄντος⁴ προκαταληφθέντας⁵ πάντα καὶ πεπρακότα,⁶ ταῦτα *καὶ ἐπέδειξα⁷ ἱκανά ἐστίν

runt. IDEM.

νγ'. Οἷοις] Apparet, legatos aspere Demostheni respondisse. WOLF.

Τοιαῦτα ποιούσι] Wolfius, ista designent: Potius, ita faciant. JURIN.

Ἴνα — δείξω πεποιηκώς] Elegans Græcismus, φαίνομαι πεποιηκώς, etsi δείξω

ἐμαυτὸν πεποιηκόςτα crebrius est. Latine dicendum esset, ἐμαυτὸν πεποιηκέναι. Multa enim Græcorum verba feruntur in Nominativum, aut Accusativum Participii, ubi Latini Accusativum cum Infinitivo ponunt. WOLF.

Καταληφθέντας] Vid. Var. Lect.

δείξαι τῇ πόλει, κατὰ μὲν γῆν, Πυλῶν, ἐκ θαλάττης δὲ, τοῦ Ἑλλησπόντου· ἀ συναμφοτέρα οὗτοι πεπρακάσιν αἰσχυρῶς, καὶ καθ' ὑμῶν ἐγκεχειρίκασιν Φιλίππῳ. τοῦτο τοίνυν αὐτὸ ἀνευ τῶν ἄλλων, ἡλίκον ἐστὶν ἀδίκημα, τὸ Θράκην καὶ τὰ τείχη προέσθαι; ¹ μυρία δ' ἂν εἴη λέγειν, καὶ ὅσοι 398 διὰ ταῦτα ἀπολώλασιν παρ' ὑμῖν, οἱ ² δὲ ὅτι χρήματα πάμπολλα ὠφλήκασιν, οὐ χαλεπὸν δεῖξαι. Ἐργόφιλος, Κηφισόδοτος, Τιμόμαχος, ³ τὸ παλαιὸν ποτε, Ἐργοκλῆς, Διονύσιος, ἄλλοι, οὓς ὀλίγου δέω σύμπαντας εἰπεῖν, ἐλάττω τὴν πόλιν βεβλαφέναι τούτου. ἀλλ' ἔτι γὰρ τότε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε ὑμεῖς, καὶ προεωρᾶσθε· νῦν δ' ὅ, τι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ὑμᾶς ἐνοχλῆ, καὶ παρὸν λυπῆ, παρορᾶτε. εἶτα τὴν ἄλλως ἐνταῦθα ψηφίζεσθε, ἀποδοῦναι ⁴ μὲν καὶ Κερσοβλέπτῃ τὸν Φίλιππον τοὺς ὄρκους, μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτυόσιν, ἐπανορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. καὶ τοι τούτων οὐδενὸς ἂν τῶν ψηφισμάτων ἔδει, εἰ πλεῖν οὗτος ἤθελε, καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν· νῦν δ' ἂ μὲν ἦν πλεύσασιν σῶσαι, βαδίζειν κελεύων, ἀπολώλεκεν, ἃ δ' εἰποῦσι τὰ ληθῆ, ψευδόμενος.

νέ. Ἀγανακτήσει τοίνυν αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, εἰ μόνος τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων, λόγων εὐθύνας ὑφέξει. ἐγὼ δ', ὅτι μὲν πάντες ἂν ⁵ εἰκότως ὦν λέγουσι δίκην ὑπέχοιεν, εἴπερ ἔπ' ἀργυρίῳ τί λέγοιεν, παραλείψω·

¹ *μυρία ἂν² δὲ χρήματα³ τοπαλαιόν⁴ μὲν] δὲ⁵ εἰκότως ἂν

νδ. Μυρία] Non bene conveniunt, μυρία ἂν εἴη λέγειν—ὅσοι κ. τ. λ. Tum supervacanea sunt illa in fine periodi, οὐ χαλεπὸν δεῖξαι. Neque interea bene opponuntur, καὶ ὅσοι — οἱ δὲ — ubi Cod. Lind. ὡς δὲ χρήματα — Quod Harl. habet, pro nihilo est, εἰ δὲ χρήματα κ. τ. λ. Locus certe præfractus et mendosus. TAYLOR.

Μυρία—καὶ ὅσοι] Est constructio iusitata, sed intelligitur quid velit orator. AUGER.

Ἐργοκλῆς] Vid. Cl. Valesium ad Harpocr. in hac voce. TAYLOR.

Εἶτα τὴν ἄλλως ἐνταῦθα ψηφίζεσθε] Effectus negligentiae et cessationis hic describitur. WOLF.

Ἀποδοῦναι μὲν] Vid. Var. Lect.

Βαδίζειν] Ire pedibus. Cæterum in hac phrasi ea repetere quæ subaudiuntur, non difficile est. AUGER.

Κελεύων] Κωλύων nonnullis placere vi-

deo; et meo exemplari, nescio a qua manu, adhæsit. Sed certe præter rem, ut præter membranas. Opponuntur voces πλεύσασιν et βαδίζειν. Quæ potuissent conservari, si navibus essent profecti, ea omnia perdidit, dum effecit, ut pedibus iter facerent. Nihil certius. Vide, quod ad historiam attinet hujus rei, §. μς'. ante med. et demum §. μζ'. ad init. Opponuntur sæpe hæc dæ locutiones. Ita §. μη'. a med. τὴν καῦτα οὐτ' ἐπιείγεσθαι βαδίζουσιν, οὐτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆει. Atque ita bis laudat hunc locum Hermogenes de Invent. Tom. IV. p. 180. 181. TAYLOR.

Ἀπολώλεκεν] Lege, ut Regii α. δ. ἀπολώλεκεν οὗτος. Æschines sc. Ita Hermogenes loco nuper laudato: νῦν δ' ἂ μὲν πλεύσασιν ἦν σῶσαι, βαδίζειν κελεύων, ἀπολώλεκεν οὗτος· ἃ δ' εἰποῦσι τὰ ληθῆ, ψευδόμενος. IDEM.

ἀλλ' ἐκεῖνο λέγω. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε, μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσησθε, ἀλλ' εἰσάσατε, συγγνώμην ἔχετε· εἰ δὲ πρεσβευτῆς ὢν, ἐπὶ χρήμασιν ἐξέπιπτε δὲ ἐξηπάτηκεν ὑμᾶς, μὴ ἀφήτε, μὴ δ' ἀνάσχησθε, ὡς οὐ δεῖ δίκην ὢν εἶπεν ὑποσχεῖν. τίνος γὰρ ἄλλου δεῖ δίκην παρὰ πρέσβεων, ἢ λόγων λαμβάνειν; εἰσὶ γὰρ οἱ πρέσβεις, οὐ τριήρων, οὐδὲ τόπων, οὐδὲ ὀπλιτῶν, οὐδ' ¹ ἀκροπόλεως κύριοι. οὐδεὶς γὰρ πρέσβεσι ταῦτα ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. τοὺς μὲν οὖν χρόνους, εἰ μὲν μὴ προανεῖλε τῆς πόλεως, οὐκ ἀδικεῖ, εἰ δ' ἀνεῖλεν, ἠδίκηκε· 399 τοὺς δὲ λόγους, εἰ μὲν ἀληθεῖς ἀπήγγελλεν, ἢ συμφέροντας, ἀποφευγέτω, εἰ δὲ καὶ ψευδεῖς, καὶ μισθοῦ, καὶ ἀσυμφόρους, ἀλισκέσθω. οὐδὲν γὰρ ἔσθ' ὅ, τι μεῖζον ἂν ὑμᾶς ἀδικήσειέ τις, ἢ ψευδῆ λέγων. οἷς γὰρ ἐστὶν ἐν λόγοις ἢ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλῶς ἐστὶ πολιτεύεσθαι; εἰ δὲ δὴ καὶ πρὸς ἅ τοῖς ἐχθροῖς συμφέρει, δῶρά τις λαμβάνων λέγη, πῶς οὐχὶ καὶ ² κινδυνεύσετε; οὐδέ γε τοὺς χρόνους ἴσον ἔστ' ἀδίκημα ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννου παρελέσθαι, καὶ ὑμῶν· οὐδ' ὀλίγου γε δεῖ. ἐν ἐκείναις γὰρ, οἷμαι, ταῖς πολιτείαις, πάντα ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίνεται· ὑμῖν δὲ, πρῶτον μὲν περὶ πάντων, τὴν βουλήν ἀκοῦσαι καὶ προβουλεῦσαι δεῖ· καὶ τοῦθ', ὅταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προσγεγραμμένον, οὐκ αἰεὶ· εἴτ' ἐκκλησίαν ποιῆ-

¹ ἀκροπόλεων

² κινδυνεύσεται

νέ. Ἰδιώτης ὢν] Vertit Wolfius, ut homo rerum imperitus. At si animum advertisset, opponi inter se verba ἰδιώτης et πρεσβευτῆς, transtulisset, privatus cum esset, vel, cum nullo publico munere fungeretur. JURIN.

Ἀκριβολογήσησθε] Ἀκριβολογήσασθε Lambin. ἀκριβῶς λογήσησθε, vel λογίσασθε plurimi Codd. Quod rectius fortasse in Aug. et Ital. rationem habet Scholii et Interpretationis. TAYLOR.

Μηδ' ἀνάσχησθε, ὡς] F. addendum: μηδὲ ἀνάσχησθε λέγοντος, ὡς — WOLF. Legendum puto: μηδ' ἀνάσχησθε λέγοντος, ὡς οὐ δεῖ. JURIN. Ita Lambinus restituit quoque. TAYLOR.

Κύριοι] Distinguendum — οὐδ' ἀκροπόλεως κύριοι· οὐδεὶς γὰρ πρέσβεσι ταῦτα ἐγχειρίζει· ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. MARKLAND.

Μὴ ἀληθῆ.] Γρ. εἰ μὴ Marg. Altemp. Sed recte se habent vulgata. Ἄν, id est

εἰ; ut solet dici. TAYLOR.

Πρὸς] Adverbialiter, praterea, insuper. AUGER.

Οὐδέ γε τοὺς χρόνους κ. τ. λ.] Neque vero par est delictum in Oligarchia, aut regno, rerum gerendarum occasiones eximere, et in vestra civitate quæ Democratia regitur. neque prope hoc crimen ab illo abest, neque parum inter hoc et illud interest. ubi negatio quidem vim suam servat, quæ in illo superiore ornatus tantum causa ponitur atque idiomatis. Ex edit. HERVAG.

Ἵμῖν] Forte παρ' ἡμῖν δὲ — WOLF.

Ὅταν ἢ — προσγεγραμμένον] S. τῷ νόμῳ, ut opinor. Videtur esse clausula de Senatu habendo de Caduceatoribus et Legatis. IDEM.

Προγεγραμμένον] F. Προγεγραμμένον, præscriptum. MARKLAND. Lege τοῦθ', ὅταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προσγεγραμμένον. Vid. Vales. ad Harpocrat. v. Κυ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ὄνομα, τὸ ἄχρι κόρου, παρελήλυθ' ἐκεῖνος φενακίζων ὑμᾶς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

νζ'. Οὕτω τοίνυν αἰσχροῖς, καὶ πολλὰ, καὶ πάντα καθ' ὑμῶν πεπρεσβευκῶς, περιῶν λέγει, τί δ' ἂν εἴποι τις περὶ Δημοσθένους, ὃς τῶν συμπρέσβειων κατηγορεῖ; νῆ Δία, εἴτε βούλομαί γε, εἴτε μή· παρ' ὅλην μὲν τὴν ἀποδημίαν ὑπὸ σοῦ τοιαῦτα ἐπιβεβουλευμένος, ¹ δυοῖν δὲ αἰρέσεων οὐσῶν μοι νυνὶ, ἢ τοιούτων ὄντων τῶν πεπραγμένων, δοκεῖν κοινωνεῖν ὑμῖν, ἢ κατηγορεῖν, ἐγὼ δ' οὐδὲ συμπεπρεσβευκῆναι φημί σοι, πρεσβεύειν μέντοι, σὲ μὲν πολλὰ καὶ δεινὰ, ἑμαυτὸν δ' ὑπὲρ τούτων τὰ βέλτιστα. ἀλλὰ Φιλοκράτης σοι συμπεπρέσβευκε, καὶ κείνῳ σὺ καὶ Φρύνων. ὑμεῖς γὰρ ταῦτα ἐπράττετε, καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρесе. ποῦ δ'

¹ δυεῖν δ' αἰρέσεως οὔσης μοι

ὑμᾶς] *Ut intelligatis Æschinem in impostura vobis factitanda, etiam verbum illud, quod frigide et scurriliter dici solet, ad satietatem usque, exuperasse. Sic enim interpretandum arbitror, τὸ ψυχρὸν hoc loco. Unde ψυχρόλογοι dicuntur, qui ineptis et fatilibus, et absurdis verbis uti solent. Et ψυχρολογεῖν verbum, frigida verba ineptaque et scurrilia fundere. Sic Cicero in Brut. "Quare tibicen dixerit discipulo sane frigenti ad populum, mihi cane et Musis," frigenti dixit, οὐκ εὐδοκιμοῦντι, ἀποτυγχάνοντι, ψυχρῶς ἔχοντι. Idem Demosth. [§. οζ'.] περὶ Στεφάνου. καί μου, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεμίαν ψυχρότητα καταγῶ μηδεῖς, nullus ita hoc quod dicturus sum excipiat ut frigidum et absurdum. Ex edit. HERVAG. Interpres Etruscus. Accioche veggiate, che questa promessa fredda, la quale hoggi ci è venuta a noia, egli no ce l'ha osservata, ingannandoci. TAYLOR.*

Τὸ ψυχρὸν] *Qu. τῶ ψυχρῶ τούτῳ ὄνοματι, τῶ, ἄχρι κόρου, παρελήλυθ' etc. Ista, ἄχρι κόρου, videntur esse verba Philippi ex Epistolis ejus desumpta, in quibus promiserat, se satisfacturum esse Atheniensibus ἄχρι κόρου, usque ad satietatem. Ἐκεῖνος est Philippus. MARKL.*

ΕΠΙΣΤΟΛΗ] ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ut excudebat Benenatus, atque ut promisit Demosthenes. pag. 279. v. 13. Ita denique Codd. Aug et Ital. TAYLOR.

νζ'. Καὶ πολλὰ] *Quid hoc? καὶ πολλὰ, καὶ πάντα. Necessè est, ut sit aliquid hujusmodi: οὕτω τοίνυν αἰσχροῖς, καὶ δεινὰ, πάν-*

τα καθ' ὑμῶν πεπρεσβευκῶς. IDEM.

Τί δ' ἂν εἴποι τις περὶ Δημοσθένους] *Quid autem de Demosthene dicere quisquam digne poterit, qui legationis socium accusare non veatur? prorsus quidem ipse, seu velim, seu nolim. quippe per totam illam legationem insidiis hujusmodi a te petitus. vel sic, Accuso ego vero sive velim, sive nolim. qui in ea legatione perpetuis a te insidiis petitus sim. est enim anthypophoris accommodata hæc vox νῆ Δία, ita ut responsioni congruat, ut περὶ Στεφάνου etiam dictum est. addita quoque γὰρ particula, ἀνθυποφορικὸν est, ut at et at enim Latine, et interrogationibus convenit, ut in eadem hac Oratione, [§. οθ'. in fin.] νῆ Δί' οἱ νέοι γὰρ ἡμῶν δι' ἐκείνων ἔσονται ἀγῶνα βελτίους· οὐκ οὖν καὶ διὰ τόνδε οἱ πολιτευόμενοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει. At enim juvenes nostri ob illud judicium, illamque animadversionem, ad frugem morum meliorem redigentur. atqui et ab hoc quoque magistratus emendabuntur, quorum sub manu reipublicæ summa periclitatur. Ex edit. HERVAG.*

Παρ' ὅλην μὲν τὴν] *Videtur deesse γὰρ post μὲν. MARKLAND.*

Ἐγὼ δ'] *F. ἔγωγ' IDEM. Pungit Wolfius post κατηγορεῖν. Deinde procedit: Ἐγὼ δ' οὐδὲ κ. τ. λ. TAYLOR.*

Ταῦτα ἐπράττετε] *An ταῦτα, eadem? Infra §. ξδ'. in init. MARKLAND. Ὑμεῖς γὰρ ταῦτα ἐπράττετε, καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρесе. Codd. Ital. TAYLOR.*

Καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρесе] *Lege.*

ἄλλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ταῦτα γὰρ τραγωδεῖ
περιϊών· ὡσπερ οὐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδό-
τας, ἀλλὰ τοὺς τὰ δίκαια ποιοῦντας. ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι πάντες
οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἐκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν
ἀλλήλοις, καὶ συσπένδουσι, καὶ οὐ διὰ τοῦτο οἱ χρηστοὶ
τοὺς πονηροὺς μιμοῦνται, ἀλλ' ἐὰν ἀδικοῦντα λάβωσί τινα
¹ αὐτῶν, τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δηλοῦσι. καὶ ἡ ² βουλὴ τὰ
αὐτὰ ταῦτα εἰσιτήρια ἔθυσε, συνειστιάθη· σπονδῶν, ἱερῶν
³ ἐκοινώνησαν οἱ στρατηγοὶ, σχεδὸν, ὡς εἰπεῖν, αἱ ἀρχαὶ
πᾶσαι. ἄρ' οὖν διὰ ταῦτα τοῖς ἀδικοῦσιν ¹ αὐτῶν ἔδωκαν
ἀδειαν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Λέων Τιμαγόρου κατηγόρει,
401 συμπεπρεσβευκῶς τέτταρα ἔτη· Εὐβουλος Θάρρῆκος, καὶ
Σμικύθου, συσσειτηκῶς· Κόνων ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, Ἀδει-
μάντου συστρατηγήσας. πρότεροι οὖν τοὺς ἄλας, καὶ τὰς
σπονδὰς παρέβαινον, Αἰσχίῃ; οἱ προδιδόντες, ⁴ καὶ παρα-
πρεσβεύοντες, καὶ οἱ δωροδοκοῦντες, ἢ οἱ κατηγοροῦντες; οἱ

¹ αὐτῶν² βουλὴ δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα. εἰσιτ.³ ἐκοινώνησεν. οἱ⁴ καὶ οἱ παραπρ.

WOLF. Legebatur enim insulse : καὶ
ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ταῦτα ἤρσκει. TAY-
LOR.

Εἰσιτήρια] Locum hunc confer cum iis,
quæ habet Suidas. Εἰσιτήρια, ἡμέρα ἐορ-
τῆς, ἐν ἣ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες προϊᾶσιν,
οὕτως ἐκαλεῖτο. Ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρῶ-
την τοῦ ἔτους Ἀθηναῖοι νενομίκασι. Δημο-
σθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας· Ἡ
βουλὴ τὰ εἰσιτήρια ἔθυσεν. Συνειστιάθησαν
δὲ καὶ τῶν ἐκοινώνησαν οἱ στρατηγοὶ, καὶ σχε-
δὸν εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι. Emendandus
est ex textu Demosthenis. Nescio, unde
arripuerit hanc glossam Suidas, certe non
verbis mendosiorē, quam re et doctrina
insinceram. Quanto rectius alii, ut Ul-
pianus ad Midianam, interpretantur de
Sacris, quæ Senatus facit, religione anti-
qua, antequam consilium caperetur, et
cœptum esset agi. Vid. doctissimum
Valesium ad Harpocrat. pag. 343. et in
Excerptis Peiresc. pag. 90. Pholii Lexic.
MS. Casanbon. ad Theophrast. Charact.
p. 153. H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. I.
col. 1138. et Petitum denique ad LL.
Attic. pag. 275. IDEM.

Ταῦτα εἰσιτήρια] Ταῦτα delerem ut in-
utile, nisi significant, hæc quæ hodie vigent.
Per τὰ εἰσιτήρια alii intelligunt, dies festi,
primus anni dies in quo omnes magistra-

tus apparebant; alii, sacra quædam anti-
qua, quæ Senatus faciebat, antequam con-
siliū caperetur et cœptum esset agi.

AUGER.

Συσσειτηκῶς] Συσσειτηκῶτα pro sodali
dixit, vel contubernali. Utrumque enim
significat, ut apud Platonem in Sympos.
καὶ μετὰ ταῦτα στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτί-
δαιαν ἐγένετο, καὶ συνεσιτοῦμεν ἐκεῖ. παρὰ τὸ
συσσιτεῖν, in contubernio esse, sodalitate
uti, et συσσίτιον, sodalitas. Ex edit.
HERVAG.

Συσσειτευκῶς] [Ut Ald.] Σιτεύειν est
saginare, ut σιτευτὸς μῦσχος. Α σιτεῖν
vero fit συσσιτεῖν, unde συσσίτια. Quare
cum Feliciano lego συσσειτηκῶς.
WOLF.

Συσσειτευκῶς] Id est συμπρυτανεύσας.
Nam, ut dixit supra, οἱ πρυτάνεις θύουσιν
ἐκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις.
PALMER.

Συσσειτηκῶς] Est Lectio omnium fere
Codd. a συσσιτέω. Nam Σιτεύω, alia plane
res est. TAYLOR.

Οἱ δωροδοκοῦντες.] Delendum οἱ. MARK-
LAND. E contra Aldus ingeminavit articu-
lum, οἱ προδιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες,
καὶ οἱ δωροδοκοῦντες. TAYLOR. Paulus
nempe medium articulum omisit. unde
nata est illa dubitatio. REISK.

ἀδικοῦντες δηλονότι τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος σπονδάς, ὡσπερ σὺ, καὶ οὐ μόνου τὰς ἰδίας.

νή. Ἴνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι οὐ μόνον τῶν δημοσίων¹ ποτὲ ἐληλυθότων ὡς Φίλιππον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων, καὶ πάντων, οὗτοι φαυλότατοι καὶ πονηρότατοι γεγονάσιν, μικρὸν ἀκούσατέ μου ἔξω τί τῆς πρεσβείας ταυτησί. ἐπειδὴ γὰρ εἶλεν Ὀλυνθον Φίλιππος, Ὀλύμπια ἐποίησεν εἰς δὲ τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν, πάντας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν. ἐστιῶν δ' αὐτοῦς, καὶ στεφανῶν τοὺς νενικηκότας, ἤρετο Σάτυρον τουτονί, τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν, τί δὴ μόνος οὐδὲν ἐπαγγέλλεται; ἢ τίνα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν,² ἢ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακῶς εἶη; εἰπεῖν³ δέ φασι τὸν Σάτυρον, ὅτι, ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ὧν ἐν χρεῖα τυγχάνει· ἀ δ' ἂν αὐτὸς ἐπαγγείλαιτο ἠδέως, ῥᾶστα μὲν ἐστὶ Φιλίππῳ δοῦναι, καὶ χαρίσασθαι πάντων, δε-

¹ πρόποτε

² ἢ τίνα πρὸς

³ δὴ

Δηλονότι] Punge leviter post istam vocem. Et rem ita concipias mecum. Scilicet. Πότεροι παραβαίνουσι; — οἱ ἀδικοῦντες δηλονότι. Et quid παραβαίνουσι? nimirum τὰς ὅλης γε κ. τ. λ. TAYLOR.

νή. [Ἐστιῶν κ. τ. λ.] Pulcherrima sane Historia, et digna, quæ Demosthenis oratione posteritati consecraretur. Attigit etiam Libanius Declam. XIV. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ποιῆσαι τι παραπλήσιον. ἀφεῖναι γὰρ αὐτὰς Σατύρῳ τῷ τῆς Κωμωδίας ὑποκριτῇ. Geminam plane adjungo ex Scriptore incerto apud Suidam, v. Ἐπαγγέλλει. Ὁ δὲ Εἰσιλέως φιλοφρόνως δέχεται αὐτὸν, καὶ κελεύει θαρρῆναι, καὶ εἴ τι θέλει ἐπαγγέλλειν (id erat αἰτεῖσθαι, aliquid postulare, ut hic) ὁ δὲ δεῖται ὑπὲρ Μονάτου τοῦ Πραάτου, ὃς ἦν λ. ἔτη ἐν σκότῳ καθαιρεγμένος. Ad Harpocr. et Suid. v. Ὅτι ξένους κ. τ. λ. Apud hunc in v. Φωκίων, legitur ex arcana historia, quod sequitur: Ὁ δὲ περὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἕνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνα τινὲς ἀναφέρουσι. Καὶ φασι, ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε, καὶ ἐξέδωκε. Postremo adjungam Hermogenem in aureo libello περὶ μεθόδου δεινότητος: Cap. Περὶ Ἀντιθέτου. Τοῦτο δὲ τὸ ἀντίθετον ὁ Δημοσθένης ἐποίησε κακῶδες, τὸ μὲν πρᾶγμα ἀληθὲς λαμβάνων, τὸ δὲ ἀντικείμενον, ψευδὲς ὢν. ὡς ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας εἰσάγει συμπόσιον Φιλίππου, καὶ τῶν Ὀλύμπια νενικηκότων, καὶ διάλογον Σατύρου τοῦ κωμικοῦ ὑπο-

κριτοῦ. οὕτω δὲ ψυχαγωγεῖ τοὺς ἀκούοντας, ὥστε οἶεσθαι ἐν συμπόσιῳ εἶναι. Εἶτα ἀντιτίθησι συμπόσιον ἕτερον ὡς γενόμενον Αἰσχίνῃ, ψευδόμενος, μηδέποτε γενόμενον. ἵνα ἐψυχαγωγημένοι διὰ τῶν προτέρων λόγων οἱ δικασταὶ πιστεύωσι καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις, ὡς ὁμοίως ἀληθεῖσι. Quod cum historiolum hanc plurimi attigerunt, alii de humanitate Philippi solliciti, alii artificium admirati Demosthenis, ideo tamen præ cæteris Hermogenem adductum esse volui, ut lectionem illam v. 7. Ὀλύμπια simul stabiliret. Philippus sc. ob partam victoriam lætabundus, et res Olynthi prospere gestas, convivio excepit, ut narrat iste Scriptor, eos, qui nuper Olympia vicerunt. Et percommode sane accidit, ut Olympia celebrarentur eodem anno, quo Philippus Olynthum obsidione cepit, sc. Olymp. CVIII. 1. Minus igitur necessaria est, elegantissima licet, conjectura viri nunquam satis laudandi, qui pro Ὀλύμπια, Ὀλύνθια, ludos ob captam Olynthum, reponit. IDEM.

Στεφανῶν] Locum hunc adducit et explicat Harpocr. in v. Στεφανῶν τοὺς νενικ. IDEM.

Ἐπαγγέλλεται] Harpocr. v. Ἐπαγγελία consulatur, item Ulpianus ad hanc vocem, et quæ Ego produxi ad initium Orationis. Cod. Aug. scholion conservavit, sc. Ἐπαγγέλλεται] αἰτεῖ. IDEM.

Ἐνεωρακῶς] Simplicius et rectius, ἰωρακῶς, ut plurimi. IDEM.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ναῖκα, εὐπρεπῆ μὲν, ἔλευθεραν δὲ καὶ σώφρονα, ὡς τὸ τέλος ἐδήλωσε. ταύτην, τὸ μὲν πρῶτον, οὕτωςί πίνειν ἠνάγκαζον ἡσυχῆ, καὶ τρώγειν οὗτοι, μοι δοκεῖν, ὡς διηγείτο Ἰατροκλῆς ἐμοὶ τῆ ὑστεραία· ὡς δὲ προήει τὸ πρᾶγμα, καὶ διεθερμαίνοντο, κατακλίνεσθαι, καί τι καὶ ἄδειν ἐκέλευον. ἀδημονούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτε ἐθελούσης, οὔτε ἐπισταμένης, ὕβριν τὸ πρᾶγμα ἔφασαν, οὕτωςί καὶ ὁ Φρύνων, καὶ οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι, τῶν θεοῖς ¹ ἐχθρῶν τε, καὶ ἀλιτηρίων Ὀλυμπίων αἰχμάλωτον οὔσαν, τρυφᾶν. καὶ, κάλει παιῖδα, καὶ ἰμάντα ² τίς φερέτω. ἦκεν οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα. καὶ πεπωκότων, οἶμαι, καὶ μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων, εἰπούσης τι, καὶ ³ διακρουσάσης ἐκείνης, περιρρήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης, ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς. ἔξω δ' αὐτῆς οὔσα ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ ⁴ πρᾶγματος ἡ γυνή,

¹ ἐχθρῶν, τῶν ἀλιτηρίων² τίς³ διακρουσάσης⁴ τραύματος

Victorius XIV. Var. Lect. 14. Non pœnitebit elegantem istum Criticam consilere. IDEM.

Οὕτωςί πίνειν] Lege. [Nam Ald. οὕτωςί.] Et infra v. 11. καὶ μιανῶν ὄντων, ut referatur ad Phrynonem et Æschinē. Sin placet μικρῶν, significat ebrios facile concitari. WOLF.

Οὕτωςί] Indifferenter, nullo consilio, sine dolo, ὡς ἔτυχεν. Vid. Not. ad Midianam, 553. 13. Ed. Reisk. H. Steph. Conformité du lang. Franc. avec le Grec. p. 86. D. Chrysostom. ad Ioan. IV. 6. TAYLOR.

Μοι δοκεῖν] Otiosum mihi videtur et delendum. AUGER.

Ἀδημονούσης] Consule Ulpianum ad loc. item Maussaci not. ad Harpocrat. p. 16. TAYLOR.

Πεπωκότων] Et cum isti, puto, bibissent, et cum leves causæ ipsos excitarent. AUGER.

Μιανῶν] Μιανῶν cum Wolfio, quod jam vidimus, habent etiam marg. Benenati, et Bodl. Videamus Interpretem Etruscum: E quantunque fosse leggiere la cagione che gli moveva ad ira, nondimeno perche eglino haveano bevuto, poscia che ella hebbe detto non so che, e che hebbe pianto —Hoc cum secundis curis Wolfii atque ejus interpretatione consentit. Et credo ad sensum Auctoris pertinere. Interea, si bene se habeat illa versio Italica, leves illæ causæ, quæ stomachum movebant temulentis illis et petulantibus, erant, quod Mulier infelix præ impatientia aliquid in-

consulto dixerit, et suam fortunam sit conquesta. Fuērint igitur quæ effutiverit hujusmodi, qualia comminiscabatur Ulpianus: “Hæccine ab Atheniensibus perpetior! Immo cum Scythis dego, non cum legatis istius Urbis, quæ humanitatis laude semper florebat.” Hinc illæ Iræ. Pergo. Immo non dixit solummodo, sed illacrymavit. Quid? an illud quoque bilem moverit? An Lacrymæ? Expectaret Lector: Dixit aliquid, quod animos hominum perculit, quod offensionem ferre videbatur. Anne hoc εἰπούσης τι καὶ διακρουσάσης ἐκείνης, ut in uno exemplari Reg. η. scribitur? TAYLOR.

Περιρρήξας] Locum hunc citat σχ. Aristoph. Acharn. 319. IDEM.

Πολλάς] Πληγὰς sc. Ellipsis est singularis, sed non infrequens. Hinc pendet Jocularē istud Phrynes scorti non incelebris: Μαστιγίου δὲ τινος μειρακιευομένου πρὸς αὐτήν, καὶ φαιμένου πολλαῖς συμπεπλήχθαι, καθ' ὑπόκρισιν ἐσκυθρώπασεν· ἐπερωτήσαντος δὲ τὴν αἰτίαν, ὀργίζομαί σοι, εἶπεν, ὅτι πολλάς ἔχεις. Athen. l. 13. p. m. 289. Cæterum de hoc loco vide Suid. v. Φοινικίδα. et T. Magist. v. Ξαίνω: ubi dedit, Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, immemor orationis, ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς. IDEM.

Ἐξω δ' αὐτῆς οὔσα] Pro mente alienata dixit, et velut ἑαυτῆς ἐξισταμένη. Quod autem sequitur καὶ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει, καὶ εἰ μὴ ἐκεῖνος ἀφείλετο, ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη, &c. id est, Hujus super mensam et vinum petulantia. id enim παροίνεσθαι

ἀναπηδήσασα, προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ,
καὶ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπειν· καὶ, εἰ μὴ ἐκεῖνος¹ ἀφείλετο
ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη. καὶ γὰρ ἡ παροινία τοῦ κα-
θάρματος τουτουῖ, δεινὴ. καὶ περὶ ταύτης τῆς ἀνθρώπου, καὶ
ἐν Ἀρκαδίᾳ λόγος ἦν ἐν τοῖς μυρίοις, καὶ Διόφαντος ἐν ὑμῖν
ἀπήγγειλεν, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω, καὶ κατὰ
Θετταλίαν πολὺς λόγος, καὶ πανταχοῦ. καὶ τοιαῦτα συν-
ειδῶς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτος, τολμήσει
βλέπειν εἰς ὑμᾶς; καὶ τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα
δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ; ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγο-
μαι. οὐκ ἴσασιν οὗτοι, τὸ μὲν ἐξαρχῆς τὰς βίβλους ἀνα-
γινώσκοντά σε τῇ μητρὶ τελούσῃ; καὶ παῖδα ὄντα ἐν θιά-
σοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον; μετὰ ταῦτα
δὲ ταῖς ἀρχαῖς ὑπογραμματεύοντα, καὶ² δυοῖν ἢ τριῶν
δραχμῶν πονηρὸν ὄντα; τὰ τελευταῖα δὲ, ἔναγχος ἐν χορη-
γίοις ἀλλοτρίοις ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρα-
τρεφόμενον; ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον; ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὄγε
βεβιωμένος σοι, ³ τοιοῦτος φαίνεται. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ⁴ ἐξου-
σίας· οὗτος ἄλλον ἔκρινε παρ' ὑμῖν ἐπὶ πορνείᾳ. ἀλλὰ μὴ
πω ταῦτα· ἀλλὰ τὰς μαρτυρίας μοι λέγε πρῶτον ταυ-
τασί.

404

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ξ'. Τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων ὄντων, ὧ ἄνδρες δικα-

¹ ἀφείλετο αὐτήν, καὶ ἀπώλετ'² δυεῖν³ τοιοῦτος ὧν φαίνεται⁴ ἐξουσίας!

vocant Græci, quod nos bacchari et de-
bacchari, hoc est, per vinum et petulan-
tiam injuria et probro afficere. Ex edit.
HERVAG.

Ἀφείλετο] Plenius in membranis: εἰ μὴ
ἐκεῖνος ἀφείλετο αὐτήν, καὶ ἀπώλετ' ἂν
παροινουμένη. TAYLOR.

Αὐτῷ βίον] Lege αὐτῷ. MARKLAND.

Θιάσοις] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχί-
νου. Θιάσος ἐστὶ τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ
τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν. Harpocrat. in v.
TAYLOR.

Βεβίωκας;] Melius sine Interrogatione.
Nam redditivum est. Ποῖον; ὃν οὐ βεβίω-
κας scil. Nam βεβιωμένος τοιοῦτος ὧν φαί-
νεται. Sic enim et illud corrigendum, ex
Parisiensibus et Augustano. IDEM.

Τῆς ἐξουσίας] Post hanc vocem pono
notam Interrogationis: ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς

ἐξουσίας; sc. ἐρεῖς. Eam igitur vitæ par-
tem referes, in qua tam licenter grassatus
es? Hic exemplum statim subditurus
erat Demosthenes, Timarchi historiam.
Sed subito abrumpit, et in alium magis
opportunisticum locum rejicit. οὗτος ἄλλον
ἔκρινε παρ' ὑμῖν ἐπὶ πορνείᾳ — ἀλλὰ μήπω
ταῦτα. ἀλλὰ τὰς κ. τ. λ. MARKLAND.
Recte hæc omnia: et improbanda omni-
no Wolfii Conversio. Liqueat enim, eum
locum hunc non intellexisse. Ἐξουσία
hic non significat auctoritatem, aut jus,
sed injuriam potius et audaciam ad omne
nefas paratissimam. Ita exeunte hac
Oratione: εἰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ἥσπερ νῦν,
ἐξουσίας καὶ ἀσελγείας μενεῖ. Et §. os.
ad fin. γέλως — αἰσχύνῃ, εἰ μὴ τὴν ἄγαν
ταύτην ἐξουσίαν σχήσετε νῦν ὑμεῖς. TAY-
LOR.

σταί, ὧν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐξελέλεγκται, ἐν οἷς τί κακὸν οὐκ ἔνι; δωροδόκος, κόλαξ, ταῖς ἀραῖς ἔνοχος, ψεύστης, τῶν φίλων προδότης, πάντα ἔνεστι τὰ ¹ λεγόμενα, πρὸς ἐν οὐδοτιοῦν τούτων ἀπολογήσεται, οὐδ' ἔξει δικαίαν οὐδ' ἀπλήν εἶπεῖν ἀπολογία οὐδεμίαν· ἀ δ' ἐγὼ πέπυσμαι μέλλειν αὐτὸν λέγειν, ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μαυίας. οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως τῷ μηδὲν ἔχοντι δίκαιον ἄλλο εἶπεῖν ἀνάγκη πάντα μηχανᾶσθαι. ἀκούω γὰρ αὐτὸν ἐρεῖν, ὡς ἄρα ἐγὼ, πάντων ὧν κατηγορῶ, κοινῶς γέγονα, καὶ συνήρεσκε ταῦτά μοι, καὶ συνέπραττον αὐτῷ, ἔπειτα ἐξαίφνης μεταβέβλημαι καὶ κατηγορῶ. ἔστι δὲ ὑπὲρ μὲν τῶν πεπραγμένων, οὔτε δικαία, οὔτε προσήκουσα ἢ τοιαύτη ἀπολογία, ἐμοῦ μὲν τοι ² τίς κατηγορία· ἐγὼ μὲν γὰρ, εἰ ταῦτα πεποίηκα, φαῦλος εἰμὶ ἄνθρωπος, τὰ δὲ πράγματα οὐδὲν βελτίω διὰ τοῦτο, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ· οὐ μὴν ἀλλ' ἐγωγε ³ οἶμαί μοι προσήκειν ἀμφοτέρω ὑμῖν ἐπιδείξαι, καὶ ὅτι ψεύσεται, ταῦτα εἰάν λέγη, καὶ τὴν δικαίαν ἢ τις ἐστὶν ἀπολογία ⁴ φεύζεται. ἢ μὲν τοίνυν δικαία καὶ ἀπλή, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει· τούτων δ' οὐδέτερον δύναιτ' ἂν οὗτος ποιῆσαι. οὔτε γὰρ ὡς συμφέρει δὴ πρὸς Φωκίας ἀπολωλέναι, καὶ Πύλας Φίλιππον ἔχειν, καὶ Θηβαίους ἰσχύειν, καὶ ἐν Εὐβοίᾳ στρατιώτας εἶναι, καὶ Μεγάρους ἐπιβουλεύειν, καὶ ἀνώμοτον εἶναι τὴν εἰρήνην, λέγειν αὐτῷ ⁵ ἔνεστιν, οἷς τότε τὰναντία ἀπήγ-

¹ δεινότατα² τίς³ οἶμαί⁴ , [φεύζεται.]⁵ ἔνεστι λέγειν αὐτῷ

ξ'. Λεγόμενα] Wolfius vertit lectionem, non a se receptam, sed quæ reperitur in membranis vetustis, Regg. sc. β. δ. Harl. Obsop. Ital. Ask. et Editis sanioribus, τὰ δεινότατα. IDEM.

Πρὸς ἐν οὐδοτιοῦν τούτων ἀπολογήσεται] Negatio, ut alibi παρέλκει, ita contra hoc loco desideratur. dici enim plenius poterat, πρὸς οὐδὲν οὐδ' ὀτιοῦν. ut apud eundem alibi, περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον ὄντινοῦν οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι. Quarum rerum gratia nullum non certamen majores nostri susceperunt. Sic etiam apud Ciceronem desiderari negatio videtur interdum, ut in Pandectas annotatum est. Ex edit. HERVAG.

Ταῦτα] F. τὰ ὑτὰ, eadem. MARKL.

Πεπραγμένων] Sabaudi τούτῳ. AUGER.

Ἐμοῦ μὲντοι τίς κατηγορία] Lambinus,

argumento non intellecto, locum inquinat, legendo, ἐμοῦ μὲντοι τίς κατηγορεῖ; Licet ea lectio et scholia quoque occupavit. Sensus est: Sit verum in me crimen: illi tamen in eo nullum est praesidium. Hoc est certissimum. TAYLOR. Videtur Lamb. eam lectionem tantum commemorare, non commendare voluisse. REISK.

Τὰ πράγματα] Subaudi τούτου. AUGER.

Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] Rescribendum videtur οὐδὲν· πολλοῦ γε δεῖ. Vel οὐ· πολλοῦ γε δεῖ. JURIN.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐγωγε] Enimvero, at vero. Quanquam enim negationis speciem praefert οὐ μὴν ἀλλὰ, tamen affirmationis vim habet. Idem alibi, οὐ μὴν ἀλλ' ἐλπίζω ἐπιδείξειν εἰσαγωγίμον τὴν δίκην οὔσαν. Ex edit. HERVAG.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

γμματα τῆς πόλεως. καὶ τούτων οὐδεὶς πύποτ' ἀκούων ταῦτα, ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα, ¹ οὐδ' ἔδειξεν ἑαυτόν. τί ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι οἱ βδελυρώτατοι πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ μέγιστον φθεγγόμενοι, τοῦ καὶ ἀτολμοτάτου πάντων ἐμοῦ, ² καὶ οὐδενὸς μεῖζον φθεγγομένου, τοσοῦτον 406 ἤττωνται; ὅτι τὰληθὲς ἰσχυρόν ἐστι, καὶ τούναντίον ³ ἀσθενές. τὸ συνειδέναί πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ ⁴ πράγματα, τοῦτο παραιρεῖται τὴν θρασύτητα τὴν τούτων· τοῦτο ἀποστρέφει τὴν γλώτταν· ἐμφράττει τὸ στόμα· ἀγχεί· σιωπᾶν ποιεῖ. τὸ τοίνυν τελευταῖον, ἵστε δήπου πρῶην ἐν Πειραιεῖ, ὅτ' αὐτὸν οὐκ εἴατε πρεσβεύειν, βοῶντα ὡς εἰσαγγελεῖ με, καὶ γράφεται, καὶ ἰοῦ ἰού. καίτοι ταῦτα μὲν ἐστὶ μακρῶν καὶ πολλῶν ἀγώνων καὶ λόγων ἀρχή, ἐκεῖνα δὲ ἀπλά, καὶ δύο ἢ τρία ἴσως ῥήματα, ἀ καὶ ἐχθρὸς ἐωνημένος ἀνθρώπος εἰπεῖν δυναθεῖη· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τουτὶ τὸ πρᾶγμα πάνδεινόν ἐστιν. οὕτως κατηγορεῖ ταῦτα ἐμοῦ, ὧν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονε, καὶ χρήματα εἰληφέναι φησὶν ἐμέ, αὐτὸς εἰληφώς, ⁵ ἢ μετεληφώς. τούτων μὲν τοίνυν ⁶ οὐδὲν εἶπεν, οὐδ' ἐφθέγγετο, οὐδ' ἤκουσεν ὑμῶν οὐδεὶς· ἄλλα δὲ ἠπεῖλει. διὰ τί; ὅτι ταῦτα μὲν αὐτῷ συνήδει πεπραγμένα, καὶ δοῦλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων. οὐκ οὐν προσήει πρὸς ταῦθ' ἢ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. ⁷ ἐπέλαμπε γὰρ αὐτοῖς τὸ συνειδέναί· λοι-

¹ *ἀλλ' οὐδ' ἔδειξεν ἑαυτόν;

² καὶ οὐδὲν οὐδενὸς

³ ἀσθενές sine puncto.

⁴ πράγματα.

⁵ [ἢ μετεληφώς]

⁶ οὐδὲν οὐτ' εἶπεν, οὐτ' ἐφθέγγετο

⁷ ἐπέλαμπε γὰρ αὐτῆς τὸ

οὐδ' ἔδειξεν] Quid hoc? Harl. Cod. habet ἀλλ' ἔδειξεν ἑαυτόν. Se ipsum, ut solet, suo indicio prodidit. Non negligenda sane lectio. IDEM.

Τὸ συνειδέναί] F. τὸ γὰρ συνειδέναί. MARKLAND. Deceptus a vulgari interpretandi ratione, quæ hæc est — ἀσθενές. τὸ συνειδέναί — πράγματα, τοῦτο — REISK.

Καίτοι ταῦτα] F. καὶ τὰ τοιαῦθ' ἀ μὲν etc. MARKLAND.

Μακρῶν] F. τραγικῶν pro μακρῶν. Suspicio, insignem aliquam depravationem his verbis subesse. IDEM. Vana erat istæ suspicio. REISK.

“Α καὶ ἐχθρὸς ἐωνημένος ἀνθρώπος εἰπεῖν δυναθεῖη] Observandum hoc loco, cum μετὰ σφοδρῶ τόνου scribitur καὶ, hoc est, cum significat atque adeo, vel etiam, tunc et optativo et indicativo jungi. Sic Aristophanes, καὶ προσκαταδείην γ' ὡστ' ὁμοσαι τριβόλον. Idem Demosthen. in ea-

dem, [ζγ. post med.] ταῦτα κατηγορῶ, ταῦτα μέμνησθε, ἐπεὶ δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσην, καὶ μηδὲν πεπρακότας ἀνθρώπους μηδὲ ψευσαμένους ἕστερον, καὶ ἐπήνοον καὶ στεφανοῦν ἐκέλευον. Hæc sunt quæ accuso, quæ vos in memoriam vestram revocate. nam pacem æquam, justamque ego laudarem, ejusque auctores probos viros atque integros corona donandos censuissem. Cum autem significat καὶ ἐάν, quod si, vel sin, vel etsi, subjunctivum postulat. Idem in eadem, [δ. ξέ. fin.] καὶ ἀναγκασθῆ που συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως, μή τις αὐτὸν ἰδὴ λαλοῦντα ἐμοί. καὶ εἰ vero indicativo jungitur, ut in eadem, καὶ εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρχεν, ἐκεῖνο δὲ μὴ προσῆν, &c. et si in eo omnia hæc essent. Ex edit. HERVAG.

Ταῦτα ἐμοῦ] F. ταῦτα, ex δ. ξδ. ad init. et δ. ξέ. ad init. MARKLAND.

Ἐπέλαμπε γὰρ αὐτοῖς] F. αὐτῷ. Nam de solo nunc Æschine loquitur. Felician.

δορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἅττα οὐδεὶς ἐκώλυεν αὐτὸν, οὐδὲ βλασφημεῖν.

ξβ'. Ὁ τοίνυν μέγιστον ἀπάντων, καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον ἦδη. βουλομένου γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκαια, ὥσπερ ἐπρέσβευσα δὶς, οὕτω καὶ λόγον ὑμῖν δοῦναι δὶς, προσελθὼν Αἰσχίνης οὕτως τοῖς λογισταῖς, ἔχων μάρτυρας πολλοὺς, ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον, ὡς δεδωκότα εὐθύνας, καὶ οὐκ ὄντα ὑπεύθυνον. καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ὑπεργέλοιοι. τί οὖν ἦν τοῦτο; τῆς προτέρας ἐκείνης πρεσβείας, ἧς οὐδεὶς κατηγόρει, δούς λόγον, ¹ οὐκ ἐβούλετο αὐθις εἰσιέναι περὶ ταύτης, ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ἧ ὡς πάντα ² τὰ ἀδικήματα ἐνῆν· ἐκ δὲ τοῦ δὶς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι. διὰ ταῦτα οὐκ εἶα καλεῖν. καί τοι τοῦτο τὸ ἔργον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρῳ ὑμῖν ἐπιδείκνυσι σαφῶς, καὶ κατεγνωκότα ἑαυτοῦ τοῦτον, ὡς τε μηδενὶ ³ νῦν ὑμῶν εὐσεβῶς ἔχειν ἀποψηφίσασθαι αὐτοῦ· καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἐροῦντα περὶ ἐμοῦ. εἰ γὰρ εἶχε, τότε ἂν καὶ λέγων, καὶ κατηγορῶν ἐξητάζετο· οὐ, μὰ Δία, οὐκ ἀπηγόρευε καλεῖν. ὡς τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ξγ'. Ἀλλὰ μὲν, εἴαν γέ τι ἔξω τῆς πρεσβείας βλάσ-

¹ οὐκ ἔτ' ἐβούλετο αὐθις περὶ ταύτης εἰσιέναι

² τὰ δικάματα

³ Deest νῦν.

ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτοῖς. WOLF. F. αὐτῆ. sc. διανοία, vel αὐτῆς. MARKLAND. Ἐπελαμβάνετο plurimi præter Felician. Immo omnes, arbitror. Et in totidem fere αὐτῆς. Ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς τὸ συνειδέναι. Percioche la facea tirare in dietro la coscienza. Italus. TAYLOR.

ἅττα] Ita Parisienses cum spiritu leni. Credo, tum adspirandum esse, cum significat ὄσα; quam significationem produxit Hargocr. ex hac oratione. Confer §. ογ'. in fin. §. πδ'. post med. Vid. Suid. Etym. M. 167. 35. IDEM.

Οὐδεὶς] An οὐδέν? MARKLAND. Ita scribitur in marg. Benenati. TAYLOR.

ξβ'. Βουλομένου γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκαια] F. addendum ποιῶντος. Ni sit ἑλλειπτικόν, κατὰ τὰ δίκαια. WOLF. Alibi Idem: βουλομένου γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν, καὶ,

ὥσπερ κ. τ. λ. TAYLOR. Distingue: βουλομένου γὰρ ἐμοῦ, τὰ δίκαια, ὥσπερ ἐπρέσβευσα etc. Sic τὸ παλαιόν, §. νδ. u med. MARKLAND.

Ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι] Subintelligitur τὸ δικαστήριον. Et εἰσιέναι περὶ γραφῆς, est postulandi et causam dicere. εἰσιέναι autem τὸν Δία significat ὑποκρίνεσθαι, subire personam Jovis, et Jovem agere, ut idem in eadem, ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαίρετόν ἐστιν, ὥσπερ γέρας τι τοῖς τριταγωνισταῖς, τὸ τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι. Ex edit. HERVAG.

Εὐσεβῶς] Vide supra §. κδ'. ad init. et Priscian. col. 1190. l. 21. TAYLOR.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ] Deleo, quia hic non produnt testes, sed interea dum prodeant, orator aliqua dicit abs re non aliena. AUGER.

φημῆ περὶ ἐμοῦ, κατὰ πολλὰ οὐκ ἂν εἰκότως ἀκούοιτε αὐ-
 τοῦ· οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ'
 ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. τί οὖν ἔστι ταῦτα, πλὴν δικαίων λόγων
 ἀπορία; τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἔλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ,
 τι ἀπολογησεται; ἔτι τοίνυν κἀκεῖνο σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες
 δικασταί. εἰ ἐκρινόμενην μὲν ἐγὼ, κατηγορεῖ δὲ Αἰσχίνης οὐ-
 τοσί, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων, εἶτα ἐγὼ μηδὲν ἔχων εἰπεῖν
 ὡς οὐκ ἀδικῶ, κακῶς ἔλεγον τουτονί, καὶ προπηλακί-
 ζειν ἐπεχειροῦν· οὐκ ἂν οἴεσθε καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο
 ἀγανακτῆσαι τὸν Φίλιππον, εἰ παρ' ἐκείνῳ τοὺς ἐκείνου
¹ τίς εὐεργέτας κακῶς ² λέγει; μὴ τοίνυν ὑμεῖς χεῖρους γέ-
 νησθε Φιλίππου, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων
³ ἀναγκάζετε ἀπολογεῖσθαι. λέγε μοι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

408

ξδ'. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναί
 δεινόν, καὶ ⁴ λόγον δίδόναι, καὶ πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπέ-
 χειν ὡμην δεῖν· οὐτοσί δὲ τὰναντία. πῶς οὖν ταῦτα ἐμοί
 καὶ τούτῳ ⁵ ταῦτα πέπρακται; ἢ πῶς ἔνεστι τούτῳ ταῦτα
 πρὸς ὑμᾶς λέγειν, ἂ μηδ' ἠτιᾶτο πρότερον πώποτε; οὐδα-
 μῶς δήπου. ἀλλ' ὅμως ἐρεῖ, καὶ νῆ Δί' εἰκότως γε. ἴστε
 γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι ἀφ' οὗ γεγονάσιν ἄνθρωποι, καὶ κρί-
 σεις γίνονται, οὐδεὶς πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ἔάλω· ἀλλ'
 ἀναισχυντοῦσιν, ἀρνοῦνται, ψεύδονται, προφάσεις πλάττον-

¹ τίς² λέγει³ ἀναγκάζετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι⁴ λόγον ἠθέλον δίδόναι⁵ Deest ταῦτα.

ξγ'. Ἀπολογησεται] Ἀπολογησεται.
 MARKLAND.

Ἀναγκάζετε] Restitue ἀναγκάζετε αὐτὸν
 ἀπολογεῖσθαι, cum Benenato, Codd. Harl.
 et Aug. TAYLOR.

Λέγε μοι τὴν μαρτυρίαν] Cujusnam rei
 testimonium? Hæc aut loco suo mota
 videntur, aut aliquid forte ante ea ex-
 cidit. Nisi hæc μαρτυρία referenda sit
 ad modo citatos (p. 289. v. antepen.)
 μάρτυρας. Quod tamen non puto. MARK-
 LAND.

ξδ'. Ἐμοί καὶ τούτῳ ταῦτα] F. πάντα.
 Ac potius abundat, quia ταῦτα antecedit.
 WOLF. Vid. Var. Lect.

Οὐδεὶς πώποθ' κ. τ. λ.] Ambigue di-

ctam. Vult, neminem unquam, qui con-
 demnatus fuerit, fassum esse crimen. Ra-
 tionem reddit Æschines in Timarch. p.
 113. 7. ed. Reisk. quia, οἱ μὲν ἐπ' αὐτο-
 φάσσω ἀλόντες, ἂν μὲν ὁμολογῶσι, παραχρῆμα
 τῷ θανάτῳ ζημιοῦνται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ
 ἔξαργοι γενόμενοι, κρίνονται ἐν τοῖς δικαστη-
 ρίοις. MARKLAND. Recte. Constructio est,
 οὐδεὶς πώποθ' ἔάλω, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. Ni-
 uno mai per confessare il suo errore è stato
 condannato. Ferrus. Aliter Wolfius: οὐ-
 δεὶς πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ἔάλω. Nemi-
 nem unquam, qui crimen fateretur, esse
 condemnatum. Hæc inter se distant plu-
 rimum. Vid. Lection. Lysiac. Cap. XI.
 p. 713. TAYLOR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ζονα ἢ κατ' Ἀμφίπολιν εὔποιήσῃ ὑμᾶς, ἂν τύχη τῆς εἰρήνης, Εὐβοίαν, Ὠρωπὸν ἀποδώσειν· εἰ ταῦτ' εἰπόντες καὶ ὑποσχόμενοι, πάντα ἐξηπατήκασι, καὶ πεφρακίκασι, καὶ ¹ μόνον οὐ τὴν Ἀττικὴν ὑμῶν ² παρήρηνται, καταψηφίσασθε, καὶ μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ὕβρισθε, — οὐ γὰρ ἔγωγ' οἶδ' ὅ, τι χρὴ λέγειν ἄλλο —, καὶ ὑπὲρ ὧν οὔτοι δεδωροδοκήκασιν, ὑμεῖς τὴν ἀράν καὶ τὴν ἐπιουρκίαν οἴκαδε ἀπενέγκησθε.

ξέ. Ἔτι τοίνυν κακείνο σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τίνος ἕνεκα ἐγὼ μηδὲν ἠδίκηκότων τούτων κατηγορεῖν ἂν προειλόμην. οὐ γὰρ εὐρήσετε. ἠδὲ πολλοὺς ἐχθροὺς ³ ἔχειν; οὐδ' αὖ ἀσφαλές. ἀλλ' ὑπήρχέ μοι πρὸς τοῦτον ἀπέχθαι τίς; οὐδεμία. τί οὖν; ἐφοβοῦ περὶ σεαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἠγήσω ⁴ σωτηρίαν; καὶ γὰρ ταῦτα ἀκήκοα αὐτὸν λέγειν· καί τοι, μηδενὸς ⁵ ὄντος, Αἰσχίνῃ, δεινοῦ, μηδὲ ἀδικήματος ὡς σὺ φῆς. εἰ γὰρ αὖ ταῦτ' ἐρεῖ, σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ ἐφ' οἷς ὁ μηδοτιοῦν ἀδικῶν ἐφοβούμην ἐγὼ, μὴ διὰ τούτους ἀπόλωμαι, τί τούτους προσήκει παθεῖν, τοὺς αὐτοὺς ἠδίκηκότας; ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλὰ διὰ τί σου κατηγορῶ; συκοφαντῶ νῆ Δία, ἵνα ἀργύριον λάβω παρὰ ⁶ σοῦ. καὶ πότερον κρεῖττον ἦν μοι, παρὰ Φιλίππου λαβεῖν τοῦ διδόντος πολὺ, καὶ μηδενὸς τούτων ἔλαττον, καὶ φίλον κακείνον ἔχειν καὶ τούτους, — ἦσαν γὰρ ἂν, ἦσαν φίλοι ⁷ μοι τῶν αὐτῶν κεκοινωνηκότι, οὐδὲ γὰρ νῦν ἐχθραν πατρικὴν ἔχουσι πρὸς ἐμέ, ἀλλ' ὅτι τῶν πεπραγμένων οὐ μετέσχηκα —, ἢ παρὰ τούτων ἀφ' ὧν εἰλήφασιν, μεταίτεῖν, κακείνω τε ἐχθρὸν εἶναι καὶ τούτοις; καὶ τοὺς μὲν αἰχμα-

¹ μονοῦ² περιήρηται³ ἔχειν; οὐ οὐδ'⁴ σωτηρίαν. (καὶ - - - λέγειν).⁵ γ' ὄντος⁶ σοῦ;⁷ μοι φίλοι

Παρήρηται] Ita exhibuit Wolfius solus, neque lectorem admonuit, se ab omnibus exemplaribus, tam literis cussis, quam manu exaratis, discessisse. Nam in omnibus, quæ consului, legitur περιήρηται. TAYLOR. Sed et ejus exemplum nimis secure, et sæpe secus, quam criticum decebat, secutus ipse Taylor. REISK.

Καὶ ὑπὲρ ὧν] Et propter quæ, ὧν refertur ad ἄλλοις. AUGER.

ξέ. Καὶ γὰρ ταῦτα ἀκήκοα αὐτὸν λέγειν] Ἀκήκοα ἑτέρων, ὅτι Αἰσχίνης ταῦτα λέγει. Atias, si de ipso Æschine intelligeretur, dicendum esset, ἀκήκοα αὐτοῦ

ταῦτα λέγοντος. WOLF.

Εἰ ἐφ' οἷς] Εἰ ἐφ' οἷς οὔτοι ἠδίκηκασιν. LAMBINUS. Nulla omnino necessitate. TAYLOR.

Ἄλλ' οὐ διὰ ταῦτα κ. τ. λ.] i. e. Verum esto, ut non propter hæc te accusem: ob quid igitur te accuso? dices, per calumniam etc. MARKLAND.

Πότερον] F. πότερ' ἂν. IDEM.

Καὶ μηδενὸς] Et nihilominus istis, i. e. nou minus quam isti (nempe, legati sontes) dare poterant. Credo ironice dictum, pro, multo plus quam isti dare poterant. AUGER.

λώτους ἐκ τῶν ἰδίων τοσούτων χρημάτων λύσασθαι, μικρὰ δ' ἀξιοῦν παρὰ τούτων αἰσχροῦς μετ' ἐχθρας λαμβάνειν; οὐκ ἔστι ταῦτα. ἀλλ' ἀπήγγειλα μὲν τὰληθῆ, καὶ ἀπεσχόμην τοῦ λαβεῖν, τοῦ δικαίου, καὶ τῆς ἀληθείας ἕνεκα, καὶ τοῦ λοιποῦ βίου, νομίζων, ὡσπερ ἄλλοι τινές, παρ' ὑμῖν, καὶ αὐτὸς, ὧν ἐπιεικῆς, ¹ τιμηθῆσεσθαι, καὶ οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν, οὐδενὸς κέρδους. μισῶ δὲ τούτους, ὅτι μοχθηροὺς καὶ θεοῖς ἐχθροὺς εἶδον ἐν τῇ πρεσβείᾳ, καὶ ἀπεστέρημαι καὶ τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν, διὰ τὴν τούτων δωροδοκίαν πρὸς ὅλην δυσχερῶς ὑμῶν τὴν πρεσβείαν ἐσχηκότων. κατηγορῶ δὲ νυνὶ, καὶ ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἤκω, τὸ μέλλον προορώμενος, καὶ βουλόμενος ἀγῶνι καὶ δικαστηρίῳ μοι διωρίσθαι παρ' ὑμῖν, ὅτι τὰναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται. καὶ δέδοικα, δέδοικα, — εἰρήσεται γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ² πάντα ἅ φρονῶ πρὸς ὑμᾶς —, μὴ τότε μὲν τούτοις συνεπισπάσθησθέ με τὸν μηδοτιοῦν ἀδικοῦντα, νῦν δὲ ἀναπεπτωκότες ἦτε. παντάπασι γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐκλελυσθαί μοι δοκεῖτε, καὶ παθεῖν ἀναμένειν τὰ δεινὰ ἑτέρους δὲ πάσχοντας ὁρῶντες οὐ ³ φυλάττεσθε, οὐδὲ φροντίζετε τῆς πόλεως πάλαι κατὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους ⁴ ἀδικουμένης. οὐκ οἶσθε δεινὸν εἶναι καὶ ὑπερφυές; καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι. ἴστε δήπου Πυθοκλέα τουτονὶ, τὸν

¹ τιμηθῆσεσθαι, καὶ πλέον ἔξειν τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο, καὶ οὐκ

² ἀπανθ'

³ φυλάττεσθαι, οὐδὲ φροντίζειν

⁴ ἀδικουμένης,

Ὡσπερ ἄλλοι τινές,] Ita distinguendum cum commate post istam vocem. Quod rursus delendum, post δωροδοκίαν. v. 11. id monente Cl. Marklando. Verte autem locum hunc posteriorem: Istos autem odi, quod improbos esse et sacrilegos in legatione animadverti, et quod etiam privato meo honore sum spoliatus, cum vos propter istorum corruptelas toti legationi succenseretis. TAYLOR.

Τιμηθῆσεσθαι] In Codd. Reg. et Harl. nostro, post hæc verba scribitur: καὶ πλέον ἔξειν τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο. IDEM.

Μὴ τότε] Sensus videtur poscere, μὴ ποτε. JURIN.

Ἐκλελυσθαι κ. τ. λ.] Laudat αὐτολεξεί Hermogenes, pag. 250. iterumque 252. TAYLOR.

φυλάττεσθε κ. τ. λ.] Totus iste locus, ex MSS. sic legendus: ἑτέρους δὲ πάσχοντας ὁρῶντες οὐ φυλάττεσθαι, οὐδὲ φροντίζειν τῆς πόλεως πάλαι δὲ κατὰ τοὺς πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους διαφθειρομένης. OBSOPÆUS. Vid. Var. Lect.

Ἀδικουμένης] F. ἡδικημένης. MARKL. Οὐκ οἶσθε] Verti: tametsi Resp. multis jamdiu et miris modis lædatur, neque id esse grave et immane putatis, conjuncta hac clausula cum superiore periodo. Sed videtur ea pertinere potius ad illa, quæ sequuntur, et novam inchoare periodum. Annon grave, ac pene incredibile videtur esse vobis? Scil. id, quod de Pythocle dicturus sum. WOLF. Recte. Et Textum cum versione representavi juxta sanio-rem mentem Wolfi, aliter ac distinguitur in Edit. Luteciana. TAYLOR.

Πυθοδώρου. τούτῳ πάνυ φιλανθρώπως ἐκεχρήμην ἐγώ. καὶ ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην οὐδέν. οὗτος ἐκτρέπεταιί με νῦν ἀπαντῶν, ἀφ' οὗ πρὸς Φίλιππον ἀφίεται. καὶ ἀναγκασθῆ ποῦ συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως, μή τις αὐτὸν ἴδῃ λαλοῦντα ἐμοί· μετὰ δὲ Αἰσχίνου περιέρχεται τὴν ἀγορὰν κύκλῳ, καὶ βουλευέται, καὶ σκοπεῖ. οὐκοῦν δεινὸν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σχέτλιον, τοῖς μὲν τὰ Φιλίππου πράγματα ἡρημένοις θεραπεύειν, οὕτως ἀκριβῆ, τὴν παρ' ἐκείνου πρὸς ἑκάτερα αἰσθησιν ὑπάρχειν, ὥστε ἑκάστον ὡσπερανεὶ παρρησιακός αὐτοῦ, μηδ' ὧν ἂν ἐνθάδε πράξῃ, μηδὲν ἡγεῖσθαι λήσειν, ἄλλὰ φίλους τε νομίζειν οὓς ἂν ἐκείνῳ δοκῆ, καὶ μὴ φίλους ὡσαύτως· τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην, τοσαύτην κωφότητα καὶ ἄτοστο σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντῶν, ὥστε τοῖς ἀλιτηρίοις τούτοις ἐξίσου νῦν ἐμὲ ἀγωνίζεσθαι, καὶ ταῦτα παρ' ὑμῖν, τοῖς ἀπαντα εἶδόσι.

ξς'. Βούλεσθε οὖν εἰδέναι καὶ ἀκοῦσαι τὸ τούτων αἴτιον; ἐγὼ δὲ φράσω, ἀξιώ δὲ μηδὲν ἀχθεσθαί μοι λέγοντι τὰ ληθῆ. ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐν, οἶμαι, σῶμα ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν, παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τοὺς ἑαυτὸν εὖ ποιοῦντας, καὶ μισεῖ τοὺς τὰναντία· ὑμῶν δὲ ἕκαστος πρῶτον μὲν, οὔτε τὸν εὖ ποιοῦντα τὴν πόλιν, αὐτὸν εὖ ποιεῖν ἡγεῖται, οὔτε τὸν κακῶς, ἀλλ' ἕτερά ἐστιν ἐκάστῳ προῦργιαίτερα, ὑφ' ὧν παράγεσθε πολλάκις, ἔλεος, φθόνος, ὀργή, χαρίσασθαι τῷ δεηθέντι, ἀλλὰ μυρία. ἂν γὰρ ἀπαντὰ τις ἐκφύγῃ τ' ἄλλα, τοὺς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον, οὐ διαφεύζεται.

¹ ποῦ   ² ὡσπερ ἂν εἰ   ³ ἀλλὰ καὶ φίλους νομίζειν   ⁴ τοσοῦτον   ⁵ ἀλιτηρίοις
⁶ μηδέν'   ⁷ [πρῶτον μὲν,]   ⁸ κακῶς, κακῶς· ἀλλ'   ⁹ χαρίσασθαι τῷ

Φιλανθρώπως] F. τούτῳ πάνυ φίλῳ πρῶτον ἐκεχρήμην ἐγώ. WOLF.

Οὗτος ἐκτρέπεταιί με νῦν ἀπαντῶν] Cum accusativo dixit ἐκτρέπεσθαι, pro decedere via, non tamen honoris causa, ut cum alicui occurrere volumus. Cæsar, Quibus ita interdictum est, iis omnes decedunt, aditum sermonemque defugiunt, τούτους πάντες ἐξετρέπησαν. Aristophanes, ἀλλ' ἐξετρέποντο, κοῦκ ἐδόκουν, ὁρᾶν με, id est, oculis alio aversis transmittabant me, rutilulum via decedentes. Ex edit. HERVAG.

Οὐκοῦν] F. οὐκ οὖν, nonne igitur, in-

terrogationis nota post εἶδοσι posita, v. 17. MARKLAND.

ξς'. Μηδέν] F. μηδέν' neminem. Sic in Leptin. pag. 479. 7. Ed. Reisk. Sed et μηδέν ibid. pag. 488. 7. et in Mid. pag. 533. 3. Nil igitur mutuo. IDEM.

Πρῶτον μὲν] Videtur postulare ἔπειτα δ' ἕτερα — sed oratores spernunt aliquando severas grammaticæ leges. AUGER.

Χαρίσασθαι] F. τὸ χαρίσασθαι. MARKLAND.

Οὐδένα βουλομένους] Apposite ad hæc

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

μετὰ ταῦτα; Ἀθηναῖοι λαβόντες ἤδεσαν μὲν γὰρ πάλαι· τί¹ δέ; τοὺς μὲν χρήματα εἰληφότας, καὶ δῶρα, καὶ κατ-
αισχύναντας ἑαυτοὺς, τὴν πόλιν, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας,
ἀφίεσαν, καὶ νοῦν ἔχειν ἠγοῦντο, καὶ τὴν πόλιν εὐθηνεῖσθαι.
τὸν δὲ κατηγοροῦντα τί; ἐμβεβροντήσθαι, τὴν πόλιν
ἀγνοεῖν, οὐκ ἔχειν ὅποι τὰ ἑαυτοῦ² ῥίπτοι. καὶ τίς, ὧ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο ἰδὼν τὸ παράδειγμα, δίκαιον αὐτὸν
παρασχεῖν ἐθελήσει; τίς προῖκα πρεσβεύειν; εἰ μήτε λα-
βεῖν, μήτε τῶν εἰληφότων ἀξιοπιστότερον παρ' ὑμῖν εἶναι
δοκεῖν ὑπάρξει; ὥστε οὐ μόνον κρίνετε τούτους τήμερον, οὐ-
ἀλλὰ καὶ νόμον³ τούτοις τίθεσθε εἰς ἅπαντα τὸν μετὰ
ταῦτα χρόνον, πότερον χρημάτων αἰσχυρῶς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν
πρεσβεύειν ἅπαντας προσήκει, ἢ προῖκα ὑπὲρ ὑμῶν τὰ
βέλτιστα ἀδωροδοκῆτως. ἀλλὰ μὴν περὶ μὲν τῶν ἄλλων,
οὐδενὸς προσδεῖσθε μάρτυρος· ὡς δὲ τὸν υἱὸν ἔπεμψεν ὁ
Φρύνων, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τοῦτον μὲν τοίνυν οὐκ ἔκρινεν Αἰσχίνης, ὅτι τὸν αὐτοῦ
παῖδα ἐπ' αἰσχύνη πρὸς Φίλιππον ἔπεμψεν· εἰ δέ τις ὦν
ἐφ' ἡλικίας, τὴν ιδέαν ἑτέρου βελτίων, μὴ προειδόμενος τὴν
ἐξ ἐκείνης τῆς ὄψεως ὑποψίαν, ἰταμώτερον τῷ μετὰ ταῦτα
ἐχρήσατο βίῳ, τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικε.

414

ξζ'. Φέρε δὴ περὶ τῆς ἐστιάσεως καὶ τοῦ ψηφίσματος
εἶπω. μικροῦ γε, ἀ μάλιστά⁵ με δεῖ πρὸς ὑμᾶς εἶπεῖν,

¹ δαί;² ῥίπτει³ Deest τούτοις.⁴ ἡλικίας ἑτέρου βελτίων τὴν ιδέαν⁵ μ' ἔδει

Λαβόντες] Verte: quid igitur secutum est? Athenienses, cum ii essent adducti (olim enim senserant) etc. MARKLAND.

Ἀθηναῖοι λαβόντες] Athenienses accipientes sontem, i. e. cum is apud ipsos adductus esset reus. AUGER.

Τί δέ;] Est interrogatio alicujus qui gestit scire quid factum sit. Totus hic locus est vivida duorum colloquii assimilatio. IDEM.

Εὐθηνεῖσθαι] Vid. Var. Lect.

ῥίπτοι] Iterum Wolfius ab omnibus tacitus discedit, qui ῥίπτει habent, ῥίπτει, et ῥίπτῃ. Qui ῥίπτει nullus. TAYLOR.

Εἰ μήτε λαβεῖν κ. τ. λ.] Si contingat

ut non accipere non videatur apud vos fide dignius iis etiam qui accipiunt, i. e. si non accipiens non videatur apud vos fide dignior iis etiam qui accipiunt. AUGER.

Τούτοις] Τούτους. MARKLAND.

Τούτων] Scribe τούτου, hujus rei. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ] Hic, ut paulo superius deleo, quia nondum testes prodeunt, sed antequam prodeant nonnulla dicit Orator. AUGER.

Ἐκρινεν] Ἐκρινεν hoc loco est κατηγορήσεν, accusavit, reum detulit, ut alibi etiam in eo significato reperitur. PALMER. Nos uberrime ad Lycurgum, §. 2. TAYLOR.

ξζ'. Μικροῦ γε] Verba sic ordino: μικροῦ

παρῆλθον. τῆς πρώτης ἐκείνης πρεσβείας, γράφων τὸ προ-
βούλευμα ἐγὼ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν
αἷς ¹ ἐμέλλετε βουλευέσθαι περὶ τῆς εἰρήνης, οὐδενὸς οὔτε
λόγου πῶ παρα τούτων, οὔτ' ἀδικήματος ὄντος φανεροῦ,
τὸν νόμον ἔθος ποιῶν, καὶ ἐπήνεσα τούτους, καὶ εἰς τὸ πρυ-
τανεῖον ἐκάλεσα· καὶ, ἢ Δί, ἔγωγε καὶ τοὺς παρὰ τοῦ
Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισα, καὶ πάνυ γε, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, λαμπρῶς. ἐπειδὴ γὰρ ἐώρων αὐτούς, καὶ ἐπὶ τοῖς
τοιούτοις ἐκεῖ σεμνυνομένους, ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς,
εὐθύς ἠγούμην ἐν τούτοις πρῶτος αὐτὸς περιεῖναι δεῖν αὐ-
τῶν, καὶ μεγαλοψυχότερος φαίνεσθαι. ταῦτα δὴ παρέξεται
νῦν οὔτος, λέγων, ὡς αὐτὸς ἐπήνεσεν ἡμᾶς, καὶ αὐ-

¹ ἠμέλλετε

παρῆλθον τῆς πρώτης πρεσβείας (S. ταῦτα),
ἃ μὲ μάλιστα σίπειν πρὸς ὑμᾶς. Et po-
stea v. 1. p. seq. ἐγὼ γράφων τὸ προβούλευμα
(S. ἐν τῇ βουλῇ) καὶ πάλιν ποιῶν τὸν νόμον
ἔθος, καὶ ἐπήνεσα τούτους ἐν τῷ δήμῳ,
οὐδενὸς οὔτε λόγου, οὔτε ἀδικήματος, παρὰ τού-
των ὄντος φανεροῦ ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἷς etc.
καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. Pro μικροῦ
γε malim μικροῦ γὰρ. Hujus loci prima
Conversio mea sic habet: Age igitur,
jam de convivio et decreto dicam. Prope-
modum sane, quæ potissimum ad vos di-
cenda sunt, præterissem. Primæ illius
legationis S. C. ego cum scriberem, et rur-
sus apud populum in iis concionibus, qui-
bus deliberaturi eratis de pace, cum nullam
isti etiamnum verbum fecissent, neque de
ullo eorum facinore constaret, consuetudinis
jure usus et laudavi istos, et in curiam in-
vitavi. Qua, cui visum fuerit, utatur.
Est enim locus hic non ita planus, ut non
aliis aliter interpretandus esse videatur.
Sed hac Editione, hanc, quam posui,
distinctionem sum secutus: quod ἐν τῷ
δήμῳ ταῖς ἐκκλησίαις neque ἐξηγητικῶς, ne-
que, si τὸ καὶ adderetur, conjungi commo-
de viderentur. Sic igitur verto: Nam
parum abfuit, quin ea primæ legationis
acta, quæ me in primis vobis referre oportet,
præterirem. Ego, cum S. C. scriberem, ac
rursus apud populum (cum quidem iis
concionibus, in quibus de pace deliberaturi
eratis, nihil dum neque de rationibus isto-
rum, neque de injuriis, constaret) consue-
tudinis jure usus eos et laudavi, et in curi-
am invitavi. WOLF. F. μικροῦ γὰρ. Et
ita legisse videtur Wolfius. Deinde, v.
ult. pro με δεῖ fortasse μ' ἔδει. MARK-

LAND. Μικροῦ γὰρ Ven. Et με ἔδει, vel
μ' ἔδει plurimi. TAYLOR.

Τῆς πρώτης] F. ad. ἐπανελευθούσης, reversa
prima illa legatione. AUGER.

Παρῆλθον] Satius est cum MStis, παρ-
ῆλθεν. Immo necessarium arbitror. TAYL.

Λόγου] Rationibus Wolfius. Ægre fer-
rem. Cum nullus adhuc neque sermo de iis
increbuit, neque facinus constaret: Vel,
cum Etrusco, non essendo anchora nota ni-
una parola, ne ingiuria de costoro. Quod
præstat. Utcunque id sit, hæc verba par-
enthesi sunt includenda. IDEM.

Τὸν νόμον ἔθος ποιῶν] Ex lege consue-
tudinem faciens. Videtur Ὑπαλλαγή, τὸ
ἔθος νόμον ποιῶν. Nisi forte aliter le-
gendus sit hic locus. WOLF. F. τὸ
ἐννομον, morem legitimum. MARK-
LAND. Variant MSti τὸ κοινὸν νό-
μιμον ἔθος ποιῶν, plurimi: id quod
Obsopæo arrisit. Suspicio autem, vel
κοινὸν, vel νόμιμον glossam esse. Quod
confirmatur ab optimis exemplaribus
Harl. et Aug. in quibus exaratur τὸ
κοινὸν ἔθος ποιῶν. TAYLOR. Consuetu-
dinem pro lege accipiens. Hic transfero
καὶ et lego: καὶ τὸν νόμον ἔθος ποιῶν ἐπή-
νεσα. AUGER.

Μεγαλοψυχότερος] Ἀντὶ τοῦ, μεγαλοπρε-
πέστερος. Sic supra, in Satyri fabula, ζ.
νή. ἢ τινα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἐνεωρακῶς
εἶη, ἀντι τοῦ, μικροπρέπειαν. Ude Cicero:
Nihil, inquit, est animi tam angusti, tam-
que parvi, quam amare pecuniam. WOLF.

Ὡς αὐτὸς] Inducit Æschinem directe
loquentem. Αὐτὸς, ipse, nempe Demo-
sthenes. Ὡς vacat, ut sæpius alias.
AUGER.

τὸς εἰστίαι τοὺς πρέσβεις· τὸ πότε, οὐ¹ διορίζων. ἔστι δὲ ταῦτα πρὸ τοῦ τὴν πόλιν ἠδικῆσθαι τι, καὶ φανεροὺς τούτους πεπρακότας² αὐτοὺς γενέσθαι· ὅτε ἄρτι μὲν ἤκου οἱ πρέσβεις³ τὸ πρῶτον, ἀκοῦσαι δὲ ἔδει τὸν δῆμον τί λέγουσιν, οὐδέπω δὲ οὐδ' οὗτος συνερῶν δῆλος ἦν τῷ Φιλοκράτει, οὐτ' ἐκεῖνος τοιαῦτα γράψων. ἂν δὴ ταῦτα λέγη, μέμνησθε τοὺς χρόνους, ὅτι τῶν ἀδικημάτων εἰσὶ πρότεροι. μετὰ ταῦτα δὲ, οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς τούτους οἰκεῖον, οὐδὲ κοινὸν γέγονε. λέγε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ξή. Ἴσως τοίνυν ἀδελφὸς αὐτῷ συνερεῖ Φιλοχάρης, καὶ Ἀφόβητος· πρὸς οὓς ἀμφοτέρους ὑμῖν πολλὰ καὶ δίκαιά 415 ἔστιν εἰπεῖν. ἀνάγκη δὲ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μετὰ παρρησίας διαλεχθῆναι, μηδὲν⁴ ὑποστελλόμενον. ἡμεῖς, Ἀφόβητε, καὶ σὺ, Φιλόχαρες, ἴσμεν⁵ σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας γράφοντα, καὶ τὰ τύμπανα, τούτους δὲ⁶ γραμματέας καὶ τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους—καὶ οὐδεμιᾶς κακίας

¹ προσδιορίζων² ἑαυτοὺς³ τοπρῶτον⁴ ὑποκρινόμενον⁵ [ἴσμεν]⁶ ὑπογραμματέας

"Ἐστι δὲ ταῦτα] Adde vel subaudi πεπραγμένα, hæc autem facta sunt. i. e. latum est decretum. IDEM.

Ξή. Ὑποκρινόμενον] Fortassis allusit ad Æschinis Histrionicam. Alioqui dicere solet, μηδὲν ὑποστελλόμενον. WOLF. Editio autem Wolfiana ὑποστελλόμενον habet. Vid. Var. Lect.

ἴσμεν] Quid si ὑμᾶς? Ut referatur ad ἠξιώσαμεν, et sit Prolepsis. Alioqui Constructio parum consentanea est, φαρμάκων δεομένη σοφῶν. Etsi autem veterem conversionem haud nuto, malim tamen sic interpretari (quod quidem ad verborum proprietatem attinet): Nos, Aphobete, vos, et Tu, Philochares, Te quidem, cum alabastrothecas et tympana pingeres, Istos autem (Aphobetum et Æschinem, ut exponit Ulpianus) notarios et vulgares homines (quæ ut ab omni improbitate remota sunt, sic neque imperii dignitatem merentur) legationibus, imperiis, maximis honoribus, ornavit. WOLF.

Ἀλαβαστροθήκας] Ἀλαβαστροθήκας Lambinus. Atque ita hanc vocem citat Suidas: Ἀλαβαστροθήκας, τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων, Δημοσθένης λέγει. Ita etiam

legi voluit Maussacus ad Harpocrat. Vide Not. p. 22. ubi de hoc genere vasis disserit. Licet Suidæ Ἀλάβαστρον non sit ignotum, uti liquet ex proximo articulo istius Lexicographi. Utroque modo apud antiquos scribitur, verum Ἀττικώτερον est sine ῥῶ. Vid. doctissimum Alberti ad Hesych. v. Ἀλάβαστος. De Alabastrothecis vide Ulpianum ad h. l. Illustriss. Spanheimium ad Callimach. Hymn. in Lavacr. Pallad. v. 13. TAYLOR. Et sic, sine ρ, bis exhibet Harpocraton v. ἀλαβαστροθήκαι h. l. laudans. REISK.

Τούτους] Scil. fratres tuos, Æschinem et Aphobetum. MARKLAND.

Γραμματέας] Nulla auctoritate, nullis rationibus, discedit ab omnibus ubique exemplaribus Wolfius noster. Restitue ex iis dictum satis cum amaritudine, ὑπογραμματέας. Miror sane ridiculam hanc Wolfii licentiam. TAYLOR.

καὶ οὐδεμιᾶς] Punge cum accuratissimo Marklando: τούτους—τυχόντας ἀνθρώπους· καὶ οὐδεμιᾶς κακίας ταῦτα, ἀλλ' οὐδὲ στρατηγίας γε ἄξια· πρεσβειῶν—ἠξιώσαμεν. IDEM.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

σάμενον. παρ' ὧν κρεῖττόν ἐστιν ἐκάστῳ τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα καὶ τὰ προσήκοντα, περιωιήσασθαι, ἢ τὴν ἀφανῆ καὶ ἀδηλον χάριν ¹ τούτοις καταθέσθαι, καὶ ἀφείναι τοῦτον, ὃς αὐτὸς ἑαυτοῦ καταμεμαρτύρηκε.

ξθ'. Τίνα γὰρ, Αἰσχίνη, μάρτυρα μείζω παράσχωμαι τοῦ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπρεσβεῦσθαί σοι, ἢ σε κατὰ σεαυτοῦ; ὃς γὰρ ὠήθησιν χρῆναι τὸν φανερόν τι ποιῆσαι βουληθέντα τῶν σοὶ πεπρεσβευμένων, τηλικαύτη καὶ τοιαύτη συμφορᾷ περιβαλεῖν, δῆλον ὅτι δεινὸν ἂν τι παθεῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοινθ' οὗτοι τὰ πεπραγμένα σοι. τοῦτο τοίνυν, ἄνπερ ὑμεῖς εὖ φρονῆτε, καθ' αὐτοῦ συμβήσεται τούτῳ πεπραχθῆναι, οὐ μόνον κατὰ τοῦθ', ὅτι παμμέγεθες σημεῖόν ἐστι τῶν πεπρεσβευμένων· ἀλλ' ὅτι καὶ ² κατηγορῶν, ἐκεῖνους τοὺς λόγους εἶπεν, οἳ κατ' αὐτοῦ νῦν ὑπάρξουσιν. ἀ γὰρ ὠρίσω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ³ ταῦτα δήπου ταῦτα καὶ κατὰ σοῦ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. ⁴ ἔλεγε τοίνυν τότε πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι Ἀπολογήσεται δὲ Δημοσθένης ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ κατηγορήσει τῶν ἐμοὶ πε-

¹ τούτοις χάριν² κατηγορῶν *ἐκεῖνου,³ ταῦτα δήπου ταῦτα⁴ *ἔλεγε

Cam enim τὸ δαιμόνιον καὶ τὸ θεῖον dicebant, deum supremum, divinitatemque mundi moderatricem intelligebant. Sed et philosophi deos cum dicebant, numina vulgi opinione consecrata significabant, Dei vero appellatione unum intelligi, supremumque numen dignum esse censebant, cujus imperio et potestate omnia administrarentur, id cum Macrobius docuit, tum vero Plato in epistolis. Plura Bud. in Comment. IDEM.

Ἡ τὴν ἀφανῆ καὶ ἀδηλον χάριν τούτοις καταθέσθαι] Id est, quam ab istis occultam et incertam gratiam inire, a reo scilicet absoluto, et ab ejus amicis, qui ignorabunt dampnantes et absolventes. passiva voce usus est verbo κατατίθημι, quo Lucianus quoque pro *rependere gratiam*, et *paria facere* sæpe utitur. Idem Demosthenes alibi, οἰόμενος εἰς τὴν ἀνθρώπων χάριν καταθήσασθαι, existimans a muliere gratiam se initurum, hoc est, καταχαριεῖσθαι. Latine collocare gratiam dicitur. IDEM.

ξθ'. Τίνα] F. Τίνα γὰρ ἂν, Αἰσχίνη, κ. τ. λ. propter παράσχωμαι. MARKLAND.

Πεπρεσβεῦσθαί σοι] Pnto παραπε-

πρεσβεῦσθαί σοι. Alioquin ineptum esset τὸ πολλά. JURIN. Similiter etiam infra §. ογ'. ad init. erratum esse arbitror: Ἄνθρωπος πολλὰ καὶ δεινὰ πρεσβεύσας. Interea tamen minus necessaria conjectura illa Lambini, v. 8. φανερόν τι ποιῆσαι — τῶν σοὶ πεπρεσβευμένων, ubi commendavit παραπρεσβευμένων (vult dicere παραπεπρεσβευμένων), atque etiam, quæ mihi olim placebat, v. 13. παμμέγεθες σημεῖον τῶν παραπρεσβευμένων. Licet hoc potius mutari debuit, quam illud. TAYLOR.

Ταῦτα δήπου ταῦτα] Αὐτὰ δήπου ταῦτα. WOLF. Ταῦτα δήπου ταῦτα Cod. Aug. Cæteri omnes, tam cusi, quam manu exarati, (a qua lectione tacitus abire non debuit Wolfius in sua Impressione) ταῦτα δήπου ταῦτα cum emphasi et quadam vehementia. TAYLOR.

Τοῖς ἄλλοις] F. παρὰ τοῖς ἄλλοις. MARKLAND.

Δὲ Δημοσθ.] Exsulare debere videtur istud δέ. JURIN. Deest quidem in Reg. a. Sed non recte. Vide præstantissimum D'Orvilliam ad Chariton. Aphrodis. VII. 1. fin. Verba enim ita non sunt

πρεσβευμένων· εἶτα ἀν ὑμᾶς ἀπαγάγη τῷ λόγῳ, νεανιεύσεται, καὶ περιῖων ἐρεῖ, πῶς; τί; τοὺς δικάστας ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ὠχόμεν τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος. μὴ σύ γε· ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζῃ, ὑπὲρ τούτων ἀπολογουῖ —. τότε δὲ, ἠνίκα ἐκεῖνον ἔκρινες, ἔξῃν σοι κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ, τι ἐβούλου. ἀλλὰ μὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, οὐδένα μάρτυρα ἔχων, ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἀνθρώπον παρασχέσθαι,

Φήμη δ' οὐτίς πάμπαν ἀπόλλυται, ἦν τινα πολλοὶ
Λαοὶ ¹ φημίζωσι· ² θεός νυ τίς ἐστὶ καὶ αὐτή.

οὐκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ σὲ πάντες οὔτοι χρήματα ἐκ τῆς πρεσβείας ³ φασὶν εἰληφέναι· ὥστε καὶ κατὰ σοῦ δήπουθεν

Φήμη δ' οὐτίς πάμπαν ἀπόλλυται, ἦν τινα πολλοὶ
Λαοὶ ⁴ φημίζωσιν.

ὅσω γὰρ αὖ σε πλείους ἢ ἐκεῖνον αἰτιῶνται, θεώρησον ὡς

¹ φημίζωσι

² θεός νυ τίς ἐστὶ

³ φασὶν ἐκ τῆς πρεσβείας

⁴ φημίζωσι. θεός νυ τίς ἐστὶ καὶ αὐτή. ὅσω

accipienda: ἔλεγε τότε, ὅτι ἀπολογήσεται Δημοσθένος — Tum dixit, quod Demosthenes defensionem parabit, vel, Demosthenem defensurum esse. Verum hoc potius pacto: scil. ἔλεγε τότε, ὅτι — (Tum hac oratione usus est, NEMPE) “ἀπολογήσεται δὲ Δημοσθένος — Ea nempe voluit putari ipsissima verba Æschinis, et sunt: quæ, juxta distinctionem Italici Interpretis, continuantur usque ad vocem ἀπολογουῖ.” v. 5. p. seq. TAYLOR.

Τῷ λόγῳ] Futilis Versio, a causa abduerit. Quæ si mens Demosthenis fuisset, scripsisset procul dubio eadem syntaxi, qua statim scribit, τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. Recte Anonymus Interpres: si vos orando seduxerit. TAYLOR.

Πῶς; τί;] Est dialogus inter Demosthenem et ipsius amicos. Quomodo res peracta est? quid egisti? Deinde responsio Demosthenis. AUGER.

Μὴ σύ γε] Wolfius, nequaquam vero. Potius, Tu ne ita feceris. JURIN. Est Demosthenis orationem convertentis ad Æschinem. AUGER.

ὑπὲρ — ὑπὲρ] Melius utroque in loco περι cum MSS. TAYLOR.

Τὸν ἀνθρώπον παρασχέσθαι] Dubia est Distinctio, utrum ἔκρινες τὸν ἀνθρώπον, an, παρασχέσθαι τὸν ἀνθρώπον. Sed quia Æ-

schines Fama nititur, loco Testium, legendum videtur: ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἀνθρώπον, τὴν φήμην παρασχέσθαι. Ut enim in Orat. Æschinis (aliter enim dixisse, quam scripsisse, probabile est) hæc verba ipsa non sint, sententia tamen est eadem. Quare vertere malim: Atqui et apud judices dicebas, Te, qui nullo teste crimen homini objectum probare posses, Famam testem producere. WOLF. Et meo quidem judicio emendatius: quia Æschines loco testium famæ innixus est. BROOK. Male Wolfius: Quin et ad judices dicebas, Te, qui nullum actionis tuæ testem haberes, ipsum hominem exhibere. Transferendum potius: Quin et apud judices, cum eorum rerum, quarum hominem accusabas, testem omnino nullum posses exhibere, dicebas. JURIN.

Τὸν ἀνθρώπον, παρασχέσθαι] Aliter distinxit Wolfius, sed non bene. MARKLAND. Recte etiam Ulpianus: οὐδένα μάρτυρα δυνάμενος παρασχέσθαι ἐπὶ τούτοις, ἐφ' οἷς τίμαρχον ἔκρινες. TAYLOR.

φημίζωσι] Codd. MSTi, et Impressi, pariter ut in Orat. Æschinea, περι παραπρ. φημίζωσι vel φημίζουσι. Ita fere variatur in illa altera c. Timareb. Atque etiam eadem est inconstantia scribendi in MSTis Hesiodi. IDEM.

ἔχει. τὸν μὲν Τίμαρχον, οὐδ' οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίνωσκον· ὑμᾶς δὲ τοὺς πρέσβεις, οὐδεὶς Ἑλλήνων, οὐδὲ Βαρβάρων ἔσθ' ὅς τις οὐ φησὶ χρήματα ἐκ τῆς πρεσβείας εἰληφέναι. ὥστ' ¹ εἴπερ ἀληθῆς ἢ φήμη, καὶ καθ' ὑμῶν ἐστὶν ἢ παρὰ τῶν πολλῶν. ἦν ὅτι πιστὴν εἶναι δεῖ, καὶ ² θεός νυ τίς ἐστὶ καὶ αὐτὴ, καὶ ὅτι σοφὸς ἦν ὁ ποιητῆς ὁ ταῦτα ποιήσας, σὺ διώρισας αὐτός.

ὁ. Ἔτι τοίνυν ἱαμβεῖα δήπου συλλέξας ἐπέβαινε· οἶον,

Ὅς τις δὲ ὀμιλῶν ἤδεται κακοῖς ἀνῆρ,
 Οὐ πώποτ' ἠρώτησα· γινώσκων, ὅτι
 Τοιοῦτός ³ ἐστὶν οἷς περ ἤδεται ξυνών.

εἶτα τὸν εἰς ⁴ τοὺς ὄρνις εἰσιόντα, καὶ μετὰ Πιτταλάκου περιϊόντα, καὶ τοιαῦτ' εἰπὼν, ἀγνοεῖτ', ἔφη, ποῖόν τινα ἠγεῖσθαι δεῖ; οὐκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ κατὰ σοῦ τὰ ἱαμβεῖα ταῦθ' ἀρμόσει νῦν ἐμοί· καὶ ἐγὼ λέγω πρὸς τούτους, ὀρθῶς καὶ προσηκόντως ἐρῶ. ὅστις δὲ ὀμιλῶν ἤδεται, καὶ ⁵ ταῦτα πρεσβεύων Φιλοκράτει, οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γινώσκων, ὅτι ἀργύριον εἰληφεν οὗτος, ὥσπερ Φιλοκράτης ὁ ὁμολογῶν. λογόγράφους τοίνυν καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους, καὶ ὑβρίζειν πειρώμενος, αὐτὸς ἐξελεγχθήσεται τούτοις 418
 ὧν ἔνοχος. ταῦτα μὲν γὰρ τὰ ἱαμβεῖα ἐκ Φοίνικός ἐστὶν Εὐριπίδου. τοῦτο δὲ τὸ δράμα, οὐδεπώποτε, οὔτε Θεόδωρος, οὔτε Ἀριστόδημος ὑπεκρίνατο, οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων

¹ εἴπερ ἐστὶν ἀληθῆς

⁴ τὰς

² θεός νύ τίς ἐστι

³ ἐστὶν ἕκαστος οἷς περ

⁵ ταῦτα

Ἀληθῆς] Restitue verbum cum Ulpiano et plurimis membranis: ὥστ' εἴπερ ἐστὶν ἀληθῆς ἢ φήμη. IDEM.

Ὁ ποιητῆς] Abest ab uno exemplari. Cur non ab omnibus? Age consule auricularas, et judica: Σοφὸς ἦν ὁ ταῦτα ποιήσας. Et, Σοφὸς ἦν ὁ ποιητῆς, ὁ ταῦτα ποιήσας. Existimavit sedulus glossographus, lectorem latere potuisse notionem τοῦ ποιεῖν, i. e. versus facere: adeoque exadversum his verbis ὁ ποιήσας, admonuit, idem id esse, ac si scripsisset Actor ὁ ποιητῆς. IDEM.

ὁ. Τοιοῦτος] Malim τοιοῦτός ἐσθ' οἷοισπερ, ut et in Timarchea notavi. WOLF. Ita MARKLAND.

Εἶτα τὸν τοὺς] Lego, εἶτα τὸν ὡς τοὺς ὄρνις, aut potius, ὄρνεις. WOLF. Vid. Var. Lect.

Ὅρνις] Dicitur pro ὄρνιθας. Hic, gallis gallinaceos. Ludus erat quidam Athenis in quo galli gallinacei pugnantes inter se committebantur. AUGER.

Τὰ τρίτα λέγων] Egregie explicat eruditissimus Valesius, dum commentatur ad pag. 197. Notarum Maussaci. Similiter H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. I. col. 104. qui etiam anticipavit solertem illam conjecturam Valesii in hoc loco Plutarchi de Rep. bene gerenda, scil. Ἀποπὼν γὰρ ἐστὶ, τὸν ἐν τραγῳδίᾳ πρωταγωνιστὴν Θεόδωρον ἢ Πῶλον ὄντα μισθωτῶ τῶ τὰ τρίτα (non τρία) λέγοντι πολλάκις ἐπεσθαι καὶ προσδιαλέγεσθαι ταπεινῶς, ἂν ἐκεῖνος ἔχη τὸ διάδημα καὶ τὸ σκῆπτρον. Adjungere liceat Ulpianum ad Orat. de Pace, prout optime emendatur a Lambino: Οἱ ἀρχαῖοι ὑποκριτὰς ἐκάλουν τοὺς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Οὐτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 Θείμην ἑμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων, ὅτι
 Ἦδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπι
 Πλέοντες ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα.

οά. Τούτων οὐδὲν ¹ Αἰσχίνης εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ πρε-
 σβείᾳ, ἀλλ' ἀντὶ μὲν τῆς πόλεως, τὴν Φιλίππου ξενίαν, καὶ
 φιλίαν, ² πολλῶ μείζονα ἠγήσατο αὐτῷ, καὶ λυσιτελεστέ-
 ραν, ἐρῶσθαι πολλὰ φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. τὴν δὲ
 ἄτην ὀρῶν στείχουσιν ὁμοῦ, τὴν ἐπὶ Φωκίας ³ στρατείαν,
 οὐ προεῖπεν, οὐδὲ προεξήγγειλεν, ἀλλὰ τὸναντίον, συνέ-
 κρυψε, καὶ συνέπραξε, καὶ τοὺς βουλομένους εἰπεῖν διεκώ-
 λυσεν, οὐκ ἀναμνησθεῖς, ὅτι Ἦδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύ-
 τῆς ἐπι τελοῦσα μὲν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ καθαίρουσα, καὶ
 καρπουμένη τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας, ἐξέθρεψε τοσοῦτους
 τουτουσί· διδάσκων δ' ὁ πατὴρ γράμματα, ὡς ἐγὼ τῶν
 πρεσβυτέρων ἀκούω, πρὸς τῷ τοῦ Ἡρώος τοῦ ἰατροῦ, ὅπως
 ἠδύνατο, ἀλλ' οὖν ἐν ταύτῃ γε ἔζη· ὑπογραμματεύοντες δὲ
 οὔτοι, καὶ ὑπηρετοῦντες ἀπάσαις ταῖς ἀρχαῖς, ἀργύριον εἰ-
 λήφεσαν, καὶ τὸ τελευταῖον, ὑφ' ὑμῶν γραμματεῖς χειρο-
 τονηθέντες, δὺ ἔτη διетράφησαν ἐν τῇ Θόλῳ· πρεσβεύων δ'

¹ Αἰσχίνης οὐδὲν² πολλῶ καὶ μείζονα³ στρατείαν

οά. Ἐρῶσθαι] *Valedicens Sophocli. Di-*
vagatur Wolfus et nugatur Scholiastes.
 TAYLOR.

Ὀμοῦ] F. στείχουσιν ὁμοῦ τῇ — στρα-
 τεία, vel στείχουσιν χθονί, τὴν — στρα-
 τείαν — MARKLAND.

τὴν ἐπὶ Φ. στρατείαν] *Potest accipi*
κατ' ἐπεξήγησιν. Sed quid si ὁμοῦ τῇ
ἐπὶ Φωκίας στρατεία? WOLF. Ita etiam
legi voluit Vir celeberrimus in Animad-
vers. ad Chariton. pag. 540. TAYLOR.

Ἐπι τελοῦσα] *Nonnulli conjunctim*
ἐπιτελοῦσα. Quos bene refutat Ulpi-
anus. IDEM.

οἰκίας] F. οὐσίας. *Nisi sit, quale*
istud Lucæ XX. 47. οἱ κατεσθίουσι τὰς
οἰκίας τῶν χερῶν. MARKLAND.

Ἡρώος] Ἡρῶ Codd. Regg. a. d. et, emen-
 datiores cæteris, Harl. et Aug. *Arridere*
forte potest quibusdam Lectio Obsop. et
Ask. πρὸς τὸ Ἡρῶν τοῦ ἰατροῦ. Contra
tamen explicat σχ. cui jungas Meurs.
Athen. Attic. III. 1. TAYLOR.

Ἰατροῦ] *Subaudi ἱερῶ, funo. Quis sit*
Heros ille medicus ignoratur, nominatur

Calamites in oratione pro Ctesiphonte.
 AUGER.

Ὅπως ἠδύνατο, ἀλλ' οὖν ἐν ταύτῃ γε ἔζη]
Ut poterat quidem, sed tamen in hac urbe
vivebat. ἀλλ' οὖν, ἀντὶ τοῦ, ὅμως dixit, vel
ἀλλ' ὅμως potius. ac si diceret, ὅπως μὲν
ἠδύνατο, ὅπως δ' οὖν ἐν ταύτῃ ἔζη. Cicero
at certe eodem modo usus est, sed in-
terpositis aliis verbis inter at et certe, ut
adderet gratiam, ut pro Marcello: "Itaque
illam tuam præclarissimam vocem invitus
audivi, satis te diu vel naturæ vixisse,
vel gloriæ. satis, si ita vis, fortasse natu-
ræ, addo etiam, si placet, gloriæ. at id
quod maximum est, patriæ certe parum."
προστιθεῖν δ' ἂν εἰ οὕτω δοκεῖ σοι καὶ εὐ-
δοξία. τῇ δὲ πατρίδι τὸ μέγιστον, ὀλίγον γε,
vel, ὅμως μέντοι ὁ δὴ μέγιστον, τῇ πατρίδι
γε ὀλίγον. Dicitur et ἀλλ' ὅμως, et ὅμως δ'
οὖν. Idem Demosthenes in eadem, ὅμως
δ' οὖν ἔτι καὶ τότε ἀκούσατε. Ex edit. HER-
VAG.

Θόλῳ] *Laudat Harpocr. ex Orat. π.*
Παραπρεσβ. Et occurrit etiam infra, §.
πῆ. fin. De hac voce, fere nihil habeo,

420 ἀπέσταλτο νῦν οὗτος ἐκ ¹ ταύτης. τούτων οὐδὲν ἐσκέψατο, οὔθ' ὅπως ² ὀρθῆ πλεύσεται, προείδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε, καὶ κατέδυσε, καὶ τὸ καθ' αὐτὸν, ὅπως ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται, παρεσκεύασεν. εἴτ' οὐ σὺ σοφιστὴς καὶ πονηρὸς γε; οὐ σὺ λογογράφος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς; ὅς, ἀ μὲν πολλάκις ἠγωνίσω καὶ ἀκριβῶς ἐξηπίστασο, ὑπερέβης· ἀ δὲ οὐδεπώποτε ἐν τῷ βίῳ ὑπεκρίνω, ταῦτα ζητήσας ἐπὶ τῷ τῶν πολιτῶν βλάψαι τινὰ, εἰς μέσον ἤνεγκας;

οβ'. Φέρε δὴ καὶ περὶ τοῦ Σόλωνος ὃν εἶπε λόγον, σκέψασθε. ἔφη γὰρ τὸν Σόλωνα ἀνακεῖσθαι τῆς τῶν τότε δημηγορούντων σωφροσύνης παράδειγμα, εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον, ἐπιπλήττων ³ τί καὶ λοιδορούμενος τῆ τοῦ Τιμάρχου προπετεία. καί τοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὐπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι Σαλαμίνοι· ἀπὸ Σόλωνος δὲ, ὁμοῦ διακόσια ἔστιν ἔτη καὶ τεττα-

¹ ταύτης αὐτῆς.² ὀρθῆ πλεύσειται³ τι

quod adjiciam exquisitæ doctrinæ H. Stephani Thes. Gr. L. T. I. col. 1573. qui omnia, quæ ad hanc vocem spectant, conguessit ex Lexicis antiquis, ex Servio et Ulpiano nostro, aliisque Scriptoribus. Videtur Camera fuisse fornicata, ea fere figura, qua effigiebantur in sæculis sequentibus Ædes Capitulares in Ecclesiis et Monasteriis. Apud antiquos hic congregabantur, alebantur, et fortasse erudiebantur quoque, Ædium Sacrarum ministri famulique. Et, ut apparet, unumquodque Templum suam Tholon habebat, in qua Pueruli literis operam darent. Ἐν δὲ τῇ Θόλῳ τοῦ Πιτύου Ἀπόλλωνος μαθῶν τις ὑμῶν ἐνέγραψεν, Ἀχιλλεὺς καλός. Ita in schedis meis annotatum reperi ex Auctore, cujus nomen elapsum est: sive Synesius fuerit, ut arbitror fuisse, sive quispiam alius. De Tholo plurima etiam collegit diligentissimus I. Meursius Ceramici Cap. 7. ut alios præteream. TAYLOR.

Ὀρθῆ] Ταύτης ἔπι.

Πλέοντες ὀρθῆς habet Poeta. WOLF. F. ἐπ' ὀρθῆς. Vid. supra v. 3. p. præc. MARKLAND. Ὀρθῆ in recto casu exouderunt Parisienses. TAYLOR.

Εἴτ' οὐ σὺ κ. τ. λ.] Ita distinguendum: εἴτ' οὐ σὺ σοφιστὴς; καὶ πονηρὸς γε. οὐ σὺ λογογράφος; καὶ θεοῖς ἐχθρὸς. Nonne Tu igitur literator es? Immo et improbatus quidem. Nonne Tu scriptor Orationum? et quidem Diis invisus: qui — Verba, καὶ πο-

τηρὸς γε, et, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, sunt responsa ipsius Demosthenis. MARKLAND. Vulgo enim hæc omnia velut una continua interrogatio, sine interjecta responsione efferuntur. REISK.

οβ'. Εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον] Ἀντὶ τοῦ, εἶσω τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐσθῆτος. Sic Plato in Theæteto: ἀναβάλλεσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένου ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως. Et Athenæus l. 1. Ἐμελε τοῖς παλαιοῖς, καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκωπτον. WOLF. Coniunge Vales. ad Excerpt. Polyb. pag. 34. Recte autem mihi videor distinxisse: εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, ἀναβεβλημένον: Quasi diceret: Stat Solo paludatus, vel tunicatus, manum intra vestem habens. Hoc neglexit in versione Wolfius, quia non intellexit. Eo habitu erat Solo. Adjuvat iste locus Plutarchi in Phocione T. IV. pag. 179. οὐδὲ ἐκτός ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς ὅτε τύχοι περιβεβλημένος. Et ex his locis inter se collatis lucis aliquantulum scernerabitur Suidas: Ἀναβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον οἱ Ἀπτικοὶ, οὐ Περιβάλλεσθαι λέγουσιν. TAYLOR.

Ἀπὸ Σόλωνος] Utrum a nato, an mortuo, an fiorente? In quo genere loquendi sæpe haud injuria majorum Scriptorum diligentiam requiras. WOLF. Recte. Meursius non animadvertit hanc inconstantiam veterum Scriptorum: adeoque retro computando ad Olymp. XLVI. 3. (quo tempore Solo Rempublicam istam

ράκοντα, εἰς τὸν ¹ νυνὶ χρόνον. ὡσθ' ὁ δημιουργὸς, ὁ τοῦτο
 πλάσας τὸ σχῆμα, οὐ μόνον οὐκ αὐτὸς ἦν κατ' ἐκεῖνον τὸν
 χρόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁ πάππος αὐτοῦ. τοῦτο μὲν τοίνυν εἶπε
 τοῖς δικασταῖς, καὶ ἐμιμήσατο· ὁ δὲ τοῦ σχήματος ἦν
 τούτου πολλῶ τῆ πόλει λυσιτελέστερον, τὸ τὴν ψυχὴν
² τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν, καὶ τὴν διάνοιαν, ταύτην οὐκ ἐμιμήσατο,
 ἀλλὰ πᾶν τούναντίον. ἐκεῖνος μὲν γε, ἀφεστηκυίας Σαλα-
 μῖνος Ἀθηναίων, καὶ θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων,
 ἂν τις εἶπη κομίζεσθαι, τὸν ἴδιον κίνδυνον ὑποθεῖς, ἐλεγεία
 ποιήσας ἦδε, καὶ τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῆ πόλει, τὴν δ'
 ὑπάρχουσαν αἰσχύνην ἀπήλλαξεν· οὗτος δὲ, ἦν ⁴ ὁ Βασι-
 λεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες ὑμετέραν ἔγνωσαν, Ἀμφίπολιν,
 ταύτην ἐξέδωκε, καὶ ἀπέδοτο, καὶ τῶ ταῦτα γράφοντι
 συνεῖπε Φιλοκράτει. ⁵ ἄξιόν γε. οὐ γὰρ ἦν Σόλωνος αὐτῶ 421
 μεμνησθαι. καὶ οὐ μόνον ἐνταῦθα ταῦτ' ἐποίησεν, ἀλλὰ
 καὶ κεῖσε ἐλθὼν, οὐδὲ τούνομα ἐφθέγγετο τῆς χώρας, ὑπὲρ
 ἧς ἐπρέσβευε. καὶ ταῦτα αὐτὸς ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. μέ-
 μνησθε γὰρ δήπου λέγοντ' αὐτὸν, ὅτι ⁶ περὶ Ἀμφιπόλεως
 εἶχον μὲν καὶ γὰρ λέγειν· ἵνα δ' ἐγγένηται Δημοσθένει περὶ
 αὐτῆς εἰπεῖν, παρελίπων. ἐγὼ δὲ παρελθὼν, οὐδὲν ἔφην
⁷ τούτων ὧν ἐβούλετο εἰπεῖν πρὸς Φίλιππον, ἐμοὶ παραλι-
 πεῖν· θᾶπτον γὰρ ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου μεταδοῦναί
 τινι· ἀλλ', οἶμαι, ⁸ τὸν χρήματ' εἰληφότα, οὐκ ἦν ἀντιλέ-
 γειν πρὸς Φίλιππον, τὸν ὑπὲρ τούτου δεδωκότα, ὅπως ἐκεῖ-

¹ νυνὶ παρόντα χρόνον² τὴν³ [τὴν]⁴ Deest articulus.⁵ ἄξιόν γε (οὐ γὰρ;)⁶ περὶ δ' Ἀμφ.⁷ τοῦτον⁸ χρήματ' εἰληφότι

latis legibus ordinavit) deprehendit annos excurrisse CCLII. Ad quem fere computum Auctoris nostri textum conformari voluit. Vide ejus Solonem cap. extremo. Sed melius cum Wolfio cogites, Demosthenem rem liberius supputasse, et more rotundiore; Anni sc. sunt CCXL. præterpropter. Atque ea est vis τοῦ ὁμοῦ, ut alibi annotavimus, sc. ad Aristogit. I. pag. 735. 23. Ed. Reisk. TAYLOR. Corsinii Fast. Att. III. 101. A morte Solonis anni 214. σ. ἔτη καὶ μ. 240. σ. καὶ ν. Meurs. potius σ. καὶ ι. vel κ. vel potius ιδ. quod librarii oscitantia mox in μ. abiit. Hæc Corsinius l. c. TAYLOR in schedis.

Καὶ τὴν διάνοιαν ταύτην] Ita distinguas.

MARKLAND.

Σαλαμῖνος] F. Σαλαμῖνος, καὶ Ἀθηναίων θάνατον, etc. IDEM.

Οὐ γὰρ] Distingue: ἄξιόν γε (οὐ γὰρ;) ἦν Σόλωνος etc. Sic contra Androt. pag. 616. 16. Ed. Reisk. ὁμοίον γε (οὐ γὰρ;) τοῦτο etc. Distingui quoque potest: ἄξιόν γε (οὐ γὰρ ἦν;) Σόλωνος etc. Respondet nostrati locutioni: Was it not? Contra Aristocr. pag. 673. 19. ed. Reisk. καλὰ γε (οὐ γὰρ;) ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, etc. ubi vide Cl. Taylorum, qui et ibi hujus loci meminit. Vid. et De Coron. §. μγ. ad init. IDEM.

Οὐδὲν ἔφην τούτων] Malim τοῦτον. WOLF.

Οὐκ ἦν] F. οὐ χρῆν. MARKLAND.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ΕΛΕΓΓΙΑ ΣΟΛΩΝΟΣ.

Ἡμετέρα δὲ πόλις, κατὰ μὲν Διὸς οὔ ποτ' ὀλεῖται
Αἴσαν, καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων.

ΕΛΕΓΓΙΑ ΣΟΛΩΝΟΣ] Solonis Poeticen sive usum in versibus pangendis prædicat præter alios Æschines c. Ctesiph. pag. 500. 1. ed. Reisk. qui eum vocat ἄνδρα περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότα, et Plato in Timæo: δοκεῖν οἱ τὰ τ' ἄλλα σοφώτατον γεγονέναι Σόλωνα, καὶ κατὰ τὴν ποίησιν αὐτῶν ποικιῶν πάντων ἐλευθεριώτατον. De ea multi, inquam, scripsere, et nonnulli quædam citaverunt. Vid. Plutarch. in vita Solonis — Compar. Solon. et Poplicol. — de amore Divitiar. — Præcept. bene gerendæ Reip. — Sept. Sapient. Conviv. — Orat. Amator. — de Tranq. Anim. — de Profectu in virtute etc. Adjiciatur maxime Philo Judæus, Clemens Alexandrinus, Aristoteles, Stobæus, Phrynichus, Laertius, Pausanias, Athenæus, Aristides, Gellius, Tertullianus, Eustathius, aliique. Ex Recentioribus Canter. V. Nov. Lect. 9. H. Steph. IV. Schediasm. 20, 21. Allat. de patr. Humeri, c. 5. Stanleius in vita Solonis, etc. In iis, quæ conservata sunt, elegantiam sane et nitorem, floremque illum Poeticum, quem sentimus, describit nemo, lector meus non maximum deprehendet: verum simplicitatem quandam, quæ primævos mores et ætatem redolet. Ejus lascivissimos versus memorat Apuleius in Apologia, et Plutarchus in vita. Et restant sane apud antiquorum nonnullos, quos modo adduxi, quædam ejus comatis et petulantia. Honestius sane fragmentum, et elegantius paulo ad nos duravit, I. Stobæo Serm. IX. id proeurante: in quo varii humani generis quæstus, artificia, et rationes, quibus homo ab homine distinguitur, lepide depinguntur. Et quoniam Stobæi Chartæ, doctæ sane et laboriosæ, in hac nostra ætate, atque hac Sapientia, non assidue teruntur, aut saltem non ea assiduitate teruntur, quam merentur, depromam pauca, atque lectorem donabo meum illo Humanæ Vitæ Speculo Soloniano:

Σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον
ἀλάται

Ἐν νηυσὶν, χρέζων οἰκαδε κέρδος ἄγειν,
Ἰχθυόεντ' ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισι,
Φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος.

* Ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρον εἰς ἐνιαυτὸν
λατρεύει, τοῖσι καμπύλ' ἄροτρα μέλει.

* Ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυ-
τέχνης

* Ἐργαλα εἰν χειροῖν ξυλλέγεται βίοντον.
* Ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσάων πάρα δῶρα δι-
δαχθεῖς,

Ἰμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος.
* Ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλ-
λων,

* Ἐγνώ δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
* Ὡς συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάν-
τως

Οὐ τι τις οἰωνὸς ῥύσεται, οὔθ' ἱερά.
* Ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
Ἰητροί, καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεισσι τέλος.

Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται
ἄλγος,

Κἄν τις λύσαιτο ἥπια φάρμακα δούς.
Τὸν δὲ κακαῖς νόσοισι κυκώμενον ἀργαλείαις
τε

* Ἀψάμενος χειροῖν αἴψα τίθησ' ὑγιῆ.

Mendas, quibus obsiti sunt hi Elegi, tollere non vacat: ad alia festino. TAYLOR. Basilus de legendis Græcis citat tres versus Solonis, quos pariter laudat Plutarchus de sentiendo virtutis profectu, et in Solone. Exstant hodie inter Gnomas Theognidis versu 316. Verum in poesi non multum abludant Solo et Theognis. See Plutarch. Prosaica of Theognis p. 9. ed. Gr. TAYLOR in schedis.

Ἡμετέρα] Poemation hoc esse ἀκέφαλον, annotatur in Altemps. Et continuo repræsentatur hoc Distichon:

* Ἴσμεν εἰς Σαλαμίνα μαχησόμενοι περὶ νήσου,
Ἰμερτῆς χαλεπὸν αἴσχος ἀπώσαμενοι.

Qui hæc allevit margini Exemplaris Altempiani, errorem magnum erravit. Arbitror enim, neque sine auctoritate, duo fuisse insignia et pervulgatiora Poemata Solonis, elegiacis versibus concinnata; quorum unum hoc aut simile initium habere potuit: scil.

* Ἴσμεν εἰς Σαλαμίνα μαχησόμενοι περὶ νήσου,
Ἰμερτῆς χαλεπὸν αἴσχος ἀπώσαμενοι.

Alterum vero et diversum est id Fragmentum, quod beneficio Demosthenis hodie legimus. Hæc admonuit Ulpianus. Verum cum ille Annotator Altempianus, et Scholiastes noster, Ulpianus, hæc scripserunt, quid hoc mali et infortunii in priore disticho, ubi Vox initialis et sensui et metro repugnat:

* Ἴσμεν εἰς Σαλαμίνα — ?

Lege itaque:

* Ἴσμεν εἰς Σαλαμίνα μαχησόμενοι περὶ νήσου.

Τοίη γὰρ μεγάθυμος, ἐπίσκοπος, ὀβριμοπάτρη,
Παλλὰς Ἀθηναίη, χεῖρας ὑπερθευ ἔχει.

Αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίησιν

Ἄστοι βούλονται, χρήμασι πειθόμενοι,

Δήμου δ' ἠγεμόνων ἀδίκος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον

Ἵβριος ἐκ μεγάλης, ἄλγεα πολλὰ παθεῖν.

Οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον, οὐδὲ παρούσας

Εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.

¹ Χρήματα δ' ἰμείρουσιν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι,

Πλουτοῦσι δ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι,

¹ [Χρήματα - - - πεπᾶσθαι,]

Ἴομεν, *Eamus, Proficiscamur*, id quod expectare fas erat ab homine, qui carmen προτρπητικὸν canebat. Atque ita recte exaratur in Laertio. TAYLOR.

Τοίη γὰρ μεγάθυμος] Sed bello Persico nihil profecit Minerva, si oraculo quod in Polymnia [c. 141.] refert Herodotus, credimus:

Οὐ δύναται Παλλὰς Δί' Ὀλύμπιον ἐξιλάσασθαι,
Λισσομένη πολλοῖσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκνῇ.

Ne tamen illa suam urbem prorsus destituisse videatur,

Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς
Μοῦνον ἀπόρρητον τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ'
ὀνήσει. WOLF.

Χεῖρας ὑπερθευ ἔχει] Festivissimus omnium et lepidissimus, qui scripsit, Poeta hos versus Solonis ita deridendus propinavit, *Equit.* 1168.

Κλ. Ἐγὼ δ' ἔτνος γε πῖσινον, εὐχρων καὶ καλόν.

Ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλὰς, ἡ Πυλαιμάχος.

Αλ. ὦ δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκόπει,

Καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν, ζωμοῦ πλέαν.

Δη. Οἷε γὰρ οἰκεῖσθ' ἀνέτι τήνδε τὴν πόλιν,

Εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

Κλ. Τουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ φοβεσιστράτη.

Αλ. Ἡδ' Ὀμβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐν ζωμοῦ κρέας.

Ubi recte σχ. τὴν χύτραν] Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χεῖρα. Hæc animadvertit, *Senatus Criticorum Princeps*, ὁ μέγας Hemsterhusius

ad Lucian. *Timon.* Tom. I. pag. 119. Edit. Nov. TAYLOR.

Χρήμασι πειθόμενοι] Δωροδοκοῦντες. WOLF.

Οἷσιν ἐτοῖμον] S. ἐστὶ παθεῖν ἄλγη πολλὰ ἐξ Ἵβριος μεγάλης, sive ob petulantiam suam insignem; sive magnos cruciatus perferunt ab insolentia tyrannorum et crudelitate. IDEM.

Κατέχειν κόρον] Continere aut reprimere satietatem, [Ovid. 2. de art. aman. v. 437.]

Luxuriant animi rebus plerumque secundis:

Nec facile est æqua commoda mente pati. IDEM.

Οὐδὲ παρούσας — ἡσυχίῃ] In conviviis elati voluptate modestiæ obliviscuntur: indulgent genio usque ad ebrietatem et insaniam. ἐν ἡσυχίῃ, ἡσύχως, μεθ' ἡσυχίας. IDEM.

Χρήματα] Hoc distichon videtur laudari, verbis diversis, a Plutarcho, in vit. Solon. p. 174. T. 1.

Χρήματα δ' ἰμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
Οὐκ ἐθέλω πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.

Sed non est hujus loci. Pertinet enim ad poema bene longum, cujus partem modo laudavimus ex Stobæo. Deerat prior Versus in Wolfio: restituit autem *Bene-natus*. TAYLOR.

Πλουτοῦσι] F. πλουτῆσαι. MARKLAND.
Ἔργμασι] Ἔργμα, cum adspiratione, est περιφραγμα, κάλυμα, παρὰ τὸ ἔρκω, unde ἔρκος et εἰρκτή. Ἔργμα, cum tenui, ἔργον, ut apud Hesiodum,

ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.

Utraque Scriptura locum habere potest:

Οὐδ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε ἰτί δημοσίων

ἰτί

τὰ γὰρ ἄδικα ἔργα ἔργματα ἔστι. Sententia est, injustis lucris eos ditari. Hesiodus :

Κακὰ κέρδεα ἴσα ἄτησιν. WOLF.

Οὐδ' ἱερῶν] Hic occurrunt duo Pentametri nullo Hexametro interveniente; et v. ult. p. 312. eadem conditione vicissim duo Hexametri. Aliter credo, quam Lex et Ratio Elegiarum postulavit, saltem apud Antiquos. Portasse ea res movit Editores, ut avellerent in his locis et discernerent hos Elegos Solonis, quasi defectum indicarent: vel fortasse putarunt tria hæc esse Solonis fragmenta, ex diversis locis sumta, et hic quasi consarcinata. Ea est, inquam, Facies Editionum omnium. An ita se res habeat, neone, ignoro. Illud saltem tenco, neutquam posse fieri, ut multa in istis lacunis, si tamen lacunæ sint, deessent: adeo bene cohærent et consequuntur, quæ hodie habemus. Hoc in Poetica versione, qualem Wolfii subjecimus, non adeo facile apparet. Apponemus igitur Etruscam, quæ nec pura puta est Poetica, verum utcunque inter Prosam et Poeticen ambulat:

*La Città nostra mai per fato iniqua
Non perirà, ne per voler di Giove.
Che quella che dal forte padre è nata
Palladesaggia, la difende, e regge.
Ma i cittadin, ch' all' oro sono intenti,
E la de gli ottimati ingiusta mente,
I quai sono a far mille ingiurie pronti,
Onde poscia putisce il popol tutto,
Corromper voglion la lor gran cittade,
Perche nel ben non sanno temperarsi,
Ne celebrar l' allegre feste in pace,
Ne s' astengon dal sacro, o dal profano,
* Pur ch' adempian la lor ingorda voglia.
Ne servan la giustitia amica a Dio.
La qual tacendo, il presente, e'l passato
Vede, e tarda, ma al fin viene à punire.
Onde incurabil piaga la cittade
Assale tutta, onde ella poscia presto.*

*Sotto 'l giogo servile il collo pone;
E discordia civile, e guerra desta
Che dorme, laqual molti giovin spegne.
Perche la patria, è da' nimici offesa,
Ch' offendan quei che dianzi erano amici.
Hor questi mali tra'l popolo sono.
Altri miseri vanno a terra strana
Venduti, in brutti, e duri lacci avvolti.
* Così il mal tutti va a trovare a casa.
E se la prima porta no'l riceve,
Egli in cima dell' alto tetto sale,
Talche ritruova ogniun, se bene e' fusse
Ne' piu secreti penetrati ascoso.
Hor queste cose me le detta il genio
Per gli Atheniesi. Che le triste leggi
Di molti mali alla città son causa.
E le buone ogni cosa eguale, e piana
E ben composto fanno; e le medeme
Spesso avvolgan la fune al collo a' tristi:
E l' aspro molle fanno, e l' insolenza
Lievan, e fanno ancor cessar l' ingiuria,
E i fior seccar del mal, ch' ogni hora
nasce:
E modrano i giuditii duri, e l' opre
Superbe humili fanno, e la civile
Discordia fun coll' ira altiera vana,
E da lor' ogni bene human deriva.*

Versus hos Solonis plurimi Latinitate poetica donarunt: Wolfius noster, Philippus Melanchtho, cujus Versio ad finem I. Stobæi editur, pag. 632. Anonymus quidam, qui quinque has Orationes convertit, ediditque Venet. apud Hieron. Scotum 1545. Verum, ut credo, (namque in eo vertitur hæc Annotatio) licentiam istam in Elegiacis componendis, quam modo annotavi, non facile admiserunt Veteres. In plurimis sane, quæ reliquerunt, religio erat Hexametro Pentametrum suum subicere et conjugare, ut per totam Elegiam pariter fieret. Recentiorum arbitror esse commentum, quos tamen ipsos in ea re parcos fuisse deprehendimus: sed quædam ex eo genere Saxis et Marmoribus adhærescunt.

ΕΚ ΓΕΝΕΗΣ ΠΕΡΙΒΩΤΟΝ ΑΠ' ΑΝΘΥΠΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ ΚΑΘΑΡΗΣΙΝ ΑΟΙΔΙΜΟΝ ΕΥΝΟΜΙΗΣΙΝ
ΠΡΩΦΡΟΝΕΩΣ ΜΕΓΑΡΗΣ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΙΣ ΕΠΙ ΕΡΓΟΙΣ
ΕΙΚΟΝΙ ΛΑΙΝΕΗΙ ΣΤΗΣΑΝ ΑΓΑΣΣΑΜΕΝΟΙ
ΠΑΝΤΗ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΙΟ ΚΛΕΟΣ ΠΑΝΤΗ ΔΕ ΤΕ ΘΑΥΜΑ
ΠΑΝΤΗ Δ' ΕΥΝΟΜΙΗΣ ΕΥΧΟΣ ΑΠΕΙΡΕΣΙΟΝ
ΥΙΕΟΣ ΕΥΡΙΟΙΟ ΤΟΝ ΑΛΚΑΘΕΟΥ ΝΑΕΤΗΡΕΣ
ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤ' ΑΓΑΘΩΝ ΑΜΦΙ ΔΙΚΗΣ ΤΕΜΕΝΕΙ.

Megarıs.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἔφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
Οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα.

Ἐπιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα, πρό τ' εἶντα,

Τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ¹ ἀποτισαμένη.

Ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφυκτον,

Εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνην.

Ἡ στάσιν ἔμφυλον, πόλεμόν τ' εὐδοντ' ἐπεγεῖρει,

Ὅς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην.

Ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστῳ

Τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλους.

Ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν,

Ἰκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν εἰς ἀλλοδαπήν

Πραθέντες, δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες.

¹ ἀποτισομένη

pariter et Græcismi: et quod Nemo ex nostra Familia non ad originem suam corrigere et revocare festinaret, ni admodum datur, aut saltem obscurum, hisce ipsis literis domi apud eundem hodie conservari. Age, Lector, explica.

ΣΟΙ ΠΛΑΚΑ ΝΗ *** ΑΝΗΚΕ ΚΟΡΗ ΔΙΟΣ ΥΔΑΤΟΕΣΣΑ
ΠΗΓΗ ΝΥΜΦΑΩΝ ΟΡΦΙΤΕ ΝΑΜΑ ΦΙΛΟΝ
ΕΝΘΑ ΠΑΛΑΙ ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΠΟ ΠΤΟΛΕΜΟΙΟ ΚΑΜΟΝΤΕΣ
ΕΝΧΕΑ ΚΑΙ ΚΟΡΥΝΑΣ ΚΑ ΘΘΕΣΑΝ ΙΠΠΟΛΟΦΟΥΣ
ΕΞ ΟΥ ΔΗ ΔΟΥΡΚΝΑΜΑ ΤΕΟΣ ΛΑΧΕΝ ΟΥΝΟΜΑ ΧΩΡΟΣ
ΧΩΡΟΣ ΕΛΑΙΗΡΗ ΤΕΡΠΟΜΕΝΟΣ ΛΙΒΑΔΙ
ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΣΟΙ ΝΥΝ ΤΑΤΤΑ ΔΙΕΡΓΑΤΙΝΑΙΣ ΠΑΛΑΜΑΙΣΙΝ
ΤΡΙΣΣΟΝ ΥΠΟΛΥΚΑΒΑΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΤΕΛΕΩ.

TAYLOR.

Κλέπτουσιν ἔφ' ἀρπαγῇ] Μετὰ τὴν ἀρπαγὴν ἀρπάζουσι καὶ κλέπτουσι. WOLF.

Θέμεθλα] F. θέμεθλα, τὰ θεμέλια. Nisi forte θέμελον ἀντὶ θεσμοῦ ponatur. Non observant augustas justitiæ sanctiones. IDEM. Vid Var. Lect.

Ἡ ἐπιγῶσα σύνοιδε] Hinc dii dicuntur habere laneos pedes, et ferreas manus. Val. Max. Lento gradu ad vindictam sui procedit ira divina: et tarditatem, supplicii gravitate, compensat. WOLF.

Τῷ δὲ ---- ἀποτισαμένη] ἔρχεται καὶ ἀποτίεται. Similis est huic ille versus:

Ὅψε θεῶν ἀλέουσι μύλοι· ἀλέουσι δὲ λεπτά.
IDEM.

Ἀποτισαμένη] F. ἀποτισομένη. MARKLAND.

Ταῦτ' ἤδη] F. ταύτη δὲ, hoc prout igitur. IDEM.

Ἡλυθε] S. ἡ πόλις, WOLF.

Ἐπεγεῖρει] Utrum ἡ Δίκη, an ἡ Ἥολις? IDEM.

Ἐρατὴν ἡλικίην] Pericles τὴν ἡβὴν τὸ ἔαρ τῆς πόλεως appellavit. IDEM.

Ἐκ γὰρ δυσμενέων κ. τ. λ.] Sic intelligo hos duos versus: ab hostibus enim externis urbs vexatur, in societatibus quæ amicos injuria afficiunt. AUGER.

Τρύχεται] Ἄστῳ πολυήρατον τρύχεται ταχέως ἐκ δυσμενέων, τοῖς ἀδικοῦσι τοὺς φίλους ἐν συνόδοις. Id est: Urbs eorum, qui cives suos in congressibus et commerciis afficiunt injuriis, opportuna et obnoxia est hostium insultui. WOLF.

Ἰκνοῦνται πολλοὶ] Est legendum. IDEM. Alii enim πολλήν. TAYLOR. Qui nullos nominat. REISK.

Πραθέντες] Videtur in Pentametro, quod deest, etiam divitibus pœnam esse minatus. Quare ausus ego sum distichou addere:

Οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ·
 Αὐλίοι δέ τ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
 Ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον, εὖρε δὲ ¹ πάντων,
 Εἴ ² γε τίς ἢ φεύγων ἐν μυχῶ, ἢ θαλάμῳ.
 Ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
 Ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία παρέχει·
 Εὐνομία δ' εὐκοσμία, καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
 Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας,
 23 Τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 Αὐαίνει δ' ἀτῆς ἀνθεα φύομενα,
 Εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς, ὑπερήφανά τ' ἔργα
 Πραϋίνει, παύει δ' ἔργα διχαστασίης,
 Παύει δ' ἀργαλέης ἐρίδος χόλον. ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 Πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια, καὶ πιτυτά.

ογ'. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων, οἷα Σόλων λέγει, καὶ περὶ τῶν θεῶν, οὓς φησι τὴν πόλιν σώζειν. ἐγὼ δ' αἰεὶ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον ³ εἶναι τοῦτον ἠγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὡς ἄρα οἱ θεοὶ σώζουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν· τρόπον δὲ ⁴ τινὰ ἠγοῦμαι καὶ βούλομαι, καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα πάντα ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ταυταισί, δαιμονίας τινὸς εὐνοίας ἔνδειγμα τῇ πόλει γεγενῆσθαι. σκοπεῖτε γάρ·

¹ πάντως² γέ τις³ εἶναι ἀληθῆ τὸν λόγον⁴ τινὰ οἶμαι καὶ τὰ νῦν

Nec sunt expertes cladis, quos ampla beat

res,

Et sua divitibus ræna luenda venit.

WOLF.

Lege Αὐλίοι δ' ἔτ' ἔχειν] Ἐτι κωλύειν οὐ δύνανται. IDEM.

Ὑψηλὸν κ. τ. λ.] S. Τὸ δημόσιον κακόν. Potest hoc ad divites referri, quorum sunt altæ ædes. IDEM.

Εὖρε δὲ πάντων] F. πάντως, ut supra. MARKLAND. Vid. Var. Lect.

Εἴη γέ τις φεύγων] Vid. Var. Lect.

Ἐν μυχῶ] Pro εἰς μυχόν, ἢ θάλαμον. Attica Enallage Præpositionum ἐν et εἰς. WOLF.

Τραχέα λειαίνει] Utrum ἦθη, an τὰ ἀτυχήματα? IDEM.

Αὐαίνει κ. τ. λ.] Venustissima et significantissima metaphora. Noxæ flores nascentes æquilas arefacit. IDEM.

Παύει δ' ἀργαλέης] Lege. IDEM. Nescio, quid sibi velit annotatio Wolfii,

· VOL. II.

cum sic legatur in omnibus editionibus. ἀργαλέης, dat Ald. Tayl. REISK.

Ἄρτια] Ἀπρητισμένα, τέλεια, προσηρησμένα. WOLF.

ογ'. Καὶ βούλομαι] Hæc duo verba videntur e scholio hac irrepsisse. IDEM.

Bene Wolfius. Desunt etiam in Codd. β. δ. η. et Lindenb. Porro autem ista ἠγοῦμαι καὶ in v. præced. æque sunt importuna. Corrige ergo: αἰεὶ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τοῦτον βούλομαι,

ὡς — τρόπον δὲ τινὰ ἠγοῦμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Vel si prius istud ἠγοῦμαι cuidam ablandiatur, et retinendum videatur in v. præo. ἠγοῦμαι

καὶ βούλομαι tunc restitues cum Reg. δ. et Aug. in v. seq. τρίτον δὲ τινὰ οἶμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Meminerit Lector, prius καὶ βούλομαι deesse in Exemplaribus Ven. Aug. et Hurl.

atque etiam vocem εἶναι in omnibus.

TAYLOR.

2.5

ἄνθρωπος πολλὰ καὶ δεινὰ πρεσβεύσας, καὶ χώρας ἐκδε-
 δωκῶς, ἐν αἷς τοὺς θεοὺς ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν συμμάχων τι-
 μᾶσθαι προσῆκεν, ἠτίμωσεν ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ ¹ κα-
 τήγορον. διὰ τί; ἵνα μήτε ἐλέου, μήτε συγγνώμης, ἐφ' οἷς
 αὐτὸς ἠδίκησε, τύχη. ἀλλὰ καὶ κατηγορῶν ἐκείνου, κακῶς
 λέγειν προείλετο ἐμέ· καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ γραφὰς ἀποί-
 σειν, καὶ τοιαῦτα ἠπέιλει. διὰ τί; ἵνα ὡς μετὰ πλείστης
 συγγνώμης παρ' ὑμῶν, ὃ τὰ τούτου πονηρέματα ἀκριβέ-
 στατα εἰδῶς ἐγὼ, καὶ παρηκολουθηκῶς ἅπασιν, κατηγορῶ.
 ἀλλὰ καὶ διακρουόμενος ² πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσ-
 ελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν, ἐν ᾧ τῶν ἐπιόντων
 ἔνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου, οὐχ οἷόν τε, οὐδ' ἀσφαλὲς ὑμῖν,
 δωροδοκηκότα τοῦτον ἀθῶον εἶσαι. ³ αἰεὶ μὲν γὰρ ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, προσῆκει μισεῖν, καὶ κολάζειν τοὺς προδότας, καὶ 42
 δωροδόκους· μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ καιροῦ τοῦτο γένοιτ' ἂν,
 καὶ πάντας ὠφελήσειεν ἀνθρώπους κοινῇ. νόσημα γὰρ, ὧ

¹ *κατηγορῶν

² ἅπαντα

³ αἰεὶ

Πρεσβεύσας] *Lege παραπρεσβεύσας.*
Nam πολλὰ πρεσβεύειν in nulla criminatio-
nis parte esse arbitror. IDEM.

Ἐπακούσαντα] *Tὸ ὑπακούσαντα videtur*
significare, Timarchum a populo dele-
otum accusatorem Æschinis paruisse.
Quod, ut verum non sit, quid vetat, a
Demosthene, causæ ut serviret, confi-
etum esse? WOLF. Vide infra §. πα'.
a med. MARKLAND. Ita se habet Italica
versio: ha privato del suo honore un
suo accusatore accusato poi da lui, e
comparso in giudizio: Anonymus quen-
dam ejus accusatorem ex animi senten-
tia infamia notavit. TAYLOR. Vid. Var.
Lect.

Ἐπακούσαντα] *Obedientem, nempe,*
publico commodo, nullo privato odio ad-
ductum. AUGER.

Καὶ πάλιν κ. τ. λ.] *Supra βοῶντα ἐν*
Πειραιεῖ ὡς εἰσαγγελεῖ με, καὶ γράφεται,
καὶ ἰού, ἰού. Verba sic ordino: ἠπέιλει ἐν
τῷ δήμῳ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) ἀποίσειν γραφὰς
(S. πρὸς τὸν Ἄρχοντα, καὶ τοὺς Θεσμοθέτας,
κατ' ἐμοῦ) καὶ τοιαῦτα (S. ἠπέιλει). WOLF.
Punge igitur post δήμῳ, ut sit κατηγορῶν
ἐκείνου, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, γραφὰς ἀποί-
σειν — ἠπέιλει. et in curia, et in concione.
Infra §. πγ'. ad init. Ποῦ τούτων ἕκαστος
ἔπρωτεύεν; ἐν τῷ δήμῳ. ἐν δὲ τοῖς δι-
καστηρίοις, οὐδεὶς πω κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἐμῶν] *Potius ὑμῖν, ut marg. Benenati,*
et Cod. Aug. IDEM.

Ἀκριβέστατα] *Malim ἀκριβέστατον.*

JURIN.

Καὶ παρηκολουθηκῶς ἅπασιν κατηγορῶ]
Ut qui omnium arbiter fuerim et spectator,
ut comes legationis. Sic in epistola ad
Athenienses cum exalaret, ἔσα τυγχάνω δι'
ἐμπειρίαν καὶ τὸ παρηκολουθηκέναι τοῖς πρά-
γμασιν εἰδῶς. Ex edit. HERVAG.

Παρηκολουθηκῶς ἅπασιν] *Frigide Wolfi-*
us interpretari videtur, omnia comperta
habeo. Neque multo feliciter cæteri.
H. Stephanus, Thes. L. G. Tom. I.
col. 232. exquisitius de eo, qui rerum
cognitionem studiose persecutus est, ita
ut eam sit consecutus. Ita De Coron.
§. γγ'. in fin. παρηκολουθηκότα τοῖς
πράγμασιν ἐξαρχῆς, καὶ συλλελογισμένον
ὀρθῶς. Vide, quæ protulit Vir ille do-
ctissimus; et quam pulcre consonat
locus ille D. Lucæ (ab illo non præteri-
tus) I. 3. Ἐδοξε καί μοι παρηκολουθηκότι
ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς —. Neque ta-
men interpretibus id vitio verti, quasi
mentem Auctoris non omnino attigerint,
sed quod vim et emphasis non adeo di-
lucide expresserint. TAYLOR.

Διακρουόμενος] *Ἐπὶ τοῦ, διακρουσάμενος*
εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. WOLF.

Τῶν ἐπιόντων] *Τῶν μελλόντων καὶ προσδο-*
κωμένων κινδύνων καὶ συμφωρῶν. IDEM.

Νόσημα] *Jam quid audentius illo pul-*
cherrimo ac longissimo excessu? Νόσημα γὰρ
— Plin. IX. Epist. 26. TAYLOR. Ari-
stides T. p. 274. sic e memoria recitat νό-
σημα δεινὸν καὶ χαλεπὸν, καὶ φυλακῆς πολ-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἅττα ποτ' ἐστὶν ἐν ἐκάστη τῶν πόλεων, οὓς ἔδει τούτους κολάζειν, καὶ παραχρῆμα ἀποκτινύναι, τοσοῦτον ἀπέχουσι τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν, ὥστε ¹ καὶ θαυμάζουσι, καὶ ζηλοῦσι, καὶ βούλοιστ' ἂν αὐτὸς ἕκαστος τοιοῦτος εἶναι.

οδ'. Καί τοι τουτὶ τὸ πρᾶγμα, καὶ τὰ τοιαῦτα ζηλώματα, Θετταλῶν μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέχρι μὲν ἐχθὲς καὶ πρώην, τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸ κοινὸν ἀξίωμα ἀπολωλέκει, νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραιρεῖται. τὰς γὰρ ἀκροπόλεις αὐτῶν ἐνίων Μακεδόνες φρουροῦσιν. εἰς Πελοπόννησον δὲ εἰσελθόν, τὰς ἐν ² Ἡλίδι σφαγὰς πεποίηκε, καὶ ³ τοσαύτης παρανομίας, καὶ μανίας ἐπέπλησε τοὺς ταιλαιπώρους ἐκείνους, ὥστ' ἵνα ἀλλήλων ἄρχωσι, καὶ Φιλίππῳ χαρίζονται, ⁴ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν, καὶ πολίτας μισαιφονεῖν. καὶ οὐδ' ἐνταῦθ' ἔστηκεν, ἀλλ' εἰς Ἀρκαδίαν εἰσελθόν, πάντ' ἄνω καὶ κάτω τὰ κεῖ καὶ νῦν Ἀρκάδων πολλοὶ, προσῆκον αὐτοῖς ἐπ' ἐλευθερία μέγιστον φρονεῖν, ὁμοίως ὑμῖν, — μόνοι ⁵ γὰρ ἀπάντων ὑμεῖς αὐτό-

¹ Deest καί.² Ἡλίδι³ τοσαύτης μανίας καὶ παροινίας⁴ Deest articulus.⁵ γὰρ τῶν ἀπάντων

ιδιωτῶν καὶ πολλῶν κ. τ. λ. Iterum [in ead. §.] Συμβέβηκε τοῖς μὲν πλήθεσιν — τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλέκειναι, τοῖς δὲ προεστηκόσι κ. τ. λ. Ita Noster Philippic. II. §. δ'. in fin. φυλακτῆριον — τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράνους. Ita Æschines c. Ctesiph. λέγει γὰρ που παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι, pag. 525. 14. ed. Reisk. Et antea p. 454. 9. ed. Reisk. εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. Scriptores enim antiqui indifferenter eam Remp. designant, sive per τοὺς πολλοὺς, sive per τὸ πλῆθος. Ita Lysias c. Agorat. Αἰσθόμενοι ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταλυθησόμενον, pag. 454. 7. Add. 411. 412. 447. 451. 599. etc. ed. Reisk. Etiam Latini Scriptores, (ut id obiter admoneam) præsertim si Atticissant, ita rem describere solent. Non idem ipsis, qui summas imperii tenerent, expedire, et Multitudini. Corn. Nep. in Miltiade §. 3. Loquitur enim ibi Histæus de Tyrannis, quos in unaquaque civitate constituerat Darius (in quo numero et ipse fuit) et de iis Civitatibus, quæ populari forma uterentur Remp. administrandi. Aliud porro et insigne exemplum habemus in eodem Auctore. Accidit, ut Athenis duæ essent Factiones, qua-

rum una Populi causam agebat, altera Optimatum. In hac erat Phocio. In quem, ait Cornelius noster, tantum fuit odium Multitudinis, ut nemo ausus sit eum sepelire. Quid? Cave, ut vocem istam Multitudinis de majore, sed de altera, parte interpreteris. Ut redeam jam ad Demosthenem, quis non fatebitur, istas sordes fuisse a me feliciter expurgatas? Οἱ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιόμοιοι — et deinde, οἱ πολλοὶ, id est, τὸ πλῆθος, sive τὸ κύριον. Verum, quia unaquæque Civitas non eadem forma utatur imperii, subjicit: καὶ τὰ κύρια ἅττα ποτ' ἐστὶν ἐν ἐκάστη τῶν πόλεων. Harpocratio vocem ἅττα illustrans ait sumtam esse in hac Oratione Demosthenis pro ὄσα. Potius pro οἷα, si hic sit locus. Nam et occurrit §. πδ'. post med. Modo melius ἐκάστη τῶν πόλεων, (sine præpositione) uti habet MS. Reg. δ. TAYLOR. πλῆθος spoken of a few. Lysiae or. funebr. v. Demosth. or. 2. c. Aristogiton. initio. Magnus multitudini timor injectas. Corn. Nep. Alcib. c. 3. TAYLOR. in schedis.

οδ'. Μέχρι μὲν ἐχθὲς καὶ πρώην] Ἐπ' ὀλίγον χρόνον. WOLF.

Μανίας] Vid. Var. Lect.

Αὐτῶν] Corrige αὐτῶν. MARKLAND.

Ἵμεῖς] S. οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Ἀρκάδες. Sui-

425 χθονές ἐστε, καὶ κεῖνοι —, Φίλιππον θαυμάζουσι, καὶ χαλκοῦν ἰστᾶσι, καὶ στεφανοῦσι, καὶ τὸ τελευταῖον, ἂν εἰς Πελοπόννησον ἦ, δέχεσθαι ταῖς πόλεσιν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. ταῦτα δὲ ταῦτα Ἀργεῖοι. ταῦτα, ¹ νῆ τὴν Δήμητρα, εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν, εὐλαβείας οὐ μικρᾶς δεῖται· ὡς βαδίζον γε κύκλω, καὶ δεῦρο εἰσελήλυθεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ νόσημα τοῦτο. ἕως οὖν ² ἐστὲ ἐν ἀσφαλεῖ, φυλάξασθε, καὶ τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε· εἰ δὲ μὴ, ³ σκοπεῖτε ὅπως μὴ τηνικαῦτα εὖ λέγεσθαι δόξη τὰ νῦν εἰρημένα, ὅτε οὐδ' ὅ, τι χρὴ ποιεῖν ἔξετε.

οέ. Οὐχ ὁρᾶτε ὡς ἐναργές, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σαφές παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι; οἱ παρ' οὐδὲν οὕτως, ὡς τὸ ⁴ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀπολώλασιν οἱ δείλαιοι. ἔχοιτε δ' ἂν ἐξετάσαι καθαρῶς, ἐκ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς. ἐκεῖνοι γὰρ, ἠνίκα μὲν τετρακοσίους ἰππέας ἐκέκτηντο μόνον, καὶ σύμπαντες οὐδὲν ἦσαν ⁵ πλείους πεντακισχιλίων τὸν ἀριθμὸν, οὕτω Χαλκιδέων πάντων εἰς ἐν συνωκισμένων, Λακεδαιμονίων ἐπ' αὐτοὺς ἐλθόντων, καὶ πεζῆ, καὶ ναυτικῆ ⁶ πολλῆ δυνάμει, — ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι γῆς καὶ θαλάττης ἦρχον, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Λακεδαιμόνιοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους —, ἀλλ' ὅμως τηλικαύτης ἐπ' αὐτοὺς ἐλθούσης δυνάμεως, οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε φρούριον οὐδὲν ἀπώλεσαν, ἀλλὰ καὶ μάχας πολλὰς ἐκράτησαν, καὶ τρεῖς τῶν πολεμάρχων ἀπέκτειναν, καὶ τὸ τελευταῖον, ὅπως ἠβούλοντο, οὕτω τὸν πόλεμον κατέθεντο. ἐπειδὴ δὲ δωροδοκεῖν ἤρξαντό τινες, καὶ δι' ἀβελτηρίαν οἱ πολλοὶ, μᾶλλον δὲ διὰ δυστυχίαν, τούτους πιστοτέρους ἠγήσαντο τῶν ὑπὲρ ⁷ αὐτῶν λεγόντων, καὶ Λασθένης μὲν

¹ μὰ² ἐστ'³ σκοπεῖσθ'⁴ Deest articulus.⁵ πλείους τῶν πεντ.⁶ πολλῆ πεζῆ καὶ ναυτικῆ⁷ αὐτῶν

das addit Αἰγινήτας καὶ Θηβαίους (sic enim lego, non Ἀθηναῖοι) et eam asserit causam, quod vel terram ante ignavam excoluerint, vel non aliunde advenerint. WOLF. Bene. Diximus ad pag. 489. 10. ed. Reisk. TAYLOR.

· Ταῖς πόλεσι] F. ἐν ταῖς πόλεσι. MARKLAND.

Ἀργεῖοι] Subaudi, vel potius adde, ἐποίησαν. Deinde ταῦτα cum circumflexo est repetitio ad vim augendam orationis.

AUGER.

Εἰσελήλυθεν] Mallem hanc vocem participii formam gessisse, et τῶ, βαδίζον ex a quo respondisse: utraque voce absolute sumta, ut solent Attici. TAYLOR. Tanti non est quærere, utrum εἰσερχόμενον, an εἰσεληλυθὸς voluerit. nam tota illa annotatione carere poteramus. REISK.

οέ. Αὐτῶν] Αὐτῶν. MARKLAND.

Λασθένης] Plutarchi. de Garrulitate: Εὐθυκράτης μὲν οὖν ἤξεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ

ἤρειψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις, Εὐθυ- 426
κράτης δὲ βούς ἔτρεφε πολλάς, τιμὴν οὐδενὶ δούς, ἕτερος δέ
τις ἦκεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος δέ τις ἵππους, οἱ δὲ πολλοὶ,
καὶ καθ' ὧν ταῦτα ἐγίγνετο, οὐχ ὅπως ὠργίζοντο, ἢ κολά-
ζειν ἠξίουσαν τοὺς ταῦτα ποιοῦντας, ἀλλ' ἀπέβλεπον, ἐζή-
λουν, ἐτίμων, ἀνδράς ἠγοῦντο. ¹ ἐπειδὴ ταῦθ' οὕτω προή-
γετο, καὶ τὸ δωροδοκεῖν ἐκράτησε, χιλίους μὲν ἵππέας κε-
κτημένοι, πλείους δὲ ὄντες ἢ μύριοι, πάντας δὲ τοὺς περι-
χώρους ἔχοντες συμμάχους, μυρίοις δὲ ξένοις, καὶ τριήρεσι
πεντήκοντα ὑμῶν βοηθησάντων αὐτοῖς, καὶ ἔτι τῶν πολι-
τῶν τετρακισχιλίοις, οὐδὲν αὐτοῦς τούτων ἠδυνήθη σῶσαι,
ἀλλὰ πρὶν μὲν ἐξελθεῖν ἐνιαυτὸν τοῦ πολέμου, τὰς πόλεις
ἀπάσας ἀπολωλέκεσαν τὰς ἐν τῇ Χαλκιδικῇ οἱ προδιδόντες,
καὶ Φίλιππος οὐκ ἔτ' εἶχεν ὑπακούειν τοῖς προδιδούσιν, οὐδ'
εἶχεν ὅ, τι πρῶτον λάβῃ, πεντακοσίους δ' ἵππέας προδο-
θέντας ὑπ' αὐτῶν τῶν ἠγεμόνων ἔλαβεν αὐτοῖς ὅπλοις ὁ
Φίλιππος, ὅσους οὐδεὶς πώποτε ἄλλος ἀνθρώπων, καὶ οὔτε
τὸν ἥλιον ἠσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες, οὔτε τὴν γῆν, πα-
τρίδα οὔσαν, ἔφ' ἧς ἔστασαν, οὔτε ἱερά, οὔτε τάφους, οὔτε
τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἐρ-

¹ ἐπειδὴ δὲ ταῦθ'

Μακεδονίας ξύλοις, ὡς φησι Δημοσθένης· Φι-
λοκράτης δὲ χρυσίον πολὺ λαβῶν, πόρνας καὶ
ἰχθύς ἠγόραζεν, Εὐφρόβω δὲ καὶ Φιλάγγῳ τοῖς
Ἐρέτριαν προδοῦσι, χάραν ὁ βασιλεὺς ἔδωκε.
TAYLOR.

Δοθεῖσι] Hæreo de hac voce, non so-
lummodo, quod apud Plutarchum non ap-
pareat, sed quod otiosa est, vel potius
importuna. Dedit curiosus aliquis Anno-
tator, qui Lectorem admonere voluit, La-
sthenem largitione Philippi esse corrup-
tum, cum potuit aliquis citra culpam do-
mum suam exstruere, vel reficere ex li-
guis, vel materia Macedonica: et idcirco
observat, eam non solum a Macedonia esse
asportatam, verum etiam dono datam. Eam
cautelam a Demosthene non utique ex-
spectabant ejus Auditores. Ergo vocem
elimino. IDEM.

Τιμὴν οὐδενὶ δούς] Id est, gratis acceptos,
dono datos a Macedonibus. MARKLAND.

Ἐπειδὴ ταῦθ' οὕτω] Forte addendum
ἐπειδὴ δὴ, vel γοῦν, vel τοίνυν, ταῦθ' οὕτω
— propter prolixitatem periodi. WOLF.
Immo cum Aug. Cod. ἐπεὶ δὲ κ. τ. λ.

TAYLOR.

Κεκτημένοι] Observes ἀνακολουθίαν hu-
jus sententiæ, χιλίους ἵππέας κεκτημέ-
νοι, πλείους δὲ ὄντες, ἢ μύριοι — οὐδὲν
αὐτοῦς τούτων ἠδυνήθη σῶσαι. Vis et Spi-
ritus Oratoris Grammaticam prostravit.
TAYLOR.

Οἱ προδιδόντες] F. Glossa. MARKLAND.
Id quoque credo. Hoc non potuit a
Demosthene proficisci, scil. τὰς πόλεις
ἀπολωλέκεσαν — οἱ προδιδόντες, καὶ
Φίλιππος οὐκ ἔτ' εἶχεν ὑπακούειν τοῖς
προδιδούσιν. Et glossam esse puto isto-
rum verborum οἱ ταῦτα ποιοῦντες, quæ
occurrunt infra v. antepen. Neque me
magnopere afficit, quod hæc duo adeo
locis essent disjuncta. Solet hoc fieri.
TAYLOR.

Οὐκ ἔτ' εἶχεν] Vid. Var. Lect.

Ὁ Φίλιππος] Iterum glossam sapit.
Ecce enim in una periodo: Φίλιππος
οὐκ ἔτ' εἶχεν — πεντακοσίους δ' ἵππέας —
ἔλαβεν αὐτοῖς ὅπλοις ὁ Φίλιππος. An
potuit inhonestius scribi? An ab omni,
non dicam elegantia, verum a castitate
sermonis alienius? TAYLOR.

Ἐφ' ἧς ἔστησαν] Lege. WOLF.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τείας, μηδὲ τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἦσαν ἐκεῖνοι ¹ λαμπροὶ, συμβαίνει καιρὸς, ἀλλ' ἄγετε ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν τῷ παρόντι, ἀλλὰ τό γε εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε· τούτου γὰρ πανταχοῦ χρεία· καὶ οὐδὲν ἐστὶ πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς. ἀλλ' ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ νυνὶ καθήμενος ὑμῶν ἕκαστος, ἂν μὲν ἂ χρὴ γιγνώσκῃ περὶ τῶν πραγμάτων καὶ ψηφίζεται, βελτίω τὰ κοινὰ ποιήσει τῇ πόλει, καὶ ἀξία τῶν προγόνων πράξει· ἂν δ' ἂ μὴ δεῖ, ² φαυλότερα καὶ ἀνάξια τῶν προγόνων ποιήσει. τί οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων ἐφρόνουν; ταυτὶ λαβὼν ἀνάγνωθι, γραμματεῦ. δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναί, ὅτι ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις ῥαθυμεῖτε, ὧν θάνατον ³ κατεγνώκασιν οἱ πρόγονοι. λέγε ταῦτα.

⁴ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ.

428

Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν γραμμάτων λεγόντων,

¹ λαμπροὶ, ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει μιμεῖσθαι καιροῖς, ἀλλ' ἄγεθ' ² φαυλότερά τε καὶ ³ κατεγνώκασιν ὑμῶν οἱ ⁴ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ] Στήλη

Ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ] Quicquid statuatur de hoc Textu, dubio sane, atque, ut videtur, inficeto, nemo integræ mentis absolverit mirabilem istam conversionem, pari spatio temporis. Sed locus sine dubio est contaminatus. Nonnihil proficimus, sublata voce χρόνῳ. Vos nunc in deliberationibus, æqualem partem Reip. sustinentes, ac illi militantes. Pene videor tenere mentem Auctoris. IDEM.

Ψηφίζεται] Recte. Male editur a Parisiensibus ψηφίζεται. IDEM.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ] Qui sit delectus iste, me ignorare fateor. WOLF. AN ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΚΛΟΓΗ? MARKLAND. Lege omnino ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚ ΣΤΗΛΗΣ, ut annotatum est in margine Benenati. Leges, Plebiscita, Fœdera, omnia denique cujuscunque generis Monumenta, fuisse apud Antiquos columnis lapideis, æreis, ligneisve exarata, nemo est, qui ignorat. LEGES. Ἀνάγνωθι, inquit Lysias, Orat. I. 31. 11. ed. Reisk. p. 17. ed. Tayl. δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ita Demosth. c. Neær. p. 1370. 25. Τοῦτον τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ — καὶ αὕτη ἡ στήλη ἔτι καὶ νῦν ἔστηκεν. Adde p. 1381. 10. ed. Reisk. Ita Andocid. Orat. I. p. 12. Edit. Steph. Ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὅς ἐν τῇ

στήλῃ ἔμπροσθέν ἐστὶ τοῦ βουλευτηρίου; Atque hinc loco Lysia deploratissimo, sc. Orat. c. Nicomachum p. 852. ult. ed. Reisk. p. 478. ed. Tayl. si memineras, mi Lector, aut ea res te ceperit, Lux olim plenissima a me affusa. FœDERA porro. Ita in Epistola Philippi, §. δ. in init. Ἐγὼ δὲ τούτους οὔτε τῶν περὶ τῆς εἰρήνης συνθηκῶν οἶδα μετασχόντας ὑμῖν, οὔτ' ἐν ταῖς στήλαις ἀναγεγραμμένους. Deinde Æschines c. Ctesiph. p. 460. 3. ed. Reisk. Ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μῆσιν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν. Harpocratio denique v. Ἀττικοῖς γράμμασι. Θεόπομπως ἐσκευαρήσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν Βάρβαρον συνθηκὰς, ἃς οὐ τοῖς Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐστηλιτεῦσθαι, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰώνων. Postremo Obælatorum nomina, maxime autem PROSCRIPTORUM (Relegatos vocat Jurisprudentia nostra) cippis et saxis frequenter, cum titulo et causa condemnationis, inscribi solebant. Isocrates in Orat. de Bigis. Εἰς τοσοῦτον ὕβρεως ἦλθον, ὥστ' ἐπεισαν ὑμᾶς ἐλαύνειν αὐτὸν ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ στήλην ἀναγράφειν. Diodorus Siculus, l. 16. Ὁ δὲ Φιλόμηλος ἐπαρθείς τῇ νίκῃ, τὰς τῶν Ἀμφικτυόνων ἀποφάσεις ἐκ τε τῶν στήλων ἐξέκοψε, καὶ τὰ περὶ τῶν καταδίκων

Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελείτην, ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος ἅπαν. διὰ τί; ὅτι τὸν ¹ χρυσὸν ἐκ τῶν Βαρβάρων εἰς τοὺς Ἕλληνας ἤγαγεν. οὐκοῦν ἐστίν, ὡς εἴπεν, ἐκ τούτων ἰδεῖν, ὅτι οἱ πρόγονοι μὲν ὑμῶν, ὅπως μηδὲ ἄλλος ἀνθρώπων μηδεὶς ἐπὶ χρήμασι μηδὲν ἐργάσεται κακὸν τὴν Ἑλλάδα, ἐφρόντιζον· ὑμεῖς δὲ οὐδὲ τὴν πόλιν αὐτὴν ὅπως μηδεὶς τῶν πολιτῶν ἀδικήσῃ, προοράσθε. νῆ Δί,

¹ χρυσὸν, τὸν ἐκ

γράμματα. Unde factum est, ut στηλιτεύεσθαι idem esset, ac Proscribi: et λόγοι στηλιτευτικοὶ apud Antiquos pro Invectivis passim haberentur. Cujusmodi sunt Gregorii Nazianzeni Orationes duæ adv. Julianum: Istius posterior his verbis clauditur: Αὕτη σοι παρ' ἡμῶν στήλη τῶν Ἡρακλείων στηλῶν ὑψηλοτέρα τε καὶ περιφανεστέρα — ἦν καὶ ὁ μέλλων ὑπολήφεται χρόνος, εὖ οἶδα, σέ τε καὶ τὰ σὰ στηλιτεύουσαν, καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας παιδεύουσαν, μή τινα τοιαύτην κατὰ Θεοῦ τολμῶν ἐπανάστασιν, ἵνα μὴ

τὰ ὅμοια δράσαντες, τῶν ἴσων καὶ ἀντιτύχων. Omnino Lycurg. c. Leocratem p. 234. 235. Plato. περιϊόντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις. At quid in his moramur? Hoc in Arthmio esse factum, et hæc ipsa verba, quæ hic memorat Noster, esse in ejus cirro insculpta, abunde docemur. Orator noster in Philipp. III. [§. 9.] Οὐ λόγους ἐμαυτοῦ λέγων, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων δεικνύων, ἀ ἐκεῖνοι κατέθεντο, εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες — τί οὖν λέγει τὰ γράμματα;

ΑΡΘΜΙΟΣ, φησιν, Ο ΠΥΘΩΝΑΚΤΟΣ

Ο ΖΕΛΕΙΤΗΣ

ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ
ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ.

Εἴθ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο,

ΟΤΙ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΝ ΤΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΔΩΝ ΕΙΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ
ΗΓΑΓΕΝ.

Sed hoc unico testimonio contentus non ἐστηλίτευσεν, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων εiec. ero. Addere liceat Aristidem: Θεμιστοκλῆς μὲν Ἀρίθμιον (Ita Aristidis ubique exemplaria, Tu corriges mecum) λέγουσαν τάδε·

ΑΡΙΘΜΙΟΝ ΤΟΝ ΠΥΘΩΝΑΚΤΟΣ ΤΟΝ ΖΕΛΕΙΤΗΝ

ΑΤΙΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ

ΟΤΙ ΤΟΝ ΕΚ ΜΗΔΩΝ ΧΡΥΣΟΝ ΕΙΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ
ΗΓΑΓΕΝ.

Vid. Aristid. Tom. II. pag. 218. 303. Edit. postrem. Coronidis loco adjiciantur hæc ex Nonno, qui Historica Ὑπομήματα Gregorii Nazianzeni collegit, et illustravit. Στήλη δὲ ἐστίν ἡ λίθος ἡ χαλκός, ἐν ἐπιμήκει τετραγώνῳ σχήματι, ἐν ἧ ἔγγεγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. Οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζελείτην Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασι, ἐπὶ τῷ μᾶλλον ὑπακοῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν

στήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν, καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξουσίαν δεδαικότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βουλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ λόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις καὶ εὐεργετῶν αἱ εἰσεργεσίαι ἐν ταῖς στήλαις ἀνεγράφοντο, ὥσπερ ἡ τοῦ Λεύκωνος, τοῦ ἀρχοντος Βοσπόρου, ἀνεγράφη ἐν Ἀθήναις.

ἀλλ' ὅπως ἔτυχε ταῦτα τὰ γράμματα ἔστηκεν; ἀλλ' ὅλης οὐσης ἱεράς τῆς ἀκροπόλεως ταυτησί, καὶ πολλήν εὐρυχωρίαν ἐχούσης, παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηναῶν ἐν δεξιᾷ ἔστηκεν· ἦν, ἀριστεῖον ἢ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου, ¹ δόντων Ἑλλήνων τὰ χρήματα ταῦτα, ἀνέθηκε. τότε μὲν τοίνυν οὕτω σεμνὸν ἦν τὸ δίκαιον, καὶ τὸ κολάζειν τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας ἐντιμον, ὥστε τῆς αὐτῆς ἡξιούτο στάσεως τό, τε ἀριστεῖον τῆς θεοῦ, καὶ αἰ κατὰ τῶν τὰ τοιαῦτα ἀδικούντων τιμωρίαί· νῦν δέ, ² γέλως, ἄδεια, αἰσχύνη, εἰ μὴ τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν σχήσετε νῦν ὑμεῖς.

οἷ. Νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ καθ' ἓν τι μόνον τοὺς προγόνους μιμουμένους ὀρθῶς ἀν ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἔπραττον ἐφεξῆς. ἐκεῖνοι τοίνυν, ὡς ἅπαντες εὖ οἶδ' ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἀκηκόατε, Καλλίαν τὸν Ἰππονίκου, ³ τὸν ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλομένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα, ἵππου μὲν δρόμον ἡμέρας πεζῆ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ ⁴ τὴν θάλατταν βασιλέα, 429 ἐντὸς δὲ Χελιδονέων καὶ Κυανέων, πλοίῳ μακρῷ μὴ πλεῖν,

¹ δόντων τῶν ἑλλήνων

² γέλως, *ὅση ἄδεια αἰσχύνη, εἰ μὴ, τὴν ἄγαν ἐξουσίαν ταύτην

³ Deest articulus.

⁴ [τὴν]

Plura de Arthmio præstabunt Plutarch. in Themistocle Vol. 1. p. 253. Harpocrat. v. Ἀτιμος, Dinarchus, Æschines, Vales. ad Harpocrat. pag. 26. aliique. TAYLOR.

Ἀλλ' ὅλης] Videtur deesse μηδαμῶς in subjectione, ante ἀλλ' ὅλης: aut τὸ ἀλλὰ pro immo vero ponitur. WOLF. Ellipsis est Negativæ οὐχὶ ante ἀλλ'. Unde explicatur per omnino locus D. Pauli, 1. Cor. X. 19, 20. τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλὸν τι ἐστίν, ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν τι ἐστίν; Respondet ipse [οὐχὶ] Ἀλλ' [φημί] ὅτι ἂ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ θεῶ. Confer loca. MARKLAND. Suppletur Negativa in marg. Morel. οὐ μὰ Δία. TAYLOR.

Ἐν δεξιᾷ] Ἐκ δεξιᾶς in MSS. fere cunctis. Atque ita laudat Hermog. de formis Orat. Tom. I. pag. 272. IDEM.

Τὸ δίκαιον καὶ τὸ κολάζειν] Lege. WOLF.

Τὸ ἀριστεῖον τῆς θεοῦ] Simile est istud σημεῖον Ἰωανᾶ τοῦ προφήτου apud Evang. sc. Matth. XII. 39. et alibi. Nam hæc Statua Deæ erat ipsissimum ἀριστεῖον. TAYLOR.

Ἀριστεῖον τῆς θεοῦ] Præmium fortitudinis Divæ. i. e. Statua Divæ quæ erat

præmium, monumentum fortitudinis. AUGER.

Νῦν δέ, γέλως, ἄδεια] S: τὸ τοιαῦτα ἀδικεῖν. Quod vero sequitur, αἰσχύνη, videtur ad sequentia pertinere, εἰ μὴ ὑμεῖς σχήσετε νῦν τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν, αἰσχύνη ἐστίν. WOLF. Disputo, quæ hic scripsit Wolfius. Totum enim (non vocem αἰσχύνη solam) pertinere video ad sequentia. Sed tum quid erit ἄδεια? Nimirum ex loco suo exturbatur, quem occupavit. Vox alia et similis ἄγαν. Lege itaque: νῦν δέ γέλως, αἰσχύνη, εἰ μὴ τὴν ἄδειαν ταύτην καὶ ἐξουσίαν σχήσετε νῦν ὑμεῖς. TAYLOR. Lego νῦν δέ γέλως καὶ ἄδεια (ἐστίν) αἰσχύνη opprobrium quo quis se donis corrumpi sinit. AUGER.

οἷ. Ὡς ἅπαντες] Εὖ οἶδ', ὡς (ὅτι) ἅπαντες τὸν λόγον τοῦτον ἀκηκόατε. WOLF.

Ἴππου κ. τ. λ.] Dixi ad Lycurg. §. 17. de hoc sædere. TAYLOR.

Βασιλέα] Lege τὸν βασιλέα, ut §. μβ'. post med. et ubique. Nam Rex Persarum ὁ βασιλεὺς Græcis appellabatur. MARKLAND.

Χελιδονέων] Stephanus Χελιδονίας πέτρας appellat per i. Κυάνσαι, Συμπλεγάδες, Συν-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἀνὴρ, ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούω, σπουδαῖος, καὶ πολλὰ
χρήσιμος τῇ πόλει, καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν
δῆμον, καὶ ἄλλως δημοτικός. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν αὐτὸν ὠφέ-
λησε τούτων. δικαίως. οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ χρηστὸν εἶναι
δεῖ, τὸν τὰ τηλικαῦτα διοικεῖν ἀξιοῦντα, οὐδὲ τὸ πιστευθῆ-
ναι ¹ προσλαβόντα παρ' ὑμῶν, εἰς τὸ μείζω δύνασθαι κα-
κουργεῖν καταχρησθαι· ἀλλ' ἀπλῶς μηδὲν ὑμᾶς ἀδικεῖν
ἐκόντα.

οἴ. Εἰ τοίνυν ² τί τούτων ἀπρακτόν ἐστι τούτοις, ἐφ' οἷς
ἐκείνων θάνατος κατέγνωσται, ἐμὲ ἀποκτείνατε ἤδη. σκο-
πεῖτε γάρ. ἐπειδὴ παρὰ τὰ γράμματα φησιν ἐπρέ-
σβευσαν ἐκεῖνοι ³ καὶ τὸ ψήφισμα. καὶ τοῦτ' ἐστι
τῶν ἐγκλημάτων τὸ πρῶτον. οὗτοι δὲ οὐ παρὰ τὰ γράμ-
ματα; οὐ τὸ μὲν ψήφισμα Ἀθηναίοις, καὶ τοῖς Ἀθηναίων
συμμάχοις εἶναι κελεύει τὴν εἰρήνην· οὗτοι δὲ Φωκέας ἐκ-
σπόνδους ἀπέφηναν; οὐ τὸ μὲν ψήφισμα τοὺς ἄρχοντας ὀρ-
κοῦν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν· οὗτοι δὲ οὐς ὁ Φίλιππος αὐτοῖς
προσέπεμψε, τούτους ⁴ ὤρκωσαν; οὐ τὸ μὲν ψήφισμα οὐδα-
μοῦ μόνους ἐντυγχάνειν Φιλίππῳ· οὗτοι δ' οὐδὲν ἐπαύσαντο
ἰδία χρηματίζοντες; ⁵ καὶ ἠλέγχθησαν τινες αὐτῶν
ἐν τῇ βουλῇ οὐ τὰληθῆ ἀπαγγέλλοντες. οὗτοι

¹ προσλαβόντα² τι³ [καὶ τὸ ψήφισμα,]⁴ ὤρκισαν⁵ καὶ.

hunc Epicratem ἐκπεσεῖν, exsilio multa-
tum fuisse, vel, urbe pelli, Wolfio ver-
tente. Dubito, an ibi recte. Vid. init.
Androt. ubi ἐκπεσεῖν vertit honore dejicere.
Latine dici posset excidere. Sub quo
comprehenditur vel Mors, vel Exsili-
um, vel Mulcta. MARKLAND. Harpocr. et
Suid. v. Ἐπικράτης, ad hunc locum digi-
tum intendunt. Male ergo Cod. Paris. δ.
Εὐθυκράτης: Quo pacto etiam habet infra,
§. οδ'. ad init. De hoc Epicrate multa
Maussacus ad glossam Harpocratonis,
et Valesius ad Annotata Maussaci. Alius
porro erat Epicrates, Æschinis affinis,
ut observarunt iidem Lexicographi, οὗ
ἐπάνυμον Κυρηβίων, ὡς Δημ. ἐν τῷ κατ'
Αἰσχίνου. Vid. §. π'. in fin. TAYLOR.

Χρήσιμος] F. πολλὰ χρήσιμος γενόμε-
νος τῇ πόλει. WOLF.

Καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν
δῆμον (S. εἰς) καὶ ἄλλως δημοτικός] Lege.
WOLF. Ald. valde insincere τὸν et ἄλλος.
TAYLOR.

Ἐφ' ἡμισείᾳ] Malim ἐξ ἡμισείας, ut
Aristot. ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξ ἡμισείας

δυστυχοῦσι γυναικοκρατούμενοι. WOLF. γρ.
ἡμίσεια et ἡμισεία. Quod si hoc postre-
mum obtineat, annotavit alibi Wolfius
intelligendam esse μερίδι. TAYLOR.

Καταχρησθαι] S. τῷ πιστευθῆναι. WOLF.
οἴ. Ἄπρακτόν ἐστι τούτοις] Lege. IDEM.
Quidam enim εἰ τοίνυν τι τούτων ἀπρακτόν
ἐστι τούτων. Optime hæc verba ordi-
nantur in nonnullis exemplaribus: εἰ τοί-
νων τι τούτοις ἀπρακτόν ἐστι τούτων,
ἐφ' οἷς κ. τ. λ. Lind. Ven. Obsop. TAY-
LOR.

Ὀρκοῦν — ὤρκισαν] Ergo τὸ ὀρκοῦν et
ὀρκίζεῖν idem valent: nisi, ut existimo,
legendum sit ὤρκωσαν. WOLF. Quænam
est hæc petulantia, et prurigo emendan-
di! Quare exterminanda est ὤρκισαν, ab
ὀρκίζω, vox ab omnibus confirmata Codd.
quæ æque valet jusjurandum deferre, ac
ὤρκωσαν, quæ profecta est ab ὀρκῶν. No-
ster De Corona §. ι. ἢ οὐκ ἂν ὤρκίζομεν
αὐτόν. TAYLOR.

Καὶ ἠλέγχθησαν τινες] Lege. WOLF.
Aldus enim ἠλέχθησαν. Restituerunt et
alii. TAYLOR.

δέ γε καὶ ἐν τῷ δήμῳ· καὶ ὑπό του; — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ
λαμπρὸν — ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. οἷς γὰρ ἀπήγγει-
λαν οὔτοι, πάντα δήπου γέγονε τὰναντία. οὐδὲ ἐπιστέλλ-
431 λοντές φησι ¹ τὰ ἀληθῆ. οὐκοῦν οὐδ' οὔτοι. καὶ κα-
ταψευδόμενοι τῶν συμμάχων καὶ δῶρα λαμβάνοντες.
ἀντὶ μὲν τοίνυν τοῦ καταψεύδεσθαι, παντε-
λῶς ἀπολωλεκότες· πολλῶ δὲ δήπου τοῦτο τοῦ καταψεύ-
σασθαι δεινότερον· ἀλλὰ μὴν, ὑπὲρ γε τοῦ δῶρα εἰληφέναι,
εἰ μὲν ἤρνούντο, ἐξελέγχειν τὸ λοιπὸν αὐτῶν ἦν, ἐπειδὴ δὲ ὁμο-
λογοῦσιν, ἀπάγειν δή που προσῆκε.

οθ'. Τί οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτων οὕτως ἐχόντων,
ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὄντες, οἱ δὲ καὶ τινες αὐτῶν ἔτι
ζῶντες, ὑπομενεῖτε τὸν μὲν εὐεργέτην τοῦ δήμου, καὶ ² τῶν
ἐκ Πειραιῶς, Ἐπικράτην, ἐκπεσεῖν καὶ κολασθῆναι, καὶ
πάλιν πρῶην ³ Θρασύβουλον ἐκεῖνον, τὸν Θρασυβούλου τοῦ
δημοτικοῦ υἱὸν, ⁴ καὶ ἀπὸ Φυλῆς καταγαγόντος τὸν δῆμον,
τάλαντα δέκα ὠφληκέναι, καὶ ⁵ τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ
Ἀριστογείτονος, ⁶ καὶ τῶν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ὑμᾶς ⁷ ἐρ-
γασαμένων, οὓς νόμῳ διὰ τὰς εὐεργεσίας, αἷς ὑπῆρξαν εἰς
ὑμᾶς, ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς, ἐπὶ ταῖς θυσίαις, σπονδῶν,

¹ τὰληθῆ² τὸν³ Θρασύβουλον, *ἐκεῖνου τοῦ Θρασυβούλου⁴ καὶ τοῦ ἀπὸ⁵ τὸν⁶ [καὶ]⁷ ἐργασαμένων ὑμᾶς

οὐδ' οὔτοι] Ita f. distinguendum: οὐδ' οὔτοι; cum Interrogatione. Sensus est: Οὐδ' οὔτοι, sc. ἠλέγχθησαν οὐ τὰληθῆ ἀπαγγέλλοντες, οὐδὲ ἐπιστέλλοντες τὰ ἀληθῆ. MARKLAND.

Ἐπειδὴ δὲ ὁμολογοῦσιν, ἀπάγειν δήπου προσῆκε] Cum vero fateantur, nimirum ad supplicium par est ut variantur. Id enim ἀπάγειν significat, ut κατ' Ἀριστοκράτ. etiam, ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον dixit. Ex edit. HERVAG.

οθ'. Οἱ δὲ καὶ τινες αὐτῶν ἔτι ζῶντες] Ὑμεῖς τινες, ἀντὶ τοῦ, ὑμῶν τινες αὐτῶν. S. τῶν προγόνων. WOLF.

Καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς] Iterum lege. S. ἕνα. IDEM. i. e. καὶ ἕνα τῶν ἐκ Πειραιῶς. Ut §. πδ'. ante med. τῶν ἀπιστούντων Φιλίππῳ, pro ἕνα τῶν etc. Et supra, §. οζ'. in fin. MARKLAND. Melius hoc multo, quam quod legitur in Benenato, aliisque Editis, sc. τὸν ἐκ Πειραιῶς. TAYLOR. Correctio hæc est, quæ nemini non facile occurrat. nolim tamen ideo probare. REISK.

Ἐκπεσεῖν] Excidisse, nempe, de vita.

AUGER.

Καὶ τὸν ἀπὸ Φυλῆς] Καὶ τοῦ ἀπὸ Φυλῆς. Etsi malim abesse articulum. WOLF. Necessarium sane articulum, τοῦ ἀπὸ Φυλῆς, prout legitur in MSS. præfocavit Wolfius. Mala τὸν Ald. Felician. et Harl. TAYLOR.

Τάλαντα δέκα ὠφληκέναι] Id est, decem talentis damnari. Idem, ὠφλε τὴν δίαιταν, ab arbitris damnatus est. Et rursum alibi, καὶ δίκην ἐξούλης ὠφληκῶς ταύτην, οὐκ αὐτὸς ὠφληκέναι φησὶν, ἀλλ' ἐμὲ, atque in hac controversia de vi damnatus, non se damnatum, sed me esse contendit. damnati enim dicuntur οἱ ὠφληκότες et οἱ ὄφλοντες. Ex edit. HERVAG.

Καὶ τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου] Si hoc ad Thra-sybulum non refertur, cujus mihi genealogia nota non est, subintelligendum est, aut omissum, τινάς. Ulpianus Proxenum intelligit. WOLF.

Καὶ τῶν τὰ] F. delendum καὶ. Vel legendum τῶν καὶ τὰ etc. MARKLAND. Recte deest καὶ in Cod. δ. TAYLOR.

καὶ κρατήρων κοινωνοὺς πεποιήσθε, καὶ ἄδετε καὶ τιμᾶτε
 ἐξίσου τοῖς ἥρωσι, καὶ τοῖς θεοῖς, τούτους μὲν πάντας τὴν
 ἐκ τῶν νόμων δίκην ὑπεσχηκέναι, καὶ μήτε συγγνώμην, μήτε
 ἔλεον, μήτε παιδία κλάοντα, ὁμώνυμα τῶν εὐεργετῶν, μήτ'
 ἄλλο μηδὲν αὐτοὺς ὠφεληκέναι· τὸν δὲ Ἀτρομήτου τοῦ γραμ-
 ματιστοῦ, καὶ Γλαυκοθέας, τῆς τοὺς θιάσους συναγωγῆς,
 ἐφ' οἷς ἑτέρα τέθνηκεν ἰέρεια, τοῦτον ὑμεῖς ¹ λαβόντες, τὸν
 τῶν τοιούτων, τὸν οὐδὲ καθ' ἐν χρήσιμον τῇ πόλει, οὐκ αὐ-
 τὸν, οὐ πατέρα, οὐκ ἄλλον οὐδένα τῶν τούτου, ² ἀφήσετε;
 ποῖος γὰρ ἵππος, ποῖα τριήρης, ποῖα στρατεία, ποῖα χο- 432
 ρηγία, τίς χορὸς, τίς λειτουργία, τίς εἰσφορὰ, τίς εὐνοία,
 ποῖος κίνδυνος, τί ³ τούτων ἀπάντων, ἐν ⁴ παντὶ χρόνῳ γέ-
 γονε παρὰ τούτων τῇ πόλει; καίτοι, καὶ εἰ ταῦτα πάντα
 ὑπῆρχεν, ἐκεῖνο δὲ μὴ προσῆν, τὸ, δικαίως, καὶ προῖκα πε-
 πρεσβευκέναι, ἀπολωλέναι δὴ πού προσῆκεν ⁵ αὐτῷ· εἰ δὲ
 μήτε ταῦτα, μήτε ἐκεῖνα, οὐ τιμωρήσεσθε; οὐκ ἀναμνη-
 σθήσεσθε, ὧν οὗτος κατηγορῶν ἔλεγε Τιμάρχου; ὡς οὐδὲν
 ἔστιν ὄφελος πόλεως, ἢ τις μὴ νεῦρα ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας
 ἔχει, οὐδὲ πολιτείας, ἐν ἧ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν
 νόμων μείζον ἰσχύουσιν. οὐδὲ ἔλεειν ὑμᾶς οὔτε τὴν μητέρα
⁶ δεῖν τὴν Τιμάρχου, γραῦν γυναῖκα, οὔτε τὰ παιδία, οὔτε
 ἄλλον οὐδένα, ἀλλ' ἐκεῖνο ὄραϊν, ὅτι εἰ προήσεσθε τὰ τῶν νό-
 μων, καὶ τὰ τῆς πολιτείας, οὐχ εὐρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς
 ἐλεήσοντας. ἀλλ' ὁ μὲν ταλαίπωρος ἀνδρῶπιος ἠτίμωται,
 ὅτι τοῦτον εἶδεν ἀδικοῦντα· τούτῳ δ' ἀθῶν δώσετε εἶναι; διὰ
 τί; εἰ γὰρ παρὰ τῶν εἰς ἑαυτοὺς ἐξαμαρτανόντων τηλικαύ-

¹ λαβόντες ἀφήσετε, τὸν² Deest ἀφήσετε.³ τῶν⁴ παντὶ τῷ χρόνῳ⁵ αὐτὸν⁶ δεῖ

Καὶ κρατήρων] Κρατῆρες fortasse additi sunt, quod unicuique Deo sui peculiare crateres fuerunt. WOLF.

ἰέρεια] Quædam hic non inutilia habet Scholiastes. Meminerit autem lector meus, hæc et ejusmodi omnia, quæ ad Æschinis genus et familiam pertinent, quemadmodum et ea, quæ ad Demosthenis pariter, studiose a me in vita Auctorum recenseri. TAYLOR.

Χορηγός] Lege χορός. Alioqui χορηγία et χορηγός inanis erit nugatio. WOLF. Vid. Var. Lect.

αὐτῷ] Rectius αὐτόν. Ita optimi Reg.

a. Aug. Harl. TAYLOR.

Ἐκεῖνα] L. ἐκεῖνο. Vide, quæ præcedunt. MARKLAND.

Οὐδὲ ἔλεειν κ. τ. λ.] Hæc cum non sint in Æschinis oratione, satis apparet, eum, ut et cæteros oratores, aliter dixisse, aliter scripsisse; ipsoque eventu edoctos et detraxisse et addidisse et mutasse complura. Nisi forte et hoc sit Demosthenicæ licentiæ mendacium. WOLF.

Οὐδὲ ἔλεειν] F. οὐ δὴ — non igitur. Ut §. λα'. in fin. οὐ δὴ δίκαιον. MARKLAND.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

πρὸς Φίλιππον ὄπλα, εἰ δὲ μὴ, θανάτῳ ζημιούσθαι, ἀπό-
λωλε, καὶ ὕβρισταί· ὁ δὲ καὶ τὰ τῶν ὑμετέρων συμμάχων
ὄπλα ἐκείνῳ παραδούς οὕτως, κατηγόρει, καὶ περὶ πορνείας
ἔλεγεν, ὧ γῆ καὶ θεοὶ, δυοῖν μὲν κηδεσταῖν παρεστηκότοιιν,
οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε, Νικίου τε τοῦ βδελυροῦ,
ὃς ἑαυτὸν ἐμίσησεν ¹ εἰς Αἴγυπτον Χαβρία, καὶ τοῦ κα-
ταράτου ² Κηρυβίωνος, ὃς ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ ³ προσω-
πείου κωμάζει. καὶ τί ταῦτα; ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὄρων
⁴ Ἀφόρητον. ἀλλὰ δῆτα ἄνω ποταμῶν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ
πάντες ὅσοι οἱ περὶ πορνείας ἐρρύησαν λόγοι.

πά. Καὶ μὴν εἰς ⁴ ὄσπην ἀτιμίαν τὴν πόλιν ὑμῶν ἢ τού-
του πονηρία, καὶ ψευδολογία καταστήσασα ἔχει, πάντα

¹ εἰς Αἴγυπτον ἐμίσησεν

² Κηρυβίωνος

³ προσώπου

⁴ ὄσπην αἰσχύνην καὶ ἀτιμίαν τὴν πόλιν ἡμῶν ἢ τούτων πονηρία

Εἰ δὲ μὴ, θανάτῳ ζημιούσθαι] Hoc loco
εἰ δὲ μὴ significat εἰ δὲ μὴ πειθαρχήσει,
quod si non pareat. sin minus enim et alio-
qui significat. IDEM.

Κατηγόρει] Recte, ut exemplaria optima,
propter sequens ἔλεγον. Mala fide nobis-
cum egit Wolfius, qui κατηγορεῖ legit, in
præsenti tempore, et pariter interpreta-
tur. TAYLOR.

Οὓς ἰδόντες ἂν] Quia alii illius causæ ju-
dices fuerunt, quotannis mutari soliti.
Istos ergo affines in hoc iudicio non af-
fuisse, τὸ δυνατικὸν μόριον, ἰδόντες ἂν, τουτ-
έστιν, εἰ ἴδητε, arguit. WOLF.

Κηρυβίωνος] Ad hanc vocem ita annota-
vit I. Meursius, I. Attic. Lect. 4. “Τοῦ
καταράτου Κηρυβίωνος. Ita rescribo.
Hodie editur τοῦ καταράτου Κηρυβίωνος.
Nam Κηρυβίωνος scripsisse Demosthenem
certum ex Suid. in Ἐπικράτης, et Har-
pocr. in Κηρυβίων. Quibus addo Athen.
I. 6. Κηρυβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπικράτης, ὁ
Ἀίσχινου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὡς φησι Δη-
μοσθένης, ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας.
Idem mendum apud Ulpianum in eadem
Orat. καὶ τοῦ καταράτου Κηρυβίωνος] Τὸ μὲν
ὄνομα, Ἐπικράτης, τὸ δὲ Κηρυβίωνος, Ἀττι-
κῶς. λέγει δὲ τὸ κάθαρμα, καὶ εὐτελές.
Κηρύβια γὰρ τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ σίτου
λέγουσι. Rescribe Κηρυβίωνος et Κυ-
ρήβια. Scio ego, κηρύβια scribi apud non-
nullos Grammaticos Græcos, sed tamen
apud poliores κυρήβια. Corruptus quo-
que Alexis in Pancratiaste, apud Athen.
I. c. et Themist. in Orat. Πῶς τῷ φιλο-
σόφῳ λεκτέον.” Hactenus Vir doctissi-
mus. TAYLOR.

ἄνευ τοῦ προσωπείου] Console Ulpia-
num ad loc. Harpocr. v. Πομπείας,

cæteros. Annotavit hic σχοστης, in an-
tiquis libris reperiri πρὸσωπον, non
προσωπεῖον. Vide quantum auctorida-
tis tribuat Cod. Augustano, qui ex istis
veterrimis describi videtur, cum retineat
προσώπου! IDEM.

Καὶ τί ταῦτα; ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν] Ἀπο-
δίωξις καὶ Ἀποσιώπησις, quasi præ indi-
gnatione flagitia Aphobeti commemorare
non possit. WOLF.

Καὶ τί ταῦτα;] Et quid hæc? i. e.
hæc sunt levia, ecce aliquid majus. AU-
GER.

Ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὄρων Ἀφόρητον] Refe-
renda hæc sunt et conjungenda cum supe-
rioribus: περὶ πορνείας ἔλεγεν, δυοῖν μὲν κηδε-
σταῖν παρεστηκότοιιν—ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὄρων
Ἀφόρητον, cum indignatione. Accusavit,
inquit, Ἐσχίνης Timarchum impuditiæ
coram duobus suis affinibus, Nicia et Cery-
bione, nullo impurioribus. Sed hoc parum
est. Accusavit eum etiam coram suo fra-
tre Aphobeto. Amare! MARKLAND.

Ὅσοι οἱ] Vid. Var. Lect.

πά. Καταστήσασα ἔχει] Ἀντὶ τοῦ, κατέ-
στησεν, ut φλυαρεῖς ἔχων, πλεονασμῷ Ἀττι-
κῷ. WOLF. Non admodum est simile,
quod produxit Wolfius. Propius illud
Lucretii I. 1068.

Sed vanus stolidis hæc omnia finxerit er-
ror,

Amplexi quod habent perverse prima viai.

Huic locutioni ortum debere Neoterico-
rum verbum, quod dicunt, auxiliare,
ΠΑΒΕΡΕ, notavit H. Stephanus Confor-
mité du lang. Franc. avec le Grec. TAY-
LOR.

τὰ ἄλλα ἀφείς, ¹ ὃ πάντες ὑμεῖς ἴστε, ἐρῶ. πρότερον μὲν
 434 γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί παρ' ὑμῖν ἐψήφισται, τοῦτο
 ἔπειτήρουν οἱ ἄλλοι πάντες Ἕλληνες· νῦν δὲ δὴ περιερχόμεθα
 ἡμεῖς, τί δέδοκται τοῖς ἄλλοις σκοποῦντες, καὶ ὠτακου-
 στοῦντες, τί τὰ τῶν Ἀρκάδων; τί τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων;
 ποῖ πάρεσι Φίλιππος; ζῆ, ἢ τέθνηκεν; οὐ ² τοιαῦτα ποιοῦ-
 μεν; ἐγὼ δὲ οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῆ· ἀλλ' εἰ τῆς πό-
 λεως τέθνηκε τὸ τοὺς ἀδικοῦντας μισεῖν, καὶ τιμωρεῖσθαι.
 οὐδὲ φοβεῖ με Φίλιππος, ἂν τὰ παρ' ³ ὑμῶν ὑγιαίνῃ, ἀλλ'
 εἰ παρ' ὑμῖν ἀδεια γενήσεται τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνεῖν
 βουλομένοις, καὶ συνεροῦσί τινες τούτοις τῶν ὑφ' ὑμῶν πεπι-
 στευμένων, καὶ πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ἀρνούμενοι μὴ
 πράττειν ὑπὲρ Φιλίππου, νῦν ἀναβήσονται ταῦτα φοβεῖ
 με. τί γὰρ δὴ ποτε, Εὐβουλε, Ἡγησίλεω μὲν κρινομένω, ὃς
 ἀνεψιός ἐστὶ σοι, καὶ Θρασυβούλω πρώην, τῷ Νικηράτου
 θείῳ, ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ψήφου οὐδ' ὑπακοῦσαι καλούμε-
 νος ἠθέλησας, ⁴ εἰς τε τὸ τίμημα ἀναβάς, ὑπὲρ μὲν ἐκείνων

¹ ἄ² ταῦτα³ ὑμῖν⁴ εἰς δὲ

Ὁ πάντες ὑμεῖς ἴστε] Nove hoc, ut cætera omnia dissimularet, id solum, quod omnes norant, proferre vellet. Lege cum MStis δ. et Aug. πάντα τὰ ἄλλα ἀφείς, ἄ πάντες ὑμεῖς ἴστε — omissis iis, quæ vos bene nostis. Parisienses neque δ, neque ἄ. IDEM.

Τοιαῦτα] Ταῦτα potius, ut habent Reg. δ. et Aug. IDEM.

Ἐγὼ δὲ] Locum hunc aliquanto plenus laudat Hermogenes περὶ δριμύτητος. sc. Ἐγὼ δὲ οὐ τοῦτο δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῆ, ἢ τέθνηκεν, ἀλλ' εἰ — T. II. p. 334. IDEM.

Παρ' ὑμῶν] F. ὑμῖν. Et vicissim modo, παρ' ὑμῶν ἀδεια γενήσεται. Vid. ζ. ζζ. a med. MARKLAND. Vid. Var. Lect.

Νῦν ἀναβήσονται] Nunc ascendunt, nempe Æschini et ejus similibus auxiliaturi. AUGER.

Ἡγησίλεω] Incorrecte. Ratione accentus formam habet Genitivi, ratione autem τοῦ ἰῶτα subscripti, Dativi quidem. Ulpianus cum margine Benenati, accuratius Ἡγησίλεω κρινομένου. Quod si recte fit, quid statuemus de Θρασυβούλω, τῷ — θείῳ? An hæc etiam in eundem casum vertentur? Mibi quidem videtur, propter constructionem totius commatis. TAYLOR.

Θείῳ] S. σοῦ, sive patruo, sive avunculo VOL. II.

tuο. Πάτρως γὰρ, ὁ πρὸς πατρός, μήτρως δὲ, ὁ πρὸς μητρός θεῖος. Quæ, incognita genealogia, discerni per se non possunt. Sed quid hæc nostra? Neque enim hæreditatem illorum cernemus. WOLF. Punge igitur post Νικηράτου. Θρασυβούλω τῷ Νικηράτου, θείῳ sc. σοῦ, et pariter distingue in versione, ut distinxerat quidem Wolfius, dum nos Editioni Lutecianæ adhæsimus. Ita tamen, si viri doctissimi Genealogia se recte habeat. Ulpianus quidem in ea est sententia; et utrosque, Hegesilaum et Thrasybulum, modo vocat Noster Eubuli cognatos et necessarios. TAYLOR.

Ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ψήφου] Cum, ut conjicio, teneaturne reus, pronunciat. ἢ δευτέρα ψήφος, cum lis æstimatur, et multa dicitur. WOLF. Recte conjicis. Confirmo in proximis. TAYLOR.

Εἰς τε τὸ τίμημα] Lege, εἰς τε τότε βῆμα, sensu manifesto. Et ita habet Editio Benenati in margine adscriptum. PALMER. Habet quidem τὸ βῆμα ex Cod. β. adscriptum, quo pacto et marg. Altemps. et Bodl. sed nullo commodo. Wolfius hæc vidit et vertit recte. Sed nemo melius hæc explanabit, quam Æschines in ea, quæ est c. Ctesiphontem, p. 586. ed. Reisk. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα — ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον 2 U

οὐδ' ὅτι οὖν ἔλεγες, ἐδέου δὲ τῶν δικαστῶν συγγνώμην ἔχειν σοι· εἴτα ὑπὲρ μὲν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων ἀνθρώπων οὐκ ἀναβαίνεις, ὑπὲρ Αἰσχίνου δὲ ἀναβήσῃ; ὅς, ἡνίκα ἔκρινεν Ἀριστοφῶν Φιλόνεικον, καὶ δι' ἐκείνου τῶν σοὶ πεπραγμένων κατηγορεῖ, συγκατηγορεῖ μετ' ἐκείνου σοῦ, καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξητάζετο· ἐπειδὴ δὲ σὺ μὲν τουτουσί¹ δεξάμενος, καὶ φήσας καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ δεῖν ἤδη, καὶ χρήματα εἰσφέρειν, καὶ τὰ θεωρικὰ στρατιωτικὰ ποιεῖν, ἢ χειροτονεῖν, ἃ συνεῖπε μὲν οὗτος, ἔγραψε δὲ ὁ βδελυρὸς Φιλοκράτης, ἐξ ὧν ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν συνέβη γενέσθαι τὴν εἰρήνην, οὗτοι δ' ἐπειδὴ τοῖς μετὰ ταῦτα ἀδικήμασι πάντα 435

¹ δεδιξάμενος

ἕδωρ τῶ κατηγόρῳ — τὸ δὲ δεύτερον — τῶ τὴν γραφὴν φεύγοντι —. Ἐπειδὴν δὲ τῆ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῆ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ἕδωρ ἐγχεῖται τῆ τιμῆσει καὶ τῶ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν ἐν τῆ τιμῆσει τὴν ψήφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅστις δὲ ἐν τῶ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψήφον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ κ. τ. λ. TAYLOR.

Συγγνώμην ἔχειν σοι] Queat dicere Eubulus, eo se hæc facere, quod habeat religioni, nocentem et nefarium impiumque defendere. Causam autem aliam esse Æschinis, quem Demosthenes innocentem in judicium capitis accesserit, et eloquentiam a natura ad salutem hominum, et ad conservationem datam, ad boni viri pestem perniciemque convertat. WOLF.

Ἀναγκαίων] Nota, ἀναγκαίους hic, ut et Latinis, dici Necessarios. Sic et Isocrates τὴν συγγένειαν, ἀνάγκην vocat his verbis: μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, ἢ τοὺς τῶ γένει προσήκοντας. ἠγεῖτο γὰρ πρὸς ἐταιρίαν πολλῶν κρείττω φύσιν νόμου, καὶ τρόπον γένους, καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. IDEM.

Ὅς — συγκατηγορεῖ] Sic alienare studet Eubulum ab Æschine. IDEM.

Συγκατηγορεῖ μετ' ἐκείνου σοῦ] Explicatio marginalis præcedentis sententiæ. MARKLAND. Quanquam hæc Oratio istiusmodi glossis et quisquiliis ultra modum sit referta, hic tamen rem ita se habere, multum dubito. Videor enim videre ita sententiam progredientem: Cum Aristopho Philonicum in judicium adduxit, et per illum tua quoque, Eubule, crimina attigit, iste Æschines una cum Aristophonte te accusabat, et inter inimicos tuos numerabatur. Cur igitur istum Æschinem nunc adjovas? cur defendis?

TAYLOR.

Τουτουσί δεξάμενος] Ποτέρους; τοὺς δικαστάς, ἢ τοὺς περὶ τὸν Αἰσχίνην; *adhibitis judicibus, aut populo? Vel ἀποδεξάμενος τουτουσί, suffragatus Æschini et Philocrati, vel approbatis istis? Ego hæc verba, quæ non satis intelligo, notavi asterisco. Pro μὲν τουτουσί, Versio mea declarat, me aut alicubi notatum legisse, aut legi oportere suspicatum esse, σὺ μετὰ τούτους λεξάμενος. Sed nihil magis hoc placet. WOLF. Cum his ultimis dictis pene consentit Etruscus Interpres: Ma poi che tu dopo che costoro hebbero finito, parlasti, e dicesti — Licet δεξάμενος cum ista interpretatione stare possit. διαδεξάμενος, διδαξάμενος, etc. alii. Sed neque Excipere, neque Dicere, neque Docere, quidquam valent. Corrige periculo nostro δεδιξάμενος. Oratio Eubuli erat comminatoria. Dixit enim, aut extrema esse subeunda, sc. descendendum in Piræum, et Theatralem pecuniam in Militarem convertendam (quod nisi in summo discrimine Reip. fieri non solebat) aut statuenda esse ea, quæ Philocrates suadebat, τουτουσί δεδιξάμενος, hos nempe, qui adstant, digito monstratos, Cives Athenienses, hos, inquam, perterrefaciens. Et præterea δεδιξάμενος est Lectio Codd. omnium, qui aut ævitate valent, aut sinceritate scribendi, Ital. Ven. Harl. et Aug. Et in hoc postremo additur scholiolon, sc. Δεδιξάμενος] εἰς δέος καταστήσας. Illud habe. TAYLOR.*

Τουτουσί] Αἰσχίνην καὶ Φιλοκράτη· ἢ τοὺς περὶ τὸν Αἰσχίνην. Ex edit. BROOK.

Οὗτοι δ' ἐπειδὴ] M. οὗτοι δὲ ἐπειδὴ, ut sit repetitio ἐν τῆ ἀποδόσει propter prolixitatem τῆς προτάσεως. WOLF. Deleri suadeo istud ἐπειδὴ. Et deest quidem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Μεγάροις οὐκ οἶεσθ' εἶναί τινα κλέπτην, καὶ παρεκλέγοντά
 τὰ κοινά; ἀνάγκη καὶ πέφηνε. τίς οὖν αἴτιος αὐτόθι νῦν
 τούτων τῶν συμβεβηκότων πραγμάτων; οὐδὲ εἷς. ἀλλὰ
 ποῖοι, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ τὰ τηλικαῦτα, καὶ ¹ τοιαῦτα ἀδι-
 κοῦντες; οἱ νομίζοντες ² αὐτοὺς ἀξιοχρεῶς εἶναι, τοῦ Φι-
 λίππου ξένοι, καὶ φίλοι προσαγορεύεσθαι, οἱ στρατηγιῶν
 τε, καὶ ³ προστασίας ἀξιούμενοι, οἱ μείζους τῶν πολλῶν
 οἰόμενοι δεῖν εἶναι. οὐ Περίλαος ἐκρίνετο ἑναγχος ἐν ⁴ τοῖς
 Μεγάροις ἐν τοῖς τριακοσίοις, ὅτι πρὸς Φίλιππον ἀφίκετο, 436
 καὶ παρελθὼν Πτοιόδωρος αὐτὸν ἐζητήσατο, καὶ πλούτῳ,
 καὶ γένει, καὶ δόξῃ πρῶτος ⁵ ὢν Μεγαρέων, καὶ πάλιν ὡς
 Φίλιππον ⁶ ἐξέπεμψε; καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ μὲν ἦκεν, ἀγων-
 τοὺς ξένους, ὁ δὲ ἔνδον ⁷ ἐτύρρευε τοιαῦτα. οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ
 ἔσθ' ὅ, τι τῶν πάντων μᾶλλον ⁸ εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ, μεί-
 ζ' ⁹ τινὰ τῶν πολλῶν εἶναι γίνεσθαι. μή μοι σωζέσθω,
 μηδ' ἀπολλύσθω μηδεὶς, ὃν εἰάν ὁ δεῖνα βούληται, ἀλλ' ὃν
 εἰάν τὰ πεπραγμένα σώζῃ, καὶ τούναντίον, τούτῳ τῆς προση-
 κούσης ψήφου παρ' ὑμῶν ὑπαρχέτω τυγχάνειν. τοῦτο γὰρ
 ἔστι δημοτικόν.

πγ'. Ἐτι τοίνυν, πολλοὶ παρ' ὑμῖν ἐπὶ καιρῶν γεγόνασιν
 ἰσχυροὶ, Καλλίστρατος ἐκεῖνος, αὐθις Ἀριστοφῶν, Διόφαι-

¹ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτ'   ² ἑαυτοὺς   ³ προστασιῶν   ⁴ Deest articulus.
⁵ Deest ὢν.   ⁶ ἐξέπεμψε,   ⁷ ἐτύρρευε. τοιαῦτα.   ⁸ εὐλαβεῖσθαι δεῖ μᾶλλον

Τίς οὖν αἴτιος αὐτόθι νῦν τούτων, τῶν συμ-
 βεβηκότων πραγμάτων] Sic puto legendum,
 ut τούτων referatur ad κλέπτας: Τίς τού-
 των αἴτιος τῶν νῦν αὐτόθι συμβεβηκότων
 πραγμάτων; WOLF. Recte. Quis igitur
 eorum? In marg. Altemp. ad hunc fere
 modum: ἀνάγκη, καὶ πέφηνέ τις αἴτιος αὐ-
 τόθι νῦν τούτων. TAYLOR.

Ἄλλὰ ποῖοι κ. τ. λ.] Incuriosius hæc
 edidit Benenatus: ἀλλὰ ποῖοι, καὶ τίνες εἰ-
 σὶν οἱ τὰ τοιαῦτα τηλικαῦτα, καὶ τοιαῦτα
 ἀδικοῦντες; IDEM.

Πτοιόδωρος] Πτοιόδωρος Harpocr. Edit.
 Maussac. Ποιόδωρος Edit. Ald. Πτοιόδωρος
 recte apud Suidam. Hic est, quem memo-
 rat Thucyd. l. 4. et Plutarch. Dione." Hæc
 Meurs. IV. Attic. Lect. 2. IDEM.

Ἄων] Non admodum necessaria Vox.
 Ita tamen tacitus Wolfius, omnibus invi-
 tis exemplaribus. Quod non oportuit fieri.
 IDEM.

Ἐξέπεμψε] Κατεσκευάζε Cod. C.
 Mira sane varietas. Sed neque varia est

lectio, neque huic loco convenit. Quid
 ergo? Sane Glossa est insolitæ voeis, quæ
 proxime sequitur, ἐτύρρευε. Ecce enim: τυ-
 ρεύων, κατασκευάζων. καὶ τυρεύσαντες,
 κατασκευάσαντες, Suid. Ita Ulpianus
 quoque: Ἐτύρρευε] κατεσκευάζε, ἐμη-
 χανᾶτο. Cæterum notatu dignum est,
 quod legitur in Polluce VI. 32. Εἰ δὲ καὶ
 Δημοσθένης φησὶν, ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρρευεν,
 ἀλλ' οὐκ ἔγωγε ἀποδέχομαι τὸ τυρεύειν.
 IDEM.

Μή μοι κ. τ. λ.] Vid. Var. Lect.

Τούναντίον, τούτῳ] Τῷ Αἰσχίνῃ. Thesin
 enim transfert ad Hypothesin. WOLF.
 Wolfius sequitur suam distinctionem Te-
 xtus, quam et Ego repræsentavi. Quæ si
 præstare videbitur, hic erit Sensus: Ne-
 minem alicujus Gratia vel eripiat, vel pes-
 sundet. Unusquisque autem vel ex rebus
 gestis servetur, vel, si ita res tulerit, con-
 demnetur, uti hicce Æschines. Vide, quæ
 diximus ad Æschin. c. Timarchum, pag.
 45. Not. 66. ed. Reisk. TAYLOR.

τος, τούτων ἕτεροι πρότερον. ἀλλὰ ποῦ τούτων ἕκαστος ἐπρώτευσεν; ἐν τῷ δήμῳ. ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις, οὐδεὶς πω μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας ὑμῶν, οὐδὲ τῶν νόμων, οὐδὲ τῶν ὀρκῶν κρείττων γέγονε. μὴ τοίνυν μηδὲ νῦν τοῦτον εἰσῆτε. ὅτι γὰρ ταῦτα φυλάττοισθε ἂν εἰκότως μᾶλλον ὑμεῖς, ἢ τούτοις πιστεύοιτε, τῶν θεῶν ὑμῖν μαντείαν ἀναγνώσομαι, οἳ περ ἀεὶ σώζουσι τὴν πόλιν πολλῶ τῶν προεστηκότων μᾶλλον. λέγε τὰς μαντείας.

ΜΑΝΤΕΙΑΙ.

Ἄκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν θεῶν, οἷα ὑμῖν προλέγουσιν; εἰ μὲν τοίνυν πολεμούντων ὑμῶν ταῦτ' ἀνηγήκασιν, τοὺς στρατηγοὺς λέγουσι φυλάττεσθαι· πολέμου γάρ εἰσιν ἡγεμόνες οἱ στρατηγοί· εἰ δὲ πεποιημένων εἰρήνην, τοὺς ἐπὶ τῆς πολιτείας ἐφεστηκότας. οὗτοι γὰρ ἡγοῦνται, τούτοις
 437 πείθεσθε ὑμεῖς, ὑπὸ τούτων δέος ἐστὶ μὴ παρακρουσθῆτε. καὶ τὴν πόλιν δεῖν συνέχειν φησὶν ἡ μαντεία, ὅπως ἂν μίαν γνώμην ἔχωσιν ἅπαντες, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιῶσι. πρότερον οὖν οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν τοσαῦτα κακὰ εἰργασμένον, σωθέντα, ἢ δίκην δόντα, ¹ ἡδονὴν Φιλίππῳ ποιῆσαι; ἐγὼ μὲν οἶμαι σωθέντα. φησὶ δέ γε ἡ μαντεία, ² ἀεὶ δεῖν, ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ, ποιεῖν. ἅπασιν ³ τοίνυν μιᾷ γνώμῃ παρακελεύεται κολάζειν τοὺς ὑψηρηκότας τι τοῖς ἐχθροῖς, ὁ Ζεὺς, ἢ Διώνη, πάντες οἱ θεοί.

¹ ἡδονὴν ἂν Φιλίππῳ² [ἀεὶ]³ τοίνυν ὑμῖν μιᾷ

πγ'. τοῦτον] Refero ad Eubulum. AUG. τῶν θεῶν] F. τὰς τῶν θεῶν ὑμῖν μαντείας ἀναγνώσομαι, ex sequentibus. MARKL. Πολλῶ --- μᾶλλον] Multo magis. AUGER.

ἡγοῦνται] Videtur deesse εἰρήνης, vel τότε. MARKLAND.

Πρότερον] F. πρότερον ἂν οὖν, ut lingua postulat. IDEM.

Διώνη] Δωδώνη reponit Gul. Canter. VIII. Nov. Lect. 12. idque confirmat auctoritate Dinarchi. Hominem vide. TAYLOR. Reperi hoc in margine Lessing. REISK. Canter. sic: "Datum fuit Atheniensibus quondam a Dodonæo Jove oraculum, quo jubebantur inter cætera suos principes cavere, civitatemque ita consti-

tuere, ut una sententia cuncti uterentur, nec hostibus lætandi occasionem præbere. Hoc oraculum Demosthenes quidem de Falsa legat. de Æschine interpretatur. Dinarchus autem in Demosthenem de ipso Demosthene, qui pecuniam ab Harpalo inter alios acceperit. Sed in utroque vocabulum unum corruptum legitur, in priore loci, in posteriore oraculi. Demosthenes enim post factam oraculi mentionem, hæc subjungit, ἅπασιν κ.τ.λ. at hic Δωδώνη pro Διώνη reponendum est. Dinarchus vero recitaturus oraculum ait, λέγε τὴν μαρτυρίαν παρῶτον. at hic μαντείαν scribendum fuerat. Et illum quidem locum ita corrigendum esse docet apertissimo Dinarchus, qui prodixisse dicit hoc oraculum ἐκ

ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες· οὐκοῦν τῶν ἐπιβουλεύόντων μὲν ἔργον, τὸ δίδόναι· τῶν συμπραττόντων ¹ δὲ λαμβάνειν, καὶ τοὺς εἰληφότας ἐκσώζειν.

πδ'. Ἐτι τοίνυν καὶ ἀπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ ² τοῦτο ἴδοι τίς, ὅτι πάντων ἐχθρότατον καὶ ³ φοβερώτατον τὸ, τὸν προεσθηκότα εἶναι οἰκεῖον γίνεσθαι τοῖς μὴ τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι τῷ δήμῳ. τίσι γὰρ τῶν πραγμάτων ἐγκρατῆς γέγονε Φίλιππος ἀπάντων, καὶ τίσι τὰ μέγιστα κατεῖργασται τῶν πεπραγμένων, σκέψασθε. τῷ παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ὠνεῖσθαι, τῷ τοὺς προεσθηκότας ἐν ταῖς πόλεσι διαφθεῖρειν, καὶ ⁴ ἐπαίρειν τούτους. ταῦτα τοίνυν ἐφ' ὑμῖν ἐστὶν ἀμφοτέρω, εἰ βούλησθε, ἀχρεῖα ποιῆσαι τήμερον, εἰ τῶν μὲν, μὴ ἐθέλητε ⁵ ἀκούειν, τοῖς τοιούτοις συνηγορούντων, ἀλλ' ἐπιδείξητε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν· νῦν γὰρ φασιν εἶναι κύριοι· τὸν δὲ πεπρακότα ἑαυτὸν κολάσητε, καὶ ⁶ τοῦτον ἅπαντες ἴδωσι. παντὶ μὲν γὰρ εἰκότως ἂν ὀργισθείητε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ⁷ τοιαῦτα πεποίηκότι, καὶ ⁸ 438 προδεδωκότι συμμάχους, καὶ φίλους, καὶ καιροῦς, μεθ' ὧν καλῶς, ἢ κακῶς ἐκάστοις ἔχει τὰ πάντα· οὐ μὴν οὐδενὶ μᾶλλον οὐδὲ δικαιοτέρον ἢ τούτῳ. ὅς γὰρ ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστούντων εἶναι Φιλίππῳ, καὶ μόνος καὶ πρῶτος ἰδὼν, ὅτι κοινὸς ἐχθρὸς ⁹ ἐκεῖνός ἐστιν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ἠὺτομόλησε, καὶ προὔδωκε, καὶ γέγονεν ἑξαίφνης ὑπὲρ Φιλίππου, πῶς οὐ πολλάκις ἔσθ' ¹⁰ οὗτος ἀξίος ἀπολωλέ-

¹ δὲ τὸ λαμβάνειν

² τοῦτ' ἂν ἴδοι τις

³ φοβερώτατόν ἐστι τὸ

⁴ ἐπαίρειν. *τούτοις.

⁵ ἀκούειν, τῶν τοῖς

⁶ τοῦτό *γ' ἅπαντες

⁷ τὰ τοιαῦτα

⁸ ὧν ἢ καλῶς

⁹ ἐκεῖνός ἐστιν ἐχθρὸς

¹⁰ οὗτος ἀξίος ἐστίν

Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου. hunc autem ita restituendum fuisse, cum Demosthenes hoc loco, tum Dinarchus ipse prioribus ac posterioribus verbis indicii satis dederat."

Ἐξωθεν] Lambinus: ἐχθροὶ δὲ, ἔξωθεν μὲν, οἱ ἐπιβ. κ. τ. λ. Ingeniose satis et feliciter. Prima ista vox, quam restituit, latebat in præcedenti. Omnes hortatur ad puniendos eos, qui in re aliqua hostes Reip. adjuverunt. Hostes autem quinam sunt? Illi scil. qui etc. TAYLOR. 2. Cor. VII. 5. ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. MARKLAND.

πδ'. Ἀπ' ἀνθρωπ.] Usitatus credo ἐπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ. TAYLOR.

Τὸν προεσθηκότα] Scil. τοῦ δήμου. MARKLAND.

Ἐν ταῖς πόλεσι] In liberis civitatibus et αὐτονόμοις, quæ αἱ πόλεις frequenter appelluntur. MARKLAND. Istud confirmavi pluribus in notis ad Æsch. c. Ctesiph. pag. 392. ed. Reisk. TAYLOR.

Καὶ τοῦτον ἅπαντες] Τὸν Αἰσχίνην. S. κολασμένον. Vel, καὶ τοῦτ' ἅπαντες. [Et, in alio loco] Vel, καὶ τοῦτον ἅπαντες κολασμένον ἴδωσι. WOLF. F. καὶ τοῦτ' ἂν ἅπαντες. MARKLAND. Puto καὶ τοῦτο. JURIN. Vid. Var. Lect.

Δικαιοτέρον] Addit Exemplar Altemp. ὀργισθείητε. Sed commode subintelligi potest. Idcirco nihil moveo. Verum cum istud οὐδὲ in melioribus desit, legendum arbitror (deleto etiam μᾶλλον) οὐ μὴν οὐδενὶ δικαιοτέρον, ἢ τούτῳ. TAYLOR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ μετ' αὐτοῦ γυναῖκα καὶ παιδάρια ὡς τριάκοντα βαδί-
 ζειν, αὐτὸς δὲ θαυμάσας, ἐρέσθαι τινὰ τῶν ὀδοιπόρων, τίς
¹ ὁ ἀνθρώπος ἐστὶ, καὶ τίς ¹ ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ. ἐπειδὴ
 δὲ ἀκοῦσαι, ὅτι Ἀτρεστίδας παρὰ Φιλίππου τῶν Ὀλυν-
 θίων αἰχμάλωτα δωρεὰν ταῦτα ἔχων ἀπέρχεται, δεινὸν
 αὐτῷ τι δόξαι, καὶ δακρῦσαι, καὶ ὀδύρασθαι τὴν Ἑλλάδα,
 ὡς κακῶς διάκειται, ² ἢ τοιαῦτα πάθῃ περιορᾶ γινόμενα,
 καὶ συνεβούλευσεν ὑμῖν, πέμπειν τινὰς εἰς Ἀρκαδίαν, οἵ
 τινες κατηγορήσουσι τῶν τὰ Φιλίππου πραττόντων. ἀκούειν
 γὰρ ἔφη τῶν φίλων, ὡς εἰ ἐπιστροφὴν ἢ πόλις ποιήσῃται,
 καὶ πρέσβεις πέμψῃ, δίκην ἐκεῖνοι δώσουσι.

πέ. Ταῦτα μὲν τοίνυν τότε καὶ μάλα, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι,
 καλὰ, καὶ τῆς πόλεως ἀξία ἐδημηγόρει· ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο
 εἰς Μακεδονίαν, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ, καὶ τῶν
 Ἑλλήνων, ³ τὸν Φίλιππον, ἄρα γε ὅμοια, ἢ παραπλήσια
 τούτοις; πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ μήτε τῶν προγόνων με-
 μνήσθαι, μήτε τρόπαια λέγειν, μήτε βοηθεῖν μηδενὶ, τῶν τε
 κελευόντων μετὰ τῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον εἰ-
 ρῆνης βουλευέσθαι, θαυμάζειν ⁴ ἔφη, εἰ περὶ τῶν ὑμετέρων
 ἰδίων ἄλλον τινὰ δεῖ πεισθῆναι, εἶναί τε τὸν Φίλιππον αὐ-
 τὸν, Ἡράκλεις, Ἑλληνικώτατον ἀνθρώπων, δεινότατον λέ-
 γειν, φιλαθηναϊώτατον, οὕτω δὲ ἀτόπους τινὰς ἐν τῇ πόλει
 καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι, ὥστε οὐκ αἰσχύνεσθαι λοι-
 δορουμένους αὐτῷ, καὶ βάρβαρον αὐτὸν ἀποκαλοῦντας. 440

πς'. Ἔστιν οὖν ὅπως ἂν ταῦτ' ἐκεῖνα προειρηκῶς, ὁ αὐτὸς
 ἀνὴρ, μὴ διαφθαρεῖς, ἐτόλμησεν εἰπεῖν; ⁵ τίς δὲ ἐστίν, ὅς τις
 ἂν τὸν Ἀτρεστίδαν τότε μισήσας, διὰ τοὺς τῶν Ὀλυνθίων
 παῖδας καὶ τὰ γυναῖκα, ταῦτ' ἀφιλοκράτει νῦν πράττειν

¹ Deest articulus.² εἰ³ Deest articulus.⁴ Deest ἔφη.⁵ τί δέ; ἔστιν

Ἀκοῦσαι] Ἀκούσαι lege, cum acuto, ut
 sit tertia persona ἀορ. ἄ. εὐκτικῆς. WOLF.

Αἰχμάλωτα δωρεὰν ταῦτα] S. σώματα,
 ἢ ἀνδράποδα, aut pro τούτους αἰχμαλώτους.
 IDEM.

πέ. κελευόντων] F. κελευόντων κοινῆ, ut §.
 πς'. ante med. et alibi. MARKLAND.

Ἐφη] Ex penu et liberalitate Wolfiana.
 Nam in Editt. quæ præivere, ignoratur.
 Atque idem intelligo de MStis. TAYLOR.

πς'. Ταῦτ' ἐκεῖνα] F. τότ' ἐκεῖνα. Et mox
 v. antepen. τίς δ' ἐστίν ὅστις ἂν videtur re-
 ctius legi, quam τί δέ; ἔστιν ὅστις ἂν —?
 Quis vero est, qui, cum Atrestidam ob Olyn-
 thiorum puerulos et mulierculas tum odis-
 set, nunc Philocratis adjutor esse vellet etc.
 WOLF.

τίς δὲ ἐστίν] F. τί δέ; ἔστιν ὅστις —?
 Ut §. πβ'. ad init. MARKLAND. Vid. Var.
 Lect.

ὑπέμεινεν, ὅς γυναῖκας ἐλευθέρως τῶν Ὀλυμπίων ἤγαγε
 δεῦρο ἐφ' ὕβρει; καὶ οὕτως ἐπὶ τῷ βδελυρῶς βεβιωκένοι γι-
 γνώσκειται, ὡς τε μηδὲν ἐμὲ αἰσχροὺν εἰπεῖν νυνὶ περὶ αὐτοῦ
 δεῖν, μηδὲ δυσχερὲς, ἀλλὰ τοσοῦτον εἰπόντος μόνον, ὅτι Φι-
 λοκράτης γυναῖκας ἤγαγε, πάντας ὑμᾶς εἰδένας, καὶ τοὺς
 περιεστηκότας τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐλεεῖν, εὖ οἶδ' ὅτι τὰς
 ἀτυχεῖς καὶ ταλαιπώρους ἀνθρώπους· ἃς οὐκ ἠλέησεν Αἰ-
 σχίνης, οὐδὲ ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταύταις τὴν Ἑλλάδα, εἰ παρὰ
 τοῖς συμμάχοις ὑπὸ τῶν πρέσβων ὑβρίζονται, ἀλλὰ ὑπὲρ
 αὐτοῦ κλαήσει, τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος, καὶ τὰ
 παιδία ἴσως παράξει καὶ ἀναβιβᾶται. ὑμεῖς δὲ ἐνθυμεῖσθε,
 ὧ ἄνδρες δικασταί, πρὸς μὲν τὰ τούτου παιδία, ὅτι πολλῶν
 συμμάχων ὑμετέρων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτω-
 χοὶ περιέρχονται, δεινὰ πεπονθότες διὰ τοῦτον· οὗς ἐλεεῖν
 πολλῶν μᾶλλον ὑμῖν ἄξιον, ἢ ¹ τοὺς τοσαῦτα ἠδικηκότας,
 καὶ προδότου πατρὸς, καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέρους παῖδας οὗτοι,
 καὶ τοῖς ² ἐκγόνοις προσγράψαντες τὴν εἰρήνην, καὶ τῶν ἐλ-
 πίδων ἀπεστερήκασιν. πρὸς δὲ τὰ αὐτοῦ τούτου δάκρυα,
 ὅτι νῦν ἔχετε ἄνθρωπον, ὃς εἰς Ἀρκαδίαν ³ ἐκέλευεν ἐπὶ

¹ τοὺς τοῦ τοιαῦτα ἠδικηκότος

² ἐκγόνοις, προσγράψαντες τῇ εἰρήνῃ,

³ ἐκέλευεν

Μετὰ ταῦτα] Non satis placet. Sed ni-
 hil occurrit melius. Absesse mallet et hoc.
 Παρέλκειν certe videtur. WOLF. τὰ μετὰ
 ταῦτα, consequentia. MARKLAND.

Πεπρεσβευκότος] Distingue: πεπρεσβευ-
 κότος. Καὶ τὰ etc. IDEM. Aliter distinxit
 Benenatus: sc. pungit ad ὑβρίζονται in
 linea superiori: — ὑβρίζονται. Ἀλλὰ ὑπὲρ
 αὐτοῦ κ. τ. λ. Verum neutra Distinctio
 satis placet. Totum enim, quod hic se-
 quitur, ita cohæret cum ἐδάκρυσεν in
 v. 8. ut in novum paragraphum divelli
 et distrahi nequeat. TAYLOR.

Ἀναβιβᾶται] Ἀντὶ τοῦ, ἀναβιβάσεται, in
 iudicium et in locum editum scandere fa-
 ciet, ut sint conspicui coronæ populari,
 hoc est, παραστήσεται. EG edit. HERVAG.

Ἀναβιβᾶται] M. ἀναβιβάσεται.
 WOLF. Ut in margine Benenati, et MSS.
 Ald. TAYLOR.

Ἐμῖν ἄξιον] Πρέπον. F. ὑμῶν. WOLF.
 Veritus nempe, ne ἄξιον cum dativo ὑμῖν
 minus bene conveniret. REISK.

ἠδικηκότας] Ἡ τοῖς τοῦ τοσαῦτα ἠδι-
 κηκότος καὶ προδότου πατρὸς. S. παῖδας.

WOLF. ἠδικηκότος. MARKLAND. JU-
 RIN. Ita Paris. Felic. Obsop.— γρ. ἢ τοὺς
 τὰ τοιαῦτα ἠδικηκότος, καὶ προδότου πατρὸς
 παῖδας, οἷς οὗτοι καὶ τοῖς ἐγγόνοις etc. Marg.
 Altemps. et similiter Aug. ἢ τοὺς τοῦ
 τοσαῦτα Ven. Lind. Harl. ἢ τοῦ τοσαῦτα
 Benenatus cum Ital. Bene hæc omnia ver-
 tit Etruscus, cum Wolfius pessime. De'
 quali è molto piu convenevole, cle voi hab-
 biate compassione, cle di questi, cle sono fi-
 gliuoli di padre, il quale ha fatte tante in-
 giurie, e traditore: E cle eglino i vostri fi-
 gliuoli delle speranze, cle poteano havere,
 havendo scritto la pace anco per i pesteri,
 hanno privato. TAYLOR.

Καὶ ὅτι] Repete ἐνθυμεῖσθε. AUGER.

τὴν εἰρήνην] Scr. καὶ τοῖς ἐκγόνοις προσ-
 γράψαντες τῇ εἰρήνῃ, vel, πρὸς τὴν εἰρήνην.
 Vid. §. iθ'. in fin. Interpreteris autem, qui
 verba ista, [quæ literis majusculis etiam
 describi poterant] ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ
 puci addiderunt. MARKL. Vide supra, §.
 λ'. post med. TAYLOR. Vid. Var. Lect.

Ὅτι νῦν] Repete adhuc ἐνθυμεῖσθε. AU-
 GER.

τούς ὑπὲρ Φιλίππου πράττοντας πέμπειν τοὺς κατηγορή-
σοντας.

πζ'. Νῦν τοίνυν ὑμᾶς οὐκ εἰς Πελοπόννησον δεῖ πρεσβεῖαν 441
πέμπειν, οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσει, οὐδὲ ἐφόδια ἀναλίσκειν,
ἀλλὰ ἄχρι τοῦ βήματος ἑνταυθοῖ ¹ προσελθόντα ἕκαστον
ὑμῶν, τὴν ὀσίαν καὶ δικαίαν ² ταύτην ψῆφον ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρῶς, ὅς, ὡ γῆ καὶ θεοὶ, ἐκεῖνα ἃ διεξ-
ῆλθον ἐν ἀρχῇ δεδημηγορηκῶς, τὸν Μαραθῶνα, τὴν Σαλα-
μίνα, τὰς μάχας, τὰ τρόπαια, ἐξαίφνης, ὡς ἐπέβη Μακε-
δονίας, πάντα τὰναντία τούτοις ἔλεγε, μὴ προγόνων με-
μνήσθαι, μὴ τρόπαια λέγειν, μὴ βοηθεῖν μηδενὶ, μὴ κοινῇ
μετὰ τῶν Ἑλλήνων βουλευέσθαι, ³ μόνον οὐ καθελεῖν τὰ
τείχη. καὶ τοι τούτων αἰσχίους λόγοι οὐδένεσ πώποτε ἐν
τῷ ⁴ παντὶ γεγόνασι χρόνῳ παρ' ὑμῖν. τίς γάρ ἐστιν Ἑλ-
λήνων ἢ Βαρβάρων ⁵ οὕτω σκαιὸς, ἢ ἀνήκοος, ἢ σφόδρα μι-
σῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, ὅς τις, εἴ τις ἔροιτο, εἰπέ μοι,
τῆς νῦν οὔσης Ἑλλάδος ταυτησὶ καὶ οἰκουμένης, ἔσθ' ⁶ ὅτι
ταύτην ἂν τὴν προσηγορίαν εἶχεν, ἢ ὠκεῖτο ὑπὸ τῶν νῦν
ἐχόντων Ἑλλήνων, εἰ μὴ τὰς ἀρετὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνας
οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμίῃ παρέσχοντο ἡμέτεροι πρόγονοι;
οὐδ' ἂν εἷς εὔοιδ' ὅτι φήσειεν· ἀλλὰ πάντα ⁷ ταῦθ' ὑπὸ
τῶν Βαρβάρων ἂν ἐαλωκέναι. εἴθ' οὐς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μη-
δεῖς ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερή-
σειε, τούτων Αἰσχίνης ὑμᾶς οὐκ ἔᾶ μεμνήσθαι, τοὺς ἐξ
ἐκείνων, ἵνα αὐτὸς ἀργύριον λάβῃ; καὶ μὴν τῶν μὲν ἄλλων
ἀγαθῶν, οὐ μέτεστι τοῖς τεθνεῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῖς καλῶς
πραχθεῖσιν ἔπαινοι, τῶν οὕτω τετελευτηκότων ἴδιον κτήμᾳ
εἰσιν. οὐδὲ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς ἔτι τήνικαῦτα ἐναντιοῦται. 442

¹ παρελθόντα² Deest ταύτην.³ μονοῦ⁴ παντὶ τῷ χρόνῳ γεγόνασι⁵ οὕτω σφόδρα σκαιὸς, καὶ ἀνήκοος⁶ ὅ, τι⁷ ταῦτα πάντα

πζ'. Ἀλλ' ἄχρι τοῦ βήματος] S. τοῦ Ἄρ-
χοντος. Etsi non satis mihi constat de
consuetudine ferendi suffragia; quæ non
una eademque in omnibus judiciis fuisse
videtur. WOLF.

Διεξῆλθον] Distingue: ἐκεῖνα, ἃ διεξῆλ-
θον, ἐν ἀρχῇ δ. MARKLAND. Corrige ergo
Wolfii versionem, hoc pacto: Qui cum

illas, quas recensui, conciones initio habue-
rit—Ita distinguit Hieron. Ferrus in ver-
sione Italica. TAYLOR.

Ἐστι] Scribendam ὅ, τι. Vid. ad δ. πζ'.
ad init. MARKLAND. Et recte vertit Wol-
fius: Ejus Græciæ estne ulla pars, quæ --?
TAYLOR.

λάβῃ] Interrogative λάβῃ; MARKL.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

γῆναι τοῦ δήμου βουλομένων, καὶ κλύδωνα καὶ μανίαν τὰ καθεστηκότα πρᾶγματα ἡγουμένων, ὃ τέως ¹ ἔτι προσκυνῶν τὴν Θόλον.

πθ'. Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ² ἐπελθεῖν, ὃν τρόπον ὑμᾶς κατεπολιτεύσατο Φίλιππος, προσλαβὼν τούτους τοὺς θεοὺς ἐχθρούς· πάνυ δὲ ἄξιον ἐξετάσαι καὶ θεάσασθαι τὴν ἀπάτην ὅλην. τὸ μὲν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν, διαφορουμένης αὐτοῦ τῆς χώρας ὑπὸ τῶν ληστῶν, καὶ κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων, ὥστε ἀνόνητον ἐκεῖνον ἀπάντων εἶναι τῶν ἀγαθῶν, τοὺς τὰ φιλόφροντα λέγοντας ἐκείνους ἀπέστειλεν ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸν Νεοπτόλεμον, τὸν Ἀριστόδημον, τὸν Κτησιφῶντα· ἐπειδὴ δὲ ἦλθομεν ὡς 443 αὐτὸν ἡμεῖς οἱ πρέσβεις, ἐμισθώσατο μὲν τοῦτον ³ εὐθέως, ὅπως συνερεῖ καὶ συναγωνιεῖται τῷ μιᾶρῷ Φιλοκράτει, καὶ τῶν τὰ δίκαια βουλομένων ἡμῶν ⁴ πράττειν περιέσται. συνέγραψε δὲ ἐπιστολὴν ὡς ὑμᾶς, ἣ μάλιστα ἀν' ὧτο τῆς εἰρήνης τυχεῖν. ἦν δὲ οὐδὲν μᾶλλον μέγα αὐτῷ κατ' ὑμῶν οὐδ' οὕτω πρᾶξαι, εἰ μὴ Φωκέας ἀπολή· τοῦτο δὲ οὐκ ἦν εὐπορον· συνήκτο γὰρ αὐτῷ τὰ πρᾶγματα, ὥσπερ ἐκ τύχης, εἰς καιρὸν τοιοῦτον, ὥστε ἢ μηδὲν, ὧν ἐβούλετο εἶναι

¹ [ἔτι]² ἐπανελεθεῖν³ εὐθέως τοῦτον⁴ πράττειν ἡμῶν

Προσκυνῶν τὴν Θόλον] Significat, illi optatissimum fuisse scriptionis illud vile munus. Curia quædam Atheniensis Tholus dicta fuit. WOLF. Dixi supra, ad §. α. a med. Unde liquebit, nihil hic sani protulisse Wolfium. Ad phrasin istam, προσκυνῶν τὴν Θόλον, quod attinet, notavit doctissimus Tiber. Hemsterhusius, conferri eam merito posse cum his verbis Lucianeis, in Timone, §. 23. Ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόως ἐς ἐμὲ ἀπειρόκαλος καὶ παχύδερμος ἄνθρωπος, ἔτι τὴν πέδην πεφρικῶς, καὶ εἰ παριῶν ἄλλος μαστίξειέ τις, ὄρθιον ἐφιστὰς τὸ οὖς, καὶ τὸν μύλωνα, ὥσπερ τὸ ἀνάκτορον, προσκυνῶν — Recte ergo τέως ἔτι, qui pondum deposuit eos mores et vitæ rationem. Wolfius vertit, quasi approbasset lectionem quamplurimorum Codd. πρώην προσκυνῶν τὴν Θόλον. Hoc explicabit mentem ejus, qui contulit Italicum Codicem: "τὴν Θόλον· quidam legendum putant" [nam Θόλων edi videbat] "et pro hoc alii ὑπερώνη." Hoc erat istud πρώην, de quo modo dixi. TAYLOR.

πθ'. Ἐπελθεῖν] Malim ἐπεξελεθεῖν. Quod longe præstat. Licet Codd. ut puta Ven.

Reg. a. et Aug. habeant ἐπανελεθεῖν. IDEM.

Διαφορουμένης] F. διαφοθειρομένης. WOLF. Inutiliter sane et inauspicato: licet eam lectionem quoque commendet Cod. Harl. cum Regg. β. et ε. Vid. D'Orvill. ad Chariton. Aphrodis. III. 5. TAYLOR.

ὑπὸ τῶν ληστῶν] Prima Philippica [§. 3.] monuit, ὅτι ληστεύειν ἀνάγκη, καὶ τούτου τῷ τρόπῳ τοῦ πολέμου χρῆσθαι τὴν πρώτην. WOLF.

"Ὡστε ἀνόνητον etc.] "Ὡστε οὐχ οἷόν τ' εἶναι ὄνασθαι καὶ ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν. Vid. II. (I.) Olynth. IDEM.

ἦν δὲ οὐδὲν μᾶλλον μέγα] F. ἦν δ' οὐδενὸς μᾶλλον οὐδὲν μέγα. WOLF. F. οὐδὲν ἄλλο μέγα, ut §. ξ'. μηδὲν ἄλλο δίκαιον. MARKLAND. Vid. Var. Lect.

ὧν ἐβούλετο εἶναι] Otiosum sane istud εἶναι, ne dicam molestum—ὧν ἐβούλετο εἶναι, διαπραξασθαι, ἢ ἀνάγκην εἶναι. Credo ergo, ortum esse ex ea vicinia: Nam nunquam alibi sic loquitur. Infra v. 18. p. seq. διεπράξατο, ὧν ἡβουλήθη: et sic satis. Rursus, v. penult. πάνθ', ὅσα βούλομαι, διαπράξομαι. Et §. ζ'. ad fin. πάντα, ὅσα ἀν

διαπράξασθαι, ἢ ἀνάγκην εἶναι ψεύσασθαι, ¹ ἐπιορκῆσαι, καὶ μάρτυρας τῆς αὐτοῦ κακίας ² πάντας Ἑλληνας καὶ Βαρβάρους ποιήσασθαι. εἰ μὲν γὰρ προσδέξαιτο Φωκέας συμμάχους, καὶ μεθ' ὑμῶν τοὺς ὅρκους αὐτοῖς ἀποδοίη, τοὺς πρὸς Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους ὅρκους παραβαίνειν εὐθὺς ἀναγκαῖον ἦν, ὧν τοῖς μὲν, τὴν Βοιωτίαν συνεχαιρήσειν ὁμωμόκει, τοῖς δὲ, τὴν Πυλαίαν συγκαταστήσειν· εἰ δὲ μὴ προσδέχοιτο, ὥσπερ οὐ προσίετο, οὐκ εἴσειν ὑμᾶς παρελθεῖν ³ αὐτὸν ἡγεῖτο, ἀλλὰ βοηθήσειν εἰς Πύλας. ὅπερ, εἰ μὴ παρεκρούσθητε, ἐποιήσατε ἄν. εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, οὐκ ἐνεῖναι παρελθεῖν ἐλογίζετο. καὶ ταῦτα οὐ παρ' ἄλλων αὐτὸν εἶδει πυθέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὑπῆρχε μάρτυς ἑαυτῷ τοῦ πράγματος. ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐκράτησε ⁴ Φωκέας ὁ Φίλιππος, καὶ διέφθειρε τοὺς ξένους αὐτῶν, καὶ τὸν ἡγούμενον, καὶ στρατηγούντα Ὀνόμαρχον, τότε τῶν ὄντων ἀνδρῶπων ἀπάντων οὐδενὸς οὔτε Ἑλληνοσ, οὔτε Βαρβάρου βοηθήσαντος ⁵ Φωκεῦσι, πλὴν ὑμῶν, οὐχ ὅπως παρήλθεν, 444 ἢ διεπράξατο ὧν ἡβουλήθη τι παρελθῶν, ἀλλ' οὐδὲ προσελθεῖν ἐγγὺς ἡδυνήθη. ἡδεῖ δὲ σαφῶς, οἶμαι, τοῦτο, ὅτι νῦν, ἡνίκα ⁶ ἐστασίαζε μὲν αὐτῷ τὰ Θετταλῶν, καὶ Φεραῖοι πρῶτον οὐ συνηκολούθουν, ἐκρατοῦντο δὲ Θηβαῖοι, καὶ μάχῃ ἠττηντο, καὶ τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἰστήκει, οὐκ ἐνεστι παρελθεῖν, εἰ βοηθήσεθ' ὑμεῖς· οὐδὲ, ἂν ⁷ ἐπιχειρῆ τοῖς ὅπλοις, δυνήσεται, εἰ μὴ τις τέχνη προσγενήσεται. πῶς οὖν μήτε ψεύσομαι φανερώς, μήτε ἐπιορκεῖν δόξας, πάνθ' ὅσα βούλομαι, διαπράξομαι; πῶς; οὕτως. ⁸ εἰ ἂν Ἀθηναίων

¹ καὶ ἐπιορκῆσαι   ² πάντας   ³ αὐτὸν παρελθεῖν   ⁴ φωκέας ἐκράτησεν [ὁ Φίλιππος,]
⁵ φωκεῦσι βοηθήσαντος   ⁶ ἐστασίαζετο μὲν αὐτῷ τὰ τῶν Θετταλῶν
⁷ ἐπιχειρῆ, τοῖς ὅπλοις * γ' αἰρήσειν δυνήσεται   ⁸ ἂν

βούλωνται, νομίσαντες ὑπάρχειν. Et ῥ. Ζά. ad fin. πάντα, ὅσα ἐβουλήθη, διαπέπρακται. Ita ῥ. μβ'. a med. πᾶν, ὅ, τι ἂν βούληται, παρ' ὑμῖν ῥαδίως διαπράξεται. Et sic in locis sexcentis. Inutile enim erat et insolitum, adjicere τὸ εἶναι. TAYLOR.

Συγκαταστήσειν] M. συναποκαταστήσειν. Erepta enim erat eis Pylæa sive Amphictyonica dignitas a Phocensibus. WOLF.

Ὁ Φίλιππος.] Vid. Var. Lect.

Ἐκρατοῦντο δὲ Θηβαῖοι] Ἐνικῶντο καὶ ἠττῶντο ὑπὸ Φωκίαν. WOLF.

Καὶ τρόπαιον ἀπ' αὐτῶ] F. ἀπ' αὐτῶν. S. τῶν Θηβαίων. Sin de Philippo, nam et is semel a Phocensibus profligatus est, lego ἐπ' αὐτῶ. Verba sic ordino: ἡδεῖ δὲ σαφῶς, οἶμαι, τοῦτο, ὅτι νῦν οὐκ ἐνεστι παρελθεῖν (S. εἶσω Πυλῶν), ἡνίκα ἐστασίαζε. WOLF. Quid hoc somnii! ἀπ' αὐτῶ nullus est, qui legit, aut impressus, aut manu exaratus. TAYLOR.

Ἐπιχειρῆ] Marg. Altemp. et Aug. γρ. οὐδ' ἂν ἐπιχειρῆ — χαιρήσειν. Suspicio aliquid hujusmodi. οὐδ', ἂν ἐπιχειρῆ τοῖς ὅπλοις, δυνήσεται χωρήσειν. IDEM.

τινάς εὐρω τοὺς Ἀθηναίους ἔξαπατήσοντας. ταύτης γὰρ οὐκ ἔτ' ἐγὼ τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ. ἐντεῦθεν οἱ μὲν παρ' ἐκείνου πρέσβεις προὔλεγον ὑμῖν, ὅτι Φωκέας οὐ προσδέχεται Φίλιππος συμμάχους· οὗτοι δὲ ἐκδεχόμενοι, τοιαῦτα ἐδημηγόρουν, ὡς φανερώς μὲν οὐχὶ καλῶς ἔχει τῷ Φιλίππῳ προσδέξασθαι τοὺς Φωκέας συμμάχους, διὰ τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς Θετταλοὺς, εἰ δὲ γένηται τῶν πραγμάτων κύριος, καὶ τῆς εἰρήνης τύχη, ἅπερ ἂν συνθέσθαι νῦν ἀξιῶσαιμεν αὐτὸν, ταῦτα ποιήσει τότε.

ζ'. Τὴν μὲν τοίνυν εἰρήνην, ταύταις ταῖς ἐλπίσι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς ¹ ἐπαγωγαῖς, ² εὐροντο παρ' ὑμῶν ἄνευ Φωκέων. τὴν δὲ βοήθειαν ἔδει μετὰ ταῦτα κωλύσαι, τὴν εἰς ³ τὰς Πύλας, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφόρμουν, ἵν', εἰ πορεύοιτο Φίλιππος, κωλύοιτε ὑμεῖς. πῶς οὖν; τίς τέχνη πάλιν αὐτῷ γενήσεται περὶ ταύτης; τοὺς χρόνους ὑμῶν ἀφελέσθαι, καὶ ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα ἀγαγόντας ἄφνω, ἵνα, μηδ' ἂν βούλησθε, ⁴ δυνήσεσθε ἐξελθεῖν. οὐκοῦν ταῦθ' οὗτοι πράξαντες φαίνονται. ἐγὼ δ', ὡς περ ἀκηκόατε ἤδη πολλάκις, οὐχὶ δυνηθεῖς προαπελθεῖν, ἀλλὰ καὶ μισθωσάμενος πλοῖον ⁵ κατακωλύθην ἐκπλεῦσαι. ἀλλὰ καὶ πιστεῦσαι Φωκέας ἔδει Φιλίππῳ, καὶ ἐκόντας ἑαυτοὺς ἐνδοῦναι, ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται τοῖς πράγμασι, μηδ' ἐναντίον ἔλθῃ ψήφισμα παρ' ὑμῶν μηδέν. οὐκοῦν, ὡς μὲν οἱ Φωκεῖς σωθήσονται, παρὰ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεων ἀπαγγελθήσεται· ὡς τε καὶ εἴ τις ἐμοὶ διαπιστεῖ, τούτοις πιστεύσας, ἑαυτὸν ἐγχειριεῖ. τοὺς δὲ Ἀθηναίους αὐτοὺς μεταπεμφόμεθ' ἡμεῖς, ἵνα

¹ ὑπαγωγαῖς² εὐρετο³ Deest articulus.⁴ δυνήσεσθε⁵ κατακωλυθεῖς

ζ'. Εὐροντο] F. εὐρον παρ' ὑμῶν τὸ ἄνευ Φωκέων. WOLF. Illud flocci non facio. Lege omnino cum optimo Aug. εὐρετο παρ' ὑμῶν ἄνευ Φωκέων, Philippus scil. TAYLOR.

Ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφόρμουν] Id est, in statione erant imminentes in occasionem, et transitum ὑποτεμούμεναι. Est enim ἐφορμεῖν etiam, navibus insidere, et obsidere portum. Ex edit. HERVAG.

Τοὺς χρόνους] F. addendum ἔδει τοὺς χρόνους, ut et post, τ. 21. πιστεῦσαι Φωκέας ἔδει. WOLF.

Καὶ ἐπιστῆσαι] Et continere res eo tandem adducentes ut --- AUGER.

Ἀγαγόντας ἄφνω] F. ἀγαγόντος ἄφνω (sc. Φιλίππου τὴν δύναμιν ἐπὶ Φωκέας). Præcedit enim εἰ πορεύοιτο Φίλιππος. WOLF. Et huic negotio præficere homines, qui subito res eo deducerent, ut etc. MARKLAND.

Δυνήσεσθε] Δυνήσοσθε. IDEM.

Ὡστε καὶ εἴ τις ἐμοὶ διαπιστεῖ] Verba Philippi sunt μιμητικῶς. Et v. 2. p. seq. ἀπαγγελοῦσι παρ' ἡμῶν, sc. ἐμοῦ τοῦ Φιλίππου καὶ τῶν συμμάχων. Et v. 3. μηδ' ἂν ὁ, τιοῦν ἤ. WOLF.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τέως ἦσαν Φωκεῖς σῶοι, ¹ οὐδέ ποτε ἐποιήσαμεν· ἀντὶ δὲ τοῦ, τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ κατασταθῆναι, καὶ τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ, οἱ μὲν ὄντες Ἀμφικτυόνες φεύγουσι καὶ ἐξελήλανται, καὶ ἀνάστατος αὐτῶν ἡ χώρα γέγονεν, οἱ δ' οὐδὲ πώποτε ἐν τῷ ² πρόσθεν γεγονότες, Μακεδόνες βάρβαροι, νῦν Ἀμφικτυόνες εἶναι βιάζονται, εἰάν τις περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων μνησθῆ, κατακρημνίζεται, ἡ πόλις δὲ, τὴν προμαντεῖαν ἀφήρηται, καὶ γέγονε τὰ πράγματα πάντα, ὡς περ αἰνίγμα τῇ πόλει· ὁ μὲν, οὐδὲν εἴφυσται, καὶ πάντα ὅσα ³ ἐβουλήθη διαπέπρακται, ὑμεῖς δὲ, ἅπερ εὐξαισθε ἀν' ἐλπίσαντες, τὰναντία τούτων ἐωράκατε γιγνόμενα. καὶ, δοκεῖτε μὲν εἰρήνην ἄγειν, πεπόνθατε δὲ δεινότερα, ἢ πολεμοῦντες, οὗτοι δὲ χρήματα ἔχουσιν ἐπὶ τούτοις, καὶ μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας, δίκην οὐ δεδώκασι.

ζβ'. Ὅτι δὲ ταῦθ' ἀπλῶς δεδωροδόκηνται, καὶ τιμὴν ἔχουσιν ἀπάντων τούτων οὗτοι, πολλαχόθεν μὲν ἔγωγ' οἶμαι δῆλον ὑμῖν εἶναι πάλαι, καὶ δέδοικα, μὴ τούναντίον οὐ βούλομαι ποιήσω, σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύμαι πειρώμενος ⁴ διοχλῶ πάλαι τοῦτο αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας· ὅμως δ' οὖν ἔτι καὶ τόδε ⁵ ἀκούσατε. ἔστιν ὄντινα ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῶν πρέσβων, ὧν ἔπεμψε Φίλιππος, χαλκοῦν στήσαιτ' ἀν' ἐν ἀγορᾷ; τί δέ; δοίητ' ἀν' ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, ἢ ἄλλην τινὰ δωρεάν, αἷς τιμᾶτε τοὺς εὐεργέτας; ἐγὼ ⁴⁴⁷ μὲν οὐκ ⁶ οἶμαι· διὰ τί; οὔτε γὰρ ὑμεῖς γε ἀχάριστοί ἐστε, οὔτε ἀδικοὶ ἀνθρώποι, οὔτε κακοί· ⁷ ἄλλ' ὅτι πάνθ' ὑπὲρ

¹ οὐδὲ πώποτε

² πρόσθεν χρόνῳ γενόμενοι, μακεδόνες καὶ βάρβαροι

³ ἐβουλήθη

⁴ διανοχλῶ

⁵ ἀκούσατέ μου. ἔστιν ὄντιν' ἀν' ὑμεῖς

⁶ οἶμαι

⁷ ἄλλ'.

Philippo, sed infida pax erat. JURIN.

Τέως] Τέως — ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας· Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι, περὶ τοῦ Δρύμου καὶ τῆς πρὸς Πανάκτω χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέσχυσθε, ὁ, τέως ἦσαν σῶοι Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. Suidas. Benenatus dedit τέως ἕως ἦσαν κ. τ. λ. Corrige autem hic οὐδέ πώποτε ἐποιήσαμεν. Ita Lind. Ven. et Aug. TAYLOR.

Κατασταθῆναι] M. ἀποκατασταθῆναι. WOLF.

Πρόσθεν] Excidit χρόνῳ, quod habent plurimi: qui legunt etiam ἐν τῷ πρόσθεν

χρόνῳ γενόμενοι. TAYLOR. Vid. Var. Lect.

Περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων] Quæ direpta a Phocensibus renumeranda erat a Thebanis, qui Phocidis pleraque loca occupabant. WOLF.

Ἐπὶ τούτοις] Neglexit Wolfius in vertendo. E costoro per tali cose, hanno guadagnato. Italus. TAYLOR.

ζβ'. Ποιήσω καὶ σφόδρα ἀκριβῶς] WOLF. Sensus videtur postulare, ut legamus: εἰ σφόδρα ἀκριβῶς. JURIN.

Ἐν] Restituit Lambinus cum Wolfio. TAYLOR.

Φιλίππου καὶ οὐδοτιοῦν ὑπὲρ ὑμῶν ¹ ἔπραξαν, εἴποιτε ἂν καὶ ἀληθῆ καὶ δίκαια. εἶτα οἴεσθε ² ὑμεῖς μὲν οὕτω γινώσκειν, τὸν δὲ Φίλιππον οὐχ οὕτως; ἀλλὰ τούτοις δίδόναι τοσαύτας καὶ τηλικαύτας δωρεάς, διότι ὑπὲρ ὑμῶν δικαίως καὶ ³ καλῶς ἐπρέσβευσαν; οὐκ ἔστι ταῦτα. τὸν γὰρ Ἡγήσιππον ὀράτε, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πρέσβεις ὅπως ἐδέξατο, τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, ἀλλὰ Ξενοκλείδην τουτονὶ τὸν ποιητὴν ἐξεκλήρουζεν, ὅτι αὐτοὺς ὑπεδέξατο, πολίτας ὄντας. τοῖς μὲν γὰρ ὑπὲρ ὑμῶν λέγουσι δικαίως ὅσα ἂν φρονῶσι, τοῦτον τὸν τρόπον προσφέρεται· τοῖς δὲ πεπρακόσιν ἑαυτούς, ὡς τούτοις. ταῦτ' οὖν μαρτύρων; ⁴ ταῦτ' οὖν ἐλέγχων τινῶν ἔτι δεῖται μειζόνων; ταῦτ' ἀφαιρήσεταιί τις ὑμῶν;

ζγ'. Εἶπε τοίνυν μοί τις ἄρτι προσελθὼν πρὸ τοῦ δικαστηρίου πρᾶγμα καινότατον πάντων· Χάρητος ⁵ κατηγορεῖν παρεσκευάσθαι, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου, καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων, ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ἐλπίζειν. ἐγὼ δ', ὅτι μὲν πάντα τρόπον κρινόμενος Χάρης, εὐρεθήσεται πιστῶς

¹ ἔπραξαν· εἰποῦτ' ἂν καὶ ἀληθῆ καὶ δίκαι' ἂν εἴποιτε.

² ὑμᾶς

³ καλῶς καὶ δικαίως ὑπὲρ ὑμῶν

⁴ ταῦτ' ἐλέγχων ἔτι

⁵ κατηγορεῖν αὐτὸν παρεσκευάσθαι

Ἐμεῖς] L. ὑμᾶς. εἶτα οἴεσθε ὑμᾶς μὲν οὕτω — τὸν δὲ Φίλιππον οὐχ οὕτως; Illud habe. IDEM.

Ἐδέξατο, τὰ μὲν ἄλλα etc.] Lego et distingo — πρέσβεις ὅπως ἐδέξατο. καὶ τὰ μὲν ἄλλα — Sic §. vñ. a med. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ. Δέρκυλλος δ' αὐτὸν etc. Et ita in Leptin. p. 467. 12. et in Midian. p. 552. 15. et p. 558. 1. ed. Reisk. MARKLAND.

Ἐξεκλήρουζεν] Διὰ κηρύγματος ἐκέλευσεν ἀποσχέσθαι τῆς Μακεδονίας. WOLF.

Ὡς τούτοις] S. τῷ Φιλοκράτει καὶ Αἰσχίνῃ προσφέρεται. IDEM.

ζγ'. Παρεσκευάσθαι] Αὐτὸν παρεσκευάσθαι restitnas cum optimis exemplaribus, et scriptis, et prelo cussis. TAYLOR. Addit idem etiam Weim. Abest ab Aldina et Wolfiana. REISK.

Χάρης] Chares ille Imp. uti ex Ulpiano liquet, et ex Æschinis obtrectatione, ex inimicitiiis, quas cum Phocione gessit, et ex multis aliis locis constare posse arbitror, Demosthenis, ejusque causæ partiumque erat patronus. Nihilo minus adeo adversa usus est fortuna, ut defendi non potuisset etiam ab amicissimo. Ecce unum infelicitatis exemplum e multis.

Οἱ ῥήτορες ἠγωνίσαντο τὸν Χάρητα στρατηγὸν ἀποσταλῆναι. καὶ πλεῖστας ἐκεῖνος οὐδὲν ἄξιον τῆς δυνάμεως ἔπραττεν, οὐδὲ αἱ πόλεις ἐδέχοντο τὸν στόλον, ἀλλ' ὑποπτος ὢν πᾶσιν ἐπλανᾶτο χρηματιζόμενος ἀπὸ τῶν συμμάχων, καὶ καταφρονούμενος ὑπὸ τῶν πολεμίων. Plutarch. in Phocione. Reliquum igitur erat Oratori nostro extenuare, quod refutare non potuit. Idque omnino hic facturus esset, si id permisissent Descriptorum maiæ manus. Id autem quo modo, aut qua ratione? Nempe in Charete bonum animum, et Reip. studiosum fuisse asserit: res improspere gestas dissimulare non potest: verum omnem eam culpam in eos rejicit, qui pretio corrupti Reip. male consulebant. Honesta sane Oratio, et digna, quam proferret homo, cum Charetis, tum Reip. amantissimus. Lege ergo, et distingue mecum: ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν πάντα τρόπον κρινόμενος Χάρης εὐρεθήσεται πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς, ὅσον ἦν ἐπ' ἐκεῖνον, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν, διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαίνομένους, τοῖς πράγμασι πολλῶν ὑστερῶν, τοῦτο πάνυ (vel σφόδρα cum plurimis) διίσχυρίζομαι. Sic verto: Ergo autem, si accusetur Chares, inventum iri eum fideliter et benevole modis omnibus pro

καὶ εὐνοϊκῶς, ὅσον ἦν ἔω' ἐκείνω, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν, διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι, πολλῶν ὑστερῶν, οὐ πάνυ διῆσχυρίζομαι, ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι· ἔστω γὰρ, πάντα τὰληθῆ λέξειν περὶ αὐτοῦ τουτονί· καὶ οὕτω τοίνυν κομιδῆ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν ἐκείνου τουτονί. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων· τούτων γὰρ εἰσιν οἱ στρατηγοὶ ὑπεύθυνοι· οὐδὲ 448 τοῦ ποιήσασθαι τὴν πόλιν εἰρήνην. ἀλλ' ἄχρι τούτου πάντα ἀφήμι. τί οὖν λέγω, καὶ πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν; τοῦ, ποιουμένης τῆς πόλεως εἰρήνην, Φιλοκράτει συνειπεῖν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τὰ βέλτιστα γράφουσι· καὶ τοῦ, δῶρα εἰληφέναι· τοῦ, μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς ὑτέρας πρεσβείας τοὺς χρόνους κατατρίψαι, καὶ μηδὲν ὦν προσετάξατε ὑμεῖς, ποιῆσαι τοῦ, φενακίσει τὴν πόλιν, καὶ παραστήσαντα ἐλπίδας, ὡς ὅσα βουλόμεθα ἡμεῖς, Φίλιππος πράξει, πάντα ἀπολωλεκέναι· τοῦ, μετὰ ταῦτα ἐτέρων προλεγόντων φυλάττεσθαι τὸν τοσαῦτα ἠδίκηκότα, τοῦτον ἐκείνω συνηγορεῖν. ταῦτα κατηγορῶ. ταῦτα μέμνησθε. ¹ ἐπεὶ δικαίαν εἰρήνην καὶ ² ἴσην, καὶ μηδὲν πεπρακότας ἀνθρώπους μηδὲ ψευσαμένους ὑστερον, καὶ ἐπὶ πῆνον, καὶ στεφανοῦν ἐκέλευον. στρατηγὸς δ' εἴ τις ἠδίκηκεν ὑμᾶς, οὐχὶ κοινωνεῖ ταῖς νῦν εὐθύναις. ποῖος γὰρ στρατηγὸς ³ Ἄλον, τίς δὲ Φωκέας ἀπολώλεκε; τίς δὲ Δορίσκον; τίς δὲ Κερσοβλέπτην; τίς δὲ ἱερὸν ὄρος; τίς δὲ Πύλας; τίς δὲ πεποίηκεν ἄχρι τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμμάχων καὶ φίλων εἶναι Φιλίππῳ; τίς δὲ ⁴ Κορώνειαν, τίς Ὀρχομενὸν, τίς Εὐβοίαν ἀλλοτρίαν; τίς Μέγαρα

¹ ἐπεὶ [εἰ]² ἴσην [ἑώρων,]³ Ἄλον⁴ Κορώνειαν; τίς δ' Ὀρχομενόν; τίς δ' Εὐβοίαν

vobis, quantum in eo fuerit, egisse, id constanter asseverare audeo: quod si rebus gestis et successu, a multis fuerit superatus, deberi id omne malorum hominum consiliis, qui largitionibus corrupti Remp. lahefactarunt. TAYLOR.

Ἄλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι] Sed id omne adversario largior. Facessat istud nimium Wolfii. IDEM.

Καὶ τοῦ δῶρα] Omnino ablegandum istud καὶ, quod totam sententiam enervat. MARKLAND.

Μετὰ ταῦτα] Ante voces μετὰ ταῦτα Maximus Sophista, dum hoc comma laudat, insinavit vocem ἐξαπατῆσαι. For-

tasse igitur: τοῦ δῶρα εἰληφέναι· τοῦ ἐξαπατῆσαι μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς ὑτέρας πρεσβείας· τοῦ χρόνου κατατρίψαι, καὶ μηδὲν κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἰσὴν] Hæret Sententia. Quid enim? Anne εἰρήνην ἐπὶ πῆνον καὶ στεφανοῦν ἐκέλευον? Nimirum hic nonnihil deest, ἐπεὶ δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσην ***, καὶ μηδὲν etc. Scribitur: ἐπεὶ εἰ δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσην ἐώρων. IDEM.

Καὶ στεφανοῦν] Fortius: καὶ ἐπὶ πῆνον, καὶ στεφανοῦν ἐκέλευον. MARKLAND.

Ἄλλοτρίαν] Subaudi πεποίηκεν, sicut ad Κορώνειαν et Ὀρχομενόν, et ἀλλοτρίαν et πεποίηκεν. AUGER.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

¹ καὶ τί δὴ μέχρι ² νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦτα ³ πεπονηκότα ἐπαινεῖς; ἂν οὕτω φυλάττητε αὐτὸν, οὐχ ἔξει ⁴ τί λέγειν, ἀλλὰ γηνάλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνήν, καὶ πεφωνασκηκῶς ἔσται.

Ζέ. Καίτοι καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως εἰπεῖν ἀνάγκη· πάνυ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αὐτὸν ἀκούω, ὡς καθυποκρινόμενον ὑμᾶς. ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀτοπώτατον ἀπάντων ἂν ποιῆσαι, εἰ, ὅτε μὲν τὰ Θυέστου καὶ τῶν ἐπὶ Τροίᾳ κακὰ ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν, καὶ ἐξεσυρίτετε ἐκ τῶν θεάτρων, καὶ ⁵ μόνον οὐ κατελεύετε οὕτως, ὥστε τελευτῶντα, τοῦ τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς, καὶ ⁶ τοῖς μεγίστοις τῆς πόλεως πράγμασι μυρία εἴργασται κακὰ, τῆνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε. μηδαμῶς. μηδὲν ἀβέλτερον ⁷ ὑμεῖς πάθῃτε, ἀλλὰ λογίσεσθε, ὅτι δεῖ, κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, εἰ εὐφωτος, σκοπεῖν· πρεσβευτὴν δὲ, καὶ τῶν κοινῶν ἀξιοῦντά τι πράττειν, δίκαιον καὶ φρόνημα ἔχοντα, ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς δὲ ὑμᾶς ἴσον. ὡς περὶ ἐγὼ Φίλιππον μὲν οὐκ ἐθαύμασα, τοὺς δὲ αἰχμαλῶτους θαυμάσας ἔσωσα, οὐδὲν δὲ ὑπεστειλάμην· οὗτος δ'

¹ καί·² νῦν³ πεπονηκότα⁴ τί λέγει⁵ μονοῦ⁶ Deest articulus.⁷ ὑμεῖς ἀβέλτερον

Καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ etc.] Verba perspicua sunt, sed quorsum pertineant, me fateor non intelligere. Sive enim ad Demosthenem, sive ad Macedonem referantur, non video, quam belle conveniant. WOLF.

Καί· τί δὴ κ. τ. λ.] Etiam hoc, Athenienses, ad Æschinē dicite: quid vero &c. AUGER.

Ζέ. Ὡς καθυποκρινόμενον ὑμᾶς] Hoc est, histrionica actione vos capturum, et ita demulsurum, ut damnari a vobis non possit, ἀντὶ τοῦ, ὑποκριτικῆ φωνῆ κατακλήσοντα καὶ καταγοητεύσοντα. Ex edit. HERVAG.

Καθυποκρινόμενον] Impotenter Wolfius, debellaturus. Sed quibus armis, quibusve machinis, non dixit. At id dixit Demosthenes interea: nimirum Theatralibus, Histrionicis. Recte Italus: come che con essa a guisa di histrione essercitandola inganni voi. Raro ab artificio Adversarii recedit Noster, quæstum et professionem, non sane liberalissimam, semper exagitans. TAYLOR.

Κατελεύετε] Lege et distingue: μόνον οὐ κατελεύετε, οὕτως, ὥστε τελευτῶντα καὶ τοῦ τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι. MARKLAND.

Πρεσβευτὴν δὲ — δίκαιον, καὶ φρόνημα ἔχοντα] Antecedit, εἰ εὐφωτος, σκοπεῖν. Hic igitur requirebatur: εἰ δίκαιος, καὶ φρόνημα ἔχων. Aut igitur est ἀνακόλουθον, aut addendum, εἶναι χρὴ δίκαιον, καὶ φρόνημα ἔχειν. WOLF. Præcedentia postulant: εἰ δίκαιος, καὶ φρόνημα ἔχων ὑπὲρ etc. MARKLAND.

Ibid. Aliter hæ rugæ complanantur in marg. Paris. (Ita Ital. etiam, Obsop. et Editio Feliciani.) Ubi γρ. κήρυκα — εὐφωτον σκοπεῖν. Aliter denique Cod. MS. δ. qui pro ἔχοντα, habet ἔχειν. Quod fortasse est res ipsissima — δεῖ, κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, εἰ εὐφωτος, σκοπεῖν· πρεσβευτὴν δὲ, καὶ τῶν κοινῶν ἀξιοῦντά τι πράττειν, δίκαιον (i. e. δεῖ) καὶ φρόνημα ἔχειν. TAYLOR.

Θαυμάσας] F. Ἀθηναίους — cui respondet ὑμῶν in altero membro sententiæ Vid. Æsch. pag. 274. ed. Reisk. Nisi de-

ἐκείνου μὲν προῦκυλινδεῖτο, καὶ τοὺς παιᾶνας ἦδεν, ὑμῶν δὲ ὑπερεώρα.

ζς'. Ἐτι τοίνυν, ὅταν μὲν ἴδητε δεινότητα, ἢ εὐφωμίαν, ἢ τὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ἀγαθῶν ἐπὶ χρηστοῦ καὶ φιλοτίμου γεγεννημένου ἀνθρώπου, συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν ἅπαντας δεῖ· κοινὸν γὰρ ὑμῖν ἅπασι τοῖς ἄλλοις τοῦτο τὸ ἀγαθὸν γίνεται· ὅταν δ' ἐπὶ δωροδόκου, καὶ πονηροῦ, καὶ παντὸς ἥττονος λήμματος, ἀποκλείειν, καὶ πικρῶς, καὶ ἐναντίως ἀκούειν, ὡς πονηρία δυνάμεως δόξαν² εὐραμένη παρ' ὑμῶν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστίν. ὁρᾶτε δ' ἀφ' ὧν οὗτος εὐδοκιμεῖ, πηλίκᾳ τῇ πόλει περιέστηκε πράγματα. αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι δυνάμεις, ἐπιεικῶς εἰσὶν αὐτάρκεις· ἢ δὲ τοῦ λέγειν, ἂν τὰ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκούοντων ἀντιστῆ, διακόπτεται. οὕτως οὖν ἀκούετε τούτου, ὡς πονηροῦ, καὶ δωροδόκου, καὶ οὐδοτιοῦν ἐροῦντος ἀληθές.

ζζ'. Ὅτι δ' οὐ μόνον κατὰ τὰ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον πράγματα, πανταχοῦ συμφέρει τουτονὶ ἐαλωκέναι, θεάσασθε. εἴτε γὰρ ἤξει ποτὲ εἰς ἀνάγκην τῶν δικαίων τι ποιεῖν τῇ πόλει, τὸν τρόπον μεταθήσεται· νῦν μὲν γὰρ προήρηται, τοὺς πολλοὺς ἐξαπατῶν, ὀλίγους θεραπεύειν, ἂν δὲ τούτους ἀπολωλότας πύθεται, ὑμῖν τοῖς πολλοῖς, καὶ πάντων κυρίοις, τὰ λοιπὰ ποιεῖν βουλήσεται· εἴτ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ἥσπερ νῦν, ἐξουσίας καὶ ἀσελγείας³ τοὺς ὀτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσοντας ἀνηρηκότες ἐκ τῆς πόλεως ἔσεσθε, ἂν τούτους ἀνέλητε. εἰ γὰρ οἰόμενοι δίκην ὑφέξειν, τοιαῦτα ἔπραξαν, τούτους, εἰ

¹ ἢ τι

² εὐραμένη

lendum sit θαυμάσας, ortum ex ἐθαύμασα, quod modo in eodem versa præcedit. MARKLAND. Recte proculdubio. ἐθαύμασα membranæ plurimæ, quod nihil aliud est, quam Vox per errorem describentium repetita, ut feliciter conjecit Vir summus, et quem suo maximo merito maximi semper feci. TAYLOR.

Ἐπεστειλάμην] Wolfius: neque dissimulavi quicquam. Potius: neque egi quicquam animo abjecto. JURIN.

ζς'. Ὅταν μὲν ἴδητε δεινότητα] Isocrates in Panathenæico paulo aliter: non facultates ipsas laudandas, sed usum carum expectandum esse. WOLF.

Συνασκεῖν] F. συνεπασκεῖν. Æsch. π.

Παραπρεσβ. p. 304. 2. ed. Reisk. δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι. MARKL.

Πονηρία] M. πονηρίας δυνάμεις, improbitatis dotes. AUGER.

Αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι δυνάμεις] Similis Sententia exstat in Epitaphio, sed tractata copiosius. WOLF.

Ἐπιεικῶς] Hic significat, satis, plerumque. AUGER.

ζζ'. Πανταχοῦ] Πανταχῶς melius, quod reperitur in Lind. et Obsop. TAYLOR.

Εἴτ'] Ita recte Lambinus, qui legerat in Benenato εἴτ'. IDEM.

Τούτους] Opinor τοῦτον, sc. Æschinem. MARKLAND.

Εἰ γὰρ οἰόμενοι] F. οἱ γάρ. Sed et illud

τὰ παρ' ὑμῶν αὐτοῖς ¹ ἀφεθῆ, τί οἴεσθε ποιήσιν; ποῖον 451
 Εὐθυκράτην; ποῖον Λασθένην; τίν' οὐχ ὑπερβαλεῖσθαι
 προδότην; τίνα δ' οὐ πάντων τῶν ἄλλων χεῖρω πολίτην
 ὑπάρξειν; ὄρῶντα τοῖς μὲν ἅπαντα πεπρακόσι, χρήματα,
 δόξαν, ἀφορμὴν, τὴν Φιλίππου ξενίαν περιούσαν· τοῖς δὲ
 δικαίους τε παρέχουσιν ἑαυτοὺς, καὶ προσανηλωκόσι χρή-
 ματα, πράγματα, ἀπεχθείας, ² φθόνους περιόντα παρ'
 ἐνίων; μηδαμῶς. οὔτε γὰρ πρὸς δόξαν, οὔτε πρὸς εὐσέ-
 βειαν, οὔτε πρὸς ἀσφάλειαν, οὔτε πρὸς ἄλλο οὐδὲν ὑμῖν
 συμφέρει, τοῦτον ἀφεῖναι· ἀλλὰ τιμωρησαμένους παρά-
 δεῖγμα ποιῆσαι πᾶσι καὶ τοῖς πολίταις, καὶ τοῖς ἄλλοις
 Ἕλλησιν.

¹ ἀφεθῆ αὐτοῖς

² φθόνον

bene habet. WOLF. Non bene solummodo. οἱ γὰρ similiter Ven. et Ital. Verum hoc non bene se habet. TAYLOR.

Ποῖον Εὐθυκράτην] Vertendum: qualem Euthycratem? qualem Lasthenem? quem proditorem non audaciorum futurum? JURIN.

Πεπρακόσι] Sic ordina: ὄρῶντα περιούσαν (Zeugma est, et respondet ultimo nomini· ξενίαν) τοῖς πεπρακόσιν ἅπαντα. Quid? περιόντα χρήματα, δόξαν, τὴν Φιλίππου ξενίαν, ἀφορμὴν, τουτέστιν, ἀσφάλειαν. WOLF.

Ἀφορμὴν] Est velut appositio, amicitiam Philippi quæ est magnorum ipsis causa commodorum. AUGER.

Τοῖς δὲ δικαίους] Ὀρῶντα, περιόντα παρ' ἐνίων τοῖς etc. τίνα; πράγματα, ἀπεχθείας,

φθόνους. WOLF.

Τιμωρησαμένους] F. τιμωρησαμένοις. S. ὑμῖν συμφέρει. IDEM.

Τιμωρησαμένους] Id est, ἀλλὰ (συμφέρει ὑμῖν ὑμᾶς) τιμωρησαμένους (τοῦτον) ποιῆσαι παράδειγμα etc. Sic Æschines π. Παραπρῆσβ. p. 280. 5. ed. Reisk. οὐδ' ἐπιτρέψειν τινὶ — προκαταλαβόντα τὰ Φιλίππου ἄτα etc. hoc est, τινὶ, (αὐτὸν) προκαταλαβόντα etc. pro τινὶ προκαταλαβόντι. Initio hujusce Orationis: δεήσομαι δὲ πάντων ὑμῶν — [ὑμᾶς] ἐνθυμουμένους etc. C. Aristocr. p. 665. ult. ed. Reisk. ἄρ' οὖν — πρέπων ὑμῖν — τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι etc. i. e. ὑμᾶς ἐψηφισμένους φαίνεσθαι: ut nihil mutarem sine Codd. cum utrovis modo scribere liceat. MARKLAND.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

FRID. AUG. WOLFII

IN

DEMOSTHENIS

ORATIONEM LEPTINEAM

PROLEGOMENA.

— EST Leptinea hujus [Demosthenis] ex genere quietiore, tota in docendo magis quam in permovendo auditore occupata, nec eam vim et granditatem habens verborum ac sententiarum, quam in Philippicis aliisque nonnullis admiramur; unde fere Demosthenicus character constitui solet.^a Hic lenia, summissa, enucleata omnia, æquabili quodam tenore. Sed enim hoc vel summum est oratoriæ facultatis, nosse, quomodo pro varietate rerum ad dicendum propositarum stilus variandus sit, ne, ubi vehementem et incitatum res poscat, summisso, neve contra elato utaris. Quam artem nemo unquam melius calluit Oratore nostro, quem quis recte hac una de causa ceteris omnibus, quos et suppar et posterior ætas protulit, anteponendum putet. Ita ille in nonnullis Orationibus, quas in caussulis privatorum scripsit, pressus est et tenuis, ita in Philippicis copiosus, gravis et grandiloquus, vix ut in utrisque eandem manum agnoscas.^b Sed his duobus generibus interjectum tertium est Orationum carum, quibus ab eo leges aut populiscita impugnantur, præ ceteris illud jam ab antiquis magistris commendatum.^c Excellit in eo imprimis nobilis illa de Corona, quanquam grandiori generi propior. Secundum quam, haud scio, an Leptinea nostra proxima ponenda sit. Certe quæ sunt ex eadem classe Orationes, contra Androtationem, Aristocratem, Timocratem, Aristogitonem, harum quatuor nulla est, quæ nostræ anteferri debeat, una Androtiana, quæ cum ea de loco contendere possit.

Non ego omnia, quæ in ea placent, huc congeram, præmonebo tamen, quibus maxime rebus præstantia illius cernatur: in quo non tam meis utar, quam veterum judiciis. Ac primum quidem ipsum genus dicendi tantam habet subtilitatem, vix ut majorem usquam,

^a Res nota ex Longino, imprimisque Hermogene, et Auctore libelli de Elocutione. Characterem vocarunt Græci μέγεθος vel δεινότητα.

^b Idem passim monuerunt nonnulli veterum, nemo diligentius quam Dionysius

Halic. de vi dicendi in Demosth. p. 974. seqq. T. VI. Reisk. edit.

^c Theo Progymn. p. 5. Basil. edit. Οἱ κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τὸν τε περὶ Στεφάνου κ. τ. λ.

præterquam in Lysia, qui totus subtilis est, invenias. Cujus virtutis qui vim et difficultatem cognovit, neque nescit, quanti eam veteres æstimarint, magnum sane putabit Ciceronis testimonium, nominatim hanc Orationem ab hac parte laudantis.^d Sed illa virtus non nisi ab eo animadverti potest, qui tritas notando proprio cujusque generis sono aures affert: at veritatem et pulcritudinem, et nobilitatem sententiarum etiam indoctior sentiat oportet. Oriuntur autem hæc ex communi fonte eorum, quæ in eloquentia maxime eminent, animo erecto, liberali, et ea, quæ vulgus ampla ducit, contemnite: id quod imprimis ex iis locis intelligitur, ubi Orator sanctitatem fidei atque honorem Reipubl. ceteris rationibus omnibus antepouendam esse docet. Hujus vero doctrinæ omnia hic plena sunt, ad eamque, quidquid profertur, revolvitur. Quapropter non mirum est, quod Orationem eximie placuisse legimus Panaetio, Stoico, scilicet quem ad honestatem ex præceptis disciplinæ suæ omnia retulisse, illam in omni actione, etiam repugnante utilitate, sequendam putasse constat.^e

Jam vero quanta vis et gravitas inest argumentis, quibus a Demosthene adversaria ratio refellitur! Commotum te sentires, si judices non secundum hunc decrevissent, præsertim quum gravitatem illam ubique magna in refellendo lenitate temperarit. Id quod mirabuntur fortasse ii, qui audierunt, rem rari apud hunc exempli esse. Sed Oratorem, qui nihil indecorum, nihil alienum a tempore moliri consuevit, alia nunc fortasse ad moderationem et lenitatem flectere potuerunt,^f et vero debuit adversarii ipsius persona, et eorum, qui ad ejus causam defendendam delecti essent, ætas atque auctoritas.^g Ipse quidem Leptines quis fuerit, nescimus:^h veri tamen persimile puto, hominem in civitate potentem et

^d Orat. ad M. Brut. c. 31. *Multæ sunt Demosthenis totæ Orationes subtiles, ut contra Leptinem: multæ totæ graves, ut quadam Philippicæ: multæ variæ, ut contra Æschinem, falsæ legationis; ut contra eundem, pro causa Ctesiphontis.* De subtilitate orationis, quam Græci dicunt λέξιν λιτήν, ἰσχυρήν, ἀφελῆ, videndus a tirone impr. Cicero Orat. c. 23. seqq. vel Ernest. Init. rhetor. §. 397. qui sua omnia a Cicerone sumpsit. Fuerunt olim, qui in ea sola Atticum characterem ponerent. Tanti res videbatur.

^e Plutarch. in Demosth. §. ιγ'. Παναίτιος, ὁ φιλόσοφος, καὶ τῶν λόγων αὐτοῦ φησὶν οὕτως γεγράφθαι τοὺς πλείστους, ὡς μόνον τοῦ καλοῦ δι' αὐτὸ αἰρετοῦ ὄντος, τὸν περὶ τοῦ στεφάνου, τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους, τὸν ὑπὲρ τῶν ἀτελειῶν, τοὺς Φιλιππικούς· ἐν οἷς πᾶσιν οὐ πρὸς τὸ ἠδιστον ἢ ῥᾶστον ἢ λυσιτελέστατον ἄγει τοὺς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχοῦ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἶεται δεῖν ἐν δευτέρᾳ

τάξει τοῦ καλοῦ ποιεῖσθαι καὶ τοῦ πρέποντος.

^f Verbi causa, quod Leptines reus non erat. Hoc quid sit, postea explicabo.

^g De Syndicis loquor, de quorum munere plura paullo mox, et in Commentar. ad §. λβ'. seqq. Simul magnitudinem causæ arguunt tales tamque clari viri a Populo ad id munus delecti.

^h An is sit Λεπτίνης ὁ ἐκ Κοίλης quem commemorat Demosth. in Androt. p. 611. ed. R. aut ille, quem inimicum Æschini inducit hunc auctorem mentiens Epist. 5. extr., nemo dixerit, nisi qui sit divinus. Videri autem potest idem esse, cujus dictum quoddam refert Aristot. Rhet. III. 10. med. Quod pertinere conjicio ad tempora, pugnam Leuctricam insecta. Sed quod ille fortasse primus dixerat, Athenas et Lacedæmonem ocellos Græciæ esse, id deinde sæpe ad alios transiit, unde nuno in vulgaribus libellis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Est enim hæc Oratio ex genere δευτερολογιῶν, et is, quem modo nominavi, Phormio priore loco verba fecerat.¹ Illi generi, re ipsa jubente, summa brevitatis proposita erat, et nonnunquam, si quis rem a decessore suo ab omni parte illustratam putaret, nudo epilogo defungebatur. Cujusmodi aliquot Oratiunculæ apud Lysiam exstant.^m Quanquam in gravioribus caussis etiam satis longæ Orationes secundo et tertio loco afferebantur, qualis Nostri est contra Androtionem, et hæc Leptinea. At in talibus vix potuit fieri, quin sæpe eadem, quæ πρωταγωνιστῆςⁿ dixisset, repeterentur, mutatis tantum verbis, ordine argumentorum, aliis id genus. Cujus rei culpa aliqua, si hæc culpa dicenda est, ne hanc quidem Orationem caruisse, ex Hermogene intelligi licet.^o Quid? quod in ea, quam rarius, et multo crebrius in aliis hujus auctoris, eadem subinde diversis in locis sententiæ resumuntur: id quod miretur aliquis, qua ratione aures Atheniensium tulerint tam fastidiosæ. Sed ego sic omnino statuo, aliter oratione affici legentem, aliter audientem. Nimirum alterum, cui vacat prima cum mediis, media cum extremis conferre, omniaque secum composite revolvere; talis res suboffendere potest; alterum, qui incitate cursum præeuntis sequitur, non potest; sed latet eum, aut, si minus latet, etiam juvat.

¹ Quater ille a Nostro commemoratur in Orat. §. ιγ'. ιθ'. κα'. λδ'.

^m Vid. Lysiae Orationes XVIII. XXI. XXVII. XXVIII. XXIX. ex ordine Taylori. Conf. Hermog. περὶ τῶν στάσεων c. 5. p. 30. et περὶ μεθόδου δεινότη. c. 27. p. 554. ed. Laurent. cum Gregor. Cor. Comment. p. 944. Ulpian. ad Orat. nostræ init.

ⁿ Scilicet nomina, πρωταγωνιστής, δευτεραγωνιστής, τριταγωνιστής, usu a scena ducto, dicuntur de oratoribus seu caussidicis, qui se in eadem causa dicendo excipiant et adjavant. Simili translatione Latini quoque interdum utuntur, quam dicunt actores primarum, secundarum, tertiatarum partium.

^o Περὶ μεθ. δειν. c. 24. p. 551. ubi ostenditur, quibus modis Orator ab aliis ante se dicta proferre possit sine offensione: Ἐν τῇ δικανικῇ ἰδέᾳ καὶ ἡ τῆς τάξεως μεταβολὴ χώραν ἔχει, ὡς περ Δημοσθένης ἐποίησεν ἐν τῷ περὶ τῆς ἀτελείας. Φορμίωνος γὰρ προκατηγόρησαντος τοῦ νόμου, καὶ χρησαμένου τοῖς κεφαλαίοις τῆς διαιρέσεως, τῷ δικαίῳ, τῷ συμφέροντι, τῷ καλῷ, τῷ τῆς ἀξίας, ἀνέστρεψε τὴν τάξιν μεταβαλὼν. Ἡὼς δὲ τοῦτο ἐποίησεν, ἐν τοῖς περὶ τοῦ λόγου διεξήλομεν. Hinc obiter discimus, Rhetorem proprium quiddam in hanc Orationem, fortasse commentarium rhetoricum, scripsisse. Sed ad illa verba, ἐν τῇ δικανικῇ ἰδέᾳ, ita Gregor. Cor. in Explicatione Hermog. p. 938. Ἀπορήσαί μοι πρό-

τερον ἔπεισι, πῶς προθέμετος ὁ τεχνικὸς διδάξει, ὅτι ἐν τῷ δικανικῷ ἀλλάσσεται καὶ ἡ τάξις, παράδειγμα ἦγαγε τὸν περὶ ἀτελείας λόγον· εὐδηλον γὰρ, ὅτι ὑπὸ τὴν πραγματικὴν οὗτος ἀνάγεται· ἡ δὲ πραγματικὴ τοῖς τοῦ συμβουλευτικοῦ κεφαλαίοις τέμνεται, καὶ ὑπὸ τὸ συμβουλευτικὸν εἶδος ἀνάγεται μόνη τῶν ἄλλων στάσεων δικανικῶν οὐσῶν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ σκοποῦ λέγεται δικανικὸς· ἐπεὶ γὰρ σκοπὸν ἔχει κατηγορεῖσθαι τοῦ νόμου τοῦ ὑπὸ Λεπτίνου τεθέντος, ἡ δὲ κατηγορία μέρος ἐστὶ τοῦ δικανικοῦ, διὰ τοῦτο λέγεται καὶ δικανικὸς ὁ λόγος, εἰ καὶ ἡ κατηγορία τοῖς τοῦ συμβουλευτικοῦ κεφαλαίοις κατασκευάζεται· ὁ δὲ Φορμίων ῥήτωρ ἦν, καὶ κατηγόρησε καὶ οὗτος τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου, συνηγορῶν τῷ Ἀφεσίωνι, υἱῷ Βαθίππου, τοῦ προκατηγόρησαντος τοῦ νόμου, καὶ πρὸ τοῦ τέλους τῆς δίκης ἀποθανόντος. Κατηγόρησε δὲ καὶ Κτησίππος, υἱὸς Χαβρίου, ᾧ συνηγόρει Δημοσθένης· Ἡ δὲ ζήτησις ἐστὶ πραγματικὴ ἔγγραφος. Ὁ μὲν οὖν Φορμίων πρῶτον τῷ δικαίῳ ἐχρήσατο· ὁ δὲ Δημοσθένης τῷ τῆς ἀξίας, εἶτα τῷ καλῷ, εἶτα τοῖς λοιποῖς κ. τ. λ. Locum huc transscripsi propter illa, quæ habet de genere Orationis nostræ. Hæc autem eo pertinent, quod veteres magistri singulas Orationes in aliquod horum trium generum, deliberativi, judicialis et epidictioi, includere solebant. Quam id plerumque temere et parum utiliter factum sit, constat, etiam ex hoc loco. Nihil ergo ista quæstio ad nos.

Quin apud auditores, quales Athenis fere essent, in foro atque in judiciis, id est, homines mire inter se ingenio, moribus et peritiis rerum dispares, sæpe adeo opus esse potuit, gravissima momenta rationum animis et memoriæ impensius inculcare, et hoc pacto negligentium quoque ac reluctantium assensum extorquere. Qui pro concione ibi voluisset Thucydidius esse, næ illi intempestivum studium magno stetisset.^p Verum, ut dixi, hic haud facile ulla sententia iteratur, quam non alio atque alio colore inductam novitatis quædam species commendet. Sed hæc et his similia quilibet sine ulla doctrina invenire legendo et existimare poterit: nos agamus id, quod proprium est Grammatici, ut lectori viam aperiamus ad causam, in qua Oratio habita est, cognoscendam.

Is, quem Noster in ea adversarium habet, Leptines legem tulerat Athenis, ut quas immunitates honoris causa adhuc bene meritis civibus concedi usitatum esset, eæ pariter omnibus, qui eas accipissent, adimerentur, et plane tollerentur in reliquum tempus. Jam quum in illa Republ. cuique liceret, perlatæ ac publice fixæ legis latorem reum agere, modo ut id intra eum annum fieret, quo rogatio esset promulgata; accusavit ita illum Bathippus quidam, subscriptoribus duobus.^q Subscriptionis enim mos, quem constat Romæ fuisse, idem in Attico foro viguit. Sed Bathippo mortuo ante, quam ea causa in iudicium deducta esset, quum reliqui, (incertum, sponte an consilio Leptinis) ab accusatione destitissent, alii duo postea aliquanto, certe anno illo elapso, exorti sunt, qui legis tanquam vitiosæ et perniciosæ abrogationem commoverent. Illi duo fuerunt Aphepsio, filius Bathippi, et Ctesippus, Chabriæ, clari imperatoris.^r Et huic quidem id negotium proprium fuisse propter immunitatem patri datam, satis declarat is Orationis locus, qui est de laudibus Chabriæ: de Aphepsione nihil tale, neque hic, neque alibi, proditur. Sed omnino hujus hominis non magis, quam Bathippi, ulla memoria exstat; alterum tanto novimus melius.^t

^p Conf. Ciceronis Brut. c. 83. et Orat. o. 9. At octies Thucydidem ipse Demosthenes descriperat, si vera narravit Lucian. adv. Indoct. T. III. p. 102. Conf. Agathiæ Hist. II. p. 48. Venet. Nimirum in magnis scriptoribus aliud legit homo ingeniosus, illorum similis, aliud serva natio imitatorum. Id docent rara in Demosthene vestigia imitationis Thucydidiæ.

^q Vid. Orat. §. λά. et Argum. græo. Sed nusquam illorum duorum nomina leguntur.

^r Sane ex Demosthene de his duobus tantum constat. Auctor tamen brevioris Argumenti, a nobis omissi, quem Libanium ferunt, sic scribit: Φορμίων, καὶ Κτή-

σιππος, ὁ Χαβρίου παῖς, καὶ τινὲς μεθ' αὐτῶν, οἷς συνήγορος Δημοσθένης γίνεται. At homini hujus familiæ parum fidei habuerim.

^s Vid. §. ιζ.

^t Præcipue ex Platarch. Phoo. p. 744. E. et ex Athenæo IV. p. 165., apud quem Diphili, Timoclis, et Menandri versus de Ctesippo proferuntur. Postremi poetæ fragmentum est ex fabula, Ὁζυγῆ, quam omnium primam docuit Olymp. 114, 4. ut est apud Euseb. in Chron. Conf. Corsini Fastorum Att. T. IV. p. 54. seq. Fragmentum intulit in Menandrea sua Clericus p. 136. Perditissimus nebulo fuit iste filius herois, et omni generi luxuriæ et nequitiaë dedi-

Major autem natus, Aphepsio, *συνήγορον* habuit Phormionem, Oratorem: ^u minor, Ctesippus, Demosthenem, qui causam receperat vel propter Rempubl., vel mercede, qui tum mos erat, vel vinculo nescio quo cum illo conjunctus. ^v In quo id mirabile accidit, quod in tam longa Oratione ne semel quidem clientis nomen legimus: sicubi nominandus erat, Chabriæ filius vocatur. ^w Sed ejus rei, quæ propter causam hodie prorsus ignotam fieri potuit, si modo ulla de causa, et non fortuito potius facta est, ejus, inquam, rei rationes operose exquirere velle, alienum duco et prope ineptum. ^x Sufficit tenere, quod ex Ulpiano et aliunde cognoscimus, Ctesippi nomen homini fuisse. ^y Et quidquid est, ab ipso auctore, Demo-

tissimus. Eo denique processit improbitatis, ut, quum bona sua omnia prodigisset, etiam lapides divenderet de monumento, quod patri Populus Athen. impensa 1000 drachmarum extruxerat. Inde nomen ejus apud Comicos, etsi tum modestos et minime maledicos, in proverbium cessit, et quodammodo commune factum est asotorum. Neque vero Phocio, hominis corrigendi cura propter amorem patris suscepta, quidquam videtur valuisse ad ejus pervicaciam expugnandam. Sed hæc omnia, mea quidem sententia, post tempus hujus Orationis acciderunt, cujus tempore, plane non dubito, quin Ctesippus prima adhuc ætate fuerit, et ambigui ingenii. Huc et alia me deducunt, et anni poetarum, quos citavi. Ceterum ipsum quoque patrem, Chabriam, nomine *ἀσελγείας* notavit Theopomp. in Philippicis, teste Athen. XII. p. 532. B., quod, ut alia ejusdem Theopompi, in libellum suum transtulit Cornelius Nepos.

^u Itaque propter ordinem ætatis, in foro Attico observatum, et ipsi Aphepsioni et actori ejus debebatur prior locus dicendi, *ἡ πρωτολογία*. Vid. Argum. nostræ Orat. et Androtianæ, et conf. Hotom. ad Cic. Divin. in Cæcil. c. 15. De Phormione, dubito, an ullus præter nostrum vetus auctor mentionem habeat. Et quis miretur, in tanta turba Oratorum, quam illa ætas tulit, plurimum, neque tum obscurorum, nomina vel obscurata esse, vel prorsus intercidisse? præsertim si qui nihil scripto mandassent. At hoc posterius an ad Phormionem et hanc ejus Orationem pertineat, ambigere licet propter Hermogenem, tali modo loquentem l. c., ut ipsa illi præ manu fuisse videatur.

^v Id vinculum olim nonnulli putarunt, amorem matris Ctesippi fuisse. Rem narrat Plutarch. in Vita Demosth. §. 16. *Τὸν κατὰ Ἀριστογείτονος αὐτὸς ἠγαπίσατο,*

καὶ τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν, διὰ τὸν Χαβρίου παῖδα, Κτήσιωπον, ὡς φησὶν αὐτός· ὡς δ' ἔνιοι λέγουσι, τὴν μητέρα τοῦ νεανίσκου μιν ἠγάπησεν· οὐ μὴν ἔφημε ταύτην, ἀλλὰ Σαμία τινὶ κ. τ. λ. Conf. Ulpian ad Orat. §. 15. At nihil hujus rei habet Dinarchus Or. contra Demosth. p. 74., ubi orationes a Nostro dicit mercede conscriptas esse *ὑπὲρ Κτησίωπου καὶ Φορμίονος καὶ ἑτέρων πολλῶν*. Quem locum huc potissimum refero, nihil moratus Reiskii animadversionem, tametsi non negarim, forsitan in aliis quoque causis, quas ignoramus, Ctesippo eidem Demosthenem se *συνήγορον* præbuisse. Quid autem? Nihilne causæ fuit Dinarcho, cur duos istos ex tot aliis nominarit? Immo putem fuisse. Certe Phormionis, qui Pasionis fuit libertus, et diversus haud dubie ab eo, qui in Or. *ὑπὲρ δανείου* compellatur, Phormionis igitur illius patrocinium dedecori fuisse Nostro, patet ex Plut. l. c., et probabile nobis fit ex ipsa Orat. pro Phormione p. 958. et duabus seqq. in Stephanum.

^w Vid. §. *ἀ. 15.*

^x Apud Athen. IV. p. 166. B. est suspicio, juvenis nomen ab Oratore celatum de industria esse ob ejus publicam ex moribus infamiam. Non id equidem arroganter rejicio, sed admodum dubitare me fateor propter ea, quæ paullo ante de temporibus scripsi. Penitus suspicionem rejicit Ulpian. ad Orat. §. *ἀ.* Qui quam ipse affert rationem, ea satisfacere fortasse vibebitur iis, qui rem forte fieri potuisse negarint. Nam et alibi legimus pueros et adolescentes, nullodum suo merito claros, vulgo non suis, sed patrum nominibus appellatos.

^y Iis, quos testes dedi in antecedentibus notis, accedit Aristid. Declam. Lept. §. 107. Etsi ibi *καλλίωπω* est in Cod. Marc. Recte vidit Morellius, quid librario ante oculos fuerit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

annos Lacedæmonii, gravissima clade afflicti, Atticæ civitatī æmuli potentīæ desierant esse, Thebani contra, ad summum imperium celeriter gradum facientes, omni Græciæ impotentem dominatum minabantur; horum odium et metus, ipsa vicinitate Thebarum auctus, Athenienses callidos rerumque peritos facile eo perduxit, ut ad illorum amicitiam se applicarent, cum iisque societatem conjungerent. At hæc nimirum nimis vaga sunt. Neque etiam magis certa ratio iniri potest ex iis, quæ Orator de publica inopia Athenarum et exhausto ærario queritur.^c Opportune alia sunt in promptu, quæ nos ad illud, quod quærimus, propius ducant. Nam res memorantur Olympiadis 105, Pydna videlicet et Potidæa, a Philippo occupatæ, et interitus Chabriæ, qui in primum annum belli socialis incidit.^d Tum alia proximæ Olympiadis succurrunt, Dionysius, filius, e regno expulsus a Dione, et Leuco, tyrannus Bospori, ut quum maxime opibus florens atque imperio.^e Atqui hunc principem Olymp. 106, 3. mortem obiisse, apud Diodorum perspicue traditum est. Jam in cumulum accedit locus Dionysii Halicarnassei,^f hanc de immunitatibus Orationem testantis habitam esse

^c Orat. §. η. κδ. a med. Continuo tamen hæc faciunt, ut versari tibi videaris in tempore belli socialis vel proxime insecuto. Sic vero mireris Oratorem, si de classibus (περὶ συμμοριῶν) oravit Olymp. 106, 3., quæ Dionysii Halic. sententia est, qua tandem ratione ibi p. 136. Atticas opes ceteris civitatibus prope omnibus æquiparare potuerit. Sed ita sæpe Oratores temporis caussa de Republ. sua elatius dicunt, quam pro vera conditione rerum. Quanquam ne illud quidem omnino falso dictum videtur. Illo autem tempore quam summam quotannis in Rep. Attica redditus publici confecerint, neque ex Oratoribus, nec, quod sciam aliunde liquet. Certe locus in Philipp. IV., ubi vectigalia civitatis summam 130 talentum non superare dicuntur, ad superiora tempora pertinet, si qua omnino fides est Orationi illi, quam Orationem Valckenaerius, plane me probante, suspectam habet in Not. ad Orat. suam de Philippo Maced. p. 251. Multo potius fidem habendam putem auctori inter Plutarchea de Vitis X. Orr. T. II. p. 842. E., qui narrat, redditus a Lycurgo auctos esse ad 1200 talentum, quum prius fuissent 60. Nam conjecturæ Meursii de Fort. Att. c. 7. non multum tribuo. Id vero mihi non dubium est, Lycurgi, qui Orator per 12 annos ærario præfuit, administrationem hanc temporis assignandam esse Oratione nostra posteriori, ita ut bona vota Demosthenis eventum suum potissimum per hunc virum habuisse

videantur. De ejus cura vectigalium, Reipubl. fructuosissima, vide quamvis diverse narrata apud Plutarch. l. c. p. 841. B. et 852. B. coll. Taylori Præf. ad Lycurgi Orat. et Wesseling. ad Diod. Sic. XVI. 88.

^d Vid. §. ιε'. et ιζ'. et ibi Comment.

^e Vid. §. λζ'. et θ'. seqq. Ibi in Commentario legantur, quæ de hoc Leucone cognita habemus. Ἄρχοντα eum Demosthenes appellat, non τύραννον, quippe hominem gratiosum, et eum, cujus in Republ. merita extollere studet, gratiore Atticis auribus, et liberæ conditionis nomine commendans. Ita sæpius faciunt Oratores.

^f Locum, quo et superius utebamur, nunc totum damus ex Epist. ad Ammæum §. δ. ad init. Tom. I. Οὗτος ἐγεννήθη μὲν ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἄρχοντος δὲ Τιμοκράτους, εἰς ἔτος ἦν ἐμβεβηκῶς ἑπτακαιδέκατον δημοσίους τε λόγους ἤρξατο γράφειν ἐπὶ Καλλιστράτου ἄρχοντος, εἰκοστὸν καὶ πέμπτον ἔχων ἔτος. Καὶ ἔστιν αὐτοῦ πρῶτος τῶν ἐν δικαστηρίῳ κατασκευασθέντων ἀγῶνων ὁ κατὰ Ἀνδροτίωνος, ὃν γέγραφε Διοδώρω, τῷ κρῖνοντι τὸ ψήφισμα παρανόμων καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἕτερος ἐπὶ Καλλιστράτου ἄρχοντος, ὁ περὶ τῶν ἀτελειῶν, ὃν αὐτὸς διέθετο χαριέστατος ἀπάντων τῶν λόγων καὶ γραφικώτατος. Postremus in hoc loco numerus tum aliis vitiatum videtur, tum Tayloro ad Or. in Androt. p. 659. Omnes pro anno XXV. rescribi jubent XXVII., advocato etiam Gellio XV. 28. Itaque simul præcedens

Callistrato Archonte, h. e. Olymp. 106, 2. ab U. C. 399. a. Chr. 355. Adeo nihil dubitationis relictum videas, quin actionis tempus atque ipsum etiam annum teneamus.⁵

Atque hac eadem opera hoc quoque liqueret, quo anno lex esset a Leptine lata, si, quam pridem ea tum obtinisset, quum hac Oratione impugnaretur, a nostro aut alio scriptore proditum exstaret. Verum nulla adest talis significatio, id quod conjecturæ locum aperit. At Athenis cuique idem jus fuit, legem perlatam et brevissimo intervallo, et decem vel viginti annis post, ad novum iudicium devocare. Fuit utique id liberum cuique facere, quocumque tempore vellet. In hac autem lege, quam non paucis damni plurimum dedisse necesse est, numne credibile fit, rem ab illis post mortem primi accusatoris esse dilatam, aut segniter actam? Etiam hoc amplius. In tota Oratione nullus locus est, qui nos cogat ad mentionem immunitatum e Leptinis lege jam tum perfectam, aut quenquam præmio suo jam tum spoliatum putare. Immo nonnullis in locis Demosthenes ita loquitur, ut solemus, quum imminentis, nondum factæ, rei malis proponendis homines ab ea facienda avertimus; nec usquam, quod solet in hoc genere, legis incommoda ullo argumento, ab experientia ducto, demonstrat. His igitur de causis veri mihi videtur simile, legem Elpine Archonte, h. e. Olymp. 106, 1. latam esse, statimque insequenti anno hac actione petitam.^b

Ipsam argumentum et capita legis ex nullo veterum, præterquam ex hoc Nostro, cognita habemus; etsi ne ipse quidem totam sententiam ejus uno tenore retulit. Opus est ergo coagmentari ea,

numerus XVII. corrigendus erat. Palluntur viri optimi. Ex computatione Dionysii Demosthenes natus est Olymp. 99, 4. Demophilo Arch. Ergo quum extremo anno, non ineunte, in lucem editus sit, idem Timocrate Arch. (Olymp. 104, 1.) dici debchat agere annum XVII, et Callistrato Arch. (Olymp. 106, 2.) *complesse* annum XXV., id est, agere a. XXVI. Interest nimirum aliquid inter verba, *ἦν ἐμβεβηκῶς ἔτος*, et *ἔτος ἔχων*, quod posterius idem est, ac *γεγονῶς*. Attamen Dionysii ipsa sententia de natali anno Oratoris vera non est, quamvis eam et Plutarchus sequatur in Vit. Demosth. et hodie doctorum plerique omnes. Ostranderunt id S. Petrus de Legibus Atticis p. 267. et Corsin. Fast. Att. T. II. p. 139., et nos idem agemus alibi tollendis variis in ea re dubitationibus. Interim cum illis sequimur scriptorem de Vit. X. Orr. qui natalis anni Archontem Demosthenem prodit, summum magistratum Olymp. 98, 4. a. Chr. 385. Proinde

Demosthenes quum Leptineam Or. habebat, annum agebat XXX.

⁵ Eandem rationem, h. e. ipsum Dionysium Halicarnasense, sequitur Anonymus, quem vocant, in *Ὀλυμπιάδων ἀναγραφῇ* p. 326. Ab ea longius abit Photius in loco, quem exscripsi in Comment. §. 4. Nihil tamen ibi corrigendum, nisi forsitan *πέντε καὶ εἴκοσι γεγονότα ἔτη*, vel ne hoc quidem. Erroris causa manifesta est ex iis, quæ modo de computatione Dionysii monui.

^b Pro Elpine plerique male scribunt Elpiniceum. Ipsa opinio mea de anno latae legis non est nova, ut nunc video Petrus tractans LL. AA. p. 381. Sed is non habet, quo eam confirmet, nisi verba Argum. græci, *μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπέστη κατηγορὸς Ἀφεψίων, υἱὸς Βαθίππου κ. τ. λ.* Quod si quis illa, *μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν*, aliter accipi non posse putat, omninoque Anonymo isti aliquid in hoc auctoritatis tribuit, certam rem esse sibi persuadeat. Ego probabilem opinionem attulisse satis habeo.

quæ pluribus in locis sparsa leguntur, tanquam verba Leptinis. Unde efficitur, si modo ab Oratore nihil omissum est, conceptam legem fuisse bisce verbis :ⁱ

Λεπτίνης εἶπεν· ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι, μηδένα ἀτελῆ εἶναι, μήτε τῶν πολιτῶν, μήτε τῶν ἰσοτελῶν, μήτε τῶν ξένων, ἀπλῶς μηδένα, πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος· μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι τῷ Δήμῳ αἰτηθέντι τὴν ἀτέλειαν δοῦναι. Ὅς δ' ἂν αἰτήσῃ, ἄτιμος ἔστω, καὶ ἡ οὐσία αὐτοῦ δημοσία, ἔστωσαν δὲ καὶ ἐνδείξεις καὶ ἀπαγωγαί· εἰ δὲ ἀλῶ, ἔνοχος ἔστω τῷ νόμῳ, ὃς κεῖται, εἰάν τις ὀφείλων ἀρχὴ τῷ δημοσίῳ.

Patet, per hanc legem immunitate fraudari, quoscunque ea unquam Populus Athen. donasset, excepto nemine præter posteros Harmodii et Aristogitonis. His duobus enim honores sui integri a Leptine relinquuntur, prudenti illud consilio. Ita celebrata et sancta etiam tum erat tyrannicidarum illorum memoria apud bonum quemque et patriæ amantem, ut verendum esset, si quis vel ipsos, vel aliquem ex posteris eorum, ullo genere injuriæ afficere voluisset, ne eum omnes malum hominem, ne dicam proditorem libertatis, judicarent. Meruerant autem illi plurima et amplissima præmia, statuas æneas, honoratiorem in publicis consessibus locum, victum Prytanei, immunitatem, alia, partim novo exemplo, ex quibus pleraque etiam posteris propria manebant.^k Sed ceteros omnes, ut dixi, lex Leptinea alligat, plane rigideque vetans, immunem esse quempiam μήτε τῶν πολιτῶν, μήτε τῶν ἰσοτελῶν, μήτε τῶν ξένων. Quibus vocabulis tribus comprehenduntur, quotquot liberos incolas habuit regio Attica. Primum πολῖται sunt illi, qui, vere et optima conditione cives, omnibus juribus et commodis Reipubl. fruebantur. Vulgo iidem vocantur ἀστοί. Contra ξένοι vel ii sunt, quos proprie dixerunt, peregrini, Athenis commorantes aliquamdiu, vel qui alias nominantur μέτοικοι, Latine hodie vertunt *inquilinos* seu *municipes*, utrumque minus congruenter, ut fit in his rebus. At quæri potest de voce ξένος, utro sensu in lege dicatur. De quo vix nostrum esset judicare, si Leptines, quod in Oratione innuitur, ex ambiguo fallaciam quæsivisset. Verum non nimis tamen dubitem, quin vocem præcipue ad μετοίκους referri voluerit.^l Fuerunt autem μέτοικοι

ⁱ Vid. §. ἀ. θ. κζ'. λγ'. Ex iisdem locis, non ex alio fonte, sua hausit auctor Argum. græci, sed minus fideliter in nonnullis; ita, ut ex eo legem augeri nolum. Sic nihil est in Oratore de Archontibus lege solutis; etsi hoc non est improbabile. Alia passim habet Aristides in Declamatione, quæ Morellius ad legem referenda putat, velut §. 23. Sed ne hoc quidem ansim.

^k Statuæ H. et A. in foro positæ ad

sera tempora manserunt. Nam quum ablatae essent a Xerxe, instauratae postea sunt Olymp. 75, 4. Vid. Meursii Pisistr. c. 14. et Corsini Fast. Att. T. III. p. 171.

^l Haud scio an nulli antea hoc observatum sit, simplici nomine ξένων vocari μετοίκους. Scripsi id autem Aristophanis auctoritate Equitt. v. 347., ubi est κατὰ ξένου μετοίκου, et ipsius Demosthenis cujus locum notavi in Comment. §. ζ'.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Fuit harum trium classium, Civitati munera quædam præbere, idque privato sumtu, quas Attici λειτουργίας⁹ vocabant, de quarum ratione postea pluribus exponemus. Nunc unum illud explicandæ legi animadverti debet, vacationem horum munerum nonnunquam Populiscito vel lege datam esse iis, qui nimium se eo onere premi, aut beneficii in Populum collati pretium meruisse viderentur. Hæc ferme illa est *immunitas*, ἀτέλεια, in qua defendenda Orator laborat. Minimum id vulgo habitum inter præmia solennia,⁸ quæ Athenis ex vetere consuetudine et sapienti consilio constituta erant. Etenim ampliora et illustriora erant εἰκῶν, προεδρία, σίτησις, στέφανος. Sed hæc omnia, dici vix potest, quam rara fuerint prioribus ætatibus, quum Populus, de sua libertate et majestate tuenda unice sollicitus, et nimium suspiciosus, omnem gloriam rerum publice gestarum sibi vindicaret, civibus, qui res gesserant, maligne detraberet.⁴ Itaque statuæ honor, quantum accepimus, ante ty-

neglexerit Ammonii sui verba, hausta e perito auctore, in v. ἰσοτελής. Πάντα ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίταις, πλὴν τοῦ ἀρχεῖν. Ne τὸ δικάζειν quidem Grammaticus excepit. Quam vere, nescio. Neo tamen id nescio, ex hac classe ab ipsis civibus διατητὰς sumtos esse, qualem Theodotum ἰσοτελεῖ apud Demosthenem legimus in Phorm. p. 912. ed. R. Ceterum conf. ad hæc Pollux III. 56. et VIII. 155. Harpocrat. v. μετοίκιον, προστάτης, ἰσοτελής. Petit. LI. AA. p. 246. seqq. Valcken. Anim. ad Ammon. p. 112. Rubken. ad Timæum p. 110. Zeunii Not. ad Xenoph. l. c. Quanquam post hæc omnia vis et ratio ἰσοτελείας non satis clara est, partim veterum ipsorum culpa. At prorsus diversam eam fuisse ab ἀτελείᾳ, apertum est. Confudit has res Potterus Archæol. gr. lib. I. c. 10., qui plura ibi falsa docet, aut e Petito suo trahit.

⁹ Vocabulum interdum Latinis literis scriptum servavi, exemplo Latinorum, qui nomina, *Archon*, *strategus*, *ephebus*, etc. servarunt; alias dixi *munera solennia*, et contra *extraordinaria*. Nam duplex eorum genus fuit, ut postea videbimus.

⁸ Etiam ἀτελείας duo imprimis genera sunt, alterum, de quo nunc diximus, quod vacationem dabat a choragia, gymnasiarchia et ἐστιάσει; alterum, ad quod pertinebant immunitates portorii, reliquorumque vectigalium, aliæ. Bene hæc et similia docent Intpp. ad Pollucem VIII. 140. et Vandal. Dissertatt. Antiqq. et Marmorr. illustr. p. 781. Unum tamen ab his omisum est, ἀτέλεια ἱερῶν, quam Noster tangit §. κζ', brevius, quam velles in re, quam nullus veterum nobis exposuit. Conjectura ergo quum uten-

dum sit, nisi me mea fallit, Oratoris sententiam presse sequens, pertinuit *immunitas sacrorum* eo, quod cives debuerunt victimas et alias res, fortasse pecuniam quoque erogare in templa, sacrificia et alia ejusdem generis: ac de his ipsis, vel parte eorum, accipiam etiam τὰ γέρα, Æschini memorata in loco insigni Orat. in Ctesiph. §. θ'. Confirmatur hoc quodammodo ab Aristotele, qui de magnificentia loquens in Ethica Nicom. IV. 5. sumtus in templa, anthemata et sacrificia conjungit cum choragia, trierarchia et ἐστιάσει. Sed alterum illorum generum, quæ superius posui, vel utrumque Græci dicunt, quum simpliciter dicunt ἀτέλειαν. Ethinc quoque intelliges ἀτέλειαν ἀπάντων apud Atticos. Nam nihil ad nos Herodian. II. 4. Itaque si vectigalium immunitas continetur nomine ἀτελείας, vere Leptines illa ratione potuit uti, quam Noster carpit, ne dicam calumniatur §. η'. Jam ex iis, quæ disputavi, varie explicari debent immunitates, quas legimus seu civitati a civitate, seu privato concessas, ut in Inscriptt. ap. Chandlerum p. 20. Herodot. I. 54. Xenoph. Hellen. I. 2. 7. Psephism. Byzant. in Demosth. Or. de Cor. §. κζ'. ubi ἀλειτούργητοι dicuntur, qui Atticis sunt ἀτελεῖς. Adde Diodorum Sic. XI. 43. Nondum enim video, cur ἀτελεῖς docto interpreti ibi scriptum videatur pro ἰσοτελεῖς: nisi forte in animo habuit locum Xenoph. de Vectig. IV. 12.

⁸ Colligere id mihi recte videor ex iis, quæ Orator habet §. κζ'. Apud alios rem non memini me legere.

⁴ Conf. scriptores, quos laudavi in Commentar. §. ις'. ante med. et §. κδ'. Sed illirem paullo aliter interpretantur. His addat tiro Nepotem suum Miltiad. c. 6.

rañnicidas nemini contigit præter Solonem,^u neque eo proximis temporibus dignati sunt Miltiades, Themistocles, alii, quamvis maxima fama meritorum inter suos conspicui. Æque raro προεδρία, id est, honoratior locus sedendi in ecclesia, theatris, aliisque popularibus consessibus, illa ætate dabatur: nam ad hunc quoque honorem decreto Populi opus erat.^v Verum Periclis sæculo, si Comico credimus, invasit omnes vanæ gloriolæ amor, et alios præcedendi primamque sedem occupandi cupiditas, præmia autem obsolescere cœperunt; quum, quæ antea essent summis meritis negata, sæpe indignissimus quisque auferret. Dein Populi impotens levitas amplissima quæque, et ipsam civitatem,^w effudit in primum quemque, civem, peregrinum, Græcum, Barbarum; qua de re Oratores passim graviter conqueruntur.^x Tum imprimis frequentata σίτησις, seu σίτησις ἐν Πρυτανείῳ, id est, victus quotidianus in Prytaneo, quæ res nemini ignota est per historiam Socratis; et coronæ, non insignia regiæ dignitatis apud veteres quidem, sed ornamenta ejusmodi, quibus Civitates vel se invicem, vel cives suos afficerent.^y Plura autem ex his ea lege dari solebant, ut ad filios et posteros tanquam hereditatis jure cederent.^z Certe immunitatis dandæ, quod donum pervulgatius a bello Peloponnesiaco factum videtur, vix fuit alia conditio. Itaque quum plures nunc superstites essent posterii eorum, qui immunitatem olim meruissent, plures deinceps eam facili Populo consequerentur; nonnulli etiam, in his improbi homines, nulloque suo merito noti, dolo et fraude usurparent,^a publice vero summa esset inopia: Leptines videri potuit e Republ. facere, quod pravam consuetudinem lege ferenda aboleret.

^u Vid. Meursium de Ceram. gem. c. 16.

^v De jure προεδρίας conf. Casaub. ad Theophrast. Charact. 5. et Hemsterhus. ad Pollucem VIII. 133.

^w Quantum pretium olim, fiorente disciplina, Athenienses juri civitatis suæ statuerint, notum est in vulgus, et docent exempla negati vel potentibus regibus, qualia libelli Antiquitatum suggerunt. Sed eximendum iis exemplis est illud, quod Potterus aliique inde a Sigonio repetunt, de Menone, Pharsalio, et Perdicca, Macedonum rege, tractum ex Demosth. de Rep. ordin. Qui ambo enim hoc in loco sola immunitate ornati esse dicuntur, eosdem Orator alio loco, ubi illa eadem et iisdem verbis recurrunt, sola civitate ornatos dicit, nec ibi de immunitate ne γὰρ quidem. Quod utrum ad exempla fidei oratoriæ referamus, quæ passim leguntur? an ipsum dicamus, meliora edoctum, in altera Oratione se revocasse? Mihi neutro inclinat animus. Nam si quid video, Oratio, quæ inscribitur περὶ συντάξεως, seu de Republ. ordinanda, De-

mosthenis non est, sed ex aliis ejus, maxime Olynth. III. et Aristocratea ab aliquo Declamatore consutis pannis confecta. Ceterum plures posteriore tractu temporum immunitatem habuerunt principes, ut præter Leuconem Dionysius cum filiis, Sitalces, rex Thracum, Evagoras, Cyprius, alii; ac plures item privati, alibi habitantes. Conf. Cic. pro Corn. Balbo c. 12.

^x Ut Demosth. in Aristocrat. p. 687. sq. ed. R. Sed vide, quam huic ipsi, qui alios accusat talium decretorum auctores, dicam impingat Dinarchus in Orat. contra eum habita p. 33. seq.

^y Vid. Petitum LL. AA. p. 377. Quanquam, perlectis Æschinis et Nostri contrariis Oratt. de Corona, illum auctorem parum desiderabis.

^z Imprimis σίτησις, interdum et προεδρία. Eadem ratio fuit προξενίας et εὐεργεσίας, de quibus v. Comment. §. ιδ'. et κή.

^a Vid. §. κή. Et alios ejusdem notæ homines fortassè addidit Leptines aut Syndici.

Sed age, quo melius statim totius causæ constitutio pateat, inseramus huic loco argumentum Orationis. In quo sic versabimur, ut primum eas rationes, quas Leptines ipse, vel ii, qui ejus partes sequerentur, videantur attulisse, deinde adversarias Oratoris nostri brevi in conspectu ponamus. Non omnia enim persequemur, sed libabimus res summas, quæ maxime causam faciunt, nec plane eo ordine, quo apud Demosthenem leguntur, sed sæpe ad arbitrium nostrum mutato. Ceterum operæ pretium faciet, qui, quo loco quæque ab illo prolata sint, diligentèr spectarit, qua in re artis plurimum reperiet. Sed jam prodeat (nam obliqua narratione non utemur, perspicuitatis causa) prodeat, inquam, ipsum celebre par, contra positis argumentis certans. Primum Leptines :

“ Videntur brevi tempore defuturi esse, qui liturgiis fungantur, quandoquidem nimis multi, immunitate ornati, ab hac functione et cura se subtrahunt.”

“ Jam munera fere ad inopes reciderunt, ditissimo quoque ea defugiente. Quare lege opus est, quæ inopi multitudini onus levet, divites cogat opes suas in usum Reipubl. conferre.”

“ Neque enim decet privatos ex immunitatibus divitias quærere, quum Respubl. in summa difficultate numaria sit.”

“ Sunt inter eos, quibus Populus hoc præmium impertiit, multi parum eo digni, sive quod illud omnino præter meritum acceperunt, sive quod acceptum vita et moribus dedecorant.”

“ Quod quoniam sæpe nobis extortum est fraude malisque artibus, quo res certius caveatur in posterum, ita sanciri legem oportet, ut sibi ipse Populus in perpetuum interdicit immunitatum dationem, ac pœnæ proponantur, si qui petat.”

“ Ignotum est hoc præmii genus Lacedæmoniis et Thebanis, nec apud hos tamen non boni viri exstiterunt, deque patria præclare merentes. Neque opus omnino hac invitatione ad bene de Republ. merendum esse, maximo est argumento, quod ne ipse quidem Populus Athen. ejus olim usum habuit. Immo tum, quum Respubl. maxime florebat civium studiis, præmia erant tenuissima.”

“ Cetera, quæ apud nos usitata sunt, statuas, victum Prytanei, alia, integra et intacta reliqui rogatione mea, unum et minus illis sustuli, immunitatem : ne quis mercedem virtuti a me detractam calumnietur.”

“ Denique liturgiæ illæ, quarum immunitas esse solet, spectant quodammodo ad sacra. Sacris autem muneribus quenquam vacare, nefas est.”

Plura ex his sane speciosa sunt et apta ad persuadendum. Sed Demosthenes opponit ea, quæ vel nuda, omnique oratorio ornatu detracto, hodie legentem sollicitare possint, ornata autem *Populum*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

quis dignus præmio sit, publice secus judicandum, quam privatim in communi vita solet. Si quis enim Civitati sua opera utilitatem vel salutem attulit, sit ille ignobilis, sit cetera vitiosus, tamen publice ipsi honor et remuneratio debetur. Facto hominis merces redditur, non vitæ, non moribus. Præterea per se injustum est, propter malos quosdam aut indignos, quibuscum judicio experiri licet, præmia omnibus auferre, et iis quoque, quos omni ex parte dignissimos esse nemo negarit. Tales autem inter eos, qui immunitate a Leptine fraudantur, plures sunt, seu olim de Republ. præclare meriti, seu etiam nunc merentes. Nam quod nonnulli ex numero illorum jam non vivunt, nihil id nostram fidem mutare potest. Vivunt eorum liberi aut posterii, quibus quæ a nobis injuria imponitur, ea non ad hos minus, quam ad ipsos parentes, pervenire putanda est. Ita ista lege injuria afficiuntur viri summa gloria meritorum clari, a quibus restitutum et auctum insigniter hoc imperium est: in his Conon, haud minor ipso Themistocle, et Chabrias, tot tropæorum de hostibus nostris auctor, dux felicissimus, et alienæ vitæ in periculis providus, idem suæ prodigus gloriose. Tum etiam non desunt, quibus nuper demum immunitas cœpit fructuosa fieri, quando donum, patribus olim honoris ergo datum, sorte mutata, ad vitam tolerandam factum est necessarium. Denique est, qui vivit adhuc, et prope videt ea, quæ agimus, Leuco, Bospori rex, cujus in Rempubl. nostram maxima merita exstant et augentur in dies.. Quid, si ille, quum fractam a nobis fidem audierit, ipse suam quoque liberam putabit? Quid, si immunitatem, si alia, quorum usus nobis necessarius est, revocabit?"

“ Populus hujus doni tribuendi jus sibi interdicere nullo pacto potest, nisi forte simul alia omnia, quorum potestatem habet, sibi erepta vult. Nam per eandem speciem, qua Leptines ad illud utitur, nulla Reipubl. pars est, quæ non Populo prima quaque die eripi possit cum summo detrimento libertatis.”

“ Nihil efficitur exemplis aliarum Civitatum, nedum talium, quarum instituta a libertate abhorrent. Nec plus valet ipsorum majorum nostrorum consuetudo. Nam quum eos satis constet adversus suorum merita non ingratos fuisse, si alia, ac nos, si etiam minora dederunt, fecerunt illi ex ea, quæ tum erat, institutorum et morum ratione; neque omnino verum est, nihil illos nisi parva dedisse. Unum eorum hoc est dignum imitatione nostra, quod honorem nullum revocarunt, quem semel dederant.”

“ Quod Leptines præmium immunitatis tenue dicit esse, vere dicit. Perexiguum quiddam est immunitas; sed propter hanc ipsam causam revocanda non est. Præterea quod obvertit, cetera præmia a se relinqui, unum tolli: primum nihil id juvat eos, qui forte hoc uno affecti sunt. Deinde non minus laborabit fides

publica, si unum genus tollatur, quam si omnia. Denique Reipubl. id ipsum expedit, alia aliis præmia proposita esse, ut virtutibus et beneficiis civium minus splendidis, qualia vel optatissima nobis esse debent, sua merces ne desit.”

“Captiosum atque Sophista dignum est argumentum, quo liturgiæ solennes cum muneribus sacris confunduntur. Nam harum rerum diversam esse rationem, palam est: immo ex universo tenore legis ad liquidum confessumque perduci potest, Leptinem hoc proferre, non quia id verum putet, sed ad tempus, et ut nomine religionis prætexendo iudicium fallat.”

His quidem, quæ ita a me collocata sunt, ut facilius cum rationibus adversarii, quibus quidque respondet, comparari possint, his igitur Demosthenes plura et ad persuadendum potentia momenta interponit, ex jure Attico fere petita, ut hæc:

“Vitiosa est Leptinea lex primum ideo, quod auctor in ea roganda legum novarum ad Populum ferendarum formulas legitimas et præscriptum jus migravit:”

“Secundo, quod vel manifesto repugnat receptis legibus, vel certe sententiæ earum et consilio. Hujusmodi v. c. sunt, quæ sanciantur de pœna irroganda ei, qui sibi præmium petat.”

“Etiam ex alia parte lex vitiosa est in hoc, quod Harmodii et Aristogitonis progeniem excipit. Oportet enim legem, præsertim latam in libera Civitate, æqua conditione de omni cive statuere, nec secus vetera aut præterita, atque nova aut futura judicare. Et quis hanc Reipublicæ nostræ fortunam adeo stabilem propriamque præstet futuram, ut nunquam quisquam eadem sibi deposcere queat, quæ duobus illis olim data sunt?”

“Sed nimirum habebat factio adversaria, cur talem legem ferret. Exercet ea simultates cum pluribus ex numero immunium, bisque præmia sua ereptum ibat. At turpe est, ut privatas injurias perseguare, auctoritate publica abuti, et inimico tuo lege eripere, quod accusatione et iudicio conflato eripere non audeas.”

“Syndici, quos Populus delegit legi Leptineæ defensores, partim suspecti sunt, partim rejiciendi propterea, quod idem ministerium illi jam ante in aliis caussis fecerunt.”

“Antiquanda igitur lex Leptinis, et in ejus locum substituenda talis, quæ tum receptis legibus non repugnet, tum bonæ famæ Civitatis nostræ consulat, tum incommodis, si qua ex immunitatibus orta sunt, medeatur^c etc.”

Satis diximus de argumento Orationis et statu causæ: itaque

^c Demosthenicæ legis, quæ Leptineæ δωρεάς, ὅσας ὁ Δῆμος ἔδωκε, κυρίας εἶναι opponitur, nec verba tenemus, nec totam κ. τ. λ. At auctor indicat ipse, verba sententiam. Petitus quidem in LL. AA. legis a se non dari. Quippe sic præp. 382. hæc verba posuit, quæ in Argumento Græco Anonymi legantur. Τὰς μὲν; fatatur: τί γὰρ ὁ Δημοσθένους βούλεται νόμος;

videmur nobis eos quoque adjuvasse, qui forte a Græcæ linguæ cognitione imparatiores ad hanc lectionem accesserint. Patet jam, quo in orbe rerum et sententiarum versetur Oratio: in quo multum adjumenti est ad melius intelligendum. Attamen ut ea a nobis, qui legimus, quoad ejus fieri possit, eodem modo intelligatur, quo intellecta quondam est ab iis, qui Oratorem coram audierunt: imprimis cognoscenda est ratio, quæ Athenis obtinuit, publicorum munerum curandorum, nec non legum ad Populum ferendarum abrogandarumque. Quibus de rebus, nondum ab omni parte aliorum cura illustratis, longa esset disputatio nostra, si eas propter jus Atticum tractaremus: nunc satis erit persequi ea, quæ hujus descriptionis institutum poscere videbitur. ^d

Jam primum illud constat, libertatem suam, tantopere jactatam celebratamque, olim civem Atticum, ut Romanum, et ut quisque in simillima Republ. vixerit, haud parvo redemptam habuisse. Nam uti is, qui civitate Attica fruebatur, summi erat consilii publici particeps, atque summorum honorum aditum patentem habebat, æquato omnium jure et potestate imperandi; ita eundem præter ipsius publicæ curæ molestias multa et magna negotia, impensæ et ministeria onerabant, in commune facienda. In quo genere sunt, ut alia præteream, minus cum hoc loco conjuncta, αἱ λειτουργίαι ἐγκύκλιοι, quarum crebra hic mentio fit apud Oratorem nostrum. Latine non incommode interpreteris *munera solennia, stata, ordinaria*.^e Hæc enim in urbe nullo tempore intermittebantur, curatione per tribus cuncte in orbem. Cujusmodi sunt χορηγία, γυμνασιαρχία, ἐστίασις. Et belli tempore duo accedebant nova, εἰσφορὰ et τριηραρχία.^f Sed ad horum duorum posterius, quod sumtus erat

^d Tractarunt priorem partem de muneribus Sigonius in libro de Republ. Athen. IV. 4. et Petitus LL. AA. III. 4. p. 349. seqq., alique plures: et difficillimum locum de trierarchia, etiam G. Budæus de Asse et partibus ejus lib. V. p. m. 531. seqq. Scheffer. de Milit. nav. II. 4. et Turrellius in Notis ad Demosth. Or. de Corona gallice a se versam in Œuvres de M. Turreil, Paris, 1721. 8. T. IV. p. 501. seqq. Qui, quæ virtus est Gallorum pæne propria, dilucide, multoque, quam Petitus et alii, aptius ad communem intelligentiam de ea re scripsit. Sed nos passim ea afferemus, quæ ostendant, libros istos lectos a nobis esse, non exscriptos.

^e Ulpian. ad Orat. §. κζ'. Λεῖτον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ δημόσιον, ὅθεν λειτουργεῖν τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἐργάζεσθαι ἔλεγον. Ad hoc conf. Herodot. VII. 197. Etymol. M. Ammon. et Mærid. in v. λειτουργὸς vel λειτουργεῖν, et ibi Valcken. et Pierson.

Scilicet voces sunt sola forma diversæ, utpote a λαὸς et λεὼς ductæ, λαΐτος, λείτος, λείτος, λήϊτος, λῆϊτος, λῆϊτος, popularis, publicus. E postrema formatum λειτουργεῖν recte Piersonus veteribus Atticis vindicat, simul in Plutarchi Romulo p. 34. B. scite reponens, λήϊτον γὰρ τὸ δημόσιον. Altera et generalis notio, qua λειτουργία dicitur de quacunque opera publicis usibus præstata, minus frequentatur apud Atticos. Brevem historiam verbi, Theologo præter ceteros legendam, dedit Casaub. Exercitt. in Baron. Annal. p. 470. seqq. Ceterum quod Latine verti *munera*, cogitandum est de Romanorum muneribus ædificiis et aliis ejusmodi. Minime vero λειτουργίαι miscendæ sunt cum ἀρχαῖς h. magistratibus, quod a nonnullis factum vidi. Temere id collegerant ex Demosth. de Cor. §. 78.

^f Demosth. ipse §. ζ'. post med. Οἱ κατ' ἐνιαυτὸν τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας (conf. §. κζ'. ad fin.) λειτουργοῦντες ἡμῖν,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

quī partes choragi receperat, primo loco oportebat deligere, quos prōducere in scēnam vellet, et eos per artificem, quem *χοροδιδάσκαλον* vocabant, erudiendos et exercendos curare in iis artibus, in quibus sibi certatio esset futura, tum chorum vestibus ac coronis ad solennitatem ludorum aptis ornare; et omne choragium, id est instrumenta, quæcunque seu fabulæ docendæ seu alii spectaculo necessaria essent, privato sumtu præbere. Nihil enim dubitandum, quin ejusdem, qui choris scenicis sumtum suggereret, commissio totius ludi esset. Nam omnino chorum, tanquam fabulæ primariam partem, et eam, unde antiquitus omnis ratio scēnæ effloruit, ita Græci usurpare consueverunt, ut verbi vis ad universam fabulam spectet. Sed satis de choragia.^m

Alterum, *γυμνασιάρχια*, pertinet ad ludos gymnicos, in quibus juvenus exercebatur, et similiter publice in Panathenæis, Hephæsteis, Prometheis et aliis solennibus commissiones fiebant. Præerant his *γυμνασιάρχιοι*, eodem fere, quo choragi, modo a tribubus delecti in certum tempus, modo longius illud, modo brevius, nonnunquam in unum mensem. Mandata iis erat gymnasii alicujus aut ephebei cura summa et potestas, ipsique exercere se volentibus oleum, pulverem palæstricum, atque alia, quæ usus posceret, suppeditabant, omninoque ludos apparabant.ⁿ Tertium munus, paullo rarius a veteribus commemoratum, ejus est, qui *ἑστιάτωρ* appellatur. Talem oportebat in sacris festorumque dierum lætitia tribulibus suis epulum dare; quod in illa vilitate rerum venalium, quam Athenis fuisse scimus, nisi forte mensa lautitiis opipare exstruenda erat, haud magnæ impensæ esse potuit. Id munus qui faceret, ex sua tribu sortē ducebatur, nisi si quis sponte se facturum ostendisset.^o Jam quærere libeat, quæ fuerit ratio sumtus, in unam-

3. 12. Fabulæ autem, sive tragicæ, sive comicæ, sive satyricæ, tribus tantum festis Bacchicis dabantur, Dionysiis urbanis magnificentissime, et illo tempore plures quam alias, interdum ad sedecim. De qua tota re vid. egregiam Diss. Bartholemii in Mem. de l' Ac. d. Inscr. et d. B. L. T. XXXIX. Itaque ubi commemorantur choragi in Panathenæis utrisque, in Thargeliis, in aliis solennibus, ibi de altero genere chororum, non de scenico, cogitandum est.

^m Accuratio tractatio rei hujus loci non est. Nihil igitur dixi de certatione choragorum, nihil de *ἀντιχορηγοῖς* (h. e. iis, a quibus certamen fiebat, cuique pro tribu sua) quod verbum rari usus legimus apud Andocid. in Alcib. p. 121. et Nostrum in Midiam §. 17. ante med. §. 18. a med. nihil denique de præmiis, quorum honor ad ipsas tribus pertinebat, de tripodibus, a victore cum magna cærimonia consecratis

etc. Tamen conferre operæ pretium erit Aristoph. Ran. v. 94. ejusque Schol. ad v. 406. Antiphont. Orat. ult. *περὶ τοῦ χορευτοῦ*, Demosth. Midianam passim cum Argum. gr., adv. Phænipp. p. 1045. ed. R. Isæi Or. de Dicæog. hered. p. 113. De Apollod. hered. p. 187. et ex recentioribus, præter libros notos, Vandal. l. c. p. 675. seqq.

ⁿ De discrimine *γυμνασιάρχου* et *γυμναστοῦ* nota est admonitio Perizonii ad Ælian. V. H. II. 6. Ad reliqua conf. Schol. ad Orat. §. ἡ. in fin. Vandal. p. 584. seqq. et Corsin. Fast. Att. II. p. 133. Ex conjectura oleo adjeci pulverem, de cujus genere vide loca, quæ designat Casaub. ad Theophr. Char. 5.

^o Conf. Pollux III. 67. Harpocrat. v. *ἑστιάτωρ*. Salmas. Observatt. ad Jus Att. et Rom. p. 72. Hinc *ἑστιάων τὴν φυλὴν*, apud Demosth. in Midiam §. 44. et alibi.

quamque harum rerum necessario faciendi. Sed equidem nihil usquam legi relatum, nisi hoc, choragi fuisse munus sumtuosissimum, præsertim in tragœdia et Dionysiis magnis, sumtuosius etiam in certamine tibicinum, quam in aliis.^p Et narrat nescio quis apud Lysiam, triginta minas se choragum tragœdis, comœdis sedecim, Prometheis porro gymnasiarchum duodecim, rursus choro pyrrhichistarum Panathenæis magnis octo, parvis in eodem certamine septem, et cyclio choro tres impendisse.^q Ex quo intelligitur, tantum uni tragico muneri potuisse impendi, quantum quatuor aliis honeste sufficeret.

Pergamus ad alterum genus munerum, temporarium et extraordinarium, εἰσφορὰν et τριηραρχίαν. Quorum nominum prius significat pecuniam ad necessitates belli conferendam, unde præcipue stipendium militi persolveretur.^r Collationis hujus descriptio fiebat ex censu, varie pro usu rerum ac temporum. Strategorum cura erat, hoc et alterum munus bellicum ordinare, ad eaque vocare cives, ac lites et caussas forte de iis ortas judicare.^s Qua in re non raro hæc fraus versata est, ut qui cuiquam incommodare vellet, eum suffragiis suis in numerum ditissimorum aut superiorem classem adscriberet. Id quod ex Cleonis comminatione quadam apud Aristophanem apparet.^t Mox, Oratorum nostrorum sæculo, hoc omne onus legimus solis mille ac ducentis civibus impositum, tali ordine.^u Singulæ tribus (decem autem tribus erant Athenis) cen-

^p Demosth. in Midiam I. c. Τραγωδοῖς κεχρηθήκηκε ποτε οὗτος; ἐγὼ δ' ἀληταῖς ἀνδράσι καὶ ὅτι τοῦτο τὸ ἀνάλαμα ἐκείνης τῆς δαπάνης πολλῶ πλεῖόν ἐστιν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ δήπου. Miram est, quid intenderit pretium posterioris certaminis. Possunt fuisse rei aliæ caussæ, quas ignoramus. Utam conjecerim fuisse hanc, quod, quum fabulis agendis cives gratuitam operam darent, ad illud peregrini artifices conducendi essent. Et omnino apud veteres parva mercede contenti non erant tales artifices.

^q Lysias Orat. XXI. princ. Locus est classicus ac varii usus. Quare posthac eam apponemus ἀπολεξεί.

^r Solennia hic sunt εἰσφέρειν χρήματα, εἰσφέρειν εἰς τὸν πόλεμον, εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, εἰσφορὰς εἰσφέρειν, et de hominibus, qui id munus faciunt, οἱ εἰσφέροντες. Vide, ut unum ex numero antiquiorum citem, Lysiae Orat. XII. p. 396. ibique Markl.

^s Vid. Orat. adv. Phæniipp. passim, et adv. Bæot. I. p. 996. ed. R. ubi Mantitheus, actor, ita ait: Τίνα οἱ στρατηγοὶ τρόπον ἐγγράφουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν; ἢ ἐὰν τριηραρχὸν καθιστῶσιν; ἢ, ἂν στρατία τις ἦ, τῶ δῆλον ἐστίν, πότερος ἐστὶ

ὁ κατελεγεμένος; Formulæ hujus, εἰς συμμορίαν ἐγγράφειν, gemina illa est apud Aristophanem, εἰς τοὺς πλουσίους ἐγγράφειν, versibus mox ponendis. Omnino potestas Strategorum nota est, etiam hoc, quod illis idem jus fuit, ac Prytanibus, in urbe conciones et ecclesias habendi.

^t Equitt. v. 923.

Δάσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς·
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῆς.

^u Unus nobis hic sequendus est Ulpianus in his verbis (primam enim partem Scholii omitto, alienæ manus laciniam, et minus antiquam, ut opinor) ad Demosth. Or. Olynth. A. ad fin. Δέκα οἷσιν φυλῶν καὶ ἐκάστης προβαλλομένης ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι, συνέβη τοὺς πάντας εἶναι λειτουργοὺς χιλίους διακοσίους. Ἐμέριζον οὖν αὐτοὺς ἀπὸ ἑξακοσίων ἀνδρῶν, ὅ ἐστιν, ἀπὸ δέκα συμμοριῶν· πάλιν δὲ ἑκατέραν τῶν δύο μερίδων τούτων ἔτεμνον εἰς δύο, ὅ ἐστιν, εἰς τριακοσίους μὲν ἀνδρας, κατὰ πέντε δὲ συμμορίας. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τριακόσιοι οἱ πάνυ πλούσιοι, οἱ πρῶτοι οἵτινες προεξέφερον τῶν ἄλλων τε καὶ εἶχον αὐτοὺς ὑπακούοντας εἰς πάντα, ἅς τε συμβαίνειν εἰς δύο μερίδας εἶναι

tenos vicos, qui ditissimi essent, de suo corpore prodebant. Hi omnes in partes binas dispertiti efficiebant viginti classes, *συμμορίας*, sexagenorum capitum singulas, et in singulis tribubus binas. Ita collecti mille ducenti rursus in duas partes dividebantur, sexcentorum hominum utramque; easque rursus in binas, ut essent quatuor, unaquæque trecentorum. Isti vero trecenti, divitiis ceteram turbam anteeuntes, principes erant in conferendo, et urgente bello pecuniam repræsentabant, quam deinde minus iniquo tempore a tenuioribus redigerent: quare eos dicto audientes habebant in rebus omnibus.^v Ex quo factum erat, ut omnes in duas partes divisi essent: siquidem qui ab utraque erant parte, quodammodo trecentis ditissimis, qui utrinque erant, adhærebant. Ceterum istæ classes habebant singulæ suos principes, *ἡγεμόνας συμμοριῶν*, itemque curatores, *ἐπιμελητὰς συμμοριῶν*.^w Horum alteri, copia divitiarum ceteris omnibus præstantes, videntur *συμμορίτας* suos ad muneris partes vocasse, et, si quis inter illos minus valeret, ejus ipsi partes sustinuisse: curatores autem in classibus eodem ministerio videntur functi esse, quo aliud notum genus curatorum in tribubus, *ἐπιμεληταὶ τῶν φυλῶν*, videlicet ut classes ad conventus convocarent, atque ad eas de communibus rebus referrent.

Hæc tota descriptio civium talis, qualem nunc retuli, quo tempore primum in *εἰσφοραῖς* sit inducta, nullus Oratorum nos docet. At vero Philochori fragmentum servatum est ex Attide,^x quod

τοὺς πάντας εἶγε οἱ τῶν ἐκατέρωθεν ἦσαν ὡςπερ ἠνωμένοι τοῖς ἐκατέρωθεν τριακοσίοις, τοῖς πλουσιωτέροις. Εἶχε δὲ ἐκάστη μερὶς τῶν τεσσάρων ἴδιον στρατηγὸν καὶ ἴδιον ῥήτορα· ὁμοίως δὲ πάλιν τῶν δευτέρων καὶ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ στρατηγοὶ ὑπεῖκον τοῖς προτέροις. Quod h. l. est *προτελεῖν* vel *προεἰσφέρειν* τῶν ἄλλων, id habes etiam in Midiana §. 43. adv. Phænipp. p. 1046. ed. R. adv. Polycl. p. 1208. ed. R. Et inde *προεἰσφοραί*. Plane autem sentio cum Vales. ad Harpocrat. p. 73., ultima ista de Strategis et Oratoribus utrorumque falsa esse, et exsculpta ex verbis auctoris male intellectis. De toto Scholio intelligi non vult Valesius.

^v Horum trecentorum in Republ. Demosthenes Olynth. A. §. 5., ubi Scholion illud legitur, clare meminit: *Πρότερον μὲν γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι! εἰσφέρετε κατὰ συμμορίας· νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας.* ῥήτωρ ἡγεμῶν ἐκατέρων, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτων, καὶ οἱ βοηθησόμενοι οἱ τριακοσίοι· οἱ δὲ ἄλλοι πρὸςνεμένεσθε, οἱ μὲν ὡς τούτους, οἱ δὲ ὡς ἐκείνους. Quæ ad verbum repetuntur ab auctore Orat. *περὶ Συντάξεως* §. 7. Meminite eorundem etiam Isæus, qui ætate paullo antecedit Nostrum, atque ille primus, ni fallor, in

Orat. de Philoctem. hered. p. 154. Ubi quod est ἐν τοῖς τριακοσίοις εἰσφέρειν, ab eodem alibi dicitur ἐν πρώτοις, de Apollod. hered. p. 187. Lysias, quamvis sæpe de omni genere munerum loquatur, nusquam nec trecentorum, nec symmoriarum mentionem intulit.

^w Vid. Harpocr. v. *ἡγεμῶν συμμορίας*, et Pollux III. 53. Decem annos eum locum tenuit Demosthenes, quem vid. de Cor. §. λ. ante med. et §. 4ζ. ad fin. in Mid. §. 44. in Aphob. II. p. 836. ed. R. alibi. Rarius alterum vocabulum occurrit, *ἐπιμελητῆς συμμορίας*, ut in Everg. et Mnesib. p. 1145. ed. R. et in sola trierarchia.

^x Apud Harpocr. et alios in v. *συμμορία*. Petitus et ejus asseclæ hoc fragmentum ad solam trierarchiam trahunt, neque omnino quidquam de symmoriis dicunt in *εἰσφοραῖς*, velut in illis talis descriptio nulla fuerit. Inde plura turbata sunt in hac disputatione. Ego accuratius distinctis locis, quæ alterius utrius generis symmoriarum mentionem habent, non dubitavi, quin ratio, initio usitata in *εἰσφοραῖς*, serius demum migrarit in trierarchiam. Putes etiam, rem deinde obsolevisse in *εἰσφοραῖς*, quum Orator di-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

gendi, nihil, quantæ illis curæ classis fuerit. Itaque advocandi sunt supparis ætatis testes, Aristophanes et Thucydides.^c Quorum fide hoc ponere certum licet, belli Peloponnesiaci tempore trierarchos naves accepisse de publico ædificatas, nihilque aliud ab ipsis exactum esse, nisi ut naves remigio et armamentis instruerent, tuerenturque. Ne victum quidem aut stipendium classiariis dare videtur trierarchus debuisse: si quis hæc vel etiam alia plura ex privato addebat, liberalitas ea erat, non munus lege impositum. Verum hic quoque interdum factum est, ut cives cogerentur plus, quam præscriptum et imperatum esset, impendere. Scilicet Stratego, qui malevoli essent in aliquem, navem ei attribuere solebant vitiosam et mutilatam, quæ quamprimum refici, ac tantum non de integro fabricari deberet. Omnino putes, jam tum trierarchiam magni sumtus fuisse.^d

Demosthenis autem ætate res plures commutationes habuit, variis legibus alio atque alio modo comparata.^e Imprimis sæpe numerus hominum uni navi attributorum variavit, pro eo ut temporis difficultas ferebat, quum pauciores in dies fierent, qui opibus valerent, et tantos sumtus tolerare possent. Primum bini tantum una navi adornanda occupabantur, quo modo rem apud Oratorem reperimus constitutam Olymp. 104, 1. et 4.^f Neque tamen intra hunc numerum substitit, sed nonnunquam advocati ad unam navem sunt terni, quini, seni, deni, etiam quinideni.^g Coibant tales so-

χοι καθίστανται τετρακόσιοι ἐκάστου ἐνιαυτοῦ, καὶ τούτων τοῖς βουλομένοις διαδικάσαι ὅσα ἔτη.

^c Alter in Equitt. v. 913. ibique Schol. et Ran. v. 1096. Thucyd. VI. 31. Conf. Isocrat. adv. Gallim. p. 565. A. Ad idem tempus, aut antiquius etiam, spectant fortasse, quæ Pollux VIII. 108. et Hesych. v. ναύκλαροι habent de naucrariis. Ibi vid. Intpp. Sed de hac tota re parum habemus explorati.

^d Is certe, qui munera magnificentissime a se obita jactat apud Lysiam l. c., septem annis narrat sex talenta a se in hoc munere effusa.

^e Demosth. de Cor. §. λά. Καίτοι κατὰ τοὺς προτέρους νόμους κ. τ. λ. Ita is et alibi loquitur de pluribus legibus propter rem trierarchicam latis. Nulla harum superest.

^f Orat. in Midiam §. 43. Καὶ γὰρ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς ἐτρηιάρχουν, εὐθύς ἐκ παίδων ἐξελθών, ὅτε σύνδυο ἦμεν οἱ τρηιάρχοι. Atqui Demosthenes in album civium relatus est Olymp. 103, 3. anno ætatis XIX. Ergo illud, εὐθύς ἐκ παίδων ἐξελθών, pertinet ad Olymp. 103. exeuntem, vel ineuntem 104. Prætuli autem Olymp. 104, 1. propter ea, quæ narrantur in

Or. II. adv. Aphob. p. 841. ed. R. De altero numero conf. Orat. adv. Polyclem p. 1218. et ad hunc locum Petit. LL. AA. p. 359.

^g Ulpian. ad Orat. Mid. §. 43. Πολλὰ περὶ τὰς τρηιραρχίας ἐγίνοντο μεταβολαὶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀναλώματος. Καὶ ὅτε μὲν σύνδυο ἦσαν ὅτε δέ, σύντρεις καὶ ὅτε δέ, καὶ δέκα τρηιάρχοι ὅτε δὲ χίλιοι. Ὁ γοῦν Δημοσθένης ὕστερον δυοῖν τρηιάρων ἓνα τρηιάρχον ἐποίησε. Καὶ ὅτε μὲν ἡ πόλις τὴν κατασκευὴν καὶ τοὺς ναύτας ἐδίδου, καὶ μόνον τὴν ναῦν ὁ τρηιάρχος παρεῖχε ὅτε δὲ σύμπαντα αἰκοθεν οἱ τρηιάρχοι παρεῖχον. De trinis etiam sequens Scholion loquitur, cetera ineptum: Τὴν τρηιάρην ἐπλήρουν ἢ σύντρεις, ἢ ὅσοι δήποτε. In prioribus Petitus rejicit verba, ὅτε δὲ χίλιοι, omnino me probante, saltem in illo contexta. At quod idem in iis, quæ proxime præcedunt, emendat, ὅτε δ' ἐκκαίδεκα, illud non imiter. Plura huc spectantia vetus scriptor scire potuit, quorum auctores hodie deficiunt. Ceterum cum Ulpiani auctoritate conjunxi verba Hyperidis ap. Harpocr. v. συμμορία. Nam ibi quoque de conjecturis Petiti, pessimi conjectoris, consentio cum Wesseling. Temerarium est, in duobus et incertis testimonia refingere. Id

cietates permixti opulentiores cum minus opulentis, ea conditione, ut omnes æqualiter conferrent, ne nimium premerentur ii, qui singuli per se parandæ navi impares essent, aut videri vellent. Omnino videtur trierarchia ab opulentioribus sæpius ad suum compendium ordinata esse, et eo quidem tempore, in quo nunc versamur, prope liberum cuique arbitrium permissum, in quam portionem impensæ venire vellet. Itaque factum est aliquando, ut plane viderentur defore, qui munus ex ordine obirent. Id quod colligi puto posse ex eo, quod Olymp. 105, 3. exstitisse primum traduntur voluntarii trierarchi.^b Sed horum quæ ratio fuerit ac descriptio, non traditur, immo ne id quidem constat, an forte illi operam suam duntaxat ad unius belli Euboici necessitatem obtulerint.

Utut est, proximo statim intervallo mutatio placuit. Constituti sunt ad trierarchiam, quod jam prius in εἰσφοραῖς factum erat, mille ac ducenti cives ex numero eorum, qui domos, fundos, alia quæ moveri non possent, numosque, seu fenore seu apud mensam publicam occupatos, possidebant.ⁱ Id corpus autem non puto omnino ex iisdem compositum fuisse, qui essent in classibus εἰσφερόντων: videntur potius ex iis, quibus modicæ divitiæ essent, plures in solis εἰσφοραῖς contulisse, vacasse contra a trierarchia.^k Constitutæ igitur ad hanc quoque viginti symmoriarum, sexagenorum hominum singulæ, ex quibus etiam plures, quam ante, unius navis causa jungebantur; dubium tamen an manente illo delecto ordine trecentorum.^l Atque hæc ratio trierarchiæ faciendæ vocata est συντέλεια, id est *contributio*, et συντελεῖς, ex quibus societates istæ fiebant.^m Cujus rationis, etsi quasi prætereundo, ita tamen Orator

qui facit, ipse quasi regulam, qua utendum est, incurvat.

^b Tribus verbis rem, tanquam notam auditoribus, tangit Demosth. de Cor. §. κϚ. Nobis adeo de tempore dubitare liceret, absque Diodoro Siculo si essemus XVI. 7. Conf. A. Schotti Vit. Demosth. ad Olymp. 105, 3.

ⁱ Haud scio, an constitutio facta sit νόμῳ τῷ τοῦ Περιάνδρου, καθ' ὃν αἱ συμμορίαι συνετάχθησαν, cujus obiter his verbis meminit Noster ad v. Everg. et Mnesib. p. 1145. ed. R. Sed desero conjecturam, dum cogito, plures leges de trierarchia affuisse. Id vero non video, quare nonnulli Periandri legem, non aliunde notam, ad illam descriptionem symmoriarum, quam Nausinico Arch. factam vidimus, referre, vel ipsum Periandrum descriptionis illius auctorem facere voluerint. Scilicet putarunt, symmorias pertinere ad solam trierarchiam. Quod, nisi me omnia fallunt, falsissimum est.

^k Non videor mihi abuti verbis Orat. nostræ §. η. Οὐκοῦν οἱ μὲν ἐλάττω κερτη-

μένοι τοῦ τριηραρχίας ἄξια ἔχειν, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον· οἱ δ' ἐφικνούμενοι τοῦ τριηραρχεῖν, εἰς ἀμφοτέρω ὑμῶν ὑπάρξουσιν χρήσιμοι, καὶ τριηραρχεῖν καὶ εἰσφέρειν.

^l Dubitatio mea tum alias causas habet, tum hanc, quod in Orat. περὶ συμμοριῶν nihil legitur de trecentis. Quamquam silentii hujus vim haud magnam puto, quam nihil in eo insit, unde illos non fuisse intelligatur. At meminit trecentorum Oratio in Phænippiu. Meminit sane; nusquam tamen certum iudicium habet, utro de munere agatur, de trierarchia, an de εἰσφοραῖς. Legimus quidem ibi in Argum. Græco hæc: Ἦν σύνοταγμα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τριακοσίων ἀνδρῶν κατὰ τὸν πλοῦτον ἐξελεγεμένων, οἷς ἀνεκείντο τῶν λειτουργιῶν αἱ μείζονες h. e. *liturgiæ extraordinariæ*. Sed quis nos doceat, de quo tempore hic scriptor loquatur, quam Orationis ipsius tempus incertum sit?

^m Etymol. M. et eodem fere modo Harpocr. v. συντελεῖς. Οἱ τριηραρχοῦντες νεῦς
3 c

in hoc libroⁿ mentionem facit, ut eam Olymp. 106, 2. plane receptam putari oporteat. Quod quidem eo facere licebit confidentius, quia in alia Oratione, quam insequenti anno de ordinandis symmoriis habuit, ejusdem contributionis in trierarchia receptæ et viginti symmoriarum nominatim meminit.^o Accedit etiam Oratio Midiana, in qua tale est indicium rei, ut ea haud multo ante, quam ista causa ageretur, instituta videri debeat.^p Pertinet vero causa Midiana ad Olymp. 106, 4.^q Jam annum si quæras, quo contributio trierarchica fieri cœperit, nihil diserte de eo relatum invenias; tamen quum id institutum primis annis Olympiadis 106. valuisse, ea, quæ modo scripsi, luculenter monstrent, Oratio autem adversus Polyclem fidem faciat, Olymp. 104, 4. id nondum in usu fuisse: relinquatur una Olymp. 105., in qua initia latere videantur. Atque huic computationi forsitan etiam aliunde probabilitas addi possit.^r

μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο. Τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται. Quodsi Antiphontis auctoritas, quam Harpocr. addit, loco suo posita est, pertinuit ea ad aliud genus συντελείας. Idque ipsa inscriptio Orationis probabile facit.

ⁿ Vid. §. ζ'. in fin.

^o Animadvertenda ibi imprimis sunt hæc §. ε'. Οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας εἴκοσιν, ὡς περ νῦν εἰσὶν, ἐξήκοντα σώματα ἔχουσιν ἐκάστην. Quod Orationem refero ad Olymp. 106, 3., in eo sequor Dionysium Halic. Ep. ad Ammæum §. 4., ubi primam illam ponit publicarum Gratt., et habitam Diotimo Arch.

^p Oral. in Mid. §. 43. Οὗτος (ὁ Μειδίας) γεγονώς ἔτη περὶ πενήκοντα ἴσως ἢ μικρὸν ἐλάττω οὐδὲν ἐμοῦ πλείους λειτουργίας ὑμῖν λειτούργηκεν, ὃς δύο καὶ τριάκοντα ἔτη γέγονα. Καγὼ μὲν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἔτρηράρχουν, εὐθύς ἐκ παίδων ἐξελεθών, ὅτε σύνδυο ἦμεν οἱ τρηρᾶρχοι, καὶ τὰ ἀναλώματα πάντα ἐκ τῶν ἰδίων οἰκῶν, καὶ τὰς ναῦς ἐπληροῦμεν αὐτοί· οὗτος δέ, ὅτε μὲν κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἦν, καθ' ἣν ἐγὼ νῦν, οὐδέπω λειτουργεῖν ἤρχετο, τὴνικαῦτα δὲ τοῦ πράγματος ἦπται, ὅτε πρῶτον μὲν διακοσίους καὶ χιλίους πεποιήκατε συντελεῖς ὑμεῖς.

^q Sic scribendo, effugimus necessitatem quærendi de anno Orationis, sive scriptæ modo, sive etiam habitæ. Namque id ipsum dubitatur, an habitata sit; et merito. Causa autem assignari debet Olymp. 106, 4., si Demosthenes recte locutus est, quum dixit I. c., annum ætatis se agere XXXIII. At Dionys. Halic. Ep. ad Ammæum I. c. Orationem refert scriptam esse Callimacho Arch. Olymp. 107, 4. Quæ diversitas nihil nos moveret propter illud, quod supra de calculis

Dionysii dixi in nota f. p. 360., nisi Orator ibi res gestas commemoraret, quas demum post Olymp. 106. gestas historia ponit. Sed hoc in loco nihil interest nosse, quo anno scripta sit Oratio: id interest, quo anno ejus causa sit ponenda. Scilicet hæc duo diversa sunt non parum.

^r Tentavit hoc facere ex Grat. adv. Evergum et Mnesibulum Petitus p. 366. Isti tamen argumento non confiderem, nisi alia essent et majora. Sed locus est apud Isæum de Apollod. hered. p. 184., qui locus acutiori lectori nostram rationem nonnihil turbare possit videri. Ὁ μὲν γὰρ πατὴρ αὐτοῦ τὰς τε ἄλλας ἀπάσας λειτουργίας λειτούργηκε, καὶ τρηρᾶρχῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλεσεν· οὐκ ἐκ συμμορίας τὴν ναῦν ποιησάμενος, ὡς περ οἱ νῦν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν· οὐδὲ δεύτερος αὐτὸς ὦν, ἀλλὰ καταμόνας· οὐδὲ δύο ἔτη διαλιπών, ἀλλὰ συνεχῶς κ. τ. λ. Ita h. I. symmoriarum ordo memoratur, tanquam nuper institutus. Isæi autem ætas paulo superior est, quippe quum Demosthenis magistrum fuisse tradunt. Universe aliquis respondeat, et illius Gratiōnis, et aliarum plurimarum ejusdem auctoris, dubia et incerta tempora esse: Sed melior responsio parata est ex eo, quod plura fidem faciunt, Isæum adhuc primis annis Philippi regnantis, id est Olymp. 105., non modo supersitem fuisse, sed et causis scribendis operam dedisse. Vid. Ionesii Not. ad Isæum anglice translatum p. 162. seq. Alter locus ex Demosth. adv. Bæotum in mentem recurrit, ante prolatus ille in nota s. p. 373., qui et ipse offensione non caret. Nam si quis premat particulam disjunctivam ἢ, aut, facile inde extricet, tum temporis nihildum symmoriis commune fu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

nihil iniquius fuit, nihil publice incommodius. Primum pauper jure queri poterat, sese ditissimis exæquari, velut ii, quibus hodie a principibus tributum in capita æqualiter imperatur. Tum divites simul illud detrectare, quod pro habitu opum sustinere debuissent, sæpeque adeo hanc tantulam partem impendere gravari, et onus variis artibus omnino a se in tenuiores transferre.^x Ita res, divitibus utilissima, inutilis Civitati exstitit et perniciosa. Etenim si quod subito bellum ineundum aut periculum propulsandum erat, vel prorsus deficiebant, qui naves instruerent, vel classis male ac post tempus comparata exhibat; unde factum, ut Respubl. occasiones gerendarum rerum prætermittere deberet, et detrimenta acciperet. Adeo laborare pessimo publico rem navalem, Demosthenes non amplius ferendum ratus, novam descriptionem excogitavit, per quam contributio sedenorum sublata, itemque nomen *συντελών*, quo se trierarchi adhuc vocabant, usurpari desitum est. Factum id est lege, quam, licet acriter obnisis divitibus et principibus symmoriarum, pertulit tamen ille Olymp., ut videtur, 109, 3.^y Ea ex lege, qui divites adhuc exiguum decimæ sextæ partis sumtum, aut ne hunc quidem, toleraverant, non raro singuli coacti sunt unam navem soli, vel etiam plus una instruere.^z Namque ad censum nunc perducta res, ætatis nulla ratio habita. Videlicet opibus civium tanquam in unum collatis, decem cuique triremi talenta assignabantur, ita, ut qui decem talentis census esset, eum solum oporteret triremem suam apparare; qui viginti talentis, duas: quibus vero major erat census, eorum nemini, quantumvis opulento, plus quam tres triremes et una scapha imperaretur. Contra illorum, quorum minor census erat decem talentis, modo bini, modo terni, modo plures in unum corpus jungebantur, usque dum decem talentum summa confieret ex pecunia, quam quisque pro rata portione numeraret. At vero quam multi ex hac lege ad trierarchiam vocari potuerunt? Tacet Demosthenes, ut est omnino paullo brevior, ubi de hoc merito suo loquitur, in iis præsertim, quæ ad declarandum novum ordinem pertinent. Sed Hyperides

essent Intpp. Neque iis difficultas tollitur, quæ habet auctor Miscell. Defens. ad Jus. Att. et Rom. p. 135. seq. Nihil tamen illa res ad nos et nostrum institutum. Magis attinet, legis illius, a Demosthene abrogatæ, tempus scire. Sed ne hoc quidem, nisi conjecturis incertis, assequi licet. Vid. Petitem p. 360.

^x Vid. Grat. de Cor. §. λ'. seqq. et in Midiam §. 43.

^y Dubitanter locutus sum. Nam qui Archon a Demosthene §. λ'. ponitur, Polycles, nullus apparet in fastis. Pessimè illum Meursius de Archont. IV.

14. eundem habuit ac Philoclem, qui magistratum gessit Olymp. 114, 3. quo anno mortuus est Orator. Istius rationem refellens Petitus p. 362. Polyclem pseudonymum Archontem facit Olymp. 110, 2. rationibus non plane futilibus. Corsinum tamen potius sequor, qui pseudonymum Arch. ponit Olymp. 109, 3. anno, quo verus Archon fuit Sosigenes. Vitl. Corsini F. A. T. I. p. 351. T. IV. p. 36.

^z Huc pertinent verba Scholii ad Grat. in Midiam, supra prolata: 'Ο γούν Δημοσθένης ἕστερον δυοῖν τριήρων ἓνα τριήραρχον ἐποίησε.

apud Harpocratonem et Pollux^a testantur, ab Oratore nostro trecentos lege lata ad trierarchiam vocatos. Sæpe multumque dubitavi, quænam ista esset lex, eademne nostræ, an alia. Nihil enim in eo loco Demosthenis, quo nunc utimur, de trecentis. Ne quem tamen hoc postea fallat, uti me diu fefellit: primum nihil legimus in eo loco, quod adversetur Hyperidis auctoritati: immo divites isti, quos gravatos dicit lege sua, quod defunctis antea exiguo sumtu in posterum onus pro censu subeundum esset, isti, inquam, facile pro trecentis illis haberi possunt. Deinde quum nusquam ullius legis, præter illam a se de re trierarchica latæ, meminerit, nostri loci ea est ratio, ut, si quam alias tulisset, id non videatur sane silentio transiturus fuisse. Ita sponte eo nos conjectura fert, ut Hyperidem de ipsa hac lege, Olymp. 109, 3. lata, non de alia loqui dicamus.^b De illa autem *παρανόμων* accusatus Demosthenes est a Patrocle quodam.^c Verum is causa cecidit, narrante auctore in eadem Oratione de corona, quam Olymp. 112, 3. habitam constat, ubi tota legis commemoratio talis est, qualem quisque intelligat nonnisi de recepta et valente esse potuisse. Jam ab hoc inde tempore quid factum sit de trierarchia, nos fugit, destitutos omnibus testimoniis auctorum.

Non minus autem variatum est in parte impensarum, quam trierarchi ferre debebant. Primo tempore quum quadringenti essent, vidimus triremes publico sumtu ædificatas, illos nihil addidisse de suo, præter *πληρώματα* et *σκεύη*. Tum vero illorum quisque fere navem præfectus conscendebat, et militiam ipse sequebatur. Post hac quando duo vel tres ad unius navis societatem coibant, sumtum inter se ita partiebantur, ut nihil Respubl. erogasse videatur.^d Mox mille ducenti successere, ex quo societas quæque solam navem præbebat ædificatam, publice addebantur armamenta, nautæ et *σκεύη τριηραρχικά*: quas res, exacto munere, quisque vel ei, qui successurus erat, vel Reipubl. reddere debebat.^e Sed trierarchi

^a Harpocr. v. *συμμορία*, et Pollux VIII. 100. Ibi quid sibi Kuhnus velit, non in omnibus assequor.

^b Addi ad hæc potest Dinarchus Grat. in Demosth. p. 33., adversario probri loco objiciens legem, quam nemo dubitet eandem esse, qua ipse de Cor. gloriatur. *Εἰσὶ τινες, ἔν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς τριακοσίοις γεγενημένων, ὃν οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ τριηράρχων νόμον. Οὐ φράσσετε τοῖς πλησίον, ὅτι τρία τάλαντα λαβὼν μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν;* Vix Dinarchus sic meminisset *trecentorum*, nisi lex ad illos onus transtulisset.

^c Etiam Æschinem, perpetuum suum in Republ. adversarium, narrat Demosth. ibid. §. 47. subornatum fuisse a principi-

bus symmoriarum, ut legem dissolveret. Fortasse ergo is in subscriptoribus Patroclis fait. Nam de eadem lege ibi Demosthenem intelligendum arbitror.

^d Vid. Orat. in Midiam §. 43. et ibi Schol. et paullo ante eundem Schol. §. 23. ad fin.

^e Vid. ibid. §. 43. et Orat. in Everg. et Mnesib. passim. Interdum factum est, ut ultra præscriptum conferrent, qui studium suum in Reipubl. vellent ostentare, ut Apollodorus se fecisse narrat apud Demosth. de Cor. trierarch. p. 1229. ed. R. *Τὰ σκεύη, ἴσα δεῖ παρέχειν τὴν πόλιν τοῖς τριηράρχοις, ἐγὼ μὲν ἐκ τῶν ἰδίων ἀνήλωσα, καὶ τῶν δημοσίων ἔλαβον οὐδέν· οὗτοι δ' ὑμετέροις κέχρηνται, καὶ τῶν σφετέρων οὐδέν εἰς ταῦτα προσεῖνται.* Owpn-

vocabulum antiquam et propriam potestatem, qua præfectum triremis signarat, jam tum exuisse putandum est. Nam qui contribuerant, sæpe domi residebant, alio quopiam ad navem amandato. Scilicet in morem venerat locatio trierarchiæ, haudquaquam utilis Civitati res. Unus *συντελῶν*, otiosus forte aut aliqua de causa expeditionem quæstui habiturus, pecuniam a sociis exigebat, eaque collecta solus militabat. Ita vero de iis, quæ male facta aut curata in munere essent, non redemptori erat ratio reddenda, sed illis, qui locaverant.^f

Ex his, quæ disputavi, facilis est existimatio, quam onerosa munera fuerint, quantumque tum periculi habuerit, divitem esse. Et postulabat Civitas quasi jure suo, uti facultates quisque suas in publica commoda et ornamenta profunderet, non laborans illa, quin quis choragiis aut trierarchiis ad egestatem redigeretur.^g Itaque apud Oratores legimus accidisse non raro, ut qui opibus varet, opes, quacunque arte posset, dissimularet. Contra non deerant florente Republ., qui, popularis auræ captandæ, quam opum, cupidiores, munera libenter reciperent, et vel multo plus insumendo, vel sæpius repetendo, quam opus esset, suum in cives studium jactarent.^h Neque vero occasiones omnes enumeravimus,

no insignis materia fuit laudis et gratiæ apud multitudinem, si quis munera liberaliter et magnifice fecerat; contra magnum probum, si quis ea defugerat, aut fecerat sordide. Vid. Lysiæ Or. VII. p. 285. XVIII. p. 603. Isæi Or. de Dicæog. hered. p. 109. de Philoctem. hered. p. 154. Demosth. in Cherson. §. ιγ'. et passim alibi.

^f Vid. Or. Mid. l. c. et §. 23. cum Schol. et Or. adv. Polycl. seu *περὶ τοῦ ἐπιτρηραρχήματος* p. 1223. ed. R. de Cor. trierarch. l. c. etc. Talento fere locabatur trierarchia in annum. Unde magnitudo muneris cognosci potest.

^g Vid. Xenoph. de Rep. Athen. I. 13. Sæpe igitur cives querebantur in judiciis, se bona sua *καταλειτουργῆσαι, καταχορηγῆσαι* et rel. Conf. facetos versus Antiphanis ap. Athen. III. p. 103. F. Sed ne quæras, a quo censu aliquis in numerum *τῶν λειτουργούντων* receptus sit, et quinam sint in Orat. §. ζ'. *οἱ ἐλάττω τῶν ἱκανῶν κερτημένοι*: unus huc spectat locus ex Orat. I. in Aphob. p. 833. ed. R. Unde saltem hoc intelligitur, non temere quenquam, cujus census non excederet summam 2 talentum, ad munera encyclia seu solennia adigi potuisse. De hisce muneribus solis ibi capienda vox, *λειτουργεῖν*.

^h Nam nemo nisi annis alternis ad liturgiam adigi poterat, *ἐκ νόμων πάσαι κυρίων*. Vid. Orat. §. δ'. et Isæi locum, appositum

in nota r. p. 378. Notabile hic imprimis est exemplum ejus, qui a Lysia defenditur in *ἀπολογία δωροδοκίας* Orat. XXI. Is paucis annis enormem summam variis muneribus obeundis impenderat, tantam, ut ne quartam quidem partem legibus se debuisse dicat. Verba, unde jam ante profecimus, ipsa huc transscribam, additis rationibus pecuniæ nostræ. Ἐγὼ γὰρ, inquit, *ἔδοκίμασθην μὲν ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, καταστάς δὲ χορηγὸς τραγωδοῖς, ἀνήλωσα τριάκοντα μνᾶς* (637 imperial. 12 gr. convent.) *καὶ τρίτῳ μηνὶ Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῶν χορῶν, διςχιλίας δραχμᾶς* (425 imp.) *ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος, εἰς πυρρῆχιστάς Παναθηναίους τοῖς μεγάλοις ὀκτακοσίας* (170 imp.) *ἔτι δ' ἀνδράσι χορηγῶν εἰς Διονύσια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος ἐνίκησα, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθέσει πεντακισχιλίας δραχμᾶς* (1062 imp. 12 gr.) *καὶ ἐπὶ Διοκλέους Παναθηναίους τοῖς μικροῖς κυκλίῳ χορῶν τριακοσίας* (63 imp. 18 gr.) *τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐπιτρηράρχουν ἐπτὰ ἔτη, καὶ ἐξ τάλαντα ἀνήλωσα* (7650 imp.) *καὶ τοσαύτας δαπάνας δαπανώμενος, καὶ καθ' ἡμέραν ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύων καὶ ἀποδημῶν, ὅμως εἰσφορὰν, τὴν μὲν τριάκοντα μνᾶς, (637 imp. 12 gr.) τὴν δὲ τετρακισχιλίας δραχμᾶς (850 imp.) εἰσενήνοχα*. Ἐπειδὴ δὲ κατέπλευσα ἐπὶ Ἀλεξίου ἄρχοντος, εὐθύς ἐγυμνασιάρχουν εἰς Ἡρομήθεια, καὶ ἐνίκησας ἀναλώσας δάδεκα μνᾶς (255 imp.) *καὶ ὕστερον κατέστην χορηγὸς παιδικῶν χορῶν, καὶ ἀνήλωσα πλέον ἢ πεντεκαίδεκα μνᾶς* (518 imp. 18 gr.) *ἐπὶ δὲ Εὐκλείδου ἄρ-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Et addendum est aliquid de antidosi.^o Ne quis enim excusatione tenuitatis onus suum defugere posset, neve id accideret, ut qui cuiquam ex tribulibus negotium facessere, eumque ad paupertatem redigere vellet, minus opulentum suffragio suo ad choriagiam, trierarchiam aut aliud quid^p designaret; prospectum erat veteri lege *περὶ τῶν ἀντιδόσεων*, cujus auctoritatem ad Solonem referunt. Res ridicula, et, ut verum dicamus, subabsurda. Nam is, qui designatus erat, si quem præteritum esse opulentiorem putabat, poterat, quemcunque vellet, nominare, ab eoque petere, ut aut ipse munus reciperet, aut secum facultates permutaret. Ita nominatus alterutrum facere cogebatur. Si detrectabat munus, pernegans se ditiores esse, ædibus et omnibus rebus ejus sigillum imponebatur, ne quid inde alio exportare posset. Tum ambo litigantes, interposito jurejurando, bona sua omnia, præterquam ea, quæ in argentifodinis erant, commentario^q consignata edere debebant; causa in iudicium deducebatur. Mirum est, quod per hanc antidosin etiam civiles actiones ejus, unde petebatur, ad alterum transire consueverant. Sed plura iste mos incommoda habere debuit, in his illud non minimum, quod per eum interdum rebus gerendis moram objici necesse esset.^r Mitto privata incommoda. Quis illa non pervideat? Sane omnino si hæc et alia, quæ hactenus scripsimus, cognita haberent ii, qui hodie sæpe bellis declamationibus beatam libertatem antiquarum civitatum desiderant, næ illi, puto, tali votorum temeritate abstinerent.

Alterum, de quo explicandum nobis esse diximus, est de modo legum ferendarum, qualis apud Athenienses in usu fuit Oratoris sæculo. Qua in re, si plane rudibus hæc scriberemus, id esset præmonendum, sciscendæ vel jubendæ legis auctoritatem penes Populum fuisse, latoris nullas fuisse partes, nisi ut scriberet et rogaret. Nemo vero est tam imperitus, quin sciat, hoc uno maxime differre liberas Civitates ab unius aut paucorum imperio, quod, quum apud illas imperium sit legum, non hominum, legibus ipsæ

nibus, quibus opus esset quatuordecim ad encyclia munera. Quidni tamen ipsi vel uni in eo fidem habeamus? Putida est et nimiam quam inepta Petiti emendatio LL. AA. p. 372. in illis, *ἑξήκοντα ἴσως, ἢ μικρῶν πλείους σύμπαντες οὗτοι*. Occurri præcipuo errori hominis in nota ad §. ζ'. l. c. ipsam conjecturam non dignam memoratu duxi, ut similes alias aliorum.

^o Duæ exstant Oratt. *περὶ ἀντιδόσεως* inscriptæ, una Isocratis, composita, ut opinor, Olymp. 106. quum a Lysimacho quodam ad antidosin vocatus erat. Sed in hac *μελέτη* plura reperias de Oratoris vita et studiis, quam de instituto illo.

Altera inter Demosthenicas legitur, adversus Phænippum habita, quæ tota versatur in eo instituto, et jucunda lecta est. Verbum proprii usus hic notabis, *ἀντιδοῦναι ἀλλήλοις*.

^p Videtur antidosis locum habuisse in omnibus muneribus sumtuosis, non in sola trierarchia; quanquam in hac crebrius, quam alibi. De choragia testes sunt Xenoph. Œcon. VII. 3. Lysias Or. XXIV. p. 745. Demosth. Leptin. §. κζ'. ad fin.

^q Ἀπόφανσιν dixerunt, nos vulgo *inventarium*.

^r Vid. Xenoph. de Rep. Athen. III. 4. Demosth. Philipp. I. §. ιγ'.

sese adstringant, atque ejus rei jus ad omnes cives ex æquo pertineat.^s

Itaque post Solonem, quum, sublato dominatu Pisistratarum, libertas in pristinum restituta et insigniter aucta vigeret, licuit civium cuique, qui opera sua Rempubl. juvari posse putabat, legem a se excogitatam rogare, antiquam abrogare. Non tam multis difficultatibus, quam Romæ, septa erat facultas cum Populo agendi, ut in Civitate multo magis ad popularem formam composita. Sed de tali rogatione Populus in ecclesiis judicabat, utrum ea accipienda esset, an rejicienda, vel id judicium publica auctoritate agendum mandabat cognitoribus quibusdam, quos Nomothetas dixerunt.^t Sed ante tempora belli Peloponnesiaci paullo rarius a disciplina Solonis et institutis Clisthenis descitum, minusque in legibus novatum est. Belli autem illius occasione constat labefactatam variis modis liberam conditionem Civitatis cessisse denique in tyrannidem Trigintavirorum, a quibus prisca pæne omnia dissoluta sunt Olymp. 94, 1. a. Chr. 404. Ἀναρχίαν eum annum vocant Attici; quanquam non integrum annum valuit illorum dominatio. Insequens statim annus, Euclide Archonte, recreatam vidit Rempubl., et ex integro multis novis legibus præclare salubriterque fundatam.^u

^s Ad sequentia conf. præ ceteris Petitum II. 1. p. 171. et Potterum I. 26. Petitum legenti si cui caput dolebit, me sibi socium mali esse, sciat. Incondite ille omnia ordinat. Sed laudanda doctrina ejus in multis rebus. Omnino ea recte refert, quæ claris testimoniis scriptorum constant; non æque id, quod ex locis reconditoris intellectus subtilitate comparandi erui potest, aut diligenti temporum distinctione eget.

^t Hinc pendet usus loquendi in voce νομοθετεῖν. Ea adhibetur 1) de cive, qui ad Populum fert legem, i. e. rogationem, formulam, etiamsi non perferat. Ita sæpe jungitur γράφειν καὶ νομοθετεῖν. 2) De Nomothetis, qui Populi mandato et nomine de rogatione judicant; 3) de ipso Populo κυρίῳ πάντων, cujus auctoritate et nutu in Republ. omnia geruntur, et a quo ea quoque dicuntur fieri, quæ ab aliis fiunt jussu ejus, ut a magistratibus iudicibus etc. Quod ultimam tenendum est imprimis. Sed θεῖναι νόμον Attici prope de eo solo dicunt, qui νόμον ἔγραψε, medium, θέσθαι νόμον, de Populo, rogatam legem jubente. Moschopol. περὶ σχεδῶν p. 10. Θεῖναι λέγουσι τὸν νομοθέτην τὸν νόμον θέσθαι δὲ τὸν Δῆμον, ἢ γοῦν δέξασθαι καὶ κυρῶσαι. Sic in Or. adv. Timocrat. p. 732. ed. R. activum est de ipso Solone, qui eodem modo dicitur ὁ νομοθέτης, sed cum emphasi, ut Homerus, ὁ ποιητής. Medium ubique habes eo sensu, quem

posui, in Atticis certe. Quare mireris glossam Harpocratonis et aliorum hanc: θέσθαι ἀντὶ τοῦ πρόεσθαι καὶ κυρῶσαι Δημοσθένος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. Puto, notatu dignum duxerunt Grammatici, quod formula in Leptinea occurrit de iudicibus, quos Orator alloquitur. Uti §. κᾶ. Οὐδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς ποτὲ ἐπέσθητε θέσθαι τὸν νόμον. Quem locum fortasse spectarunt illi. Sed primum jam vidimus, θέσθαι νόμον pro κυρῶν solenne esse de iudicibus: deinde licet nescias, quos auditores ibi alloquatur, de quo postea quæremus, licet putes etiam, alios fuisse hos, alios illos, qui legem Leptinis probassent; tamen ne sic quidem usus verbi insolens videatur. Omnes iudices quasi personam Civitatis sustinent: hactenus quod alteri fecerunt, alteris tribui potest. Ita ubique loquuntur Oratores.

^u Insignem hunc annum Olymp. 94, 2. fecerunt plura, quæ recensere longum est. Nec ignorat, qui ad lectionem Demosthenis accedit, scitum eo anno esse, τοῖς νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχοντος, et ἄκυρα τὰ ἐπὶ τῶν Τριάκοντα καὶ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, quod multarum litium occasiones præcidit, et amnestiam, quam attigi in Comment. ad §. ε. Sed propter lationem legum, quam nunc tractamus, vid. impr. Andocid. de Myster. p. 39. et ibi psephisma, quo negotii totius ordo describitur, factum in sententiam Tisameni cuiusdam, illius, ni fallor, cujus Lysias non

Ex quo tempore, quum res mutatae mutatas leges poscerent, neque omnia potuissent uno anno provideri, plus paullatim novatum est, subindeque exstiterunt multi, qui leges cupide convellerent et abrogarent, ac novis super novas acervandis rem eo deducerent, ut, si quis per aliquod tempus a Civitate abfuisset, redux eam tantum non aliam factam videre sibi videretur.^v In illa scena imprimis se extulit mobile ingenium Atheniensium: porrexerunt manus, et lex nata est.^w Non deerant tamen de jure ac tempore rogandae legis sanctiones, eaeque severae et rigidae, quae tantam libidinem coercerent. De his dicendum est nobis: sed dicemus breviter, et accommodate ad Orationis hujus intelligentiam.

Cautum igitur erat primum, ne quis legem receptam tollere conaretur, neve ageret abrogando, derogando, obrogando, nisi continuo novi quid surrogaret. Tum similiter ei, qui novam legem ferebat, receptae contrariam, ab hoc initio erat ordiendum, ut veterem infirmaret, et tollendam vinceret.^x Scilicet noluerunt Athe-

sine contemptu meminit Or. XXX. p. 864. Eo autem psephismate mihi abuti videntur, qui ad explicandum modum legum ferendarum, qualis postmodum fuit, adhibent. Pertinet illud potius ad Civitatem a tyrannide modo liberatam, quam XXX virorum acta rescinderentur, ac Solonis leges vel revocare, de novoque ratas facere, vel novis ad novum statum rerum aptis augere visum esset. Totum enim corpus legum usque huc latarum ad censuram vocatum est Euclide Arch. Cura rei a Populo duplicis generis Nomothetis commissa, alteris a Senatu delectis, qui leges conscriberent, alteris in ecclesia, qui promulgatas ab illis communiter cum Senatu spectarent, recognoscerent, juberentque Populi auctoritate, quas vellent. Cujus posterioris generis Nomothetae quod in psephismate ponuntur CCCC, insequente vero aetate dicuntur cIcI fuisse, id eo perduxit Petium et Reiskium, ut verba apud Andocidem transpicerent. Humane tamen Reiskius: *Possumus ambo falli, potest vulgata bene habere.* Recte. Omnia docent, illam legum lationem singulare quiddam esse: eandem autem normam fuisse sequentium temporum, quis docuit?

^v Demosth. in Timocrat. p. 744. ed. R. Οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες πρῶτον μὲν ὅσοι μῆνες μικροῦ δέουσι νομοθετεῖν τὰ ἑαυτοῖς συμφέροντα κ. τ. λ. Similes querelae sunt alibi, et in Orat. nostra §. κ'. post med. Conf. Wesseling. ad Petit. p. 185.

^w In usum converti Ciceronis verba de psephismatis Atticis ex Or. pro L. Flacco c. 7.

^x Vid. Orat. §. κ', a med. et κá. ante

med. Sed subjiciam hic statim legem ex Demosth. Timocratea p. 710. ed. R. Etsi ea Oratio tota cognoscenda est, si quis rationem legum apud Athenienses accurate discere velit. Accusatur ibi a Diodoro (nam huic scripta est) vir legis perniciosae lator, adhuc ἔνοχος ὦν τῇ γραφῇ καὶ τιμωρίᾳ, in quo genere haec una causa ex antiquitate superest. Verba legis haec sunt: Τῶν νόμων τῶν κειμένων μὴ ἐξεῖναι λύσαι μηδένα, εἰ μὴ ἐν νομοθέταις· τότε δ' ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἀθηναίων λύειν, ἕτερον τι τιθέντι (corr. ἕτερον ἀντιτιθέντι) ἀνθ' ὅτου ἂν λύη. Διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν τοὺς προέδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ κειμένου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἢ οὐ· ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου· ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τοῦτον κύριον εἶναι. Ἐναντίον δὲ νόμον μὴ ἐξεῖναι τιθέναι τῶν νόμων τῶν κειμένων μηδενί. Ἐὰν δέ τις, λύσας τινὰ τῶν νόμων τῶν κειμένων, ἕτερον ἀντιτιθῇ μὴ ἐπιτήδειον τῷ Ἀθηναίων δήμῳ, ἢ ἐναντίον τῶν κειμένων τῶν τὰς γραφὰς εἶναι κατ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον, ὃς κεῖται, εἰ μὴ ἐπιτήδειον θῇ νόμον. Simul notentur formalae aliquot solennes. Νόμος κύριος, lex rite perlata, recepta, obtinens; contra ἄκυρος, usu non stabilita: ἐπιτήδειος τῇ πόλει, bona, probabilis, ideoque jubenda: εἰσφέρειν νόμον, rogare legem aut ferre; παρῆρξεν seu ἀντεῖσφέρειν, rogare novam, in locum veteris et repudiandae ponendam, Lat. legi abrogare; quo et ἀντιθεῖναι pertinet. Denique λύειν νόμον, dissolvere legem, vel de Populo, vel de rogatore: liceat enim nobis interdum hac voce prisci moris Latini uti de eo, qui rogationem fert ad Populum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

clesia fiebat per scribam publicum.^d Quo facto, an prius (incertum enim) Senatusconsulto erat opus, si quis actionem in forum deducere vellet, et Populum rogare. Nam nihil ex veteribus institutis Reipubl. ad Populum ferri in ecclesia licuit ἀπροβούλευτον, id est, de quo non antea S. C. factum esset.^e Jam rogator legem suam oratione pro suggestu habita suadebat, ac si qua simul vetusta delenda esset, hanc primam ut vitiose latam, aut ceteroqui malam Reique publicæ incommodam monstrabat abjici debere, mox novam contra ponebat, omni ope præstantiam ejus docere annisus.^f Dein suffragium inibatur, χειροτόνια. At vero hæc ratio, in psephismatis faciendis solennis, plane exoleverat tempore Oratorum in legibus. Ad iudices tum vocata res est, sive quis veterem legem seu latorem accusabat, sive nova erat jubenda.^g Neque enim uno iudicio utrumque videtur factum esse. Jubendi autem et antiquandi auctoritas dabatur Nomothetis, ita quidem, ut, quidquid illi probassent, jus ratumque esset, quidquid repudiassent, nulla daretur ad Populum provocatio. Sorte ducebantur hi iudices ex Heliæa, ut operam jurati navarent, sed potestate extraordinaria, quippe nec ultra id temporis valente, ad quod creati essent, nec nisi ad eas leges, quas Populus eis designassent.^h Quoniam vero instituta vetera in univ-
sum bene habere putabantur, (nec immerito in tali Civitate, in qua sæpe res novæ fraudem tegunt,) legi cuique, in iudicium adductæ, quinque viri publice patroni dabantur, quos illi Syndicos appellabant.ⁱ Ii quasi dissuasores quidam erant legis novæ, orna-

F. A. T. I. p. 121. Propter reliqua hæ notandæ sunt locutiones: νόμον ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, εἰς σανίδα· παραγράφειν νόμον νόμῳ ἐκθεῖναι πρόσθεν τῶν Ἐπωνύμων, πρὸς τοὺς Ἐπωνύμους· παραδοῦναι τῷ γραμματεῖ.

^d Demosth. I. c. Ἴνα ἕκαστος ὑμῶν ἀκούσας πολλάκις κ. τ. λ. Sed id ita accepisse videtur Ulpianus, ut prima recitatio ante promulgationem facta sit. Scripsit enim hoc modo: Δεῖ προἀναγνωσθῆναι τῷ Δήμῳ, ἔπειτα προτεθῆναι, εἶτα λαβεῖν τὸν γραμματέα.

^e An semper hoc servatum sit in legum latione, incertum est nobis. Nihil de eo in Orat. Nostra. Posui id tamen ex Timocrat. p. 715. sq. ed. R. quia haud dubie ad legitimum ordinem pertinuit.

^f Hoc fundamento nititur partitio hujus Orationis nostræ. Prima in parte lex Leptinis impugnatur, in quo est caput causæ; in altera parte adversarius suam opponit, inde a §. κ'.

^g Quintilian. I. O. II. 4. 33. *Apud Græcos lator legum ad iudicem vocabatur: Romanis pro concione suadere ac dissuadere moris fuit.*

^h Loquitur de his Nomothetis Orator

etiam in Olynth. B. §. ε'. Eorum numerum constitisse cλθI, supra dixi, scilicet uno super cIθ adjecto, ne unquam pares essent calculi suffragiorum. Vid. Petit. p. 177. An tamen omni tempore tot numero ducti sint, dubito, nec id video effici illo psephismate Timocrateo p. 708. ed. R., quo uno hic nitimur. Nam constat omnino, iudices pro causarum magnitudine ex Heliæa delectos esse modo plures, modo pauciores. Ordinarius numerus fuit CCCC. Sed duplicatum habemus, uno item adjecto, in causa, quæ non ad leges pertinet, in ead. Orat. p. 702. ubi v. Schol. Et triplicatum in Dinarcho adv. Demosth. p. 72. Conf. Harpocr. v. Ἡλιαία, et Pollux VIII. 123. et 101. Quo posteriori loco simpliciter traditur: Νομοθέται ἦσαν χίλιοι. At is totus locus non est ejusmodi, ut vera et certa inde peti possint.

ⁱ Bene Ulpian. ad Timocrat. p. 707. ad νν. εἰς λεύκωμα. Εἰκός, ὅτι βελτίους ἦσαν οἱ πρότεροι νόμοι τοῦ εἰσαγομένου, καὶ χηρεῖα τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν ἐνομίζοντο εἶναι φαῦλοι. Idemque paullo post: Πέντε ἀνδρας κατ' ἕκαστον νόμον ἐχειροτόνουσιν. Sed hoc, quod de numero virorum dicit,

bantque dicendo, quæcunque in altera laudari posse viderentur, ut iudices, audita atque subducta utriusque partis ratione, sententiam ferrent.

Horum omnium quidquam si omissum erat aut neglectum in ferenda lege, latorem accusare poterat, quisquis vellet. Causa fuit publica et magna, γραφή παρανόμων. Idque periculum illi non depulit Populi suffragium, quo rogationem pertulerat, atque omnino mali sciti pœna unus auctor tenebatur. Nomen deferre moris erat ad Archontes, qui exploratam antea et instructam causam ad iustum certamen apud iudices devocarent. In eo iudicio omnia prope eodem modo et tenore fiebant, quo in aliis causis publicis. Accusator in actionis formula addebat æstimationem pœnæ, (nam erat fere is ἀγὼν τιμητός,) tum orando certabat utraque pars, deinde a iudicibus sententiæ ferebantur, et quæ sunt reliqua. Neque vero hoc in genere accusationis, quantum ex Timocratea suspicari licet, lege opus erat accusatæ obrogata: satis habebatur illam dissolvise, ut antiqua contraria, si qua esset, vim reciperet; sin talis nulla esset, eo, puto, certamen pertinebat, ut nulla opus esse videretur.^k Ceterum eiusmodi accusatio nec ipsa caruit periculo. Nam actor, sicut in aliis causis publicis, quintam partem calculorum tulisse debebat; alioquin ei multa imponebatur. Reus contra si causa ceciderat, interdum gravissimam pœnam subibat, nec supplicii extremi in γραφῇ παρανόμων summi exempla desunt.^l

Verum ut modus esset ac finis accusandi, nemini hæc actio datur elapso anno, ex quo lator præscriptionis, quam Juris consulti vocant, beneficio fruebatur. Quæ res tamen non obstabat, quo minus ipsam legem, quicumque vellet et quoquo tempore, in iudicium revocare, infirmare, dissolvere posset:^m et in hoc genere hæc versatur Oratio. In qua quæ ad formam et ordinem iudicii spectant notatu digniora, quanquam haud multum abhorrentia ab

maiores auctoritatem habet a lege ex Demosth. infra apponenda. Hi universe dicuntur συνηγορεῖν, συναπολογεῖσθαι τοῖς νόμοις, proprie συνδικῆσαι τοῖς νόμοις. Creabantur vero Syndici vel publice vel privatim: publice, per χειροτονίαν, non propter leges tantum, sed ad defendendam domi aut foris quamcunque partem Reipubl., in causis Civitatem universam spectantibus; hi que sunt χειροτονηθέντες ὑπὸ τοῦ Δήμου, et dicuntur συνδικῆσαι τῷ Δήμῳ, ut ap. Æschio. in Timarch. §. é. privatim autem a tribu vel collegio, vel universitate quadam, et hi erant privati juris defensores. Publice autem nemini iterum Syndicum fieri licuit, idque ideo, ne munus ob publicam utilitatem inventum, cederet in quæstum privatorum. Locus class. hac de re infra est §. λβ'. ad fin. ubi vid. Schol. et

Comment.

^k Ulpian. ad §. κ'. "Οπου μὲν οὖν κύριος, ἀντεισφέρειν δεῖ. ὅπου δὲ οὐ, λύειν μόνον. Hic et aliis plerisque in locis vocabulum κύριος de lege accipi debet, jam calculis Nomothetarum perlata, et primi anni periculum elapsa. Qua de re paullo post.

^l Vid. Timocrat. p. 743. ed. R. Quam varii tamen modi esse debuerint ex hoc crimine elabendi, insigni exemplo docet Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος, ὁ Ἀθηναῖος, ὃς ἐτόλμα ποτὲ σεμνύνεσθαι, λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἐβδομήκοντα καὶ πέντε ap. Æschin. in Ctesiph. §. ξέ.

^m Jam γραφῇ ἦν οὐ κατὰ τοῦ νομοθέτου, ἀλλὰ κατὰ τοῦ νόμου, seu, ut Noster ait §. λά., περὶ τοῦ νόμου πᾶς ἦν ὁ λόγος, τῷ δὲ νομοθέτῃ οὐδεὶς κίνδυνος. Conf. Argum. Græc. Orat.

altera actione, hæc ferme sunt. Primum illud maxime interest, quod Orator nusquam cum Leptine agit tanquam cum reo, etsi is præsens in judicio adest, mox legem ipse quoque suam defensurus.ⁿ Secundo nunc rem ab actoribus delatam reperimus ad Thesmothetas, ultimos sex Archontum; eorundemque permissu novam legem Demosthenis Leptineæ in albo adscriptam, παραγεγραμμένην.^o Id vero quamvis nulli interpretum curam movit, non caret tamen dubitatione, quos ad judices hæc causa delegata, aut apud quos Oratio habita sit. De quo ita statuo, judices nec universam ecclesiam esse, nec Senatum, nec Thesmothetas, neque etiam Nomothetas, verum selectos ex judicio ordinario, Heliæa, aut simili quodam.^p At apud hos Orator simul veterem, quam impugnat, legem abrogandam esse contendit, simul propriam affert in illius locum jubendam. Sed ad posterius hoc singulari judicio, et quidem Nomothetarum, opus fuisse, vero mihi simile visum dixi, idque feci quodam Orationis loco, licet ambiguo et subobsuro, adductus.^q Præterea illud quoque notabile est, quod in eadem

ⁿ Comparanda hanc ob causam studioso est Orat. in Timocrat.

^o Ante dicebam universe, Archontes nomina recepisse in γραφαῖς παρανόμων, nunc ex Orat. §. κá. a med. solos dixi Thesmothetas. Illud suadet Æschinis γραφή κατὰ κτησιφῶντος ap. Demosth. de Cor. §. ιζ'. hoc præter istum locum scriptor Or. II. in Aristogit. p. 803. ed. R. Ὅταν τις ψηφίσματος ἢ νόμου γραφὴν ἀπενέγκῃ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας κ. τ. λ. Quodsi rem ex cetero ordine judiciorum existimes, Archontibus aliis alia genera παρανόμων tributa conjeceris. Nam ex nomine Thesmothetarum et prima institutione eorum, ex quo dicuntur §. κ'. et alibi ἐπὶ τοὺς νόμους κληρούμενοι, nihil certi colligi potest. Sed quod apud eos fieri solebat, erat tantum quædam postulatio, ut verbo fori Romani utar. Sequebatur apud eosdem domestica ἀνάκρισις seu προαγών, ut aliis in causis. Tum iidem εἰσηγὼν τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς εἰς τὸ δικαστήριον, uti bene Pollux VIII. 87. et Ulpian ad §. κá. ad vv. ἀ δὲ πρὸς κ. τ. λ. Ex his apparet, opinor, quo modo jam ante hanc actionem Leptines aliquid dicere potuerit apud Thesmothetas: ἀ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἔλεγε, ταῦτ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσει.

^p Eadem difficultas etiam in aliis Orationibus interpretem premit, quo quæque causa agatur loco, curiosius quærentem. In hac autem primum illud clarum est, legitimos judices appellari. Nusquam ἄνδρες δικασταὶ ad Populum pertinet universum, nusquam ad Senatum. Nec de Senatu dici ista poterant, παρ' οἷς περ καὶ

τᾶλλα κυροῦται §. κá. Κύρωσις omnium rerum in Republ. est vel Populi, vel eorum, quibus eam potestatem Populus delegavit, judicum imprimis. Adde, quod reliqua, quæ l. c. et §. κέ. leguntur, plane jusjurandum judicum designant. At Thesmothetas ita commemorat Orator §. κá. post med., ut de his cogitare non magis liceat. Et illi tantum εἰσηγὼν τὴν γραφὴν εἰς τὸ δικαστήριον, ut monitum est. Nomothetas igitur solos nobis putes relictos. Neque ego acrius pugnem, si cui actum ab illis hoc judicium esse videatur, propter illud, τῶν νόμων τῶν κειμένων μὴ ἐξεῖναι λύσαι μηδένα, εἰ μὴ ἐν νομοθέταις. Expendenti tamen alium locum Orat. §. κθ'. a med. de quo mox conjecturam expromam, secus debet videri. Ac verba legis, quæ modo laudabam, omnino sic accipi malim, ut ad veterem legem abrogandam accedente post primum judicium auctoritate Nomothetarum opus fuerit, utpote ἀντεισφερομένην probantium atque jubentium. Conf. not. seq. Unus, si Heliæam intelligas, scrupulus residet ex iis, quæ §. κέ. de jurejurando judicum dicuntur. Nam ea verba in ὄρκῳ ἡλιαστῶν non inesse, animadverti. Sed tenue quiddam hoc est. Nam illa talia sunt, quæ ad cujusvis judices officium pertineant, minime propria Heliastarum. Ad Heliæam autem nos ducit illius temporis mos, quo plurima alicujus momenti ad id judicium pertracta esse constat.

^q Est is §. κθ'. a med. in verbis: ὅταν πρῶτον γένωνται νομοθέται. De quibus ita Reiskius, veloci stilo interrogans: Qui-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

qua id ille alia, quam Syndici, persona facere potuerit, haud facile dixerim. Pervellem quidem, hæc et alia quædam auctoritate certa firmari possent: verum ubi illa defecerit, quid vetabit modestam fidem conjecturis habuisse?

Hactenus scribendo ea sum potissimum secutus, quæ ad hanc Leptineam causam partim illustrandam valere, partim disci ex ea queant. Non negligendus tamen nobis est insignis locus Orationis in Timocratem, sub idem tempus ab eodem Oratore conscriptæ, qui est de annua censura legum in Republ. latarum, atque in universum de novarum ferendarum modis solenni usu receptis. Sed ne longior sim, omissis omnibus iis, quæ ex doctrina Antiquitatum Græcarum lecturo jam pridem innotuisse debent, ut illa sunt de ecclesiis, de prytaneis,^w de Prytanibus, de Proedris; nudum expromam locum Latine translatus. Habet is plures leges aut potius fragmenta legum, ita totum ordinem rei ob oculos ponentium, ut ipsæ nos commentandi labore liberent.^s Sunt autem eæ hujusmodi:

Primæ prytaneæ undecimo die (qui dies idem est undecimus primi mensis, Hecatombæonis) in ecclesia, post præconis solennem precationem Prytanes ad Populum referunt de legibus, eumque in suffragium mittunt; primo loco de iis, quæ pertinent ad Senatium Quingentorum, secundo de iis, quæ ad Rempubl. universam, tertio, quæ ad novem Archontes, denique, quæ ad reliquos magistratus. Ita autem hoc fito, ut de singulis generibus legum Populus in suffragium eundo decernat ante omnia, utrum quodque sufficiat, an minus. Cujus rogationis idem plane modus esto, idem ordo, quem in reliquis rogationibus leges sanxerunt antiquitus latæ.

Si quasdam legum receptarum Populus repudiari jusserit, Prytanes, id temporis munere fungentes, provident, ut de iis legibus, quas major pars suffragiorum repudiassit, in tertia ecclesia consilia ineantur; et Proedri quidem ejus tertiæ ecclesiæ post sacra utique

^w Unum hoc placet subnotare de πρυτανείαις, quod a Taylora, Augerio ei aliis perperam traditur, tametsi jam olim vera docuerat Sigon. de R. A. II. 4. et impr. Petit. p. 277. In decem πρυτανείαις civilis annus Atticorum divisus erat, unamquamque 35 dierum, divisione mensem varie intersecante. Habuit autem πρυτανεία quæque 4 ecclesias κυρίας, i. e. status seu ordinarias quarum prima incidebat in diem 11, secunda in 20, tertia in 30, quarta in 33 πρυτανείαις. Itaque qui tres tantum ecclesias numerant, falluntur in eo, quod πρυτανείαις confundunt cum mensibus. Rectius hactenus Ulpian. ad §. κα. Τρεῖς ἐγένοντο ἐκάστου μηνὸς

ἐκκλησίαι.

^s Nec Græca subjicere opus, quæ leguntur p. 706. ed. R. ubi conf. Schol. Ad ea primus Taylorus bene docuit, variarum tantam legum partes ab Oratore dari, compositas pro consilio suo, non unam legem et continuam. Id vero clarissime ipse innuit, non νόμον promittens, sed νόμους. Alia dubitatio est, an omnino ita locum ipse consignarit, ut nunc legitur. Nimis sæpe in istis publicis literis, apud Oratores insertis, serior manus lectorum mihi videtur grassata esse, interpolando, addendo, detrahendo. In interpretatione mea denique affectavi priscum sermonem Latinum.

agunto cum Populo de Nomothetis deligendis, de legibus eorum judicio permittendis, et omni potestate regunda, simul de mercede iis iudicibus publice comparanda.

Nomothetæ sunt ex numero eorum, qui jus dixerunt in Heliæa, et jusjurandum dederunt, quod ab Heliastis exigi solet.

Si secus Prytanes faxint, neque ecclesiam habessint secundum ordinem, in legibus præscriptum; vel si Proedri neglexerint cum Populo agere: unusquisque Prytanum mille drachmas Minervæ dare damnas esto; et Proedrorum unusquisque quadraginta drachmas.^y Exin utrorumque nomina ad Thesmothetas deferuntor, non aliter, atque quum quis magistratum gessit, quum ærario debet. Thesmothetæ autem ejus rei judicium constituunt ex lege. Contra si faxint, adscensus eis ad Areopagum occluditor, ut qui emendationem legum pro virili parte perverterint.

Ante ecclesiam vero tertiam, quisquis Atheniensium voluerit leges ferre, publice primum, quas laturus sit, ante statuas Eponymorum proscribito, ut pro numero propositarum legum Populus spatium temporis præstitueret possit Nomothetis ad negotium suum curandum.

Rogaturus novam legem in albo scriptam proponito ante statuas Eponymorum, idque singulis diebus ad diem tertiæ ecclesiæ usque.

Hecatombæonis die undecimo, in prima statim ecclesia, quinque viri suffragio Populi eliguntor ex civibus universis, leges defensuri, quæ apud Nomothetas abrogentur.

Jungendam denique cum his puto auctoritatem Æschinis ex Oratione contra Ctesiphontem, quamvis ibi simul aliarum rerum quarundam mentio fiat, quas in illis legibus non reperias.^z Quamobrem vulgo quidem videmus a viris doctis de utroque loco se-junctim exponi; nec id ego, re sæpius pensitata, penitus damnare

^y Iniqua hæc videbitur proportio, Prytanum et Proedrorum pœnas comparanti; unde est Reiskii correctio, τετραράκοντα μνᾶς pro-δραχμάς, non inepta illa. Tamen in tali re hodie non satis clare dispicimus. Et periculum errandi auget Scholiastes, illam unam lectionem ob oculos habens, ejusque rationem aperire conatus. Hunc unum Scholiastam designat Felitus p. 177., ubi de juris Attici consultis loquitur.

^z Locus Æschinis hic est §. 15'. Διαρρήδην προστέτακται τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν ἐν τῷ δημοσίῳ (leg. ἐν τῷ δήμῳ) τοὺς νόμους, ἀκριβῶς ἐξετάσαντας, καὶ σκεφασμένους, εἴ τις ἀναγεγραπται (id est κεῖται, ἔνεστι, ἐστί,) νόμος ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς κυρίοις, ἢ εἴπου εἰσὶ νόμοι πλείους ἐνὸς ἀναγεγραμμένοι περὶ ἐκάστης πράξεως· κἂν τι τοιοῦτον εὕρισκωσιν, ἀναγεγραφότας ἐν σάνισιν (alibi

ἐν λευκάμασι) ἐκτιθέσθαι κελεύει (subaud. ὁ Σόλων, ὁ νόμος Σόλωνος) πρόσθεν τῶν ἑπωνύμων· τοὺς δὲ πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, ἐπιγράψαντας νομοθέτας, τὸν δ' ἐπιστάτην τῶν προέδρων διαχειροτονίαν δίδοναι τῷ δήμῳ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἷς ἢ νόμος, καὶ μὴ πλείους, περὶ ἐκάστης πράξεως. In postremis obscurius est, ἐπιγράψαντας νομοθέτας, seu quod Markl. malit, τοὺς νομοθέτας. Nullo sensu Wolfius vertit, inscriptis legumlatoribus; nec melius ceteri, quos vidi. Attendere debuerant ad id, quod eodem loco apud Æschinem sequitur de Prytanibus, ἀποδίδοναι νόμους τοῖς νομοθέταις. Nempe utrobique νομοθέται sunt judices illi a Populo constituti, non rogatores legum: ἐπιγράφειν vero, ut ἀποδίδοναι, est attribuere, designare, constituere, quod Populi fait proprie, non Prytanum. Sed his, tanquam ecclesiam

ausim. Contra quum reputo mecum, apud Æschinem non minus agi de annua emendatione legum, priscis legibus constituta, nihilque ab illo dici, quod cum loco Demosthenis pugnet, quumque istis legum fragmentis vix omnis ratio negotii plane descripta videri queat, pronior sum in eam partem, ut Æschinem, quamvis brevior, tum de eadem re vel ejus rei præparatione loqui, tum adeo nonnihil novi ab eo nobis afferri arbitrer.

Ad Leptineam redeamus. In paucis, quas hic Orator dixit, causis noti hodie sunt eventus judiciorum: id quod sæpe ingratum legenti accidere debet. Nec de hac Oratione quidquam esset nobis compertum, nisi testimonium Dionis Chrysostomi exstaret.^a Atque id testimonium aperte prodit, (taliam enim Sophistæ non mentiuntur:) vicisse Demosthenem causam suam, sublataque esse legem Leptinis.

Jam quod unum reliquum est, nos in Orationis hujus inscriptione secuti sumus morem vulgatorum librorum, qui summo consensu hanc tenent, ὁ πρὸς Λεπτίνην λόγος. Nec sane eum morem novum esse, præter alios^b monstrat anonymus Argumenti Græci scriptor, admonens, quid intersit inter κατὰ Λεπτίνου et πρὸς Λεπτίνην. Scilicet prius quasi domicilium habet in accusatione, posterius tantum *præsentem in judicio* signat, non *reum factum*.^c Sed antiquior ætas Græcorum frequentius ita citare solet: περὶ τῶν ἀτελειῶν, περὶ τῆς ἀτελείας, rarius etiam ὑπὲρ τῶν ἀτελειῶν. Docent hæc plures loci, quos alibi adscripsimus. Omnes auctores, a quibus hæc Oratio laudetur, huc constipare, obscuram et inutilem diligentiam puto.

habentibus, id commode tribui potuit. Sæpe hæc me torserunt. Alii ignorantiam suam silentio tegunt.

^a Verba Dionis, etiam a Taylora adhibita, sunt in Rhodiaca, Or. XXXI. T. I. p. 635. ed. Reisk. Λεπτίνης τις εἰσήνεγκε νόμον, ὡς χρῆν τὰς ἀτελείας ἀφελεῖσθαι τοὺς ἔχοντας παρὰ τοῦ Δήμου, δίχα τῶν ἀφ' Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος, καὶ μηκέτι τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δίδοναι μηδενὶ τὴν δωρεάν ταύτην. Τί οὖν; ἔσθ' ὅπως παρεδέξαντο τὸν νόμον; Οὐ μὲνοῦν· ἀλλ' ἑάλω γραφῆς. In ultimis his inepte Reiskius, injecto vocabulo, legendum censet, ἑάλω παρανόμων γραφῆς. Ratio patet ex superioribus.

^b Ut Philostrat. de Vit. Soph. II. p.

601. unde sua repetiit Eudocia Ion. p. 57. Adde Theonem Progymn. p. 9. et 16. Tiberium Rhet. p. 168. et 176. Apsin. in Aldi Rhet. p. 695. 697. et alios. Ipse Cicero quodammodo huc trahi potest Orat. c. 31. Contra ultimæ ætatis auctor, Thomas Magister v. παρανόμων, Demosthenem laudat ἐν τῷ περὶ ἀτελείας. At verba, quæ apponit, non leguntur ibi, sed in Orat. de Cor. §. λέ. in fin.

^c De hoc usu particulæ πρὸς conf. Mureti V. L. VII. 9. et Tayl. ad Demosth. adv. Eubulid. in proleg. Ad plures Orationes ea observatio pertinet. Latine in his omnibus πρὸς vertendum, *adversus*, non *in*, quod est κατὰ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

gisse. Nemini, credo, suboluit, hanc Orationem mancam et imperfectam ad nos descendisse. Quod tamen necesse est ita se habere, si bona fide nobiscum egerit Syrianus ad Hermogenem pag. 28. Καὶ πάλιν, Λεπτίνην μεμφόμενος, ὡς ἀφελόμενον τὰς δωρεὰς τῶν εὐεργετῶν, εἶπεν· "Ὅτι οἱ ἀλλαχοῦ πολῖται (lege αἱ πολιτεῖαι) καὶ μείζους παρέχουσι τῆς εὐτελείας (lege ἀτελείας) δωρεὰς, καὶ τοὺς εὐεργέτας τῶν ἰδιωτῶν δεσπότας καθιστᾶσιν. Qui, tametsi verba *diserta* Auctoris videatur citare, *alludit* solummodo ad ea, quæ dicuntur ξ. ε'. init. et ξ. κβ'. a med. Porro de hac Causa, atque de exitu, quem habuit, nonnulla conservavit Dio Chrysostomus in Orat. Rhodiaca, pag. 350. Edit. Morel. 1604. a me adducenda. Παρὰ τοίνυν τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ Φίλιππον, μάλιστα δ', ὅτε τῆς ἡγεμονίας παρακεχωρήκασιν, τῆς δ' ἐλευθερίας μόνης λοιπὸν ἀντεῖχοντο, Λεπτίνης τις εἰσηνεγκε νόμον, ὡς χρῆν τὰς ἀτελείας ἀφελέσθαι τοὺς ἔχοντας παρὰ τοῦ δήμου, δίχα τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, καὶ μηκέτι τολοιπὸν ἐξεῖναι διδόναι μηδενὶ τὴν δωρεὰν ταύτην. τί οὖν; ἔσθ' ὅπως παρεδέξαντο τὸν νόμον; (Ita locum lego. In editis male repræsentatur.) οὐμενοῦν. ἀλλ' ἐάλω γραφῆς. Huic Historiæ Orationis Leptineæ liceat subjungere lepidam narratiunculam ex Violeto Eudociæ MS. pag. 78. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος. — Πρεσβεύων δὲ παρὰ Σέβηρον ἐν Ῥώμῃ τὸν αὐτοκράτορα, ἀπεδύσατο πρὸς Ἡρακλείδην τὸν σοφιστὴν τὸν ὑπὲρ μελέτης ἀγῶνα· καὶ ἀπῆλθεν, ὁ μὲν τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρεθεὶς, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος δῶρα ἔχων. διαδιδόντος δὲ τοῦ Ἡρακλείδου λόγον οὐκ ἀληθῆ ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς αὐτίκα δὴ βαδιουμένου εἰς Λιβύην, ἠνίκα Λεπτίνης ἦν αὐτοκράτωρ ἐκεῖ, καὶ τὰς ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρετὰς συνῆγε, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος· "Ὡρα σοι ἀναγινώσκειν τὸν πρὸς Λεπτίνην· σοὶ μὲν οὖν, ἧ δ' ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτελείας γέγραπται. TAYLOR. Petit. pag. 178. Priscian. col. 1169. 1171. 1182. v. Ind. Valckenaer. ad Ammon. pag. 8. 185. Casaubon. ad Theophr. Character. pag. 147. 163. Etymol. M. 448. 18. Meurs. Pisistr. c. 14. Att. Lect. 3. 2. A. A. 1. 3. Fabr. B. G. T. 4. pag. 16. et eodem tomo de Aristide. Vales. ad Harpocr. pag. 21. 39. 90. bis. 105. 107. Maussac. p. 249. Petit. Ed. Wessel. pag. 103. 185. 372. H. Steph. Th. L. G. T. III. col. 691. Judicium de eadem causa bis adipiscier non licet. Lindenbr. ad Terent. Phorm. II. 3. TAYLOR. in schedis.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΤΕΛΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ ΛΟΓΟΥ.

Pag.
ed.
Reisk.

451 Ἡ ΤΩΝ Ἀθηναίων πόλις ἄλλοις τε ἐτίμα τοὺς εὐεργέτας καὶ ἀτελείᾳ λειτουργιῶν. πολλῶν οὖν λαμβανόντων αὐτὴν, σπάνις ἐδόκει τῶν λειτουργησόντων εἶναι. διὰ τοῦτο Λεπτίνης νόμον εἰσήνεγκεν, εἶναι μηδένα ἀτελεῖν μήτε ¹τολοιπὸν ἐξὸν εἶναι τῷ δήμῳ δοῦναι, τὸν δὲ ἀτελείαν αἰτήσαντα πᾶσχειν τὰ ἔσχατα. τοῦτον ἐγράψαντο τὸν νόμον, πρότερον μὲν ἄλλοι μεθ' ὧν καὶ Βάδικπος, καὶ οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἢ χρέματα λαβῶν, ἢ νόσῳ περιπεσών· νῦν δὲ Φορμίων καὶ Κτήσιππος ὁ Χαβρίου παῖς, καὶ τινες μετ' αὐτῶν, οἷς συνήγορος Δημοσθένης γίνεται. ὁ μὲν οὖν Λεπτίνης πλέον ἰσχύει τῷ συμφέροντι·

452 τὴν γὰρ χρεῖαν προίσχεται· ὁ δὲ Δημοσθένης τῷ τε ἐνδόξῳ καὶ τῷ δικαίῳ. καὶ τῷ δικαίῳ μὲν, ὅτι δίκαιόν ἐστι τοὺς εὖ ποιήσαντας ἀντευπεπονθέναι, καὶ τοὺς ὀρθῶς ἄν τι λαβόντας τῶν δοθέντων μὴ ἀφαιρεῖσθαι· τῷ δὲ ἐνδόξῳ, διότι τάχα μὲν ²ἄλλοις αἰσχίον ἢ δεδώκασιν ἀφαιρεῖσθαι· Ἀθηναίοις δὲ οὐχ ἥκιστα, οἷς ἀντ' ἄλλου γνωρίσματος, τὸ μεγαλόψυχον προσεῖναι δοκεῖ. ἐπιδεικνύει δὲ, ὅτι καὶ παρανόμως εἰσήνεγκε τὸν νόμον. ³λέγει γὰρ νόμον, τὸν κελεύοντα ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον, καὶ τότε αὐτὸν ⁴ἄλλον τιθέναι νόμον, ἵνα μὴ ἀλλήλοις ἐναντίοι νόμοι εὐρίσκωνται.

ἈΛΛΩΣ.

Ὁ ΠΡΟΣ Λεπτίνην λόγος ἐπιγραφὴν ἔχει τοιαύτην· ἐπειδήπερ παρελθόντος τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ὑπεύθυνος ἦν κρίσει καὶ τιμωρίᾳ ⁵γράφας τις νόμον, ἐφαίνετο Λεπτίνης ⁶ἀκινδύνος· ὅθεν

¹ τὸ λοιπὸν   ² καὶ ἄ. αἰσχρὸν   ³ λέγειν γὰρ ἐχρῆν νόμον   ⁴ Deest ἄλλον.
⁵ γράφαι τὸν ν. Τ. γράφειν τις ν. R.   ⁶ ἀκινδύνους Τ.

Ἡ τῶν Ἀθηναίων] Hoc Libanii argumentum, quod ex Taylori editione excerpere libuit, Frid. Aug. Wolfius omnino omittit.

Ἐξὸν εἶναι] Forte, ut olim divinabam, ἐξεῖναι. Atque ita Bodl. Accedit, quod mecum scripsit Auctor argumenti alterius, atque adeo Demosthenes ipse. Vide §. α. ante med. TAYLOR.

Ἐγράψαντο] Pro ἐγράψαντο lectio Editionis Aldinae, Codd. item Regg. quibus usus est Morelius in Editione sua adornanda, praeter α. η. omnium, est ἀντεγράψαντο. Incommode, si me audias. Nam qui Legem aut Constitutionem improbat, γράφεισθαι νόμον aut ψήφισμα dicitur. Et est verbum quasi legitimum. Ita in argumento sequente, τὸν γράψαντα νόμον, ἢ ψήφισμα, et in lege a Demosthene adducta, γράφεισθαι μὲν ἄν τις τινὰ τῶν ὑπαρχόντων νόμων μὴ καλῶς ἔχειν ἠγῆται. §. κ'. τοῦτον δ' ἐγράψαντο τὸν νόμον Felician. et Manut. κατὰ τοῦτον ἐγράψαντο τοῦτον τὸν νόμον MSS. Ven. et Vind. IDEM.

Ἄν τι λαβόντας] Absurde editiones pleræque ante Wolfium ἀντιλαβόντας una voce, quod mendum etiam sustulit Bodl. IDEM.

Αἰσχίον] Αἰσχρὸν reponit Wolf. Ita Bodl. quoque. IDEM.

Λέγειν γὰρ ἐχρῆν] F. λέγει γὰρ νόμον τὸν κελεύοντα. et, καὶ τότε ἄλλον τιθέναι νόμον:

vel quod malim: καὶ τότε αὐτὸν ἄλλον τιθέναι νόμον, ἵνα. WOLF.

λέγει etc.] Mira est in hoc loco Codd. inconstantia. Simplicissimam medelam exhibet Bodl. λέγει γὰρ εἶναι νόμον τὸν κελεύοντα κ. τ. λ. Expressiorem tamen et disertiozem judico eam, quam ex Codd. Regiis, ut autumo, produxit lectionem Morelius: ἐχρῆν γὰρ ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον τὸν κελεύοντα τὰς τοῦ δήμου δωρεὰς εἶναι βεβαίας, καὶ τότε αὐτὸν ἄλλον τιθέναι. Quam in vertendo secutus aliquatenus videtur Petrus Nannius Alcarnianus. Oportuisse enim prius contrariam legem abrogare, deinde suam proponere etc. Tu autem praeterea dele νόμον post τιθέναι. Quis enim non fastidiret vocem istam usque ad nauseam hic repetitam? εἰσήνεγκε τὸν νόμον· λέγει γὰρ νόμον — τὸν ἐναντίον νόμον — ἄλλον τιθέναι νόμον — ἐναντίοι νόμοι εὐρίσκωνται. Notabile est tamen, quod in hac Codd. dissonantia (ubi lectionum quidem diversitatem sentis, eundem vero omnino sensum retineri) Editiones vetustæ ex utraque lectione videantur conflari, λέγειν γὰρ ἐχρῆν νόμον τὸν κελεύοντα ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον, ut Ald. Manut. Morel. TAYLOR.

Αὐτὸν ἄλλον τιθέναι] Medium voc. abest a Vindob. IDEM.

Γράφειν τις] F. γράφειν τὸν νόμον — ἀκινδύνως. WOLF. Γράφειν τις νόμον, et

πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' οὐ κατ' αὐτοῦ ὁ λόγος. Ἡ δὲ ὑπόθεσις οὕτως ἔχει. Σύνθηθε ἦν τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων, τιμᾶν τοὺς εὐεργέτας μάλιστα ¹ πόλεως καὶ διαφόροις τιμαῖς, καὶ δὴ καὶ ἀτελεία. Πολλῶν δὲ εἰληφότων, καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, ἐπέλειψαν οἱ ² λειτουργήσαντες. Καὶ διὰ τοῦτο σχεδὸν τῶν ³ λειτουργιῶν περιισταμένων εἰς τοὺς ἀπόρους, Λεπτίνης, τῶν πολυτευομένων ἀνῆρ οὐκ ἀδόκιμος, ἔγραψε νόμον αὐτοῖς ῥήμασιν οὕτως ἔχοντα.

Ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι, μηδένα ἀτελῆ εἶναι, πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, καὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· μηδὲ ⁴ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι τῷ Δήμῳ αἰτηθέντι δίδοναι· εἰ δέ τις ἀλῶ αἰτῶν, ἀτιμὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ γένος καὶ οἰκίαν, καὶ ὑποκειῖσθαι γραφαῖς καὶ ἐνδείξεσιν· εἰ δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀλῶ, ἔνοχον εἶναι τοῖς αὐτοῖς, οἷσπερ οἱ δικάζοντες, ὅταν ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ δικάζωσι.

453

Τοῦ νόμου οὖν οὕτως ἔχοντος, ἐγράφατο μὲν τὸ πρότερον Βάσιππος ⁵ Λεπτίνην· ὃς ἀπέθανε, πρὶν εἰσελθεῖν τὴν γραφήν. Κατὰ διετερίβη χρόνος, καὶ γέγονε Λεπτίνης ἀνεύθυνος. Νόμος γὰρ ἦν, τὸν γράφαντα νόμον ἢ ψήφισμα μετὰ ἐνιαυτὸν μὴ εἶναι ὑπεύθυνον. Ὅμως ἐπειδὴ

¹ πολλαῖς T. R.

² λειτουργήσαντες T.

³ λειτουργειῶν περιισταμένων R.

⁴ πολυτεῶν T.

⁵ Λεπτίνη R.

mox ἀκίνδυνος Editi. γράφει τις νόμος Vindob. idem dat ἀκίνδυνος. Ut mirum non sit, si olim legebatur, quo pacto etiam legi debere judico, ἐπειδήπερ παρελθόντος τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ὑπεύθυνος ἦν κρίσει καὶ τιμωρίᾳ ὁ γράφων τὸν νόμον, ἐφαίνετο Λεπτίνης ἀκίνδυνος. Observabis, Wolfium ita hunc locum convertisse. Nam cum versionem adornavit ex superioribus Editionibus, eam neglexit ad Editionem suam, si qua incidisset varietas, recedere. Confer hunc locum cum §. λά. TAYLOR. Hinc feci γράφας τις νόμον, veram hand dubie scripturam. Taylorus correxit ὁ γράφων τὸν νόμον. Sed locus, quem verba tenent, ea vix sinit ad Leptinem trahi. Universe contra si acciperis, nullus in posteriore voce articulo locus est. Etiam posthac in hoc Argumento legimus: νόμος ἦν, τὸν γράφαντα νόμον ἢ ψήφισμα μετὰ ἐνιαυτὸν μὴ εἶναι ὑπεύθυνον. F. A. WOLF.

Πρὸς αὐτὸν] Robortell. Emend. c. 37. pag. 63. V. præfationem nostram ad orat. in Eubulidem. TAYLOR.

Πολλαῖς καὶ διαφόροις] Lege ἄλλαις τε καὶ διαφόροις τιμαῖς, καὶ δὴ καὶ ἀτελεία, ex Cod. Ital. Ita scripsit Libanius in argumento superiore. Notissima est figura; hyperbaton vocant Rhetorum filii. (vide nos in Ind. Attic. ad Lysiam in ista voce.) πολλαῖς hic et διαφόροις idem sonant. IDEM. Quæ [lectio], etsi melior tamen et ipsa videtur esse a correctore. Vocabuli ejus, in quo vitium patet inesse, emendationem meam firmat Demosth. in Orat. §. ις'. aliisque locis. Erroris causam habeo καὶ, quod sequitur, minus a scribis intellectum, cui respondent καὶ δὴ καί. Sic enim καί, vel τὲ, ponunt in uno membro, in altero ad vim augendam vel καὶ δὴ, vel καὶ δὴ καί,

vbi Latini dicunt quum; et mox tum etiam, tum maxime. F. A. WOLF.

Λειτουργήσαντες] Optime Wolfius lectionem MStorum prætulit λειτουργήσαντες, et mox περιισταμένων, pro quibus Editi habebant λειτουργήσαντες et περιισταμένων. TAYLOR. Λειτουργήσαντες tenui cum Reiskio, qui tamen hic auctoritatem habet nullam, quod criticum in hoc Argumento agere noluit. Wolf. et Tayl. malebant λειτουργήσαντες. Hos v. seq. secutus pro περιισταμένων, quod nihili est, dedi περιισταμένων, verbum huic rei proprium, ut περιήκουσι in Schol. ad §. δ'. F. A. WOLF.

Γραφαῖς κ. τ. λ.] Nannius: adversus eundem competant et publica judicia et actio famosa. Et deinde: eadem luito, quæ illi, qui, cum Reip. obæratu essent, judicia exercuere. TAYLOR.

Οἷσπερ οἱ δικάζοντες] Ex Oratore §. λγ'. ad fin. scribi hoc loco debebat οἱ ἀρχόντες, ὅταν ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ ἀρχωσι. Ad rem tamen minimum interest quum τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐν ἀκροπόλει Athenis eadem lex a magistratu et a judiciis excluderet. F. A. WOLF.

Βάσιπ. Λεπτίνη] M. Λεπτίνην. et [v. ult.] ἐπειδὴ δὲ καὶ οὕτω. WOLF.

Ὅμως ἐπειδὴ etc.] Tamen, quoniam et sic ex lege licebat accusare. Wolf. Non miraberis, versionem Interpretis parum textui respondere, si memineris, quod superius monui, Wolfium Editiones priorcs, non suam, transtulisse, in quibus sic legebatur: ὅμως ἐπειδὴ καὶ οὕτω κατὰ τὸν νόμον ἐξῆν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας. Sic etiam est in Vindob. Sed præstantior multo est lectio, quam in textum admisit, non tamen interpretatus est. Vox enim οὕτω exprimit, quod isti Codd. volunt per κατὰ τὸν νόμον, et

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ὑμῖν ἐκ τοῦ Βοσπόρου· δεύτερον δὲ, ὅτι ἀσύμφορον ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἔτι γὰρ εὐεργετήσῃ τις τὴν πόλιν, στερουμένους τῆς δωρεᾶς ὄρων τοὺς ἄλλους· τρίτον δὲ, ὅτι ἀδοξήσετε· δόξετε γὰρ ἀγνώμονες εἶναι. Ἔστι δὲ ὁ λόγος οὗτος δευτερολογία· ὁ Ἀφεψίων γὰρ, ὡς πρεσβύτερος, ἔλαβε τὴν πρωτολογίαν. Οὐκοῦν ὁ Λεπτίνης προηγουμένως τῷ συμφέροντι χρῆται, φάσκων ἐν σπάνει καθεστάναι τὴν πόλιν τῶν λειτουργούντων· δευτέρῳ δὲ τῷ δικαίῳ, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἰσότητος θεωρεῖται. Πάνυ γὰρ, φησὶ, δεινὸν ἔστι, τινὰς μὲν πλουτεῖν, ἀτελείας ἐπειλημμένους, τὴν πόλιν δὲ μηδὲ τῶν λειτουργούντων εὐπορεῖν. Προβάλλεται δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ μὲν δοκεῖν, τὴν κατηγορίαν τοῦ νόμου· ¹ συνυποδύεται δὲ καὶ κατασκευάζει καὶ τὴν σύστασιν τοῦ οἰκείου νόμου. Ἐν γὰρ τῷ νομίμῳ κεφαλαίῳ καθίστησιν ² αὐτὸν, ἀνταναγινώσκων καὶ ἀντιτιθεῖς καὶ ἀντεξετάζων ἀμφοτέρους τοὺς νόμους, καὶ τὸ διάφορον ὅσον δεικνύς. Ἴνα δὲ μὴ ἐξαίφνης μηδὲ ἀναρμόστως παρέχῃται τῶν νόμων τὴν σύστασιν, ἐκ πολλοῦ παρεσκευάσσε. Καὶ ἡ πρώτη γε ἀντίθεσις τοῦ λόγου, τῷ μὲν δοκεῖν, ἔστι παρὰ Λεπτίνου· τῇ δ' ἀληθείᾳ, πρὸς σύστασιν τοῦ οἰκείου συμφέροντος ἐξεύρηται, ἵνα φαίνεται ὁ ἀντίδικος τὸν Δημοσθένους εἰσάγων νόμον. Τί γὰρ ὁ Δημοσθένους βούλεται νόμος; Τὰς δωρεὰς, ὅσας ὁ Δῆμος ἔδωκε, κυρίας εἶναι· τοὺς δὲ ἔχοντας κρίνεσθαι, ἴν', εἰ μὲν ἀξιοί, ἔχωσιν, εἰ δὲ ἀναξίως ἔχειν δοκοῖεν, ἐλεγχθέντες ἀφαιρεθῶσιν. Οὐκοῦν αὐτὸς ὁ Λεπτίνης τὸν Δημοσθένους νόμον ³ κεκύρωκε. Τί γὰρ; αἰτιᾶται κατ' ἀρχὰς εὐθύς, ὅτι πολλοὶ τῶν εἰληφότων εἰσὶν ἀνάξιοι. Οὐκοῦν ἔχει τὸν Δημοσθένους νόμον, τοὺς ἀναξίους ἐκκρίνοντα· καὶ τοῦτο ⁴ διὰ πάντων κατεσπάρται. Ὁ γὰρ πολὺς περὶ αὐτοῦ λόγος ἐθίζει τοὺς δικαστὰς πρὸς τὴν τοῦ νόμου μετὰ μικρὸν ἀνάγνωσιν. Ἰδὼν δὲ, ὅτι Λεπτίνης ἐκεῖνον ἔχει τὸν ἰσχυρότατον λόγον, ὡς, ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι, μηδένα ἀτελεῖ εἶναι, οὐ ταύτην ἔθηκε προηγουμένην ἀντίθεσιν, ἀλλὰ τὴν λυσιτελοῦσαν ⁵ αὐτῷ, καὶ τὴν μέλλουσαν εἰσφέρειν τὸν παρ' ⁶ αὐτοῦ νόμον. Ὅταν γὰρ λέγῃ, καὶ τούτῳ πλείστῳ χρῆσεται τῷ λόγῳ, σοφίζεται τοὺς ἀκούοντας. Οὐ γὰρ τῷ περὶ τῶν ἀναξίων πολλῷ χρῆσεται τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τῷ δηλονότι σπανίζειν τὴν πόλιν τῶν λειτουργούντων, καὶ τῷ συμφέρειν μετατιθέναι τὰς λειτουργίας ἀπὸ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους.

Ἔστι δὲ τὸ μὲν εἶδος τοῦ λόγου δικανικόν, εἴ γε κρίσις ἐστὶν ἐπὶ τὸν νόμον. Ἡ δὲ γε ὕλη πᾶσα ἔστι διπλῆ· καὶ ταύτης ἡ μὲν ἔστι δικανικὴ, ἡ δὲ συμβουλευτικὴ. Εὐροῖς δ' ἂν οὐδὲ πανηγυρικῆς ιδέας ἀμοιροῦντα τὸν λόγον, ἐν οἷς πειρᾶται σεμνύνειν ἕκαστον τῶν εὐεργετῶν· καὶ γὰρ ἐνταῦθα εὐρήσεις ἀξία τῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια, καὶ λόγους εὐφήμως ἀρμόττοντας ταῖς ἐκεῖνων πράξεσιν, οἷον, ὡς ὅταν ἐμπομπωεῖ τοῖς Κόνωνος καὶ Χαξρίου κατορθώμασι, καὶ τοῖς Ἐπικέρδους, καὶ τῶν ἐκ Θάσου καὶ Κορίνθου, καὶ Λεύκανος. ⁷ Ἰτέον δὲ ἐπὶ τὴν μεταχείρισιν τοῦ λόγου.

¹ συναποδύεται T. R.   ² Deest αὐτόν. R.   ³ κεκύρωκεν. ἔτι γὰρ αἰτ. καταρχὰς T. R.
⁴ διὰ τοῦτο πάντων R.   ⁵ αὐτῷ R.   ⁶ αὐτοῦ R.   ⁷ Desunt ἰτέον - - - λόγου. T.

Wolfii conjectura certissima scripsi pro vulgato, quod et Reisk. inculcat, ἐαυτοῦς κ. τ. λ. F. A. WOLF.

Συναποδύεται] Συναπολύεται marg. Edit. Morel. Fortasse cum Ital. συνυποδύεται. συυποδύεται δὲ καὶ κατασκευάζει Vindob. TAYLOR.

Συνυποδύεται δὲ καὶ κατασκευάζει καὶ τὴν σύστασιν τοῦ οἰκείου νόμου] Orator occulte

se insinuans, jam nunc etiam propriæ legis commendationem parat. In edd. est συναποδύεται, quod, Taylora monente, in illud mutavi ex Ital. et Vind. F. A. WOLF. Latenter suam legem insinuat. NANNIUS. WOLF.

Καὶ διὰ τοῦτο π.] F. καὶ τοῦτο διὰ π. WOLF. Ejus rei mentio ubique aspersa est. NANNIUS.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ

ΛΟΓΟΣ.

457 ἄ. ἌΝΔΡΕΣ δικασταί! Μάλιστα μὲν εἴνεκα τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει λελῦσθαι τὸν νόμον, εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς εἴνεκα τοῦ Χαβρίου, ὡμολόγησα τούτοις, ὡς ἂν οἴός τε ᾧ, συνερεῖν. Ἔστι δ' οὐκ ἄδηλον, ᾧ ἄνδρες

ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ] Cur dicatur potius quam ΚΑΤΑ ΛΕΠΤΙΝΟΥ, docet Libanius [Ulpianus], ideo scilicet, quia ex formula τῆς τῶν παρανόμων γραφῆς post annum accusari leges non poterant. Quare ad eum potius, quam contra eum, legem ab eo latam accusat post annum, quasi que apud eum. Ex edit. HERVAG.

ἄ. Ἄνδρες δικασταί] Quæ primam hanc periodum sequuntur, ea statim ita in causam irrumpunt, ut nobis, qui assueti sumus proœmiis, pæne capite truncata Oratio videri possit. Neque tamen magis proœmium pro necessaria parte habendum, quam peroratio, præsertim ad auditores, satis jam alterius Oratione ad argumentum, quod quis tractat, præparatos. Vid. Aristot. Rhet. III. 13. et Quintil. IV. 2. 72. Verum de exordio nostro aliter antiquos Rhetores judicasse, docet Photius Biblioth. Cod. CCLXV. p. 1470. Φασὶ δὲ τὸν Δημοσθένην τέσσαρα καὶ εἴκοσι γεγονότα ἔτη τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν, ἦτοι τὸν πρὸς Λεπτίνην, φιλοπονήσασθαι λόγον· οὗ τὸ προοίμιον Λογγίνος μὲν ὁ κριτικὸς ἀγωνιστικὸν νομίζει, ἕτεροι δὲ οὐκ ὀρθῶς ἔφασαν τὸ προοίμιον ἠθικὸν εἶναι. Καὶ πολλοῖς οὗτος ὁ λόγος παρέσχεν ἀγῶνα, κρῖνεσθαι κροτεθεῖς, ὡς περ καὶ Ἀσπασίῳ τῷ ῥήτορι, ἅτε μὴδ' ἐφιγμένῳ τῆς τοῦ λόγου θεωρίας εἰς ἀκρίβειαν. Hoc ergo unum olim dubitarunt, quam dicendi formam Demosthenes h. l. adhibuerit. Longinus autem, cujus illa sententia e libro, quem τὸς φιλολόγους inscripsit, petita videtur Rubnkenio de Vita Longini §. 10., proœmium videri debet inclusisse prima §., caque præcipue spectasse, quæ acrius contra Leptinis in ferenda lege consilium dicuntur. De Photii loco conf. Tourp. ad Longin. c. 39. F. A. WOLF.

VOL. II.

Μάλιστα μὲν εἴνεκα —] Brevitate, Demostheni præter ceteros propria, arctatur sententia: *Duæ sunt causæ, quibus commotus ad dicendum surrexi, altera et ea præcipua, quod abrogationem legis Leptineæ (τὸν νόμον, legem de qua nunc agitur) e Rep. esse arbitror; altera, quod Ctesippi hujus, qui in judicio adest, causa cupio.* Τούτοις jungendum cum συνερεῖν h. e. συνηγορεῖν, ut ὡμολόγησα absolute accipiatur, quod sæpe fit: *Recepi, me causam horum defensurum.* Spectat autem τούτοις Aphepsionem et Ctesippum, fortasse etiam subscriptores quosdam. Mox ὡς, omissum vulgo a nonnullis, Tayl. restituit, probandum non ob consensum tantum codicum, sed propter ipsam vim sententiæ et usum. Ita Lysias Or. V. p. 186. *Δοκεῖ μοι αἰσχρὸν εἶναι — μὴ βοηθῆσαι Καλλία τὰ δίκαια, ὅπως ἂν δύνωμαι.* Isæus Or. III. princ. *Εἰκὸς οὖν μοι δοκεῖ εἶναι, ὡς ἂν οἴός τε ᾧ, συνειπεῖν αὐτοῖς.* IDEM.

ᾧ] Restitui ὡς, quod erat necessarium, et ex quibusdam Editionibus excidit. Habet Ald. Ven. Aug. Lindenbr. Codd. Regg. α. β. Demetr. Phaler. §. 10. et 256. Aristides Vol. II. p. 483. Edit. Jebb. Ulpian. et Hermog. lib. 1. de formis Oratt. cap. ult. Paulo inferius v. 2. p. seq. λέγει ἰτιδὲμ pro vulgata λέγει, ex Ald. Felician. Manut. Ven. Lindenbr. Codd. Morel. et Hermog. TAYLOR.

Ἔστι δ' οὐκ ἄδηλον —] Astuta est ratio oratorum, ut quid adversarius allaturus sit pro sua causa, compertum se habere dicant, qua techna illius sæpe firmissima argumenta elevant occupando. Ἐπιστήμην vocant Rhetores. Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος c. 23. p. 547. Laur. Ἐν τῷ περὶ τῆς ἀτελείας ἰσχυρώτατον προτείνων τοῦ Λεπτίνου κεφάλαιον, τὸ τῆς

3 F

Ἄθηναῖοι! τοῦθ', ὅτι Λεπτίνης, καὶ τις ἄλλος ὑπὲρ τοῦ νόμου λέγη, δίκαιον μὲν οὐδὲν ἔρεϊ περὶ αὐτοῦ, φήσει δ' ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους, ¹ εὐρομένους ἀτέλειαν, ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας· καὶ τούτῳ πλείστῳ χρήσεται τῷ λόγῳ. Ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντα πάντα ἀφαιρεῖσθαι τὴν δωρεάν τῶν ² ἀδίκων ἐστίν, ἔάσω· καὶ γὰρ

¹ εὐραμένους R.

² ἀδικοῦντων T.

ἀξίας, τῇ ἐπιστήμῃ πρότεινεν οὕτως· Ἔστι δ' οὐκ ἄδηλον κ. τ. λ. Τίς ἄλλος ad syndicos legis pertinet §. λβ'. Deinde subjunctivum λέγη, pro vulgato λέγει, a Tayloro aliunde probatum, recte dant etiam Apsines p. 697. Tom. I. Rhetorum Ald. et Gregor. Cor. ad Hermog. p. 939. F. A. WOLF.

Δίκαιον μὲν οὐδὲν ἔρεϊ —] *Æquam justamque esse legem, adversarii nostri vincere dicendo non poterunt; utilem duntaxat civitati esse, inculcabit.* Τούτῳ πλείστῳ χρήσεται τῷ λόγῳ. *Hanc rationem urgebit cupidissime, hanc nobis ubique ingeret, ἄνω καὶ κάτω, ut attice loquitur Schol. §. ιγ'. a med. ad verba: τουτὶ παρὰ πάντ' ἔσται τὸν λόγον αὐτοῖς.* IDEM.

Εὐρομένους] *Melior lectio est εὐραμένους, eaque non paulo. Præfert Aug. Ital. Regg. ε. η. Bodl. Cant. et Hermogenes περὶ Ἰδεῶν, τομ. α. p. 300. Edit. Crisp. et iteram περὶ μεθόδου δεινότητος p. 427. TAYLOR. et Gregor. Cor. I. c., scripturam εὐραμένους cur Tayl. et Auger. commendarint, receperit Reiskius, non video. Improbatur factum et Dawesius Miscell. crit. p. 255., vera tamen non nixus ratione, ideoque reprehensus a Dorvill. ad Chariton. p. 403. nov. ed., qui formam εὐράμενος defendit ex analogia similium, quæ leguntur, ut εἰλάμην, ὠνάμην. Recte id quidem: quamquam ex hac observatione nondum constat de usu formæ εὐράμενος apud genuinos Atticos. Neque in his ullum certum hujus usus exemplum credo reperiri. In Nostro sæpius habes promiscue εὐρημένος et εὐρόμενος, posterius etiam infra §. ιδ. in fin. et λδ. ad fin. et in Næer. p. 1381. ed. R., quibus in locis Reisk. nihil mutat; in εὐράμενος, consentientes libros nusquam videas.* F. A. WOLF.

Λειτουργίας] *Λειτουργία, pecunia, sive opera, quæ Reip. impenditur. Prisci enim λείτων publicum vocabant.* NANNIUS.

Ὅτι μὲν τινῶν —] *Injustum est, si quis hac causa abusus, quod quidam immunitate videantur indigni, ad unum omnem es dono suo spoliatus velit. Τινῶν κατηγοροῦντα est τινὰς ἀναξίους νομίζοντα, uti deinde καταμεμφόμενον τινος. Ad ipsum*

κατηγοροῦντα *supple τινὰ, et simplicem structuram cogita hanc esse: Τινὰς κατηγορεῖν τινῶν, εἶτα ἀφαιρεῖσθαι πάντα τὴν δωρεάν.* Priore structura nihil est frequentius, et præstat eam hic Dionys. de Comp. Verbb. §. 9., hæc laudans in exemplum concinnitatis, e qua brevitatem putat ortam. Ita enim Oratorem scribere debuisse: Ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντα, ὡς οὐκ ἐπιτηδείων ἔχειν τὴν ἀτέλειαν, πάντα ἀφαιρεῖσθαι καὶ τοὺς δικαίως αὐτῆς τυχόντας, τῶν ἀδίκων ἐστίν, ἔάσω. Alias virtutes plures in hoc exordio miratur Hermogenes π. ἰδεῶν lib. I. extr. Sed locus est longior, quam ut huc transcribi possit. F. A. WOLF.

Τῶν ἀδικοῦντων ἐστίν] *Cum dixisset κατηγοροῦντα, in Singulari numero, non κατηγοροῦντας, scripsisse quoque debuit τοῦ ἀδικοῦντός ἐστιν, non τῶν ἀδικοῦντων. Sed manum Demosthenis opinor fuisse, τῶν ἀδίκων ἐστίν, est ex rebus injūstis, hoc est, injūsta res est. sic §. ιε. ad fin. τῶν αἰσχίστων ἐστὶ, est ex rebus turpissimis, vel, res est turpissima. Vid. ad §. ιβ'. MARKLAND. Favet viri doctissimi et amicissimi conjecturæ, quod in pluribus iisque præstantissimis Exemplaribus ἀδίκων legatur, in Codd. sc. Regiis α. ζ. Aug. Ital. Ven. Obsop. Bodl. Cant. Vindob. Ita etiam laudat Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος. Qui et in alio loco, sc. περὶ Ἰδεῶν, pag. 303. Edit. Crispini, locum hunc memoriter citans habet τῶν ἀτοπωτάτων. Ut dubium non sit, quo animo ille hunc locum intellexerit. Cæterum habetur et κατηγοροῦντας in Editt. Manut. et Morel. TAYLOR. M. τινῶν κατηγοροῦντα πάντα. WOLF. Editt. enim nonnull. κατηγοροῦντας πάντα.*

Τῶν ἀδίκων ἐστίν] *H. e. ἀδικόν ἐστιν. Ita dicunt ἔστι τῶν καλῶν, τῶν χρησίμων, τῶν χαλεπῶν, τῶν ἀτόπων pro ἔν τι τῶν καλῶν etc., quod est infra §. κθ. et ap. Æschin. in Timarch. princ. Sic Æschyl. Agam. 1407. accipimus ἦν πρεπόντων pro ἦν ἄρεπον, ἔωρεπε, ubi erravit Heath. Ceterum a nonnullis perperam scribitur τῶν ἀδικοῦντων, et antea κατηγοροῦντας πάντα. Melius Tiberius περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχη-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ἀφείλετο τὴν δωρεάν, ἀναξίους ¹ νομίζων, οὕτω καὶ τὸν Δῆμον ἀνάξιον ἠγεῖτο κύριον εἶναι τοῦ δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ, εἴαν τῷ βούληται. Ἀλλὰ, νῆ Δία, ² ἐκεῖνο ἂν ἴσως εἴπωι πρὸς ταῦτα, ὅτι διὰ τὸ ῥαδίως ἐξαπατᾶσθαι τὸν Δῆμον, ³ 458 διὰ τοῦτο οὕτως ἔθηκε τὸν νόμον. Τί οὖν κωλύει πάντα ἀφηρῆσθαι καὶ ὅλως τὴν πολιτείαν ὑμᾶς, κατὰ τοῦτον τὸν λόγον; Οὐ γάρ ἐστιν ἐφ' ὅτῳ τοῦτο οὐ πεπόνθατε τῶν πάντων· ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα ⁴ πολλὰ πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχειροτονήκατε, καὶ συμμάχους ἤδη τινὰς

¹ ἐνόμιζεν. T.² ἐκεῖνό γ' ἂν R.³ ἔθηκα R.⁴ Deest πολλά. T.

quis Demetrii auctoritatem mihi opponat, adhuc de hac ipsa nonnihil addubito. F. A. WOLF.

Ἐνόμιζεν] Lege νομίζων. τὴν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ τοὺς ἔχοντας ἀφείλετο τὴν δωρεάν, ἀναξίους νομίζων· οὕτω κ. τ. λ. Ita Editt. Felician. et Manut. Codd. Regii Parisienses et Cant. Ita optima et consummatissima Versio Italica: *Che in quel modo, che egli ha privato della gratia coloro che l' hanno, estimandogli indegni: nel medesimo modo etc.* TAYLOR. Verissime, nisi quis potius utramque vocem ex interpretatione putet intrusam. Ordinem disturbat, quod præferunt Ald. Herv. Ben. Wolf. et Aug. 1. cum Marg. Bav., ἐνόμιζεν, quod Reisk. ortum suspicatur ex οὗς ἀναξίους ἐνόμιζεν. Ipse in Notis amplectitur hæc, quæ vix ulli unquam probaverit: Ὅνπερ τοὺς ἔχοντας ἔχειν τὴν δωρεάν ἀναξίους ἐνόμιζεν, οὕτω κ. τ. λ. Mox male faciunt, qui omittant τὰ ἑαυτοῦ. F. A. WOLF.

Ἀλλὰ νῆ Δία] Sed scilicet hoc dicturus est, vel, at fortasse ad hæc ipse objecturus est. Interdum enim ἀλλὰ νῆ Δία pro ἀλλὰ γὰρ ἴσως, vel, pro νῆ Δί' ἀλλὰ dicitur. Ex edit. HERVAG.

Οὕτως ἔθηκε τὸν νόμον] Istam clausulam in lege posuit. In Par. 1., Aug. 1. et Apsin. p. 699. legitur ἔθηκα, idque Reisk., insolitarum rerum amans, in textum nobis invexit, ut ipsius Leptinis oratio esset mimica. Sed de hac venustate, valde vereor, ne Orator gratiam fecisset, si quis ei hic obtulisset. F. A. WOLF.

Οὐ γάρ ἐστι τῶν πάντων, ἐφ' ὅτῳ —] Nulla est enim pars Reip. Vestra, in qua parte Vobis hoc non accidat: (τοῦτο ἢ τὸ ἐξαπατᾶσθαι) sed scita sæpe multa fecistis etc. Ex Ald. Herv. Ben. reliquis omnibus, editis et scriptis, recte Markl. restituit πολλὰ πολλάκις, quum in Wolf. πολλὰ extritum esset, ut est etiam in A-

psiu. Lc. ad Minucian. extr. Horum autem locis, ut aliis pluribus ex isto sterquilinio Rhetorum Aldi, vix ulla auctoritas esse potest. Ipsa, quæ hoc loco attingitur, Atheniensium δυσβουλία pæne in proverbium versa. Jam Eupolis feliciores eos quam prudentiores dixerat] lepidis iambis, servatis ab Athenæo X. p. 425., quibus concinit Demosth. Philipp. I. §. 4. Ἡ τύχη αἰεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελουμένη. Conf. Æschin. in Ctesiph. §. πέντε. Aristoph. Nubb. 587. et ibi Intpp. et Suidas v. Ἀθηναίων δυσβουλία. Neque minus solenne olim alterum crimen Atheniensium, quod infirmiori se parti adjungere solerent. Satis habeo ad hoc laudare Isocrat. Panegy. c. 14. IDEM.

Ψηφίσματα πολλάκις] Codices, in quibus et Vindob. est, et præstantissima Editio Parisiensis A. D. 1570. habent ψηφίσματα πολλὰ πολλάκις, quin et ita legebat et vertebat Wolfius, licet editio Francofurtana 1604. quæ Wolfi nomen venditat, hanc vocem omittat. Excidit nimirum πολλὰ propter sequens πολλάκις. Sic v. §. p. 406. deest μηδὲν, quia sequebatur simile μηδ' ἂν: et forte ἐπίγραμμα §. κδ'. quia præcessit eadem vox. Ita Ἐφορον (Ephorus, celebris Historicus) periit in voce præcedente πρόσφορον, apud Clem. Alexandrinum Strom. VI. p. 750. Ed. Oxon. ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον Ἐφορον τὸν ἱστορικὸν etc. Vulgo deest Ἐφορον. Cæterum, Lectorem attentum et Græcæ Linguae assuetum latere non potest, aliquot esse loca hujus pulcherrimæ Orationis, in quibus vel Sensus, vel Sermonis Elegancia et Perspicuitas, defectu unius vel duarum vocum adhuc laborare videntur: complura hujusmodi ex MSS. et Editt. antiquis notavit Cl. Editor: et alia, nisi fallor, restant, nunquam forte certo restituenda. Sic in hoc, quod sequitur. MARKLAND.

ἥττους ἀντὶ κρείττωνων ἐπείσθητε ἐλέσθαι· καὶ ὅλως ἐν, οἶμαι, πολλοῖς, οἷς πράττετε, καὶ τοιοῦτό τι συμβαίνει ἀνάγκη. Ἄρ' οὖν θησόμεθα νόμον διὰ ταῦτα, μηδὲ ¹ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι τῇ Βουλῇ, μηδὲ τῷ Δήμῳ, μήτε προβουλεύειν, μήτε χειροτονεῖν μηδέν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. Οὐ γὰρ ἐσμὲν ἀφαιρεθῆναι δίκαιοι, περὶ ὧν ἂν ἐξαπατηθῶμεν, ἀλλὰ διδάχθῆναι, ὅπως τοῦτο μὴ πεισόμεθα· καὶ θεῖσθαι νόμον, οὐχ ὅς ἀφαιρήσεται τὸ κυρίου ² ὑμᾶς εἶναι τῆς δωρεᾶς, ἀλλὰ δι' οὗ τὸν ἐξαπατῶντα τιμωρησόμεθα.

β'. Εἰ τοίνυν τις, εἰσας ταῦτα, αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἐξετάσειε, πότερον ποτε λυσιτελέστερον ἐστὶ, κυρίου μὲν ὑμᾶς εἶναι τῆς δωρεᾶς, ἐξαπατηθέντας δέ ποτε καὶ φαύλῳ τινὶ δοῦναι, ἢ, διὰ τὸ παντελῶς ἀκύρους γενέσθαι, μηδ', ἂν ἀξίον τινα εἶδῃτε, ἐξεῖναι τιμῆσαι, εὐροίτ' ἂν μᾶλλον ἐκεῖνο λυσιτε-

¹ τολοιπὸν T.

² ἡμᾶς εἶναι [τῆς δωρεᾶς] R.

ἥττους ἀντὶ κρ.] Optimis rejectis pessimos in societatem admisistis. Nannius. WOLF.

Καὶ ὅλως ἐν —] Quid multa? In tanta copia rerum, quas publice agitis, tale quid necesse est evenire. In Græcis sententia hæc mollescit per particulam ante τοιοῦτο insertam, hæc fere vi: Sæpe optima consilia initis, fraudibus concionatorum non decepti; interdum tamen etiam hoc, ut decepti sciscatis, usu venire debet. Ὅλως, quod est ἐνὶ λόγῳ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, poni solet post plura enumerata in ultimo membro, fere ut Lat. denique. F. A. WOLF.

Προβουλεύειν] Ad Senatam Quingentorum (Βουλὴν, τοὺς Πεντακοσίους) et ejus decreta seu auctoritates perlinet; χειροτονεῖν ad Δήμον ejusque in ecclesiis suffragia et scita, quæ niti semper debebant προβουλεύμασι. Talia nota esse debent ad Demosthenem accedentibus. IDEM.

Μήτε προβουλεύειν μήτε χειρ.] Nannius: ne aut præjudicia senatui, aut comitia facere liceat. προβουλεύματα, ea quæ de re aliqua statuuntur, antequam populo discernenda proponantur. WOLF.

Οὐ γὰρ ἐσμὲν —] Neque enim æquum est, ut quibus in rebus decipi possumus, ea nobis eripiantur. Nihil tritius hac structura adjectivi δίκαιος, de qua monui ad Platon. Sympos. I. 3. Nostro loco idem sic poterat efferri: Οὐ γὰρ εἰσιν οὔτοι δίκαιοι ἀφαιρέσθαι ἡμᾶς ἐκεῖνα, περὶ ὧν ἂν ἐξαπατηθῶμεν, ἀλλὰ διδάσκειν κ. τ. λ. Μοχ denno resumendum καὶ δίκαιοι ἐσμὲν ad θεῖσθαι νόμον. F. A. WOLF.

Ὅπως τοῦτο [τὸ ἐξαπατᾶσθαι] μὴ πει-

σόμεθα] Ne fraudi pateamus. Nannius. WOLF.

Ὅπως τοῦτο μὴ πεισόμεθα] Sensus postulat μηκέτι πεισόμεθα, non amplius patiamur. et ita, opinor, invenit Ulpianus, Schol. ad v. præc. πῶς ἂν ὁ δῆμος ἔτι μὴ ἀπατᾶτο. Wolfius supplevit posthac. MARKLAND.

Ὅπως τοῦτο μὴ πεισόμεθα] Pro μὴ Markl. tentat μηκέτι. Quo nihil opus; et auctoritas, quam vir doctus in Ulpiano quærit, nulla est. Conf. ad δ. ié. ad fin. Contra de Coron. δ. κζ'. οὐκέτ' ἐρωτήσω mutanda sunt in οὐκ ἐπερωτήσω. Majore audacia Reisk. verba τῆς δωρεᾶς, quæ absunt ab Aug. 1. ejici jubet tanquam sensus nimis angusti, quod non de sola donatione, sed omnino de jure quidvis constituendi auctor loquatur. Nempe id faciet tum, quum probata erit correctio. Nunc postquam universe de re summa locutus est, iterum venit ad eam rem, cujus causa paullum digressus erat, quæ est optimorum scriptorum ratio. Sed vel dura subauditio verborum, τοῦ προβουλεύειν καὶ τοῦ χειροτονεῖν, tali mutationi adversatur. Post κυρίου Par. 1. Aug. 1. Bav. Ben. Reisk. dant ἡμᾶς. Vulgatum ὑμᾶς magis placet, licet in reliquis prima persona hic frequentetur. F. A. WOLF.

β'. Εἰ τοίνυν τις —] Quodsi quis iis rationibus, quas attuli, neglectis ac prætermisissis, hoc solum per se apud animum reputet etc. Ad ἀκύρους posthac suppl. τῆς δωρεᾶς. Eodem modo, quo κύριος, et illud ponitur cum casu secundo. IDEM.

λοῦν. Διὰ τί; Ὅτι ἐκ μὲν τοῦ πλείονας, ἢ προσῆκε, τιμᾶν, πολλοὺς εὖ ποιεῖν προκαλεῖσθε ὑμᾶς· ἐκ δὲ τοῦ μηδενὶ ¹μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιός ᾤ, δίδόναι, πάντας ἀπεΐρξετε τοῦ φιλοτιμεῖσθαι. Πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ δι' ἐκεῖνο, ὅτι οἱ μὲν ἀνάξιόν τινα τιμήσαντες εὐηθείας τινὰ δόξαν ἔχοιεν ἂν· οἱ δὲ τοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἑαυτοὺς μὴ τοῖς ὁμοίοις ἀμειβόμενοι, κακίας. Ὅσω δὴ κρεῖττον εὐήθη δοκεῖν, ἢ 459 πονηρὸν εἶναι, τοσοῦτ' ἄλλοιον τὸν νόμον κάλλιον, ἢ θεῖσθαι.

γ'. Οὐ τοίνυν ἔμοιγε οὐδὲ ἐκεῖνο εὐλογον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! σκοπούμεν φάινεται, καταμεμφόμενόν τινας ἐπιταῖς ὑπαρχούσαις δωρεαῖς, τοὺς χρησίμους ὄντας τῶν τιμῶν ἀποστερεῖν. Εἰ γὰρ, ὑπαρχουσῶν τούτων, φαῦλοι καὶ ἀνάξιοί τινες κατὰ τὸν τούτου λόγον εἰσὶ, τί χρὴ προς-

¹ Deest μηδέν. T.

Προκαλεῖσθε] Προκαλεῖσθε hic est Futurum. προκαλεῖσθε — ἀπεΐρξετε. Ita Versio Italica: Perche con l' honorare molte persone, molti a farvi beneficio provocherete. Corrige ergo interpretem, qui reddit invitatur. Atque hinc fortasse deprehendes necessitatem legendi προσήκει cum Obsop. Ven. Ital. Lutet. a. pro προσῆκε Editionum, credo, omnium. Porro hic Manulius cum Felician. et Lindenbr. habet expressius aliquanto: ἐκ δὲ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιός ᾤ, δίδόναι. Ut tu leges, nullus dubito, in futurum. Ita verba ipsa Legis, prout recitantur §. κγ'. Περὶ τοῦ μηδενὶ δεῖν μηδὲν δίδόναι, μηδ' ἂν ὀτιοῦν πράξῃ. TAYLOR. Προκαλεῖσθε etsi futurum est, idcirco non debemus cum Taylora προσῆκε mutare in προσήκει. Atticorum est pervulgatus mos, usurpare imperfecta ἔχρῃν, προσῆκεν, εἰκὸς ἦν, ubi itidem Latini debebat, oportebat, decebat. De Græcis conf. Dorrill. ad Chariton. p. 610. Rectius deinde Taylorus cum Markl. post μηδενὶ restituendum vidit μηδὲν, nemini quidquam, ne si dignus quidem sit. Atque ita loqui solent, idque et infra occurrit in verbis legis §. κγ'. F. A. WOLF.

Πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ δι' ἐκεῖνο] Scil. εὐροῖτ' ἂν τις μᾶλλον ἐκεῖνο λυσίτελοῦν. Sequitur jam ratio altera, ad illud διὰ τί referenda. Nunc autem quam subdole Noster adversarium pungat, vide: *Leptines stultitiam a Vobis haud alienam putare videri debet: stultitiæ tamen probrum facilius ferri potest, quam malitiæ et improbitatis* etc. Certe hoc sibi vult Orator. Jam si credamus, quod credere licet, non minus quam hodie, jam tum in Populo Atheniensi fuisse,

qui improbi, si id vitare non possent, videri mallent quam stulti, ingeniosissime sententia videbitur expressa. Sed venustatem loci magis sentias comparando inepto Aristide, qui rustice impingit §. 17. Noster autem his ac similibus, quasi temere interjectis, jam nunc auditorum animos præparat ad novam legem suam, qua simul et εὐηθείας et κακίας ignominiam amolietur. IDEM.

γ'. Τοὺς χρησίμους ὄντας] Cives de Rep. optime meritos, qui alibi vocantur χρηστοί. Vid. Zeun. ad Xenoph. R. Athen. p. 53. Occurrit tamen et illud, licet rarius, ut in Isæo ap. Dionys. Judie. de Isæo §. 8., ne quis id habeat vitiosum. Ita infra qui §. κδ'. med. sunt χρήσιμοι, ii paullo post dicuntur χρηστοί. Alia ratio est formulæ χρησίμον αὐτὸν παρασχέειν, quæ passim occurrit in hac Oratione, de quo usu notavit Markl. ad Eurip. Supplices 887. At nonne in hac periodo vitiose inculcatur id, quod præterire se velle antea Orator dixit? Ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντα πάντας ἀφαιρεῖσθαι τὴν δωρεὰν τῶν ἀδίκων ἐστίν, ἔατω. Sane eadem nunc proponitur res, sed modo proponitur non eodem. Illic τὸ ἀδικον rei respicitur, hic τὸ ἄλογον. IDEM.

Κατὰ τὸν τούτου λόγον] Ex sententia istius, *Leptinis*. Nimirum in Græcis Oratoribus pronomen οὗτος notat et judicem et clientem et adversarium, quum Latine iste dicatur de adversario, hic de cliente et judice. Vid. Æschin. et Demosth. Orr. de Corona, Ciceron. pro Rose. Amerin. et alibi passim. Lectionem autem nostram præfero alteri τούτων, quam dant Par. 1. §. Aug. 1. Bav. Marg. Less. IDEM.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

αἰσχροῦν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! κατὰ μὲν τὴν ἀγορὰν ἀψευ-
δεῖν νόμον γεγράφθαι, ἐφ' οἷς οὐδέν ἐστι δημοσία βλάβος εἴ
τις ψεύσεται· ἐν δὲ τῷ κοινῷ μὴ χρῆσθαι τῷ νόμῳ τούτῳ
τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν ἐπιτάξασαν τοῖς ἰδιώταις, ἀλλὰ τοὺς
ἀγαθόν τι πεποιηκότας ¹ ἐξαπατῆσαι, καὶ ταῦτα οὐ μι-
κρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσιν; Οὐ γὰρ, εἴ μὴ χρή-
ματα ἀπόλλυτε, μόνον σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρη-
στὴν· περὶ ἧς μᾶλλον σπουδάζετε ἢ περὶ χρημάτων, καὶ
οὐ μόνον ὑμεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ πρόγονοι. Τεκμήριον δέ· χρή-
ματα μὲν γὰρ πλεῖστά ποτε κτησάμενοι, πάντα ὑπὲρ φι- 460

¹ ἐξαπατῆσαι; - - - μέλλουσιν. Τ.

τοῦ ἀψευδεῖν, nec subaudiri debet δεῖ. Sed propter Reiskii notam mire ingeniosam apponenda hæc videntur Latine versa: Nonne inhonestum est, quum lege sit a Vobis cautum, ne quis in foro et in mercibus emendis vendendisque fraude ageret, quibus tamen in rebus si qua fraus committitur, Resp. nihil detrimenti accipit, Populum eundem ipsum, qui illud singulis civibus injunxerit, in publicis negotiis eam legem non servare, idque etiam cum magno detrimento suo. Jam simul videas, quam locum enervet Marklandi emendatio, τὴν πόλιν, τὴν αὐτὸν ἐπιτάξασαν, scil. τὸν νόμον, etiam si te minus offenderit ἐπιτάττειν νόμον, legem injungere, præscribere, dare, quod Græce bene dici, ego nemini credam, ne Marklando quidem. Porro ipsam legem, quam Noster attingit, et cujus custodes Athenis erant maxime ἀγορανόμοι, ex Hyperide laudat Harpocratio in voc. κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. Et ut hæc generalis erat lex, ita aliæ subinde latæ, quæ ad eandem partem publici ordinis, h. e. ad forum rerum promercialium, spectarent. Sed harum tenues sunt in scriptoribus, quos habemus, reliquiæ. Conf. S. Petiti LL. AA. p. 495. IDEM.

Ἐφ' οἷς οὐδέν ἐστι δημοσία βλάβος εἴ τις ψεύσεται] Nimirum si quis in foro fraudatur seu mensura, seu pondere, seu aliqua re, damnum is facit ἰδίᾳ, privatim; δημοσία, publice, nullum fit. Agitur de cujusque pecunia privata. IDEM.

Τὴν αὐτὴν ἐπιτάξασαν] Scribe τὴν αὐτὸν ἐπιτάξασαν, scil. τὸν νόμον, quæ eam legem privatis injunxit. MARKLAND.

Καὶ ταῦτα οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσιν] Et præsertim mulctæ non contemnendæ damnandum, id est, ignominia atque infamia notandum. Sequitur enim, οὐ γὰρ εἴ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε μόνον σκεπτέον. ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν, περὶ ἧς μᾶλλον

σπουδάζετε ἢ περὶ χρημάτων. Ubi etiam observandum τοὺς ὀφληκίους καὶ τοὺς ὀφλοντας dici damnatos. Idem alibi, καὶ δίκην ἐξούλης ὀφληκῶς ταύτην οὐκ αὐτὸς ὀφληκέναι φησιν, ἀλλ' ἐμέ. Atque in hac controversia de vi damnatus, non se damnatum, sed me esse contendit. Ex edit. HERVAG.

Ἄλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν] Propter illa, εἴ μὴ χρήματα, Reisk. scribendum censet ἀλλ' εἰ μὴ καὶ δόξαν χρ. Quod sanum loci sensum detorquet. Primum puta totam hanc sententiam adjectam illustrandis verbis, οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσιν, tum junge: Οὐ μόνον σκεπτέον, εἴ μὴ ἀπόλλυτε χρήματα, ἀλλὰ καὶ, εἴ ἀπόλλυτε δόξαν χρηστὴν. Non enim illud tantum videndum Vobis est, an in aliqua re jacturam nullam pecuniæ faciatis, sed hoc quoque, an forte vere faciatis famæ, qua optima nunc frui minime. Concedit ergo, pecuniæ quidem jacturam publice non fieri immunitatibus tollendis, (declaraturus tamen postea §. ἡ. etiam nihil Rempubl. ex ea re ditari,) at utique fiet (inquit) famæ, fiet gloriæ Vestræ. Atque in hoc ipso est ζημία, eaque gravior quam pecuniaria, magisque liberali animo pertimescenda. F. A. WOLF.

Τεκμήριον δέ] Uti σημείον δέ, φανερόν δέ, in proximo membro plerumque sequente γὰρ, interdum tamen omisso, est: argumentum, unde hoc perspicitur, in promptu est. En voici la preuve. Conf. Bach. ad Xenoph. Sympos. IV. 17. Utrumque modum loquendi imprimis frequentat Aristoteles. IDEM.

Χρήματα] Jam egregie ad rem suam utitur fama liberalitatis ac fidei majorum. Cujusmodi argumentis nihil fingi aptius potest ad ingenium talium hominum, quales Athenienses erant. Quamvis enim paucorum ex illo populo fuisse videatur hic malus fastus, qui in antiquis stemmatis, gentilibus nititur, universi

λοτιμίας ἀνήλωσαν, ὑπὲρ δὲ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας προσαναλίσκοντες διετέλουν. Νῦν τοίνυν οὗτος ὁ νόμος ταύτην ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν τῇ πόλει περιάπτει, καὶ οὔτε τῶν προγόνων, οὔτε ὑμῶν ἀξίαν. Τρία γὰρ τὰ μέγιστα ὄνειδα κτᾶται, φθονερούς, ἀπίστους, ἀχαρίστους εἶναι δοκεῖν.

έ. "Οτι τοίνυν οὐδ' ἔστιν ὅλως, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τοῦ ἠθους τοῦ ὑμετέρου, κύριον ποιῆσαι τοιοῦτον νόμον, καὶ τοῦτο πειράσομαι δεῖξαι διὰ βραχείων, ἐν τι τῶν πρότερον πεπραγμένων τῇ πόλει διεξελθῶν. Λέγονται χρήματα οἱ

tamen majorum actis et virtutibus ita superbiebant, ut quæcunque de his omninoque de prisca Athenarum nobilitate prædicarentur, ad se quisque pertinere putaret. Gajus utilioris superbiæ testes habemus plures præclaras ῥήσεις in scenicis poetis, et loca aliquot splendida Isocratis, Lycurgi, Nostri in Orat. de Corona et in aliis, et Menexeni Platonici exordium festivitatis atticæ plenissimum. IDEM.

Οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν, ἀλλὰ καὶ —] Ante οὐδένα cave cuiquam credas quidquam excidisse. Solennis usus sic adhibet particulas ἀλλὰ καὶ, omissis οὐ μόνον, ubi majus quid minori superadditur, qua eadem vi Latini interdum ponunt sed et. Exemplis hoc firmavit Hoogen. in Doctrin. Partic. Gr. I. 8. Propter gloriam nullum unquam periculum majores nostri detrectarunt, sed et facultates suas ipsorum ultro impenderunt. Ad rem conf. de Cor. §. κά. et §. νδ'. et in Androt. p. 617. ed. R. ut alios locos mittam. IDEM.

Ταύτην ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν τῇ πόλει περιάπτει] Scil. δόξαν. In δόξα, sicut Lat. fama, inest media potestas, unde δόξα κακῆ, πονηρὰ, φαύλη. Ταύτην capies de ea, quæ statim describitur verbis τρία γὰρ κ. τ. λ. Περιάπτειν de infamia vel labe, qua quem adspargimus, frequens est, unde ὄνειδος vel αἰσχύνην τῇ πόλει περιάπτειν. Quanquam verbum in bonam quoque partem sumitur. IDEM.

έ. "Εν τι τῶν πρότερον πεπραγμένων τῇ πόλει διεξελθῶν] Wolfius vertit minus recte: Si unum prius nostræ civitatis exemplum attulero. Immo hoc ipso exemplo, quod jamjam lecturi sumus, continetur demonstratio, ὅτι οὐδ' ἔστιν ὅλως τοῦ ἠθους κ. τ. λ. IDEM.

Λέγονται χρήματα οἱ Τριάκοντα —] Rem præter hanc nostrum memorant brevius quidem Xenoph. Hellen. II. 4. 19. et Plu-

tarch. Lysand. p. 445. B., forsan et Lysias Or. XXX. p. 860., diligentius Isocrates in Areop. p. 225., cujus verba utiliter a lectore conferentur: Οἱ δὲ κρατήσαντες καὶ μεθ' ὅσων κατιόντες (οἱ ἐν Πειραιεῖ) αὐτοὺς τοὺς αἰτιωτάτους τῶν κακῶν ἀνελόντες, οὕτω τὰ πρὸς ἀλλήλους, (non ἄλλους, quod Auger. posuit in nupera edit. Vulgata idem sonat, quod p. 213. τὰ πρὸς σφᾶς αὐτούς.) καλῶς καὶ νομίμως διώκησαν, ὥστε μηδὲν ἔλαττον ἔχειν τοὺς ἐκβαλόντας τῶν κατελθόντων. Ὁ δὲ πάντων κάλλιστον τεκμήριον καὶ μέγιστον τῆς ἐπεικειᾶς τοῦ Δήμου· δανεισαμένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων ἑκατὸν τάλαντα παρὰ Λακεδαιμονίων, εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν τὸν Πειραιᾶ κατασχόντων, ἐκκλησίας γενομένης περὶ ἀποδόσεως τῶν χρημάτων, καὶ λεγόντων πολλῶν, ὡς δίκαιόν ἐστι διαλύειν τὰ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, μὴ τοὺς πολιορκουμένους, ἀλλὰ τοὺς δανεισαμένους, ἔδοξε τῷ Δήμῳ κοινὴν ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν. In hac summa pecuniæ et duo ceteri, quos laudavi, concordant. Res acta referri debet ad Olymp. XCIII, 1. et 2. Fuerunt enim post cladem ad Ægosspotamos Atheniensibus illatam duæ factiones in urbe, altera, Trigintaviri et hos qui sequebantur oligarchiæ faventes; altera contraria, popularem rationem amplexa. Hæc Piræum occupatum tenebat, inde primum Trigintaviros, mox Decemviros oppugnaus. Prior factio vocatur passim οἱ Τριάκοντα, οἱ ἐν ἄστει, οἱ ἐξ ἄστεος, οἱ τὸν κύκλον ἔχοντες, οἱ τῆς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμήσαντες, posterior οἱ ἐν Πειραιεῖ, οἱ ἐκ Πειραιῶς, οἱ τὸν Πειραιᾶ κατειληφότες, οἱ ἐκ Πειραιῶς κατελθόντες, οἱ δημοτικοί, ὁ Δῆμος. Vide Isocratem adv. Callimach. et Lysiam quavis prope pagina. Jam centum talenta ista mutua illi sumserant ad opprimendos adversarios. Notum autem est, post occupatum a Thrasybulo Piræum victosque Trigintaviros, ut Civitas discordiis concussa quamprimum ad pristinum statum revocaretur, inter

Τριάκοντα δανείσασθαι παρὰ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἓν ¹ ἤλθε, καὶ τὰ πράγματα ἐκεῖνα κατέστη, πρέσβεις πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ χρήματα ταῦτα ἀπήτουν. Λόγων δὲ γιγνομένων, καὶ τῶν μὲν τοὺς δανεισαμένους ἀποδοῦναι κελεύόντων, τοὺς ἐξ ἄστεος τῶν δὲ τοῦτο πρῶτον ὑπάρξαι τῆς ὁμοιοῦσας σημείου ἀξιούντων, ² τὸ κοινῇ διαλύσαι τὰ ³ χρήματα φασὶ τὸν Δῆμον ἐλέσθαι συνεισενεγκεῖν αὐτὸν καὶ μετασχεῖν τῆς δαπάνης, ὥστε μὴ λύσαι τῶν ὁμολογημένων μηδέν. Πῶς οὖν οὐ δεινόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! εἰ τότε μὲν τοῖς ἡδικηκόσιν

¹ συνῆλθε R.² Deest τό. R.³ χρήματά φασι τὸν δ. ἐλ., καὶ συνεισενεγκεῖν R.

utramque partem conventiones factas esse, et legem oblivionis (μὴ μνησικαχεῖν) jurejurando sancitam. Hæc sunt τὰ ὁμολογημένα Nostri, quorum rationem optime docet Andocides de Myster. p. 39. 43. Conf. Isocrat. adv. Callimach. p. 557. aliosque locos signatos in Taylori Vit. Lysiae p. 143. ed. Reisk. Amnestiæ primum id exemplum in historiis occurrere, plures animadverterunt, neque obstant, quæ Andocides prodit p. 54. de amnestia primi belli Persici temporibus, quod quidem nec publicum esse potuit, et magis oratorium est. IDEM.

Εἰς ἓν ἤλθε] Γρ. συνῆλθε. Id quod Cod. Aug. non pro varia lectione, sed quod, longe probabilius, pro scholio habet. TAYLOR.

Ἐπειδὴ ἡ πόλις εἰς ἓν ἤλθε] Postquam Civitas ad concordiam redierat. Reisk. novavit, Augerio probante, συνῆλθε ex Par. 5. 7. Aug. 1. Temere. Nam Harpocratio-explicans verba, εἰς ἓν ἤλθεν, ἀντὶ τοῦ ὁμονόησεν, non alium quam hunc ipsum locum spectat, quod acute jam vidit Valcken. ad Euripid. Hippol. p. 192. Satisque vim præpositionis exprimunt adjecta εἰς ἓν, etsi non ignoro, et isto pleniore modo Græcos loqui; v. c. Euripid. Phœn. 472. Aristides vero, ubi eandem rem tangit in Panathen. p. 166. Jebb., dicit ἐπειδὴ συνέβησαν. Μοχ τὰ πράγματα ἐκεῖνα, res illæ, quas satis nostis, turbulentæ, ἃν ἐγὼ οὐδὲν δέομαι μεμνήσθαι, οὐδ' ἀναμιμνήσκω ὑμᾶς τῶν γεγενημένων κακῶν, ut in eadem re Andocides loquitur l. c. p. 38. Quo in loco, tribus futilibus conjecturis mactato, reliquit tamen Reisk. Πειραιέως, quod ex attico more mutandum fuit in Πειραιῶς. Neque ad τιμωρίας magis opus ibi est adjecto novo verbo, quam in Æschin. de Cor. §. θ'. post med. ad vocem πράξεις. Superest ἐπειδὴ τὰ πράγματα κα-

τέστη, quum res ad certum quendam statum reductæ essent. Plane καταστήσασθαι τὴν δημοκρατίαν est Lat. constituere, ordinare Remp. F. A. WOLF.

Λόγων δὲ γιγνομένων —] Puta in ecclesia ad eam rem consultandam convocata. Τῶν μὲν factionem democraticam signat; τῶν δὲ, oligarchicam. Quæ sequuntur verba, τοὺς ἐξ ἄστεος, facile cuiquam possint suspecta videri. At ea bis testatur in exemplari suo se habuisse Aristid. Art. rhet. p. 444. et 456., et omnino talia perspicuitatis ergo addita non abhorrent ab optimorum auctorum consuetudine. Τοῦτο est pecuniam in publicum conferre, ut statim ostendit clausula, τὸ κοινῇ διαλύσαι τὰ χρήματα. Quæ verba si abessent, subobscurè illud τοῦτο et inepte dictum foret. Nempe ita voluit Reiskius, locum codicis cujusdam ope sic pulcre corrumpens: Τῶν τοῦτο πρῶτον ὑπάρξαι τῆς ὁμοιοῦσας σημείου ἀξιούντων, κοινῇ διαλύσαι τὰ χρήματά φασι τὸν Δῆμον ἐλέσθαι, καὶ συνεισενεγκεῖν αὐτὸν, καὶ μετασχεῖν τῆς δαπάνης, ὥστε μὴ λύσαι τῶν ὁμολογημένων μηδέν. Vulgato etiam patrocinator Aristid. Art. p. 456., qui locum totum expressit in Declamat. Leptin. §. 67., sed pueriliter pro more suo. IDEM.

Πῶς οὖν οὐ δεινόν —] Tunc quorum causa tam generose, tam liberaliter fecistis, hostes Vestri fuerant; nunc qui expectant similem liberalitatem, fautores sunt beneque de Vobis meriti. Tunc illud fecistis, ne mentiri videremini; nunc idem faciendum, ut grati videamini. Tunc res difficilis fuit, et pecunia privatim eroganda; nunc nihil opus amplius, quam ut novam legem abrogetis. Tot antitheta una hac periodo inclusa sunt admirabili arte, cujus exempla in nno Demosthene exstant plura, quam in reliquis Oratoribus omnibus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

περὶ τοῦ λύσαι τὸν νόμον, ἢ ὑμᾶς τούτῳ περὶ τοῦ ¹ θέσθαι·
καὶ λυσιτελέστερον εἶναι καὶ ὑμῖν καὶ τούτῳ, τὴν πόλιν πε-
πεικέναι· Λεπτίνην, ὅμοιον αὐτῇ γενέσθαι· ² δοκεῖν, ἢ αὐτὴν
ὑπὸ τούτου πεπεισθαι, ὁμοίαν εἶναι τούτῳ. Οὐδὲ γὰρ, εἰ
πάνυ χρηστός ἐστίν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω, βελτίων ἐστὶ
τῆς πόλεως τὸ ἦθος.

ς'. Νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί! ἀμεινὸν ἀν-
περὶ τοῦ παρόντος βουλευσασθαι, εἰ καὶ κεῖνο μάθοιτε· ὅτι,
ὧ μόνῳ μείζους εἰσὶν αἱ παρά τῶν Δήμων δωρεαὶ τῶν παρά

¹ θέσθαι, δοκεῖν, καὶ λυσ. R.

² Deest δοκεῖν. R.

est utilius ad honorem, honorificentius, quo
modo et συμφέρειν aliaque ex hoc genere
plura leguntur haud raro. IDEM.

Περὶ τοῦ θέσθαι] Cod. Augustanus ha-
bet περὶ τοῦ θέσθαι δοκεῖν. Nata certe
ea varietas lectionis ex simili fere clau-
sula in sententia sequente, ὅμοιον αὐτῇ
γενέσθαι δοκεῖν. Ubi vox ista habet vim
et elegantiam admirabilem, quam parum
consecuti sunt Interpretes. Non ὅμοιον
dixit γενέσθαι, quod oblique negat fieri
posse, sed γενέσθαι δοκεῖν. Præstat, Civi-
tatem huic homini persuadere, ut mores su-
os ad mores publicos accommodare saltem
videretur, quam eum Civitati, ut sibi similis
esse velit. Priorem partem sententiæ mi-
hi videtur Nannius majore et perspicui-
tate et elegantia transtulisse: Quamobrem
illud affirmaverim, longe pulcrius esse, il-
lum vestros mores in abroganda lege, quam
vos illius in constituenda, sequi. TAYLOR.
Δοκεῖν superfluum videtur et recidendum,
licet in hac voce vim quandam et elegan-
tiam animadvertat Taylorus. AUGER.

Οὐδὲ γὰρ εἰ πάνυ χρηστός ἐστίν, ὡς
ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω, βελτίων ἐστὶ τῆς πόλεως
τὸ ἦθος] Neque enim si vir bonus est (sit
enim sane per me) ideo melior est ipsa civi-
tate. id enim ἕνεκα hoc loco significat, sic-
ut etiam apud Xenophontem in tertio
Παιδ. ἀλλ' ἐξέσται ἡμῖν ἐκείνου ἕνεκα πρὸς
τὸ ἡμέτερον συμφέρον πάντα τίθεσθαι, sed
quantum ad eum attinet, licebit nobis omnia
e re nostra constituere. Id quod etiam per
διὰ præpositionem dicitur. Idem περὶ
Στεφ. ἐπεὶ διὰ γε ὑμᾶς αὐτοὺς πάσαι ὡν
ἀπολώλατε. Nam quantum in vobis fait,
jamdiu periissetis &c. Ex edit. HERVAG.

Ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω] Sit enim sane per
me. Particolæ ἕνεκα usum hunc, Latinis
ferme ignotum, plane Germani imitamur.
F. A. WOLF.

Τὸ ἦθος] Solus Ven. Codex, βελτίων
ἐστὶ τοῦ τῆς πόλεως ἔθους. Cave sollicites.

Receptam lectionem tuetur T. Magister:
ἦθος οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ πόλεως. ὡς Δημοσθένης, τὸ τῆς πόλεως
ἦθος, ἦγουν τὴν κατάστασιν, καὶ τὴν γεναιότη-
τα. lege γεναιότητα. Noster in superiore
pagina, v. 4. τὸ τῆς πόλεως ἦθος' —
ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. et §. ié. τοῦ τῆς πόλε-
ως ἦθους μνημεῖον ᾧσι. Et ita scribit
Plutarchus in Phocione, statim ab initio:
πολλὰ δὲ γράφειν καὶ λέγειν ἀναγκαζόμενος
παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ἦθος.
Vindob. deest ἦθος. TAYLOR.

Βελτίων ἐστὶ τῆς πόλεως τὸ ἦθος] Sermo
patrius noster futurum præferret ἔσται,
ex usu Græcorum recte habet illud. Τὸ
ἦθος absolute inteli. κατὰ τὸ ἦθος. Male
Ven. βελτίων ἐστὶ τοῦ τῆς πόλεως ἔθους.
Quod ut refellat, Taylorus citat Thomam
M. voc. ἦθος. Vulgata lectio vera est,
etiamsi forte Magister non huc respexe-
rit, sed ad §. ié. aliumve locum quemcum-
que. ἦθος de Civitate dici, non solum
de homine, tralaticium puto. F. A. WOLF.

ς'. Περὶ τοῦ παρόντος] Περὶ τοῦ νόμου
παρόντος Codd. Regg. ε. η. vel potius, ut
ego judico, τὸ νόμου erat in margine,
scholii gratia, quo pacto habetur in Aug.
TAYLOR. E scholio illud et quidem
malo. Est enim περὶ τοῦ παρόντος πρά-
γματος. F. A. WOLF.

Ὡ μόνῳ μείζους εἰσὶν —] Tollitur per
hanc legem id ipsum, quo uno dona, pro-
fecta a liberis Populis, præstant iis, quæ a
ceteris imperiis conferuntur. Honesta-
tem dicit et stabilitatem. Perperam
loco τῶν Δήμων hic et postea in Par.
5. 7. Aug. 1. est τοῦ Δήμου. Οἱ Δῆμοι
sunt αἱ πόλεις δημοκρατούμεναι. Unde
juncta sæpe Δῆμος, ὀλιγαρχία, τυραννίς.
Ἦμο καταλύειν τὸν Δῆμον (de qua formula
olim nimio ardore pugnarunt Salmas.
Misc. Def. c. 10. et Herald. Animadv. ad
I. A. et R. III. 16.) li. e. τὴν δημοκρατίαν,
τὴν πολιτείαν. Ipsum enim πολιτεία eo-

τῶν ἄλλων πολιτειῶν διδομένων, καὶ τοῦτο ἀναιρεῖται νῦν τῷ νόμῳ. Τῇ μὲν γὰρ χρεῖα τῇ τῶν εὐρισκομένων τὰς δωρεὰς οἱ τύραννοι, καὶ οἱ τὰς ὀλιγαρχίας ἔχοντες, μάλιστα δύνανται τιμᾶν· πλούσιον γὰρ, ὃν ἂν βούλωνται, παραχρῆμα ἐποίησαν· τῇ δὲ τιμῇ καὶ τῇ βεβαιότητι τὰς παρὰ τῶν Δήμων δωρεὰς εὐρήσετε οὔσας βελτίους. Τό τε γὰρ μὴ μετ' αἰσχύνης, ὡς κολακεύοντα, λαμβάνειν, ἀλλ' ἐν ἰσηγορίᾳ, δοκοῦντα ἄξιόν τινος εἶναι, τιμᾶσθαι τῶν καλῶν ἐστὶ· τό τε ὑπὸ τῶν ὁμοίων ἐκόντων θαυμάζεσθαι, τοῦ παρὰ τοῦ δεσπότη λαμβάνειν ὀτιοῦν, κρεῖττον εἶναι δοκεῖ. Παρὰ μὲν γὰρ ἐκείνοις μείζων ἐστὶν ὁ τοῦ μέλλοντος φόβος τῆς

dem eminentiore sensu usurpatur. Vide Harpocrat. h. v. Mox forsitan quis femininum διδομενῶν exarare malit, relatum ad δωρεῶν. Sed neutrum genus non abhorret ab usu, eandemque juncturam, quæ h. l. est, habemus plane de Cor. §. ις'. in fin. Ceterum nullam Oratores occasionem negligunt demonstrandi, quanto præstabilior democratia sua sit oligarchiis et monarchiis omnibus. Conf. v. c. de Rhod. libert. §. η. sqq. In Androt. p. 608. In Timocrat. p. 751. Æschin. in Ctesiph. et in Timarch. princo. F. A. WOLF.

Τῇ μὲν γὰρ χρεῖα τῇ τῶν εὐρισκομένων τὰς δωρεὰς] Εὐρισκομένους τὰς δωρεὰς vocat eos qui promerentur, et qui adipiscuntur et obtinent. Et paulo post, τὰς παρὰ τῶν δήμων δωρεὰς εὐρήσετε οὔσας βελτίους. εὐρήσετε invenietis et reperietis dixit. Etenim, inquit, si utilitatem eorum spectetis qui liberalitates impetrant, aut quoquo modo adipiscuntur, tyranni maximopere honestare munificentia possunt, ut qui confestim locupletare possint quem visum fuerit. Est autem εὐρέσθαι proprie λαβεῖν ἀνδ' ὃν τις ἔδωκεν ἢ εὐηργέτησε ἢ ἐπόνησε, i. mereri. semper autem hoc verbum passiva voce profertur, cum impetrare et mereri significat et adipisci. Ex edit. HERVAG.

Τῇ χρεῖα — δύνανται τιμᾶν] Τιμᾶν nihil est. Forte: τῇ μὲν γὰρ χρεῖα, τῇ τῶν — δωρεὰς, οἱ τύραννοι — δύνανται νικᾶν· utilitate — superiores esse possunt: cujus rei sequitur Ratio; et respondet in sequenti commate βελτίους εἶναι. Νικᾶν, superior esse, præstare, ut pag. 500. 9. ed. R. Sensum vidit Wolfius: sed Linguæ Græcæ ratio habenda fuit, quam vir ille doctissimus in versione sua sæpissime neglexit: unde (quod necesse erat) a mente Demosthenis sæpissime quoque aberravit. MARK-

LAND.

Τῇ μὲν γὰρ χρεῖα — δύνανται τιμᾶν] Postremam vocem nihili putans Markl. emendat νικᾶν, cui opinioni dicit favere verba, quæ sequuntur, τὰς παρὰ τῶν Δήμων δωρεὰς οὔσας βελτίους. Ibi οὔσας βελτίους nihil aliud sonare quam νικώσας. Attamen hæc non favent, quod et Reisk. vidit. Τιμᾶν τινὰ est aliquem donare, seu præmiis afficere qualibuscunque, unde pari vi τιμῇ et δωρεά. Conf. §. β'. γ'. ιθ'. κς'. Sic illa, οἱ τύραννοι μάλιστα δύνανται τιμᾶν τῇ χρεῖα τῶν εὐρισκομένων τὰς δωρεὰς, accipe: Tyranni suos afficere valent majoribus præmiis, quam liberi Populi; majoribus, si respexeris emolumentum eorum, qui donantur: τῇ χρεῖα h. e. ὠφελεία, λυσιτελεία, κέρδει. Alio modo eadem efferrī potuerant: αἱ παρὰ τῶν τυράνων τιμαὶ εἰσι μέγιστα τῇ χρεῖα etc. Nempe quod abundant opibus, et nutu suo omnia regunt, sibi addictis principes munera dare possunt lucrosiora, quam libera Civitas, cujus dona ad speciem quidem honoris splendida sunt, sed fere sine veritate emolumentorum. In animo hunc locum habuit Julian. Or. I. p. 81., ut docte ibi Petavius monuit. F. A. WOLF.

Ἐν ἰσηγορίᾳ] Notum est, ἰσηγορίαν esse liberorum Populorum, in quibus παντὸς πολιτοῦ ἐστὶ τὸ προσελθεῖν τῷ Δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν, ut scribit Demosth. de Cor. §. ς'. Ideo frequenter junguntur ἰσηγορία et ἐλευθερία. IDEM.

ὑπὸ τῶν ὁμοίων ἐκόντων θαυμάζεσθαι] At θαυμάζεσθαι qui aliter fiat, quam ὑφ' ἐκόντων? Scilicet verbo nunc inest notio τοῦ τιμᾶσθαι, quod in proclivi est videre. Ita §. κγ'. μήτε τιμᾶντες, μήτε θαυμάζοντες. IDEM.

Παρὰ μὲν γὰρ ἐκείνοις] H. e. τοῖς τυράννοις καὶ τοῖς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχουσι. Nempe donorum, uti collatio, sic ademptio facilior

παρούσης χάριτος· παρὰ δ' ὑμῖν ἀδεῶς, αἱ ἂν λάβῃ τις, ἔχειν ὑπῆρξε, τὸν γοῦν ἄλλον χρόνον. Ὁ τοίνυν τὴν πί- 462
στιν ἀφαιρῶν τῶν δωρεῶν, νόμος οὗτος, ᾧ μόνῳ κρείττους εἰ-
σὶν αἱ παρ' ὑμῶν δωρεαὶ, τοῦτο ἀφαιρεῖται. Καίτοι τῶν
ἀπασῶν ἡστινοσοῦν πολιτείας τὸ κομίζεσθαι τοὺς εὔνους
τοῖς καθεστῶσι χάριν ἂν ἀφέλης, οὐ μικρὰν φυλακὴν αὐτῶν
ταύτην ἀφηρηκῶς ἔση.

ζ'. Τάχα τοίνυν ἴσως ἐκεῖνο λέγειν ἂν ἐπιχειρήσειε Λε-
πτίνης, ἀπάγων ὑμᾶς ἀπὸ τούτων, ὡς αἱ λειτουργίαι νῦν
μὲν εἰς πένητας ἀνθρώπους ἔρχονται, ἐκ δὲ τοῦ νόμου τούτου
λειτουργήσουσιν οἱ πλουσιώτατοι. Ἔστι δὲ τοῦτο, οὕτως

est, ubi unus imperat aut pauci; diffi-
cior in Rebuspublicis, ubi res a multorum
suffragiis pendent. Deinde τὸν γοῦν ἄλλον
χρόνον h. e. τὸν παρελθόντα χρόνον, invidiose
adjectum. Ita semper, ut puto, ὁ ἄλλος
χρόνος de præterito, non de futuro tem-
pore, ubi est ὁ λοιπός. IDEM.

Καίτοι τῶν ἀπασῶν etc.] Cum in aliis
Demosthenis orationibus multæ sunt ver-
borum trajectiones a Latinitate nonnihil
abhorrentes, tum vero in hac: quas omnes
demonstrare si vellem, ne pueris solis
hæc scribere potius, quam studiosos ado-
lescentes admonere viderer, verendum
esset. Sed quasdam tamen notare quid
vetat? cum parum attentos, licet doctos,
interdum levicula quædam decipiant. Sic
igitur hæc ordina: καίτοι ἂν ἀφέλης πολι-
τείας ἡστινοσοῦν τῶν ἀπασῶν, τὸ κομίζεσθαι
χάριν etc. WOLF. Trajectio non ita magna
est; certe verba, τῶν ἀπασῶν, quippe in
quibus summa sententiæ sit ac vis oppo-
sitionis, vix longius ab initio removeri
poterant. Τὰ καθεστῶτα status est et con-
stitutio Reipublicæ, quæ obtinet. Et qui
h. l. sunt εὔνοι τοῖς καθεστῶσι, hos Isocrat.
Areop. p. 211. dicit τοὺς ἀγαπῶντας μά-
λιστα τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν. Jam ad
illud καθεστῶτων refer αὐτῶν. Vis prono-
minis ταύτην circumscribendo intelligen-
tur: αὕτη μεγίστη ἐστὶ τῶν καθεστῶτων
φυλακὴ, δηλονότι τὸ τοὺς εὔνους τοῖς καθε-
στῶσι κομίζεσθαι χάριν· ταύτην δὲ φυλα-
κὴν ἀφηρηκῶς ἔση. Quamquam e qualibet ci-
vitate, ne de solo populari statu dicam,
si illud institutum sustuleris, ut præmiis
ornentur, qui sint presentis status rerum
tuendi studiosiores, ipso facto illius firmissi-
mum presidium sustuleris. F. A. WOLF.

ζ'. Τάχα τοίνυν ἴσως] Ultima vox videri
posset esse ex margine. τάχα enim est
ἴσως, forte. Nihil tamen mutandum. Alibi
enim pariter scribitur, adv. Midiam, pag.

576. 15. ed. R. τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τὰ
τοιαῦτ' ἐρεῖ, ὡς etc. MARKLAND.

Τάχα ἴσως] Harum particularum idem
valentium junctura utique rarior est, at
obvia tamen, quod propter Markl. moneo.
Ut apud Nostrum de fals. leg. p. 382. ed.
R. Aristoph. Thesm. 718. Vesp. 280.
284. Platon. Amator. p. 135. E. De
Legg. IV. p. 704. A. Frequentior sane
hic pleonsamus in similibus particulis, ut
αὐθις αὐ, εὐθύς παραχρῆμα, μετὰ ταῦτα
ὑστερον, Lat. deinde postea, olim quondam
etc. etc. Conf. infra §. ιγ'. post med. F.
A. WOLF.

Ἀπάγων ὑμᾶς ἀπὸ τούτων] Vulgaris fal-
lacia rhetorum, τὸ ἀπάγειν ἀπὸ τῆς ὑποθέ-
σεως, Demosth. de fals. leg. p. 416. ed. R.
Paullo gravius pro consilio suo Æschin.
in Ctesiph. §. λδ'. post med. ἀπαγαγὼν ὑμᾶς
ἀπὸ τοῦ κλέμματος. Quæ verba,
nondum ex puto, cur sollicitarit vir sum-
mus, Valcken. ad Theocrit. Adon. p. 238.
Posthac in verbis, ἐκ τοῦ νόμου τούτου,
pronomen excidit apud Felic. et Man.
Hinc forsitan Wolf. maluit ἐκ δὲ τοῦ ἑαυτοῦ
νόμου. Quam recte, docebit §. κέ. et κς'.
ubi majori jure requiri poterat ἑαυτοῦ.
Quin ipsum τούτου auctor negligere po-
tuisset, qui utatur sæpissime simplici νό-
μος de lege Leptinis. Conf. ad §. α. et
alia loca. IDEM.

Ἐκ δὲ τοῦ νόμου τούτου] Ex Editt. Fe-
lician. et Manutiana, aberat τούτου. Unde
conjecit Wolfius ἐκ δὲ τοῦ ἑαυτοῦ νόμου.
Est tamen τούτου etiam in Vindob. TAYL.

Ἔστι δὲ τοῦτο οὕτως μὲν ἀκοῦσαι λόγον
τινὰ ἔχον] Ellipsis est in id genus locu-
tione, hoc est, κατὰ τὸ ἀκοῦσαι, vel ἐν τῷ.
cujusmodi multa collegit in Comment.
Bud. Ex edit. HERVAG.

Οὕτως μὲν ἀκοῦσαι] Nos vulgo: wenn
man es so hört, (when one so hears it, at
first sight,) ut οὕτως negligentius positum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

εἰς τούτου. Οὐκοῦν τούτων μὲν οὐδετέρων οὐδεὶς διὰ τὸν νόμον ἡμῖν προσέσται χορηγός. Ἄλλα, νῆ Δία, εἰς τὰς τῶν μετοίκων λειτουργίας εἰσποιεῖ πολλούς. Ἄλλ' εἰ δέξει¹ πέντε, ἐγὼ ληρεῖν ὁμολογῶ. Θήσω τοίνυν ἐγὼ μὴ² τοιοῦτον εἶναι τούτο, ἀλλὰ καὶ τῶν μετοίκων πλείονας ἢ τοσούτους, εἰ δὲ νόμος τεθῆ, τοὺς αἰεὶ λειτουργοῦντας ἔσεσθαι, καὶ τῶν πολιτῶν μηδένα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξειν ἀτελῆ. Σκεψώμεθα δὴ, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει, εἰ δὲ πάντες οὗτοι λειτουργῶσι. Φανήσεται γὰρ οὐδὲ, πολλοῦ δεῖ, τῆς γενησομένης ἄξιον αἰσχύνης. Ὁρᾶτε δὲ οὕτως. Εἰς τῶν ξένων ἀτελεῖς, δέκα θήσω — καὶ, μὰ τοὺς θεοὺς, ὅπερ εἶπον ἀρτίως, οὐκ³ οἶμαι πέντε εἶναι — καὶ μὴν τῶν γε

¹ πέντε μόνους, ἐγὼ R.

² ἢ *δὲ τοσούτους R.

³ οἶμαι R.

Οὐδεὶς — προσέσται χορηγός] *Ex neutro ordine ullus choragus proveniet. Nannius. Male hic Wolfius: neutri — vestras opes augebunt. Nam, ut Demosthenes mox ostensurus est, sc. ῥ. ἢ. οὐ κοινωνεῖται δημοσίαις προσόδοις καὶ περιουσίαις ταῦτα τὰναλάματα οὐδέν.* TAYLOR.

Ἐὰν δέξει πέντε]. Μόνους addit præter alios Ben., unde est in Lipsiensi, quæ editio non raro illius vitia repetit. A pluribus, scriptis et editis, melius abest id scholion, quod alibi quoque in scriptoribus vim sermonis fregit. Conf. ad ῥ. ιζ'. F. A. WOLF.

Θήσω τοίνυν —] *Sit sane ita, ut Leptines vult: sit, ut aliter res habeat ac modo dixi, (τούτο μὴ τοιοῦτον εἶναι,) et lege perlata adsint plures quam quinque. Hoc est πλείονας ἢ τοσούτους. Ad arbitrium suum, ut solet, Reisk. recepit ἢ δὲς τοσούτους, h. decem, plaudente Augerio, sed ne uno quidem codice addicente, nec sensu jubente, potius, si quid judico, adversante progressionem sententiarum, quæ solennis figura est Oratorum.* IDEM.

Τῶν μετοίκων] In plerisque Codd. [et in Editt. Ald. Herv. Ben. Wolf.] (deest autem in Felic. Manut. Lindenbr. Ital. et Reg. a.) τῶν μετοίκων εἶναι πλείονας ἢ τοσούτους — τοὺς αἰεὶ λειτουργοῦντας ἔσεσθαι. τῶν μετοίκων αὐτὸν εἶναι πλείονας, Ven. Ego profecto εἶναι veram lectionem esse arbitror, et retinendam loco τοῦ ἔσεσθαι, quod nonnulli allevere suis exemplaribus, propter ὑπάρξειν, quod sequitur. Vindob. deest εἶναι. TAYLOR. Falsam [lectionem] esse equidem contra jurarem, si juratis crederetur in re critica. F. A. WOLF.

Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] Has voces include

parenthesi, non sane, multum abest. AUGER.

Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] Vulgo editores connectant, ut aliis in locis multis, v. c. de Cherson. ῥ. ι. Philipp. III. ῥ. ε. IV. ῥ. ἢ. De fals. leg. ῥ. ια. In Aristog. p. 795. ed. R., ubi semper vertendo peccat Wolf. Nec melius Reisk. explicat ellipsi verborum ἀλλὰ τοῦ πάντος, non deest multum, sed totum. Falso. Intervallum pronuntiandi post οὐδὲ fieri oportere, docet alia formula negandi ubique obvia, οὐδὲ ὀλίγον δεῖ, nec minus dictio gravior, οὐκ ἔστι ταῦτα, πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. In quibus πόθεν est, quod dicimus, nihil minus. Vid. Demosth. de Cor. ῥ. ιε. ις'. μς'. et conf. Hemsterh. ad Lucian. Timon. p. 115. Neque abludit locutio οὐδ' ἐγγύς, de qua vid. in Plat. Sympos. XX. 4. Totam sententiam nostram vertes: *Patebit, id emolumentum (nam τί τοῦτ' ἔσται est pro τί τοῦτο πλέον ἔσται;) neutiquam tale tantumque esse, ut dedecus inde ad nos redundaturum æquo animo perferre possimus.* F. A. WOLF.

Εἰς τῶν ξένων] H. e. τῶν μετοίκων. Docent hoc verba ὅπερ εἶπον ἀρτίως. Conf. Prolegom. Καὶ — εἶναι interjectam enunciationem esse, voce signandum, uti fecimus scriptura. Et sic alibi quoque καὶ legitur ἐν παρενθέσει, pro καίτοι, at, quanquam. Qui καίτοι reposuit, Marklandus, debuit idem facere infra ῥ. κβ'. et de Cherson. ῥ. ἢ. et in Aristocrat. p. 635. ed. R. et multo sæpius. IDEM.

Καὶ, μὰ τοὺς θεοὺς] Legendum (καίτοι, μὰ τοὺς — πέντε εἶναι) per parenthesin. MARKLAND.

Τῶν γε πολιτῶν] Vocabulo civium

πολιτῶν οὐκ εἰσὶ πέντε ἢ ἕξ· οὐκοῦν ἀμφοτέρων ἑκκαίδεκα.
¹ Ποιήσωμεν αὐτοὺς εἴκοσιν· εἰ δὲ βούλεσθε, τριάκοντα.
 Πόσοι δὴ ποτ' εἰσὶν οἱ κατ' ἐνιαυτὸν τὰς ἐγκυκλίους λει-
 τουργίας λειτουργοῦντες ² ἡμῖν, χορηγοὶ καὶ γυμνασάρχου
 καὶ ἐστιάτορες; Ἐξήκοντα ἴσως, ἢ μικρῶ πλείους σύμπαν-
 τες οὗτοι. Ἴνα οὖν τριάκοντα ἄνθρωποι ³ ἢ πλείους παρὰ
 πάντα τὸν χρόνον λειτουργήσωσιν ἡμῖν, τοὺς ἅπαντας
⁴ ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθῶμεν; Ἄλλ' ἴσμεν ἐκεῖνο

¹ ποιήσομεν T.

² ἡμῖν R.

³ Deest ἢ. R.

⁴ ἀπίστους πρὸς ὑμᾶς T.

nunc non continentur ii, quos trierarchiæ
 functio solvebat ordinariis muneribus. Mi-
 hi certe id prope exploratum est, et Auge-
 rium, alia nos docentem, a vero aberrare
 puto. Quod deinde Marklando in suspi-
 cionem venerunt proxima, οὐκ εἰσὶ πέντε
 ἢ ἕξ, quum dubitaret, an Græce ita loqui
 liceret, forsitan ego non assequor Critici
 acumen; at illud vix dubitem, vel sine
 exemplis. Ergo opus non arbitror cor-
 rectione τάχ' εἰσὶ, fortasse sunt quinque
 vel sex. Tum huic conjecturæ, et alteri
 ejusdem, quam proxime laudavi, repu-
 gnat Aristides, vulgata citans in Arte p.
 465. F. A. WOLF.

Οὐκ εἰσὶ πέντε, ἢ ἕξ] Oportet, τάχ' εἰσὶ,
 forte sunt quinque, vel sex. quod aliter
 efferri potuit: non sunt plures, quam
 (vel, non sunt nisi) quinque, vel sex. Num
 vero aliquis ita loquitur: non sunt quin-
 que, vel sex? Non credam, sine exem-
 plis. MARKLAND.

Τὰς ἐγκυκλίους] Ἐγκύκλιοι λειτουργίαι
 sunt statæ et certæ: εἰσφορὰ καὶ τριηρα-
 χίαι non item. χορηγοὶ sunt Ædiles, qui sal-
 tatoribus et cantoribus sumtam: γυμνα-
 σίαι, qui oleum palæstræ: ἐστιάτορες,
 qui epulam tribui præbent. Aphthonii
 Enarrator ait: Χορηγία, ἢ ἐκ προαιρέσεως,
 καὶ ἐν ἐρεταῖς. Εἰσφορὰ, ἢ ἐξ ἐπιταγῆς
 ἑτέρου, καὶ ἐν πολέμοις. WOLF. Male
 Enarrator iste, χορηγία ἐκ προαιρέσεως,
 uti confestim deprehendebat Wolfius.
 Nam, ut ait, ni esset ἐξ ἐπιταγῆς, cur ejus
 data fuisset Immunitas? TAYLOR.

Λειτουργοῦντες ἡμῖν] Plerique omnes
 ἡμῖν, etiam editor novissimus. Sequenti-
 bus λειτουργήσωσιν ἡμῖν aptius est, quod
 dedi cum Wolf. et Tayl., etsi hi cum re-
 liquis paullo post quoque πρὸς ὑμᾶς αὐ-
 τοὺς inculcant. Conf. ad §. ζ'. - F. A.
 WOLF.

Ἴνα οὖν τριάκοντα ἄνθρωποι ἢ πλείους]
 Dicit ἢ πλείους, ut modo dixit ἢ μικρῶ
 πλείους. Id vero apertum est, nunc sub-
 audiri, præter eos, qui adhuc liturgias
 curaverunt; quibus tamen verbis ex-

pressis in hac quidem sententia opus non
 erat. Pari modo §. ἢ. ad fin. est ἕνα χο-
 ρηγόν, ut interpreteris unum choragum uo-
 vum. Ratio sefellit Reiskium, quum ex
 Aug. 1. suo arriperet ἄνθρωποι πλείους,
 ejecto ἢ. Nec verior ejusdem conjectu-
 ra, λειτουργήσωσιν ἢ νῦν, pro λειτουργήσωσιν
 ἡμῖν. IDEM.

Παρὰ πάντα τὸν χρόνον] Hæc, fuit, quum
 de luxatura viderentur mihi suspecta et
 ordinanda tali modo: Ἴνα οὖν τριάκοντα
 ἄνθρωποι ἢ πλείους λειτουργήσωσιν ἡμῖν, (n.
 in singulos annos,) τοὺς ἅπαντας παρὰ
 πάντα τὸν χρόνον (in omne tempus) ἀπίστως
 πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθῶμεν; Quod erat
 sententiam pervertere. Auctor hoc dicit:
 Qui nobis catalogo τῶν λειτουργούντων
 novi addi possunt lege Leptinis, ii primum
 tantum triginta admodum sunt; tum ne
 hos quidem triginta in singulos lucratur
 annos, sed universe in omne tempus. Tan-
 tulum est lucrum! Atque id ut faciamus,
 fidem nostram apud omnes gentes periclita-
 bimur? Igitur voce sunt acuenda παρὰ
 πάντα τὸν χρόνον, et oppositio quærenda in
 τριάκοντα ἄνθρωποι et in τοὺς ἅπαντας.
 Sic lector sibi facile cavebit ab errore
 meo. IDEM.

Ἀπίστους] F. ἀπίστως, sicut ὑπόπτως
 ἔχει πρὸς τινα. et sic Obsop. WOLF.
 Ita etiam Ven. Ital. et Reg. ζ. item Vin-
 dob. Rectius quoque ἡμᾶς αὐτοὺς, ut
 Manut. Bodl. Reg. a. Vind. Cant. et
 versio Italica. TAYLOR.

Ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθῶμεν]
 Vulgo ἀπίστους πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς male
 propagarunt usque ad Reisk., et ἀπίστους
 in Apsine quoque est p. 698. Verissi-
 mam mutationem præstant plures MSS.
 Nec isto sensu aliter ponitur διατιθέναι,
 quam adverbio junctum, ut construi et-
 iam solent διατίθεσθαι, διακεῖσθαι, et ἔχειν.
 Adjectivo si uti voluisset Demosthenes,
 scripsisse debuit ἀπίστους καταστῶμεν.
 Non adversantur his ea, quæ docet
 Hemsterh. ad Lucian. Nigrin. p. 80.
 F. A. WOLF.

δήπου, ὅτι λειτουργήσουσι μὲν, ἄνθρωποι ἢ πόλις ἢ, πολλοὶ, καὶ οὐκ ἐπιλείψουσιν· εὖ δὲ ποιεῖν ἡμᾶς οὐδεὶς ἐθελήσει, τοὺς πρότερον ποιήσαντας εἰάν ἡδίκημένους ἴδῃ. Εἶεν! Εἰ δὲ δὴ τὰ μάλιστα ἐπέλιπον οἱ χορηγεῖν οἰοί τε, πρὸς Διὸς, πότερον κρεῖττον ἦν εἰς συντέλειαν ἀγαγεῖν τὰς χορηγίας, ὡςπερ τὰς τριηραρχίας, ἢ τοὺς εὐεργέτας ἀφελῆσθαι τὰ δοθέντα; ἐγὼ μὲν ἐκεῖνο ¹ οἶμαι. Νῦν μὲν γε, τὸν χρόνον ὃν ἂν τούτων ἕκαστος λειτουργῇ, δίδωσι τὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς μόνον, μετὰ ταῦτα δὲ οὐδὲν ἔλαττον ἕκαστος αὐτῶν ἀναλώσει· τότε δ' ἂν, μικρὰς συντελείας ἀπὸ τῶν ὑπαρχόν- 464

¹ οἶμαι R.

Οἰοί τε] F. A. ὄντες. WOLF.

Εἰς συντέλειαν] Nannius: *ad contributionem scenicae impensae consociari multos. Ergo etiam χορηγία fuit ἐξ ἐπιταγῆς. Quid ni esset, cur ejus data fuisset immunitas? IDEM.*

Εἰς συντέλειαν ἀγαγεῖν τὰς χορηγίας] Quid hoc rei sit, intelligetur ex iis, quæ de trierarchia prædiximus in Prolegomenis. F. A. WOLF.

Αὐτοῖς μόνον] Sine sensu αὐτοῖς. Lego: τὴν ἀνάπαυσιν ἔτους μόνον, *vacationem solummodo annuum*: nam supra dixerat §. δ'. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ, *singuli altero quoque anno hæc munera obeunt. Est vero Antiptosis, τὸν χρόνον ὃν, pro ὃ χρόνος ὃν, et Constructio est: ὁ χρόνος, ὃν τὸν χρόνον ἕκαστος τούτων λειτουργῇ ἂν, δίδωσι τὴν ἀνάπαυσιν ἔτους μόνον. Exemplum par habes 1 Cor. x. 16. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν· et plura vide apud Cl. Taylorum in Indic. Attic. ad Lysiam, v. Antiptosis. Nannius videtur legisse ἄλλοις pro αὐτοῖς, sed et sic vox ἔτους vel ἐνιαυτοῦ adhuc deerit: τούτων ἕκαστος δίδωσι τὴν ἀνάπαυσιν ἄλλοις ἔτους μόνον. Cæterum τούτων est τῶν λειτουργούντων, idem quod τῶν χορηγῶν. Intellige νῦν μὲν γε, ut nunc se res habet: et τότε δὲ, in altero vero casu, id est, si per Collationem res gereretur. MARKLAND. Aliis vacationem præbet. NANNIUS. Τούτων refertur ad eos qui nunc immunitate gaudent, et tunc non gauderent per legem Leptinis. — αὐτοῖς et αὐτῶν refertur ad eos qui immunitatibus non donati sunt. — δίδωσι, nempe, Leptinea lex. AUGER.*

Νῦν μὲν γε — κερκτημένος ἦν] Impeditior periodos culpa auctoris ipsius, ni fallor. Respondent sibi primum νῦν μὲν, h. ex mente Leptinis, et τότε δὲ, si mea ratio placuerit, ut choragiæ fiant per collationem seu contributionem: tum rursus τὸν χρόνον ὃν ἂν, h.

τέως ἕως ἂν, *quamdiu, et μετὰ ταῦτα, h. peracta functione. Sic non cogimur cum Markl. accipere τὸν χρόνον ὃν ἂν — δίδωσι, quasi dictum ὁ χρόνος, ὃν ἂν —, δίδωσι, ac verbo δίδωσι multo aptius subjectum ἀπὸ τοῦ κοινοῦ quærendum est, lex Leptinis. Neque temere omnino ad istam figuram. antiptoseos confugiendum est, licet non infrequentem in optimis auctoribus. Vide VV. DD. laudatos a Dorvill. ad Charit. p. 593. Porro τούτων ἕκαστος, quisque eorum, quos, antea immunes, nunc lex ista cogit, ut muneribus fungantur, in posterum. Hactenus satis clarum est τούτων, quippe quod redeat ad proximum εὐεργέτας. At αὐτοῖς et αὐτῶν sane obscurius posita sunt de his, quos quum semper adhuc functio munerum onerasset, eo onere nunc levatos vult Leptines. Conf. §. ζ'. et ἡ. Itaque loci sententia hæc existit: Si vere deficient cives obeundis muneribus publicis pares, præstare equidem crediderim, rem per contributionem fieri. Hoc modo parva impensa ad unumquemque perveniet, nec se quisquam nimis oneratum queri poterit; contra e Leptinis lege et ratione, quantumvis ea omnibus oneris levamentum promittat, ii tamen, quos vult levatos, non nisi tamdiu vacatione fruuntur, quamdiu hi, quos novos nunc addemus, in functione erunt, post id tempus ipsi sumtum facturi nihilo minorem quam antea. Sic videor verum sensum loci constituisse, ex parte adjunctus a Reiskio. Oratorem autem veritate hic niti, non nihil dubitem. Multum interest, in annos singulos, an tertio quintove quoque anno sumtus erogare cogamur. Verum id video, sententiam prorsus perimi et a Marklando, qui αὐτοῖς mutabat in ἔτους, ad hoc confirmandum abusus §. δ., et multo magis lectione seu conjectura Marg. Ben. ἕκαστος οὐ λειτουργῇ. IDEM.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τας πιστεύεσθαι, μείζον ἔστι τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον ἡμῖν. Εἰ δέ τις οἶεται δεῖν, ὅτι χρήματα οὐκ ἔχομεν, μηδὲ δόξαν ἔχειν ἡμᾶς χρηστήν, οὐ καλῶς φρονεῖ. Ἐγὼ μὲν γὰρ εὐχομαι τοῖς θεοῖς, μάλιστα μὲν ἡμῖν καὶ χρήματα πολλὰ γενέσθαι· εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς εἶναι καὶ βεβαίοις δοκεῖν διαμένειν. Φέρε δὴ, καὶ τὰς εὐπορίας, ἃς ἀναπανομένους τινὰς εὐπορήσειν οὗτοι φήσουσιν, εἰς μέσον ὑμῖν ¹ γιγνομένας δείξω. Ἴστε γὰρ δήπου ² τοῦθ', ὅτι τῶν τριηραρχιῶν οὐδεὶς ἔστ' ἀτελής, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. Οὐκοῦν ὁ πολλὰ κεκτημένος οὗτος, ὅστις ἂν ᾖ,

¹ γιγνομένας T. R.

² Deest τοῦθ'. T.

tat Atticus, qui nun̄ in uno praesente tempore ponit, quum nun̄ trium sit temporum. Vere hoc ex Heraclide docuerunt Etymol. M. p. 608. et Eustath. ad Odys. Σ. p. 1840. Scribemusne igitur, particula expuncta, τουτωῦ τῆ πόλει? an in ea latet ἡμῖν, ut saepe conjungitur ἡ πόλις ἡμῖν pro ἡ πόλις ἡμῶν, dativo genitivi locum tenente? Quidquid erit, videtur textus vitium traxisse, et id quidem antiquum. Ceterum ad rem addi hic poterat: Χρήματα μὲν γὰρ ἔστι κτήσασθαι· δόξαν δὲ χρημάτων οὐ ῥάδιον κτήσασθαι. Assignatur haec sententia Demostheni in Stobæi Serm. IX. p. 104., sed nusquam ita in nostris Orationibus lecta. F. A. WOLF.

Τὸ γε πιστοῖς εἶναι καὶ βεβαίοις δοκεῖν διαμένειν] Ut dativorum causa appareat, jungenda haec sunt cum verbis γενέσθαι ἡμῖν, tacite repetitis, non cum εὐχομαι τοῖς θεοῖς. Numeri causa εἶναι superadditum videtur. Quod in Pan. pro δοκεῖν διαμένειν Obsop. notat legi διαμεῖναι, posterius hoc habent etiam Par. 1. Aug. 1. Verum male ommitteretur δοκεῖν, quod primarium est ad sententiam. IDEM.

Τὰς εὐπορίας κ. τ. λ.] Nannius vertit: opulentias, quas exonerati aliorum successionibus paraturi sunt. Male, ut videtur. TAYLOR.

Εἰς μέσον ὑμῖν γιγνομένας] Ὑμᾶς ὠφελεῖν κοινῇ. Obsopæus εἰς δέον ὑμῖν, nobis opportunum et commodum id esse. WOLF. Has ipsas demonstramus in commodum cedere reip. Wolfius MSS. lectionem sequitur, εἰς δέον ὑμῖν γιγνομένας δείξω. Nam ita scribitur in Lindenbr. Obsop. Ven. Bodi. Vindob. Paris. a. η. Ital. et MSS. Felician. Et recte. Ita Versio Italica: *Ma io intendo oltre a cio di volerli mostrare, che ancor le ricchezze, le quali costor dicono che havranno alcuni che saranno esenti, sono in vostro servizio.* Nam statim sequitur, salutem Reip. poni maximam in Triribus

et apparatu bellico, non in spectaculis, oculorumque delectamentis. Qui autem plura in istum usum conferat, necesse est, eum Reip. plurimum prodesse. Res ipsa loquitur. In medium prolata: Nannius. TAYLOR.

Φέρε δὴ, καὶ τὰς εὐπορίας —] Age vero, quæ privatae opes illorum, immunitate partæ, adversariis nostris tam molestæ sunt, eas in commodum Reipublicæ cedere demonstrabo. Oritur inde, inquit, utilitas, collata in medium, (εἰς μέσον,) ut et Latinus sermo imitatur. MSS. magno numero εἰς δέον, quod affinis est potestatis, at minime ejus, quæ h. l. postulatur. Discas id ex §. iá. Igitur ut ferri fortasse ea lectio possit, non ita rem ipsam audio pro ea loquentem, ut Taylorus; malique surdaster videri, quam bonam omnium editorum lectionem dicerete. At εὐπορήσειν, mirabar interdum, a nomine adhuc mutatum esse in εὐπορήσαι. Nunc et hoc video bene habere, et futuro Oratorem callide usum, quasi metus ille adversariorum in praesens quidem vanus esset. Similiter leni verbo, ἀναπανομένους, reddit id, quod prius ex aliena persona gravius dixerat, ἀτελείας ἐπειλημμένοι. F. A. WOLF.

Ἴστε γὰρ δήπου] Sine τοῦτο, dant plerique cōnes. Ex Par. 1. 5. 7. Aug. 1. et Bav. illud Reiskius injecit. Non male; quod facile absorberi potuit a voce praecedente, et abunde adest exemplorum pronominis hujus sic adjecti. IDEM.

Ἵστε τῶν τριηραρχιῶν οὐδεὶς ἔστ' ἀτελής] Intellige οὐδεὶς τῶν τοῦ τριηραρχεῖν ἀξία κεκτημένων, nemo ex ditioribus. Hoc vero, nemini immunitatem a trierarchia concedi, tam saepe videtur inculcatum, ut pateret, quamvis multi divites liberati a reliquis oneribus essent Populi beneficio, eos satis superque premi sumtibus in bellum faciendis. IDEM.

πολλὰ εἰς ταῦτα συντελεῖ, πᾶσα ἀνάγκη. Καὶ μὴν ὅτι δεῖ τὴν εὐπορίαν εἰς ταῦτα ὑπάρχειν πλείστην τῇ πόλει, πάντες ἂν ὁμολογήσειαν. Παρὰ μὲν γὰρ τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας μικρὸν ἡμέρας μέρος ἢ χάρις τοῖς θεωμένοις ἡμῶν ἐστὶ· παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας πάντα τὸν χρόνον ἢ σωτηρία πάσῃ τῇ πόλει. Ὡςθ', ὅσον ἐνθάδε ἀφίετε, ἐκεῖ κομίζεσθε· καὶ δίδοτε ἐν τιμῆς μέρει ταῦτα, ἃ καὶ μὴ λαβοῦσίν ἐστιν ἔχειν τοῖς τοῦ τριηραρχεῖν ἄξια κεκτημένοις. Ἀλλὰ μὴν, ὅτι τῶν τριηραρχιῶν οὐδεὶς ἐστ' ἀτελής, ¹ οἶμαι μὲν ὑμᾶς εἰδέναί πάντας· ὅμως δὲ καὶ τὸν νόμον ὑμῶν αὐτὸν ἀναγνώσεται. Λάβε τὸν περὶ τῶν τριηραρχιῶν νόμον, καὶ λέγε ² τοῦτο αὐτοῖς. Λέγε!

ΝΟΜΟΣ.

¹ Ατελῆ δὲ μηδένα εἶναι τριηραρχίας, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων.

Ὅρατε, ὡς σαφῶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! μηδένα εἶναι

¹ οἶμαι R.

² τοῦτον T.

Πολλὰ εἰς ταῦτα] H. e. in ea omnia, quorum usus et necessitas est in bello. Πᾶσα ἀνάγκη hic adverbialiter positum est, διαβεβαιωτικῶς. IDEM.

Πᾶσα ἀνάγκη] Οὐχ οἷόν τ' ἄλλως γενέσθαι. τὸ πᾶσα ἀνάγκη absolute καὶ διαβεβαιωτικῶς subjicitur. Alias dicendum fuisset: τὸν πολλὰ κεκτημένον πολλὰ συντελεῖν πᾶσα ἀνάγκη. WOLF.

Παρὰ μὲν γὰρ τὰς ἐπὶ τῶν —] En iterum exemplum antitheti seu contrapositi, qua figura Noster uti scit tam efficaciter. In τοῖς θεωμένοις ἡμῶν cogitabis, non omnes Athenis ivisse spectatum ludos scenicos et gymnicos. Ad sententiam autem compares Lycurg. in Leocrat. p. 233. F. A. WOLF.

Ὅσον ἐνθάδε ἀφίετε, ἐκεῖ κομίζεσθε] Nimirum ἐνθάδε, ἐν ταῖς χορηγίαις. Ἐκεῖ, ἐν ταῖς τριηραρχίαις καὶ ταῖς εἰσφοραῖς. Quidquid pecuniæ divites necesse non habent choris impendere, id ad Remp. conferre poterunt in obeundis muneribus bellicis. IDEM.

Ἀναγνώσεται —] Int. ὁ γραμματεὺς, qui Oratoribus semper præsto erat in foro judiciisque, ut illorum jussu publicas tabulas et instrumenta caesarum quævis recitaret. Inde perpetua hæc ellipsis. IDEM.

Λέγε τοῦτο αὐτοῖς] Vulgant ubique τοῦτον αὐτοῖς, quod meritissimo Reiskium offendit, quem in refingendo hic secutus sum. Jam τοῦτο est pars legis ea, cujus usus nunc quam maxime esse debuit, quam partem cogitari licet scribæ ab Oratore digito indicatam. Certe nihil necesse erat recitari totam legem de trierarchiis, præsertim si longior esset et multorum capitum, ut pæne suspicor. Correctionem firmat Aug. 1., cujus lectio nescio an tota præferri debuerit: Λέγε τοῦτο αὐτό. Νόμος. Ἀτελῆ μηδένα εἶναι κ. τ. λ. Omnino conf. Or. Nostri de fals. leg. §. ιδ'. ibique Tayl. et in Aristocr. p. 650. ed. R. Id tamen dubitari potest, an legis verba ita sint ab ipso auctore adscripta. Abruptiora ea sunt, et plane tali specie, quam annotata lectorum habere solent; et quod δὲ omittitur in Aug. 1., id a correctore esse dixeris, sicut alia sunt ejusdem codicis. Omnino factum videtur mihi sæpius, ut in locis, ubi deessent scita, leges, aliæve literæ publicæ, sicunde nota essent, aut ex ipsa Oratione suppleri possent, a doctis lectoribus insererentur. Pro tali habuerim etiam fragmentum oraculi ap. Æschinem in Ctesiph. §. λς'. fin. Quo in loco, [§. λή.] ut hoc addam, gravius adhuc mendum hæret in verbis: ἐπὶ Θεοφράστου

τριηραρχίας ἀτελῆ, διείρηκεν ὁ νόμος, πλὴν τῶν ἐννέα
 ἁρχόντων. Οὐκοῦν οἱ μὲν ἐλάττω κεκτημένοι τοῦ τρι-
 ηραρχίας ἄξια ἔχειν, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν
 πόλεμον· οἱ δ' ἐφικνούμενοι τοῦ τριηραρχεῖν, εἰς ἀμφοτέρω
 ὑμῖν ὑπάρξουσιν χρήσιμοι, καὶ τριηραρχεῖν καὶ εἰσφέρειν.
 Τίνα οὖν ῥαστώνην τοῖς πολλοῖς ὁ σὸς, ὦ Λεπτίνη, ποιήσει

ἁρχόντων; Γ.

ἄρχοντας, Πυλαγόρας ὑμεῖς εἴλεσθε Μειδίαν
 τε ἐκεῖνον, τὸν Ἀναγυρῶσιον — καὶ Θρασυ-
 κλέα, τὸν Λέσβιον. Postremum nomen pro
 gentili esse, vix bene probetur ne ex iis
 quidem, quæ a Platone Ion. extr., Demo-
 sthene Philipp. I. §. i. seq. et aliis narra-
 tur. Nec magis placet emendatio Reiskii,
 τὸν Λέσβιον. Expectatur non patris no-
 men, sed demi, iudice etiam Marklando.
 Scribendum igitur, τὸν Λέκκιον. Hesychi-
 us: Λέκκιον, δῆμος Ἀντιοχίδος φυλῆς. Conf.
 Sponii Indicem demorum p. 432. Con-
 jectura est ex eodem genere, unde illa est
 Valesii et Corsini in Or. de Cor. §. κγ'. in
 posterum recipienda, Εὐβουλος, Μήσιθεός,
 Κυθήριος, pro Κύπριος. IDEM.

Διείρηκεν ὁ νόμος] Lex diserte, clare dicit,
 λέγει διαρρήδην. Particula hæc quum usi-
 tatissima sit, verbum ejusdem familiæ,
 διείρηκα, rarius occurrit, vulgo ne in Lexi-
 ca quidem relatum. Præ ceteris delecta-
 tur eo Judæus Philo, ut de mund. opif.
 T. 1. p. 28. Quod det. pot. insid. p.
 194. et 201. De sept. et fest. dieb. T.
 2. p. 28. ed. Mang. et alibi. IDEM.

Τοῦ τριηραρχίας ἄξια ἔχειν] Addi vult
 Reisk. δοκεῖν. Quam ut censeantur pos-
 sidere tantum, ut trierarchiam gerere de-
 beant. Satis erit, talia lasciviæ criticæ
 exempla, quas iste emendationes vocat,
 simpliciter apponere, ne se forte ulla
 bona re a me frustratos doleant, qui prio-
 rum editorum opibus carent. Si quas
 autem conjecturas sic transmittam, eas
 tales esse deputo, quæ ne cujusquam
 postea animum tentent, plane nihil peri-
 culi esse videatur. IDEM.

Τίνα οὖν ῥαστώνην τοῖς πολλοῖς —] Lepti-
 nes rogationem suam apud Populum hac
 specie commendaverat, quod nimia ad-
 huc in concedenda immunitate facilitas
 damnum dedisset plurimis, ad liturgias
 curandas adactis vice immunium, et ple-
 rumque ditiorum; nec mirum est, si
 ostenderat, multum levamenti sua lege
 allatum iri τοῖς πολλοῖς, h. e. multitudini.
 Nam sic optimi auctores Latinitatis red-
 dunt τοὺς πολλοὺς, quibus vocibus Oratores
 populum designant sine ullo contemptu, ex-
 ceptis tamen civibus vel majoris in Civitate

auctoritatis, vel beaticibus. Non minor
 autem h. l. nos moratur difficultas, quam
 illa erat §. ζ'. in fin. in verbis, quorum sen-
 tentiam in re summā noster hic locus se-
 quitur. Omnino quidem id apertum est,
 hanc Demosthenis esse mentem: Tribu-
 bus singulis (decem tum Athenis crant)
 vel etiam binis tantummodo unus per
 legem Leptineam choragus accedere potest,
 isque unus adjectus rursus unum ex
 iis, qui liturgias adhuc obierunt, onere et
 impensis liberabit. Jam si Civitas haud
 amplius quinque, summum decem novos,
 choragos lucrabitur, quid, quæso, in ista
 lege, tantum levamenti paratum est uni-
 verso Populo? Hactenus quidem, in-
 quam, de sententia satis constat. Sed
 aliis rebus adhuc opus est ad sensum loci
 interiorem recludendum. Nam primum
 obscurius est, χορηγὸς nunc quoque lati-
 us sumatur, an augustius; tum nostro
 loco idem subsit calculus, qui erat §. ζ'.
 ad med. an alius novus: quin id ipsum
 ambigi potest, cives soli nunc intelligendi
 sint, an simul μετοίκοι. Ne multa; ex
 omnibus, quæ mihi locum sæpius pensi-
 tanti consentanea visa sunt, hæc arbitror
 tenenda esse, ut veri similia. Primum
 vix dubium est, Oratorem nunc de quin-
 que aut decem novis choragis dicentem
 in superiore calculo suo perstare. Nam
 quoniam illic de XVI. novis per Lepti-
 nem accessoris dixit, in his autem V. aut
 VI. cives numeravit; tum, quum XXX.
 ad summum concedit accedere posse, pro-
 portio suadet, ut cives fere X. et μετοί-
 κους XX. in illo numero haberi statuamus.
 Hanc autem rationem Orator quum modo
 ipse posuerit, eam et nunc sequi etiam de-
 buisse videri potest. Deinde ipsa men-
 tione tribuum probabile sit, hoc quoque
 loco de solis civibus sermonem esse.
 Quid enim tribus ad μετοίκους? Jam si-
 mul hinc per se consequitur, χορηγὸν de-
 nuo latiore sensu eodem, quo superius,
 accipi debere. Qui melius rem extri-
 care potuerit, eum equidem libenter au-
 diam. Nunc uni Augurio video partem
 difficultatis suboluisse, qui in animadver-
 sione annotat, ex Oratoris ratione supra

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τῶν, μήτε τῶν ἰσοτελῶν, μήτε τῶν ξένων εἶναι ἀτελῆ· μὴ ¹διηρῆσθαι δὲ, ὅτου ἀτελῆ, χορηγίας, ²ἢ τίνος ἄλλου τέλους, ἀλλ' ἀπλῶς ³ἀτελῆ μηδένα, πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος· ⁴καὶ ἐν μὲν τῷ μηδένα πάντας ⁵περιλαμβάνει τοὺς ἄλλους, ἐν δὲ τῷ τῶν ξένων μὴ ⁶διορίζει τῶν οἰκούντων Ἀθήνησιν ἀφαιρεῖται καὶ Λεύκωνα, τὸν ἄρχοντα Βοσπόρου, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, τὴν δωρεάν, ἣν ὑμεῖς ἔδοτε αὐτοῖς. Ἔστι γὰρ γένει μὲν δήπου ὁ Λεύκων ξένος, τῇ δὲ παρ' ὑμῶν ποιήσει πολίτης· κατ' οὐδέτερον δ' αὐτῷ τὴν ἀτέλειαν ἔστ' ἔχειν ἐκ τούτου τοῦ νόμου. Καίτοι τῶν μὲν ἄλλων εὐεργετῶν χρόνον τινὰ ἕκαστος ὑμῖν χρήσιμον ἑαυτὸν παρέσχεν· οὗτος δ', ἂν σκοπῆτε, φανήσεται συνεχῶς ἡμᾶς εὖ ποιῶν·

¹ διειρησθαι T.² ἦτινος T.³ Deest ἀτελῆ. T.⁴ Deest καί. R.⁵ περιλαμβάνει R.⁶ *διορίζων R.

vis primum orsa, mox ad activa delabitur, cujusmodi exempla ubivis quamlibet multa reperias. Lectio autem διηρῆσθαι pro vulgari διειρησθαι, cujus vis ante explicata nunc minus convenit, confirmatur ab Ulp. Ital. Bodl. Aug. 1. Marg. Ben. consensuque Dorvillii ad Chariton. p. 595. [L. VII. VI. 125. 19.] et Reiskii, qui recepit. Sed pessime idem in reliquis versatus, post Ἀριστογείτονος abjecit καί, ac statim περιλαμβάνει posuit et διορίζων. Postremum hoc de suo, reliqua ex Bodl. Adeo interdum mancipium putidi codicis est vir alias tam ingeniosus. F. A. WOLF.

Ἀπλῶς μηδένα] Plenius olim edebatur, et confirmant etiam Codd. ἀλλ' ἀπλῶς ἀτελῆ μηδένα. ἀλλ' ὡς ἀπλῶς ἀτελῆ μηδένα. Vindob. TAYLOR.

Καὶ ἐν μὲν τῷ etc.] Sequior est lectio Bodl. ἐν μὲν τῷ μηδένα, πάντας περιλαμβάνει τοὺς ἄλλους, sine καὶ in principio. Juxta quam lectionem videtur Wolfius interpretari. Tu vide structuram: διὰ τὸ γεγράφθαι ἐν τῷ νόμῳ — μὴ διειρησθαι δὲ — καὶ ἐν μὲν τῷ μηδένα, περιλαμβάνει — ἐν δὲ τῷ τῶν ξένων μὴ διορίζειν — ἀφαιρεῖται καὶ Λεύκωνα. Eousque hæret sententia, neque citius, ut volunt isti, inlectitur. IDEM.

Ἀφαιρεῖται καὶ Λεύκωνα, τὸν ἄρχοντα Βοσπόρου —] De improviso inducitur princeps, cujus injuria, quam lex Leptinis habet, gravissimum telum est, quo artificiose Noster in prima statim acie utitur. Leuco in ditione Bospori Cim-

merii patri Satyro successerat Olymp. 96, 4., regnavit autem usque ad Olymp. 106, 4., quo anno filius Spartacus imperium accepit. Leuconem hunc omnium tyrannorum Bosporanorum nobilissimum et felicitas sua et prudentia fecit, laudatusque etiam impense est a Chrysippo Stoico. Vide Diodorum XIV. 93. unde de ratione temporum constat, Strabonem VII. p. 461. et 478. Polyæn. VI. 9., aliosque, quorum loca conduxerunt Perizon. ad Ælian. V. H. VI. 13. et Wesseling. ad Diodori l. c. Duo addi merentur, unus Dionis Chrysost. Or. II. de Regno p. 101. ed. Reisk., alter Nonni seu Maximi in Comment. ad Gregor. Naz. Or. in Julian. princ., quem apponam. Εἰδέναι χρῆ, ὅτι πολλάκις καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι ἐν ταῖς στήλαις ἀνεγράφοντο, ὥσπερ ἡ τοῦ Λεύκωνος, τοῦ ἄρχοντος Βοσπόρου, ἀνεγράφη ἐν Ἀθήναις. F. A. WOLF.

Ἔστι γὰρ γένει μὲν δήπου ὁ Λεύκων ξένος] Alio ordine hæc exhibet Aug. 1. Ἔστι γὰρ γένει μὲν ὁ Λεύκων δήπου ξένος. Rem non monerem, nisi sæpe Lipsiensis editor in transponendis vocabulis hunc codicem secutus esset. Etenim mihi ex omnibus ejus generis exemplis aliisque minime dubium est, quin sæpius is codex scioli alicujus manum emendatricem senserit. Hoc loco vulgatum verborum ordinem tnetur Priscian. XVIII. p. 1169. Putsch. IDEM.

Τῇ παρ' ὑμῶν ποιήσει πολίτης] Ut Græci dicunt ποιεῖν πολίτην τινὰ, sic in eodem genere sunt ποίησις, ποιητὸς, δημοπούητος,

καὶ ταῦτα, ὧν μάλιστα ἡμῶν ἡ πόλις δεῖται. Ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι πλείστῳ τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτω σίτῳ χρώμεθα. Πρὸς τοίνυν ἀπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἰσπλέων ἐστίν. Εἰκότως οὐ γὰρ μόνον διὰ τὸ τὸν τόπον τοῦτον σῖτον ἔχειν πλεῖστον τοῦτο γίγνεται, ἀλλὰ καὶ

de peregrinis, qui adsoiscuntur in numerum civium. IDEM.

Καὶ ταῦτα, ὧν μάλιστα ἡμῶν ἡ πόλις δεῖται.] Bene Wolfius: *et ejus generis beneficia, quæ Reip. maxime sunt necessaria.* Καὶ h. l. est *et quidem*, ac ταῦτα pro κατὰ ταῦτα, itaque non, ut alias dicitur, καὶ ταῦτα, præsertim. Reisk. mavult καὶ ταῦτ', ἀφ' ὧν, quod ipse explicat ἀπὸ τούτων, ὧν. Vix alias intellexisset. IDEM.

Πρὸς τοίνυν ἀπαντα.] Ἔστι πρὸς ἀπαντα, ἀντὶ τοῦ συγκρίνεσθαι δύναται πρὸς ἀπαντα. Neque necesse est mutare in ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἷς, πλείων ἐστὶ πρὸς ἀπαντα, parum commoda constructione. WOLF. Pro εἰσπλέων Bodl. et Cant. εἷς πλέων. Lambinus legit εἷς πλείων. Recte Interpres Italianus: *E' l grano che vien de Ponto è quanto tutto quel che vien da gli altri mercati.* TAYLOR. Recte. εἰσπλεῖν dicuntur merces, quæ navibus importantur. Lysias Orat. in Diogit. vocat hoc φοιτᾶν, de frumento pariter; et ita Xenophon Hist. Græc. lib. 1. pag. 432. Non opus igitur lectione ista εἷς πλέων, neque Lambini εἷς πλείων. et dubito, an πλείων πρὸς ἀπαντα Græcum sit. Supra, §. h. fin. scribe τοῖςδε pro τοῖςδέ. MARKLAND.

Ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι —] Locus hic de re frumentaria Atheniensium classicus, ut quo graviolem omnino non habeamus, imprimis dignus est, qui deinceps accuratius illustretur. Jam Athenas, quamvis frugum inventione olim tam nobiles, satis constat, posteriore tempore florentis Reipublicæ nullo prope alio frumento usas esse, quam advectione; idque jam belli Persici temporibus factum ex Herodoto scimus. Deinde aucta frequentia incolarum, quum solum Atticæ, minus per se ferax, quippe λεπτόγειων et κριθοφόρον, tantæ multitudini alimentæ non sufficeret, illud longe etiam magis factum, scriptores nostro suppare, quos postea auctores dabo, docent. Petebatur autem frumentum maxime e Ponto, unde quotannis Athenas invecta ad 400,000 medimnūm ex h. l. discimus, tum ex aliis terris, imprimis Sicilia, Cypro, Eubœa, Ægypto, ea copia, ut haud majorem ad eodem usus, quibus frumentum veteribus inseruiit, hodie maximæ et celeberrimæ urbes

consumant. Summa enim efficitur fere 800,000 medimnūm, quum Orator dicat, frumenti ex reliquis locis omnibus convecti copiam eum ea, quam unus Pontus mitteret, æquiparabilem esse. Hoc est ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἰσπλέων ἐστὶ πρὸς ἀπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον. Particula πρὸς in his servit comparationi aut æquiparationi. Sic Demosth. de Class. §. h. Ἐν ταύτῃ τῇ πόλει χρήματα ἔνεστι πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας πόλεις. Verbum autem εἰσπλεῖν de mercibus, quæ navibus aliquo invehuntur, notum est, ut generale in eadem re, εἰσέρχεσθαι. Vix dignæ ergo relata erant scripturæ, εἷς πλείων et εἷς πλέων. Sed male etiam Wolfius, etsi veram lectionem in textu exhibens, vertit: *non tamen æquabit eas copias* etc. F. A. WOLF.

Εἰκότως οὐ γὰρ μόνον] Neque id mirum est: *nam non solum* etc. Eleganter ita Græci εἰκότως, illatis γὰρ, καὶ γὰρ, ἐπεὶ, aliisve particulis. Exempla præter alios multos dabit Demosth. de Cor. §. h. i. e. quibus in locis ante οὔτε γὰρ, et ἀκούουσι, perperam diu εἰκότως exsulavit, et Aristoph. Avium 273. Eccles. 7. Lycurg. in Leocr. p. 199. Longin. c. 3. extr. At sunt quoque exempla vocis εἰκότως, in fine quidem membri positæ, sed cum verbo prægresso jungendæ. Ut Æschin. in Ctesiph. §. v. ubi deinceps cum Markl. scribendum erit, τοῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον παροξυνθέντος εἰκότως. F. A. WOLF.

Τὸν τόπον τοῦτον σῖτον ἔχειν πλεῖστον] Ex pluribus veterum apparet, maximum in ista regione jam tum frumenti provenitum fuisse. Nam ita hodieque reperimus. Vid. Peyssonelii Traité sur le commerce de la mer noire, librum etiam germanice versum. Omnino in historia mercaturæ antiquæ memorabilis est Pontus, h. e. tota ora maritima Ponti Euxini, maxime occasum versus Græcorum et Milesiorum coloniis frequentata, multisque emporiis celebris, imprimis Chersonesus, quæ vocabatur Taurica, [Angl. *The Crimea*]. Et ea loca præ ceteris frequentabant mercatores Athenienses, permulta inde exportantes, in his τάριχος, quod ipsum erat varii generis, tum ceras, mella, lanas, coria, pelles caprinas et alias, ligna navi-

διὰ τὸ κύριον ὄντα τὸν Λεύκωνα αὐτοῦ τοῖς ἄγουσι τὸν σῖτον Ἄθῆναζε ἀτέλειαν δεδωκέναι, καὶ κηρύττειν, πρῶτους γεμίξασθαι τοὺς ὡς ἡμᾶς πλέοντας. Ἐχων γὰρ ἐκεῖνος ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἀτέλειαν, ἅπασι δέδωκεν ὑμῖν. Τοῦτο δὲ ἡλικὸν ἐστὶ, θεωρήσατε. Ἐκεῖνος πράττεται 467 τοὺς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας τριακοστήν. Αἱ τοίνυν παρ' ἐκείνου δεῦρο ἀφικνούμεναι σίτου μυριάδες περὶ τεττάρακοντά εἰσι· καὶ τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν τις ἴδοι. Οὐκοῦν παρὰ μὲν τὰς τριάκοντα μυ-

bus fabricandis, mancipia etc., quas res permutabant illi vinis, in Co, Thaso, Mendæ et alibi coemtis, aut rebus et utensilibus ex fabricis et officinis Athenarum. Hujus enim urbis merces, utpote præcipua elegantia conspicuæ, non minus olim in deliciis erant, quam hodie Parisienses aut Londinenses. Atheniensibus quantum ea mercatura attulerit commodorum, facile intelligitur. Vel una frumentaria plurimis civibus debuit lucrosa esse, ut ex ea sola sibi victum et opes quærere potuerint. Jam universe vide Herodot. VII. 147. Lysiæ Or. XXXII. p. 902. Andocid. Or. II. p. 86. Xenoph. Hellen. V. 4. extr. Anab. VI. 4. VII. 5. Isocrat. Trapez. p. 529. seqq. Demosth. de Cor. §. κζ'. adv. Lacrit. p. 935. et 941. ed. R. adv. Phorm. p. 908. et 917. adv. Polycl. p. 1210. sq. Polyb. IV. 38. Strab. VII. p. 478., ubi et Leuconis mentio fit. Ad hæc conf. Guil. Clarkii Connexion of the Roman, Saxon and English coins p. 55. et Pauwii Recherches philosophiques sur les Grecs p. 331. seq. Ceterum notata non indignum puto, quod potiores res, quas Chersonesus hodie quoque vicinis præbet, maximam partem eadem sunt, quas olim nationes inde exportarunt. IDEM.

Ἄτέλειαν δεδωκέναι, καὶ κηρύττειν, πρῶτους γεμίξασθαι —] Hæc duo quam vim habere debuerint, docere nihil attinet. Sic nimirum frumentaria negotia illius regionis in manum solorum Atheniensium devenire necesse fuit. IDEM.

Ἐχων γὰρ ἐκεῖνος — ὑμῖν] Antitheton tribus verbis declarat, quam bene et quæstuose Resp. Atheniensium cum Leucone immunitatem permutaverit. Hinc unus rex cum filiis, illinc Athenienses universi. Verum fide rhetorica, ut solet, agere Demosthenes videtur. Certe minime vanum nomen fuisse immunitatem Leuconi donatam, observat S. Croix in libro de l'état et du sort des anciennes Colonies p. 101., comparatis Demosth. Or. hujus

§. ιδ'. et Xenoph. R. Athen. I. 17., quibus locis docemur, Reimp. Atheniensium a mercatoribus, qui Hellespontum intrarent, decimam, qui Piræeum, centesimam portorii nomine exegisse. Quid in nostris verbis desideret Reiskius, et quomodo ei Orator planius loqui debuisset videatur, operæ pretium non est referre. IDEM.

Καὶ τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν τις ἴδοι] Sitoræ apud Athenienses curatores erant coemendo frumento, condendoque præfecti, qui Latine frumentatores dicuntur, οἱ τὸν σῖτον ἀγοράζοντες καὶ ἀποτιθέμενοι. erant etiam qui σιτοφύλακες dicebantur, quasi frumenti asservandi curam gerentes, ut Demosthenes hoc loco, de Leucone rege Bosphori loquens: Ab eo, inquit, quotannis frumenti ad 1400. medimnùm, id quod ex tabulis et scriptura sitophylacum videre quivis potest, &c. Idem munus ab aliis σιτολογία dicitur, et curatores ipsi σιτολόγοι, Latine frumenti coactores. Dispensatores autem ipsi annonæ publicæ σιτομέτραι vocantur. Hæc munera instituta erant in iis civitatibus quæ frumento importato utebantur, ut Athenis, unde Demosthenes ibidem, πλείστῳ τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπείσασθαι σίτῳ χρῶμεθα. Ex edit. HERVAG.

Ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν τις ἴδοι] Unus hic, quod sciam, locus est in Oratoribus, ubi τοῖς σιτοφύλαξιν manus tribuitur, frumentum in portus Atticos invectum, ejusque modum consignandi. Ἀπογραφὴ capiendum de tali scriptura aut tabulis. Itaque jam tum in his rebus bonum ordinem videmus adhibitum. Σιτοφύλακας plures memorant, quos laudat Meurs. in Piræeo c. 5. Sed potior locus est in Lysiæ Or. XXII. p. 722. F. A. WOLF.

Οὐκοῦν παρὰ μὲν τὰς τριάκοντα μυριάδας — τριςχιλίους] Lenco quum tricesimam, quam ab aliis e Ponto frumentum exportantibus exigit, nobis data immunitate portorii remiserit, quotannis in 300 000

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Βοσπόρου οὐδοτιοῦν, κἀνταῦθα δέδωκε τὴν ἀτέλειαν ἡμῖν. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰ ἂν ἔχων εἰπεῖν, ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς ¹ οὗτος ἀνὴρ, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ πρόγονοι· ἀλλὰ προπέρυσι σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γενομένης, οὐ μόνον ὑμῖν ἱκανὸν σῖτον ἀπέστειλεν, ἀλλὰ τοσοῦτον, ὥστε πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ἀ Καλλισθένης διώ-

¹ οὗτος ὁ ἀνὴρ Τ:

nym. in ejusd. argum. Periplo p. 5. ed. Hudson. Stephan. Byz. v. Θεοδοσία, Plin. H. N. IV. 12. 26. Ammian. XXII. 8. Harpocrat. h. v. Iornand. Ref. Get. c. 5., ut alios mittam, quos Cellarius dedit Notit. Orb. antiq. T. I. p. 511. Theodosiæ huic in eodem tractu successisse Caffam, emporium hodieque celebre mercatura, maxime frumentaria, tralaticium est. Nam quod Vossius ad Anonym. I. c. obvertit, τὴν Καφᾶ et Θεοδοσίαν posteriore ævo inter se distingui, id mihi minus videtur exploratum esse. Sua autem ætate, Anonymus iste docet, urbem dialecto Barbarorum vocari Ardaudam, quod nomen ab ipso explicatur ἐπτάθεος. Jam ut longæ annotationis tædium exoutias, adi, quæso, laudatum librum Pauwii p. 334. F. A. WOLF.

Προπέρυσι σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γενομένης] Aliunde, quam ex hoc loco, rem non novimus. Erraret autem, ut puto, si quis gravem famem, communem multis terris, exsculperet e verbis παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Certe alibi tum his, tum simili voce, ἡ οἰκουμένη, superbi Athenienses utuntur ita, ut majus quiddam sonent verba, quam valeant. Res debet incidisse in Olymp. 105, 4. IDEM.

Ἄλλὰ τοσοῦτον ὥστε] Nannius: tantam copiam submisit, ut id ad XV. talenta exuberarit. Sed quid ratio pecuniæ ad frumenti numerum? Quid si ἀλλὰ τοσοῦτου, hoc est, οὕτως εὐωνον, ut significet duplex beneficium, et copiam frumenti, et vili pretio missam. Nam illud προσπεριγενέσθαι de pecunia reliqua, non de accepta ex venditione superflui frumenti, intelligendum, arguunt verba ἀ διώκησε Καλλισθένης, sc. ὁ σιτώνης, qui XV. talenta retulit, minoris emto frumento, quam putarant Athenienses. WOLF. Repone ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον etc. ut §. 8. ad fin. γ'. ις'. med. ιθ'. et ubique. MARKLAND.

Τοσοῦτον, — προσπεριγενέσθαι] Strabonis I. c. verba hæc, Λεύκωνά φασιν ἐκ τῆς Θεοδοσίας Ἀθηναίοις πέμψαι μυριάδας μεδίμων διακοσίας καὶ δέκα, hæc, inquam, nonne ad hoc ipsum tempus, quod Noster nunc tangit, spectare dicamus? Certe id veri sit simil-

limum, a Geographo in ista narratione certum quoddam tempus designari. Summa quidem medimnorum 2 100 000 enormis est, præsertim si quis uno anno putet missam, quod tamen non est necesse. At Demosthenis verba, quæ posui, vix satis clara hodie esse possunt, nusquam nobis edoctis, cui tandem pecuniæ præfectus Callisthenes fuerit; quem ipsum dicamus notum demagogum esse, an quem alium, incertum est. Vel sic tamen vocabulum τοσοῦτον accurate legentem suboffendat oportet. In quo mirificum est, Marklandum et Reiskium, quum corrigerent ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον, (nec id ipsum recte, nam vim orationis auget post οὐ μόνον omissum καὶ, ut Latine et vel etiam omitti solet post verba, non modo:) nihil aliud gravius in h. l. annotandum reperisse, perinde quasi neuter eorum unquam Wolfi notam vidisset, quæ tam lenem habet unius voeis correctionem, rei que congruam, quam nuperæ explanationi, an divinationi, nemo præferre dubitet. Sic enim ille: Quid, si legamus ἀλλὰ τοσοῦτου, h. e. οὕτως εὐωνον? Ut significetur duplex beneficium, et copia frumenti, et vili pretio missa. Nam illud προσπεριγενέσθαι de pecunia reliqua, non de accepta ex venditione superflui frumenti, intelligendum, arguunt verba, ἀ διώκησε Καλλισθένης scil, ὁ σιτώνης, qui XV. talenta retulit, minoris emto frumento, quam putarant Athenienses. In quibus dictis ultimum de Callisthene non satis mihi probabile est. Nec enim, si viro frumenti coemendi negotium datum esset, crediderim Oratorem potissimum talenta ista residua ut ejus curæ commissa memorare potuisse. Impensius contra prior conjectura placet, ut hæc sententia exsistat: Leuco frumentum misit nobis non modo sufficientem, sed tam modico pretio, ut ex summo, quam Resp. emendo frumento destinaret, etiam superfuissent XV. talenta, quæ servata ærario sunt. Ita servamus simul loquendi usum in verbo περιγίνεσθαι, quod dicitur de pecunia, quæ superest ita, ut lucrifiat. Denique nemo nisi puer dubitabit, ista

κησε, προςπεριγενέσθαι. Τί οὖν οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τοῦτον, τὸν τοιοῦτον περὶ ὑμᾶς γεγεννημένον, εἰάν ἀκούσῃ νόμῳ τὴν ἀτέλειαν ὑμᾶς ἀφηρημένους αὐτὸν, καὶ μηδ', ἂν μεταδόξῃ ποτὲ, ψηφισαμένους ἐξεῖναι δοῦναι; Ἄρ' ἀγνοεῖτε, ὅτι ὁ αὐτὸς νόμος οὗτος ἐκεῖνόν τε ἀφαιρήσεται τὴν ἀτέλειαν, κύριος ἂν γένηται, καὶ ὑμῶν τοὺς παρ' ἐκείνου σιτηγοῦντας; Οὐ γὰρ δήπου τοῦτό γε ὑπέιληφεν οὐδεὶς, ὡς ἐκεῖνος ὑπομενεῖ, ἑαυτῷ μὲν ἀκύρους εἶναι τὰς παρ' ὑμῶν δωρεάς, ὑμῖν δὲ μένειν τὰς παρ' ἑαυτοῦ. Οὐκοῦν πρὸς πολλοῖς, οἷς ἂν ὁ νόμος ¹ βλάψων ἡμᾶς φαίνεται, καὶ 468 προσαφαιρεῖταιί τι τῶν ὑπαρχόντων ἤδη. Εἴθ' ὑμεῖς ἔτι σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτον ἐξαλειψαι, καὶ οὐ πάσαι βεβούλευσθε; Ἀνάγνωθι λαβὼν αὐτοῖς τὰ ψηφίσματα αὐτὰ, τὰ περὶ τοῦ Λεύκωνος.

¹ βλάψειν T.

potestate dici vocem τοσοῦτος. Solennia sunt in utraque lingua, τοιοῦτος, τοσοῦτος, τηλικούτος, οὕτω, talis, tantus, de modo non tantum magno, sed et exiguo. F. A. WOLF.

Ἀργυρίου τάλαντα] Vid. D'Orville Charit. Aphrod. L. I. xiv. 20. 15.

Τί οὖν οἴεσθε τοῦτον —] Ellipsis, aut aposiopesis, gravitatis plena. Tacite ad τοῦτον supplendum. εἶναι, vel potius ποιῆσειν. Posterius hoc interpretes scutus est vertendo: Quid igitur creditus eum — facturum esse? F. A. WOLF.

Τοῦτον, τὸν τοιοῦτον etc.] Hora che pensate, che costui, suto cotale verso di voi, dira, quando intendera etc. TAYLOR.

Καὶ μηδ' ἂν μεταδόξῃ] Si pœnituerit capti consilii. est enim μεταδοκεῖν, cum mutatur consilium. Ex edit. HERVAG.

Ὁ αὐτὸς νόμος οὗτος ἐκεῖνόν τε — καὶ —] Istu lex, quæ si perlata fuerit, immunitatem regi eripiet, eadem Vestros quoque cives immunitate portorii privabit. Docet hæc interpretatio, quantum a vernaculo sermone nostro abeat Græcorum structura, quum dicunt ὁ αὐτὸς, junctis particulis τὲ et καί. Conf. ad §. λβ. ante med. F. A. WOLF.

βλάψειν ὑμᾶς φαίνεται] Forte βλάψων ὑμᾶς φανεῖται, ut non multo post, §. ι. αἷς ὁ μὲν Λεύκων ἐμμένων φανεῖται. WOLF. Vel ἂν βλάψαι, (ut semper scribit Demosthenes, saltem in hac Oratione) vel ἂν φαίνηται. Wolfius βλάψων φανεῖται. recte in priori voce: non itidem, opinor, in secunda. MARKLAND.

Οἷς ἂν ὁ νόμος βλάψων ὑμᾶς φαίνεται] Reiskio ne hic quidem morem gerere debam, conjecturam Wolfii, βλάψων, pro lectione omnium librorum, βλάψειν, exhibenti. Sed majorem etiam socium erroris habeo, Marklandum, qui dum illud βλάψων omnino non improbat, atque adeo vel βλάψαι ἡμᾶς φαίνεται, vel βλάψειν ἡμᾶς φαίνηται, scribendum conjicit, satis et ipse prodit, sibi in vulgata scriptura aliquid displicuisse. Eam vero nunc affirmo, et recte habere, et in ea convellenda frustra laboratum esse. Ne posteriorem conjecturam Angli arguam, quæ omnium minime placet, futuram infinitivi, τῷ ἂν ἀοριστολογικῷ junctum, profecto non ita rari exempli est, ut in aoristum mutare necesse fuerit. Participium autem, cum φαίνεσθαι constructum, ex solenni usu sermonis aliam habet potestatem, quam quæ huic loco congruit, in quo loco simplex notio verbi videri requiritur. Longe alia ratio est eorum verborum, unde Wolfius emendationi suæ colorem quærebat: αἷς ὁ μὲν Λεύκων ἐμμένων φανεῖται κ. τ. λ. §. ι. Nam φαίνεται ὁ νόμος ἡμᾶς βλάψειν est, lex videtur nobis nocitura esse: contra, φαίνεται ὁ νόμος ἡμᾶς βλάπτων, palam est et omnibus compertum, legem nocere nobis. Hoc discrimen si notetur, patebit simul, ne recte quidem dici φαίνεται ὁ νόμος βλάψων. Quidquid enim hujus rei futuro tempore continget, id in præsens quidem palam aut compertum esse non potest. IDEM.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ί. Ὡς μὲν εἰκότως καὶ δικαίως τετύχηκε τῆς παρ' ὑμῶν ἀτελείας ὁ Λεύκων, ἀκηκόατε ἐκ τῶν ψηφισμάτων, ὡς ἄνδρες δικασταί! Τούτων δ' ἀπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐστήσασθε ὑμεῖς τε καὶ κείνος· τὴν μὲν ἐν Βοσπόρῳ, τὴν δ' ἐν Πειραιεῖ, τὴν δ' ἐφ' Ἱερῶ. Σκοπεῖτε δὴ, πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὑμᾶς ὁ νόμος προάγει, ὅς ἀπιστότερον τὸν Δῆμον καθίστησιν ἐνὸς ἀνδρός! Μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν¹ ἄλλο τι τὰς στήλας ἐστάναι ταύτας, ἢ τούτων ἀπάντων, ὧν ἔχετε, ἢ δεδώκατε, συνθήκας· αἷς ὁ μὲν Λεύκων ἐμμένων φανεῖται, καὶ ποιεῖν αἰεὶ τι προθυμούμενος ὑμᾶς εὖ, ὑμεῖς δ' ἐστώσας ἀκύρους ἔσεσθε πεποιηκότες· ὁ πολὺ δεινότερον τοῦ καθελεῖν ἐστίν. Αὗται γὰρ οὕτως τοῖς βουλομένοις κατὰ τῆς πόλεως βλασφημεῖν τεκμήριον, ὡς ἀληθῆ λέγουσιν, ἐστήξουσιν. Φέρε, εἰ δὲ δὴ πέμψας ὡς² ὑμᾶς Λεύκων ἐρωτᾷ, τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μεμ-

¹ Desunt ἄλλο τι. T.² ἡμᾶς ὁ Λεύκων R.

ί. Ἐφ' Ἱερῶ] Nomine hoc dictus eximie locus, situs inter Bosporum Thracium et Trapezuntem, in Ponti ore et angustiis, ut ait Cicero Verrin. IV. 57. Fanum in loco erat cum statua Jovis, quem deum ibi Οὔριον vocabant, quod sacrum nonnulli ad Argonautarum tempora retulerunt. Sed vide Herodot. IV. 87. Polyb. IV. 39. Pompon. Melam I. 19. Arrian. Peripl. Pont. Eux. p. 12. et 25. Marcian. Heracl. p. 68. ed. Hudson. et Schol. Apollon. Rhod. ad II. 532. cum aliis, quorum locos suppeditant Valesius ad Harpocrat. p. 35. et Wesseling. ad S. Petiti LL. AA. p. 503. Statuæ Jovis in eo loco positæ habemus adhuc inscriptionem, detectam a Whelero et Sponio, imprimisque illustratam a Chishull. Antiqq. Asiat. p. 61. F. A. WOLF.

Πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὑμᾶς ὁ νόμος προάγει] In quam immensum dedecus lex ista Vos conjiciat, seu propellat. De verbo προάγειν vide Dorvill. ad Chariton. p. 313. et 494. IDEM.

Μὴ γὰρ οἴεσθε κ. τ. λ.] F. ὑμῖν ἄλλο τι τὰς στήλας ἐστάναι, h. e. ἄλλην ἔχειν δύναμιν ἢ συνθήκας. WOLF. Lege cum Lindenb. Obsop. Bodl. Cant. Ital. Codd. Paris. et Editt. Felician. et Manut. μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν ἄλλο τι τὰς στήλας ἐστάναι

ταύτας, ἢ κ. τ. λ. Atque ita Interpretes. TAYLOR.

Μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν ἄλλο τι τὰς στήλας ἐστάναι —] Revocavi cum Reiskio ἄλλο τι, quæ verba clapsa sunt ex Ald. Herv. Wolf. et Tayl. Αἷς refer, quod ipse ordo verborum cogit, ad συνθήκας, uti solenniter Græce dicitur ἐμμένειν σπονδαῖς, ὄρκῳ, εἰρήνῃ, ubi Latine manere in induciis, in pactione. Sed mox, constructione quodammodo mutata, in ἐστώσας ἀκύρους spectantur στήλαι, quibus συνθήκαι insculptæ erant. Deinde in Par. 1. et Aug. 1. ἔσεσθε ante πεποιηκότες deest, culpa, credo, correctoris, melius huc quoque φανῶνται trahi putantis. Nempe duo isti unius familie codices in tali genere correctionum sæpissime conspirant. Conf. quæ notavi ad §. θ'. F. A. WOLF.

Λέγουσιν] Sc. οἱ βλασφημοῦντες. WOLF.

Ἐὰν δὲ δὴ πέμψας ὡς ὑμᾶς Λεύκων ἐρωτᾷ] Scilicet ἄγγελον sive ἀγγέλους πέμψας, qua vi hoc unum πέμπειν poni, in vulgus hodie notum est. Nomini Λεύκων, articulum plurimæ editt. hic addunt, qui ab omnibus in eodem nomine abest §. ιά. Contra servavi vulgatum ὑμᾶς, quod Reisk. ex Ang. 1. in ἡμᾶς, mutans, una opera ἀφρημέδα corrigi malit propter sequens ἐροῦμεν. Potuisset suæ rationi pa-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ρειν. Χρήματα μὲν γάρ ἐστιν αἰεὶ παρ' ὑμῖν αὐτοῦ· κατὰ δὲ τὸν νόμον τοῦτον, εἴ τις ἐπ' αὐτὰ ἔλθῃ, ἢ στερήσεται τούτων, ἢ λειτουργεῖν ἀναγκασθήσεται. Ἔστι δ' οὐ τὸ τῆς δαπάνης μέγιστον ἐκείνω, ἀλλ' ὅτι τὴν δωρεάν αὐτὸν¹ ὑμᾶς ἀφῆρῆσθαι νομιεῖ.

ιά. Οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! μὴ Λεύκων ἀδικηθῆ, μόνον δεῖ σκοπεῖν, ὦ φιλοτιμίας ἕνεκα ἢ περὶ τῆς δωρεᾶς σπουδῆ γένοιτ' ἂν, οὐ χρείας· ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων, εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν αὐτῷ τὰ παρ' ὑμῶν λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν. Τίς οὖν οὗτός ἐστιν; Ἐπικέρδης ὁ² Κυρηνάϊος, ὃς, εἰπὲρ τις ἄλλος τῶν εἰληφότων, δικαίως ἠξιώθη ταύτης τῆς τιμῆς· οὐ τῷ μεγάλα ἢ θαυμάσια ἠλίκα δοῦναι, ἀλλὰ τῷ παρὰ τοιοῦτου καιροῦ, ἐν ᾧ καὶ τῶν εὖ πεπονθότων ἔργον ἦν εὐρεῖν

¹ ὑμᾶς αὐτὸν R.

² κερκυραῖος R.

ιά. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος —] Transitio ad novam partem Orationis facillima est: Jam porro Vobis etiam hoc videndum, ne injuria afficiatis quenquam alium, si quis in Vos beneficia contulit, quum meliore fortuna uteretur; sed cui nunc iniquis rebus conflictanti, ad victum necessaria facta immunitas opportune subvenit, quam ei priore tempore concessistis. His in verbis ut nūc valet κακῶς πράττοντι, sic τότε necessario ad prius tempus spectat, h. e. ad εὖ πράττων. Unde libet mirari, ubi mens fuerit critico Anglico, quum τότε vero loco suo motum, ante εὖ πράττων transponendum censeret. Quod sicut nemini præter auctorem suum placuerit: ita illud errandi causam habere potest, quod Epicerdes, de quo Orator dicere ingreditur, non secus ac superstes vivensque commemoratur. Etenim tempora si reputes ex iis rebus, quæ in seqq. narrantur, vix ac ne vix quidem credibile est, vitam hominis ad tempus hujus causæ nostræ produci potuisse. Jam vero quum occurrat paullo disertior locus §. β', ubi filiis illius, non ipsi, sublatae immunitates dicuntur damnum afferre, atque huc simul Ulpiani qualiscunque auctoritas accedat, haud dubium videri debet, quin Epicerdes prius diem obierit, quam hæc Oratio haberetur. At Demosthenes, velut de vivo loquens, h. l. dicit εἰς δέον νῦν γέγονεν αὐτῷ, et in reliquis quoque simili modo lectorem frustratur. Nempe in tota Oratione confandit ipsos, qui præmiis impertiti sunt, cum horum filiis et

posteris. Eam vero rationem sequi potuit non inepte, quod, qui meritorum suorum gratia carent, etiam post mortem injuriæ quodam genere affici videntur; sequi autem debuit, quum provideret, quanto ea ratio potentior ad auditorum animos commovendos futura esset. IDEM.

Λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν] Subabsurda videtur hæc positio vocis τότε. transponi debet in priorem partem sententiæ: τότε εὖ πράττων, εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν — λαβεῖν τὴν ἀτέλειαν. Confirmat Ulpianus: ὁ πάλαι εὐήμερῶν, οὗτος νῦν ἐπίκυρον τοῦ ζῆν ἔχει τὴν ἀτέλειαν. MARKLAND.

Κυρηνάϊος] Epicerdes iste videtur fuisse ex Cyrene. Κερκυραῖος habent Ald. Ven. et Edit. Morel. Κυρηνάϊος cum scholiaste defendunt Obsop. Bodl. Codd. Regg. a. ζ. Lindenb. et Edit. cæteræ. Epicerde Corfiotto Versio Italica cum Aldo. TAYLOR.

Ἐπικέρδης ὁ Κυρηνάϊος] Hominis nec Thucydides, nec alius ullus eorum, qui ista tempora scripserunt, mentionem habet. Itaque quæri potest, an melius scribatur ὁ Κερκυραῖος cum Ven. Ald. Herv. et Ben., ex qua retinuit Reisk. Quod factum ut probet, in Notis scribit, frequentiore usum Atheniensibus fuisse cum Corcyraeis, quam cum Cyrenæis, utpote qui Spartanæ fuissent originis. At tali ratione quis cautus et prudens moveatur in rebus factis? Vulgatum, a me resumptum, defendunt codd. optimi, et edit. pleræque cum Aristide Art. p. 452. et Scholiaste, cui hanc eam lectionem ob

ἔθελοντά τινα, ὧν εὐεργέτητο, μεμνήσθαι. Οὗτος γὰρ ἀνὴρ, ὡς τὸ ψήφισμα τοῦτο δηλοῖ τὸ τότε αὐτῷ γραφέν, τοῖς ἀλοῦσι τότε ἐν Σικελίᾳ τῶν πολιτῶν, ¹ ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καθεστηκόσιν ἔδωκε μνᾶς ἑκατόν· καὶ τοῦ μὴ τῷ λιμῷ πάντας αὐτούς ἀποθανεῖν αἰτιώτατος ἐγένετο. Καὶ μετὰ ταῦτα, δοθείσης ἀτελείας αὐτῷ διὰ ταῦτα παρ' ὑμῶν, ὄρων ἐν τῷ πολέμῳ, ² τῷ πρὸ τῶν Τριάκοντα μικρὸν, σπανίζοντα τὸν Δῆμον χρημάτων, τάλαντον ³ ἔδωκεν αὐτὸς
470 ἐπαγγειλάμενος. Σκέψασθε δὴ, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν,

¹ καὶ ἐν T.

² [τῷ] R.

³ ἐπέδωκεν R.

oculos fuisse apparet. F. A. WOLF.

Οὗτος γὰρ ἀνὴρ] Ante ἀνὴρ supra §. θ'. post med. Wolfius et Tayl. sua sponte addiderant articulum, nunc id facere neglexerunt. Neutro loco apponi debebat, licet in priori Aristides dederit οὗτος ὁ ἀνὴρ, in Art. p. 468. Pro vero habeo Brunckii monitum ad Aristoph. Eccles. 367., attice dici et οὗτος ὁ ἀνὴρ, et οὗτος ἀνὴρ. Conf. posthac §. β'. et ις'. Μοχ τὸ ψήφισμα τοῦτο Orator extulit, vel manu tenens decretum, vel digito demonstrans. IDEM.

Ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ —] Hisce particulam καὶ præponit Wolfius, et, qui eum raro deserit, Taylorus. Putarunt nimirum viri, ad participia, ἀλοῦσιν et καθεστηκόσι, juncturam requiri, plane ut librarius in Aug. 1. peccavit §. ις'. addens καὶ post βασιλεῖ. Ceterorum librorum in utroque loco lectio verior, et in nostro quidem vertendum: *Dedit captis in Sicilia civibus nostris, quo tempore illa calamitate premeventur etc.* Ἐν τοιαύτῃ, in tanta, et quam scitis, uti §. ε. et λ. Similiter τότε accipiendum, illo tempore, h. insigni, noto omnibus: ne quis potè emendet. Sane satis memorabilis Athenis fuit calamitas, Siculo bello inflicta, Olymp. 91, 4. Vide instar omnium, Thucydidem VII. inde a princ., aut, ex recentioribus, Meineris Histor. doctrinar. apud Græcos et Rom. T. II. p. 273. IDEM.

Ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸ τῶν τριάκοντα] Felicianus τῷ πρὸς τοὺς τριάκοντα. Sed tam τὸ μικρὸν abundat. In varia lectione annotatum est: τῷ πρὸς τριάκοντα μικρὸν σπανίζοντα. Si πρὸ τῶν τριάκοντα, videtur intelligendum id bellum, quo exitiosam cladem ad Ægospotamos acceperunt. Hoc enim secuta est Oligarchia xxx virorum. Τὸ μικρὸν σπανίζοντα non placet, nisi velis interpretari nonnihil egere. Nannius: *in bello adversus triginta Tyrannos.*

WOLF. Nodum hic in scirpo quærit vir doctissimus. Nam si pungas, uti ego edidi, et ut ille etiam vertit, nihil subest difficultatis. Interpres Italus: *nella guerra, che fu poco inanti de i Trenta.* TAYL. Ind. Ald. pro varia lectione dat, πολέμῳ πρὸς τριάκοντα. Felic. in textu, πολέμῳ τῷ πρὸς τοὺς τριάκοντα, et sic Parr. codd. Contra Man. vitiose, πολέμῳ, τῷ πρὸς τοὺς τῶν τριάκοντα. Auger hanc varietatem aberrationum Margo Ben., habens πολέμῳ πρὸς τοὺς Τριάκοντα. Quod nos cum Ald. Herv. Wolf. Tayl. Reisk. edidimus, firmatur a Lind. Vind. Aug. 1., nec dubia esse hujus scripturæ auctoritas debet, et pessime quorundam exemplo μικρὸν cum σπανίζοντα junxeris. Neque melius commentum Reiskii, cui alterum τῷ delendum videtur. Ὁ πόλεμος ὁ πρὸ τῶν Τριάκοντα μικρὸν, scil. χρόνον, hand dubie accipiendum est de bello Δεκελειῶ, vel hujus extrema parte, dominationem XXX virorum proxime prægressa. F. A. WOLF.

Αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος] Αὐτεπάγγελτος, ut est in Isocratis parænesi, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς φίλοις βοηθήσας, ἀλλὰ μὴ τὰς παρ' ἐκείνων δεήσεις ἀναμείνας. WOLF.

Τάλαντον ἔδωκεν αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος] Posteriora duo passim Græci uno verbo efferunt, αὐτεπάγγελτος, in quo αὐτὸς est sponte, uti Lat. ipse. Quanquam ipsum ἐπαγγέλλεσθαι interdum est sua sponte aliquid offerre, aut præstandum suscipere. Diligenter verbum tractavit Taylorus in Annotatt. ad Demosth. de fals. leg. Arg. post. In prioribus Reisk. pro ἔδωκεν dedit ἐπέδωκεν, in quo nollem unius codicis Par. 1. fidem secutus esset. Parum id defendere potuisset vel usu loquendi attico, ex quo ἐπιδιδόναι et ἐπιδοσις dixerunt de pecunia in Reip. necessitatibus sponte collata, vel etiam Ulpiani ad h. i. verbis his: ἰδὼν τὴν ὀλιγότητα τῆς ἐπιδοσεως. F. A. WOLF.

ἄνδρες Ἀθηναῖοι! πῶς ἂν ἄνθρωπος μᾶλλον φανερός γένοιτο εὖνους ὢν ὑμῖν, ἢ πῶς ἦττον ἄξιος ἀδικηθῆναι, ἢ πρῶτον μὲν εἰ, παρῶν τῷ τῆς πόλεως ἀτυχήματι, μᾶλλον ἔλοιτο τοὺς ἀτυχοῦντας καὶ τὴν παρὰ τούτων χάριν, ἥτις ποτ' ἔμελλεν ἔσεσθαι, ἢ τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ κεκρατηκότας, καὶ παρ' οἷς ἦν· δεύτερον δ', ἑτέραν χρεῖαν ἰδῶν, εἰ φαίνοιτο διδούς, καὶ μὴ, ὅπως ἰδίᾳ τὰ ὄντα ¹ σώσει, προνοούμενος, ἀλλ' ὅπως τῶν ὑμετέρων μηδὲν ἐνδεῶς ἔξει, τὸ κατ' ² αὐτόν; Τοῦτον μέντοι, τὸν τῷ μὲν ἔργῳ ³ παρὰ

¹ σώσει T.

² αὐτόν. R.

³ περὶ T.

Πῶς etc.] Vide, ne te fallat Constructio Comparativi per ἢ et εἰ, quæ est hujusmodi: Πῶς ἄνθρωπος γένοιτ' ἂν μᾶλλον φανερός (φανερώτερος) εὖνους ὢν ὑμῖν (ὅτι ὑμῖν εὖνοεῖ) ἢ εἰ παρῶν μᾶλλον ἔλοιτο (τοῦ μᾶλλον ἔλομενου) τοὺς ἀτυχοῦντας: et deinde: δεύτερον ἢ (ἀπὸ κοινοῦ) εἰ ἰδῶν χρεῖαν ἑτέραν φαίνοιτο διδούς (τοῦ φαινομένου διδόναι) etc. Nannius: *Quam si nec socius, nec particeps, in calamitosissimis Reip. temporibus, victos, eorumque gratiam, si modo ulla futura esset, quam victores, in quorum societate erat, colere demererique praoptet? Videtur pro ἢ πρῶτον μὲν, εἰ παρῶν τῷ τῆς πόλεως ἀτυχήματι legisse, ἢ εἰ μήτε σύμμαχος ὢν, μήτε κοινωῖς, ἐν τῷ τῆς πόλεως ἀτυχήματι etc. et μηδὲν ἐνδεῶς, ut et Obscæus notavit. WOLF. Χάριν, ἥτις ποτ' ἔμελλεν ἔσεσθαι h. gratiam, qualiscunque ea tandem erat futura: alibi χάριν ἀδελφόν. Talis tum status erat rerum, qui hand magnam spem remunerationis viro facere posset. Κεκρατηκότας καὶ παρ' οἷς ἦν, intellige Syracusanos: ut tum, quum clades illa fieret, Epicerdes Syracusis habitasse videatur. Illinc posthac hominem Cyrenen revertisse, veri simile est; filios autem ejus, non errabimus, si Athenis domicilium habuisse hujus quidem causæ tempore credamus. Ita etiam Ulpianus: Φασὶ δὲ τοὺς παῖδας μεταστῆναι τοῦ Ἐπικέρδους ἀπὸ Κυρήνης Ἀθήναζε. F. A. WOLF.*

Ὅπως σώσει] Sequitur ὅπως ἔξει. unde scribendum forte ὅπως σώσει. Apposite §. κ'. καὶ ὅπως — δόξετε· καὶ ὅπως — ἀφαιρήσεται· καὶ ὅπως ἔξετε. MARKLAND. Ita Editt. optimæ. TAYLOR.

Ὅπως ἰδίᾳ τὰ ὄντα σώσει] Vulgo legunt σώσει cum Ald. Herv. et Ben. In aliis est σώση, sed in Felic. et Man. σώσει. Postremum rectum est unice, non ideo tamen, quod sequitur ἔξει; nam cur posterius verbum regulam faciat potius, quam prius? verum quod id exigit sermonis lex et ratio. Solæcismus facit

ὅπως cum futuro optativi aut aoristo subjunctivi constructum, legitima Atticorum structura poscente indicativi futurum. Id poetarum usu accurate evicit Dawes. Miscell. crit. p. 227. et 276., quocum conf. exempla colligentem Fischernm ad Weller. p. 401. Reiskius autem quum hoc in loco vulgatum non male habere pronunciet, mirandum non est, quod et alios locos multos Oratorum reliquit eodem vitio inquinatos. Tamen vel ex sua ratione corrigere debebat verba Æschinis in Ctesiph. §. κγ'. med. Ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην· πρῶτον μὲν, ὅπως μὴ περιμενεῖτε (vulg. περιμεῖντε) τοὺς πρέσβεις — δεύτερον δὲ, ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον κ. τ. λ. Similiter in Demosth. Olynth. A. §. α. scribendum, δεῖ τοῦτ' ἤδη σκοπεῖν, ὅπως μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξομεν τῶν ὑπαρχόντων, ubi omnes edunt δόξομεν. Recte contra vulgatur infra §. κ'. Πρόνοιάν τινα ἔχοντας — ὅπως δόξετε, ὅπως — ἀφαιρήσεται, καὶ ὅπως — ἔξουσι τὰ δοθέντα. Idem vitium sustuli ex Aristidis Declamat. §. θ'. F. A. WOLF.

Ὅπως τῶν ὑμετ.] Forte ὑμετέρων μηδεὶς ἐνδεῶς ἔξει. nam de Personis loquitur, et ultima syllaba in μηδὲν ottum habere potuit a subsequenti. MARKLAND.

Ὅπως τῶν ὑμετέρων μηδὲν —] Ne qua pars Reip. Vestrae seu rerum Vestrarum defectu quodam laboraret, quantum quidem in se esset, prospexit. Clarus est sensus vocis μηδὲν, et jure Reiskio displicuit Marklandi conjectura, μηδεὶς. Neque eam, puto, protulisset vir magnus, si animum attendisset ad verba, τῶν ὑμετέρων. F. A. WOLF.

Περὶ] Lege παρὰ cum Ald. Lindenb. Bodl. Ven. Vindob. et Codd. Regg. a. ε. ζ. η. Ita §. β'. οἱ παρὰ τὰς χρεῖας. Et similiter γγ'. post med. Supra §. ιά. παρὰ τοιοῦτον καιρόν. TAYLOR. Inde ab Aldo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Ἐπικέρδης, ἀκηκόατε ἐκ τῶν ψηφισμάτων, ὧ ἄνδρες δικασταί! Σκοπεῖτε δὲ μὴ τοῦτο, εἰ μνᾶς ἑκατὸν καὶ πάλιν τάλαυτον ἔδωκεν, — οὐδὲ γὰρ τοὺς λαβόντας ἔγωγε ἠγοῦμαι τὸ πλῆθος τῶν χρημάτων θαυμάσαι —, ἀλλὰ τὴν προθυμίαν, καὶ τὸ αὐτὸν ἐπαγγειλάμενον ποιεῖν, καὶ 471 τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς. Πάντες μὲν γὰρ εἰσιν ἴσως ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν, οἱ προὔπαρχοντες τῷ ποιεῖν¹ ὑμᾶς εὖ· μάλιστα δ' οἱ παρὰ τὰς χρείας ὧν εἰς οὗτος ἀνὴρ ὧν φαίνεται. Εἴτ' οὐκ αἰσχυνόμεθα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τοὺς τοῦ τοιούτου παιῖδας εἰ, μηδεμίαν ποιησάμενοι τούτων² μηδενὸς³ μνεῖαν, ἀφηρημένοι φανούμεθα τὴν δωρεάν, μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι; Οὐ γὰρ, εἰ ἕτεροι μὲν ἦσαν οἱ τότε σωθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καὶ δόντες τὴν ἀτέλειαν, ἕτεροι δ' ὑμεῖς, οἱ νῦν ἀφαιρούμενοι, ἀπολύει τοῦτο τὴν αἰσχύνην· ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ τὸ δεινὸν ἐστίν. Εἰ γὰρ

¹ Deest ὑμᾶς. R.² Deest μηδενός. T.³ μνεῖαν R.

singularem intulit. Quem errorem aactor ipse verbis, ἀκηκόατε ἐκ τῶν ψηφισμάτων, ita arguit et convincit, nihil ut contra dici possit. Nec in illis prioribus, τὸ ψήφισμα ὑμῖν αὐτὸ ἀναγνώσεται, τὸ τότε ψηφισθὲν τῷ ἀνδρὶ, mutationi quidquam praesidii est, quamvis ita sibi persuasisse videantur, qui primi mutarunt. Quæ verba etsi unum tantum psephisma designant illud, quod v. 2. p. 433. Orator monstravit, h. e. primum, quo Epicerdi post primum ab eo in Pop. Athen. beneficium collatum immunitas decreta fuerat; at ea tamen nihil impediunt, quo minus nunc alia psephismata plura afferri potuerint. Atque huc ducunt plane verba, τὰς εὐεργεσίας. Quippe illud primum decretum ad unum prius beneficium spectasse videri debet. Adeo nihil probabilius est, quam Epicerdi posterioris meriti causa novo decreto gratias actas, immunitatemque denuo ratam habitam, forsitan novum præmium aliquod additum fuisse. F. A. WOLF.

ιβ'. Πάντες μὲν γὰρ etc.] Expressius hæc aliquanto, quam Wolfius, vertebat Interpretes Alcma.ianus: *Digni enim sunt meriti vicissitudinem sentire, quicumque primi benefacere instituerunt, maxime in rebus arctis et afflictis: Et, paucis interjectis: Non enim inde, quod alii nunc sunt Athenienses, qui immunitatem auferunt, alii, quibus ille benignitatem suam impendit, dedecus huius improbitatis extinguatur: eo enim ipso gravissimum redāitur.* TAYLOR.

τῷ ποιεῖν ὑμᾶς εὖ] Pronomen ὑμᾶς Reiskius cum Par. 1. 5. et Aug. 1. omittit, sententiam melius ad omnes homines, quam ad solos Athenienses, pertinere putans. Speciem id habet, non veritatem; quod mecum sentiet, quisquis attenderit sequentia, ὧν εἰς οὗτος ἀνὴρ ὧν φαίνεται. In quibus ad sensus integritatem verbum unum alterumve deesset, si sententia prior omisso pronomine universe caperetur. Ceterum rarius vocabulum, ἀνταπολαμβάνειν, ex h. l. notavit Suidas. F. A. WOLF.

Τοὺς τοῦ τοιούτου παιῖδας εἰ, μηδεμίαν —] Rationem construendi loci interpungendo adjuvi, quo citius pateret, τοὺς — παιῖδας ad ἀφηρημένοι referri, non ad αἰσχυνόμεθα. A loco suo parvum remotam particulam εἰ nemo mirabitur, qui cogitet vim verborum τοὺς τοῦ τοιούτου παιῖδας, qua principem sibi in oratione locum posebant. Simile illud §. κέ. καὶ τοὺς προσγόνους, ὀργίζεσθε, ἐὰν κ. τ. λ. Et Latinorum eundem morem esse poneendarum conjunctionum, quis ignorat? IDEM.

Μηδεμίαν ποιησάμενοι τούτων μνεῖαν] Auctius Edit. Paris. τούτων μηδενὸς μνεῖαν et rectius, ut fere. sic §. ις'. med. μηδεμίαν ποιησαμένους τούτων μηδενὸς μνεῖαν. MARKL. Verissime. F. A. WOLF. V. Var. Lect.

τὸ δεινὸν] Verius puto τῶν δεινῶν ἐστίν ut §. ιε'. ad fin. τῶν αἰσχίστων ἐστίν. Plenius §. κθ'. ἐν τι τῶν αἰσχυρῶν ἐστίν. MARKL.

Αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ τὸ δεινὸν ἐστίν] In hoc ipso atrocitas rei inest. Hoc vel ipsum est

οἱ μὲν εἰδότες καὶ παθόντες ἄξια τούτων ἐνόμιζον εὖ πάσχειν, ἡμεῖς δ' οἱ λόγῳ ταῦτ' ἀκούοντες, ὡς ¹ ἀναξίων ἀφαιρησόμεθα, πῶς οὐχ ὑπέρδεινον ποιήσομεν; ² Ὁ αὐτὸς τοίνυν ἐστὶ μοι λόγος οὗτος καὶ περὶ τῶν τοὺς Τετρακοσίους καταλυσάντων, καὶ περὶ τῶν, ὅτ' ἔφευγεν ὁ Δῆμος, χρησί-

¹ ἀνάξιον R.

² Deest articulus. R.

inprimis grave et atrox. Bene ita Reisk. vertit, rejecto commento Marklandi, qui temere maluerat, καὶ τῶν δεινῶν ἐστίν. F. A. WOLF.

Οἱ μὲν εἰδότες καὶ παθόντες] Legi vel intelligi potest εὖ ante παθόντες. Ulpianus legebat ἰδόντες, (uti etiam exhibet Codex ε. in margine Edit. Paris.) et παρόντες. Putares tamen, Demosthenem scripsisse: εἰ γὰρ οἱ μὲν εἰδότες καὶ [ἔργῳ] μαθόντες, *facto experti*; quia statim respondet, οἱ λόγῳ ἀκούοντες, quemadmodum postulat Oppositio (ut §. ιά. ad fin. et §. ιθ'.) et mos scribendi; et quia λόγῳ hic superfluum est, nisi præcesserit ἔργῳ. Contra §. κζ'. pro τί παθῶν male legitur τί μαθῶν. Quæ sequuntur, ἄξια τούτων ἐνόμιζον εὖ πάσχειν, difficilia sunt, neque ex Demosthenis perspicuitate. Legi potest ἀξίους τούτους etc. *dignos hos* (Epicerdem scil. et filios ejus) *beneficio censebant*: ut §. κδ'. εἰ μηδεὶς — γέγονεν ἀξίος εὖ παθεῖν. Sed forte gravius mendum subest, ex defectu. MARKLAND. παρόντες etiam legit Aug. Ital. Bodl. Cant. et forte MSS. Manut. Deinde τοῦτον (i. e. Epicerdem) ἐνόμιζον εὖ πάσχειν Bodl. et Cant. et pariter modo ὡς ἀνάξιον ἀφαιρησόμεθα iidem cum Italico. TAYLOR. Jam Marklandus ita facit, arguendo, mutando, vix ut virum agnoscas. — Videamus de singulis. Principio necesse non est, ut propter λόγῳ infercias ἔργῳ. Hæc vocabula duo quamvis sæpe sibi diserte respondeant, tamen non raro admodum ipsius sententiæ vis facit, ut alterutrum omittatur. Et sic h. l. plane inest illud ἔργῳ in εἰδότες et παθόντες. Nam εἰδῶς proprie est, qui adfuit rei aut interfuit. Vid. ad §. ιγ'. med. Ac πάσχειν tum demum dicimur, quum quid experimur ipsi. Ita etiam πρόφασιν, cui verbo non minus sæpe opponi solet τὸ ἀληθές (vid. Markl. ad Maxim. Tyr. p. 702.) nude legitur in Philippi Epist. ap. Nostrum Or. de Cor. §. κγ'. Εἴτ' οἴεσθέ με λανθάνειν, ὅτι ἐξαπεστάλη ταῦτα τὰ πλοῖα, πρόφασιν μὲν ὡς τὸν σῖτον παραπέμφοντα ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς Λῆμνον, βοηθήσοντα δὲ Σηλυμβριανοῖς κ. τ. λ. Conf. Wesseling. similia monentem ad Diodor. Sic. XI. 39. Ipsum vero παθόντες vel propter sequens πάσχειν loco

moveri non debebat, et οἱ παθόντες plane sunt, quos gallice dicas *les objets de sa bienfaisance*. Ulpiani verba, τῶν ὀρώντων καὶ παρόντων, ad meram explicationem referenda sunt. Sed inde tractum puto, quod a nonnullis libris in textum intruditur, οἱ μὲν ἰδόντες καὶ παρόντες. Deinde pro τούτων post ἄξια in Bodl. Cant. et Marg. Vin. est τοῦτον, et pro ἀναξίων in iisdem et Ital. ἀνάξιον, facili utrumque lapsu. Vulgatis hic quoque nihil verius. *Majores nostri ab Epicerde εὖ πάσχειν ἄξια τούτων ἐνόμιζον, h. e. credebant affectos se esse beneficio hac mercede digno.* In his clarum est, ταῦτα dici *donum*, de quo nunc agitur, *immunitatem*. Usus is pronominis occurrit etiam §. ιγ'. post med. Et infra §. κζ'. post med. quod legimus, ἄξια τῆς ἀτελείας, id nihil aliud significat, quam nostrum ἄξια τούτων. Accusativus autem, ἄξια, junctus cum εὖ πάσχειν, non magis mirus esse potest, quam in forma, μεγάλα εὖ πάσχειν ac similibus aliis. Postremo ἀναξίων eodem neutro genere positum, quo ἄξια, eodem etiam refertur; casus vero secundus absolute capiendus, ut sit, ὡς ἀναξίων ὄντων, *quasi illa beneficia tali mercede digna non sint*. Hujus genitivi structuræ et potestatis exempla præbet Dorvill. ad Charit. p. 354. Criticus Lipsiensis reliquis quidem in textu pepercit, unum reposuit ἀνάξιον, nimirum ne otiosus nihil novi intulisse videretur. F. A. WOLF.

Ὁ αὐτὸς etc.] Deest in plurimis Exemplaribus, ut e. c. in Viudob. vox prima, in optimo Lindenbrogiano occupavit locum τοῦ οὗτος. Certe οὗτος tuto abesse potest. TAYLOR.

Ὁ αὐτὸς τοίνυν ἐστὶ μοι λόγος οὗτος —] *Idem plane mihi dicendum est etc.* Articulus ante αὐτὸς in libris quibusdam extritus est, sed eum Græca consuetudo exigit. Ait quidem Reiskius, libros illos temere imitatus, αὐτὸς ab Atticis poni pro ὁ αὐτὸς, id vero vellem exemplis demonstrasset. Tu credes potius Valckenaerio ad Euripid. Phœu. 927. F. A. WOLF.

Περὶ τῶν τοὺς Τετρακοσίους καταλυσάντων —] De præmiis eorum, qui CCCC virorum potestatem fregerant, dubito, an

μους αὐτοὺς παρασχόντων. Πάντας γὰρ αὐτοὺς δεινότατ' ἂν ἠγοῦμαι παθεῖν, εἴ τι τῶν τότε ψηφισθέντων αὐτοῖς λυθείη. Εἰ τοίνυν τις ὑμῶν ἐκεῖνο πῶπεισται, πολὺ τοῦ δεηθῆναί τινος τοιούτου νῦν ἀπέχειν τὴν πόλιν, ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, καὶ γὰρ συνεύχομαι· λογιζέσθω δὲ, πρῶτον μὲν, ὅτι περὶ νόμου μέλλει φέρειν τὴν ψῆφον, ἧ μὴ λυθέντι δεήσει χρῆσθαι, δεύτερον δὲ, ὅτι βλάπτουσιν οἱ πονηροὶ νόμοι καὶ τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένας πόλεις. Οὐ γὰρ ἂν μετέπιπτε τὰ πράγματα ἐπ' ἀμφοτέρω, εἰ μὴ τοὺς μὲν ἐν κινδύνῳ καθεστηκότας καὶ πράξεις χρησταί, καὶ νόμοι, καὶ ἄνδρες χρηστοὶ καὶ πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον προῆγε· τοὺς δὲ ἐν ¹ πάσῃ καθεστάναι δοκοῦντας εὐδαιμονία πάντα ταῦτα ἀμελούμενα 472 ὑπέρρει κατά μικρόν. Τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι

¹ ἀπάσῃ R.

ulla alibi memoria exstet. Οἱ Τετρακόσιοι sunt ii, qui, auctoribus maxime Pisandro et Antiphonte, sublata democratia, imperium acceperunt Olymp. 92, 1. anno exeunte. Quæ oligarchia præludebat graviori ac longiori dominatui XXX tyrannorum. Illis enim imperium quatuor mensium fuit, abolitum jam Olymp. 92, 2. Arch. Theopompo. Vid. Thucyd. VIII. 64. seqq. Diodor. XIII. 36. seqq. Aristot. ap. Harpocrat. v. Τετρακ. et cf. Taylori Vit. Lysiac p. 114. Post id factum septem annis evenit, quæ mox memoratur, fuga popularium, ὅτ' ἔφευγεν ὁ Δῆμος, metu tyrannorum. Eo tempore qui Civitati opem tulerant, præmiis postea honestati sunt, etiam μέτοικοι, teste Lysia Or. XXXI. p. 887. IDEM.

Ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς] Post εὐχέσθω Reiskio videbatur excidisse βέβαια μένειν. Non vidit igitur, ταῦτα nihil esse aliud, quam illud, τὴν πόλιν πολὺ ἀπέχειν τοῦ δεηθῆναί τινος τοιούτου. Nam id eum fugere non poterat, Græce dici εὐχέσθαι τι θεῷ τινί. Ceterum h. l. egregia conversio sententiæ notetur. Post τὴν πόλιν exspectamus, dum inferatur ἐκεῖνος ἀμαρτάνει, vel simile quid. Id vero mutatur boni ominis causa. IDEM.

Τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένας πόλεις] Verbum neutrum h. l. est οἰκεῖν, ut sæpe apud Atticos. Isocrates in ejusdem tenoris sententia Areop. p. 205. Ὁρῶ γὰρ τῶν πόλεων τὰς ἄριστα πράττειν οἰομένας κ. τ. λ. IDEM.

Τοὺς μὲν ἐν κινδύνῳ καθεστηκότας] In hoc, et in opposito, τοὺς δὲ ἐν πάσῃ καθεστάναι

δοκοῦντας εὐδαιμονία, denuo πόλεις cogitabis, quod ante legebatur. Quippe masculina participia tantum variandæ orationi servant. Πάντα ἐξητασμένα, summa omnium rerum diligentia et cura: contra πάντα ταῦτα ἀμελούμενα. Ita industria et incuria inter se opposita sunt in simili loco Salust. in princ. Epist. de Rep. ord. IDEM.

ὑπέρρει κατά μικρόν] Tropi similes ejus, qui verbo ὑπέρρει inest, in quaque pæne lingua frequentantur. Simili item usus Noster Olynth. A. §. 8. de fortuna dilabente habet καταρρεῖν, ubi Scholion: διαφθείρεσθαι, ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τοίχουτινός παλαιῦ, ὅταν ὑπὸ τῆς παλαιότητος καὶ τοῦ χρόνου αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ διαβιβρώσκηται καὶ ἀναλίσκηται. Notabilem autem nostrum locum facit activa vis verbi ὑπορρεῖν, propter quam etiam a Lexicographis inde a Budæo laudatus est, quum exemplum ejus videretur unicum esse. Recte. Sed quod superest, ut eum usum causis suis explicemus, possit fortasse ab aliquo huc illud trahi, quod simplex verbum ῥέω non prorsus insolenter occurrit sensu transitivo effundendi, de quo vid. Mursgrav. ad Euripid. Hecub. 523. Brunck. ad Apollon. Rhod. III. 225. et Raboken. Epist. crit. II. p. 264. Possit adeo Latini tuo comparari, quod ut ortum est ex Gr. ῥύω b. e. ῥέω, ita interdum originis suæ antiquam potestatem activam servat, in compositis maxime, ut in diruo, obruo, prorio, corrui, subruo, quorum postremum plane reddit nostrum ὑπορρεῖν. His tamen rationibus omissis potius hæc simpliciora sequenda censeo. Bene et ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἢ ἐν Κορίνθῳ· τῶν ἐν τῇ πόλει βουλευσαμένων μετὰ τὴν μάχην, μὴ δέχεσθαι τῷ τείχει τοὺς στρατιώτας, ἀλλὰ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπικηρυκεύεσθαι, ὀρῶντες ἠτυχηκυῖαν τὴν πόλιν, καὶ τῆς παρόδου κρατοῦντας Λακεδαιμονίους, οὐχὶ προὔδωκαν, οὐδ' ἐβουλεύσαντο ἰδίᾳ περὶ τῆς αὐτῶν 473 σωτηρίας· ἀλλὰ πλησίον ὄντων, μεθ' ὀπλων, ἀπάντων Πελοποννησίων, ἀνέωξαν τὰς πύλας ἡμῖν βία τῶν πολλῶν, καὶ μᾶλλον εἶλοντο μεθ' ὑμῶν τῶν τότε¹ στρατευσαμένων, εἴ τι δέοι, πάσχειν, ἢ χωρὶς ὑμῶν ἀκινδύνως σεσῶσθαι, καὶ εἰσέφρουν τὸ στράτευμα, καὶ διέσωσαν καὶ ὑμᾶς καὶ

¹ στρατευομένων R.

ἢ ἐν Κορίνθῳ] h. e. ad Corinthum, in agro Corinthio, nominatim ἐν τῇ Νεμέᾳ, in agro Nemeensi, ut Xenophon scribit Hellen. IV. 2. 8., qui cum Diodoro XIV. 83. collatus nostro loco lucem dat, et ab eo vicissim accipit. Prælium, cujus Demosthenes meminit, factum videtur Olymp. 96, 2., primo anno ejus belli, quod a Bæotis, Atheniensibus, Argivis, Corinthiis, aliisque fœderatis adversus Lacedæmonios gestum, auctores passim Corinthium vocant. Terminavit id bellum pax Antalcidæ, ut narratur mox, et apud Aristid. T. I. p. 460. Conf. Wesseling. ad Diod. l. c. De toto bello plura sciremus, si superessent hodie historici, quos Schol. laudat, Ephorus et Androtio. Optime tamen hic locus noster docet, duas tum Corinthi factiones fuisse, unam Spartanam, alteram Atticam. Ad illam spectant verba, τῶν ἐν τῇ πόλει, et τῶν πολλῶν, ad quæ conf. Xenoph. c. 4. §. 1., ubi pacis suasores ait fuisse Corinthiorum τοὺς πλείστους καὶ βελτίστους. Altera factio et milites Athenienses designantur verbis, τοὺς στρατιώτας. F. A. WOLF.

Ἄλλὰ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπικηρυκεύεσθαι] Ut qui legatos mittunt dicuntur προσβέεσθαι καὶ διαπροσβέεσθαι, sic ἐπικηρυκεύεσθαι λέγονται αἱ πόλεις, ὅταν τοὺς κήρυκας ἐπὶ συμβάσεσι καὶ σπονδαῖς πέμπωσι. καὶ ἐπικηρυκεία dicitur, ὅταν κήρυκες πέμπωνται αἰτησόμενοι ἀνοχὰς ἢ εἰρήνην. Ex edit. HERVAG. Fecialem pro pace mittere. NANNIUS.

Πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπικηρυκεύεσθαι] Legatos de pace aut induciis mittere Spartam, ad Ephoros, quorum fuit talis consultatio. Harpocrates: ἐπικηρυκεία· τὸ περὶ διαλλαγῶν καὶ φιλίας κήρυκας πέμπειν. Verbum inde ductum, quod legationibus de pace fere oduceator, κήρυξ, addi so-

lebat. Vid. Æschin. in Ctesiph. §. κγ'. Paulo post, βία τῶν πολλῶν, invita et reluctantante multitudine. F. A. WOLF.

Εἰσέφρουν] Hæc est lectio Codd. MStorum atque itidem Editt. plurimarum, ante Francofurtensem. Eam vero scripturam in ista editione non consilio, ut arbitror, sed imprudentia, immutatam arbitror in εἰσέφερον. Εἰσέφρουν est verbum Demosthenicum, ut notavit Harpocrates. Quem vide in Εἰσφρήσειν, Valesium ad locum, et Budæum Commentar. pag. 350. Aristoph. Vesp. 886.

Εἴ τις θύραισιν Ἑλιαστῆς, εἰσίτω,
Ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν. .

Εἰσφρήσειν, εἰσάξειν, εἰσδέξασθαι. πολλὸ τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. Suid. Nec apud Oratores solum, verum etiam apud præscam Comædiam, ut observavit Harpocrates. TAYLOR. Similem glossam v. apud Ulpian, ad or. Chersones. Εἰσφρήσαι] πολλὸ τοῦνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἀντὶ τοῦ εἰσάξειν καὶ εἰσδέξασθαι. v. istam orationem n. 18. ed. Lutet. (in schedis.) IDEM. Herv. et Wolfii omnes obsidet εἰσέφερον. Scilicet, si forte exercitum humeris gestarunt. Vulgatum Taylorus restituit e collatione meliorum librorum. Εἰσφρεῖν, ἐκφρεῖν, διαφρεῖν, ἐπεισφρεῖν Atticorum sunt, et idem sonat εἰσφρεῖν, quod alibi et §. ιδ'. est εἰσάγειν, intromittere, quo sensu nemo Græce unquam dixit εἰσφέρειν. Vid. Harpocrat. Suidam et Etymol. M., cujus Grammatici verba attulit Brunck. ad Aristoph. Aves 193. Conf. præterea Comici Vesp. 125. 156. 162., ubi item Brunck. recte ἐκφέρειν mutat in ἐκφρεῖν, et Euripid. Troad. 647. Alcest. 1059. et Demosth. de Cherson. §. δ'. F. A. WOLF.

Καὶ εἰσέφρουν τὸ στράτευμα] Admiserunt, εἰσδέξαντο. φρεῖ γὰρ καὶ φρημί τὸ προίεμαι:

τούς συμμάχους. Ἐπειδὴ ¹ δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνη μετὰ ταῦτα ἐγένετο, ἢ ἐπὶ Ἀνταλκίδου, ἀντὶ τῶν ἔργων τούτων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐξέπεσον. Ὑποδεξάμενοι δ' ὑμεῖς αὐτούς, ἐποιήσατε ἔργον ἀνθρώπων καλῶν καγαθῶν. Ἐψη ἴσασθε γὰρ αὐτοῖς ἅπανθ', ὧν ἐδέοντο. Εἶτα ταῦτα νῦν εἰ χρὴ κύρια εἶναι σκοποῦμεν; Ἀλλ' ὁ λόγος πρῶτον αἰσχροῦς τοῖς σκοποῦμένοις, εἴ τις ἀκούσειεν, ὡς Ἀθηναῖοι σκοποῦσιν, εἰ χρὴ τοὺς εὐεργέτας ἔαν τὰ δοθέντα ἔχειν. Πάλαι γὰρ ἐσκέφθαι ταῦτα καὶ ἐγνώσθαι προσῆκεν. Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα αὐτοῖς!

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἄ μὲν ἐψηφίσασθε τοῖς φεύγουσι δὲ ὑμᾶς Κορινθίων, ταῦτ'

¹ δ' ἢ πρὸς R.

tradunt enim hoc modo formari a προῖω πρῶ per syncopen, et versione π in φ φρῶ fieri, unde φρημί, καὶ φρές, ut φές, et εἴσφρες, ut ἄφες. Aristoph. εἴ τις θύραισιν ἠλιαστής, εἰσίτω, ὡς ἠνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν, nam cum causæ orari cœptæ fuerint, jam neminem admittemus intro. Ex edit. HERVAG.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς] Ex Aug. 1. Reiskius scripsit ἐπειδὴ δ' ἢ πρὸς — non majore, puto, jure, quam quo antea ex eodem codice et Par. 2. arripuit τότε στρατευομένων. F. A. WOLF.

Εἰρήνη ἢ ἐπὶ Ἀνταλκίδου] Non male vertit Wolfius ἐπὶ Ἀνταλκίδου, duce Antalcida. Vult Demosthenes, Antalcida auctore, et huic rei præfecto; qui præcipuum locum in ista pace componenda habuit: qua de re vide Xenophontem Ἑλλην. lib. IV. pag. 538. Ed. Leunclav. et lib. V. pag. 550. ubi Conditiones habes Pacis istius infamis, quæ vocabatur ἢ ἐπὶ Ἀνταλκίδου εἰρήνη. Cæterum minus nota est vulgo hæc significatio præpositionis ἐπὶ, quæ auctoritatem denotat Illius, de quo sermo fit. Sic ἐπὶ σοῦ, te auctore, ut recte et erudite vertitur apud Lucianum Saturnal. pag. 632. Ed. Grævii. et ita forte intelligendum difficile istud Marci II. 26. ἐπὶ Ἀβιάθα, auctore Abiatharo. ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων, auctoribus (non coram) duobus vel tribus testibus, 1 Tim. V. 19. quod alibi (2 Cor. XIII. 1. ex Deuter. XIX. 15.) dicitur, ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν, auctoritate oris duorum etc. id est, auctoritate duorum vel trium

testium narrantium, vel deferentium. Sed de isto Marci loco etc. alias (σὺν Θεῷ) plenius et accuratius. MARKLAND.

Ἐπὶ Ἀνταλκίδου] Ita ubique vocatur pax cujus pangendæ navarcho Antalcidæ a Lacedæmoniis auctoritas data est. Scilicet hunc sensum in hac locutione habet particula ἐπὶ, ut auctoritatem notet. Observatio hæc est Marklandi, quam præfero rationi Casaub. ad Polyb. I. 6. Sic sæpe ἐπὶ μάρτυρός τινος dicunt N. T. auctores, veteresque reliqui. F. A. WOLF.

Ἀλλ' ὁ λόγος πρῶτον αἰσχροῦς] Sic Cicero in Officiis: In nonnullis rebus turpem ipsam dubitationem et deliberationem. Mox ἀκούσαι τοῦ νόμου, v. 3. p. seq. penultima acuta, εὐκτικῆς γ. πρόσωπον. WOLF.

Ὁ λόγος πρῶτον αἰσχροῦς τοῖς σκοποῦμένοις] Statim hoc ipsum Vobis turpe erit, si rumor vulgaverit, Athenienses consultare etc. Ὁ λόγος est hoc, seu ea res, de qua loquimur. Vid. Brunck. ad Sophocl. Ajax. 1268. Πρῶτον apponitur, ut alibi εὐθύς, et pro ὑμῖν est τοῖς σκοποῦμένοις. F. A. WOLF.

Πρῶτον] Statim, ex primo aspectu. AUGER.

Τοῖς φεύγουσι] Congruentius forte τοῖς φυγοῦσι, propter ἐψηφίσασθε, et quia de re præterita loquitur. MARKLAND.

Τοῖς φεύγουσι δὲ ὑμᾶς Κορινθίων] Propter Marklandam, qui aoristo ἐψηφίσασθε inductus, τοῖς φυγοῦσι corrigebat, etsi ad φεύγουσιν et φεύγοντας in 5. ιδ. nihil monuit, notare debemus, vocem φεύγων, ubi

ἔστιν, ὡς ¹ ἄνδρες δικασταί! Ὀρᾶτε δ', εἴ τις ἐκείνους τοὺς καιροὺς ἰδῶν, ἢ παρῶν ἢ τινος εἰδότος ² καὶ διεξιόντος ἀκούσας, ³ ἀκούσαι τοῦ νόμου τούτου, τὰς τότε δωρεὰς δοθείσας ἀφαιρουμένου, ⁴ ὅσῃν ἂν κακίαν τῶν θεμένων τὸν νόμον καταγνοίῃ! Οἱ παρὰ μὲν τὰς χρείας οὕτω φιλόφρωνται καὶ πάντα ποιοῦντες, ἐπειδὴ δὲ ἐπράξαμεν πάντα ὅσ' ἂν εὐξαίμεθα, οὕτως ἀχάριστοι καὶ κακοὶ φανησόμεθα, ὥστε τοὺς τε ἔχοντας ἀφηρήμεθα, καὶ τὸ λοιπὸν μηδενὶ δοῦναι ταῦτ' ἐξεῖναι νόμον τεθείκαμεν. Νῆ Δία, ἀνάξιοι γὰρ τινες τῶν εὐρημένων ταῦτ' ἦσαν· τουτὶ γὰρ παρὰ 474 πάντ' ἔσται τὸν λόγον αὐτοῖς. Ἐπειτ' ἐκεῖνο ἀγνοεῖν φήσομεν, ὅτι τὴν ἀξίαν, ὅταν διδῶμεν, δεῖ σκοπεῖν, οὐ μετὰ ταῦθ' ὕστερον χρόνῳ ⁵ παμπληθεῖ; Τὸ μὲν γὰρ ⁶ ἐξ

¹ εἰδῶς R.² Deest καί. R.³ [ἀκούσαι] R.⁴ πόσῃν R.⁵ παμπληθεῖ. R.⁶ ἐξαρχῆς T. R.

simpliciter exulem indicat, non minus quam ubi reum, per omnia tempora dici, quippe omnino pro substantivo acceptum. Exempla ejus usus occurrunt tanta copia, ut de eo dubitare non liceat. Sed est, ubi id ipsam dubitationem habeat, utra vis locis aptior sit, participii, an substantivi. Ita §. ιγ'. supra facile scriimus τοὺς ἐκ Κορίνθου φυγόντας. Contra apud Lycurg. in Leocr. p. 149. scribendam, οἱ τοῦτον ἴσασιν ἐν τῷ πολέμῳ φυγόντα καὶ ἐκπλεύσαντα Ἀθήνηθεν. Sed hæc confusa sunt sæpissime. F. A. WOLF.

ἰδῶν, ἢ παρῶν ἢ τινος εἰδότος καὶ διεξιόντος ἀκούσας, ἀκούσαι τοῦ νόμου τούτου] Generale, ἰδῶν ἐκείνους τοὺς καιροὺς, intuens, considerans, illa tempora, singulatim explicatur per apposita ἢ παρῶν ἢ ἀκούσας τινος εἰδότος καὶ διεξιόντος. In quibus εἰδότος item exprimi poterat voce, παρόντος. Sed hujus potestatem interdum habet εἰδῶς, eximio quodam modo usurpatum. Ut loco appositissimo Nostri Philipp. I. §. 6. Ἐνθυμητέον, καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι, καὶ τοῖς εἰδόντι αὐτοῖς ἀναμιμνησκομένοις κ. τ. λ. Jam audi, quid novissimo editori reponere placuerit. Dedit is, ἐκείνους τοὺς καιροὺς εἰδῶς, ἢ π. ἢ τ. εἰδότος διεξιόντος, deleta copula καί. Neque vero his contentus, jubet adeo ἀκούσας ad sequens membrum trahi, inciso post διεξιόντος posito, et omisso optativo ἀκούσαι, pro quo operarum culpa in nonnullis edd. comparet ἀκούσαι. Scilicet verbum omnino abesse narrat ab Aug. 1., nec admodum placere ejusdem vocis iterationem. Itaque placuit omnem structuram pervertere, ut

jam non Demosthenem loquentem audiamus, sed tironem Græce balbutientem. Itane vero talem iterationem vir doctus hoc in loco primum sibi reperire videbatur? Qua nihil apud optimos scriptores utriusque linguæ frequentius, ut ejus exempla conquirere merus sit labor digitorum. Extremo denique arripuit idem πόσῃν ἂν κακίαν ex eodem caro Aug. Nos, quibus etiam carior est usus loquendi, vulgatum ὅσῃν reliquimus. IDEM.

Νῆ Δία, ἀνάξιοι γὰρ τινες τῶν εὐρημένων ταῦτ' ἦσαν] Supplendum ante hæc, quasi ab adversario aliquo dictum: Recte ita a nobis decretum. Nam, profecto, indigni etc. Subita conversio bene declaratur in Scholio, quod videat, qui sensum harum rerum ab Ulpiano expectat. De seqq. τουτὶ παρὰ πάντ' ἔσται τὸν λόγον αὐτοῖς vid. ad §. α. IDEM.

Τουτὶ γὰρ] Utrum, hoc per totam orationem inculcabunt, an præcipue hæc veluti firmamento nitentur? WOLF.

Τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς τι μὴ δοῦναι] Pōtuit eodem sensu dici, τὴν ἀρχὴν τι μὴ δοῦναι, aliquid omnino non dare. Locus hic est ex iis, unde discitur, quomodo ἀρχὴν vel τὴν ἀρχὴν particulæ neganti junctum, servata proprietate sua, significare potuerit plane, omnino. Ubiunque enim dicitur ἀρχὴν μὴ, τὴν ἀρχὴν οὐ, ibi notio inest rei non modo non factæ, sed ne inceptæ quidem. Conf. Lennep. ad Phalarid. Epp. p. 82. Mox inverso ordine citat Aristid. Art. p. 483. ἔστιν ἔργον ἀνθρώπων, et seq. versu ἀφελέσθαι. Memoriter hoc ille, ut pleraque alia. F. A. WOLF.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

περὶ τούτων μόνων ποιῶμαι ¹ τοσοῦτον λόγον; πολλοῦ γε καὶ δέω. Ἀλλὰ πάντας μὲν οὐδ' ἂν ἐγχειρήσαιμι ἐξετάζειν, ὅσοι πεπονηκότες ὑμᾶς εἴ, διὰ τὸν νόμον, εἰ μὴ λυθῆσεται, τὰ δοθέντα ἀφαιρεθήσονται· ἐν δὲ ἢ δύο δείξας ἔτι ψηφίσματα, ἀπαλλάττομαι τοῦ περὶ τούτων λέγειν. Τοῦτο μὲν τοίνυν, Θασίους, τοὺς μετ' Ἐκφάντου, πῶς οὐκ ἀδικήσετε, εἰ ἀφέλησθε τὴν ἀτέλειαν; οἱ παραδόντες ὑμῖν Θάσον, καὶ τὴν Λακεδαιμονίων φρουρὰν μεθ' ὅπλων ἐκβαλόντες, καὶ Θρασύβουλον εἰσαγαγόντες, καὶ παρασχόντες φίλην ὑμῖν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, αἴτιοι τοῦ γε- 475 νέσθαι σύμμαχον τὸν περὶ Θράκην τόπον ὑμῖν ἐγένοντο· τοῦτο δ', Ἀρχέβιον καὶ Ἡρακλείδην; οἱ Βυζάντιον παραδόντες Θρασυβούλῳ, κυρίου ὑμᾶς ἐποίησαν τοῦ Ἑλλησπόντου, ὥστε τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι, καὶ, χρημάτων εὐπορήσαντας, Λακεδαιμονίους ἀναγκάσαι τοιαύτην, οἴαν ὑμῖν

¹ τὸν Τ.

tamen, an primaria notio sit οἱ ξένοι, ut et posthac περὶ τούτων sit περὶ ξένων. Conf. §. 15'. Atque hoc video Augerio probari. IDEM.

Οὔτοι] Hi de quibus modo mentio facta est, nempe, Corinthi exules. AUGER.

Τὸν λόγον] Plenius MSS. τοσοῦτον τὸν λόγον, vel λόγον τοσοῦτον, Vindob. Ven. Ital. Regg. α. β. ποιήσομαι λόγον τοσοῦτον Lindenbr. μόνων item (pro μόνον Edit. 1604.) restitui ex superioribus Editionibus, et MSS. TAYLOR.

Τοῦτο μὲν τοίνυν Θασίους τοὺς μετ' Ἐκφάντου] Τοῦτο μὲν et τοῦτο δὲ, sicut τὸ μὲν et τὸ δὲ, partim significant, et cum, et tum, et simul geminatum. Sequitur enim τοῦτο δὲ Ἀρχέβιον καὶ Ἡρακλείδην, &c. Id est, simul enim Thasios, simul Archebion injuria afficietis. EX edit. HERVAG.

Θασίους, τοὺς μετ' Ἐκφάντου] Lucramur ex h. l. nomen Thasii, qui ducem se factioni præbuerat, quæ Thrasybulo, τῷ δημοτικῷ, Thasum insulam et urbes Thraciæ adjunxit. Rem ipsam narrant Xenoph. Hellen. in prioribus libri primi, ubi imprim. vid. c. I. §. 23. et c. IV. §. 4. et Diod. Sic. XIII. 72. Pertinet res ad Olymp. 92, 4., hoc est, ad annum belli Peloponn. 23., ut auctor noster cum Xenophonte collatus docere potest. Diodorus paullo serius ponit, ut docte ad eum auctorem monuit Wesseling. F. A. WOLF.

Οἱ παραδόντες ὑμῖν Θάσον] Exstat hæc Historia apud Diod. Sic. lib. 13. qui huic loco lucem dat, et ab eo vicissim accipit. PALMER.

Ἀρχέβιον καὶ Ἡρακλείδην — ἀποδόσθαι] Hinc quoque notitiam quandam lucramur in historia, quam brevius tangit Xenoph. Hellen. IV. 8. 27. Haud diversam enim rem ab historico narrari, fidem faciunt, quæ apud eum leguntur de decimis Ponticarum navium venditis. Nam id ipsum vectigal quum jam prius Atheuienses exegissent, eo spoliati videntur clade ad Ægospotamos. Vid. Xenoph. Hellen. I. 1. 14. Polyb. IV. 44. Heraclides an alibi occurrat, equidem nescio. Sed Archebion in studiosis Atheniensium numeratur a Nostro in Aristocrat. p. 683. ed. R. Ambo h. l. principes dicuntur Byzantiorum civium, qui, partibus Atheniensium faventes, urbem suam, Lacedæmoniiis tum subjectam, in illorum societatem et ditionem redegerant. Factum id circ. Olymp. 97, 1. Verbum ἀποδόσθαι proprium est in re vectigalium, sicut Lat. vendere; verpachten: ex eodemque genere est ἀνεῖσθαι τὰ τέλη, publica redimere, unde τελώνης, δεκατώνης, quem alias dicunt δεκατευτήν. Conf. Harpocrat. in h. v. Notanda est hæc notio emtionis et venditionis vectigalium, ut quæ vim suam in ipsum jus antiquum habuit. F. A. WOLF.

Λακεδαιμονίους ἀναγκάσαι τοιαύτην, οἴαν

ἔδοκει, ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. ὦν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! μετὰ ταῦτα ἐκπεσόντων, ἐψηφίσασθε, ἄπερ, οἶμαι, φεύγουσιν εὐεργέταις δι' ὑμᾶς προσῆκε, προσξενίαν, εὐεργεσίαν, ἀτέλειαν ἀπάντων. Εἶτα τοὺς δι' ὑμᾶς φεύγοντας, καὶ δικαίως τι παρ' ὑμῶν εὐρομένους, εἴσομεν ἀφαιρεθῆναι τὰ δοθέντα, μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι; ἀλλ' αἰσχρὸν ἂν εἴη.
 ἰέ. Μάθοιτε δὲ τοῦτο μάλιστ' ἂν, ἐκείνως εἰ λογί-

¹ ἂν ἐκείνως, T. R.

ὑμῖν ἔδοκει, ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην] Hic tandem silentium rumpere debuissent Intpp. Sed et bonus Ulpianus silet. Me vero locus diu male habuit, propterea quod vix accipi posse videbatur de pace Antalcidea, quam constat omnes Atticos ubique tam vehementer detestari. Adeant, quibus hoc novum est, locos citatos a Moro ad Xenoph. Hellen. IV. 8. 12. Verum tamen quæ alia pax in h. l. memorari potuerit, non invenias, præsertim si Xenoph. Hellen. V. 1. 32. compares. Statuendum ergo, tres insulas, Lemnum, Imbram et Scyrum, ex conditionibus istius pacis Atheniensibus relictas, Demostheni satis visum esse, ut dicere non dubitaret, eam pacem populo suo utilem et ex animi sententia factam. Magis hoc mihi persuasit locus Andocidis de Pace p. 95. quæ tota Oratio insigne specimen est rhetoricæ fidei. Omnino quum res publice gestæ a Nostro narrantur plerumque Oratorem narrantem audimus, non historicum. IDEM.

Εὐεργεσίαν] Marg. edit. Benenati ἐπιγαμίαν. Omnino recte, unde unde arripuerit, nam in Codd. non videtur talem lectionem reperisse. Ita in Decreto Byzantinorum Perinthiorumque apud Demosth. de Corona: Δεδόχθω τῷ δάμω τῷ Βυζαντίων καὶ Περινηθίων Ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, κτᾶσιν γᾶς etc. §. κζ'. Mox v. 5. idem margo submonet εὐραμένους, ἢ εὐρημένους. TAYLOR. Nullius auctoritatis lectio est in Marg. Ben. ἐπιγαμίαν, quæ tantopere arridet Taylora et Auger. Recte contra est monitum, ἐπιγαμίαν, h. e. jus mutui connubii, non privatis, sed civitatibus et populis dari moris fuisse. Occurrit res v. c. in Xenoph. Hellen. V. 2. 12. Psephism. Byz. et Perinth. in Orat. de Cor. §. κζ'. et in disertissimo decretorum omnium ibid. §. νέ. Εὐεργεσία vero, h. e. nomen et jura εὐεργέτου, ornamentum est perhonorificum, quod civitates Græcæ privatis impertiri solèbant, et fere etiam

apud posteros mansit, ut Inscriptt. docent. Conf. Xenoph. Hellen. I. 1. 17. Demosth. in Aristocrat. p. 668. ed. R. et Inscript. ap. Reines. Cl. VII. N. 23. Is autem honos, præsertim a Pop. Athen. profectus, non raro a principibus aliarum civitatum viris impense expetebatur Xenoph. de Vectig. Athen. III. 11. Utebantur in hac re verbis, ἀναγράφειν, ἀνακηρύττειν, εὐεργέτην τινὰ τῆς πόλεως. Conf. Hemsterhus. ad Lucian. D. M. p. 367. Ceterum quum passim reges in historiis occurrant nomine Evergetarum, non dubito, quin ab eodem more ea appellatio ducta sit. IDEM.

Εἶτα τοὺς δι' κ. τ. λ.] Vid. supra p. 247. vol. II. h. edit.

φεύγοντας] Iterum forte φυγόντας, ut εὐρομένους. et versu 2. φυγοῦσιν accuratius videretur. MARKLAND.

ἰέ. Ἐκείνως] Punge potius mecum: μάθοιτε δὲ τοῦτο μάλιστ' ἂν, ἐκείνως εἰ λογίσαισθε etc. Verte autem: Idque potissimum perspicietis, si hoc nimirum pacto rationem apud vos instituetis. Atque ita corrigendum arbitror v. 1. p. 447. φέρε δὴ καὶ κείνως ἐξετάσωμεν, non καὶ κείνο. Instituit enim Orator in utroque loco comparationem inter res Thasiorum et Pydnensium. Hujus Populi mentionem injicit non ad rerum gestarum memoriam, sed ad argumenti colorem. Thasios, inquit ille, in loco Pydnensium etc. ponite. Multum utique interest, hoc, an illo modo legamus. TAYLOR. Si rem reputaveritis hoc modo, aut ut vulgus loqui solet, modo sequenti. Vulgatam rationem omnium, qua ἐκείνως ad prius membrum rejicitur, mutavi monitu Taylora. Ita Isocrat. Paneg. §. 48. Ἐκείνως εἰπών. Aristid. supra c. 53. Σκοπεῖτε καὶ κείνως, eodemque modo alii sæpissime. Sic et οὕτως, τότε, τοῦτο, ἐκεῖνο, ἐκεῖθεν, solenniter ad ea, quæ in oratione proxima sunt, pertinent. Sic paullo mox, φέρε δὴ, καὶ κείνο ἐξετάσωμεν. Ubi item Taylorus corrigit καὶ κείνως, sed frustra ibi quidem haud dubie. F. A. WOLF.

σαισθε πρὸς ὑμᾶς ¹ αὐτούς. Εἴ τινες τῶν νυνὶ ἐχόντων Πύδναν, ἢ Ποτίδαιαν, ἢ τι τῶν ἄλλων χωρίων, ἀ Φιλίππῳ μὲν ἐστὶν ὑπήκοα, ὑμῖν δ' ἐχθρὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὄνπερ ἢ Θάσος ἦν τότε καὶ τὸ Βυζάντιον, Λακεδαιμονίοις μὲν οἰκειᾶ, ὑμῖν δὲ ἀλλότρια, παραδώσειν ταῦτ' ἐπαγγέλλαιντο, ἀν αὐτοῖς τὰς αὐτὰς δῶτε δωρεὰς, ἄσπερ Ἐκφάντῳ τῷ Θασίῳ, καὶ Ἀρχεβίῳ τῷ Βυζαντίῳ· καὶ τινες τούτων ἀντιλέγοιεν αὐτοῖς, ταῦτα λέγοντες· ὡς δεινὸν, εἴ τινες μόνοι τῶν ἄλλων μετοίκων μὴ χορηγοῖεν· πῶς ποτ' ἀν ἔχοιτε πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας; ² ἢ ³ δῆλον, ὅτι φωνὴν οὐκ ἀν ἀνάσχοισθε, ὡς συκοφαντούντων. Οὐκοῦν αἰσχρὸν, εἰ, μέλλοντες μὲν εὖ πάσχειν, συκοφάντην ἀν τὸν ταῦτα λέγοντα ⁴ ἠγοῖσθε· ἐπὶ τῷ δ' ἀφελέσθαι τὰς τῶν προτέρων

¹ αὐτούς, εἴ T. R.² ἢ T.³ δηλονότι R.⁴ ἠγεῖσθε T.

Παραδώσειν ταῦτ'] Nannius: *Idque ea spe faciat, [Pydnam vel Potidæam tradat] ut eadem acciperet munera, quæ tum Thasio Ecphanto — concessa fuere. Recte etiam Wolfius ipse. Nam Francofurtenses, præterquam quod nihil de Demosthene meriti essent, etiam aliquando ejus Interpretem, quasi dedita opera, mutilarunt nobis et conciderunt. Pro se itaque loquatur Wolfius: se tradituros pollicerentur, si eadem dona ipsis daretis, quæ Ecphanto Thasio, et Archebio Byzantio dedistis. Edit. Interpretationis Wolfianæ. Basil. apud Oporinum, Fol. Sed uterque Interpres initium hujus commatis indistincte vertit, εἴ τινες τῶν νυνὶ ἐχόντων Πύδναν κ. τ. λ. Recte omnia Italus: *Se alcuni di quelli, che hora tengono Pidna, o Potidea — promettessero di darvi queste terre, se voi deste loro que' doni, i quali ad Effante Tasso et ad Archebio da Costantinopoli allhora deste. TAYLOR.**

Ἀρχεβίῳ τῷ Βυζαντίῳ· καὶ τινες etc.] Restituendum puto: τῷ Βυζαντίῳ, [καὶ Ἡρακλείδῃ] καὶ τινες etc. Hos enim tres, Ecphantum, Archebium, et Heraclidem, paulo ante conjunxerat; neque ratio erat, quare unus ex iis jam ommitteretur. Sic v. 2. p. seq. *προδόντες τὴν Πύδναν, καὶ τὰ ἄλλα etc. Codices et Edit. Paris. recte habent: τὴν Πύδναν, [καὶ Ποτίδαιαν,] καὶ τὰ ἄλλα etc. quemadmodum hæc urbes conjunctim nominabantur v. 2. Nimirum Scriba (vel Typotheta forte, in Editione, quæ Wolfii vocatur) conjecit oculos in καὶ Secundo loco: unde voces interjacen-*

tes, ut fit, omisit. MARKLAND. Marklando ante, καὶ τινες elapsam videbatur καὶ Ἡρακλείδῃ. Oblitus est addere, quæ causa cogat scriptorem, nomina ante posita hic omnia repetere. Satis poterat habere, ut arbitror, h. l. principem beneficii nominare. In seqq., τινες τούτων, notanda venit versuta admodum conversio ad adversarios, quam sufficisset universe dicere τινες ὑμῶν, τινες Ἀθηναίων. Non dubito enim pronomen illud οὗτοι nunc ad adversarios referre, licet sit, ubi in Oratore omnes auditores designat. F. A. WOLF.

Μόνοι τῶν ἄλλων μετοίκων] Cur tandem μετοίκων? Scilicet loquitur de peregrinis, qui accepta immunitate domicilium Athenis collocarunt. Ita ibi sunt in numero τῶν μετοίκων. IDEM.

ἢ δῆλον, ὅτι φωνὴν οὐκ ἀν ἀνάσχοισθε] Exarant vulgo, ἢ δῆλον ὅτι, pars δηλονότι, et deinde, ἢ πᾶσι πρόδηλον. Utrobique ἢ circumflecti debere patet, et monuit Toupius ad Longin. III. 4. Vix ullam peccatum solennius est in libris. Ita quoque ἀνάσχοισθε particulam ἀν absorpsit in Wolf. et Tayl. F. A. WOLF. ἢ, sane. AUGER.

ἂν ἠγεῖσθε] Scribe ἀν ἠγοῖσθε, ut ἀκούσαισθε. MARKLAND. Consentient in scriptura ἠγοῖσθε edd. vett. præter Ald. Herv. Wolf. Tayl., in quibus est ἠγεῖσθε, vitiose, ut jam vidit Markl. Sed mox omnes, et scripti et impressi, ἀκούσεσθε, non ἀκούσαισθε, ut de conjectura Marklandi Reisk. posuit. Non id erat imitatione dignum, uti nunc sero video. Par-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Προσῆκει τοίνυν τὰς στήλας ταύτας κυρίας ἔαν τὸν πάντα χρόνον, ἴν', ἕως μὲν ἂν τινες ζῶσι, μηδὲν ὑφ' ὑμῶν ἀδικῶνται· ἐπειδὴν δὲ τελευτήσωσιν, ἐκεῖναι τοῦ τῆς πόλεως ἡθους μνημεῖον ὦσι, καὶ παραδείγματα ἐστῶσι τοῖς βουλομένοις τὶ ποιεῖν ὑμᾶς ἀγαθόν, ὅτι τοὺς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευπεποίηκε. Καὶ μὴν μηδ' ἐκεῖνό γε ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! λαυθανέτω, ὅτι τῶν αἰσχίστων ἐστὶ, πάντας ἀνθρώπους ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι τὰς μὲν συμφορὰς, αἷς δὲ ὑμᾶς ἐχρήσαντο οἱ ἄνδρες οὗτοι, πάντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας, τὰς δὲ δωρεὰς, ἃς ἀντὶ τούτων ἔλαβον παρ' ὑμῶν, καὶ δὴ λελυμένας. Πολὺ γὰρ μᾶλλον ἤρμοττε, τὰ δοθέντα ἕντας τῶν ἀτυχημάτων ἀφαιρεῖν, ἢ, τούτων μενόντων, τὰς δωρεὰς ἀφαιρεῖσθαι. Φέρε γὰρ 477 πρὸς Διὸς, τίς ἐστὶν ὅστις εὖ ποιεῖν² ὑμᾶς βουλήσεται, μέλλων, ἂν μὲν ἀποτύχη, παραχρῆμα δίκην δώσειν τοῖς ἐχθροῖς· ἂν δὲ κατορθώσῃ, τὰς χάριτας παρ' ὑμῶν ἀπίστους ἔξειν;

15'. Πάνυ τοίνυν ἀχθοίμην ἂν, ὧ ἄνδρες δικασταί! εἰ

¹ ὑμᾶς τι ποιεῖν R.

² ὑμᾶς ἔτι βουλήσεται R.

Προσῆκει τὰς στήλας ταύτας κυρίας ἔαν τὸν πάντα χρόνον] Extritum mihi quoque ante ἴνα aliquando videbatur verbum εἶναι. Sed conjectaræ nihil tribuo, et Aristidis lectio, κυρίας τηρεῖν τὸν πάντα χρόνον, citata in Art. p. 447., a lapsu memoriæ est. Et deinde habemus ἔαν τὰ δοθέντα, simplici accusativo ad verbum ἔαν. Ceterum columnis, quæ publicis et sacris in locis servabantur, publicas literas inculpare, Græcis imprimis morem fuisse, ipsa hæc Oratio passim docet. Etiam supersunt ex antiquitate ejus generis monumenta quædam, quærenda apud eos, qui de reliquiis Græcarum artium scripserunt. IDEM.

Τὰς μὲν συμφορὰς — καὶ δὴ λελυμένας] Nou sine quadam insolentia συμφοραὶ dicuntur κυρίαὶ pro μένουσαι aut ἔβασαι, ut est in Epist. de Lycurg. libb. p. 198. E. Sic vero melius illucescit oppositio verborum, τὰς δωρεὰς λελυμένας. Quippe ex eodem genere sunt κύρια et λελυμένα. Particulas καὶ δὴ h. l. verte, paullo post donationem, alibi statim, continuo. Eas fortasse non intellexit, quisquis in Marg. Ben. scripsit, καὶ διαλελυμένας. In simili sententia Aristid. §. 27. supra a nobis editus adhibet voc. εὐθύς. IDEM.

Δὴ λελυμένας] Marg. Edit. Paris. δια-

λελυμένας. Proinde quasi olim scriptum fuisset (cujus tamen lectionis vestigium non invenio): τὰς μὲν συμφορὰς — κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας· τὰς δὲ δωρεὰς, ἃς ἀντὶ τούτων ἔλαβον παρ' ὑμῶν [ἀκύρους] καὶ διαλελυμένας. TAYLOR.

Καὶ δὴ λελυμένας] Protinus revocatus et abrogatus. Significat enim interdum καὶ δὴ continuo et protinus, h. e. ideo. Ex edit. HERVAG.

Τῶν ἀτυχημάτων ἀφαιρεῖν] Tollere ex infortunis, i. e. minuere infortunia. AUGER.

Βουλήσεται] Plenius Cod. Obsop. εὖ ποιεῖν ὑμᾶς ἔτι βουλήσεται. et quodammodo Felician. TAYL. Felic. ὑμᾶς τι βουλήσεται. Utrumque videtur interpolationi tribuendum. Et addito ἔτι non magis hic opus, quam supra §. ἀ. fin. ante πεισόμεθα, aut §. ζ'. ante ἐθελήσει. Nisi rarissima quæque scirem Reiskio carissima esse solere, mirarer hoc quoque ab eo in textu inculcatum. Sed sæpe ita putant in Græcis et Latinis aliquid deesse, si qui eas particulas, quas, quum ipsi Latine scribunt, ubique e vernacula inferciant, si suam adhuc, jam, etiam, et tot alia sua desiderant. F. A. WOLF.

15'. Πάνυ τοίνυν ἀχθοίμην ἂν —] De externis hominibus hactenus: jam de civibus

τοῦτο μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου, ὅτι πολλοὺς ¹ ξένους εὐεργέτας ἀφαιρεῖται τὴν ἀτέλειαν· τῶν δὲ πολιτῶν μηδένα ἄξιον δοκεῖν ἔχειν δεῖξαι τῶν εὐρημένων ταύτην τὴν τιμὴν. Καὶ γὰρ καὶ ² τὰλλα ἀγαθὰ εὐξαίμην ἀν' ἐγωγε παρ' ἡμῖν εἶναι πλεῖστα, καὶ ἀνδρας ἀρίστους, καὶ πλείστους εὐεργέτας τῆς πόλεως πολίτας εἶναι. Πρῶτον μὲν τοίνυν Κονωνα σκοπεῖτε, εἰ ἄρα ἄξιον, καταμεμφαμένους ἢ τὸν ἀνδρα, ἢ τὰ πεπραγμένα αὐτῷ, ἀκυρόν τι ποιῆσαι τῶν ἐκεῖνω δοθέντων. Οὗτος γὰρ ἀνὴρ, ὡς

¹ Deest ξένους. T.² τὰλλα T.

Atheniensibus. *Illud ægerrime ferrem, si hoc uno nomine lex a me juste accusari videretur, quod externos multos bene de Republ. meritos immunitate spoliaret, civium autem neminem proferre possem dignum etc.* Id vero Reiskius doctus non bene, quod δίκαιον in δικαίως mutat. Probat tamen Auger. F. A. WOLF.

Πολλοὺς εὐεργ.] Auspicatius omnino, πολλοὺς ξένους εὐεργ. Ald. Ven. Aug. Codd. Reg. a. β. ε. De his enim, ξένους intelligo, hactenus verba facta: sequitur jam Civium, Cononis sc. et Chabriæ fortuna, τῶν δὲ πολιτῶν μηδένα etc. v. 2. Italiens Interpres habuit: *Molto adunque io mi dorrei, giudici, se in questo solo mi paresse potere ragionevolmente accusar la legge, che a molti forestieri nostri benefattori toglie l' esentione; e di i cittadini, che etc.* et Nannius quoque. *Quod plurimos externos de Rep. optime meritos suis donis spoliaret.* TAYLOR.

Εὐρημένων] Active, ut sæpius Demosthenes, præsertim in hac Orat. Lept. Cf. Thom. Mag. 394. Reitz. ad Lucian. Ver. Hist. T. IV. p. 563. Bip. et Iens. ad ej. Tyrannicid. T. IV. p. 595. Budæum in Com. L. Gr. p. 301.

Εἰ ἄξιον] Felicius multo Nannius: *Num aliquid in ipso vel rebus ab ipso gestis culpa dignum, ut præmia illius diminuenda censeatis.* TAYLOR.

Οὗτος γὰρ ἀνὴρ —] Ipse longior spiritus, quo verborum comprehensio hic liberius se effert, indicium quoddam habet, hunc hominem ab Oratore studiosius ornari. Sed cujus tandem causa Cononem ornet, non dixit. Suspicioni igitur quom locus sit, rem factam opinor maxime propter illius ex Timotheo nepotem, cui et ipsi nomen Cononi fuit, de quo præter alios loquitur Nepos in Timoth. c. 4. Ad hunc per ætatem quidem hæc causa immunitatis pertinere potuit quam

maxime. Jam quæ res gestæ h. l. attinguntur, eæ non sunt reconditoris doctrinæ, ut summatim percurrere sufficiat. Duo insigniora, quæ Cononem illustrant, sunt pugna navalis ad Cnidum, Olymp. 96, 3., novem annis ante Demosthenem natum facta, et eam mox seouta ἀνάστασις τῶν τειχῶν h. e. restitutio murorum Piræei et Athenarum, quos Lysander diruerat. Pugna illa nihil celebrius, quippe qua Atheniensibus principatus Græciæ, quem belli Peloponnesiaci infelix exitus ademerat, gloriose restitutus est. Vid. Andocid. de Pace p. 100. Dinarch. in Demosth. p. 11. Isocrat. Panegyri. c. 41. cum aliorum locis, quos ibi affert Morus p. 80. Cujus notæ occasione lubet notare, eandem pugnam, quæ ubique a Cuido, urbe Rhodo vicina, nomen habet, etiam a Schol. nostro ad §. 15. med. περὶ Ῥόδον factam dici, quam lectionem in Isocrate mirus consensus librorum firmat. Ac fortasse huc pertinet monitum Ernesti ad Xenoph. Mem. Socr. III. 5. 4. Porro, bellum illud quam unis copiis Persicis confectum sit a Conone, plane nihil adjuto a civibus suis, vere adjicitur παρ' ἑμῶν οὐδ' ἡντινοῦν ἀφορμὴν λαβάν. In quo vox ἀφορμὴ ad pecuniam, naves, milites, omnem apparatus belli gerendi pertinet. Conf. de ea voce Pricæum in Ep. I. ad Timoth. V. 14. Sed ne quid omittamus, e verbis, ἐκ τοῦ Πειραιῶς, articulum eximit Dionysius περὶ λεκτ. Δημοσθ. δειν. T. VI. p. 997. et Aristid. Art. p. 456., a quo bene notatur loci virtus ex adjunctis περιστάσεσι. Etiam Aug. 1. μετὰ τὴν τ. Δ. κάθοδον τὴν ἐκ Πειραιῶς, idque in textum allegit Reisk. Non nego, hæc in formula hunc usum vulgatiorem esse; neo desunt tamen, nisi fallor, additi articuli exempla, quæ nos in quoque loco ad fidem codicum reducant. Mox de op-

ὑμῶν τινῶν ἔστιν ἀκούσαι, τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντων, μετὰ τὴν τοῦ Δήμου κάθοδον τὴν ἐκ ¹ τοῦ Πειραιῶς, ἀσθενοῦς ἡμῶν τῆς πόλεως οὔσης, καὶ ναῦν οὐδεμίαν κεκτημένης, στρατηγῶν βασιλεῖ, παρ' ὑμῶν οὐδ' ἠντινοῦν ἀφορμὴν λαβῶν, κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἶδισεν ἀκούειν ὑμῶν, καὶ τοὺς ἀρμοστὰς ἐξήλασεν ἐκ τῶν νήσων· καὶ μετὰ ταῦτα δεῦρ' ἐλθὼν ἀνέστησε τὰ τεῖχη· καὶ πρῶτος πάλιν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι. Καὶ γὰρ τοι μόνω τῶν πάντων αὐτῷ τοῦτ' ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται· ἐπειδὴ Κόνων, φησὶν, ἠλευθέρωσε τοὺς Ἀθηναίων συμμάχους - - - Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ γράμμα, ὧ ἄνδρες δικασταί! ἐκείνω μὲν φιλοτιμία πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας. Ὅτου γὰρ ἂν τις παρ' ἡμῶν ἀγαθοῦ τοῖς 478 ἄλλοις αἴτιος γένηται, τούτου τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως

¹ Deest articulus. R.

presso statu Athenarum sequitur, τῆς πόλεως ναῦν οὐδεμίαν κεκτημένης. Quod paullulum a veritate rerum recedere dixeris. Constat, pacis legem Atheniensibus reliquisse 12 naves longas. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. T. I. p. 630. Ad quidni Civitas afflicta posthac eo videatur devenisse, ut plane nihil navium haberet? Bellicas dico: aliæ quippe nihil ad rem. Jam prope eodem redit, quod Noster de Cor. §. κή. et alii iisdem fere verbis de hoc tempore aiunt, οὐ ναῦς, οὐ τεῖχη τῆς πόλεως τότε κεκτημένης. Ceterum ἀρμοσταὶ si cui minus ex historia noti sunt, adeat Maussac. ad Harpocr. l. v. aut Mori Indicem Xenoph. Hellenic. F. A. WOLF.

Κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους] Naumachia ad Cnidum: Exstat historia apud Xenophontem lib. 4. Hellenic. PALMER. Καὶ τοὺς πρότερον] Restitui articulum ex Edit. Lutetiana. TAYLOR.

Εἶδισεν ἀκούειν ὑμῶν] Dicto audientes esse assuefecit. ἀκούω enim, sicut audio Latinis, etiam significat obtempero et ausculto alieui. Ex edit. HERVAG.

Καὶ γὰρ τοι] Potius τοιγάρτοι, itaque; non etenim. MARKLAND. Frustra Markl. adsoripsit, legendum τοιγάρτοι, itaque. Vid. Hoogev. Doctrin. Particc. Gr. XXIV. 2. 2. ubi de particulis illis bene agitur. In seqq. ἐπειδὴ Κόνων — συμμάχους continetur inscriptionis tantum ea pars,

quæ facit ad consilium hujus loci. Absolute ibi interjectum est φησὶν, aut, si mavis, subaudi ὁ γράψας. Vana autem sunt, quæ ad verba, μόνω τῶν πάντων, Schol. habet. Melius patebit eorum vis, si cogitemus, novum tunc eam titulum liberatoris sociorum fuisse, immo omnino antehac inauditum, monumentis publicis nomen civis aut etiam imperatoris inscribi. Optime id docemur a Demosth. de Rep. ord. §. ή. quæ sententia ab eo ad verbum fere repetitur in Orat. adv. Aristocrat. p. 686. ed. R. Conf. Æschin. in Ctesiph. §. ξβ'. quo loco etiam postea utemur. F. A. WOLF.

Φιλοτιμία πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς] Gloria apud Vos solos. Nam ita verte, quo oppositio Atheniensium et universitatis ceterorum populorum clara sit. Lycurgus in Leocr. p. 144. Περὶ μὲν γὰρ ἀγνώτος ἀνδρώπου τοῖς Ἕλλησιν ἐν ὑμῖν αὐτοῖς ἔδοκεῖτ' ἂν ἢ καλῶς ἢ καὶ φαύλως ἐψηφίσθαι· περὶ δὲ τούτου, ὅτι ἂν βουλευσθε, παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἔσται λόγος. Æschin. in Ctesiph. §. ιδ'. Οὐκ ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τιμώμενον ὑπὸ τοῦ Δήμου. Conf. dicenda ad §. ιθ'. IDEM.

Τούτον τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρποῦται] Ejus rei gloria nomen patriæ fruitur. Vid. de hoc usu verbi καρποῦσθαι pro vulgari κομίζεσθαι, quod infra

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

τῆς δὲ παρ' ὑμῶν μόνης τοῦτ' ἀφαιρεθήσεται. Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνο καλόν, ζῶντα μὲν αὐτὸν οὕτω τιμᾶν, ὥστε τοσούτων, ὅσων ἀκηκόατε, ἀξιοῦν· ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε, μηδεμίαν ποιησαμένους τούτων μηδενὸς μνείαν, ἀφελῆσθαι τὴν τῶν δοθέντων τότε. Πολλὰ μὲν γάρ ἐστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τῶν ὑπ' ἐκείνου πραχθέντων ἀξία ἐπαίνου, δι' ἃ πάντα προσήκει μὴ λύειν τὰς ἐπὶ τούτοις δοθείσας δωρεάς· κάλλιστον ¹ δὲ πάντων, ἢ τῶν τειχῶν ἀνάστασις. Γνωίη δ' ἂν τις, εἰ παράδειη, πῶς Θεμιστοκλῆς, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπάντων ἀνδρῶν ἐνδοξότατος, ταῦτό τοῦτ' ἐποίησε. Λέγεται τοίνυν ἐκεῖνος, τειχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις, καὶν ἀφικνῆταί τις ἐκ Λακεδαίμονος, κατέχειν κελεύσας, οἴχεσθαι πρεσβέων αὐτὸς ὡς τοὺς Λακεδαιμονίους· λόγων 479 δὲ γιγνομένων ἐκεῖ, καὶ τινῶν ἀπαγγελλόντων, ὡς Ἀθηναῖοι τειχίζουσιν, ἀρνεῖσθαι, καὶ πρέσβεις πέμπειν τοὺς σκεψομένους κελεύειν· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἤκου οὔτοι, πέμπειν ἑτέρους παραινεῖν - - - Καὶ πάντες ἴσως ἀκηκόατε, ὅν τρόπον ἐξαπατηῆσαι λέγεται Λακεδαιμονίους. Φημὶ τοίνυν ἐγὼ, — καὶ πρὸς Διὸς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! μηδεὶς φθόνῳ τὸ μέλλον ἀκούσῃ, ἀλλ', ἂν ἀληθὲς ᾖ, σκοπέειτω! — ὅσω τὸ φανερώς τοῦ λάθρα κρεῖττον, καὶ τὸ νικῶντας τοῦ

¹ δ' ἀπάντων R.

Τοῦτ'] Videtur abundare τὸ τοῦτ', aut pro eo legendum οὔτος. Mox v. 4. τούτων μηδενός. [aberat enim μηδενός.] WOLF. Frustra erat Wolfius, qui putabat, vel abundare τοῦτ', vel in οὔτος mutandum esse. Τοῦτ' ἀφαιρεθήσεται, est, τοῦτο τὸ βέβαιον μένειν ἀφαιρεθήσεται, hac stabilitas eripietur; ex præcedenti membro repetendum. Notandum hoc Lectori Demosthenis, qui sæpe ita scribit. sic §. ιβ'. de Chabria: qui cum haberetur, et esset, dux omnium (ἀσφαλέστατος) cautissimus, cum imperabat, ἐχρήτο τούτῳ, scil. τούτῳ τῷ ἀσφαλεῖ, hac cautione utebatur pro vobis. Parum accurate utroque loco vertit Wolfius. Ita §. κζ'. fin. οὐδ' ἔχουσιν, subintellige ἀτέλειαν, ex præcedente Adjectivo ἀτελεῖς repetendam. MARKLAND.

Τῆς δὲ παρ' ὑμῶν] Et donationis, quæ a vobis contigit ipsi, auferetur ea pars de qua nunc agitur, nempe ἡ ἀτέλεια. AUGER.

Εἰ παραθεῖη, πῶς Θεμιστοκλῆς ταῦτό τοῦτ' ἐποίησε] Scilicet κλέπτων τὴν τῶν Ἀθηναίων τείχισιν, Ælian. V. H. III. 47. Rem, post auctorem principem, Thueydidem I. 90., nusquam non repetitam, accuratius quam pro modulo scriptionis persequitur Nepos Themistocl. c. 6. ubi v. Intpp. Noster locus imprimis placet nativa quadam narrandi elegantia. F. A. WOLF.

Λέγεται τοίνυν κ. τ. λ.] Sic distinguatur hic locus: λέγεται τοίνυν ἐκεῖνος, εἰπὼν τοῖς πολίταις τειχίζειν, καὶν [καὶ κελεύσας ἐὰν] ἀφικνῆταί τις ἐκ Λακεδαίμονος, κατέχειν, οἴχεσθαι. Conjunge λέγεται οἴχεσθαι πρεσβέων, cæteris intermedio interjectis. Mox v. 16. πέμπειν ἑτέρους παραινεῖν. WOLF.

Παραινεῖν] Editt. παραινεῖ cum Vindob. et παραινῆ. Constructio est: λέγεται — οἴχεσθαι πρεσβέων — ἀρνεῖσθαι — κελεύειν — παραινεῖν, ut nos edidimus ex auctoritate Codd. Ven. Aug. Ital. Bodl. Cant.

παρακρουσαμένους πρᾶττειν ὅτι οὖν ἐντιμότερον, τοσούτω κάλλιον Κόνωνα τὰ τείχη στήσαι Θεμιστοκλέους. Ὁ μὲν γὰρ λαθὼν, ὃ δὲ νικήσας τοὺς κωλύοντας ταῦτο τοῦτο ἐποίησεν. Οὐ τοίνυν ἄξιον, τὸν τοιοῦτον ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι, οὐδ' ἔλαττον σχεῖν τῶν ῥητόρων, τῶν διδασκόντων ὑμᾶς, ὡς ἀφελέσθαι ¹ τι χρὴ τῶν ἐκείνω δοθέντων.

ιζ'. Εἶεν! Ἀλλὰ, νῆ Δία, τὸν παῖδα τοῦ Χαβρίου περιιδώμεν ἀφαιρεθέντα τὴν ἀτέλειαν, ἣν ὁ πατήρ αὐτῷ, δικαίως παρ' ὑμῶν λαβὼν, κατέλιπεν; ἀλλ' οὐδένα ἀνθρώπων εὖ φρονούντ' ἂν ² οἶμαι ταῦτα φῆσαι καλῶς ἔχειν. Ἴστε μὲν οὖν ἴσως καὶ ἄνευ τοῦ παρ' ἐμοῦ λόγου, ὅτι σπουδαῖος Χαβρίας ἦν ἀνὴρ· οὐ μὲν κωλύει γε οὐδὲν καμὲ διαβραχέων ἐπιμνησθῆναι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ. Ὅν μὲν οὖν τρόπον, ὑμᾶς ἔχων, πρὸς ἅπαντας Πελοποννησίους

¹ τί R. τί T.

² οἶμαι R.

TAYLOR.

Παρακρουσαμένους] Premitur quodammodo Themistoclis factum significatu humilis fraudis, qui huic verbo adhæret ex origine sua. Harpocratio: Παρακρούεται, ἀντὶ τοῦ ἕξαπατᾶ. Πολὺ δὲ ἐστὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀπτικοῖς, καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Μετῆκται δὲ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰσάντας τι ἢ μετρούοντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασεῖν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν· καὶ ὡς Σοφοκλῆς ποιεῖ Ὡς μήτε κρούσης, μήθ' ὑπὸ χεῖρα βάλης. Verbo quater usus Demosthenes in Philippicis, Olynth. A. §. γ'. Philipp. B. §. δ. ζ'. De Halon. p. 97., longe frequentius in reliquis Oratt. Et in Macart. p. 1060. ed. R. eadem vi, qua h. l., opponuntur inter se νικᾶν et παρακρούσασθαι. Ad hæc conf. Valcken. Animadvn. ad Ammon. III. 8., qui aliud simile comparat, κρουσιμετρεῖν. F. A. WOLF.

Τῶν διδασκόντων ὑμᾶς] Sic Wolfius et Taylorus, ante quos obtinebat ἡμᾶς. Nostra scriptura potior videtur, eandemque in iisdem his verbis habemus §. λβ'. fin. At Aug. 1. pronomem prorsus abiecit; id quod novissimo editori placet. Nobis non item. IDEM.

ιζ'. Εἶεν! ἀλλὰ νῆ Δία —] Ad locum venimus, ad quem Orator omnem vim dicendi, quæ in hujus quidem dictionis orationem cadere posset, et omne πάθος suum reservasse videri debet. Chabriæ honores et præmium propter heredem ejus, Ctesippum, sibi imprimis cordi esse, si aliunde non constaret, facile id quemque

hujus loci tractandi modus et artificium doceret. Nec minus illud artificiose, quod nunc demum ad hoc argumentum ducimur, ducique videmur temporum ordine magis quam aliquo consilio Oratoris. Neque tamen ullus erat huic argumento locus magis idoneus. Præterea ipse transitus artem habet, quam scite notat Scholion cod. Bav. Τὸ σχῆμα τῆς μεταβάσεως πάνυ θαυμαστόν· τὸ γὰρ μὴ ἐκ περιβολῆς, μηδὲ πεφροντισμένως, ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφείλετο τὴν ὑπόνοιαν τοῦ δοκεῖν πρὸς χάριν ὑπὲρ τοῦ Χαβρίου παιδὸς λέγειν κ. τ. λ. IDEM.

Ἑμᾶς ἔχων] Id est ὑμᾶς μόνους, vos solos habens, sine sociis et auxiliis: si sanus sit locus. Mox v. 1. p. seq. Γοργόπαν rectius scribatur per ω in secunda syllaba, ut semper apud Xenophontem lib. V. Ἑλληνικῶν, initio: licet ibi male pingatur Accentus, Γοργῶπαν, pro Γοργώπαν. MARKLAND.

Ἑμᾶς ἔχων, πρὸς ἅπαντας Πελοποννησίους —] Unum ὑμᾶς intelligi debere ὑμᾶς μόνους, evincitur oppositis verbis, quæ continuo adduntur, contra Lacedæmonios omnes. Cur locum minus sanum aut integram putemus, causam nullam video. Sed illud ὑμᾶς ἔχων, h. e. a Vobis solis comitatus, cum unis copiis Vestris, magis oratorie dictum videtur, quam ex veritate. Aliud agebat vir doctus, qui explicando jungebat ὃν τρόπον ὑμᾶς ἔχων, vertens: quomodo Vos habentes, quomodo comparatos, in quanta rerum omnium inopia, quanta infirmitate et animorum de-

παρετάξατο ἐν Θήβαις, καὶ ὡς ¹ Γοργώπαν ἀπέκτεινεν ἐν Αἰγίνῃ, καὶ ὅσα ἐν Κύπρῳ τρόπαια ἔστησε, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅτι, πᾶσαν ἐπελθῶν ὀλίγου δέω λέγειν χώραν, οὐδαμοῦ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα, οὐδ' αὐτὸν κατήσχυεν· οὔτε πᾶν ῥᾶδιον κατὰ τὴν ἀξίαν εἰπεῖν, 480 πολλή τε αἰσχύνη, λέγοντος ἐμοῦ, ταῦτα ἐλάττω φανῆναι τῆς ἐν ἐκάστῳ νῦν ^{περὶ} αὐτοῦ δόξης ὑπαρχούσης. Ἄ δ' οὐδαμῶς ἂν εἰπὼν ² οἶμαι μικρὰ ποιῆσαι, ταῦθ' ὑπομνήσαι πειράσομαι. Ἐνίκησε μὲν τοίνυν Λακεδαιμονίους ναυμα-

¹ Γοργώπαν T.

² οἶμαι R.

jectione. Tot verba ut cassa palearum evanescent emendata interpunctione, quæ sæpe in illius editione abominabilis est. Quod historias in h. l. attinet, præter Xenophontem, qui eas minus accurate prodidit, vide Diodor. Sic. XV. 25. seqq. et Nepot. Chabriam, quod scriptum tamen totum jejunius compilatum puto e Theopompo. Res summas ut brevissime complectar, post Thebas ope Pelopidæ, Mellonis aliorumque liberatas, atque Piræeum a Sphodria occupatum, Thebani, Athenienses et aliæ gentes Græciæ Olymp. 100, 4. societatem belli coeunt contra Lacedæmonios, qui resumptis viribus tunc superbius dominabantur. Bellum administrat Chabrias, qui jam Olymp. 96, 4. bello Corinthiaco ducem fortem se præstarat, cum eo Timotheus, Cononis filius, et Callistratus, Orator alias nobilis. Eodem, quo bellum exarsit, anno fit pugna illa apud Thebas, noto Chabriæ strategemate insignis, et alia, eodem duce, apud Naxum navalis, cujus victoria ubique celebratur, quippe a bello Peloponnesio prima, quam Athenæ propriis viribus ex Lacedæmone retulerunt. Vid. Diodor. XV. 35. Plutarch. Camill. p. 138. B. et Phoc. p. 744. C. Græciæ populi etsi LXX. fere in illud fœdus convenerant, tamen Peloponnesii ut accederent, adduci se passi non sunt. Hinc explic. πρὸς ἅπαντας Πελοποννησίους. Μοχ ἐν Θήβαις, ad Thebas. Sæpe ἐν est prope, ad, apud. Conf. Ernest. ad Callimach. H. in Dian. 238. Sequitur Gorgopas, Lacedæmonius, ἐπιστολεὺς ναυαρχὸς Hieracis, a quo relictus erat Æginæ. Sed legitur hoc apud unum Xenoph. Hellen. V. 1. 5. seqq. Quo ex fonte correxi Scholion, sic vulgo lectum: Στρατηγὸς ἦν Θεβαίων· ἐν κτείνει Χαβρίας ἐν Αἰγίνῃ ἀπιόντα βοηθῆσαι Εὐαγόρᾳ. Dein ὅσα ἐν Κύπρῳ τρόπαια ἔστησε, scilicet

Evagoræ Persarum armis petito publice in auxilium missus Chabrias circ. Olymp. 97, 3. Vid. Diodor. XIV. 98. et Cornel. Nep. Chabr. c. 2. ubi vel hic locus Demosthenis Lambino satisfacere debebat. Μετὰ ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ, quo sua sponte venerat, ut privatam operam Ægyptiis navaret, primo Olymp. 100, 4. iterum 104, 3. Vid. Diodor. XV. 29. et 92. et Cornel. l. c. F. A. WOLF.

καὶ ὡς] Aristides pag. 495. Vol. II. Edit. Jebb. καὶ Γοργώπαν (uti etiam legit Cod. Reg. ε.) ἀπέκτεινεν ἐν Αἰγίνῃ, καὶ ὅσα ἐνῆν πρῶν ἐποίησε, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅτι κ. τ. λ. Mendose satis. Neque enim, si cætera sana essent, istud πρῶν ex Historia tolerari potest. TAYLOR.

Λέγοντος ἐμοῦ] Ita pnnigitur hic locus in Editt. superioribus. Quam etiam distinctionem sequitur Wolfius in interpretatione, licet ad mentem meam extremæ Editiones, nescio, an casu, an iudicio, distinguant: πολλή τε αἰσχύνη, λέγοντος ἐμοῦ, ταῦτα ἐλάττω φανῆναι etc. IDEM.

Ἐνίκησε μὲν τοίνυν Λακεδαιμονίους ναυμαχία] Ad Naxum insulam, de qua pugna navali vide Plutarchum in Camillo. PALMER.

Ἐνίκησε μὲν τοίνυν Λακεδαιμονίους ναυμαχία —] Plura hoc in loco oratorie exaggerata esse ad Chabriam ornandum, suspicionem movent, quæ paullo post leguntur de nulla urbe, nulla navi, nullo milite, ductu illius amissis. Talia hæc sunt, quæ post hominum memoriam nulli unquam ne felicissimo quidem duci contigerunt. Potest autem fieri, ut res, quas hodie ignoramus, splendida hæc mendacia Atheniensibus verisimiliora fecerint; nec sane rationem narrationis hujus in omnibus explorare nobis licet. Conf. Wesseling. not. ad Diodor. T. II. p. 29. F. A. WOLF.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

εἴλε, κατὰ μίαν καὶ δύο λαμβάνων· ἅς ἀπάσας εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας κατήγαγεν· ἐνὶ δὲ κεφαλαίῳ, μόνος τῶν πάντων στρατηγῶν οὐ πόλιν, οὐ φρούριον, οὐ ναῦν, οὐ στρατιώτην ἀπώλεσεν οὐδένα, ἠγούμενος ὑμῶν· οὐδ' ἐστὶν οὐδενὶ τῶν ὑμετέρων ἐχθρῶν τρόπαιον οὐδὲν ἀφ' ὑμῶν τε καὶ κείνου· ὑμῖν δ' αὖ ἀπὸ πολλῶν πολλὰ, ἐκείνου στρατηγούντος. Ἴνα δὲ μὴ λέγων παραλείπω τι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, ἀναγνώσεται γεγραμμένας ὑμῖν τάς τε ναῦς, ὅσας ἔλαβε, καὶ οὗ ἑκάστην, καὶ τῶν πόλεων τὸν ἀριθμὸν, καὶ τῶν χρημάτων τὸ πλῆθος, καὶ τῶν τροπαίων, οὗ ἑκαστον. Λέγε!

ΠΡΑΞΕΙΣ ΧΑΒΡΙΟΥ.

Δοκεῖ τισὶν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! οὕτωσὶ ὁ τοσαύτας πόλεις λαβῶν, καὶ τριήρεις τῶν πολεμίων ναυμαχίᾳ νικήσας, καὶ τοσούτων καλῶν αἴτιος ὢν, αἰσχροῦ δ' οὐδενὸς τῆ πόλει, ἄξιός εἶναι ἀποστρηθῆναι τὴν ἀτέλειαν, ἣν εὗρετο παρ' ὑμῶν, καὶ τῷ υἱεῖ κατέλιπεν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἴομαι. Καὶ γὰρ ἂν ἄλογον εἶη, μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν, ἢ

dequinquaginta Lacedæmoniis ereptas. Nec opus est τὸ ἄλλας mutare in ὅλας, totus, sive integras. Mox [sc. pag. 457. 2.] καὶ ἑάλω. Obsop. καὶ εἰ ἑάλω. et, pro τὰς παλαιὰς, [v. 17.] τὰς πάλαι. et, μείζους τῶν καινῶν ἐγκλημάτων, non κοινῶν. et, ὑπὲρ ὧν ἐπ' ἐκείνους ἐλθῶν [v. pen. Nam in Editione, quam sequebatur Wolfius, de erat ἐλθῶν.] et, βεβαίως πως ἐκείνος. p. 458. 8. WOLF.

Τρόπαιον οὐδὲν ἀφ' ὑμῶν τε καὶ κείνου] Frequentissimus est hic usus particulæ ἀπὸ, ubi tropæi de populo positi mentio fit; fortasse inde ductus, quod armis tropæa ornari solebant, victo hosti detractis. Verum simpliciter quoque dicitur τρόπαιον στήσαι τινῶν vel κατὰ τινῶν. Exempla dabit Taylor. ad Lysiae Or. fun. p. 89. F. A. WOLF.

Τῶν τροπαίων οὗ ἑκαστον] Quo loco quodque. Sic et paullo ante accipio οὗ ἑκάστην, non, cujus populi. Jam πράξεις Χαβρίου, quæ recitantur, scriptum id videtur mihi Oratoris fuisse, et huic actui destinatum, non publicum. IDEM.

Ἐγὼ μὲν οὐκ οἴομαι κ. τ. λ.] Ego sic distinguo: ἐγὼ μὲν οὐκ οἴομαι· καὶ γὰρ ἂν ἄλογον εἶη: ita ut phrasis terminetur et alia incipiat: μίαν μὲν - - - AUGER.

Καὶ γὰρ ἂν ἄλογον εἶη, μίαν etc.] Deest

aliquid, ut bene vidit Lambinus, qui supplet: ἄλογον εἶη, εἰ, μίαν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν etc. Verius puto: ἄλογον εἶη, ὅτι, μίαν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν etc. Lysias contra Nicomach. pag. 845. 6. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων etc. vide locum. MARKLAND. Annotari, non corrigi debet structura hujus periodi, cujus duo primaria membra negligentius et sine ullo conjunctionis vinculo posita sunt. Dicas quidem cum Lambino, ante μίαν a prægresso εἶη absorptum deesse εἰ, quod expectes ad εἰσῆγγελον, ἀπολώλει et ἔσται. Sic autem minimo intervallo ter eandem particulam legeremus. Quod ut caveret, quidni potius statuamus auctorem ad illud genus constructionis ἀσύνδετον devenisse? Similiter locum vindicat Reisk. contra Marklandum, qui ὅτι addi volebat post εἶη. Id vero vel propter hypothesin dubie expressam h. l. non placet. Etiam plura obstant remedio Augerii, ad superiorem periodum trahentis verba, καὶ γὰρ ἂν ἄλογον εἶη. Porro in οὗτοι post εἰσῆγγελον eadem amarities inest, quæ antea ὁ. ἰέ. Simul in transcurso mores Populi notantur. Una urbs, una minima classis amissa, imperatori rebus optime gestis claro in crimen προδοσίας ducitur, et capitis periculum afferre potest. De actione εἰσαγγε-

ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν αὐτὸν ¹ εἰσήγγελλον οὗτοι, καὶ, εἰ ἑάλω, τὸν ἅπαντα ἂν ἀπολώλει χρόνον· ἐπειδὴ δὲ τούναντίον ἑπτακαίδεκα μὲν πόλεις εἶλεν, ἑβδομήκοντα δὲ ναῦς ἔλαβε, τριςχιλίους δ' αἰχμαλώτους, δέκα δὲ καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνε, τοσαῦτα δὲ ἔστησε τροπαια, τηνικαῦτα ² δὴ οὐκ ἔσται κύρια αὐτῷ τὰ δοθέντα ἐπὶ τούτοις!

ἰή. Καὶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! καὶ ζῶν πάνθ' ὑπὲρ ὑμῶν φανήσεται πράξας Χαβρίας, καὶ τὴν τελευταίην αὐτὴν τοῦ βίου πεποιημένος οὐχ ὑπὲρ ἄλλου τινός· ὥστε δικαίως ἂν οὐ μόνον διὰ τὰ ζῶντι πεπραγμένα φαίνοισθε εὐνοικῶς διακείμενοι πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ ταύτην. Ἄξιον τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! καὶ κεῖνο σκοπεῖν, ὅπως μὴ φανούμεθα φαυλότεροι Χίων περὶ τοὺς εὐεργέτας γεγενημένοι. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι μὲν, ἐφ' οὓς μεθ' ὄσων ἦλθεν ἐν ἐχθροῦ τάξει, μηδὲν ὦν ἔδοσαν πρότερον, νῦν ἀφήρηται, ἀλλὰ τὰς παλαιὰς χάριτας μείζους τῶν καινῶν ἐγκλημάτων πεποιήνται· ὑμεῖς δ', ὑπὲρ ὧν ἐπ' ἐκείνους ἔλθῶν ἔτελεύτησεν, ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα ἔτι μᾶλλον αὐτὸν τιμᾶν,

¹ εἰσήγγελλον R.

² δὴ T. R.

σίας vid. Salmas. de Mod. usur. p. 589. et Herald. ad I. A. et R. p. 221. Mox quæ sequuntur, ἑπτακαίδεκα μὲν κ. τ. λ., hinc descripsit Aristid. Declamat. §. 103., forsitan alio nullo auctore nixus. F. A. WOLF.

Τηνικαῦτα δὲ] Potius τηνικαῦτα δὴ, tum demum, cum Bodi. et marg. Morel. TAYLOR. Recepi τηνικαῦτα δὴ monitu Taylori et Auger. Primum defensio vulgati δὲ, qua Reisk. utitur, mihi displicebat; tum animo obversabantur exempla bene multa, in quibus plane ut h. l. postrema pars periodi illata habet verba, τηνικαῦτα δὴ, τότε δὴ, εἴτα δὴ, tum vero, tum demum. Ac plurimis recte ita fecisse videbor, quam VV. DD. passim negent particulam δὲ ab Atticis in apodosi adhiberi. Atque nunc nec hoc satis exploratum dico esse, et locos in iisdem Atticis superesse non paucos, qui huic decreto repugnent, quamvis jam plures nobis subtraxerint editores, qui de vera conjectura δὲ in δὴ mutarunt. At vero rem, quam ne ii quidem satis subtiliter tractarunt, qui de particulis data opera scripserunt, ut Hoogevenius, quando justam declarationem hic locus non capit, equidem universe attingere malui,

quam culpam, si qua mea est, celare. IDEM.

ἰή. φανήσεται] In hoc futuro forsitan aliquis offenderit. Sed et alibi sic Attici. Ut Æschin. in Ctesiph. §. κή. Δημοσθένος ἐνιαυτὸν βουλευσας, οὐδεμίαν πόποτε φανεῖται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον κ. τ. λ. Ellipsis est, ἐὰν σκοπῆτε. Plene supra §. θ'. Οὗτος, ἂν σκοπῆτε, φανήσεται συνεχῶς ἡμᾶς εὔποιων. IDEM.

Καινῶν] Vulgo κοινῶν, nullo sensu. τὰς παλαιὰς χάριτας μείζους τῶν καινῶν ἐγκλημάτων. Restitui ex Obsop. Bodl. Cant. Ital. et Editt. Felician. et Manut. Ita Versio Tuscana. TAYLOR. De Chiis, non magis cognoscitur ex historiis, quæ præmia Chabriæ dederint, quam illud, quod de Conone ab aliis populis ornato legimus §. ις'. med. Ceterum antitheta præclare h. l. cumlata pro se quisque notabit. Conf. ad §. η'. med. F. A. WOLF.

Ἐπ' ἐκείνους ἔλθῶν ἔτελεύτησεν] Occidit videlicet Chabriæ in obsidione Chii, belli socialis anno primo, Olymp. 105, 3. Interitum ejus narrant Diodor. XVI. 7, et Nepos extr. IDEM.

καὶ τῶν ἐπὶ ταῖς προτέροις εὐεργεσίαις τι δοθέντων ἀφηρη-
 μένοι φανήσεσθε· πῶς οὐκ εἰκότως αἰσχύνην ἔχετε; Καὶ
 μὴν ¹ καὶ κατ' ἐκεῖνο ἀνάξια ἂν εἴη πεπονθῶς ὁ παῖς, εἰ
 τῆς δωρεᾶς ἀφαιρεθείη, ² καθὸ πολλάκις ὑμῶν στρατηγῆ- 482
 σαντος Χαβρίου, ³ καὶ οὐδενὸς πώποτε υἱὸς ὀρφανὸς δι'
 ἐκεῖνον ἐγένετο, αὐτὸς δ' ἐν ὀρφανίᾳ τέθραπται διὰ τὴν
 πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν τοῦ πατρὸς. Οὕτω γὰρ, ὡς ἀλη-
 θῶς ἔμοιγε φαίνεται, βεβαίως πως ἐκεῖνος ἐγένετο φιλό-
 πολισ, ὥστε δοκῶν καὶ ὦν ἀσφαλέστατος στρατηγὸς
 ἀπάντων, ὑπὲρ μὲν ὑμῶν, ὅποτε ἠγοῖτο, ἐχρῆτο τούτῳ·
 ὑπὲρ ⁴ αὐτοῦ δ', ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν ἐτάχθη κινδυνεύειν,

¹ Deest καί. T.² καθ' ὁ R.³ Deest καί. R.⁴ αὐτοῦ R.

Καὶ μὴν κατ' ἐκεῖνο] Lege cum Edit. Morel. et Cod. Lindenbr. καὶ μὴν καὶ κατ' ἐκεῖνο, (ut legitur ῥ. κά. med. καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, et ῥ. κγ'. καίτοι καὶ παρ' ἐκείνοις τινὲς εἰσιν ἴσως ἀγαθοί. et ῥ. κή. πῶς γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο, nam vel hac ratione) quod multum ad sensum confert, et facile Librarium in ea sede latere potuit. Et vel eo solo nomine, ut cætera omittam, indigne ageretur cum Ctesippo. Annon vides, mi lector, quantum accedat? Pergo autem. Hic defuit ea vocula, mox abundabit. Lege enim: πολλάκις ὑμῶν στρατηγῆσαντος Χαβρίου, οὐδενὸς πώποτε υἱὸς, sine καί. Ita etiam habet bonus Cod. Reg. a. TAYL. Posteriore καὶ carent Ald. Herv. Felic. Wolf. Reddidit e ceteris libris Taylorus, qui confert locos similes ῥ. κά. κή. Ut sit: At vero vel solo hoc nomine (ut cetera omittam) indignum in modum cum Ctesippo ageretur etc. Κατὰ τι est propter causam aliquam. Hodie dicunt verbis Latinis quidem, sed male usurpatis: ratione alicujus rei habita. Jam quæ particula principio deerat, eadem ante voc. οὐδενὸς Tayloro abundare videtur, et Reiskius expunxit de auctoritate Par. 1. Aug. 1. Bav. Quod licet et Augerio placcat, imitari nolui idcirco, quod vi intendendi, non copulandi, acceptæ particulæ ratio constat. Chabrias etsi sæpe exercitum Vestrum duxit, tamen ne unius quidem filius per eum orbis factus est. Occurrit certe καὶ εἷς, vel unus, quod accedente negativa quid aliud est, nisi ne unus quidem? Quanquam an ita frequentetur forma, καὶ οὐδεὶς, nunc non præstarim, quam certa illius exempla non succurrant. Notarunt sibi fortasse diligentiores. F. A. WOLF.

Ὡς ἀληθῶς ἔμοιγε φαίνεται] Wolfius

hunc locum interpretatur juxta suam punctationem: ὡς ἀληθῶς ἔμοιγε φαίνεται βεβαίως, etc. An hoc est Demosthenicum? Tu dijudica. Porro nonnulli Codd. habent pro ἐγένετο, εἶναι. Quibus dubis, delenda est Parenthesis, et φαίνεται (vel potius ἐφαίνετο) construendum est cum εἶναι. Deinde pro πως in hoc loco, Cod. Aug. ὡς, ita ut vocula inutilis ortum videretur habere ex fine præcedentis. Quod verum esse arbitror. TAYLOR. Egregie textum depravat scriptura, quam Taylorus, e librorum quorundam vestigiis erutam, vulgatæ præfert: οὕτω γὰρ, ὡς ἀ. ἔ. ἐφαίνετο βεβαίως ἐκεῖνος εἶναι φιλόπολις. Ubi simul hoc mirum, quod ab illo vocula πως post βεβαίως tanquam inutilis proscribitur. Quoties hæcce enclitica sic adverbis juncta in Atticis occurrit! Fortasse delusit virum optimum editio Wolfii, male verba dispungens. Nostri: Er war so ganz (so aus festen Grundsätzen) Patriot etc. (he was so entirely (in my own opinion on sound principles) a patriot &c.) F. A. WOLF.

Ἐπὲρ ὑμῶν ἐχρῆτο τούτῳ] H. e. τῷ ἀσφαλεστάτῳ. Vestra quidem causa hac summa cautione utebatur. Ita de Agesilao Xenophon Hellen. IV. 3. 19. Ἐνταῦθα δὲ ἀνδρείον μὲν ἔξεστιν εἰπεῖν ἀναμφισβητήτως· οὐ μόντοι εἴλετό γε τὰ ἀσφαλέστατα κ. τ. λ. Quem ad locum conf. Plutarch. in Pelop. p. 278. IDEM.

Ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν etc.] Forte ἐπειδὴ τότε. Verti: cum suum cornu periclitaretur. Sed ὑμῶν ὅποτε ἠγοῖτο et ἐπειδὴ καθ' αὐτὸν (τὸ καθ' αὐτὸν eleganti pleonasmō articali) ἐτάχθη κινδυνεύειν, videntur opponi inter sese: ut dicat, eum fuisse στρατηγὸν μὲν ἀσφαλῆ, στρατιώτην δὲ ἀφειδῆ καὶ θρασύν. Quare veritas licebit: Cum per

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ιβ'. Ἐγὼ δ' ἔτι τοῦτ' εἰπεῖν ὑπὲρ Χαβρίου βούλομαι.
Ἵμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τιμῶντές ποτε Ἴφικράτην, οὐ
μόνον αὐτὸν ἐτιμήσατε, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκεῖνον, Στράβακα
καὶ Πολύστρατον. Καὶ πάλιν Τιμοθέω διδόντες τὴν δω-
ρεάν, δι' ἐκεῖνον ἐδώκατε καὶ Κλεάρχῳ καὶ τισιν ἄλλοις¹
πολιτείαν. Χαβρίας δ' αὐτὸς ἐτιμήθη παρ' ὑμῖν μόνος.

¹ τὴν πολιτείαν Τ.

commentati, ut in rem præsentem adducti non legere videamur elaborata, sed audire ex tempore fusa. Ita Demosthenes h. l. scribam nobis ob oculos ponit cunctantem et psephisma requirentem, quem jubet circumspicere curatius; mox ut homini spatium ad quærendum det, simulans se quod in solum, ut dicunt, loqui velle, ad novum enthymema in Leptinem accingitur. Simile quid reperitur in notabili loco Nostri de fals. leg. p. 407. ed. R., ubi, si quando proposito aliena legere lubebit, legas Reiskium in Not. ad l. c. Demosthenis hunc quoque modum imitator Romanus, non magnopere ille de verbis singulis aut sententiis exprimendis sollicitus, sed artem universam Græci exempli æmulatus, hunc ergo modum Cicero transtulit in Verrinam IV. 3. hoc est, in eam Orationem, quam scriptam tantum scimus esse, non habitam. Ibi quum dixit, *Canephoræ ipsæ vocabantur*, statim auditorem aliquem de nomine artificis interrogare se simulans, quasi ipse talis rei rudis, addit: *Sed eorum artificem quem? quemnam?* Tum parvo intervallo: *Recte admones; Polyclietum esse dicebant.* Quæ ultima verba sic efferuntur, ut nomen artificis Oratori ab aliquo ex corona suggestum videatur. Jam ex tribus his locis puto cognosci posse, cur ita antiqui fecerint, quum consulto fecisse appareat. Nimirum sicut poetæ scenici fabulas suas ita faciunt, ut etiam in cubiculo lectæ nos mente animoque in scenam abripiant: eodem plane modo illi, quorum scena erat forum et judicia, ita nativum colorem quendam et gratiam putarunt orationibus scriptis accedere, si habitis essent simillimæ; qua arte lector sibi e cubiculo suo videretur in solem et pulverem translatus. Simul non dubium est, hanc speciem extemporalitatis ἀξίόπιστον ποιεῖν λόγον, quod ad h. l. observat Aristid. in Arte p. 467. Ad Ciceronis locum conf. Quinctil. IX, 2. 61. IDEM.

ιβ'. Τιμῶντές ποτε Ἴφικράτην —] Scilicet Iphicratem donarunt statua ænea, victu Prytanei, aliis præmiis, teste Demosth. in Aristocr. p. 663. ed. R. Quocum conf.

Æschinem in Ctesiph. §. 4'. ubi etiam similia honorum Timolhei meminit, et rerum, quæ suos utrique meruerant. Ἐπερώτησον τοὺς δικαστὰς, inquit ille Demostheni, coronam affectanti, εἰ ἐγίνωσκον Χαβρίαν, καὶ Ἴφικράτην, καὶ Τιμόθεον, καὶ πυθοῦ παρ' αὐτῶν, διὰ τί τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδωσαν, καὶ τὰς εἰκόνας ἔστησαν. ἅπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινοῦνται, ὅτι Χαβρία μὲν διὰ τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν, Ἴφικράτης δὲ, ὅτι τὴν μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε (v. locc. laudd. a Lambin. ad Cornel. Nep. Iphicratem et Wesseling. ad Diodor. T. I. p. 712.) Τιμοθέω δὲ, διὰ τὸν περίπλου τὸν εἰς Κέρκυραν, His conf. loca, quæ designant Muret. Var. Lectt. VIII. 22. et Taylorus ad Lysiaë Fragm. p. 18. seqq. IDEM.

Στράβακα καὶ Πολύστρατον] Posteriores una cum Chabria et Iphicrate ducem fuisse conducticii exercitus (τοῦ ξενικοῦ ἐν Κορίνθῳ. Conf. Aristoph. Plut. 173. ibique Schol. et Harpocr. hb. vv.) novimus ex Philipp. I. §. 3'. Quo loco Didymus quum temere poneret Πολύτροπος, non videtur is nostræ Orat. meminisse. Vid. Harpocrat. v. Πολύστρατος ibique Maussac. et cf. Apsiu. p. 704. Post Maussacum tamen eidem loco emendando operam dederunt Tourrellius et Lucchesinus. Sed illius quidem correctio, Καλλίστρατος, fluxit e notula Wolfii, quæ diversa bella confundit, Corinthium et Bæotium. Prior et ipse de commendatione Iphicratis ornatus, Strabax, videri potest Iphicratis in eodem bello adjutor fuisse. Hominem aliquanto melius nossemus, nisi manci hodie essent Harpocratio et Suidas, qui ipse jam olim mutilo exemplo Harpocratiois usus videri debet. Clearchum suspicatur Reiskius eundem esse, qui Heracleæ, Pontica urbe, tyrannus fuit ab Olymp. 104. 1. ad Olymp. 106. 4. auctore Diodoro XV. 81. et XVI. 36. Mihi in homine, aliunde ignoto, nec ulla re hic nobis notato, conjectura abstinendum videtur. IDEM.

Χαβρίας δ' αὐτὸς ἐτιμήθη παρ' ὑμῖν μόνος] Per se αὐτὸς est μόνος, ab aliis sejunctus. Vid. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 230.

483 Εἰ δὴ τότε, ὅτε εὕρισκετο τὴν δωρεάν, ἠξίωσεν ὑμᾶς, ὡς περ δι' Ἰφικράτην καὶ Τιμόθεον εὖ τινὰς πεποιθήκατε, οὕτω καὶ δι' ¹ αὐτὸν εὖ ποιῆσαι τούτων τινὰς τῶν εὐρημένων τὴν ἀτέλειαν, οὓς νῦν οὗτοι μεμφόμενοι πάντας ἀφαιρεῖσθαι ² κελεύουσιν· ὁμοίως οὐκ ἂν ἐδώκατε ταύτην αὐτῷ τὴν χάριν; ἔγωγε ἠγοῦμαι. Εἴθ' οἷς δι' ἐκεῖνον ἂν ³ τότε ἐδώκατε τὴν δωρεάν, διὰ τούτους νῦν αὐτὸν ἐκεῖνον ἀφαιρήσεσθε τὴν ἀτέλειαν; ἀλλ' ἄλογον. Οὐδὲ γὰρ ὑμῖν ἀρμόττει δοκεῖν παρὰ μὲν τὰς εὐεργεσίας οὕτω προχείρως ἔχειν, ὥστε μὴ μόνον αὐτοὺς τοὺς εὐεργέτας τιμᾶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκεῖνων φίλους· ἐπειδὴν δὲ χρόνος διέλθη βραχύς, καὶ ὅσα αὐτοῖς δεδώκατε, ταῦτα ἀφαιρεῖσθαι. —

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΧΑΒΡΙΟΥ ΤΙΜΩΝ.

Οὓς μὲν τοίνυν ἀδικήσετε, εἰ μὴ λύσετε τὸν νόμον, πρὸς

¹ αὐτὸν R.

² κελεύουσιν ὁμοίως, οὐκ R.

³ Deest τότε. T.

⁴ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ T.

Sed nonnunquam utraque vox conjungitur, praesertim quum vim quandam sententia habet. Exempla dabit Abresch. in Thucyd. T. II. p. 223. Frequentius Latine juncta leguntur unus et solus. IDEM.

Πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν ὁμοίως] Hæc copulavit Reisk., ne iudicio quidem ad lectorem facto. An ita jungi voluit πάντας et ὁμοίως? Quod alibi quidem fit, in Nostro quoque de Cor. §. α. ubi ineptit Tayl. Quidquid voluit ille, si quid omnino voluit, nunc verbum ὁμοίως sententiæ ipsius claro tenore ad sequentia trahitur. Nec aliter edd. celeræ, etiam Ben. Verius ille v. 6. de monitu Taylori ante ἐδώκατε inserit τότε, quod defuit in impressis plerisque. Id primum commendatur a proximo νῦν, tum a libris. IDEM.

Εἴθ' οἷς δι' ἐκεῖνον ἂν τότε ἐδώκατε] Lege. WOLF. Codd. Obsop. Vindob. Ital. Regg. a. e. [Aug. 1. Marg. Vin.] ἂν τότε ἐδώκατε, particula addita non prorsus otiosa. οἷς δι' ἐκεῖνον ἂν τότε ἐδώκατε τὴν δωρεάν, διὰ τούτους νῦν αὐτὸν ἐκεῖνον ἀφαιρήσεσθε. TAYLOR.

Ἀρμόττει δοκεῖν] Ἀρμόττειν δοκεῖ, non deteriore sensu, Vindob. Lindenbrog. et Felician. MSS. etiam Manut. ἀρμόττειν etiam Obsop. et Ven. IDEM. Nemini

profecto præter Taylorum placeat lectio, ἀρμόττειν δοκεῖ, ex Lind. Vind. et MSS. Felic. aliisque. Mera est corruptio. In proximis manifesta vis particulæ παρὰ de tempore, quod præsens vocant. Opponuntur inter se, παρὰ τὰς εὐεργεσίας, atque ἐπειδὴν χρόνος διέλθη βραχύς. F. A. WOLF.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ etc.] Lege ΨΗΦΙΣΜΑ. supra §. ιη. fin. λάβε δὴ καὶ τὸ Χαβρία ψήφισμα ψηφισθέν. vide et quæ ibi sequuntur: unde patet, de uno psephismate, non pluribus, agi. MARKLAND.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΧΑΒΡΙΟΥ ΤΙΜΩΝ] Reposui cum Reiskio ΨΗΦΙΣΜΑ pro vulgato, ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. Correctionem ante illum fecerat Marklandus ex §. ιη., ubi clare est unum psephisma, non plura. Accedit correctioni auctoritas quædam a Bav., qui habet ψήφισμα Χαβρίου τιμῶν. Nec ego sine auctore textum mutassem, memor eorum, quæ scripsi in §. ια. fin. Honores, Chabriæ a Populo decreti, quantum quidem liquet, fuerunt statua in foro posita, et hæc immunitatis donatio, fortasse alia plura. Statuæ in transitu memiit Æschio. in Ctesiph. §. ζ'. Conf. Diodor. XV. 33. et Nepos. c. 1. Dederunt autem eos honores Chabriæ adhuc vivo, quod præter Nepotem l. c. Noster docet §. ιη. Εἶτα ὑπὲρ ὧν ἐκεῖνος κ. τ. λ. F. A. WOLF.

πολλοῖς ἄλλοις, ¹ οἷς ἀκηκόατε, εἰσὶν οὗτοι, ὧ ἄνδρες δικασταί! Σκοπεῖτε δὲ καὶ λογίσασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, εἴ τινες τούτων τῶν τετελευτηκότων λάβοιεν τρόπον τινὲ τοῦ νυνὶ γιγνομένου πράγματος αἴσθησιν, ² ὡς ἂν εἰκότως ἀγανακτήσειαν! Εἰ γὰρ ὧν ἔργῳ πεποίηκεν ἕκαστος αὐτῶν ὑμᾶς εὖ, τούτων ἐκ λόγου κρίσις γίγνεται, καὶ τὰ καλῶς πραχθέντα ὑπὸ ἐκείνων, ἂν ὑφ' ἡμῶν μὴ καλῶς ῥηθῆ τῷ λόγῳ, μάτην τοῖς ³ πονήσασιν εἰργασται, πῶς οὐ δεινὰ πάσχουσιν;

κ'. Ἴνα τοίνυν εἰδῆτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! ὅτι ὡς ἀλη-

¹ οἷς *οὐκ ἀκηκόατε R.

² πῶς R.

³ ποιήσασιν R.

Οἷς ἀκηκόατε] Male Wolfius: *præter alia multa, quæ audivistis. Cum debuit esse in genere masculino, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις εἰσὶν οὗτοι. Codd. Aug. et Ital. οὖς ἀκηκόατε. Quam lectionem tametsi improbem, dubium tamen non est, quo sensu hic locus olim intelligebatur. Versio Italica: Oltre a molti altri, che udito havete, sono questi. Nannius: Tales sunt isti, præter alios complures, quos injuria afficietis, nisi etc. TAYLOR.*

Οἷς ἀκηκόατε] Non dubitem, a Phormione oratore. Nisi quis πολλοὺς ἄλλοις accipere malit de exteris, Corinthiis, Thasiis, Byzantiis, de quibus ante; ut ita distinguantur a civibus, Couone et Chabria. Sed illud probabilius. Etsi Demosthenem miror hic verborum tam parcum, qui ne unum quidem adverbium, πρότερον aut simile aliquod, addiderit. Ital. et Aug. 1. dant οὖς ἀκηκόατε, in quo videri potest latere οἷς οὐκ ἀκηκόατε, quod in textum adscivit Reisk. Non male. Conf. tamen §. α'. med. et §. λδ'. F. A. WOLF. Vid. D'Orville ad Charit. Aphrod. V. x. 96. 15.

Εἴ τινες τούτων τῶν τετελευτηκότων —] Plato Menex. c. 21. Εἴ τις ἐστὶ τοῖς τετελευτηκόσιν αἴσθησις τῶν ζώντων κ. τ. λ. Lycurg. in Leocr. p. 231. Εἴ τις ἐστὶν αἴσθησις τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε γινομένων. Cicero Philipp. IX. 6. Mihi autem recordanti Ser. Sulpicii multos in nostra familiaritate sermones, gratior illi videtur, si quis est sensus in morte etc. Sic antiquitas sæpe manibus sensum tribuit et cognitionem quandam rerum terrestrium. F. A. WOLF.

Ὠς ἂν εἰκότως] MSS. Ald. Codd. item Reg. ε. et Aug. πῶς ἂν εἰκότως. Ital. etiam et Bodl. eodem sensu, sed Interrogative, πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἀγανακτήσειαν;

Recte hoc. Sic Lysias c. Philonem: πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο; TAYLOR. Πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἀγανακτήσειαν, interrogative: nonne merito indignarentur? Per se non inepte, at inepte propter juncturam verborum, σκοπεῖτε καὶ λογίσασθε. Fortasse idem sibi volebant librarii, qui dederunt πῶς ἂν εἰκότως, nisi pro sua doctrina putarunt, πῶς vim habere τοῦ ὡς. Quem solæcismum recepit Reisk. F. A. WOLF. Imo πῶς ἂν. AUGER.

Μάτην τοῖς πονήσασιν εἰργασται] In uno Par. 5. legitur ποιήσασιν. Nihil de tali mendo, nec de tot similibus dicerem, absque Lipsiensi editore esset, qui nobis incredibili levitate pessimas quasque diobolarium codicum scripturas, ubique cum cura indagatas, obtrusit. Nunc quidem tuetur se istis, ὧν ἔργῳ πεποίηκεν ἕκαστος αὐτῶν ὑμᾶς εὖ. At ista nihil huc quidquam faciunt. Jam nunc Orator queritur, illorum operam, τὸν πόνον, si laude merita factorum fraudarentur, frustra effusam videri. Et ita frequenter dicitur absolute πονεῖν. Acute eum judicare putarem, qui, si omnes libri dedissent ποιήσασιν, vulgatum rescriberet. Nunc quomodo contra sit, ecquid pretii erit ei, qui primus bonas lectiones e textu expellit? F. A. WOLF.

κ'. Ἴνα τοίνυν εἰδῆτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι!] Sequitur hinc Orationis pars altera, quæ in locum legis Leptineæ hactenus oppugnatae novam surrogat; qua de re diximus in Prolegomm. Ἐπὶ πᾶσι δικαίοις verte, convenienter summæ æquilati, proprie, conditionibus æquissimis. Eodem modo Æschin. in Ctesiph. §. νς'. Ὁ λογισμὸς ἔστω ἐπὶ πᾶσι δικαίοις. Ubi vana est conjectura Toupii, a Taylora probata, ἐπὶ πᾶσι δικαιοσ. Ad extremum periodi est in Aug.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

οὐδέν ἐστι καινόν, οὐδ' ἡμέτερον εὔρημα· ἀλλ' ὁ παλαιός, ὃν οὗτος παρέβη, νόμος οὕτω κελεύει νομοθετεῖν· γράφεσθαι μὲν, ἂν τις τινα τῶν ὑπαρχόντων νόμων μὴ καλῶς ἔχειν ἡγῆται, παρειςφέρειν δὲ αὐτὸν ἄλλον, ὃν ἂν τιθῆ, λύων ἐκεῖνον, ὑμᾶς δὲ ἀκούσαντας ἐλέσθαι τὸν κρείττω. Οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ Σόλων, ὁ τοῦτον τὸν τρόπον προστάξας νομοθετεῖν, τοὺς μὲν θεσμοθέτας, τοὺς ἐπὶ τοὺς νόμους κληρουμένους, δις δοκιμασθέντας ἄρχειν, ἔν τε τῇ Βουλῇ, καὶ παρ' ὑμῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· τοὺς δὲ νόμους αὐτούς, καθ' οὓς καὶ τούτοις ἄρχειν, καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις πολιτεύεσθαι² προσήκει, ἐπὶ καιροῦ τεθέντας ὅπως³ ἔτυχον, μὴ δοκιμασθέντας

¹ * αὐτὸς R.

² προσῆκον T

³ ἔτυχεν T.

tus scriptorum locos afferat, nec id singulorum verborum causa faciat, auctoritate fere cedere debet bonis codicibus. In hoc genere pluries nuper erravit Zenonius in libris Xenophonteis. F. A. WOLF.

Ἐκεῖνον] Substitui hanc vocem ex Editt. et MSS. ut e. c. Vind. TAYLOR.

Παρειςφέρειν δὲ αὐτὸν ἄλλον, ὃν ἂν τιθῆ, λύων ἐκεῖνον] Nihil video in hac constanti omnium scriptura reprehendendum. Infinitivi, γράφεσθαι et παρειςφέρειν, juncti accusativo subjecti αὐτὸν (h. e. cui male habere lex quaedam videatur) pendent ab his, νόμος οὕτω κελεύει νομοθετεῖν. Vox ἐκεῖνον, male elapsa ex edit. Wolfii, pertinet ad νόμον, ὃν ἂν τις ἡγῆται μὴ καλῶς ἔχειν. Et nominandi casum λύων exigit regimen verbi τιθῆ, qui modus construendi admodum solennis. Pro lubitu hic quoque versatur Reiskius, scribens παρειςφέρειν δὲ αὐτὸς, pronomine relato ad participium λύων. An ita forte credidit, verba αὐτὸς παρειςφέρειν vi imperativi accipi posse? Id sane leges sermonis atticici non melius ferunt, quam aliam viam structuræ quancunque. Tantundem tribuendum ejusdem conjecturæ, ὃν ἀντιτιθῆ. Vix bene nunc ἂν abesset, et simplex τιθέναι ipsum quoque sensu τοῦ ἀντιτιθέναι occurrit §. κά. ad fin. F. A. WOLF.

Τοὺς μὲν θεσμοθέτας —] Totum locum sic cape: Solon quum thesmoethetas, qui legum causa creantur, post duplicem demum δοκιμασίαν voluerit inire magistratum, (ἀρχὴν,) Solon igitur multo minus ipsus leges, ad quarum præscriptum et illos suo munere fungi, et reliquos omnes Rempubl. administrare oportet, temere ac fortuito

latas, sine ulla δοκιμασία recipiendas censere potuit. Lycargus ap. Harpocrat. v. δοκιμασθεῖς: Τρεῖς δοκιμασίαι κατὰ τὸν νόμον γίνονται· μία μὲν, ἣν οἱ ἐννέα ἀρχοντες δοκιμάζονται· ἑτέρα δὲ, ἣν οἱ ῥήτορες· τρίτη δὲ, ἣν οἱ στρατηγοί. Sed de hisce δοκιμασίαις e libris Antiquitatum nota omnia. Ἐπὶ καιροῦ, quod proprie est, quando cuique commodum videtur, definitur per adjecta, ὅπως ἔτυχον. Utrumque postea verbis commutatis sic effertur, ὅταν τις βούληται, καὶ ὃν ἂν τύχη τρόπον. IDEM.

Ἐν τε τῇ Βουλῇ] Nisi cujus virtus et in Curia senatorum, et in comitio populi iudicii explorata probataque esset. NANNIUS.

Προσῆκον] Obsopæus melius: πολιτεύεσθαι προσήκει, ἐπὶ καιροῦ τεθέντας, ὅπως ἔτυχον. Verbum enim hoc per numeros et personas variatur, ὅπως ἐγὼ ἔτυχον, ὅπως σὺ ἔτυχες, ὅπως ἡμεῖς ἐτύχομεν, ὅπως ἐκεῖνοι ἔτυχον, etc. WOLF. Προσῆκει MSS. Felician. Ven. Obsop. Aug. Reg. a. Vindob. προσῆκον Editt. Ald. Felician. et Morel. cum Cod. Lindenbrog. Utraque præstabit lectioni receptæ. Modo fortasse rectius, ἐπὶ καιροῦ τεθέντας καὶ ὅπως ἔτυχε. Quo loco ἔτυχον legunt o. fere l. s. (præstantissimi certe) MSS. Felician. Obsop. Ven. Aug. Vindob. Ital. Bodl. Reg. a. TAYLOR. Pro lectione codd. meliorum, προσήκει, variant alii, προσῆκον et προσῆκον. Posterius Wolfii est, idque contra Taylorum defendit Davill. ad Charit. p. 610. [L. VIII. II. 131. 23.] Probabilius defendi ab eo poterat illud, non minus vulgatum, ὅπως ἔτυχε. Sed alteri, quod dedimus, et exquisitior usus favet et libri optimi. F. A. WOLF.

κυρίους εἶναι. Καὶ γάρ τοι τότε μὲν τέως τὸν τρόπον τοῦτον ἐνομοθέτουν· τοῖς μὲν ὑπάρχουσι νόμοις ἐχρῶντο, καινοὺς δ' οὐκ ἐτίθεσαν. Ἐπειδὴ δὲ τῶν πολιτευομένων τινὲς δυνηθέντες, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, κατεσκεύασαν αὐτοῖς ἐξεῖναι νομοθετεῖν, ὅταν τις βούληται, καὶ ὃν ἂν τύχη τρόπον· τοσοῦτοι μὲν οἱ ἐναντίοι σφίσιν αὐτοῖς εἰσὶ νόμοι, ὥστε χειροτονεῖτε ὑμεῖς τοὺς διαλέξοντας τοὺς ἐναντίους 85 ἐπὶ πάμπολυ ἤδη χρόνον, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν μᾶλλον δύναται πέρασ σχεῖν· ψηφισμάτων δ' οὐδοτιοῦν διαφέρουσιν οἱ νόμοι, ἀλλὰ νεώτεροι οἱ νόμοι, καθ' οὓς τὰ ψηφίσματα

Καὶ γάρ τοι] Hic quoque scribendum videtur τοιγάρτοι, itaque, ut supra §. 15'. med. MARKLAND. Vid. ad l. c. F. A. Wolfius.

Τέως] Plenius Edit. Morel. καὶ γάρ τοι τότε μὲν τέως, ἕως τὸν τρόπον τοῦτον ἐνομοθέτουν. TAYLOR. Interpolatum, ut opinor, structuræ adjuvandæ. Sed restat in ea aliud majus, quod junguntur particulæ, τότε et τέως. Quas ita junctas quibus exemplis tam patienter ferrent, debuissent nobis editores dicere. Et accedere potest nova dubitatio hæc, quo spectet illud, τὸν τρόπον τοῦτον, quod Wolfius videtur retulisse ad sequentia, Augerius ad antecedentia. Hic interpres simul τέως mutat in ἕως, conjectura bona et facili, modo difficultatem omnem tolleret. Mihi altera ratio placet, ut proxima, τοῖς μὲν — ἐτίθεσαν, contineant τὸν τρόπον τοῦτον. Delendum vero puto τότε, tanquam glossam vocis τέως, scribendumque, καὶ γάρ τοι τέως μὲν τὸν τρόπον τοῦτον. Hæc verto: *Ac sane antea (olim, ab initio, prioribus temporibus) in legislatione sic versabantur: legibus receptis contenti erant, novas vero nullas rogabant.* Juncturæ defectus neminem offendat. Plato Amatt. p. 135. E. in loco ejusdem figuræ: Τάχ' ἂν ἴσως ταιοῦτόν τι λέγοις καὶ τὸ φιλοσοφεῖν ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἐπιτηδεύοντας τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα· τῶν μὲν πρώτων εἰς ξύνεσιν περὶ τὰς τέχνας ἐλλείπεσθαι, τὰ δευτερεῖα δ' ἔχοντας τῶν ἄλλων περιεῖναι, καὶ οὕτω γίνεσθαι περὶ πάντα ὑπακρὸν τινα ἄνδρα τὸν πεφιλοσοφηκότα. In vertendo loco eandem vim tribui verbo ἐνομοθέτουν, quæ occurrit Orat. in Timocrat. p. 743. ed. R. et alibi. Illa autem significatio vocis τέως nota est, et hac structura, qua antecedit τέως μὲν, sequitur ἐπειδὴ δὲ, nihil apud Atticos usitatus. Quare ejus exemplis ponendis supersedeo: alterius juncturæ, τότε τέως, an ullum exemplum sit in emendato scriptore, viderint, qui

temere me dubitare putabunt. F. A. WOLF.

Τότε μὲν τέως] Hic lego: τότε μὲν, ἕως τὸν τρόπον . . . tunc quidem, quamdiu tali modo leges ferebantur. AUGER.

Νομοθετεῖν, ὅταν τις βούληται] Lego: κατεσκεύασαν αὐτοῖς ἐξουσίαν νομοθετεῖν, ὅ, τι ἂν τις βούληται, pro lege statuere quicquid quis vellet. Mox v. pen. distingue: πέρασ σχεῖν· ψηφισμάτων δ' οὐδοτιοῦν διαφέρουσιν οἱ νόμοι· ἀλλὰ νεώτεροι οἱ νόμοι etc. hæc enim sensu et serie orationis connectuntur. Recenset Orator incommoda et absurditatem, quæ sequebantur hanc promiscuam legum ferendarum licentiam, quam nonnulli Potentes in Republica nacti fuerant. Hinc, inquit, tot jam Leges inter se contrariæ: hinc nullum jam discrimen inter Leges et Psephismata: immo et nonnulla jam sunt apud vos Psephismata, quæ antiquiora sunt ipsis Legibus, ad quarum præscriptum Psephismata ista fieri debuerant. Quod est absurdum, et ἄνω ποταμῶν. MARKLAND. Miror, quid virum sagacem in vulgata lectione torserit. Hoc scio, emendatione ejus male reddi formulam, ἐπὶ καιροῦ. F. A. WOLF.

Ὡστε χειροτονεῖτε ὑμεῖς] Ubique editur χειροτονεῖτε, et ita plane vertunt Intpp. De tota re quamvis nihil uspiam alibi traditum sciam, nihilominus præsens tempus ita videtur ineptum, ut nihil supra. Sequitur enim in præsentī, τὸ πρᾶγμα οὐδὲν μᾶλλον δύναται πέρασ σχεῖν. Scribendum fortasse, ὥστ' ἐχειροτονεῖτε ὑμεῖς. IDEM.

Ἄλλὰ νεώτεροι etc.] Longe aliter hæc Nannius. Immo recentiores leges, quæ modum rationemque faciendis decretis præscribunt, et ipsæ quoque ex numero sunt decretorum. Hujus loci sensus mihi perspicuus et facilis esse videtur. Ex tanta libidine et impunitate leges novas condendi, non solum id mali oritur, ut in

δεῖ γράφεσθαι, τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν ὑμῖν εἰσίν. Ἴν' οὖν μὴ λόγον λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον αὐτὸν, ὃν φημι, δείξω. Λάβε μοι τὸν νόμον, καθ' ὃν ἤσαν οἱ πρότερον νομοθέται. Λέγε!

ΝΟΜΟΣ.

καὶ Συνίετε, καθ' ὃν τρόπον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! ὁ Σό-

¹ *ἐνομοθέτησαν R.

Tabulis publicis leges legibus contrariæ reperiantur: (ποσούτοι μὲν οἱ ἐναντίοι — πέρας σχεῖν) verum etiam leges, ad quarum præscriptum senatusconsulta scribi debent, ipsis senatusconsultis sunt recentiores. Quæ est altera et longe major absurditas. Interea homo curiosus nimis, qui hanc ultimam periodum eodem animo intellexit, quo nuper Petrum Nannium vidimus, ad oram Exemplaris sui allevit notabile istud lemma: ψηφισμάτων οὐδοτιῶν διαφέρουσιν οἱ νόμοι. Quibus vocibus rursus deletis, ut fieri decet, quod reliquum est, apte et accommode cohærebit. Tu, dum meliorem crisin proferas, hac nostra utere. TAYLOR.

ψηφισμάτων δ' οὐδοτιῶν — ὑμῖν εἰσίν] De legum novarum super novas subinde acervatarum immensa multitudine Demosthenem queri, apparet. Jam quid sibi velint verba, ψηφισμάτων οὐδοτιῶν διαφέρουσιν οἱ νόμοι, ipsa explicatio docet, quæ additur, hæc: νεώτεροι οἱ νόμοι τῶν ψηφισμάτων ὑμῖν εἰσίν. Scilicet quum Athenis sancitum esset, ut psephismata omnia fierent e præscripto legum receptarum, (τὰ ψηφίσματα γράφεσθαι κατὰ τοὺς νόμους,) unde etiam is obnoxius esset γραφῇ παρανόμων, quod auctore psephisma aliquod legibus contrarium esset factum; Resp. recte dici potuit turbari legibus nimis sæpe novis rogandis, eaque re tolli id ipsum, quod inter psephisma et legem maxime videretur differre (ἐν ᾧ ψηφισμάτων μάλιστα οἱ νόμοι διαφέρουσιν.). Atqui hoc illud est, quod, quum psephismata et propter subitas necessitates scriberentur, et essent temporaria, ut, ubi illæ desiissent, neque ipsa diutius valerent, leges in Republ. propter stables causas latæ vim et auctoritatem habebant perpetuam. Tum ergo οὐδοτιῶν διαφέρουσιν οἱ νόμοι ψηφισμάτων, quando adeo frequenter leges novæ rogantur, veteres abrogantur, ut earum imperium non diuturnius sit, quam psephismatum. Hæccine, quæ non ita abdita sunt, non-

nullos, in his Taylorum, videre non potuisse? Magis sobrium se h. l. præstat Reisk. Nec id tamen præcise verum est, populiscita in annum valuisse, nisi inter leges recepta. Vid. Or. in Aristocr. p. 649. ed. R. et Ulpian. ad p. 651. ed. R. Præterea omnia illa a voc. ὥστε usque ad ἀλλὰ νεώτεροι a Vind. absunt, librario haud dubie in errorem abducto eadem duorum versuum clausula, νόμοι. F. A. WOLF.

Ἴν' οὖν μὴ λόγον —] Post δείξω vulgo commate interpungunt, quo sequentia λάβε μοι — faciunt apodosin. Ego aliter distinxi, apodosin putans iuchoari a particula ἀλλά. Reiskius veterem rationem retinet, ac statim ἤσαν mutat in ἐνομοθέτησαν, asterisco præfixo, quo notare solet suo, ut ait, periculo assumpta. Emendatio ejusmodi est, ut, si ejus necessitas constaret, omnes profecto acumen mirarentur. At verbum εἶναι non raro cum quadam specie simplicitatis ponitur. Ut in Demosth. Proœm. XIII. p. 1427. ed. R. ad judices: νόμοι, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἐστέ. Hinc nostra vertes: *Cape legem, qua olim tenebantur ii, qui leges rogare vellent.* Itaque nunc quoque asteriscum viri φιλοκινδυνότητου pro obelo accipio. Aliud ejusdem periculum, in Notis prolatum, Augerio potius placet: ἤσαν αἱ πρότερον νομοθεσίαι. IDEM.

καὶ. Συνίετε καθ' ὃν τρόπον] Demosthenes ille famigeratus Orator, Romanæ eloquentiæ, id est, Ciceronianæ exemplar, ut judicare possunt, qui orationes utriusque non oscitante legerunt, in ea Oratione quæ πρὸς Δεπτήνην inscribitur, Solonem commemorat inter alia cum legibus suis hoc quoque iustituisse, cum lex aliqua rogatione ad populum ferretur, ut a legislatore primum recitaretur, deinde ut in loco maxime celebri conspicuoque proscriberetur ad tertiam concionem usque (non aliter atque Romæ leges trinundino die promulgari solitas esse Macrobio referente legimus) inde scribæ ut daretur pa-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

όντων ἐκάστου νόμος, καὶ μὴ τοὺς ἰδιώτας αὐτὸ τοῦτο τα-
ράττη, ¹ καὶ ποιῆ τῶν ἅπαντας εἰδότην τοὺς νόμους ἔλατ-
τον ἔχειν· ἀλλὰ πᾶσιν ἢ ² ταῦτ' ἀναγνῶναι, καὶ μαθεῖν
ἅπλᾳ καὶ σαφῆ τὰ δίκαια. Καὶ πρὸ τούτων γε ἐπέταξεν
ἐκθεῖναι πρόσθεν τῶν Ἐπωνύμων, καὶ τῷ γραμματεῖ πα-
ραδοῦναι· τοῦτον δὲ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναγινώσκειν, ἵνα
ἐκαστος ὑμῶν ἀκούσας πολλάκις, καὶ κατὰ σχολὴν σκε-
ψάμενος, ἃ ἂν ἢ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα, ταῦτα νομο-
θετῆ. Τούτων τοίνυν τοσούτων δικαίων ³ ὄντων τὸ πλῆθος,
οὔτοσὶ μὲν οὐδοτιοῦν ἐποίησε Λεπτίνης· οὐδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς
ποτὲ ἐπείσθητε, ὡς ἐγὼ νομίζω, θεῖσθαι τὸν νόμον· ἡμεῖς
δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! πάντα, καὶ παρειςφέρομεν ⁴ πολ-
λῶ κρείττω, καὶ δικαιότερον τούτου νόμον. Γνώσεσθε δὲ

¹ καὶ ποιῆ καὶ τῶν T.² ταῦτὰ R.³ ὄντων δικαίων R.⁴ πολλῶ καὶ κρ. κ. δικ. *τοῦ τούτου R.

Καὶ μὴ τοὺς ἰδιώτας αὐτὸ τοῦτο] Scilicet plures de una re leges adesse. Ἰδιῶται qui sint, declarat oppositio verborum, τῶν ἅπαντας εἰδότην τοὺς νόμους. In quibus quam legeretur post ποιῆ repetitum καὶ, ejeci id cum Reiskio, auctoritate Par. 1. 5. Vind. Ven. Aug. 1. Bav. Certe si ab Oratore vocula esset, aptiorem locum haberet ante ἅπαντας: vel omnes leges. Mox retinui vulgatum, ταῦτ' ἀναγνῶναι, spreto Reiskiano, ταῦτὰ h. eadem, easdem leges; quanquam mutatio specie sua non caret, et mihi ipsi Orationem primum legenti in mentem venerat. Referrī possunt hæc, ἵνα πᾶσιν ἢ (h. e. ἐξῆ) ταῦτ' ἀναγνῶναι, ad partem legis modo prælectæ, in qua inesse debuit, leges novas oportere publice ac palam omnibus rogari: ut nunc acuenda sint verba, πᾶσιν ἢ, non ea, quæ sequuntur. F. A. WOLF.

Καὶ] Deest καὶ post ποιῆ Ald. Ven. Regg. a. ε. et recte. TAYLOR.

Τοσούτων δικαίων ὄντων τὸ πλῆθος—] Aug. 1. et Bav. inverso ordine, ὄντων δικαίων, ac deinde πολλῶ καὶ κρείττω. Utrumque arripuit Reiskius, etiam ἀτελεῆ τούτων v. 8. p. 470. ex eodem Aug. Suo vero periculo re-
finxit δικαιότερον τοῦ τούτου, quod explicat τοῦ νόμου τούτου Λεπτίνου. Inepte. Rectius vulgata: Substituimus legem æquiores hac, quam statim audietis, de qua nunc agitur. Æque male idem v. 5. p. seq. corrupit textum scribendo, ταῦτα μὲν ἐστίν, ἃ τοῦ τούτου νόμου, hoc quoque ex aureo Aug. 1. Vid. ad §. 5. et §. 11. fin. F. A. WOLF.

Οὐδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς ποτὲ] Nannius: alio-

quin ista lex nunquam a vobis recepta fuisset. Hinc colligi videatur, legem a populo fuisse sancitam, sic tamen, ut ejus abrogandæ potestas reliqua esset, ut est in argumento annotatum. Etsi fateor hic τοὺς λόγους καταπαλαίειν τοὺς λόγους, si quis accuratius inquiret. WOLF.

Οὐδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς ποτὲ ἐπείσθητε] Scribitur in aliquot editt. Ulpiani ὑμεῖς τότε ἐπείσθητε, quod, licet bonum, vulgato non prætulerim. Tanto magis Par. 5. scriptura, ὑμεῖς πώποτε ἐπείσθητε, placere debet iis, si qui animum induxerunt, οὐδέποτε non nisi cum futuro, et οὐδεπώποτε non nisi cum præterito jungi, quod præceptum est Brunckii ad Aristoph. Lysistr. 301. Thesm. 32. Eccles. 384., et a multis subinde repetitum. Sed cautius veriusque loquitur Pierson. ad Herodianum p. 461., e quo Grammatico animadversio fluxit. Cf. Schol. Venet. ad Iliad. A. 154. Ut verissimum est, οὐδεπώποτε nulli tempori nisi præterito apponi solere, id quod rationem habet in ipsa vi voculæ πω, ita loca oratorum et poetarum sunt multa, et quæ, vereor, ut mutata nunquam optimi codices convocati exhibeant, quæ alterum οὐδέποτε clare defendant non tantum cum futuris, sed et cum præteritis constructum, doceantque, pro diverso habitu et colore sententiæ utrumvis bene dici, et οὐδέποτε εἶδον αὐτόν, et οὐδεπώποτε εἶδον αὐτόν. Neque id aliter esse potest per particulam πω, quæ negativis vocibus juncta nihil aliud est quam adhuc. Οὐδέποτε est nunquam, οὐδεπώποτε nondum unquam. Ege-

486 ἀκούσαντες. Λάβε καὶ λέγε, πρῶτον μὲν, ἀ τούτου τοῦ νόμου γεγραμμένα, εἶτα, ἄ φαμεν δεῖν ἀντὶ τούτων ¹ τεθεῖναι. Λέγε!

² ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΑ ΝΟΜΟΥ.

Ταῦτα μὲν ἐστίν, ³ ἀ τούτου τοῦ νόμου διώκομεν, ὡς οὐκ ἐπιτήδεια. Τὰ δ' ἐφεξῆς λέγε, ἀ τούτων εἶναι βελτίω φαμέν. Προσέχετε, ὦ ἄνδρες δικασταί! τούτοις ⁴ ἀναγιγνωσκομένοις τὸν νοῦν! Λέγε!

⁵ ΝΟΜΟΣ ΑΝΤΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ.

Ἐπίσχεσ! Τοῦτο μὲν ἐστίν ἐν τοῖς οὔσι νόμοις κυρίοις ὑπάρχον καλόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! καὶ σαφές, τὰς δωρεὰς, ⁶ ἃς ὁ Δῆμος ἔδωκε, κυρίας εἶναι δίκαιον, ὦ Γῆ καὶ Θεοί! Χρῆν τοίνυν Λεπτίνην μὴ πρότερον τιθέναι τὸν ἑαυτοῦ νόμον, πρὶν ⁷ τὸν παλαιὸν τοῦτον ἔλυσε γραψάμενος· νῦν δὲ μαρτυρίαν καθ' ἑαυτοῦ ⁸ καταλείπων, ὅτι

¹ τεθεῖναι T.

² ΝΟΜΟΣ. T. R.

³ ἀ *τοῦ τούτου νόμου R.

⁴ ἀναγιγνωσκομένοις T. R.

⁵ ΝΟΜΟΣ. T. R.

⁶ ὅσας R.

⁷ [τὸν παλαιὸν] R.

⁸ καταλιπὼν R.

nus sit sermo, in quo nonnisi alterutrum exprimi possit. F. A. WOLF.

Τεθεῖναι] Rectius omnino τεθεῖναι cum Regg. α. β. quibus assentiuntur fere Bodl. et Ital. TAYLOR.

ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΑ ΝΟΜΟΥ] Titulum mutavi, in his lemmatibus editori plus licere ratus, quam alibi. Vulgatum, ΝΟΜΟΣ, fallit legentem, dum facit, ut lex quædam a scriba statim recitari videatur. Recitare autem ille jubetur primum ea, quæ ad accusationem legis Leptineæ, tanquam vitiose lata, pertinent, deinde Demosthenis legem. Sed interpellatur homo, ne alteram partem uno tenore legat, interjectis verbis: ταῦτα μὲν ἐστίν—Mox pergere jubetur ad legem Leptineæ contrariam. Ad quam audiendam Orator excitatione judicum opus putans, clamat, προσέχετε τούτοις ἀναγιγνωσκομένοις τὸν νοῦν! Jam legitur ΝΟΜΟΣ ΑΝΤΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ, ut ex usu Græco inscriptionem feci. Verum hic quoque, ubi ad eum locum ventum est, qui fuit de donis Populi ratis habendis, Demosthenes interpellat, quo gravius eum locum auditoribus commendet. Atque hoc ipso consilio ducitur

ad aliam quandam legem, a Leptine non minus violatam, κατ' αὐτὸ τοῦτο ἔνοχον—Postremo rursus post hanc legem recitatam Demosthenes se immiscet, præiudens alteri parti legis contrariæ. Nunc de h. l. nonnulla addamus singulatim. F. A. WOLF.

Ἄς ὁ Δῆμος ἔδωκε] Ex Par. 1. 5. et Aug. 1. Reiskius novavit ὅσας. Causam adhuc quæro, præsertim quum in verbis iisdem p. seq. reliquerit ἂς, quanquam et ibi in duobus codd. esset ὅσας. Et tres erunt, si Aristidem addas Art. p. 456. IDEM.

Πρὶν τὸν παλαιὸν τοῦτον ἔλυσε γραψάμενος] Verba τὸν παλαιὸν, quum abessent ab Aug. 1., surripuit nobis vir doctus hac causa allata, posse eu e scholio superesse. At possumus etiam falli, possumus bonis verbis eximendis veteres auctores enervare, et quid non? Sic eundem librarium et virum doctum fefellit ratio, quum versu seq. darent καταλιπὼν. Sententia flagitat, ut actio τοῦ καταλείπειν cogitetur nondum perfecta eo tempore, quo tempore Leptines ἐνομοθέτει. Scilicet perfectæ actionis est aoristus, infectæ seu imperfectæ ὁ παρατατικός. IDEM.

παρανομεῖ, τουτονὶ τὸν νόμον, ὅμως ἐνομοθέτει καὶ ταῦτα, ἑτέρου κελεύοντος νόμου, καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἔνοχον εἶναι τῇ γραφῇ, εἰάν ἐναντίος ἦ τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις. Λάβε δ' αὐτὸν τὸν νόμον!

ΝΟΜΟΣ.

Οὐκοῦν ἐναντίον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τῷ κυρίας εἶναι τὰς δωρεάς, ἃς ὁ Δῆμος ἔδωκε, τὸ μηδένα εἶναι τούτων ¹ ἀτελῆ, οἷς ὁ Δῆμος ² ἔδωκε; σαφῶς γε οὕτως. Ἄλλ' οὐκ ἐν ᾧ νῦν ὄδε ἀντεισφέρει νόμῳ· ἀλλ' ἃ τε δεδώκατε, κύρια, καὶ πρόφασις δικαία κατὰ τῶν ἢ παρακρουσαμένων, ἢ μετὰ ταῦτα ἀδικούντων, ἢ ὅλως ἀναξίων, δι' ἣν, ὃν ἂν ὑμῖν δοκῇ, κωλύσετε ἔχειν τὴν δωρεάν. Λέγε τὸν νόμον!

³ ΝΟΜΟΣ ΑΝΤΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ.

487

³ Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! καὶ καταμανθάνετε, ὅτι ἐνταῦθα ἐνὶ καὶ τοὺς ἀξίους ἔχειν τὰ δοθέντα, καὶ τοὺς

¹ ἀτελῆ τούτων R.² ἔδωκε, T.³ ΝΟΜΟΣ. T. R.

Καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἔνοχον] Statim hic, et mox ad vocabulum ἐναντίος, subaudi νόμον. Vel propter hanc unam causam lex obnoxia est accusationi etc. IDEM.

Οἷς ὁ Δῆμος ἔδωκε] Ex voce ἀτελῆ intell. τὸ ἀτελῆ εἶναι h. e. τὴν ἀτέλειαν. Conf. ζ. κζ'. post med. λέ. Nihil est hoc genere sermonis tritius. IDEM.

Ἄλλ' οὐκ ἐν ᾧ νῦν ὄδε ἀντεισφέρει νόμῳ] Non sic autem in ea lege quam hic contra leges jam latas tulit. est enim ἀντεισφέρειν, legi latæ legem contrariam ferre, et ut Festus inquit, legem legi abrogare. quod etiam παρεισφέρειν dicitur, hoc est, παράλληλον νόμον φέρειν, quasi legem cum lege, et rogationem cum rogatione componere, ut παρεικάζειν, παρεκτείνειν, et alia, de quibus alibi. Idem in eadem supra, ἀναγνώσεται τὸν νόμον ὑμῖν ὃν παρεισφέρομεν γράψαντες ἀπὸ τοῦδε. Proinde quod Cicero ad Atticum scribens libro tertio ita inquit, "Quod per legem Clodiam promulgare, abrogare, derogare, obrogare, sine fraude sua non liceat," Græce sic dici potest, ὃ δὴ διὰ τὸν νόμον τὸν Κλώδιον εἰσφέρειν, ἀναίρειν, ἀφαιρείν, ἀντεισφέρειν ἀδεῶς μὴ ἐξείη. Ex edit.

HERVAG.

Ὅδε] Sc. ὁ Κτήσιππος, ᾧ συνηγόρει Δημοσθένης. WOLF.

Ὅδε] Nempe Ctesippus, præcipuus hujus causæ actor, nisi forte referatur ad Demosthenem qui se ipsum digito demonstrat. AUGER.

Ἄλλ' οὐκ ἐν ᾧ νῦν ὄδε ἀντεισφέρει νόμῳ] H. e. ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ νόμῳ, ὃν νῦν ὄδε ἀντεισφέρει. Ad quem pertineat ὄδε, nemo mortalium sciret, si vera esset fabula, quam Reiskius narrat. Fallitur etiam Augerius, pronomem ad Demosthenem trahens, in quo temere Oratori tribuit, quod est poetarum scenicorum. Melius vulgo referunt ad Ctesippum; optime, ut puto, Ulpianus ad Aphepsionem. Post ad verba, ἃ τε δεδώκατε, κύρια, supple ἐν τῷ τούτου νόμῳ ἐστίν. Quæ dedistis, fixa et integra manent per hanc legem. Ita dicunt ἐν νόμῳ pro ἐκ νόμου. Deinde quoque ἐνταῦθα ἐνὶ, per hanc quidem legem licet. Παρακρουσάμενοι omnino sunt, qui dolo sibi immunitatem pararunt: μετὰ ταῦτα ἀδικούντες, qui post acceptam donum in Remp. peccant. F. A. WOLF.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἔάσω· ἵνα μὴ περὶ τούτου τις ἀντιλέγη μοι· ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖνο εἶμι. Ὅταν ταῦτα λέγη δήπου, ὁμολογεῖ μὲν εἶναι βελτίω καὶ δικαιοτέρον τόνδε τὸν νόμον, οὗ τέθεικεν αὐτός· ὑπὲρ δὲ τοῦ, πῶς τεθήσεται, ποιεῖται τὸν λόγον. Πρῶτον μὲν τοίνυν εἰσὶν αὐτῷ κατὰ τοῦ παρεισφέροντος πολλοὶ τρόποι, δι' ὧν, ἂν μὴ βούληται θεῖναι τὸν νόμον, αὐτὸν ἀναγκάσει· ἔπειτ' ἐγγυώμεθα ἡμεῖς, ἐγὼ, Φορμίων, ¹ ἄλλον εἴ τινα βούλεται, θεῖσειν τὸν νόμον. Ἔστι δὲ δήπου, ² νόμος ὑμῶν· ἂν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν Δῆμον ἢ Βουλὴν

¹ ἄλλων T.² ἢ τὴν βουλὴν R.

alias minime timidus subito frangi et cedere potest? An fortasse vetus ista lex in desuetudinem abierat? Omnino aut hoc ipsum, aut simile quid, ponere debemus. F. A. WOLF.

Ὅταν ταῦτα λέγη δήπου —] Hic quoque locus nobis obscuratur ignoratione momenti alicujus, quod sententiæ olim lucem dare potuit. Simul dura primo aspectu sunt ista, πῶς τεθήσεται. Ubi Reisk. non male ait postulari εἴ vel πρότερον τεθήσεται. Sed et hic primo aspectu fallimur. Particula πῶς pertinet ad modum, quo lex nova auctoritatem accipere possit. Potuit autem id fieri, ut vidimus, aut sola abrogatione veteris legis, aut sic, ut qui tulisset νόμον ἀντεισφερόμενον, idem etiam legitime perferret. Jam nihil refert, inquit, dum lex mea recipiatur, utro id modo fiat, et de hac re Leptines frustra loquitur. Nempe si Demosthenes cum suis eo iudicio, quod nunc agitur, illud vicerint, ut Leptinis lex tollatur, non solum hæc inutilis aut Reip. pernicioſa, sed contraria simul illa Demosthenis videri debebit melior ac justior iudicata. Sic ad novæ legis præstantiam demonstrandam non videtur necesse esse, ut ab eo, qui scripsit, solennibus modis perferatur. Hac via quodammodo videor mihi auctoris mentem perspicere. IDEM.

Ἀναγκάσει] Sensus est: *possit cogere*. proinde scribendum forte ἀναγκάσαι, Modo Potentiali. MARKLAND.

Ἄν μὴ βούληται —] Post βούληται comma sustuli, ut indivise legantur hæc, ἂν μὴ βούληται θεῖναι τὸν νόμον, non, θεῖναι τὸν νόμον αὐτὸν ἀναγκάσει. Res, pertinuis quidem, pertinet tamen ad rationem sermonis Græci. In βούληται cogitandum ὁ παρεισφέρων. Librarius Aug. 1. cogitavit ὁ Λεπτίνης, ideoque consulto omisit μὴ, ut θεῖναι τὸν νόμον αὐτὸν ἀναγκάσει conjungendum esset. Etiam Marklandi conjecturam, ἀναγκάσαι, non probo,

quamvis sensus sit, *possit cogere*. Satis usitata hac ipsa potestate sunt in Atticis futura post verba εἴ, ὅς, et alia quædam. F. A. WOLF.

Ἄλλον, εἴ τινα βούλεται] Observa diversam constructionem, ἡμεῖς ἐγγυώμεθα θεῖσειν, ἐγγυώμεθα ἄλλον θεῖσειν. [Nam ita olim legebatur ante Wolfium, atque ita hunc locum laudat Aristides.] Obsopæus μᾶλλον εἴ τινα [uti et Lindenbrog. pariter Vindob. et Ven.] WOLF.

Ἐγὼ, Φορμίων, ἄλλον εἴ τινα βούλεται] Conjunctionum defectus est ab affectu dicentis. Quis sit ἐγὼ, nemo sane quærat præter virum doctum, qui ubique nodos in scirpo quærit. Sed tricantur in sequentibus quoque, ubi mala lectio affertur e Pan. Lind. Vind. Ven., Φορμίων, μᾶλλον εἴ τινα βούλεται. Vulgatam sic accipe, εἴ τινα ἄλλον βούλεται. Taylorus e Erfurt. traxit ἄλλων, consultone an incuria, incertum. In genuina Wolfii est ἄλλον. F. A. WOLF. Legitur in vulgata ἄλλον quod malim. AUGER.

Ἐάν τις ὑποσχόμενός τι —] Legem ubi inferius repetit §. κθ', Orator ipse τὰ ἔσχατα πάσχειν explicat verbis, θανάτῳ ζημιοῦν. Et sic Aristid. Declam. §. 86. Lex pertinet ad majestatem Populi Atheniensis, et est apud Petitem in Collectione legum Att. p. 527. seq. Vocem βουλὴν is ibi Senatam Quingentorum interpretatur. Quod si rectum esset, Reiskium sequeretur, ex Aug. 1. scribentem, ἢ τὴν βουλὴν. In ista quidem vocis potestate consuetudo attica articulum poscit, nec alia causa, credo, fuit illi, ut mutaret. At duo Athenis fuerunt consilia publica, ἡ βουλὴ quæ eximie dicebatur, et ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. Liban. Argum. Or. in Androt. Δύο ἦσαν ἐν Ἀθήναις βουλαὶ, ἡ μὲν διηνεκῆς, ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ — ἑτέρα δὲ ἢ τὰ πολιτικὰ πράττουσα. Utrumque consilium auctori hujus legis in animo fuisse, probabile est. Lex est antiqua:

ἢ Δικαστήριον ἕξαπατήσῃ, τὰ ἔσχατα πάσχειν. Ἐγγυώμεθα, ὑπισχνούμεθα· οἱ δεσμοδέται ταῦτα γραφόντων· ἐπὶ τούτοις τὸ πρᾶγμα γιγνέσθω! Μήθ' ὑμεῖς ποιήσητε μηδὲν ἀνάξιον ὑμῶν αὐτῶν· μήτ', εἴ τις φαῦλός ἐστι τῶν εὐρημένων τὴν δωρεάν, ἐχέτω· ἀλλ' ἰδία κατὰ τόνδε κριθῆτω τὸν νόμον! Εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος· αὐτὸς θέτω, καὶ μὴ λεγέτω τοῦτο, ὡς οὐ θήσομεν ἡμεῖς. Κάλλιον δὲ δήπου, τὸν ὑφ' ὑμῶν κριθέντα καλῶς ἔχειν νόμον εἰσφέρειν, ἢ ὃν νῦν ἑφ' ἑαυτοῦ τίθησιν.

κβ'. Ἐμοὶ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! δοκεῖ Λεπτίνης— καί μοι, πρὸς Διὸς, μηδὲν ὀργισθῆς· οὐδὲν γὰρ φλαῦρον ἔρω σε — ἢ οὐκ ἀνεγνωκέναι τοὺς Σόλωνος νόμους, ἢ οὐ συνιέναι. Εἰ γὰρ ὁ μὲν Σόλων ἔθηκε νόμον, ἕξειναι

ἑφ' ἑαυτοῦ.

antiquiore autem tempore Areopagus rarius potuit simplici nomine δικαστηρίου appellari. F. A. WOLF.

Γραφόντων] Ἀντὶ τοῦ, γραφέτωσαν. WOLF.

Εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας —] Absurde ad οὐ λόγος in Schol. adjectum, οὐδὲ φροντίς. Plane ut Græci λόγους et φλυαρίας, sic Latini dicunt verba et ineptias. Cicero in Pison. c. 27. Existimatio, dedecus, infamia, turpitude, verba sunt atque ineptiæ. Etiam solum λόγον in singulari numero opponunt τῷ ἔργῳ, τῇ ἀληθείᾳ. Exemplorum abunde est ubique. Quibus accedere debet Xenoph. Hellen. IV. 8. 15. sic corrigendus: Τῷ μὲν δὴ Τριτάτῳ ἀκούοντι ἰσχυρῶς ἤρεσκον οἱ τοῦ Ἀνταλκίδου λόγοι· τοῖς δ' ἐναντίοις λόγος ταῦτ' ἦν, ubi vulgo, λόγοις ταῦτ' ἦν. F. A. WOLF.

Ἐκεῖνό γε] Legere mavult Lambinus: ἐκεῖνο δὲ οὐ λόγος. αὐτὸς θέτω. TAYLOR.

Ἡ ὃν νῦν ἑφ' ἑαυτοῦ τίθησιν] Aug. 1. Bav. Felic. Wolf. Tayl. ἑφ' ἑαυτοῦ. Nostrum ἑφ' ἑαυτοῦ est in Ald. Herv. Ben. Reisk. Prius est sua sponte: posterius dicitur in iis rebus, quas quis facit per se solum, sua solius auctoritate, sine alius consilio vel auxilio. Igitur hoc prætulī, idemque sæpe faciendum alibi, ubi pariter librarii peccarunt. Aristides T. II. p. 316., ubi se dicit, in scribenda Declamatione Leptinea ita versatum, ut, Demosthene de manibus posito, quid dici posset, ipse dispiceret: Εἶχον ἐν χερσὶ τὸν λόγον τὸν τοῦ Δημοσθένους, καὶ ὡς ἔγε-

νόμην ἐπὶ τῶν κεφαλαίων, ἃ τοῦ Λεπτίνου μέλλοντος ἐρεῖν ὑπετέμενετο, ἀποστήσας ἑμαυτὸν τοῦ Δημοσθένους, ἐπ' ἑμαυτοῦ τι συνεώρων. F. A. WOLF.

κβ'. Καί μοι μηδὲν ὀργισθῆς] Repente oratio ad ipsum Leptinē convertitur: οὐδὲν φλαῦρον ἔρω σε — σὺ δὲ εἰσενήνοχας — πῶς σέ τις φήσει κ. τ. λ. Dicam de hoc genere ad §. λά. Jam lex h. l. commemorata ipsis verbis, quibus concepta ferebatur, exstat apud Nostrum adv. Steph. II. p. 1133. ed. R. Ὅσοι μὴ ἐπεποιήντο, ὡς τε μήτε ἀπειπεῖν, μήτ' ἐπιδικάσασθαι, ὅτε Σόλων εἰσῆει τὴν ἀρχὴν, τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι εἶναι, ὅπως ἂν ἐθέλη, ἂν μὴ παῖδες ὡσι γνήσιοι ἄρρενες, ἂν μὴ μανιῶν, ἢ γήρων, ἢ φαρμάκων, ἢ νόσου ἕνεκεν, ἢ γυναικὶ πειθόμενος, ὑπὸ τούτων του παρανοῶν, ἢ ὑπ' ἀνάγκης, ἢ ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθεῖς. Verba legis dedi ad verissimam correctionem Wesselingii in Petit. LL. AA. p. 580., unde etiam explicatio eorum petenda. Nam his quoque manum suam Reiskius impressit corruptricem. Legem præterea affert Plutarch. in Solone p. 90. A. verbis nostro loco appositissimis: Ὁ δ' ὦ βούλεται τις ἐπιτρέψας, εἰ μὴ παῖδες εἶεν αὐτῷ, δοῦναι τὰ αὐτοῦ, φιλίαν τε συγγενείας ἐτίμησε μᾶλλον, καὶ χάριν ἀνάγκης. Ceterum structura sociari debent hæc, οὐχ ἵνα τοὺς ἐγγύτατα τῷ γένει ἀποστερήσῃ τῆς ἀγχιστείας. Ἀγχιστεία in jure Attico est jus legitimæ successionis. h. e. succedendi in bona et jura defuncti civis vi cognationis. IDEM. Vid. Valckenaer. ad Ammon. p. 6. sqq.

δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ, ὅτῳ ἂν τις βούληται, ἔαν
 μὴ παῖδες ὥσι γνήσιοι οὐχ ἵν' ἀποστερήσῃ τοὺς
 ἐγγύτατα τῷ γένει τῆς ἀγχιστείας, ἀλλ' ἵνα εἰς τὸ
 μέσον καταθεῖς τὴν ὠφέλειαν, ἐφάμιλλον ποιήσῃ τὸ ποιεῖν
 ἁλλήλους εὖ· σὺ δὲ τούναντίον εἰσενήνοχας, μὴ ἐξεῖναι
 τῷ Δῆμῳ τῶν αὐτοῦ δοῦναι μηδενὶ μηδέν· πῶς
 σέ τις φήσῃ τοὺς Σόλωνος ἀνεγνωκέναι νόμους, ἢ συνιέναι;
 Ὅς ἔρημον ποιεῖς τὸν Δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων, προλέ-
 γων καὶ δεικνύς, ὅτι τοῖς ἀγαθόν τι ποιούσιν οὐδοτιοῦν
 ἔσται πλεόν. Καὶ μὴν καὶ κεῖνος τῶν καλῶς δοκούντων
 ἔχειν νόμων Σόλωνός ἐστι, μὴ λέγειν κακῶς τὸν τε-
 θνεῶτα, μηδ' ἂν ὑπὸ τῶν ἐκείνου τις ἀκούη
 παίδων αὐτός· σὺ δὲ ποιεῖς, οὐ λέγεις, κακῶς τοὺς
 τετελευτηκότας τῶν εὐεργετῶν, τῷ δεῖνι μεμφόμενος, καὶ
 τὸν δεῖνα ἀνάξιον εἶναι φάσκων, ὧν οὐδὲν ἐκείνοις προσῆκεν·
 ἄρ' οὐ πολὺ τοῦ Σόλωνος ἀποστατεῖς τῇ γνώμῃ;

κγ'. Πάνυ τοίνυν σπουδῇ τις ἀπήγγειλέ μοι περὶ τοῦ

¹ ἄλλους T.

"ἄλλους.] Ἁλλήλους Reg. β. Vindob. et Aug. Recte hoc procul dubio. *Metta a gara il servire l'uno l'altro. ut Italus Interpres.* TAYLOR.

· Τοῖς ἀγαθόν τι ποιούσιν] Excidisse Reiskio et Auger. videtur αὐτόν. Sero sapiunt viri. Occurrit eadem ellipsis §. δ. med. ut inferius §. κς'. ante med. et alibi. F. A. WOLF.

Καὶ κεῖνος] Sub. νόμος. AUGER.

Αὐτός.] Ita lege cum optimis exemplaribus. Vulgo: τίς ἀκούη παίδων. Αὐτός σὺ δὲ ποιεῖς etc. TAYLOR.

Μηδ' ἂν ὑπὸ τῶν ἐκείνου τις ἀκούη παίδων αὐτός] Ne tum quidem, si conviciis aut maledictis fuerit ipse a liberis defuncti provocatus. Nempe κακῶς repetendum ad verbum ἀκούη, quod perfacile est. Monuit etiam Dorvill. ad Charit. p. 335. [L. III. c. III. 45. 15.] Nota structura, καλῶς ἢ κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τινος seu πρὸς τινος, quam Latinus sermo ad amussim exprimit. Aliter, et male quidem, locum olim ceperunt, pronomine αὐτός ad seqq. tracto. De ipsa lege, hic allata, tum alibi a Demosthene mentio fit, tum a Plutarch. I. c. p. 89. E., quæ loca occupavit Petit. LL. AA. p. 604. Ibi simul notari poterat, vetustum hoc præceptum esse, τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει. Legitur sic Ghiloni illi tributum

apud Stobæum Serm. CXXIV. p. 620. F. A. WOLF.

Τῷ δεῖνι μεμφόμενος, καὶ τὸν δεῖνα ἀνάξιον εἶναι φάσκων] Huic succensens, illum indignum esse dictitans. de ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα pro hic et ille, περὶ Παραπρεσβ. et in pri. contra Philippum, dictum est. Ex edit. HERVAG.

Ἐν οὐδὲν] Quorum nihil, vel quarum rerum nulla ad illos pertinet. AUGER.

Ἐν οὐδὲν ἐκείνοις προσῆκεν] Desiderat vir doctus participium aliquod, quo illud ὧν referatur, v. c. κατηγορῶν ὧν, h. e. κατηγορῶν ταῦτα, ὧν. Quin omnia absque hoc fulcro optime habent. Sensus est: Tu vero male non dicis, sed facis defunctis evergetis nostris, dum oratione Tua passim homines, qui immunitate fruuntur, ita exagitas, ut nunc hic tibi videatur nescio qua culpa notabilis, nunc ille omnino sine merito suo donum consecutus: verum nihil hujusmodi, nihil harum rerum, in illos magnos viros convenit. Patet, relativum ὧν pertinere ad verba, μέμφεσθαι et ἀνάξιον εἶναι φάσκων. F. A. WOLF.

κγ'. Πάνυ τοίνυν σπουδῇ τις ἀπήγγειλέ μοι] Sic sæpe Oratores produnt, ex aliis se cognovisse, quid adversarii pro se dicturi sint: unde illud φήσῃ et φήσουσι in futuro, quod Interpretibus interdum molestum fuit. Conf. Demosth. in Midiam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

πολλοῦ γὰρ καὶ δεῖ· ἀλλ' ἂν τῆ παρ' ἐκείνοις πολιτεία συμφέρει, ταῦτ' ἐπαινεῖν ἀνάγκη καὶ ποιεῖν. Εἴτα καὶ Λακεδαιμόνιοι τῶν μὲν τοιούτων ἔθῶν ἀφροστᾶσιν· ἄλλαι δέ τινες παρ' ἐκείνοις εἰς τιμαὶ, ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν ἅπαξ ὁ Δῆμος ἐνταυθοῖ γενέσθαι. Τίνες οὖν εἰσὶν αὗται; Τὰς μὲν καθ' ἕκαστον ἑάσω· μίαν δ', ἣ συλλαβοῦσα τὰς ἄλλας ἔχει, δίδειμι. Ἐπειδὴν τις εἰς τὴν καλουμένην Γερουσίαν ἐγκριθῆ,

sopæus hic conjicit ψέγειν, ἢ ἐπαινεῖν. TAYLOR. Θεβαῖοι pro Ἀθηναῖοι. Not. ad argum. or. Æschinis o. Ctesiph. Vales. ad Harpoor. p. n. 98. Notæ ineditæ ad Suidam. In schedis IDEM. Τὰ τῶν Ἀθηναίων — τῶν δεινῶν] Suspicio, has undecim voces esse emblemata Glossatoris Græculi. nihil enim sensui addunt, sed sunt mere exegeticæ. Dubito quoque an Græce dicatur τὰ νόμιμα ποιεῖν eo sensu, quem hic locus postulat. nam de Exsequiis mortuorum, aut de Sacrificiis, nisi fallor, fere usurpatur hæc phrasis. Utcunque hoc sit, Textum ita connectendum esse existimo: οὐκ ἔξεστι ποιεῖν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις· πολλοῦ γὰρ καὶ δεῖ· ἀλλ' ἂν τῆ etc. MARKLAND. Bene hoc, [sc. conject. Lambini.] et apte clausulæ periodi, nec minus Græce. Nam frustra dubitat Marklandus, an alio sensu, quam de exsequiis mortuorum et sacrificiis, dici possit τὰ νόμιμα ποιεῖν. Vid. vel Xenoph. Cyrop. I. 2. 15. Taylorus autem e margine exemplaris cujusdam sui commendat, τὰ τῶν Ἀθηναίων ἢ Θεβαίων ἐπαινεῖν νόμιμα, scilicet manus doctæ emendationem. Denique Reiskius quum literam molestam ἢ ab aureo Aug. 1. abesse vidisset, ut natam ex proxima expunxit, id quod sane erat facillimum. Atqui omnibus his modis pannum curatum dico, e margine nobis illatum, non contextum auctoris. Expressam enim speciem et certa vestigia alienæ annotationis habent decem ista vocabula, quæ sententiæ non tantum nihil addunt, sed officiant etiam, reclamque verborum structuram impediunt. Αὐτὸ τοῦτο, ὃ νῦν οὗτοι ποιήσωσιν, quæ verba glossator sibi explicanda putavit, id ipsum fere sonant, quod voluit: instituta aliorum populorum laudare, suisque civibus in exemplum proponere. Ita sæpius pronomina ista ansam dederunt glossematum. Ut Xenophon. Anab. Cyr. I. 1. Τότε ἀπέστησαν πρὸς Κῦρον πᾶσαι πόλεις πλὴν Μιλήτου. Ἐν Μιλήτῳ δ' ὁ Τισσαφέρνης πρῶταισθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευόμενος, [ἀποστῆναι πρὸς Κῦρον,] τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν. Non difficile foret glossemata odorari, si

ita sua se specie ubique proderent. Nemo tamen ante Marklandum de fraude nostri loci monuit. F. A. WOLF.

Ἄλλ' ἂν τῆ παρ' ἐκείνοις πολιτεία συμφέρει, ταῦτ' ἐπαινεῖν ἀνάγκη καὶ ποιεῖν] Vir doctus, qui modo nihil vidit, repente nunc oculatissimus factus, sic ab auctore scriptum conjicit, ἀλλὰ τῆ παρ' ἐκείνοις πολιτεία συμφέρει ταῦτ' ἐπαινεῖν, ἂν ἀνάγκη καὶ ποιεῖν. Sed receptæ apud eos formæ gubernationis civilis convenit, ut ea laudentur, quæ ut fiant prorsus necesse est atque inevitabile. Viderint acutiores; ego correctionis præstantiam non assequor. IDEM.

Τοιούτων] Talibus, nempe, qualibus nos utimur. AUGER.

Ἄπαξ] Forte cum MSS. melioris notæ, Ven. Vindob. Obsop. Aug. Ital. Bodl. ἅπας. TAYLOR.

Ἄπαξ] Forte ἅπας, nisi ἅπαξ significet prorsus, omnino. AUGER.

Ἄπαξ ὁ Δῆμος ἐνταυθοῖ γενέσθαι] Codd. magno numero, ἅπας ὁ Δῆμος, probante Tayloro. At cur universus Populus? Misere friget illud ἅπας. Contra sensum adjuvat ἅπαξ h. plane, omnino. Ἐνταυθοῖ pro ἐνταῦθα et alibi occurrit in Atticis. F. A. WOLF.

Μίαν δ', ἣ συλλαβοῦσα τὰς ἄλλας ἔχει, δίδειμι] Unam autem, quæ alias complectitur, commemorabo. Ubi ἔχει ornatus magis causa quam significationis ponitur. Sunt enim ejusdem generis μαθῶν ἔχω pro ἑμαθῶν, et συλλαβῶν ἔχω, pro συνέλαβον, complector. Sio Aristid. ἢ μετὰ τῶν θεῶν αὐτὸν καταστήσασα ἔχει, id est, κατέστησεν, in deorum cætum adoptavit. Neque dissimile est illud Sallustianum, Bonorum præmia ereptum eunt, pro eripiunt. Curtius: Meleagri temeritatem armis ultum ire decreverat, id est, ulcisci, &c. Ex edit. HERVAG.

Ἐπειδὴν τις εἰς τὴν καλουμένην Γερουσίαν ἐγκριθῆ] Ut enim aliquis in eam, quæ Gerusia dicitur, cooptatus est, si modo eum se quem decet præstiterit, ita dominus est multitudinis. Siquidem apud eos virtutis præmium est reipublicæ gubernacula cum similibus sui pro potestate tenere. Γερουσία, ut Demosthenis Interpres inquit, magistratus apud Lacedæmonios, ad quem ii de-

παρασχὼν ἑαυτὸν οἶον χρῆ, δεσπότης ἐστὶ τῶν πολλῶν.
Ἐκεῖ μὲν γάρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἀΐθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ
γενέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων. Παρὰ δ' ὑμῶν ταύτης μὲν
ὁ Δῆμος, κύριος, καὶ ¹ ἀρχαὶ καὶ ² νόμοι φυλακαὶ, ὅπως

¹ ἀραὶ R.

² νόμοι καὶ φυλακαὶ T. R.

mum evadant, qui integritate vitæ et veneranda senectute cæteris præstare videntur. apud hos enim qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam appellantur senes. Nam quod Senatus Romæ, hoc ferme fuit Γερουσία Spartæ, id est, Lacedæmone, ipsa quoque a senibus dicta, qui Græce γέροντες dicuntur. De qua Cicero in Catone: "Consilium," inquit, "ratio, et sententia nisi essent in senibus, non summum consilium majores nostri Senatium appellassent." Aristoteles lib. 2. Politicῶν, Gerusiam apud Lacedæmonios virtutis præmium esse ait. Vide plura in Annotationibus Bud. in Pandect. IDEM.

Εἰς τὴν καλουμένην Γερουσίαν] Et appositum καλουμένην docet, et aliunde scimus, hoc proprium nomen Senatus Lacedæmoniorum fuisse. Inflectitur tantum ab Atticis ad aures suas, quam e Spartana dialecto fuerit Γερωνία, aut potius Γερουσία. Athenis autem Senatus nunquam aliter dictus, quam Βουλή. De summa auctoritate Lacedæmonii Senatus quod legimus, confirmant alii: Isocrates Panathen. p. 389. qui Lycurgum ait instituisse, τὴν τῶν γέροντων αἴρεσιν τῶν ἐπιστατούντων ἀπασι τοῖς πράγμασι μετὰ τῆς αὐτῆς σπουδῆς ποιεῖσθαι, μεθ' ὅσης πέρ φασι καὶ τοὺς ἡμετέρους περὶ τῶν εἰς Ἀρείον πάγον ἀναβήσεσθαι μελλόντων. ἔτι δὲ τὴν δύναμιν αὐτοῖς περιθέντος τὴν αὐτὴν, ἣν περ ἦδει καὶ τὴν Βουλὴν ἔχουσαν τὴν πᾶρ' ἡμῶν. Plutarchus Lycurg. p. 43. C. et p. 55. E. ubi Senatori Spartano tributum dicit τὸ σύμπαν κράτος ἐν τῇ πολιτείᾳ, κύριον ὄντα καὶ θανάτου καὶ ἀτιμίας καὶ ὅλων τῶν μεγίστων. Pausan. III. 11. p. 231. Ἡ Γερουσία συνέδριον Λακεδαιμονίοις κυριώτατον τῆς πολιτείας. Cicero Cat. Maj. c. 6. *Apud Lacedæmonios ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam nominantur senes. Quem locum comparans cum nostro, Budæus Annot. pr. ad Pandect. p. 269. affert simul Aristot. de Rep. II. 7. p. 110., ubi ἡ ἀρχὴ αὕτη dicitur ἀΐθλον τῆς ἀρετῆς, plane ut a Nostro. F. A. WOLF.*

Ἐγκριθῆ] Verbum est proprium. Κρίσις dicebatur illa Senatorum electio, cujus modum describit Plutarch. l. o., qui modus non immerito παιδαριώδης visus est Aristoteli, alia quoque in Senatu Spartano improbanti. IDEM.

Μετὰ τῶν ὁμοίων] Ὅμοιοι apud Lacedæmonios aliud significabat, quam apud alios Græcos. Sic enim vocabant nobiles suos, ex quibus Senatus, ἡ Γερουσία, constituebatur. Sic apud Xenophontem, lib. 3. Hellenic. de Cinadonis conjuratione: οὗτος δὲ ἦν καὶ τὸ εἶδος νεανίσκος, καὶ τὴν ψυχὴν εὐρωστος, οὐ μέντοι τῶν ὁμοίων. PALMER.

Τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων] Tertius casus κυρίῳ est a suppresso τινὶ ad ἐστὶ, structura jam alibi explicata. Conf. not. §. κά. Mox qui fuerint ἀὶ ὅμοιοι, valde dubito an ex veteribus satis sit compertum. Cives in Rep. Laced. eminentiores fuisse, docent quidem omnia, eoque redeunt, quæ notavit Morus ad Xenoph. Hellen. III. 3. 5. Sed eorum dignitatem magis definitam si quæras, nusquam invenias. Ac non omnino assentior Palmerio Exercitt. in opt. auctt. gr. p. 629., putanti hoc nomine eos dici, e quibus Senatus constitutus sit; minus etiam Augerio, qui Ephoros intelligit. Adeo is mirabatur fortasse, magistratum tam potentem ab Oratore plane omissum. Enimvero cogitare debebat, ne regum quidem Spartanorum ullam mentionem fieri, et potestatem Ephororum, quamvis jam tum satis magnam et insolentem, magis in bellicis, quam domesticis rebus valuisse, tum horum mentionem auctori a consilio loci alienam videri potuisse. F. A. WOLF.

Ἀρχαὶ] Codd. nonnulli, ut Cant. Bodl. Regg. εἰ. η. Aug. et Ital. ἀραὶ. Inscite. Locus quidem est insanus, sed non ibi dolet. Lege enim omnino: ἀρχαὶ καὶ νόμοι φυλακαὶ, ὅπως—sine καί. Mox v. 1. p. seq. cum Lindenbr. Vén. et Ital. pro στέφανοί τε lege στέφανοι δέ. ut est in Vindob. Respondet enim hic locus superioribus, ταύτης μὲν ὁ δῆμος κύριος. Jam periodum impense restitutam mecum contempleris. ταύτης μὲν [i. e. πολιτείας] ὁ δῆμος κύριος, καὶ ἀρχαὶ καὶ νόμοι φυλακαὶ, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται στέφανοι δὲ καὶ ἀτέλειαι—καὶ τοιαῦτά ἐστιν, ἂν ἂν τις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἂν τύχοι. Apud vos quidem Reip. dominus est Populus, et Magistratus et Leges Cautiones sunt, ne quis alius dominus sit: præstantibus autem viris præmia sunt proposita, coronæ—et ejus generis alia. TAYLOR. F. leg. καὶ νόμοι εἰσὶ φυλακαὶ, ὅπως... AUGER. Præclare Taylorus vidit, superfluum et delen-

μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται· ¹ στέφανοι δὲ καὶ ἀτέλεια
καὶ σιτήσεις καὶ τοιαῦτά ἐστιν, ὧν ἂν τις, ἀνὴρ ἀγαθὸς
ᾧ, τύχοι. Καὶ ταῦτα ἀμφοτέρω ὀρθῶς ἔχει, καὶ ² τὰ
ἐκεῖ, καὶ τὰ παρ' ³ ἡμῶν. Διὰ τί; Ὅτι τὰς μὲν διὰ τῶν
ὀλίγων πολιτείας τὸ πάντα ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις, τοὺς
τῶν κοινῶν κυρίους, ὁμονοεῖν ποιεῖ· τὴν δὲ τῶν Δήμων ἔλευ- 490
θερίαν ἢ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀμίλλα, ἣν ἐπὶ ταῖς παρὰ

¹ στέφανοί τε καὶ T.

² τὰκεῖ R.

³ ὑμῶν. διατί; T.

dum esse postremum καὶ, vulgo ante φυ-
λακαὶ lectum: idque iudicium ita verum
est, ut nihil amplius ad sanitatem loci re-
quiratur. Liquido simul apparet, quid
scribas in errorem deduxerit. Nempe
nomen φυλακαὶ, scil. εἰσὶ, non viderunt
esse pro φυλάττουσιν, ab eoque sequentia
pendere, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται.
At φυλακὴ Græce dicitur, ut Latine custo-
dia, pro custode, sive pro eo, quo quid cu-
stoditur. De Latinis succurrit nunc unus
locus Livii VI. 1., de Græcis v. Wesse-
ling. ad Diodor. I. 2. Hinc sensus scri-
pturæ nostræ oritur hic: *Apud Vos omnium
rerum arbiter (κύριος ταύτης h. τῆς πολι-
τείας) est Populus, et cavent magistratus
legesque, ne quis alius imperio potiatur.*
De legibus quidem nihil dubium, quippe
quas constat plurimum valere ad liberæ
civitatis statum firmandum. Ne vero ἀρ-
χαὶ legibus non bene junctæ videantur,
cogitandum, annuos magistratus, et ob-
noxios rationibus apud Populum redde-
dis, præclarum in tali Republica mun-
imentum esse libertatis, adeo ut et ipsa vo-
cabula ἀρχῶν, magistratuum, antiquus lo-
quendi usus non temere de alio quam
libero populo frequentarit. Ita Cicero
in Bruto c. 14. dicit Civitatem per Bru-
tum regia dominatione liberatam, et ma-
gistratibus annuis, legibus, judi-
ciisque, devinctam. Hæc si Reiskius ad-
vertisset, lectionem ἀρχαὶ non dixisset
tardis grammaticastris deberi, prælata alia
paucorum codd. in Marg. Ben., quam prope
ominosam dixeris, ἀραί. Ea autem viro
audaci ita placuit, ut nihil territus diris,
quibus eam alii certatim devovissent,
suum bene veneris succlamans, in textum
invexerit. Hæc ἀραί, execrationes, viden-
tur ei capiendæ de præconio, quo singulis
ecclesiis insidiatores popularis libertatis
damnari solebant. Nota res ex Aristo-
phane, et egit de ea Petitus LL. AA. p.
289. Commentum sane lepidum! Nam si
ista vox præconis, si vanus iste ritus pro
fulcro libertatis haberi potest, quidni eo-
dem jure τοξόται possint, quorum manibus

improbi a suggestu arcebantur? Sed quod
etiam magis mireris, proxima verba, καὶ
φυλακαὶ, ab eodem editore explicantur de
magistratibus. Itane vero? Magistratus a
loco non alienos censet, modo exsecratio-
nes accedant? Talia refellere non placet:
adeo sunt putida. F. A. WOLF.

Καὶ ταῦτα ἀμφοτέρω ὀρθῶς ἔχει—] Cur
h. l. tam belle tractentur Lacedæmonii,
cur tam acerbe Thebani, dixi in Prole-
gomm. Alio tempore si Orator de his po-
pulis dixisset, longe dixisset aliter. Sic
et Isocrates et alii variant stilum pro tem-
pore, quum de Thebanis scribunt. IDEM.

Ὅτι τὰς μὲν διὰ τῶν ὀλίγων πολιτείας τὸ
πάντα ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις, τοὺς τῶν κοινῶν κυ-
ρίους, ὁμονοεῖν ποιεῖ] Constructionem mutata
leviter distinctione adjuvi. Jam junges:
ὅτι τὸ πάντα τοὺς τῶν κοινῶν κυρίους ἔχειν
ἴσον ἀλλήλοις ποιεῖ ὁμονοεῖν τὰς διὰ τῶν ὀλί-
γων πολιτείας. Ubi notabis, maximum bo-
num oligarchiis tribui concordiam inter
optimates, cum servitute ceterorum omni-
um fere conjunctam, et huic splendide
opponi Atheniensium libertatem. De for-
ma Spartanæ Reip. protrita omnia. Athe-
niensibus quum ea videretur vulgo esse
ὀλιγαρχία, ipsi Lacedæmonii, gratiore vo-
cabulo, ἀριστοκρατίαν dicere malebant.
Vere mixta erat, et antiquiori Romanæ
similis, ut bene Menander scribit de En-
com. III. 1. Ceterum conf. cum hoc loco
nostro Thucydideum II. 37. IDEM.

Τοὺς τῶν κοινῶν] Wolfius hunc locum in-
terpretatur, perinde ac si Textus ita punctis
ordinaretur: τὰς διὰ τῶν ὀλίγων πολι-
τείας, τὸ πάντα ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις τοὺς τῶν
κοινῶν κυρίους, ὁμονοεῖν ποιεῖ. Et omnino
recte. Ita explicat Ulpianus: ἡ εὐνοια ἐκεῖ,
ἐκ τοῦ εἶναι πάντα τοὺς ἀρχοντας ἴσους· ἐν-
ταῦθα δὲ, ἐκ τοῦ λαμβάνειν τὰς ἀξίας (lege
τοὺς ἀξίους) τιμὰς. Longe aliter Versio
Italica: *Percioche ne' governi de' pochi,
l' havere tutti equal parte, tiene d' accor-
do i Signori.* et Batava: *Quia in pau-
corum principatu dominos Reip. concordēs
facit, si pari potestate omnes fruuntur.*
TAYLOR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τετε, ¹ τοῦ χάριν ἂν τῶν ὑμετέρων αὐτῶν ἐθῶν ὀλιγω-
ροῦντες, ἐκεῖνα διώκοιτε; Εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν λογισμὸν
ἐκεῖνα φανείη βελτίω, τῆς γε τύχης ἕνεκα, ἢ παρὰ ταῦτα
ἀγαθῆ κέχρησθε, ἐπὶ τούτων ἄξιον μεῖναι. Εἰ δὲ δεῖ
παρὰ πάντα ταῦτ' εἰπεῖν, ὃ δίκαιον ἡγοῦμαι, ἐκεῖνο ἔγωγ'
ἂν εἴποιμι. Οὐκ ἔστι δίκαιον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τοὺς
Λακεδαιμονίων νόμους, οὐδὲ τοὺς Θηβαίων λέγειν ἐπὶ τῷ
τοὺς ἐνθάδε λυμαίνεσθαι· οὐδὲ, δι' ὧν μὲν ἐκεῖνοι ² μεγάλοι
εἰσὶ, καὶ ἀποκτεῖναι βούλεσθαι τὸν παρ' ³ ἡμῖν τούτων τι
κατασκευάσαντα· διὰ δ' ὧν ὁ παρ' ἡμῖν Δῆμος εὐδαίμων,
ταῦθ' ὡς ἀνελεῖν δεῖ, λεγόντων τινῶν ἐθέλειν ἀκούειν.

κδ'. Ἔστι τοίνυν ⁴ τις πρόχειρος λόγος, ὡς ἄρα καὶ 491

¹ του T. ² μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας εἰσὶ T. R. ³ ἡμῖν T. ⁴ τίς T.

ποιοῦσα, πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά. Æschin. in Ctesiph. §. πεί. Φατέ μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἔστε, καλῶς ποιῶντες etc. IDEM.

Τὸν λογισμὸν] Ὁ λογισμὸς, *rationatio, le raisonnement*. Contra ponitur *experientia, fortuna, qua Populus adhuc bona usus sit*. IDEM.

Τῆς γε τύχης ἕνεκα] Sumta videtur hæc ἔννοια ex Lysiae Orat. Nicomach. pag. 854. 9. ubi *antiqua Majorum sacrificia ait servari oportere, εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα, τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης, si ob nihil aliud, saltem ob fortunam, quæ ista sacrificia est secuta*. MARKLAND.

Εἰ δὲ δεῖ παρὰ πάντα ταῦτ' εἰπεῖν] Ἡ παραλιπόντα ταῦτα πάντα, ἢ πρὸς τούτοις ἅπασι. WOLF.

Παρὰ πάντα ταῦτα] H. e. χωρὶς πάντων τούτων, *omissis his omnibus*, ut recte Wolfius interpret. In notulis vero idem adscripsit verba: ἢ παραλιπόντα ταῦτα πάντα, ἢ πρὸς τούτοις ἅπασι. Hinc facili nisu nascitur conjectura Reiskio, pro παρὰ πάντα legenti παραλιπόντα. Sed conf., ne longius abeas, infra §. λέ'. et Aristid. Declam. §. 62. F. A. WOLF.

Μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας etc.] Deleri jubet has voces Lambinus, τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας. Nimirum vir ille doctissimus putavit, eas fuisse exegeticas τοῦ ὧν. Cui lubentissime assentior. TAYLOR.

Οὐδὲ δι' ὧν μὲν—] Neque velle etiam occidere eum qui aggredieretur apud vos introducere aliquid eorum propter quæ illi [N. Lacedæmonii et Thebani] magni sunt oligarchiæ et monarchiæ causa, i. e. oligarchiæ et monarchiæ instituta et usus approbando et assumendo. AUGER.

Οὐδὲ, δι' ὧν μὲν ἐκεῖνοι μεγάλοι εἰσὶ—] Ad-

jicitur hic in omnibus editis, etiam postrema, τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας. Ita tempus erat, optime monentibus Lambino et Taylora morem gerere. Et pluribus quidem de causis verba hæc mihi suspecta sunt. Primum insolentior est hic usus vocis δεσποτείας de civitate, qualis erat Thebana. Tum, quod caput est, verba cum reliquis plane nulla sana structura coeunt, ut ratio loquendi emendata, et Attico scriptore digna, exeat. Nihili est ars, qua in illis defendendis editor postremus abutitur. Utinam nos uno aliquo loco docuisset, vocem μέγας usitate cum genitivo construi, sicut alia adjectiva passim solent. Scribit quidem, Latine pariter dici *magnus dominationis*. Neque ego ignoro, a Latinis, qui Græcam syntaxin imitantur, similia adjectiva, *præcipuus, egregius, præclarus*, etiam *ingens* a Sallustio et Tacito, cum secundo casu poni. Illud tamen ignoro, et Reiskianam Latinitatem puto esse, non Romanam. Adscripta h. I. verba videntur explicandi causa ad ὧν μὲν aut ad τούτων, deinde intrusa ab eo, qui hæc prænomina, vaga et minus perspicua putaret. Neque pannum habuit Schol. in codice suo, quod facile ex ejus interpretatione cruent, qui nasum habent. Ceterum periodi hujus partes eleganti circuita posita sunt, quum hic sit ordo structuræ: Οὐδὲ, καὶ βούλεσθαι ἀποκτεῖναι τὸν παρ' ἡμῖν κατασκευάσαντα (*introducere tentantem, molientem*) τί τούτων, δι' ὧν μὲν ἐκεῖνοι μεγάλοι εἰσὶν· ἐθέλειν δὲ ἀκούειν τινῶν λεγόντων, ὡς δεῖ ἀνελεῖν ταῦτα, δι' ὧν ὁ παρ' ἡμῖν Δῆμος εὐδαίμων ἐστίν. F. A. WOLF.

κδ'. Ἔστι τοίνυν τις πρόχειρος λόγος—] Commentarios h. I. habemus locos eos, quos

παρ' ¹ ἡμῶν ἐπὶ τῶν προγόνων πολλὰ ἀγαθὰ εἰργασμένοι
 τινὲς οὐδενὸς ἠξιοῦντο τοιούτου, ἀλλ' ἀγαπητῶς ἐπιγράμ-
 ματος ἐν τοῖς ἔρμαῖς ἐτύγχανον· καὶ ἴσως ² τοιοῦτον ὑμῶν
 ἀναγνώσεται ³ τὸ ἐπίγραμμα. Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι τοῦτον
 τὸν λόγον, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι! κατὰ πολλὰ ἀσύμφορον
 εἶναι τῇ πόλει λέγεσθαι, πρὸς δὲ καὶ οὐ δίκαιον. Εἰ μὲν

¹ ὑμῶν T.² τοῦθ' T. R.³ τὸ T. R.

laudavi §. ις'. imprimis Æschinis in Ctesiph. §. νθ'. inde a verbis, ἐπεὶ δὲ στεφάνων ἀνεμνήσθην, ubi præmiorum et titulorum fiorente Republ. tenuitas cum posterioris ætatis profusione comparatur. Maxime huc pertinet, quod ibi paullo inferius legitur, iis, qui, Persis ad Strymonem devictis, Eionem in ditionem Atheniensium redegressi, (v. Herodot. VII. 107. et ibi Intpp.) nihil honorum publice decretum fuisse præter tres hermas, et ne hos quidem ducum nominibus inscriptos, sed epigrammatis in honorem Reipubl., quæ carmina exstant apud Æschinem, et ex eo apud Plutarch. in Cimone p. 482. E. Inde lux verbis, ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς ἔρμαῖς ἐτύγχανον, ubi ἀγαπητῶς est ægre, aut ita, ut præclare secum actum putarent, tantulam rem consecuti. Οἱ ἔρμαῖς spectant ad *Stoam hermarum*, locum Athenis, cujus notitiam vid. in Meursii Athen. Att. I. 3., ubi cum aliis locis hic quoque Demosthenis citatur. IDEM.

Τοῦθ' ὑμῶν ἀναγνώσεται τὸ ἐπίγραμμα. ἐγὼ δὲ etc.] Lego: τὸ ἐπίγραμμα. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ. Ἐγὼ δὲ etc. nam voces istæ emphaticæ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα, hoc epigramma, satis indicant, secutum et citatum fuisse hoc loco epigramma aliquod: ut §. ιγ'. med. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα αὐτοῖς. ΨΗΦΙΣΜΑ. et alioquin dixisset αὐτὸ (non τοῦτο) τὸ ἐπίγραμμα, epigramma ipsum. De paribus omissionibus, et ab eadem causa, in vocibus ΝΟΜΟΣ, ΨΗΦΙΣΜΑ, ΟΝΟΜΑΤΑ, et similibus, quæ non sunt ex corpore Orationis, vide passim notata ad Lysiam. Porro, hoc Epigramma, quod innuit Demosthenes, exstare puto apud Plutarchum, in Anthologia, et alibi, nisi fallor; has enim Notulas raptim scribo, et libris destitutus. MARKLAND.

Ἀναγνώσεται] Nempe, Leptines. Hic mihi locus ita legendus vid. καὶ ἴσως τούτων ὑμῶν ἀναγνώσεται τὸ ἐπιγραμμάτων. AUGER.

Ἰσως τοιοῦτον ὑμῶν ἀναγνώσεται τὸ ἐπίγραμμα] Vulgatur ab omnibus, ἴσως τοῦθ' ὑμῶν ἀναγνώσεται τὸ ἐπίγραμμα. Sed verba τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα, molestissima esse et

prorsus inepta, nemo non sentiet. Nisi forte credere volumus, aut *unicum* aliquem titulum exstitisse, et auditoribus bene notum, aut Oratorem, quum hæc pronunciaret, tituli alicujus apographum manu tenuisse, quo gestu supra dixit τὸ ψήφισμα τοῦτο. Atque haud scio an huc delatus sit Marklandus, conjectura per se quidem probabili, et quæ aliis locis Oratorum aliquando feliciter adhibebitur, suspicatus ad extremum h. l. excidisse vocem ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ, olim bis ab auctore positam, ut jam nunc recitatio epigrammatis facta videri debeat. Quo commento difficultatem tolli, persuadeat sibi, qui poterit. Equidem aut omnino Demosthenis ingenium et artem scribendi ignoro, aut hic talis locus illi, qui nihil inepte, nihil alieno tempore molitur, minime idoneus potuit videri, ubi ipsos epigrammatis versiculos decantaret. Simul illud in eadem ratione miror, unde Noster divinare potuisset, quodnam tandem epigramma ex multis, quæ suppetent, adversarius ad recitationem esset electurus. Abundabat Porticus hermarum tanta copia titulorum, quæ optionem difficillimam facere deberet. Vides jam, in quas salebras ista nos conjectura deducat. Vidit fortasse et Reiskius, vulgatæ scripturæ præter morem suum defensor: sed vellemus ipse aliter se expedisset. Nam quum remittit nos ad modo laudatum Æschinis locum, ubi τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα quæramus, profecto nos deridet vir facetus. Æschinea oratio illa XXV. annis post hanc nostram habita est, et, ut hoc nihil putes, tres inscriptiones ibi leguntur, non una. Quare missis hisce nugis omnibus posui, quod ab auctore profectum arbitror, ἴσως τοιοῦτον ὑμῶν ἀναγνώσεται τὸ ἐπίγραμμα, aliquam talem inscriptionem ex hermis. Hujusmodi mendis nihil in libris facilius. Et forsitan satius fuisset reponere τοιοῦθ' ὑμῶν, quod propius sonaret vulgatæ, τοῦθ' ὑμῶν. F. A. WOLF.

Πρὸς δὲ καὶ οὐ δίκαιον] Ἀντὶ τοῦ, πρὸς δὲ τούτου καὶ ἄδικον. πρὸς enim et πρὸς δὲ etiam adverbialiter ponuntur, pro præterea

γὰρ ἀναξίους εἶναί τις φήσει καὶ κείνους τιμᾶσθαι, τίς
 ἄξιός, εἰπάτω· ¹[εἰ μήτε τῶν πρότερον μηδεῖς, μήτε τῶν
 ὕστερον·] εἰ δὲ μηδένα φήσει, συναχθεσθεῖν ἂν ἔγωγε τῇ
 πόλει, εἰ μηδεῖς ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ γέγονεν ἄξιός εὔπα-
 θεῖν. Καὶ μὴν εἶγε ὁμολογῶν, ἐκείνους εἶναι σπουδαίους,
 μὴ τετυχηκότας δείξει μηδενός, τῆς πόλεως ὡς ἀχαρίστου
 δήπου κατηγορεῖ. Ἔστι δ' οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχοντα, οὐδὲ
 ὀλίγου ²δεῖ· ἀλλ' ἐπειδάν τις, οἶμαι, κακουργῶν ἐπὶ μὴ

¹ Absunt unci. T. R.

² δεῖν R.

et προσέτι. Plato lib. 5. de Republ. ὅτι κοινῇ στρατεύονται, καὶ πρόσγε ἄξουσι τῶν παίδων εἰς τὸν πόλεμον ὅσοι ἄδρῳ, etc. Ex edit. HERVAG.

Εἰ μήτε — τῶν ὕστερον] Neque hoc videtur esse Demosthenis, sed scriptum fuisse in Margive ad ista: τίς ἄξιός εἰπάτω] Εἰ μήτε τῶν πρότερον οὐδεῖς, μήτε τῶν ὕστερον. inde in Contextum admissum. MARKLAND.

Εἰ μήτε τῶν πρότερον μηδεῖς, μήτε τῶν ὕστερον] Nusquam decessor meus longior est, quam ad h. l. Quod ipsum facit, ut et nobis explicite dicendum sit, quamvis nihil aliud quam capitalem sententiam Marklandi sequamur. Locus igitur, qualem vulgo editores exhibent, primum, quid offensionis habeat, ipse Latine versus ostendat: Si quis etiam illos, h. e. qui majorum nostrorum memoria bene de Republ. meruerunt, indignos honore fuisse putabit, dicat nobis, quisnam dignus sit: [si neque quisquam eorum, qui priore tempore vixerunt, nec qui posteriore:] si vero neminem putabit, Reipublicæ nostræ vicem doleam, quod nemo per tot sæcula in ea honore ac præmiis dignus exstiterit. Jam in istis verbis uncinatis experiatur, quisquis volet, fortunam suam; trahat ea retrahatque ad utramcunque partem periodi velit: si quid inde sani coloris extuderit, eum Fortunæ filium unicum perhibebo. Mihi quidem, quo sæpius ad ea verba redii, propensius ad veritatem visum est, irrepsisse post illud, τίς ἄξιός εἰπάτω, notam marginis, εἰ μήτε τῶν πρότερον μηδεῖς, μήτε τῶν ὕστερον. Quod iudicium Marklandi est, et tale, quod viro veniam aliorum, quæ passim ab eo festinatius scripta notavi, impetrare possit: adeo illud rectum, acutum, verum est. Sed eorum causa, qui tardiore harum rerum sensu utuntur, age, ad eundem modulum, quem hæc periodus habet, novam fingamus, et membratim fere parem, si forte ita illi facilius verum assequi possint. Fingamus, esse quendam adeo superbi iudicii,

ut in historia scribenda nec veteres, neque recentiores satis probet, neutrosque dignos ceuseat, quos imitetur ipse, historiam scripturus, cumque hominem ab aliquo culpatum his verbis: Si tu etiam illos, h. e. Græcos et Latinos, rejicies, nec satis dignos imitatione esse censebis, dicas velim nobis, quis tandem dignus sit: si nec antiquorum quisquam, neque recentiorum: si vero neminem dices, fastidium tuum mirer, cui nemo inter tot præstantissimos in hoc genere auctores vel laude tua vel imitatione dignus videatur. Vix quisquam erit in arte scribendi adeo rudis, quin colo illo, didactis literis a nobis expresso, omuem sanitatem structuræ disperdi primo statim aspectu intelligat, et emblemata tam inconcinne illatum furca expellendam judicet. F. A. WOLF.

Καὶ μὴν εἶγε ὁμολογῶν —] Dilemmate adversarius ab utraque parte sic constringitur, ut effugium vix pateat. Aut nullos unquam cives præmiis dignos vixisse, dicendum erit, aut Rempubl. erga suos ingratham esse. Δείξει nunc poni de solo conatu, apertum est. Δήπου, arctius jungendum illud cum ἀχαρίστου, ironiæ cuidam inservit: Civitatis ingrata, si Diis placet. IDEM.

Δείξει] Non monstrabit, (neque enim hoc monstrare potuit Leptines, ut mox dicitur) sed monstrare volet, aut conabitur. Nisi ita sumatur, legendum erit λέξει, dicet, ut φήσει paullo ante. MARKLAND.

Οὐδὲ ὀλίγου δεῖ] Legitur δεῖν in Beni., unde id transiit in Reiskianam. Minus recte, in hac quidem locutione. Conf. notata §. ζ'. post med. ac Ruhnken. et Toup. ad Longin. c. 33., quanquam hi non satis inter se consentiunt. F. A. WOLF.

Κακουργῶν] Lege cum marg. Morel. πανουργῶν. atque etiam infra, §. κζ'. πανουργότατον pro κακουργότατον ex eadem auctoritate. TAYLOR.

Ἐπειδάν τις, οἶμαι, κακουργῶν —] Si quis, insidiosis argumentis usus, ad res non

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

βοία πλέθρα γῆς πεφυτευμένης ἔδοσαν, ἑκατὸν δὲ ψιλῆς, ἔτι δὲ ἀργυρίου μνᾶς ἑκατὸν, καὶ τέτταρας τῆς ἡμέρας δραχμάς. Καὶ τούτων ψήφισμά ἐστιν Ἀλκιβιάδου, ἐν ᾧ 492 ταῦτα γέγραπται. Τότε μὲν γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν καὶ γῆς¹ εὐπόρει, καὶ χρημάτων· νῦν δὲ εὐπορήσει· δεῖ γὰρ οὕτω λέγειν, καὶ μὴ βλασφημεῖν. Καίτοι, τίν' οὐκ ἂν οἴεσθε νῦν τὸ τρίτον μέρος τούτων ἀντὶ τῆς ἀτελείας ἐλέσθαι; Ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τουτί! Λέγε!

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ὅτι μὲν τοίνυν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! καὶ τοῖς προγόνοις ὑμῶν ἔθος ἦν τοὺς χρηστοὺς τιμᾶν, δημοῖ τὸ ψήφισμα τουτί· εἰ δὲ μὴ τοῖς αὐτοῖς, οἷσπερ ἡμεῖς νῦν, ἕτερόν τι τοῦτ' ἂν εἴη. Εἰ τοίνυν μήτε Λυσίμαχον, μήτ' ἄλλον μηδένα, μηδὲν εὐρῆσθαι παρὰ τῶν προγόνων² ἡμῶν συγχωρήσαιμεν, τί μᾶλλον, οἷς ἔδομεν νῦν ἡμεῖς, διὰ τοῦτο δικαίως ἂν ἀφαιρεθεῖεν; Οὐ γὰρ οἱ μὴ δόντες, ἀ' μὴ δοκεῖ, δεινόν

¹ νῦπόρει T.² ὑμῶν T.

Atheniensium ditioni ab Olymp. 68, 2. ad 92, 1. Vid. Herodot. V. 77. Thucyd. VIII. 95. seqq. et Dukeri ad hunc not. p. 73. Ante Olymp. 87. autem Alcibiades vix potuit forum attingere, natus, mea quidem sententia, Olymp. 82. non, ut vulgo putatur, 84. Isto vero tempore quomodo insulae illius bonis Resp. sit usa, bene hic locus monstrat. Quocum confer Isocrat. Paneg. c. 31. Denique γῆ πεφυτευμένη est terra arboribus consita, opposita τῇ ψιλῇ h. ἀδένδρω, ἀροσίμω. Hom. Iliad. I. 576. Τέμενος, τὸ μὲν ἡμισυ, οἰνοπέδοιο, ἡμισυ δὲ ψιλὴν ἀροσίμω πεδίοιο. F. A. WOLF.

Πλέθρα γῆς πεφυτευμένης] Ubi inter segetes etiam Arbores fructiferæ et vitiferæ sunt. Huic opponitur, ut opinor, ἡ ψιλῆ, ager frumentarius. Nannius: *Centum jugera agri consiti, centum item sationalis contributa fuisse.* WOLF.

Καὶ τέτταρας τῆς ἡμέρας δραχμάς] Καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Utrum vero διὰ βίου, an μέχρι του? IDEM.

Καὶ τούτων] Forte καὶ περὶ τούτων. IDEM.

Εὐπορήσει] Εὐπορεῖ Cant. TAYLOR. Est παρὰ προσδοκίαν. expectabant enim Auditores, et dixisse debuit, ἀπορεῖ, indiget, ut bene notat Ulpianus: sed verbo

male ominato abstinuit, et pro eo Precatione utebatur, ἐπνύξατο εὐπορεῖν τὴν πόλιν. unde scribendum videtur, νῦν δὲ εὐπορήσαι, in Optativo. MARKLAND. Expectatur post priora simplex et præfractum ἀπορεῖ. At euphemismus prætulit ἀπορήσει h. e. speramus tempus omnibus rebus abundans aliquando esse rediturum. Sic acceptum futurum, si rem cogites, ad votum redit, ut hactenus Schol. scribere potuerit, ἐπνύξατο εὐπορεῖν τὴν πόλιν. F. A. WOLF.

ἕτερόν τι τοῦτ' ἂν εἴη] Id nihil huc pertinet, nihil valet ad propositum nostrum. Alias hoc ita effertur, ἄλλος ἂν εἴη λόγος, aut λόγος ἕτερος οὗτος. IDEM.

Παρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν] Ex Wolfianis Taylorus traxit ὑμῶν, ortum fortasse ex eo, quod præcedit, καὶ τοῖς προγόνοις ὑμῶν. Attendi autem nunc debebat primæ personæ verbum, συγχωρήσαιμεν. IDEM.

Τί μᾶλλον, οἷς ἔδομεν νῦν ἡμεῖς, διὰ τοῦτο δικαίως ἂν ἀφαιρεθεῖεν] Augerium, qui mallet ἀφαιρεθεῖν, auferremus, fefellit constructionis ratio, quæ est talis: τί; μᾶλλον δικαίως ἂν ἀφαιρεθεῖεν (i. e. ἀφαιρεθείσαν) διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι, οἷς ἔδομεν νῦν ἡμεῖς; Quid? num minus esset injustum, eos, quibus hoc tempore aliquid dedimus, spoliare? Scribendum autem τί cum signo interrogandi. IDEM.

εἰσιν οὐδὲν εἰργασμένοι· ἀλλ' οἱ δόντες μὲν, πάλιν δ' ὕστερον, μηδὲν ἐγκαλοῦντες, ἀφαιρούμενοι. Εἰ μὲν γὰρ τις ἔχει δεῖξαι, καὶ κείνους ὧν ἔδοσάν τώ τι τοῦτ' ἀφηρημένους, συγχωρῶ καὶ ὑμᾶς ταῦτό τοῦτο ποιῆσαι· καίτοι τόγε αἰσχρὸν ὁμοίως· εἰ δὲ μηδεὶς ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ τοῦτ' ἔχει δεῖξαι γεγονὸς, τίνος εἴνεκα ἐφ' ἡμῶν ¹ πρῶτον καταδειχθεῖν τοιοῦτον ἔργον;

κέ. Χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! καὶ κείνο ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὄραν, ὅτι νῦν ὁμωμοκότες κατὰ τοὺς νόμους δι-

¹ πρώτων R.

Ἄλλ' οἱ δόντες] Fortasse: ἀλλ' οἱ δόντες μὲν πάλαι, ὕστερον δὲ etc. Quamquam receptam lectionem non improbem: οἱ δόντες μὲν, πάλιν δ' ὕστερον — ἀφαιρούμενοι. Sed quid hoc: οὐ γὰρ οἱ μὴ δόντες — δεινὸν εἰσιν οὐδὲν εἰργασμένοι? Quare οὐδὲν? Cum loci sententia sit, ut Interpretes recte expresserunt. Nec enim, qui non dederunt, sunt accusandi. Wolfius. Non enim, qui nihil dant,—gravia faciunt. Nannius. Delebis profecto istud οὐδὲν, quod fortasse olim notavit varietatem lectionis, cum, quod scribitur οὐ γὰρ οἱ μὴ δόντες in aliquibus Codd. exarari potuit: οὐδὲ γὰρ οἱ μὴ δόντες etc. Mox v. 6. melius cum Augustano: τίνος εἴνεκα ἐφ' ὑμῶν πρώτων. TAYLOR.

Οὐ γὰρ οἱ μὴ δόντες—ἀφαιρούμενοι] Miris intemperiiis agitated in b. l. Taylorus laborat, ut sanum vitiet. Nihil dicam de altera ejus conjectura, quam ipse non nimio opere probat. Altera vero, qua post εἰσιν sedulo jubet expungi οὐδὲν, quod sententiæ repugnare ait, hæc ergo conjectura non tantum omnium librorum fidei, sed, quod caput est, omni rationi sermonis adversatur. Dicit Demosthenes: Neque enim, qui non dederunt, quæ omnino non placuit dare, quidquam mali fecerunt; at faciunt ii, qui, quod antea dederunt, postea rursus adimunt, idque nulla de causa. Satis constat, post voces negativas pro τι poni οὐδὲν et μηδὲν, et a Latinis quidquam, etsi hodie ibi plures, et tales quoque, quos sæpe summos viros salutant, pessime scribant aliquid. In Græcis quot locos Taylorus ita debuerat nobis corrumpere! Quoties etiam falce critica duo simul verba recidere! Ut in illo Eurip. Cycl. 120. Ἀκούει οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενὸς etc. etc. F. A. WOLF.

Καίτοι τό γε] Forte καίτοι τοῦτό γε αἰσχρὸν ὁμοίως, aut τόγε αἰσχρὸν ὁμοίως ὑπάρχει. WOLF. F. τοῦτό γε αἰσχρὸν. AUGER. Καὶ κείνους ὧν ἔδοσάν τώ τι τοῦτ' ἀφηρημέ-

νους] Id est ἀφηρῆσθαι τι τοῦτο ἐκείνων, ἃ ἔδοσάν τινι. Post paullo ad ὁμοίως suppl. ὑπάρχει vel μένει, turpitude par est et eadem, seu res fiat exemplo, sive nullo fiat. Ὅμοίως idem valet, quod in hoc genere alias, οὐχ ἦττον τοῦτου ἔνεκα. Wolfius cur malit, καίτοι τοῦτό γε αἰσχρὸν ὁμοίως, aut τόγε αἰσχρὸν ὁμοίως ὑπάρχει, equidem non video. Neque magis illud, cur Reiskius luculentiorē putet orationem fore sic mutata, τόγε αἰσχρὸν αἰσχρὸν ὁμοίως. Quod natura sua turpe est, id ubique locorum pariter turpe est. Luculentum sane hoc, sed majus quiddam est, quam auctor voluit. F. A. WOLF.

Τίνος εἴνεκα ἐφ' ἡμῶν πρῶτον καταδειχθεῖν τοιοῦτον ἔργον] Cur nostra demum ætate talis rei exemplum edatur? Recte habet πρῶτον, nec opus scriptura Aug. 1. nuper inducta, πρώτων. Non cogitavit vir doctus, qui id fecit, Latinam consuetudinem Græcis obtrudendam non esse, peccans in eadem re in Dionys. Halic. V. 17. VII. 21. aliisque locis. Supra tamen §. 15. med. nihil mutavit in verbis, ἐφ' ὑμῶν μόνον, licet ibi fecisset excusatus. Confer, quæ de simili genere contra Ernestium scripsit I. F. Heusinger ad Cic. Offic. I. 7. 5. Jam aliquoties nobis obvium εἴνεκα ne quis ab Attico scriptore alienum credat, hæc forma in libris et Platonis et Demosthenis tam crebro occurrit, vix ut scribis imputari possit. Tuetur etiam Thomas: Καὶ ἔνεκα καὶ εἴνεκα Πλάτων, Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι. Θουκυδίδης δὲ ἀεὶ ἔνεκα. Et ita semper poetæ quoque Atticorum ἔνεκα, eademque vi οὐνεκα habent, nusquam tamen εἴνεκα. Vid. Brunck. ad Aristoph. Lysistr. 74. et alibi. IDEM.

κέ. Κατὰ τοὺς νόμους δικάσειν] Pollux VIII. 10. hoc jusjurandum judicium Atheniensium memoriæ prodidit: ὁ δὲ ὄρκος ἦν τῶν δικαστῶν, περὶ μὲν ὧν νόμοι εἰσὶ, κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· περὶ δὲ ὧν μὴ εἰσὶ, σὺν γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ. Hunc vero ritum

κἀσειν ἤκετε, οὐχὶ τοὺς Λακεδαιμονίων, οὐδὲ τοὺς Θη-
βαίων, οὐδ' οἷς ποτὲ ἐχρήσαντο οἱ πρῶτοι τῶν προγόνων,
ἀλλὰ καθ' οὓς ἔλαβον τὰς ἀτελείας, οὓς ἀφαιρεῖται νῦν
οὗτος τῷ νόμῳ· καὶ περὶ ὧν ἂν νόμοι μὴ ᾧσι, γνώμη τῇ
δικαιοτάτῃ¹ κρίνειν. Καλῶς! Τὸ τοίνυν τῆς γνώμης πρὸς 493
ἀπαντα ἀνεπέγκατε τὸν νόμον! Ἄρ' οὖν δίκαιον, ᾧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι! τοὺς εὐεργέτας τιμᾶν; Δίκαιον! Τί² δαί; ὅσ'
ἂν δῶ τις ἀπάξ, δίκαιον ἔχειν ἔαν; Δίκαιον! Ταῦτα τοί-
νυν αὐτοὶ τε ποιεῖτε, ἵνα εὐορκῆτε· καὶ τοὺς προγόνους,
ὀργίζεσθε, ἔαν μὴ τις φῆ ποιεῖν· καὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα λέ-

¹ κρίνειν. T. κρίνειν καλῶς. R.

² δαί, T. R.

seu solennitatem non satis expressit Wolfius in sua Interpretatione. Alii melius: *Illud quoque in animo et oculis esse debet, quod huc venistis, eo juramento [jurejurando] adstricti: primum ut secundum leges judicaretis, non Lacedæmoniorum, aut Thebanorum, aut priscorum nostrorum progenitorum, sed secundum nostri temporis jura, ex quorum edictis hæ immunitates datæ, quas iste sua rogatione tollit: deinde, ut, ubi leges nihil exprimunt, ibi judicaretis ex sincera æquitate animi, quæ singulis quibusque legibus a vobis adhibenda est.* Nannius. *Dovete ancor questo, Atheniesi, considerare et havere dinanzi agli occhi, che hora sete quà venuti havendo giurato di giudicare secondo le leggi, non de' Lacedemonii etc.* Italus. TAYLOR.

Κρίνειν] Cum Bodl. et Ital. κρίνειν in Futuro: ut δικάσειν ἤκετε supra, v. 1. a quibus hoc etiam pendet. Ita sensit Wolfius. TAYLOR.

Ὁμωμοκότες κατὰ τοὺς νόμους δικάσειν— κρίνειν] Verba, οὐχὶ τοὺς Λακεδαιμονίων— τῷ νόμῳ, legi postulant sic, ut audiatur, duobus primariis membris ea interjecta esse; infinita autem, δικάσειν et κρίνειν, pendere a participio, ὁμωμοκότες. Sic causa in promptu est, cur editores mutarint olim male scriptum, κρίνειν. Non minus vero cavendum erat alterum vitium, quo indivise scribunt, κρίνειν καλῶς. Orationi interpositum hoc καλῶς, approbationis vox. Conf. §. κζ'. med. et §. λέ. Ceterum ad οὓς ἀφαιρεῖται e verbo ἔλαβον sumendum est ἐκεῖνοι, ne quis tentet, τὰς ἀτελείας, ἃς ἀφαιρεῖται. Rem ipsam quod attinet, judicium Atheniensium jusjurandum iisdem pæne verbis refert Pollux VIII. 10. 122. Ὁ ὄρκος ἦν τῶν δικαστῶν, περὶ μὲν ὧν νόμοι εἰσὶ, κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· περὶ δὲ ὧν μὴ εἰσὶ, γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ, i. e. ex æquo et bono, nulloque cujus-

quam amore aut odio. Reliquos loquos, ubi hoc occurrit, γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ κρίνειν, v. apud P. Fabrum de Magg. Rom. in Thes. Salleng. T. III. p. 1163. Non id tamen inest in Heliastarum jurejurando, cujus formulam legimus in Demosth. adv. Timocrat. p. 746. ed. R. Nostri jorisjurandi adactionem Athenis singula judicia præcessisse, credibile est, ut et apud Romanos, quorum eadem fuit consuetudo. Vid. Justinian. L. XIV. C. de Judic. F. A. WOLF.

Τὸ τοίνυν τῆς γνώμης πρὸς ἀπαντα ἀνεπέγκατε τὸν νόμον] Id est, ταύτην τὴν γνώμην. Hanc sententiam, tanquam regulam, transferte, admovete ad universam legem Leptinis! IDEM.

Καὶ τοὺς προγόνους, ὀργίζεσθε, ἔαν μὴ τις φῆ ποιεῖν] Et irascimini, si quis majores vestros ita fecisse neget. Inde οὐ φημι, pro dico non, hoc est, nego. Sic Cicero nego, pro dico non, solitus est dicere, ut pro Cluentio, "Nego rem esse ullam in quenquam illorum objectam, quæ Fidiculanio objecta non sit." Ita autem implicite orationem construere solet Demosthenes ad venustatem sermonis conciliandam, ut in eadem mox infra, [κζ'. med.] καὶ τοι εἰ ἦν ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχειν ταῦτ' οὐ καὶ λειτουργιῶν, τί τοῦτο μαθῶν προσέγραψε; ubi implicitam est μαθῶν, cum duabus dictionibus quæ natura cohærent hoc modo, τί μαθῶν τοῦτο προσέγραψε. Idem, ἂν τις ἀμύνων τί πάθῃ τῇ δημοκρατία, &c. si quis tuendi populorum status causa, mortem obierit. Et rursus in eadem, [§. ιβ'.] εἴτ' οὐκ αἰσχυρόμεθα, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς τοῦ τοιούτου παῖδας, εἰ μηδεμίαν ποιησάμενοι τούτων μηδενὸς μνείαν, ἀφαιρούμενοι φανόμεθα τὴν δωρεάν, μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι; recta enim structura erat, οὐκ αἰσχυρόμεθα εἰ τοὺς παῖδας τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς ἀφηρημένοι φανόμεθα τὴν δωρεάν. Ex edit. HERVAG.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

οὐδ' ἐκεῖνο καλῶς ἔχειν ἠγοῦμαι, εἰς τοιαύτην ἀγείν ἀνάγκην τὴν πόλιν, δι' ἧς ἢ ἅπαντας ἐξίσου τῶν αὐτῶν ἀξιώσει τοῖς τὰ μέγιστα εὐεργετοῦσιν, ἢ, μὴ τοῦτο ποιούσα, χάριν τισὶν οὐκ ἀποδώσει. Μεγάλων μὲν οὖν εὐεργεσιῶν οὐδ' ἡμῖν συμφέρει συμβαίνειν πολλάκις καιρὸν, οὐτ' ἴσως 494 ῥάδιον αἰτίῳ γενέσθαι· μετρίων δὲ καὶ ¹ ὧν ἐν εἰρήνῃ τις καὶ πολιτεία δύναιτ' ἂν ἐφικέσθαι, εὐνοίας, δικαιοσύνης, ἐπιμελείας, τῶν τοιούτων, καὶ συμφέρειν ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ χρῆναι δίδοναι τὰς τιμὰς. Δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν, ἵν', ἧς ἂν ἀξίος ὧν ἕκαστος φαίνεται, ταύτην παρὰ τοῦ Δήμου λαμβάνῃ τὴν δωρεάν. Ἄλλὰ μὴν ὑπὲρ ὧν γε τοῖς εὐρημένοις τὰς τιμὰς καταλιπεῖν φήσει, οἱ μὲν ἀπλᾶ πάνυ καὶ δίκαια ἂν εἴποιεν, πάνθ', ὅσα τῶν αὐτῶν

¹ ὧν ἂν ἐν R.

τοιούτ' ἔσεσθαι δυσχερὲς, si nullum tale incommodum futurum esset. nisi scribendum: εἰ μὴδ' ἔμελλε τοῦτ' etc. MARKLAND.

Εἰ μὴδὲν ἔμελλε τοῦτ' ἔσεσθαι δυσχερὲς] Etiam si hoc, quod modo dixi, nullo pacto incommodum futurum esset, seu, etiam si hæc difficultas non esset futura. Δυσχερὲς eodem fere sensu, quo antea §. κδ., et μὴδὲν est μὴδαμῶς, nullo modo, uti sæpe οὐδὲν et μὴδὲν in Atticis. Hæc tantilla res fortasse vexavit Intpp., ut conjicerent, aut εἰ μὴδὲν ἔμελλε τοιοῦτ' ἔσεσθαι, aut εἰ μὴδ' ἔμελλε τοῦτ' ἔσεσθαι, aut εἰ μὴδὲν ἔμελλεν ἐκ (vel ἀπὸ) τούτων ἔσεσθαι δυσχερὲς, ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνό γε καλῶς — Crebro id evenit, ut, quum ad locum medicina undique afferatur, nulla opus sit. F. A. WOLF.

Ἡ] Restitui ἢ ante ἅπαντας ex Editione Parisiensi 1570. TAYLOR.

Ἄπαντας ἐξίσου τῶν αὐτῶν ἀξιώσει τοῖς τὰ μέγιστα εὐεργετοῦσιν] Omnes (etiam minus insignibus in Remp. meritis conspicuos) prorsus iisdem præmiis dignabitur, quibus eos, quorum merita sient maxima et amplissima. Casum tertium cum verbis τῶν αὐτῶν constructum nemo ignorat, vel ex usu Latinæ linguæ. F. A. WOLF.

Μεγάλων μὲν οὖν εὐεργεσιῶν —] Videlicet magna beneficia civium non possunt esse nisi in magnis casibus Reipubl. Contrarium est ἐν πολιτεία, salvis rebus, Reipubl. bene constituta. Supra §. ζ'. post med. ἂν περ ἢ πόλις ἦ. IDEM.

Ῥάδιον αἰτίῳ γενέσθαι] Id est, ῥάδιόν τινι γενέσθαι αἰτίῳ, neque forte cuilibet homini facile est magna beneficia conferre reipu-

blicæ. Notet hanc Ellipsin vocis τις Demosthenis studiosus, ut intelligat istud §. κα. ἔπειτα λύοντα τοὺς ἐναντίους· quod plenum ita foret: ἔπειτα, ὁ Σόλων κελεύει τινὰ, λύοντα τοὺς ἐναντίους νόμους, τιθέναι νόμους. Sic et §. κγ'. ante med. ἐκεῖ μὲν γάρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἄθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι etc. subintellige τινι post ἄθλον, ut scias, quare dicatur κυρίῳ. Passim in hac Oratione invenies. MARKLAND. Αἰτίῳ τινὶ Cod. Ven. TAYLOR. Ad dativum αἰτίῳ supple τινὶ aut οὐδενί ἐστιν, quod genus sæpe antea explicui. Conjectura Reiskii vana est, οὐτ' ἴσως ῥάδιον οὐδενὶ πολλάκις αἰτίῳ γενέσθαι. Vix opus nunc apud animum repeti πολλάκις, nedum ut adscribi debeat. Eadem temeritate idem ante ἐν εἰρήνῃ recepit ex Aug. 1. ἂν, et ante τιμὰς adjectivum aliquod conjecit deesse καθηκούσας aut simile. Ceterum, ne vulgata versio te fallat, hunc tene ordinem verborum: μετρίων δὲ καὶ — συμφέρειν καιρὸν γενέσθαι ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ χρῆναι δίδοναι τὰς τιμὰς. F. A. WOLF.

Μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν] Bene Reiskius, causam additæ particulæ καὶ notans: Etiam honores et præmia dividi, et alia aliis dari, pro magnitudine meritum, debent, h. e. prout merita cujusque majora aut minora sunt. IDEM.

Ἄσα τῶν αὐτῶν etc] Ἄσα ἔδοτε αὐτοῖς ἕνεκα τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῶν, τουτέστιν, ἂν ὑπῆρξαν αὐτοῖς εἰς ὑμᾶς. Hoc noto, ne quis τῶν αὐτῶν eorundem beneficiorum causa interpretetur. Mox, sc. v. 2. p. 489. τὸν ὡς καταλείπεται τι λέγοντα. et 490. v. ult. τοῦτο δίκαιον ἠγοῦμαι. et ὁ δὲ νῦν οὗτοι ποιήσουσιν, ἔὰν ἄρα ταῦτα. WOLF.

ἕνεκα αὐτοῖς ἔδοτε εὐεργεσιῶν, ἀξιοῦντες ἔχειν· οἱ δὲ, φενακίζειν τὸν ὡς καταλείπεται τι λέγοντα αὐτοῖς. Ὁ γὰρ ἀξία τῆς ἀτελείας εὖ πεποιηκέναι δόξας, καὶ ταύτην παρ' ὑμῶν λαβὼν τὴν τιμὴν μόνην, ἢ ξένος, ἢ καὶ τις πολίτης, ἐπειδὴν ἀφαιρεθῆ ταύτην, τίν' ἔχει λοιπὴν δωρεάν, Λεπτίνη; οὐδεμίαν δήπου. Μὴ τοίνυν διὰ μὲν τοῦ τῶνδε κατηγορεῖν, ὡς φαύλων, ἐκείνους ἀφαιροῦ· δι' ἃ δ' αὖ καταλιπεῖν ἐκείνοις φήσεις, τοὺςδε, ὃ μόνον λαβόντες ἔχουσι, τοῦτ' ἀφέλη. Ὡς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν, οὐκ, εἰ τῶν πάντων ἀδικήσομέν τινα, ἢ μείζονα, ἢ ἐλάττονα, δεινόν ἐστίν· ἀλλ' εἰ τὰς τιμὰς, αἷς ἂν¹ ἀντευποιήσωμέν τινας, ἀπίστους κατα-

¹ ἀντευποιήσομέν Τ.

[Ἀξία τῆς ἀτελείας εὖ πεποιηκέναι δόξας] Notabilis ea locutio, δόξας εὖ πεποιηκέναι, et eousque εὖ ut τὰ εὖ πεποιημένα ἀξία sicut ἀτελείας. Id quod eo libentius commemoro, quoniam ea, quæ occurrit §. β'. sit huic plane germana, ideoque minus sollicitanda, ἀξία τούτων ἐνόμιζον εὖ πᾶσχειν. Ubi dicitur εὖ πᾶσχειν ἀξία ἀτελείας, ut hic πεποιηκέναι. Locum omnino vide. TAYLOR.

[Ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ ὧν γε —] H. e. ὑπὲρ ἐκείνων γε, ἃ φήσει Λεπτίνης καταλιπεῖν τὰς τιμὰς τοῖς εὐρημένοις. Quantum vero ad id, quod Leptines dicet etc. Est hæc posterior pars responsionis. In priore, a verbis ἐγὼ δ' ὑπὲρ ὧν μὲν τῆ πόλει, confutavit respectu Reipublicæ id, quod Leptines obvertere poterat, non omnino præmia tolli sublata immunitate: nunc ipsos respicit hoc præmio ornatos. Jam οἱ μὲν sunt ii, qui pluribus donis impertiti videbantur suo jure postulare posse, ut maneret sibi totum, nec ulla parte imminutum, quod olim accepissent propter beneficia in Remp. a se profecta, ἕνεκα τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῶν. In his postremis ne junctim accipe τῶν αὐτῶν, eorundem, neu Reiskii argutiis crede. Verissime jam Wolf. Et similis ambiguitas est in Hom. II. B. 685. 713. 718. et alibi. Deinde οἱ δὲ sunt una tantum immunitate donati. Quippe tales queri poterant, se ludos fieri (φενακίζεσθαι) ab eo, qui diceret, non omnia præmia hac nova lege aboleri. Aboleri enim id ipsum, quod unum sibi obtigerat, satis erat miseris. Atque ad hos eosdem pertinet, quod sequitur, ὃ ἀξία τῆς ἀτελείας εὖ πεποιηκέναι δόξας, id est, auctore ipso statim interprete, talis qui propter merita sua uno immunitatis dono dignus est habitus. Δοκεῖν solenne de Populo, quatenus deceruit et

VOL. II.

scita facit. De structura autem, εὖ πεποιηκέναι ἀξία τῆς ἀτελείας, vid. notata §. β'. Ceterum paullo ante legitur ἀπλᾶ καὶ δίκαια. Id alibi effertur adverbis, δικαίως καὶ ἀπλῶς, ut de Cor. §. ιή. Opponitur, quod quis profert τοῦ παρακρούσασθαι ἕνεκα. Conf. ad §. κ'. F. A. WOLF.

[Μὴ τοίνυν διὰ μὲν τοῦ τῶνδε — ἐκείνους — ἐκείνοις — τοὺςδε —] Pronomen οἷδε refer ad eos, qui unum præmium impetrarant, immunitatem; ἐκείνοι ad eos, qui tum hoc, tum aliis donis pluribus fruebantur. Horum priores, utpote qui minora beneficia in Remp. contulissent, facilius tanquam indigni traduci poterant, ὡς φαῦλοι. Mox ad ἀφαιροῦ e nostri sermonis indole τι aut μηδὲν adjici debuisset. Sententiam pressius ita verte: Noli igitur hoc prætextu, quod hos ut malos accusas, illos spoliare; aut rursus propterea, quod illis aliquid a te relictum dicis, his, quod unum habent, eripere. Totius loci ratio subtilior est illa quidem, sed apta ad persuadendum. IDEM.

[Εἰ τῶν πάντων ἀδικήσομέν τινα, ἢ μείζονα, ἢ ἐλάττονα] Recte Wolfius: Si aliquem sive parva, sive magna, iniuria afficiemus. Structura nota est, ἀδικεῖν τινὰ μεγάλα, μικρὰ etc. IDEM.

[Ἄν ἀντευποιήσωμεν] Rarius ponitur ἂν cum Futuro. Si tamen consentiant Codices, nihil mutarem. sed probabilius videtur ἀντευποιήσωμεν. Et ita disertim jam invenio in Edit. Parisiensi Benenati, longe optima, quod ad Contextum attinet. MARKLAND. Ita legitur quoque in Edit. antiquis et MSS. TAYLOR. Vulgata scriptura habet ἀντευποιήσομεν, futurum infectum indicativi cum ἂν conjunctum. Neque omnino hæc constructio abhorret ab usu, quamvis solæca visa et aliis, et vero

3 R

στήσομεν· οὐδ' ὁ πλεῖστος ἔμοιγε λόγος περὶ τῆς ἀτελείας ἔστιν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ πονηρὸν ἔθος τὸν νόμον εἰσάγειν, καὶ τοιοῦτον, δι' οὗ πάνθ', ὅσα ὁ Δῆμος δίδωσιν, ἀπίστα ἔσται.

κζ'. Ὅν τοίνυν κακουργότατον οἴονται λόγου εὐρηκέναι πρὸς τὸ τὰς ἀτελείας ὑμᾶς ἀφελέσθαι πειῖσαι, βέλτιόν ἐστι προειπεῖν, ἵνα μὴ λάθητε ἔξαπατηθέντες. Ἐροῦσι γὰρ, ὅτι ταῦθ' ἱερῶν ἔστιν ἅπαντα τὰ ἀναλώματα, ¹ [αἱ 495 χορηγίαι, καὶ αἱ γυμνασιαρχίαι] δεινὸν οὖν, εἰ τῶν ἱερῶν ἀτελής τις ἀφεθήσεται. Ἐγὼ δὲ, τὸ μὲν τινος, οἷς ὁ Δῆμος ἔδωκεν, ἀτελεῖς ² εἶναι τούτων, δίκαιον ἡγοῦμαι· ὁ δὲ

¹ Absunt unci. T. R.

² εἶναι, τοῦτο δίκαιον T.

etiam Dawesio Miscell. crit. p. 104., quem locum acrius excutere debebat Burghess. Non enim Homeri exemplis hac in re multum conficitur, quippe qui poeta ex ratione antiqui sermonis brevibus vocalibus pro longis uti soleat, qua observatione utemur aliquando etiam in aliis rebus. Sed sunt in Atticis quoque exempla particulæ ἂν cum futuro illo junctæ, atque erunt plura, quo correctius id genus scriptorum editum erit. Docte igitur Brunckius fecit in Aristoph. Nabb. 465. et 1157. Nec juncturæ huic ratio grammatica obstat, quum omnino magna illius futuri et modi subjunctivi sit cognatio. Conf. Theod. Gazam IV. p. 128. et 175. Basil. edit. At talia, optarem, ut faverent iis, quæ l. c. adscripsit Dawesius de *perfecto*, *voculam ἂν non raro adsciscente*. Nam hoc quidem plane novum est, et non solum ab optimorum auctorum usu abhorrens, sed diserte quoque damnatum a summis Grammaticis, Apollonio Dysc. III. p. 205. et Gaza l. c. Quid? quod illud dubitationem habet, an recte fiat, quod a duobus præclaris viris ἂν cum præsentis indicativi nuper sociari cœpit, atque adeo de mera conjectura. Vid. Toup. Emendd. in Suidam p. 306. et Brunck. ad Aristoph. Plut. 885. et alibi. Sed amplioris hoc est indaginis. Illuc nunc revertor, ubi dedi ἀντευποιήσωμεν. Id feci, partim quia præteritum sententia flagitat, partim ex meliorum librorum auctoritate. F. A. WOLF.

κζ'. Αἱ χορηγίαι καὶ αἱ γυμνασιαρχίαι] Nemini ante Reiskium hic locus scrupulum iniecit. Ille primus bene suspicatur, post vocem γυμνασιαρχίαι deesse καὶ αἱ ἰστιατορίαι, aut quidpiam simile. Bene, inquam: modo aliquid simile reperiatur.

Nam ipsum hoc, ἔστιατορία, nondum credo aut Demosthenis fuisse, aut alius Attici cujusquam. Sed sane tale quid h. l. exspectatur. Nam quum duo genera munerum posita sint, qui tandem tertium genus, nec illud minus solenne, præmitti potuit, præsertim post vocem ἅπαντα? At mihi non de vitio istiusmodi, sed plane de glossa suspectus locus est. Omittam nominativum horum verborum, αἱ χορηγίαι καὶ αἱ γυμνασιαρχίαι, quo ipso casu mihi quodammodo fraudis vestigium proditur. Omnia hæc Grammatico quidem ad perspicuitatem necessaria videri poterant; auctori, ejusve auditori, quamlibet rudi, vix poterant. Clara sunt per se, ταῦτα ἅπαντα τὰ ἀναλώματα, eaque etiam supra suffecerunt in loco hujus simillimo ζ. ή. Ita hic jam quartus pannus est, quem Oratori male sedulæ manus assuerunt. Ac tales pannos quam plurimos adhuc in Oratoribus Græcis patienter ferimus, quin dudum detectos retinemus, scilicet ne minus integras editiones vendere videamur. Sic in Lycurg. adv. Leocr. p. 136. absona ista, μὴ παρέχοντας συγγνώμην, puerilem glossam vocis ἀπαραιτήτους, stomachus Hauptmanni pertulit, nec minus aliam similem laciniam p. 141., etsi in utroque loco optima monuerat Taylorus. Sed in hac Lycurgi Oratione etiam plura hujus generis restant detegenda. Ita illud quoque l. c. μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ἀρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τῶν ἀμαρτημάτων, quod Reisk. corrigit, ego non aliter quam una litura corrigendum duco. IDEM.

Εἶναι τοῦτο] Recte Wolfius. ἀτελεῖς εἶναι τούτων Edit. Paris. τοῦτον cæteræ. TAYLOR. Ald. et Herv. ἀτελεῖς εἶναι τοῦτον, nullo sensu. Igitur Felic. Man. Wolf. et Tayl. dederant τοῦτο, ut esset, ἀτελεῖς

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ὑμῖν ἐγὼ ¹ παρῆξομαι μάρτυρα. Γράφων γὰρ ² ἀρχὴν τοῦ νόμου, Λεπτίνης εἶπε, φησὶν, ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι, μηδένα ³ ἀτελεῖν εἶναι, πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος. Καίτοι, εἰ ἦν ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχειν ταῦτο καὶ λειτουργῶν, τί τοῦτο μαθῶν προσέγραψεν; Οὐδὲ γὰρ τούτοις ἀτέλεια τῶν γε ἱερῶν ἐστὶ δεδομένη. Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, λάβε μοι πρῶτον μὲν

¹ παρασχῆσομαι T.

² *τὴν ἀρχὴν, R.

³ ἀτελεῖν μηδένα R.

Γράφων γὰρ ἀρχὴν τοῦ νόμου, Λεπτίνης εἶπε, φησὶν] Construendo junge verba, γράφων et φησὶν, at ἀρχὴν dictum puta absolute pro ἐν ἀρχῇ. Exempla vocis ἀρχὴν sic sine articulo positæ dedit Lennep. ad Phalarid. Epp. p. 83. Alia ratio est deinde, ubi bis legitur τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου. Ita hoc inducere non debebat Reiskium et Auger., ut hic quoque ponerent, γράφων γὰρ τὴν ἀρχὴν. IDEM.

Τί τοῦτο μαθῶν προσέγραψεν] Τί μαθῶν, τουτέστι, δι' ἥντινα αἰτίαν; τίνι λογισμῶ; sicut τί παθῶν, διὰ τί πάθος; τί ἐπῆρξεν αὐτόν; WOLF. Cl. Marklandus παθῶν (Vide ad §. β'.) uti in margine Parisiensi. TAYLOR.

Τί τοῦτο μαθῶν προσέγραψεν] Levem trajectionem verborum, τί μαθῶν τοῦτο προσέγραψεν, cursim tangere sufficiat. Conf. not. §. ιή. Tam paucis vero non licet nobis defungi in formula, τί μαθῶν. Quippe hanc librorum omnium, et scriptorum, et impressorum, lectionem sollicitat in Marg. suo Lambinus, quique hunc sequitur, Marklandus, proposita conjectura, τί τοῦτο παθῶν. Atque hoc ipsum in Aristophane, quoties τί μαθῶν occurrit, reponi jubet Brunckius, etiam optimis codd. in vitis, potius in difficiliore scriptura plane consentientibus, atque is ita ubique loquitur, ut periculum sit, ne bona locutio, a tantis viris in dubium vocata, ex auctoribus aliquando ejiciatur, et e civitate deturbetur. Vid. viri acutissimi notas ad Aristoph. Plut. 908. Lysistr. 599. Nubb. 1507. Vesp. 251. Acharn. 826. Forsan ergo non ingrata lectoribus erunt, quæ ad harum formularum vim monstrandam additurus sum, ut quam nemo alius, quod sciam, recte explicuerit. Nam sunt, qui utrumque, τί παθῶν et τί μαθῶν, promiscue ab Atticis dici putent pro simplici τί, quare, qua de causa? Ut Küsterus ad locum Pluti, L. Bos Animadv. ad Scriptt. Gr. p. 97. et 192. et alii. Reiskius autem, laudandus utique hoc, quod Mark-

lando non paruit, in Appar. ad Demosth. T. III. p. 1281. alterum, τί μαθῶν, altero contendit magis esse Atticum. Propius veritatem accedit Bisetus in Schol. ad Nubb. l. c. et Wolfius ad h. l., etsi hic non satis certus sententiæ est in aliis locis Oratoris. Equidem excussis sedulo et Aristophanis et aliorum exemplis plurimis, ubi constanti fide librorum scribitur τί μαθῶν, compertum habeo, utriusque formæ diversam potestatem esse, sed discrimen tenue. Nempe τί παθῶν sæpius locum alterius bene occupare poterit, interdum tamen sine detrimento elegantiae non poterit. Sic recte videor Græce alloqui posse Lambinum: τί παθῶν ταύτην τὴν παραδιόρδοισιν προσέγραψας, rectius tamen multo et significantius, τί μαθῶν προσέγραψας; Etenim τί παθῶν omnino est, *quam rem affectus? quo casu? quibus intemperis agitata? qui fit, ut etc.?* et plane ad πάθος quoddam, quod aut volentes aut nolentes patimur, pertinet. Contra τί μαθῶν, ne hic quidem oblitterata prima verbi potestate, forma est exprobrantis inconsiderantiam, temeritatem et pravum judicium, ac pertinet, ut Æschyleo verbo utar, ad μάθος quoddam, quod in nobis desiderari patimur; vertique debet, *quo argumento? quid secutus? qua ratiocinatione usus?* Quæ ipsa vis plane deprehenditur in nostro loco. Ceterum numerarim hoc, τί μαθῶν, ad euphemismum Atticorum. Nam solum sensum si spectes, sæpe id reddi potest, *cur tam stulte, tam temere etc.* Et in Aristoph. Vesp. 251. additur etiam ᾧ ἀνόντε. Utrumque ergo si reddes, *qua de causa*, non male quidem Latine exprimas, sed pinguius, nec satis presse. Conf. Demosth. Philipp. IV. §. ι. med. in Aphob. III. p. 850. ed. R. in Steph. I. p. 1113. ed. R. ibique Wolf. et Reisk. Dionys. Halic. de Thucyd. T. VI. p. 951. Liban. Epp. 241. p. 116. etc. F. A. WOLF.

Ἔστι δεδομένη] Latina periphrasi, ἀντὶ τοῦ δέδοται. WOLF.

τῆς στήλης τὰ ἀντίγραφα, εἶτα τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου τοῦ
Λεπτίνου. Λέγε!

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΣΤΗΛΗΣ.

Ἀκούετε τῶν ἀντιγράφων τῆς στήλης, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι! ἀτελεῖς αὐτοὺς εἶναι κελευόντων, πλὴν ¹ἱερῶν.
Λέγε δὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου!

496

ΝΟΜΟΣ.

Καλῶς! Κατάθες! Γράψας, ὅπως ἂν ²οἱ πλου-
σιώτατοι λειτουργῶσι, μηδένα εἶναι ἀτελεῖ,
προσέγραψε, πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀρι-
στογείτονος. ³Τίνος εἵνεκα, εἶγε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος
ἐστὶ λειτουργεῖν; Αὐτὸς γὰρ οὕτως τὰναντία τῇ στήλῃ
γεγραφῶς, ἂν ταῦτα λέγη, φανήσεται. Ἡδέως δ' ἂν

¹ ἱερῶν; R.² εἰ R.³ καὶ τοι εἰ ἦν, τίνος T.

Πλὴν ἱερῶν] Hæc in editt. prioribus et Reiskii habent signum interrogandi. Quod nec reprobo, neque probo plane. Conf. ad §. κά. Male autem mox pro λέγε δὴ, jam nunc lege, Markl. malebat λέγε δέ. Præcessisse enim πρῶτον μὲν. Non vidit itaque, εἶτα jam pertinuisse ad πρῶτον μὲν. Sic enim εἶτα et ἔπειτα ponunt sæpissime, nullo δὲ adjuncto. F. A. WOLF.

Λέγε δὴ] Potius δέ. præcessit enim πρῶτον μὲν, cui hic adversatur δέ. MARKLAND.

Καλῶς! Κατάθες!] Etiam hic interpellatur scriba, quum tantum e lege recitavit, quantum Oratori ad consilium suum videretur satis esse. F. A. WOLF.

Ὅπως ἂν etc.] Plenius hæc et disertius Nannius: Cum scripsisset, ut ditissimi liturgius subeant, nemo immunis esto etc. TAYLOR.

Καίτοι εἰ ἦν] Desunt hæc tria verba in Editt. Felicianæ, Manutianæ et Parisiensi, et in MSS. quamplurimis, Aug. Ital. Vindob. Lindenbr. Obsop. etc. Recte. Supra p. 492. v. 2. verba legitima, quæ produxit Demosthenes, simili clausula finiebantur, qua hæc præ manibus. Quidni autem, cum eadem sint? Librarius itaque ad ea oculos applicuit, verum erroris conscius pergere noluit. Verba igitur hæc incongrua, quæ delenda notavit, (nam delere utique Calligrapho ipsi erat piaculum) Scriba proximus secure admisit.

Habes mendum et mendii rationem. TAYLOR.

Τίνος εἵνεκα] Scil. τοῦτο προσέγραψεν. F. A. WOLF.

Εἶγε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ λειτουργεῖν] Legendum εἶγε τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ τὸ λειτουργεῖν, transposito Articulo τὸ, quemadmodum postulat Argumentum, et mos Græce scribendi. Τὸ λειτουργεῖν est ἡ λειτουργία et, τέλος ἐστὶ τῶν ἱερῶν, sc. τελῶν, unum est ex sacris muneribus, vel, impensis. MARKLAND.

Wolfius vertit, si quidem obire munera ad sacra pertinet. Ea ex versione Marklando fortasse subnata est correctio, εἶγε τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ τὸ λειτουργεῖν, articulo transposito. Cui reperto colorem addunt verba, quæ sequuntur, τὰς λειτουργίας ὅταν εἶναι φῆς ἱερῶν. Accessit manus lusoria Critici, quem nostis, ita corrigens, εἶγε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος τελεῖν ἐστὶ λειτουργεῖν. Sed ne prius quidem repertum accipio; nec omnino essent, credo, hæc tria, si Wolfius ita vertisset, si quidem tributum sacrorum ad publica munera pertinet, verso in prædicatum eo, quod nunc subjectum est. Subjecto enim ex more Græcorum et ratione articulum addi solere, verum est: occurrunt tamen exempla non raro, in quibus quum duo sint nomina, utrum eorum pro subjecto habeas, nihil refert sententiæ. Talemque deputo hunc locum esse. F. A. WOLF.

¹ ἔγωγε ἑροίμην ² Λεπτίνην, τίνος αὐτοῖς τὴν ἀτέλειαν ἢ σὺ νῦν καταλιπεῖν φήσεις, ἢ ἐκείνους τότε δοῦναι, τὰς λειτουργίας ὅταν εἶναι ³ φῆς ἱερῶν; Τῶν μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον πασῶν εἰσφορῶν, καὶ τριηραρχιῶν ἐκ τῶν παλαιῶν νόμων οὐκ εἰσὶν ἀτελεῖς· τῶν δέ γε λειτουργιῶν, εἴπερ εἰσὶν ἱερῶν, οὐδ' ἔχουσιν. Ἀλλὰ μὴν γέγραπταί γε, ἀτελεῖς αὐτοὺς εἶναι. Τίνος; ἢ τοῦ μετοικίου; τοῦτο γὰρ λοιπόν. Οὐ δῆπου· ἀλλὰ τῶν ἐγκυκλίων λειτουργιῶν, ὡς ἢ τε στήλη δηλοῖ, καὶ σὺ προσδιώρισας ἐν τῷ νόμῳ, καὶ μαρτυρεῖ πᾶς ὁ προτοῦ χρόνος γεγονώς· ἐν ᾧ τοσοῦτω τὸ πλῆθος οὔτι οὔτε φυλὴ πώποτε ἐνεγκεῖν ἐτόλμησεν οὔδεμία οὔδένα τῶν ἀπ' ἐκείνων χορηγόν, οὔτε ⁴ ἐνεχθεῖς αὐτοῖς ἄλλος οὐ-

¹ ἔγωγε *σ' ἑροίμην R.

² Λεπτίνη T. R.

³ φῆς ἱερῶν. T. φῆς ἱερῶν. R.

⁴ ἐνεχθεῖς T.

ἑροίμην, Λεπτίνη] Solus Wolfius in quinto casu. Editiones reliquæ Λεπτίνην in quarto. TAYLOR. Hinc progressum se scribit Reiskius perfecisse, quod ille inchoatum reliquisset. Invexit scilicet in textum sua sponte, ἔγωγε σ' ἑροίμην, Λεπτίνη, inserto asterisco, ominosa nota. At si quid duri inest in eo, quod proxime secunda persona sequitur, ad ipsum Leptinam directa, hæc conversio orationis ab optimis scriptoribus auctoritatem habet eam, quæ vetet quidquam mutari. Vid. quæ adscripsi Plat. Symposio p. 10. et quæ de subita mutatione personarum apud Oratores infra dicam ad §. λα'. F. A. WOLF.

Οὐδ' ἔχουσιν] Subaudi τὴν ἀτέλειαν. Ne habent quidem immunitatem munerum, si modo sacra sunt. Accuratius dicere debuerat, οὐδ' εἰσὶν. Nam præcedit οὐκ εἰσὶν ἀτελεῖς. Sed videtur hoc εἰσὶν, jam bis positum, fecisse, ut orationem commutaret. Ellipsin vero in verbo ἔχουσιν eandem habemus §. α. κά. med. λέ., quorum locorum nunc immemores fuerunt Reisk. et Auger. Ceterum in genitivo ἱερῶν, relato ad λειτουργιῶν, vix tiro offenderit. IDEM.

Ἀλλὰ μὴν γέγραπταί γε — ἢ τοῦ μετοικίου] Γέγραπται, puta, ἐν τῇ στήλῃ, non, in lege Leptinis. Jam ad absurda recidere videmus Leptinis cavillationem, nec tam Demosthenis arte captus, quam suis propriis laqueis irretitus laborat. Τὸ μετοικιον pendere, μετοίκων fuit proprium. Drachmæ fuerunt duodecim annuæ. Vid. Petit. LL. AA. p. 248. et Valcken. Animadv. ad Ammon. II. 7. IDEM.

Προσδιώρισας] Scribe προσδιώρισας, ut passim: ante definivisti. MARKLAND.

Ἐνεχθεῖς] Ἀντὶ τοῦ, προβληθεῖς χορηγεῖν. Est enim φέρειν etiam creare et designare. Ex edit. HERVAG.

Οὔτε ἐνεχθεῖσιν αὐτοῖς] Sententia postulare videtur, οὔτε ἐνεχθεῖς αὐτοῖς ἄλλος. Sic et Obsop. et Ulpian. Ἐνεγκεῖν est designare vel discernere ædilem. Cum autem neget, eos unquam ab ulla tribu designatos esse; hoc dicit, neminem alium ædilem designatum eos ad permutandas facultates (id quod et in trierarchiis fieri solitum) provocare fuisse ausum. WOLF.

Ἐνεχθεῖς] Ita Editio Francof. 1604. uti legit Vindob, Bodl. et Obsop. Recte. Atque ita Wolfius interpretatur. Secus Versio Italica, secus ista P. Nannij, quæ lectionem cæterarum omnium Editionum et MSS. sequuntur, ἐνεχθεῖσιν. Wolfius feliciter valde hunc locum expedit et vindicavit. Nihil certius ejus emendatione, nihil explicatione expressius. TAYLOR.

Καὶ σὺ προσδιώρισας —] In participio hoc, quod membranæ varie corruperunt, πρὸς notat insuper, ita ut auctoritas Leptinis testimonio columnæ accedere dicatur. Ergo Marklando reddamus suam προσδιώρισας, conjecturam inutilem. In sequentibus verba, τοσοῦτω, τὸ πλῆθος, analogiam habent in dictione, χρόνος παμπληθής, tempus immensum. Μοχ οὔτε φυλὴ πώποτε — οὔδεις ἀντιδοῦναι sic vertes: Neque ulla unquam tribus ausa est quenquam ex illorum gente choragum nominare, neque etiam quisquam alius nominatus illos ad permutationem facultatum adigere. Ἐκείνων et statim αὐτοῖς Harmodii et Aristogitonis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τινες ἐξηλεγμένοι. Ὑπὲρ δὴ τούτων ὡδὶ ποιήσατε. Ὅταν ταῦτα λέγωσι, κελεύετε, εἴπερ ἀληθῆ λέγουσι πρὸς ὑμᾶς, τὰ ψηφίσματα, ἐν οἷς ἀτελεῖς εἰσὶν οὗτοι, δεικνύναι. Οὐ 497 γάρ ἐστ' οὐδεὶς ἀτελής παρ' ὑμῖν, ὅτω μὴ ψήφισμα ἢ νόμος δέδωκε τὴν ἀτέλειαν. Πρόξενοι μέντοι πολλοὶ διὰ τῶν πολιτευομένων γεγόνασι παρ' ὑμῖν τοιοῦτοι, ὧν εἷς ἐστὶν ὁ

σῆνιοι, τινὲς εἶναι φάσκοντες, ἔπειτα ἀτελεῖς εἰσὶν ἀθροῖ, παμπληθεῖς ἄνθρωποι. et verte τινὲς εἶναι φάσκοντες, qui se dicunt esse aliquo in numero: quibus opponuntur δούλοι καὶ μαστιγῖαι ἐξηλεγμένοι. Sic Orat. adv. Midiam §. vñ. τὸ δοκεῖν τινὲς εἶναι προσειληφότες. plenius Lucas Act. Apost. VIII. 9. λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν. Paulus simpliciter εἶναί τι, esse aliquid, eodem sensu Galat. II. 6. et VI. 3. MARKLAND.

Ἐξηλεγμένοι] M. Et quidam qui essent convicti esse ejusdem farinae, et tunc lego τοιοῦτοί τινες. AUGER.

Ὡς Μεγαρεῖς καὶ Μεσσήνιοί τινες εἶναι φάσκοντες —] Locum hunc ab Intpp. strenue vexatum apud Apsinem reperimus p. 697., sed mutatum adeo, ut quid in eo rhetor legerit, aliis divinandum lubens relinquam. Legitur ibi: ὡς Μεγαρεῖς καὶ Μεσσήνιοι ἀτελεῖς τινὲς ἀθροῖ ἄνθρωποι δούλοι καὶ μαστιγῖαι κ. τ. λ. Marklandus autem vulgata, quæ et nos edidimus, sic distingui jubet: ὡς Μεγαρεῖς καὶ Μεσσήνιοι, τινὲς εἶναι φάσκοντες (qui se dicunt esse aliquo in numero) ἔπειτα ἀτελεῖς εἰσὶν ἀθροῖ, παμπληθεῖς ἄνθρωποι. Ubi his, qui se dicunt aliquo in numero esse, opponit δούλους καὶ μαστιγῖας etc. At talem oppositionem ego hic nullam video. Nam primum si nihil isti aliud quam dixerunt se esse aliquo in numero, profecto ne obolo quidem pluris habendi fuerunt, quam qui vocantur simpliciter δούλοι καὶ μαστιγῖαι. Tum misere illa ratione discerpitur ordo verborum, ut nequaquam mirer, ante Marklandum eam nemini in mentem venisse. In promptu est videre, subjectum orationis esse τινὲς, et huc referri φάσκοντες εἶναι Μεγαρεῖς καὶ Μεσσήνιοι, et ita periodum accipi debere: Dicent adhuc fortasse adversarii nostri, homines quosdam reperiri, qui quamvis ne ipsi quidem dissimulent aut occultent, Megarenses et Messenios se esse, (h. e. non cives Atticos) nihilo minus immunitate fruuntur ad unum omnes.

Ἐπειτα, ut alias εἶτα, est pro ὁμως, quod imprimis fit post sententiam concessivam, quæ habet participium. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 62. et Hoogen. Doctr. Partic. gr. p. 384. Dein quæ leguntur nomina articulo destituta, Λυκίδας καὶ Διονύσιος, optime nostra aut aliqua recentiore lingua

exprimas, ein Lycidas, ein Dionysius (one Lycidas, &c.). Sed alterum horum prorsus ignoramus; Lycidam vero, ipse Orator docet, olim Chabriæ servum fuisse, mox Populi Athen. proxenum. Addit Schol., hominem conducticio exercitui præfuisse. Jam extrema loci sic scripta sunt in Ald. Herv. Felic. Man., τοιοῦτους τινὰς ἐξηλεγμένοι, corruptius dehinc, τοιοῦτους τινὰς ἐξείλεγμένοι in Ben. et Wolf., qui vertit: nam ejus generis homines elegerunt. Quæ versio quantum et tenori sententiæ et grammaticæ rationi repugnet, tædet singulatim arguere. Id quidem jam Marklandus vidit, ἐξείλεγμένοι reddi oportuisse, electi, non eligentes. Verum ut hoc participium cum Reisk. activo sensu sumamus, quibus demum fidiculis illud superius ἐροῦσιν huc retorquebimus? Assentior itaque Marklando hactenus, quod emendat, καὶ τοιοῦτοί τινες ἐξηλεγμένοι, seu potius ex usu Attico ἐξεληλεγμένοι, ab ἐξελέγχεσθαι, argui, convinci. Atque hæc si vera manus Demosthenis fuerat, facile illa mutari potuit ab iis, qui quum sensum verborum assequi non possent, scribere mallent id, quod intelligerent. Sic ἐξηλεγμένοι τοιοῦτοι, scil. ὄντες, sunt palam convicti esse tales, quales Lycidas et D. h. e. notæ nihilo melioris, quam illi. Ipse tamen Markl. verba bene emendata ita distinguit: καὶ τινες ἄλλοι, δούλοι καὶ μαστιγῖαι (Λυκίδας καὶ Διονύσιος καὶ τοιοῦτοί τινες) ἐξηλεγμένοι. Et alii quidam, servi et verberones (v. c. Lycidas et Dionysius et tales nonnulli) convicti. Nos nihil præterea in textu mutamus, nec in hac distinctione σαφήνειαν Demosthenis agnoscimus. At melius repertum si quis habuerit, id cupide amplectemur. Reiskium andire non potuimus. F. A. WOLF.

Ὑπὲρ δὲ τούτων] Recte Editt. vetustæ, non τοῦτ', ut Francofurtana. Pariter τὰ ψηφίσματα v. 3. ex iisdem. Injuria enim aberat articulus ab ea, quam sequimur. TAYLOR.

Ἐν οἷς ἀτελεῖς εἰσὶν οὗτοι] Id est ἐξ ὧν ψηφισμάτων ἀτελεῖς εἰσὶν οὗτοι. Bene sic carebimus triplici conjectura viri docti, qua addi mavult ἐψηφισμένοι, vel γεγενημένοι, vel denique γεγραμμένοι. Conf. nos ad §. κά. med. F. A. WOLF.

Λυκίδας· ἀλλ' ἕτερον πρόξενον ἔστ' εἶναι, καὶ ἀτέλειαν εὐρῆσθαι. Μὴ δὲ παραγόντων ὑμᾶς μηδ', ὅτι δοῦλος ὢν ὁ Λυκίδας, καὶ ὁ Διονύσιος, καὶ τις ἄλλος ἴσως, διὰ τοὺς μισθοῦ τὰ τοιαῦτα ¹ γράφοντας ἐτοίμως, πρόξενοι γεγόνασι, διὰ τοῦθ' ἑτέρους ἀξίους, καὶ ἐλευθέρους, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἃς ἔλαβον δικαίως παρ' ὑμῶν δωρεάς, ἀφέλῃσθαι ζητούντων. Πῶς γὰρ οὐχὶ ² καὶ κατὰ τοῦτο δεινότατ' ἂν πεπονθῶς ὁ Χαβρίας φανείη, εἰ μὴ ³ μόνον ἐξαρκέσειε τοῖς τὰ τοιαῦτα πολιτευομένοις, τὸν ἐκείνου δοῦλον, Λυκίδα, πρόξενον ὑμέτερον πεποιηκέναι· ἀλλ' εἰ καὶ διὰ τοῦτον πάλιν τῶν ἐκείνω τι δοθέντων ἀφέλοιιντο, καὶ ταῦτ' αἰτίαν λέγοντες ⁴ ψευδῆ! Οὐ γάρ ἐστιν οὔθ' οὔτος, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς, πρόξενος ὢν, ἀτελής, ὅτῳ μὴ διαρρήδην ἀτέλειαν ἔδωκεν ὁ Δῆμος· τούτοις δὲ οὐκ ἔδωκεν, οὐδ' ἔξουσιν

¹ γράφοντας, ἐτοίμως T.

² καὶ κατὰ τοῦτο οὐχὶ T.

³ Deest μόνον. T.

⁴ ψευδῆ; T. R.

Μὴ δὲ παραγόντων ὑμᾶς] H. e. παραγέτασαν, ut paullo mox ζητούντων pro ζητείτασαν. Ipsum παράγειν, sicut inde datum παραγωγή, locum habet in cavillatione rhetorica, qua auditor subdole a proposito abducitur; unde sæpe juncta παράγειν et φενακίζειν. Male in Marg. Ben. est παραπτόντων, ex eoque corruptum παραπτόντων in Par. 2. et Bav. Simile verbum §. ζ. tetigi, ἀπάγειν. IDEM.

Διὰ τοὺς μισθοῦ] Temere per istos nundinatores legum et decretorum jus hospitii obtinuerunt. NANNIUS.

Γράφοντας, ἐτοίμως πρόξενοι] Muta interpunctionem, διὰ τοὺς μισθοῦ τὰ τοιαῦτα γράφοντας ἐτοίμως, πρόξενοι γεγόνασι qui lucri causa talia facile scribunt: qui parati sunt talia scribere. MARKLAND.

Διὰ τοὺς μισθοῦ τὰ τοιαῦτα γράφοντας ἐτοίμως πρόξενοι γεγόνασι] Junxerant ante Markl. omnes, ἐτοίμως πρόξενοι γεγόνασι, idque forsitan aliquis fereudum putet. Sed malui cum illo, cui et Reiskius paruit, incisum ponere post ἐτοίμως, ut sit: propter eos, qui ejusmodi decreta pretio atque mercede scribunt faciles et parati. Ceterum pravum hunc morem Athenis tam fuisse, ut quæstui haberent Ricomp., nemo dubitet, qui ex Æschinis Or. in Ctesiph. §. α. sq. meminerit fraudum, in honoribus tribuendis versari solitarum. Nostrum autem illud fraudis genus eo facilius fieri potuit, quia προξενία ornamentum erat, non magistratus. Vid. hac de re Valcken. Animadv. ad Ammon. III. 10. F. A. WOLF.

Πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους] Reisk. et Auger. maluit, πολλῶν ἀγαθῶν ὑμῖν αἰτίους. Emendatio ex eo genere est, quod antea notavi §. κβ. IDEM.

Πῶς γὰρ etc.] Plerique Codd. Venuta, Vindob. Aug. Bodl. Ital. elegantius paulo: πῶς γὰρ οὐχὶ καὶ κατὰ τοῦτο; Percioche come ancora in questo non ricevera gravissima ingiuria Cabria? Vid. ad p. 460. v. ult. TAYLOR.

Εἰ μὴ ἐξαρκέσειε] Editiones vetustæ cum MSS. ut Vindob. εἰ μὴ μόνον ἐξαρκέσειε. Quam vocem primus exturbavit Wolfius. Vid. ad p. 495. v. 3. Noluisssem sane contra fidem auctoritatemque Codd. IDEM. Præpropere sua sponte Wolfius ejecit μόνον, male abundare vocem ratus. Nam et alii sic loquuntur, v. c. Xenoph. M. S. I. 1. 15. Lyeurg. in Leocrat. p. 155. Nec illud sine sensu. Εἰ μὴ μόνον ἐξαρκέσειε, est, si hoc unum iis non sufficeret. Proxime, τὰ τοιαῦτα, ad istum modum; κατὰ τὰ τοιαῦτα. F. A. WOLF.

Οὐ γάρ ἐστιν οὔθ' οὔτος, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς, πρόξενος ὢν, ἀτελής] Inter hæc et sequentia Reiskius suspicatur deesse hæc pauca, οὐδεὶς γὰρ ἀτελής. Quin nihil deest, et bene stringit argumentum. Neque enim Lycidas, nec alius quisquam, qua est proxenus (propter hanc dignitatem) immunis est, nisi si Populus ei nominatim et proprie immunitatem concesserit. Res ipsa loquitur. Potuit aliquis proxenus immunis esse; ita vero singulari decreto Pop. Athen. ad eam rem opus fuit. IDEM.

οὔτοι δεικνύναι· λόγῳ δ' ἂν ἀναισχυντῶσιν, οὐχὶ καλῶς ποιήσουσιν.

κθ'. "Ο τοίνυν μάλιστα πάντων ¹ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι! φυλάσασθαι, τοῦτ' εἰπεῖν ἔτι βούλομαι. Εἰ γάρ τις πάντα, ὅσα Λεπτίνης ἔρει περὶ τοῦ νόμου, διδάσκων ² ὑμᾶς, ὡς καλῶς κεῖται, συγχωρήσειεν ἀληθῆ λέγειν αὐτὸν, ἐν γε αἰσχροῦ οὐδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθεῖη, ὃ συμβήσεται, διὰ τοῦ νόμου κυρίου γενομένου, τῆ πόλει. Τί οὖν τοῦτ' ἔστι; Τὸ δοκεῖν ἐξαπατηκένοι τοὺς ἀγαθόν τι ποιήσαντας. "Οτι μὲν τοίνυν ³ τοῦτο ἐν τι τῶν 498 αἰσχυρῶν ἔστι, πάντας ἂν ἠγοῦμαι φῆσαι· ὅσω δ' ὑμῖν τῶν ἄλλων ⁴ αἰσχιον ἀκούσατέ μου. "Εστιν ὑμῖν ⁵ νόμος ἀρχαῖος, τῶν καλῶς δοκούντων ⁶ ἔχειν ἔάν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν Δῆμον ⁶ ἐξαπατήσῃ, κρίνειν καὶ ἄλλῳ, θανάτῳ ζημιούῃ. Εἴτ' οὐκ αἰσχύνεσθε,

¹ οἶμαι R.

² Deest ὑμᾶς. T.

³ τοῦτο ἐν τι R.

⁴ αἰσχιον τῶν ἄλλων R.

⁵ νόμος ὑμῖν R.

⁶ ἐξαπατήσει T.

Ἀναισχυντῶσιν] Editt. et MSS. pro ἀναισχυνθῶσιν, quod est in Francofurtana. TAYLOR.

Οὐχὶ καλῶς ποιήσουσιν] Sin impudenter affirmabunt, nihil præclari facient, aut laude dignum. Frigus sententiæ mendam arguit. Lego οὐχὶ καλῶς ποιήσουσιν, non more novo facient: solitum enim hoc Illis. MARKLAND. Urbane, de more Atticorum, pro καλῶς seu κακούργως ποιήσουσιν. Conf. §. κθ'. extrem. Sed exempla ubique sunt, ut mirificus sit Marklandus, qui propter frigus sententiæ corrigit, οὐχὶ καλῶς ποιήσουσιν. Etiam Reisk. hic aliquando mecum facit. F. A. WOLF.

κθ'. "Ο τοίνυν μάλιστα πάντων—] Oratoriam quandam techuam in h. l. notat Aristid. Art. p. 467. Παρὰ πάντα ἀξιοπιστίας, τό τε ἐπισημαίνεσθαι τοῖς εἰσαγομένοις, καὶ τὸ ὑπερβολαῖς χρῆσθαι· ἐπισημαίνεσθαι μὲν, ὅταν λέγῃς· ὃ τοίνυν μάλιστα — βούλομαι. Τοῦτό ἐστιν ἀρχόντων τῶν προειρημένων τῶ μέλλοντι εἰσάγεσθαι. Ἡ δὲ ὑπερβολὴ ἐν τῷ ἔξῃς· εἰ γάρ τις κ. τ. λ. Varietas lectionum in verbis ibi laudatis levis est. Notanda nobis potius formula, οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, Latine, nullo pacto, nulla ratione. Demosth. de Cor. §. νγ'. loquens de Philippo: Οὕτω ἦκεν ἔχων τὴν δύναμιν, καὶ τὴν Ἐλάτειαν κατέλαβεν, ὡς οὐδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο, εἴ τι συμβνευσόντων ὑμῶν καὶ τῶν Θεβαίων. Sed nihil frequentius his exemplis, quorum nullum favet Marklandi connecturæ. Mox junge, ὃ συμβήσεται τῆ

πόλει, non, κυρίου γενομένου τῆ πόλει, ut aliquos fecisse video. IDEM.

Οὐδ' ἂν τι γένοιτο] Καὶ τὰ λοιπὰ καλῶς ἔχειν δόξειε. WOLF.

Οὐδ', ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθεῖη] Hic quoque excidisse videtur οὐκ propter sequens οὐδ'. Lego et distingo: ἐν γε αἰσχροῦ οὐκ, οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθεῖη, ὃ συμβήσεται etc. una saltem turpitudine, etiamsi quidvis acciderit, tolli non potest, etc. id est, tolli potest nullo modo, nulla suppositione, quicquid acciderit; hoc enim significat οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. MARKLAND.

Τοὺς ἀγαθόν τι ποιήσαντας] Scil. τὴν πόλιν aut ὑμᾶς. Vid. notam ad §. κβ'. Nam Criticus Lipsiensis hic quoque addi volebat ὑμᾶς. F. A. WOLF.

Τοῦτο ἐν τι τῶν αἰσχυρῶν —] Idem Criticus dat ἐν τι τοῦτο τῶν αἰσχυρῶν, tum pro τῶν ἄλλων αἰσχιον, eodem modo, αἰσχιον τῶν ἄλλων, etiam v. 12. ἔστι νόμος ὑμῖν. Omnia hæc ex cargo Aug. 1. Τῶν ἄλλων αἰσχιον est αἰσχιον ἢ τοῖς ἄλλοις, populis puta. IDEM.

"Εστιν ὑμῖν νόμος ἀρχαῖος] Attigi hanc legem in animadversione ad §. κά. fin. IDEM.

Εἴτ' οὐκ αἰσχύνεσθε] Εἴτ' οὐκ αἰσχύνεσθε δὲ Editt. vetustæ. Modo v. 2. p. seq. in quibusdam Codd. τοῦτο αὐτὸ ποιοῦντες, et αὐτοὶ ποιοῦντες sine τοῦτο. Quo pacto in Reg. a. Mox (sc. v. 8.) deest τοῦτο ante δημοσίᾳ. TAYLOR.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

καὶ φαρμέν θήσειν, ἢ ¹ θέντας αὐτούς, ὅταν ² πρῶτον γένωνται νομοθέται. Ἔστι δ' ἐκάστῳ τις αὐτῶν, ὡς εἰκεν, ἐχθρός· τῷ μὲν Διόφαντος, τῷ δ' Εὐβουλος, τῷ δ' ἴσως ἄλλος τις. Εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐφελήσουσι ποιεῖν, σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! εἰ καλῶς ὑμῖν ἔχει, ἀ τούτων ἕκαστος 499 ὀκνεῖ τοὺς ἐχθροὺς ἀφαιρούμενος ὀφθῆναι, ταῦθ' ὑμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀφηρημένους φαίνεσθαι· καὶ τοὺς εὖ τι πεποιηκότας ὑμᾶς, οἷς οὐδεὶς ἂν ἐγκαλέσαι, νόμῳ τὰ δοθέντα ἀπολωλέκεναι δι' ὑμῶν ³ ἀθρόους παρὸν, εἴ τις ἄρα ἐστὶν

¹ θέντων αὐτῶν T. R.² [τὸ] πρῶτον R.³ ἀθρόα T.

Ven. Vindob. Lindenbrog. et Regg. a. e. [Bav. Marg. Vin. et Less.] ἢ θέντας αὐτούς. Simoni Fabricio Marcopibertano, qui Augustani Codicis variantes lectiones excerpit, neutra lectio placet. Maluit ille θέντων αὐτοί, id est, ut ait, ἀντὶ τοῦ θέντων. Inficete. Sensus est integerrimus et lectio proba: γράφεσθαι κατὰ τὸν νόμον, ὃν παρεισφέρομεν νῦν ἡμεῖς· ἢ θέντων ἡμῶν (male Edit. Francof. ὑμεῖς et ὑμᾶν) ἢ θέντων αὐτῶν. sive nos eam tulerimus, sive ipsi tulerint. Ut recte interpretatur bonus Wolfius, aliique. TAYLOR.

Ἡ θέντων ἡμῶν — ἢ θέντας αὐτούς] In editis libris, quotquot vidi, legitur ἢ θέντων αὐτῶν, quod si auctoritatem haberet, nemo reprehenderet. Verum optimi codd. dant aliud, θέντας αὐτούς. Cui consensui librorum addendus Schöl., qui, diligentius ab editoribus inspectus, nonnihil interdum profuisset ad veram lectionem detegendam. Jam nemini dubium esse debet, quin vulgata lectio hoc quoque loco a sciolo ad similitudinem prioris membri reficta sit. Quod idem in simili fecit Reiskius, de Cor. §. νέ., prorsus sine libris ἐνθυμηθέντας edens, pro ἐνθυμηθεῖσι. Conf. Markl. ad Lysiam p. 364. Sed ne nunc quidem opus est, ad antiptosis quandam confugere. Θέντας αὐτούς refer ad verba, quæ totius periodi primaria sunt: κελεύετε τούτους τοὺς ἐροῦντας — γράφεσθαι. Nihil certius. F. A. WOLF.

Ἐστι δ' ἐκάστῳ γένωνται νομοθέται] Sc. αὐτοί. An vero, cum creati fuerint legumlatores alii? Nannius: ubi primum legislatores creati fuerint. WOLF.

Ἐστι δ' ἐκάστῳ γένωνται νομοθέται] In Ben. est ὅταν τὸ πρῶτον, quod unde sit, nescimus. Certe articulo carent Aug. 1. et Bav. cum edit. princ., neque eo opus. Proxima sententia de privatis inimiciis Leptineæ factionis egregie facit ad persuadendum. F. A. WOLF.

Ἔστι δ' ἐκάστῳ —] Habet quisque, ut arbitror, privatas inimicitias cum beneficiariis. NANNIUS.

Τῷ μὲν Διόφαντος, τῷ δ' Εὐβουλος] Plures a Demosthene memorantur Diophanti, plures Eubuli. Et de Eubulis quidem erudite egit Ruhnken. Histor. Oratt. gr. p. LXV. seqq., qui docet, ubicunque Eubulus simplici nomine occurrat, intelligendum esse Anaphlystium, summæ auctoritatis demagogum, qui per plures annos cum Oratore nostro Remp. administravit. Hoc tamen loco qui viri intelligendi sint, conjectura satis certa non assequor. F. A. WOLF.

Ταῦθ' ὑμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀφηρημένους φαίνεσθαι] Ὑμᾶς φαίνεσθαι ἀφηρημένους (ὅτι ἀφῆρησθε φανερόν εἶναι) τοὺς εὐεργέτας ταῦτα. ἀφαιροῦμαί σε τοῦτο, vel, ἀφαιροῦμαί σου τοῦτο. Videant rudiores, ne turbentur traiectione verborum, et ambiguitate infinitivorum cum accusativis. WOLF.

Ἀθρόα] Quis non videt, hic esse rescribendum ἀθρόους? Si silerent Codd. ita lubens et otiosus resingerem. Non enim referri debet hæc vox ad τὰ δοθέντα, sed ad τοὺς πεποιηκότας: Atque in ea relatione tota vis argumenti nititur. Vide sodes: σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ὑμῖν ἔχει — τοὺς εὖ τι πεποιηκότας — τὰ δοθέντα ἀπολωλέκεναι δι' ὑμῶν ἀθρόους· παρὸν, εἴ τις ἄρα ἐστὶν ἀνάξιος εἶς, ἢ δύο, ἢ πλείους, γραφῆ διὰ τούτων ταῦτὸ τοῦτο παθεῖν, κατ' ἄνδρα κριθέντας. Atque hæc est lectio Edit. Morel. Codd. autem Ven. Obsop. Ital. Aug. Vindob. Bodl. Cant. et Parisiensium, duobus exceptis. Ita etiam Versio Interpretis Italici. Ecce ut creber Noster sit sententiis! En αὐξήσιν vere mirificam! Non hoc cum illo simpliciter, sed plura cum pluribus confertim et coacervatim comparat: εὖ πεποιηκότας, οἷς οὐδεὶς ἂν ἐγκαλέσαι, cum εἴ τις ἐστὶν ἀνάξιος: deinde νόμῳ et γραφῆ: ποχ ἀπολωλέκεναι διὰ ὑμῶν

ἀνάξιος, εἷς ἢ δύο, ἢ πλείους, γραφῆ δια τούτων ταῦτο
τοῦτο παθεῖν, κατ' ἄνδρα κριθέντας. Ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ
ὑπολαμβάνω ταῦτα καλῶς ἔχειν, οὐδέ γε ἀξίως ὑμῶν.

¹ [Σκοπῶ δὲ καὶ τοῦτο.]

λ'. Καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνου γε ἀποστατέον τοῦ λόγου, ὅτι
τῆς μὲν ἀξίας τότε, ὅτε ἐδώκαμεν, τὴν ἐξέτασιν ἦν δίκαιον
λαμβάνειν, ὅτε τούτων οὐδεὶς ἀντεῖπε· μετὰ ταῦτα δ' ἔαν,
εἴ τι μὴ πεπόνθατε ὑπ' αὐτῶν ὕστερον κακόν. Εἰ δὲ
οὔτοι τοῦτο φήσουσι· δεῖξαι μὲν γὰρ οὐχ ἔξουσι· δεῖ κεκο-
λασμένους αὐτοὺς παρ' αὐτὰ τὰ δικήματα φαίνεσθαι. εἰ

¹ Absunt unci. T.

et τοῦτο δια τούτων παθεῖν: et ad postre-
mum denique ἀπολωλέκεναι ἀθρούς et κατ'
ἄνδρα κριθέντας. Anne hæc sit Densitas,
quam in Nostro tantopere admirati sunt
Magistri? Ego profecto ita sentio. Vid.
Quintilian. X. 1. TAYLOR. Sinceram
scripturam, ἀθρούς, nuper tandem Rei-
skius reduxit e Ben. Qua scriptura,
recte judicant, qui omnem vim argumen-
tationis niti dicunt. Ἀθροῖς sunt universi,
cuncti; κατ' ἄνδρα κριθέντες, singulatim, vi-
ritim in jus vocati: oppositi utrique inter
se, ut solent ἀθροῖς et οἱ καθ' ἓνα, aut ἀθροῖς
et διεσκεδασμένοι. F. A. WOLF.

Δια τούτων] Τοῦ Λεπτίνου, καὶ τῶν συγ-
γέρων αὐτοῦ. WOLF.

Ἑμῶν] Post ὑμῶν pro puncto infra
pono punctum supra, ita ut hæc phra-
siuncula σκοπῶ δὲ καὶ τοῦτο referatur ad
id quod ultimum est οὐδέ γε . . . . quod
imprimis considerandum puto. AUGER.

Σκοπῶ δὲ καὶ τοῦτο] Sc. τὸ καλῶς ἢ μὴ
ἔχειν τι. Cujus ego rei etiam rationem ha-
beo. Nisi forte quis censeat τὸ τοῦτο ad
ea, quæ sequuntur, referendum. WOLF.

Σκοπῶ δὲ καὶ τοῦτο] Hæc quam nihil
huc faciant, quam cæcus sit, qui non vi-
deat, piget id pluribus verbis demon-
strare. Tamen ea, quantum scimus, hæ-
rent in libris omnibus, atque adeo a non-
nullis defenduntur. Sed Wolfii defen-
siones parum placent. Nullo pacto verba
ad seqq. trahi sinunt particulæ, periodi
novæ indices, καὶ μὴν, neque ea melius
cum superioribus coeunt. Nam καὶ sic
positum est, ut τοῦτο spectet ea, quæ se-
quuntur. Reiskii autem rationes, sive
quas molles vocat, seu quæ duræ sunt et
frigidæ, apud ipsum legantur jucundias.
Quarum una hæc est jucundissima, quum
Oratorem putat oblitum fortasse, post vo-
cem τοῦτο aliquid addere, relicto loco va-
cuo, quem per otium expleret, ad reliqua

perrexisse, sicut soleamns commentantes
cum festinatione. Adeo persuasit sibi vir
præclarus, eadem festinatione Demosthe-
nem egisse in Oratione scribenda, qua
ipsum in ea commentanda. Mibi quidem
verba illa plane videntur ex emblemate
marginis esse, et adscripta ad explican-
dam rariorem locationem, οὐδ' ἐκείνου γε
ἀποστατέον τοῦ λόγου. Parum promoveas,
si scripseris, σκοπεῖτε καὶ τοῦτο. Ita ali-
quando mihi in mentem venit. F. A.
WOLF.

λ'. Εἴ τι μὴ] Ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ τι. WOLF.

Εἰ δὲ οὔτοι τοῦτο —] Scil. Vos ab istis
jam donatis injuria esse affectos. Hoc si
adversarii dicent, eorum erit demonstrare,
illos eo tempore, quo peccaverint,
judicium subiisse. Vertimus hæc ideo, ut
declaremus verba, παρ' αὐτὰ τὰ δικήματα,
quæ eadem potestate occurrunt et alibi,
et apud Demosth. de Cor. §. 5., ubi probe
argutatur Tayl., et eodem fere modo Schol.
posterior ad h. l. Certa multis exemplis
est hæc vis illius præpositionis de tem-
pore positæ, quod vulgo præsens aut du-
rans dicunt, unde Lat. verti potest in vel
sub. Ut in loco Xenoph. M. S. II. 1.,
malis nimium conjecturis vexato, παρὰ
τὴν ἐκείνου ἀρχὴν, sub illius imperio, illo im-
perante. Particulæ παρὰ in Atticis nun-
quam propria notio est propter, neque id
ἀργία est, si quis γαστρὶ χαρίζεται. Conf.
Or. nostræ §. ἡ. med. γ'. med. ιδ'. med.
κγ'. fin. λ'. fin. F. A. WOLF.

Τοῦτο] Hoc, i. e. passos esse aliquid
mali ab his qui immunitates obtinuerunt.
AUGER.

Δεῖ κεκολασμένους αὐτοὺς παρ' αὐτὰ τὰ
δικήματα φαίνεσθαι] Eos quoque docere
oportet recenti adhuc secus admissorum me-
moriam, pœna affectos esse. Siquidem illa
locutio, παρ' αὐτὰ τὰ δικήματα, hoc est,
protinus admissis delictis, inde est quod

δὲ, μηδενὸς ὄντος τοιούτου, τὸν νόμον ποιήσετε κύριον, δόξετε φθονήσαντες, οὐχὶ πονηροὺς λαβόντες, ἀφηρηῆσθαι. Ἔστι δὲ πάντα μὲν, ὡς ἔπος εἶπεῖν, ὅσα ἐστὶ, τὰ ὄνειδη φευκτέον· τοῦτο δὲ πάντων μάλιστα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! ¹ Διὰ τί; Ὅτι παντάπασι φύσεως κακίας σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος, καὶ οὐχ ἔχει πρόφασιν, δι' ἣν ἂν τύχοι συγγνώμης ὁ τοῦτο πεπονθώς. Εἶτα καὶ οὐδέν ἐστιν ὄνειδος, ὅτου πορρωτέρω ἐστὶν ἢ πόλις ἡμῶν, ἢ τοῦ φθονερά δοκεῖν εἶναι, πάντων ἀπέχουσα τῶν αἰσχυρῶν. Τεκμήρια δὲ ἡλίκα τούτου, θεωρήσατε! Πρῶτον μὲν γὰρ μόνοι τῶν πάντων ἀνθρώπων ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι δημοσίᾳ ³ τὰς ταφὰς

¹ διατί; T.

² πονηρᾶς φύσεως καὶ κακίας R.

³ Deest articulus. R.

παρὰ τὸ δεῖπνον etiam dicunt, super cœnam, et cœna tempore. Isocrat. οἰκοὶ γὰρ ὀλιγαρχουμένους, παρὰ δὲ τὸν πόλεμον βασιλευμένους, belli tempore et militiæ. Interpretamen Demosth. hoc loco παρ' αὐτὰ τὰ δίκηματα κολάζειν significare existimavit προσφόρως καὶ ἐγγυὸς τῶν ἀδικημάτων φύσεως, hoc est, pro modo delictorum, et pœna admissa adæquata: quod mihi non placuit. Jurisperiti dicant, adhuc fragrantibus delictis. Dicitur et παραχρηῖμα eadem ratione pro confestim, et παραυτίκα, et παραυτὰ, et παραυτόθεν, quasi jam inde ex illa hora. Dicitur et παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν. Idem in eadem, [§. β'.] πάντες μὲν γὰρ εἰσιν ἴσως ἀξιοὶ χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ προὔπαρχοντες τῷ ποιεῖν ὑμᾶς εὖ, μάλιστα δ' οἱ παρὰ τὰς χρείας: nam cum omnes ultro de vobis bene merentes, digni sunt utique, quibuscum paria faciatis, tum vero ii maxime, qui in ipsis temporibus vestris difficultatibusque fecerunt. Synes. αὐτὰς οὖν ταύτας παρὰ τοὺς καιροὺς ἐκάστους οἴου σοι παρεστᾶναι συνηγόρους, υποquoque tempore. Idem, ἀλλ' ἐστὶν εὐτυχία παρὰ τὸν καιρὸν εὐτυχεστέρα. Refert autem quo quicque in loco feliciter cedat. vel sic, at vero locus ipse refert ad felicitatis cumulum. Ex edit. HERVAG.

Δεῖ αὐτοὺς φαίνεσθαι κεκολασμένους] Constat oportet, eos esse punitos. Hoc est, si dicent eos peccasse, non fides eis habebitur, nisi pœnam e vestigio consecutam esse demonstrarint. WOLF.

Ὡς εἶπεῖν] Forte ἔπος εἶπεῖν. et sic habet Ulpianus. Nannius: Ut semel dicam. IDEM. Aberat ea vox ab Editt. ante Parisiensem. Habent Codd. Lindenbrog. et Aug. TAYLOR. Perperam Nannius. Formulam h. l. reddes, ut uno verbo dicam. F. A. WOLF.

Φύσεως καὶ κακίας] M. φύσεως κακίας ἀντὶ τοῦ, κακῆς φύσεως. WOLF. Pravitas est Natura. Ita Editio Francofurt. secundum Felician. Manut. et MSS. Ald. Variatur in cæteris: φύσεως καὶ κακίας Edit. Ald. Unde scriptum olim fuisse arbitror, juxta ac Morelius edidit: ὅτι παντάπασι πονηρᾶς φύσεως καὶ κακίας σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος. In marg. Beuenati, in Obsop. Lindenbrog. Ven. Ital. et Schol. φύσει κακίας. TAYLOR. Hæc omnia Reiskius duplici divinatione auget. Nos plane non videmus, cur a vulgata recedendam sit. Κακία φύσεως est vitiositas indolis, pravitas animi. F. A. WOLF.

Ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι δημοσίᾳ] Bene supplet Lambinus, τελευτήσασιν ἐν πολέμῳ δημοσίᾳ etc. Sed elegantior vocum positio, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσασι, δημοσίᾳ etc. et ita Lysias Orat. Fanebr. ad fin. ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας—τιμᾶσθαι. Eudocia MS. (penes humanissimum et eruditissimum Virum Ricardum Ellysium, Baronettum) in Voce Ἀΐας: Μενεσθεὺς ἐπ' αὐτῷ λόγον ἠγόρευσεν, ᾧ νομίζουσιν Ἀθήνησι τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν πολέμων τελευτῶντας. de funere Ajacis, Telamonis filii, loquitur Auctor, ex quo hæc sumsit Eudocia. MARKLAND. Nec alienum ab hac opinione se ostendit Reisk. Defendit tamen is vulgatum scripturam ita, ut δημοσίᾳ, quasi in bivio positum, non minus ad τελευτήσασι, quam ad τὰς ταφὰς ποιείσθε, trahatur. Id quod mirum commentum est. Quamvis enim apud Græcos sæpe occurrant δημοσίᾳ θάπτόμενοι, non magis leguntur τελευτήσαντες δημοσίᾳ, quam τελευτήσαντες ἰδίᾳ, neque aliter quam privatim, quæquam nec Græce, nec Latine, scimus mortuum, si eos excipias, qui ad publicum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

δωρεῶν, αἷς ἀντεუποιεῖ, παρέσχηται. Ἔστι τοίνυν ἅπαντα ταῦτα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! δικαιοσύνης, ἀρετῆς, μεγαλοψυχίας ἐπιδείγματα. Μὴ τοίνυν, δι' ἃ πάλαι παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἡ πόλις εὐδοξεῖ, ταῦτ' ἀνέλητε νῦν μηδ', ἵνα Λεπτίνης ἰδία τισὶν, οἷς ἀηδῶς ἔχει, ἐπηρεάσῃ, τῆς πόλεως ἀφέλησθε καὶ ὑμῶν αὐτῶν, ἣν διὰ παντὸς ἀεὶ τοῦ χρόνου δόξαν κέκτησθε καλήν! Μηδ' ὑπολαμβάνετε εἶναι τὸν ἀγῶνα τόνδε ὑπὲρ ἄλλου τινός, ἢ τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος, πότερον αὐτὸ δεῖ¹ σῶν εἶναι, καὶ ὅμοιον τῷ προτέρῳ, ἢ² μεθεστᾶναι καὶ λελυμάνθαι!

λά. Πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνου κατὰ τὸν νόμον, ἐν μάλιστα τεθαύμακα πάντων· εἰ ἐκεῖνο ἠγνόηκεν, ὅτι, ὥσπερ ἂν εἴ τις μεγάλας τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων τάττοι, οὐκ ἂν αὐτὸς γε ἀδικεῖν παρεσκευάσθαι δόξαι, οὕτως, ἂν τις ἀναιρῇ τὰς τιμὰς τῶν³ εὐεργεσιῶν, ⁴ οὐδὲν αὐτὸς ποιεῖν ἀγαθὸν παρεσκευάσθαι δόξει. Εἰ μὲν τοίνυν ἠγνόησε ταῦτα, — γένοιτο γὰρ ἂν καὶ τοῦτο —, αὐτίκα δηλώσει· συγχωρήσεται γὰρ ὑμῖν λῦσαι, περὶ ὧν 501 αὐτὸς ἤμαρτεν· εἰ δὲ φανήσεται σπουδάζων, καὶ ὑπερδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω πῶς

¹ σῶν T. R.² μεθιστᾶναι T.³ εὐεργετῶν T. R.⁴ οὐδὲν ἂν αὐτὸς R.

Μεθιστᾶναι] Forte μεταστῆναι, ἢ μεθεστᾶναι, ἀντὶ τοῦ, μεθεστηκέναι. WOLF.

λά. Πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνου κατὰ τὸν νόμον, ἐν μάλιστα τεθαύμακα πάντων —] Jam novum telum a Demosthene expromitur, sane quam callidum. Sed id verbo monuisse satis erit. Laborandum nobis in verbis. Primum in voc. τεθαύμακα, junoto cum θαυμάζων, discant tirones, pravus notionibus temporum imbuti, quæ vis sit hujus temporis, quod rei perfectæ præsens est, non, ut vulgo vocant, præteritum. Conf. Harrisii Hermen I. 7. librum iis omnibus, qui in utraque lingua ultra plebem sapere volunt, utilissimum. Porro ambigunt editores in extrema periodo, utrum ea, quam nos tenuimus, amplectenda sit lectio, an alia hæc, οὐδὲν ἂν αὐτὸς ποιεῖν ἀγαθὸν παρεσκευάσθαι δόξαι. Mihi prior longe videtur præstare, ut verba, ὅτι οὐδὲν — δόξει, certo modo proponantur, ceteris hypothetice interjectis. Conf. omnino notam ult. ad §. ié. F. A. WOLF.

Εὐεργετῶν] Rescribe cum Ven. Obsop. Aug. Vindob. Ital. Regg. α. ζ. η. εὐεργεσιῶν:

ut pariter fiat. τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων v. 13. τὰς τιμὰς τῶν εὐεργεσιῶν v. 15. Ita §. λγ'. p. 512. v. 5. τὰς ἐπι ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς ζηλώσαντες, atque etiam ibid. v. 10. cum dicitur, τὰς τιμὰς ἀναιρῶν τῶν εὐεργετῶν, jubent Codd. Ven. Obsop. et ex Regiis tres reponere εὐεργεσιῶν. Modo fortasse cum Aug. ἂν, et cum marg. Benenati, δόξαι. οὐδὲν ἂν αὐτὸς ποιεῖν παρεσκευάσθαι δόξαι. Vid. v. 14. TAYLOR. M. εὐεργεσιῶν. AUGER. Obsecutus sum Taylora et Auger., itidemque §. λγ', ubi codices iidem, satis constantes, eandem lectionem præferunt. F. A. WOLF.

Καὶ ὑπερδιατεινόμενος —] Simplex διατεινόμενος ex Par. 1. 7. Aug. 1. et quodammodo Bav. fortiori scripturæ nostræ nemo anteponat. Mox post τὸν νόμον nihil lenius exspectatur, quam hoc, ἐκεῖνος ὡς ἀληθῶς οὐδὲν δόξει ποιεῖν ἀγαθὸν παρεσκευάσθαι. Quod, elegantix studiosi videant, quam urbane ab Oratore emollitum sit. Similia sunt, quæ sequuntur, μήτ' αὐτὸς δόξεις εἶναι βελτίων, μήθ' οἱ πεισθέντες σοι. IDEM.

ἐπαινέσω, ψέγειν δὲ οὐ βούλομαι. Μηδὲν οὖν φιλονεΐκει, Λεπτίνη! μηδὲ βιάζου τοιοῦτον μηδὲν, δι' οὗ μήτ' αὐτὸς δόξεις εἶναι βελτίων, μήθ' οἱ πεισθέντες σοι ἄλλως τε καὶ γεγενημένου σοι τοῦ ἀγῶνος ἀκινδύνου. Διὰ γὰρ τὸ τελευτῆσαι Βάθιππον, τὸν τουτουῖ πατέρα Ἀφεψίωνος, ὃς¹ αὐτὸν ἔτ' ὄντα ὑπεύθυνον ἐγράψατο, ἐξῆλθον οἱ² τῆς κρίσεως χρόνοι· καὶ³ νῦν περὶ αὐτοῦ τοῦ νόμου πᾶς ἐστὶν ὁ λόγος, τούτῳ δ' οὐδεὶς ἐστὶ κίνδυνος. Καίτοι καὶ τοῦτο ἀκούω σε λέγειν, ὡς ἄρα τρεῖς σέ τινες, γραψάμενοι πρότεροι τοῦδε, οὐκ ἐπεξῆλθον. Εἰ μὲν οὖν ἐγκαλῶν αὐτοῖς λέγεις, ὅτι σε οὐ κατέστησαν εἰς κίνδυνον, φιλοκινδυνότατος εἶ πάντων ἀνθρώπων· εἰ δὲ τεκμήριον ποιῆ τοῦ τὰ δί-

¹ *σαυτὸν R.² [τῆς κρίσεως] R.³ νυνὶ R.

Διὰ γὰρ τὸ τελευτῆσαι Βάθιππον —] Præcedenti periodo ad Leptinem ipsum directa erat oratio, nunc ad iudices conversa narrat de Leptine. Sejunxi igitur hæc a prioribus spatiolo vacuo relicto, coque ipso mihi videor oculis certe lectorum rem quodammodo mollivisse, quæ pluribus interdum fraudi fuit. Frequentes autem in Oratoribus nostris sunt ejusmodi subitæ a secunda persona ad tertiam transitiones. Vide præter ea, quæ ad §. κβ'. κζ'. fin. a me notata sunt; infra §. λέ. atque adv. Lacrit. p. 939. ed. R. adv. Spud. p. 1033. et audacius exemplum ap. Æschin. in Ctesiph. §. πή. fin. Σὺ πλουτεῖς καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς (hæcenus ad Demosthenem conversus loquitur) καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ βασιλικὸν χρυσίον, παρὰ τούτῳ, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν (hæc ad iudices.) Nimirum cogitandus est in his Orator, non statarius, aut velut in corbe inclusus, quales hodie videas, sed quocunque eum animi impetus rapuit, procedens, atque ab altera parte spatiosi suggestus ad alteram pergens, cum oratione vario corporis motu gestuque animata, quæ nobis nunc emortua ante oculos jacet. Tali in oratione oculus, manus, digitus, vice interpretis funguntur, qui, quæ dura legentibus videri possunt, ea auditoribus facillima præstat ac plena nativæ elegantix. Non mirum ergo, quod proxima statim Leptinem rursus ipsum alloquuntur: καίτοι καὶ τοῦτο ἀκούω σε λέγειν κ. τ. λ. Breviter hac de re monuit Schol. in ed. Ben., cujus in h. l. legitur hæc nota: "Ὁς αὐτὸν τὸν Λεπτίνην. Μεταβαίνει εἰς δεύτερον πρόσωπον ἀπὸ πρώτου. Ubi quisque videt scribendum, εἰς τρίτον πρόσωπον ἀπὸ δευτέρου. Sed hæc omnia

nihil curans is, quem nescio quæ fortuna nostra nobis ubique adversarium objicit, asterisco præfixo scripsit σαυτὸν, quodque magis mirere, non offendit in sequenti pronomine tertiæ personæ, τούτῳ. Ut ingenuum hominem videas, qui, dum fraudem facit, vestigia fraudis tegere negligit. Ceterum pronomen ὃς redit ad Bathippum, non ad secundariam personam, Aphepsionem. IDEM.

Ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι] Duo verba, τῆς κρίσεως, uncis ille suspecta fecit, quippe quæ abessent a Par. 1. et Aug. 1. Sed hos libros, satis nunc constare debet, ad scioli correctiones esse mutatos. Reperi quidem exempla, ubi tempora in aliquo negotio præfinita dicuntur simpliciter οἱ χρόνοι. Talibus autem non abutendum. Æschines in Ctesiph. §. κγ'. Ἦκον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι. Noster adv. Polycl. p. 1218. ed. R. Ὁ χρόνος ἐξήκει μοι τῆς τριηραρχίας. Ubi Reisk. nihil, homo inconstantissimus. IDEM.

Πρότεροι τοῦδε] Τοῦ Βάθιππου, ἢ Ἀφεψίωνος. Forte: τῶνδε, τοῦ τε Ἀφεψίωνος καὶ τοῦ Κτησίππου. WOLF. Nempe Ctesippi præcipui accusatoris. AUGER. Vix dubium puto esse, quin et nunc ὃδε signet Aphepsionem, primas agentem in hoc iudicio. Conf. §. κά. med. F. A. WOLF.

Οὐκ ἐπεξῆλθον] De legislatore περὶ Στεφ. dixit: μάλιστα μὲν μὴ θεῖναι τὸν νόμον· εἰ δὲ μὴ, καταβαλόντα ἐν ὑπωμοσίᾳ ἔαν. WOLF.

Τοῦ τὰ δίκαια εἰρηκέναι —] H. e. τοῦ σὲ τὰ δίκαια γεγραφέναι, quod verbum vulgarior usus fori adhibet. In seqq. notari meretur ratio, qua adversario crimen gravissimum objicitur. Nam accusator παρεσκευασμένος τινὶ est talis, qui subornatus est ab ipso reo, cum eoque in iudicio collu-

καὶ εἰρηκέναι, λίαν εὐηθες ποιεῖς. Τί γὰρ εἵνεκα τούτου βελτίων ἔσθ' ὁ νόμος, εἴ τις ἢ τετελεύτηκε τῶν γραψαμένων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεῖς ὑπὸ σοῦ διεγράψατο, ἢ καὶ ὅλως ὑπὸ σοῦ παρεσκευάσθη; ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲ λέγειν καλόν.

λβ'. Ἡρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλιστα οἱ δεινοὶ λέγειν ἄνδρες, Λεωδάμας Ἀχαρνεὺς, καὶ Ἀριστοφῶν Ἀζηνιεύς, καὶ Κηφισόδοτος ἐκ Κεραμέων, καὶ Δεινίας Ἐρ-

dit; Romani dixerunt *prævaricatorem*, magnum crimen. Διαγράψασθαι Latine proprie effertur *absistere accusatione*, scil. quæ apud iudicem jam instructa est. De reliquo patet, opinor, tribus his membris, εἴ τις—ἢ πεισθεῖς—ἢ καὶ ὅλως, ipsos accusatores tres, quos prius Leptini fuisse legimus, indicari. Οὐδὲ λέγειν καλόν. Conf. ad §. κή. fin. F. A. WOLF.

Διεγράψατο] Τῆς κατηγορίας ἀπέστη. Nannius: *Libellos, quos contra te dederat, expunxit.* WOLF.

λβ'. Ἡρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι] *Syndici dicuntur, qui in eandem causam incumbunt, vel, qui eandem causam defendunt, hoc est, civitatum advocati et defensores juris publici, quasi in causam publicam communiter incumbentes. Unde Demosthenes lege sancitum Athenis refert, ne cui iterum syndicum fieri liceret, creari-*

que a populo, idque ideo, ne *syndicia*, id est, *syndici munus* ob publicam utilitatem inventum, verteretur in quæstum, compendiumque privatum. Hoc nomine vocari possunt, quos hodie *Deputatos* nostri appellant. *συνδικεῖν* est *ab eadem causa dicere, et patrocinium suum in causam communem afferre.* Idem in eadem, [§. λβ'. fin.] γελοῖον νόμῳ μὲν συνδικεῖν, νόμον δὲ αὐτοὺς παραβαίνειν ἕτερον, i. e. *hanc rogationem istos communi tueri patrocinio, legem autem contrariam et antiquiorem ob eam abrogare.* Ex edit. HERVAG.

Οἱ δεινοὶ] Τὸ οἱ malim abesse. καὶ μάλιστα δεινοὶ λέγειν. WOLF.

Ἀζηνιεύς] Recte, non ut Editiones vulgatæ, Ἀζηνιεύς. Consentiant Codd. optimi, ut Vindob. Lexicographi et Marmora, quibus in tam levi scribendi discrimine fides habenda est maxima.

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ ΚΑΘΩΣ ΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝ

ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ ΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣ ΑΖΗΝΙΕΥΣ

ΠΥΑΝΕΨΙΩΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΥΜΦΟΔΟΤΟΥ ΑΖΗΝΙΕΥΣ

ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ ΣΥΜΦΕΡΩΝ ΑΖΗΝΙΕΥΣ

Spon. Itin. T. 2. p. 375.

ΤΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΠΑΛΛΗ-

ΝΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΖΗ-

ΝΙΕΥΣ ΦΙΛΟ . . . . . Id. ibid. pag. 443.

Aristopho hic idem falso etiam vocatur Ἀζηνιεύς apud Æschinem c. Timarch. pag. 86. 1. ed. R. refragantibus tamen Scaligero et Codd. Vid. Palmer. ad loc. et Meurs. Reliqu. Attic. c. 1. Alibi, in eadem oratione recte effertur, sc. pag. 159. 4. ᾧ παράδρευεν Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς. Et c. Ctesiph. §. μδ'. δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, πλεῖστον χρόνον τὴν τοῦ Βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν. et §. ξέ'. ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτὲ σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεύς. Quæ loca plurimum conferent ad hominis istius notitiam et historiam: atque etiam ad reliquorum, qui hic nominantur. Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεὺς οὐχ ἦττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος. Æsch. in

Orat. citata §. μδ'. TAYLOR.

Λεωδάμας Ἀχαρνεὺς, καὶ Ἀριστοφῶν Ἀζηνιεύς, καὶ Κηφισόδοτος ἐκ Κεραμέων, καὶ Δεινίας Ἐρχιεύς] Leodamas auditor fuit Isocratis, οὐχ ἦττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος, si fides Æschini in Ctesiph. §. μδ'. Conf. Ruhken. Hist. crit. Oratt. gr. p. LXIII. Aristophon ex Ἀζηνία, δήμῳ φυλῆς τῆς Ἰπποβοωντίδος, perperam ubique Ἀζηνιεύς scriptus ante Taylorum, qui, mendam corrigens, laudat Æschin. in Timarch. p. 86. 1. p. 159. 4. ed. R. in Ctesiph. §. μδ'. et §. ξέ., quibus omnibus in locis hujus Aristophontis mentio fit. Sed ex uno loco nostro discimus, vitam produxisse virum usque ad Olymp. 106, 2. Jam si

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

διαδικασίαν, οὐτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδὲν εἶναι. Χωρὶς δὲ τούτων, ἀτοπώτατον ἂν πάντων συμβαίη, εἰ τότε μὲν τὰ Χαβρίου παρ' ὑμῖν ἔργα μείζον ἴσχυε τῶν Λεωδάμαντος λόγων· ἐπειδὴ δὲ ταυτὰ τε ὑπάρχει, καὶ τὰ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν προσγέγονε, τηνικαῦτα σύμπαντα ταῦτα ἀσθενέστερα τῶν τούτου λόγων γίγνοιτο. Καὶ μὴν πρὸς γε Ἀριστοφῶντα, πολλὰ καὶ δίκαια ἂν ἔχειν εἴπειν. Οὗτος εὔρετο τὴν δωρεὰν παρ' ὑμῖν, ἐν ἣ τούτο ἐνήν¹ομαι· καὶ οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ· δεῖ γὰρ ἐφ' ὑμῖν εἶναι δίδόναι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, οἷς ἂν βούλησθε —· ἄλλ' ἐκεῖνό γε οὐχὶ δίκαιον εἶναί φημι, τὸ ὅτε ² μὲν τούτῳ ταῦτ' ἔμελλεν ὑπάρξειν λαβόντι, μηδὲν ἠγεῖσθαι δεινόν· ἐπειδὴ δὲ ἑτέροις δέδοται, τηνικαῦτ' ἀγανακτεῖν, καὶ πείθειν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. Καὶ μὴν ³ καὶ Γελάρχῳ πέντε τάλαντα ἀποδοῦναι γέγραφεν οὗτος, ὡς παρασχόντι τοῖς ἐν Πειραιεῖ τοῦ Δήμου· καὶ

¹ οἶομαι R.² μὲν τοῦτ' ἔμελλεν T.³ Deest καί. T.

ao Wolfius, usus est Interpres alter. TAYLOR. Res nota esse potest vel e Terent. Phorm. III. 2. 58., quem cum loco nostro dudum comparavit Muret. Var. Lectt. XIX. 8., quod opus, Muretinorum omnium doctissimum et elegantissimum, gaudeo, nova editione propediem in manus studiosorum venturam. De discrimine causarum, δίκης, εὐθύνης, διαδικασίας, explicare longum est. Adeundi sunt ii, qui jns Atticum proprie illustrarunt. Romanam tamen ex Or. in Timocr. p. 717. ed. R. legis verba: "Ὅσων δίκη πρότερον ἐγένετο ἢ εὐθύνη ἢ διαδικασία περὶ τοῦ ἐν δικαστηρίῳ, ἢ ἰδίῃ ἢ δημοσίᾳ, ἢ τὸ δημόσιον ἀπέδοτο, μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ' ἐπιψηφίζεῖν τῶν ἀρχόντων μηδένα, μηδὲ κατηγορεῖν ἑόντων, ἀ οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι. Ad hæc conf. Petiti LL. AA. p. 451. Ceterum pro ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, quod plerasque editt. occupat, dedi περὶ τῶν αὐτῶν, tum propter auctoritatem a codd. optimis, tum quod ita loquuntur omnes, qui legis meminerunt. F. A. WOLF. Verba Terentii sunt: "At tu, qui sapiens es, magistratus adi, Judicium de eadem causa iterum ut reddant tibi: Quandoquidem solus regnas, et soli licet Hic de eadem causa bis judicium adipiscier." Phorm. II. 3. 56. Cf. H. Valerius ad Harpocr. p. 9. Taylor. ad Lysiam p. 312. et Ulpian. ad Dem. in Timocr. ad p. 704. ed. R.

Ἐπειδὴ δὲ ταυτὰ τε ὑπάρχει —] Quum

etiam nunc maneant viri merita, novaque aliorum accesserint. Accuendum pronunciendo verbum ὑπάρχει. Ne quis putet scribendum, ταυτὰ τε ὑπάρχει, eadem sint, quæ fuerunt prius. F. A. WOLF.

Τοῦτ' ἔμελλεν] Plenius Editt. Ald. et Morel. cum MSS. Ven. Vindob. et Aug. ὅτε μὲν τούτῳ ταῦτ' ἔμελλεν. Idem MSS. ὑπάρχειν. ταῦτ' et ὑπάρχειν Lindembrog. TAYLOR.

Καὶ μὴν καὶ Γελάρχῳ πέντε τάλαντα ἀποδοῦναι γέγραφεν οὗτος —] Mirificam h. l. vim habet contrapositum, quo oblique simul Populus in memoriam revocatur rei, ab Aristophonte olim, fortasse non sine offensione, factæ. Sed dicendum de singulis. Et principio quidem qui occurrit Gelarchus, ex uno hoc loco nobis innotuit. Ergo cur Reisk. mutare velit Telarchum aut Agelarchum, id vero nescio: nisi forte sibi visus est homo Lipsiensis omnia Atheniensium nomina tenere. Ac poterat quoque afferre Clearchum, Zelarchum, etc. Mox γέγραφεν proprium verbum de eo, in cujus sententiam decretum factum. F. A. WOLF.

Τοῖς ἐν Πειραιεῖ τοῦ δήμου] Τοῖς ἀπὸ τοῦ δήμου, ἐν Πειραιεῖ γεγενημένοις ἐπὶ τῶν τριακοντα. WOLF. τοῦ δήμου est inutile. οἱ δημοτικῶς satis describuntur per οἱ ἐν Πειραιεῖ. Distinctione ista, sc. οἱ ἐν ἄστει et οἱ ἐν Πειραιεῖ sexcenties, credo, utitur Lysias noster. Si quid ego judicem, reputantur hæc voces τοῦ δήμου a v. 2. p. seq.

καλῶς ἐποίει. Μὴ τοίνυν, ἃ μὲν ἦν ἀμάρτυρα, ταῦτ' ἐπὶ τῇ τοῦ Δήμου προφάσει διὰ σοῦ δεδόσθω· ὧν δ' αὐτὸς ὁ Δῆμος μαρτυρίας ἔστησεν, ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγράψας, καὶ πάντες συνίσασι, ταῦτ' ἀφελέσθαι παραίνει· μηδ' ὁ αὐτὸς φαίνου, τά τε ὀφειλόμενα ὡς ἀποδοῦναι δεῖ, γράφων, καὶ ἅ τις παρὰ τοῦ Δήμου κεκόμισται, ταῦτ' ἀφελέσθαι παραινῶν. Καὶ μὴν πρὸς γε Κηφισόδοτον, τοσοῦτ' ἂν εἴποιμι. Οὗτός ἐστιν οὐδενὸς ἥττον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τῶν λεγόντων δεινὸς εἶπεῖν. Πολὺ τοίνυν κάλλιον τῇ δεινότητι ταύτῃ χρῆσθαι ἐπὶ τὸ τοὺς ἀδικοῦντας ὑμᾶς κολάζειν, ἢ τοὺς ἀγαθοῦ τινὸς αἰτίους ἀδικεῖν. Εἰ γὰρ ἀπεχθάνεσθαι τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν Δῆμον, ¹ οὐ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν. Πρὸς τοίνυν Δεινίαν· οὗτος ἴσως ἐρεῖ τριηραρχίας ² αὐτοῦ, καὶ λειτουργίας. Ἐγὼ δ', εἰ πολλοῦ τῇ πόλει Δεινίας ἄξιον αὐτὸν παρέσχην, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, νῆ τοὺς θεοὺς, μᾶλλον ἂν παραινέσαιμι

¹ οὐχὶ R.

² αὐτοῦ T.

vel saltem adjiciebantur ad marginem, explicandi causa. Horum alterutrum erit tam verum, quam quod maxime est verum. TAYLOR. Quæ suspicio prudentissima est. Ubiunque factio illa democratica memoratur, dici solet οἱ ἐν Πειραιεῖ. Vid. sup. ad §. ε'. Itaque receptam lectionem parum defendas talibus locis, qualis est Æschinis [Demosthenis] hic de fals. leg. p. 431. ed. R. Ὑπομενεῖτε τὸν μὲν εὐεργέτην τοῦ Δήμου καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς κ. τ. λ., multo minus artificio eo, quo Reiskius utitur. Id enim sequaris, Lysias atque alii sæpissime male scripsisse dicendi erunt. Forsitan tamen hactenus verba tuearis, si Oratorem putes a solenni locutione recessisse eo, quo melius eluceret vis illorum, ἐπὶ τῇ τοῦ Δήμου προφάσει. Sin contra vanum hoc videatur, illico verba hinc abeant oportet; et quis requirat? Postremo hanc structuram, μὴ τοίνυν δεδόσθω, ὧν δὲ — παραίνει, negatione ad utrumque imperativum relata, sic accipe: Non igitur illa, quæ nullo teste data sunt, per causam Populi Gelarcho reddere debebas; quorum autem Populus ipse testimonia publice fixit, ea revocanda censere. F. A. WOLF.

Παραίνει] Ita certe cum Editt. superioribus, et MSS. non παραίνει cum Francofurtana. Verum ea Editio sæpissime ex Typothetæ incuria, non auctoritate Codd. a vera lectione recedit, ut id aliquando

uotare, et lectorem admonere pene tædeat. Ita v. ult. νῆ τοὺς θεοὺς, non μή. et pag. prox. v. 3. ἀξιοῦν τιμᾶσθαι, non ἄξιον. Atque ita in locis fere sexcentis. Exemplum sumas ex pag. 463. Wolfius: οὐδὲν ἐστ', ὅτι τοῦ παρακρούσασθαι καὶ φενακῆσαι λέγεται παρ' ὑμῶν ἕνεκα. Nos: οὐδὲν ἐστ', ὅ, τι τοῦ παρακρούσασθαι καὶ φενακῆσαι λέγεται παρ' ἡμῶν εἵνεκα. Modo lubens delerem ὁ ante αὐτὸς cum Ven. Lindenbrog. et Ital. TAYLOR. Perperam opinatur Taylorus, delendum esse articulum ante αὐτὸς. Structuram explicui ad §. θ'. fin. F. A. WOLF.

Οὗτός ἐστιν οὐδενὸς ἥττον τῶν λεγόντων δεινὸς εἶπεῖν] Notatu dignam duco formulam, δεινὸς εἶπεῖν, pro qua ubique legere me meminisse δεινὸς λέγειν. Fuit, puto, causa mutationis in proximo λεγόντων. IDEM.

Οὗτος ἴσως ἐρεῖ τριηραρχίας αὐτοῦ καὶ λειτουργίας] Enarrabit fortasse munera pro Republ. a se obita. Ut pro Phorm. p. 957. ed. R. Ἀλαζονεύσεται, καὶ τριηραρχίας ἐρεῖ καὶ χορηγίας. Latine pari elegantia verbum pro verbo reddas: Trierarchias loquetur et choragias. Nam sic Latini verbo loquendi utuntur de homine, qui rem frequenter in ore habet, præsertim cum jactatione. Notus Tigellius poetæ, reges atque tetrarchas loquens. Paulo post in verbis, μᾶλλον ἂν παραινέσαιμι αὐτῷ, melius, ut nunc quidem textus est, cum Markl. videbatur scribi αὐτῷ. Dispi-

¹ αὐτῷ τινὰ τιμὴν ὑμᾶς ἀξιούν δοῦναι, ἢ τὰς ἑτέροις πρό-
 τερον δοθείσας ἀφελέσθαι κελεύειν. Πολὺ γὰρ βελτίονος
 ἀνδρὸς ἐστίν, ἐφ' οἷς αὐτὸς εὖ πεποίηκεν, ἀξιούν τιμᾶσθαι,
 ἢ ἐφ' οἷς ἕτεροι ποιήσαντες ἐτιμήθησαν, φθονεῖν. Ὁ δὲ δὴ
 μέγιστον ἀπάντων, καὶ κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν
² συνδίκων· τούτων πολλάκις εἰς ἕκαστος πρότερόν τισι
 πράγμασι σύδικος γέγονεν. Ἔστι δὲ καὶ μάλα ἔχων νό-
 μος ὑμῖν καλῶς, οὐκ ἐπὶ τούτοις τεθεῖς, ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ
 πρᾶγμα ὡςπερ ἐργασία τισὶν ἦ, καὶ συκοφαντία· μὴ
 ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ Δήμου πλέον

¹ αὐτῷ T.

² συνδίκων τούτων· T.

ciendum vero, quum παραινέσαιμι ita nu-
 dum insolentia quadam labore, an verius
 legatur, παραινέσαιμι αὐτῷ, αὐτῷ τινὰ τι-
 μὴν ὑμᾶς ἀξιούν δοῦναι. Quod genus vitii
 solenne est in libris. IDEM.

Αὐτῷ τινὰ τιμὴν] Scribe αὐτῷ, sibi.
 Præcedentia ita forte distinguenda: ἀξιὸν
 αὐτὸν παρέσχηκεν, (ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, νῆ τοὺς
 θεοὺς) μᾶλλον ἢ παραινέσαιμι, αὐτῷ τινὰ
 τιμὴν etc. Mox v. 5. ita: κατὰ πάντων
 τῶν συνδίκων· τούτων πολλάκις εἰς ἕκαστος
 etc. non, τῶν συνδίκων τούτων· πολλάκις etc.
 MARKLAND.

Κατὰ πάντων τῶν συνδίκων τούτων· πολ-
 λάκις —] Sic omnes edd. interpungunt,
 præterquam postrema, rationem sequens
 Marklandi, qui τούτων ad sequentia trahit.
 Id ego imitatus sum, etsi non omnino
 persuasus de necessitate rei. Quippe ad
 illud, εἰς ἕκαστος, nihil vetat in animo repeti
 αὐτῶν. Sed placet, fateor, vis major, quæ
 pronomini accedit a loco, quem nunc occu-
 pavit. Pro τισὶ πράγμασι proxime in qui-
 busdam libris legitur, τισὶ παραδείγμασι,
 alibi τὶ πράγμασι, meri errores scribarum.
 Eos augere non debebat vir doctus conje-
 ctura nova, τισὶ παρανομοῦσι. Dictum est
 πράγμασι propterea, quod syndici non tan-
 tum ad leges defendendas creari solebant,
 sed ad alia quoque, quæ ad Rempubl. per-
 tinerent. Porro restat in h. l. quiddam,
 quod Græci sermonis diligentiore possit
 morari. Nam alias quum Attici dicunt,
 ὁ μέγιστον ἀπάντων ὑπάρχει, ὁ δεινότατον
 πάντων ἐστίν, ὁ πονηρότατον, aut similiter,
 tum in consequenti membro inferunt fere
 ὅτι aut γάρ. Quo in genere particulæ γάρ
 usus est inchoativus, quem tractavit Hoo-
 gev. Doctr. Particc. gr. T. I. p. 137.,
 quanquam neglecta re, quam quærimus.
 Post prius autem membrum subaudiuntur
 verba, τοῦτό ἐστιν. Atque hic quidem
 usus loquendi tot exempla habet in Ora-

toribus et alibi, ut omissio particulæ vi-
 deri possit insolentior. Sunt tamen loca,
 quamvis rariora, quæ hanc breviloquen-
 tiam ab omni suspitione defendant. Æ-
 schin. in Ctesiph. §. ιζ'. "Ο δ' ἦν ἐπιφθονώ-
 τατον· προξενίας τινὲς εὐρημένοι ἐν ταῖς ἔξω
 πόλεσι διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, ὅτι στε-
 φανοῖ αὐτοὺς ὁ Δῆμος κ. τ. λ. Demosth. in
 Midiam §. κγ'. "Ο δ' οὖν δεινότατον, καὶ οὐ
 λόγος, ἀλλ' ἔργον ἦδη· τὰς δίκας, ὡς αὐτῶν
 οὔσας, ἠφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις. Contra Idem
 de fals. leg. p. 406. ed. R. "Ο τοίνυν μέ-
 γιστον ἀπάντων, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἦδη·
 βουλομένου γὰρ κ. τ. λ. F. A. WOLF.

Ἔστι δὲ καὶ μάλα ἔχων νόμος ὑμῖν κα-
 λῶς] Structuram vides esse, ἔστι δὲ νόμος
 ὑμῖν, καὶ μάλα καλῶς ἔχων. Ubi καὶ in-
 tendit, non copulat. Æschines in Ctesiph.
 §. ιδ'. Οὗτος ὁ νόμος καὶ μάλα καλῶς ἔχει.
 Etiam hoc monere dehui propter emen-
 datorem, qui politissimi scriptoris opus,
 tanquam tirunculi pensum, tractavit.
 IDEM.

Μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα] Forte μὴ
 χειροτονηθέντα. Alioqui Populo jus suum
 videbitur eripi. WOLF. Lambinus μὴ
 ἐξεῖναι οὐ χειροτονηθέντα etc. quemadmo-
 dum fere et legere et interpretari vides
 Wolfium. Sed uterque decipitur. Non
 hoc dicit Demosthenes: *Syndicum agere
 plus, quam semel, nisi a populi suffragiis
 ad id muneris deligatur, nefas esto: Ve-
 rum: Syndicum publicum bis agere, (i. e.
 defensionem Reip. amplius, quam semel,
 suscipere, novæque legis condendæ pa-
 trocinium) omnino nefas esto. Et rationem
 optimam reddit in præcedentibus, v. 8.
 ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὡςπερ ἐργασία τισὶν (non
 τις cum Edit. Morel. sed τισὶν, hominibus
 sc. certis et perpetuis) ἦ καὶ συκοφαντία.
 Et conformiter Scholiastes: οὗτος ὁ νόμος
 ἐκέλευε, μὴ δεύτερον συνδικεῖν. καὶ
 γὰρ ἄπαξ τοῦτο ποιήσας, κωλύεται, ἵνα μὴ*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

εἶναι τὴν πόλιν. Εἰσὶ δὲ οὗτοι τίνες; Οἳ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιούσι τὰς τιμὰς δίδόντες, καὶ οἱ τοῖς τὰναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας. Εἰ γὰρ ἅπαντες ὡς ἀληθῶς τὰς ἐν τοῖς νόμοις ζημίας φοβούμενοι, τοῦ κακόν τι ποιεῖν ἀποσταῖεν, καὶ πάντες, τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς ζηλώσαντες, ἂν χρὴ πράττειν προέλοιnton· τί κωλύει μεγίστην εἶναι τὴν πόλιν, καὶ πάντας χρηστούς, καὶ μηδένα εἶναι¹ τὸν πονηρόν; Ὁ τοίνυν νόμος οὗτος ὁ Λεπτίνου οὐ μόνον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τοῦτ' ἀδικεῖ, ὅτι τὰς τιμὰς ἀναιρῶν τῶν² εὐεργεσιῶν, ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν τοῖς φιλοτιμεῖσθαι βουλομένοις καθίστησιν, ἀλλ' ὅτι καὶ παρανομίας δόξαν αἰσχίστην τῇ πόλει καταλείπει. Ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι τῶν τὰ δεινότατα³ ὑμᾶς ἀδικούντων, ἐν ἐκάστῳ τίμημα ὑπάρχει διὰ τὸν νόμον, ὃς διαρρήδην λέγει· μηδὲν⁴ ὡς χρὴ τίμημα ὑπάρχειν ἐπὶ κρίσει πλείον

¹ Deest articulus. R. - ² εὐεργεσιῶν T. R. ³ ἡμᾶς R. ⁴ ὡς χρὴ μηδὲν R.

Codd. Aug. Vindob. Obsop. Ital. et Lindenbrog. Restitui similiter §. κς'. TAYLOR. Prius ἢ plures negligunt: at firmanant libri meliores, sententiæ vis, et locus in Timocr. p. 766. ed. R., ubi hæc sententia eodem modo omnium codicum consensu repetitur. F. A. WOLF.

Τὸν πονηρόν] Cur tam emphatice, quæso? Dele articulum cum Vindob. Bodl. Ital. et Reg. a. TAYLOR. Τὸν del. vid. AUGER. Quod minime improbo. Partim omnino in prædicato, quod Grammatici vocant, nullus est articulo locus; partim, nisi quid arguteris, nulla ejus hic potestas esse potest. F. A. WOLF.

Εὐεργεσιῶν] Εὐεργεσιῶν Vindob. Vid. supra ad pag. 504. v. 15. TAYLOR.

Παρανομίας] Lego παρανομίας. WOLF.

Ἄλλ' ὅτι καὶ παρανομίας—] Hæc lectio, in Marg. Ben. annotata, a libris quidem nullam videtur auctoritatem habere, et ingenio potius Lambini deberi. Habet eam tamen et Wolfius in altera editione sua, qua uti soleo. Verum ea lectio, undecunque est, ab omni consequentia loci adeo commendatur, ut morosissimi judicis calumnias statim conspecta repellat. Itaque et Tayl. et Reisk. receperunt. Stulte rusticeque Oratorem loqui fecerunt librarii, qui dederunt παρανομίας. Mox omnes vulgo, ἡμᾶς ἀδικούντων, præter Aristidem Art. p. 463. et Wolfium in versione. F. A. WOLF.

Μηδὲν ὡς χρὴ — ἐξέστω] Locus est classicus de lege, qua cautum est, ne a judici-

bus cuicumque unius delicti plures pœnæ irrogarentur. Παθεῖν πœnam corporis spectat, ἀποτίσαι pecuniariam. Conf. Herald. Animadv. ad I. A. et. R. III. 1. Lectio vero nostra, μηδὲν ὡς χρὴ, est ex Felic. Man. Wolf., eandemque videntur dare voluisse editt. principes et codices ii, qui habent, μηδ' ὡς χρὴ. Ben. autem dedit, ὡς χρὴ μηδὲν. Quæ talis variatio movit textus corrupti suspicionem. Ita Wolfius conjecit, μηδενὶ ὡς χρὴ, Marklandus, μηδενὸς χρὴ, Reiskius, ut est audacior ingenio, ὡς ἄρ' ἔ, τίμημα ὑπάρχειν, scil. δεῖ, judex ne πœnam irroget, quæcunque natura est rei, de qua pronunciandum sit. Idemque Aristarchus deinde quoque sollicitat ὁπότερον, casu accusativo offensus, quum alibi solenne sit τιμᾶν τινί τινος. Corrigit ergo ὁπότερον, casu gignendi. Sed fallitur vir doctus, ut solet. Ὅπότερον, ut et ἀμφοτέρα, quod ab eo intactum relinquitur, ad infinitivos pertinet, non ad τιμήση, et vertendum, utramcunque πœnam judices injungant. Illud ut redeamus, in verbis, μηδὲν ὡς χρὴ τίμημα ὑπάρχειν, septima ratio superest, ut illud, ὡς χρὴ, dicamus infinitivo explicando olim in margine adscriptum. Vid. not. ad §. δ. Unde intelligi liceat, cur ita varietur in libris. At post infinitum, ὑπάρχειν, utique dici debuisset ἐξείναι. Sed commutata ratio nostra sane nec insolens est, neque ullo modo dura. Similiter posthac εἶναι legitur imperativis interjectum. IDEM.

ἢ ἔν, ὁπότερον ἂν τὸ δικαστήριον τιμήσῃ, πα-
 θεῖν ἢ ἀποτίσαι· ἀμφοτέρω δὲ μὴ ἐξέστω.
 Ἄλλ' οὐχ οὗτος ἐχρήσατο τούτῳ τῷ μέτρῳ· ἀλλ' ἐάν τις
 ἀπαιτήσῃ χάριν ὑμᾶς, ἀτιμος ἔστω, φησὶ, καὶ ἡ οὐ-
 σία δημοσία ἔστω· δύο τιμήματα ταῦτα! εἶναι
 δὲ καὶ ἐνδείξεις καὶ ἀπαγωγάς· ἐάν δὲ ἀλῶ,
 ἔνοχος ἔστω τῷ νόμῳ, ὃς κεῖται, ἐάν τις ὀφεί-
 λων ἄρχῃ τῷ δημοσίῳ. Θάνατον λέγει· τοῦτο γὰρ
 ἔστ' ἐπ' ἐκείνῳ τὸ ἐπιτίμιον· οὐκοῦν τρία τιμήματα ταῦ-
 τα! Πῶς οὖν οὐ σθένιον, καὶ δεινόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι!
 εἰ χαλεπώτερον εἶναι δόξει παρ' ὑμῖν, χάριν εὖ ποιήσαν-
 505 τα ἀπαιτεῖν, ἢ τὰ δεινότατα ἐργαζόμενον ληφθῆναι;

λδ'. Αἰσχροὺς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! καὶ κακῶς ἔχων ὁ
 νόμος, καὶ ὅμοιος φθόνῳ τινὶ καὶ φιλονεικίᾳ, καὶ τὸ λοι-
 πὸν ἔῳ. Τοιοῦτοις δὲ τισὶ προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι·
 ὑμῖν δ' οὐχὶ πρέπει τὰ τοιαῦτα μιμεῖσθαι, οὐδ' ἀνάξια
 φαίνεσθαι φρονούντας ὑμῶν αὐτῶν. Φέρε γὰρ, πρὸς
 Διὸς, τί μάλιστα ἂν ἀπευξαίμεθα πάντες, καὶ τί μάλ-
 ιστα ἐν ἅπασιν διεσπούδασται τοῖς νόμοις; Ὅπως μὴ

¹ τῷ δημοσίῳ ἄρχῃ R.

Καὶ ἡ οὐσία δημοσία ἔστω] Ulpiani obser-
 vationem, idem esse καὶ quod ἦ, falsam
 Orator ipse arguit, nec ego ita intelligam
 virum præclarum, qui Scholion hoc lau-
 dat ad Petitem LL. AA. p. 610., quasi
 illud in hoc ipso loco comprobet. In
 seqq. ἐνδείξεις et ἀπαγωγὰὶ formæ sunt ac-
 cusationum, de quibus vid. Salmas. de
 M. U. p. 773. seqq. et Herald. ad I. A.
 et R. p. 320. IDEM.

*Ἀρχῃ] Lambinus structuram compla-
 navit emendando ἐάν τις ἄρχῃ ὀφείλων τῷ
 δημοσίῳ. Recte. Si quis munus publi-
 cum gesserit, cum Civitati obæratuſ esset.
 Ita Demosth. c. Timocrat. καὶ ἐνδείξεις
 αὐτῶν ἔστω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, καθάπερ
 ἐάν τις ἄρχῃ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. Auctor
 Argumenti hujus Orationis: εἰσπερ οἱ δι-
 κάζοντες ὅταν ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ δικά-
 ζωσι. TAYLOR. Vind. et Aug. 1. ἐάν τις
 δ' ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἄρχῃ. Medentur
 scilicet sic traiectioni, quæ non egebat
 medela, ut supra docui. Conf. simile
 exemplum §. λδ'. fin. Ἄν τις ἀμύνων τι
 πάθῃ τῇ δημοκρατίᾳ. Rem ipsam quod
 attinet, Athenis magistratuſ fungi, aut ju-
 dicem fieri, aut omnino Rempublicam at-
 tingere, h. e. cum Populo agere, non lice-

bat eis, qui essent ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀγο-
 πόλει, h. e. debitores ærario Reip., quod
 in arce fuit ἐν ὀπισθοδόμῳ. Ibi etiam, qui
 publico debebant, tabulis aut columnis
 inscribebantur, quippe ἀτιμία quadam no-
 tati et ipsi, et eorum defunctorum filii.
 Res nota est, etiam de capitali supplicio.
 Conf. Or. in Midiam §. ν'. F. A. WOLF.

λδ'. Καὶ τὸ λοιπὸν ἔῳ] Notavit hoc genus
 loquendi Aristid. p. 468. et 470. Nam
 novum nomen unum aut alterum exspe-
 ctes addi prioribus, φθόνῳ τινὶ καὶ φιλονει-
 κίᾳ. Subita igitur præteritio, qua pejus
 quiddam cogitandum auditori relinquitur,
 a lectore intervallo post copulam facto
 indicanda est. IDEM.

*Ὅπως μὴ γενήσονται] Rarioris usus es-
 se puto Subjunctivum Futuri, γενήσονται,
 apud probos et vetustos Græcos scripto-
 res. Scribendum videtur γενήσονται, ut
 §. κγ'. med. ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενή-
 σεται. et v. pen. p. seq. ὅπως μηδεὶς φόνος
 γενήσεται. et ita passim. MARKLAND.
 Γενήσονται Felician. Manut. Bodl. et
 Lindenbrog. TAYLOR. Dicere debuis-
 set [Marklandus] nullius, et pro futuro
 voluit aoristum. Vid. notata a nobis ad §.
 ιβ'. F. A. WOLF.

¹ γενήσονται οἱ περὶ ἀλλήλους φόνοι· περὶ ὧν ἑξαίρετος ἡ βουλή φύλαξ ἢ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τέτακται. Ἐν τοίνυν τοῖς περὶ τούτων νόμοις ὁ Δράκων φοβερὸν κατασκευάζων καὶ δεινὸν, τότινα αὐτόχειρα ἄλλον ἄλλου γίνεσθαι, καὶ γράφων χερνίβων εἶργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον, σπονδῶν, κρατήρων, ἱερῶν, ἀγορᾶς, πάντα ³ τᾶλλα διελθῶν, οἷς μάλιστα ἀντινας ὤετο ἐπισχεῖν τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν, ὅμως οὐκ ἀφείλετο τὴν τοῦ δικαίου τάξιν, ἀλλ' ἔφηκεν, ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτινύναι· καὶ οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρυσεν εἶναι. Εἴτ' ἀποκτεῖναι μὲν δικαίως, ἐν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέσται· χάριν δ' ἀπαιτεῖν, οὔτε δικαίως, οὔθ' ὅπως οὖν, διὰ τὸν τούτου νόμον; Μηδαμῶς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! μὴ βούλεσθε δοκεῖν πλείω πεποίησθαι σπουδὴν, ὅπως μηδενὶ τῶν εὔ τι ποιούντων ὑμᾶς χάριν ἐξέσται κομίσασθαι, ἢ ὅπως μηδεὶς φόνος ἐν τῇ πόλει γενήσεται. Ἄλλ' ἀναμνησθέντες τῶν καιρῶν, παρ' οἷς εὔ πεπονθότες

¹ γενήσονται T. R.² Deest ἄλλον. T.³ τᾶλλα T.

Ἐν τοίνυν τοῖς περὶ τούτων νόμοις ὁ Δράκων —] Commemorat Draconem, quia leges illius reliquæ quidem, at non hæ, quæ essent de cæde, Solonis legislatione sublatae erant. In αὐτόχειρα ἄλλον ἄλλου media vox ab edit. omnibus abest. Habent autem eam Par. 1. Vind. Aug. 1. Bav., et hinc jure in ordinem reduxit Reisk. De ipsa voce αὐτόχειρ, ab Atticis hujus ætatis usurpata pro antiquiore αὐθέντης, h. e. aut sui aut aliorum interfector, vid. Arnald. Lectt. Gr. p. 25. et Valcken. Diatr. Euripid. p. 189. Jam quæ sequuntur verba, χερνίβων εἶργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον, σπονδῶν, κρατήρων, ἱερῶν, ἀγορᾶς, petita videntur e vetri lege, quæ integra hodie non exstat. Mala autem fertur lectio, χερνίβος, quam Schol. explicat de vase. Sic quidem Andocides jungit χερνίβοις καὶ θυμιατηρίοις Or. IV. p. 127. Verum ibi necessario scribendum χερνιβίσις. Nam omnino formæ χερνίβον vix alia auctoritas adest, quam quæ ducitur ex Iliad. Ω. 304., versu ne ab omnibus quidem olim genuino habito. Vulgata nostra scriptura, χερνίβων, significat aquam lustralem, ut optime docet Athenæus, laudatus nuper a Sophoclis sospitatore ad Œdip. T. 236. seqq., qui versus ad h. l. comparati docebunt, quam apte ritibus Atticis apud poetam Œdipus percussorem Laii exsecretur:

Τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμων, μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα, μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι, μήτε θύμασι, κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος τοῦδ' ἡμῖν ὄντος — — —

Jam lustrationes, a quibus homicidæ arcebantur, fieri solebant et sacris in locis, et in foro. Vid. Æschin. in Timarch. §. é. fin. et in Ctesiph. §. νή. Mox et σπονδῶν et κρατήρων pertinet ad sacrificia. Nam κρατήρες, libationibus adhiberi soliti, solenniter componuntur cum σπονδαῖς. Ut Or. Nostri de fals. leg. p. 431. ed. R. Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα — ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς, ἐπὶ ταῖς θυσίαις, σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνοὺς πεποίησθε. Ceterum inest vocabulis nostri loci conjunctis notio ademti universi juris civitatis, τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πάντων, καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν, ut Demosth. loquitur in Aristocr. p. 633. Similiter Antiphon Or. XV. p. 762. Εἶργεσθαι πόλεως, ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγώνων. Conf. Herald. ad I. A. et R. VII. 23. IDEM.

Ἐξεῖναι] Sub. ἐβούλετο, v. g. AUGER.

Ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτινύναι] Exempli causa, si cui vis illata esset, seu matrem apud uxorem, matrem etc. deprehendisset. His modis qui eadem pa-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Οὐκ ἔνι τοῦτον ἔχειν καλῶς τὸν νόμον, ὃς περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ μελλόντων ¹ οὐ ταῦτὰ λέγει· μηδένα

¹ Deest οὐ. R.

tem inclinationes a nullo Legislatore rite comprehendi possunt, οὐκ ἔνι τοῦτον ἔχειν καλῶς τὸν νόμον, ὃς περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ μελλόντων ταῦτὰ λέγει. *Non si debbe par buona tenere una legge, che delle cose passate e delle future parimente determina.* Ut recte Versio Italica. Lambinus etiam in hoc loco particulam negativam reduxit. Tu in utroque delebis. TAYLOR. Clare legendam : τί μὴ καὶ τὰ μέλλοντα εἶδες; *cur non futura considerasti?* in futurum prospexisti? quod v. 10. p. 519. vocat τὸ μέλλον προορᾶσθαι. sic τοὺς καιροὺς ἰδὼν, *tempora intuens*, §. ιγ'. med. Dicit: Si honores Harmodio et Aristogitoni olim habitos non reprehendis, quare in futurum a similibus honoribus excludis eos, qui Harmodio et Aristogitoni similes esse possunt. MARKLAND.

Οὐκ ἔνι τοῦτον ἔχειν καλῶς τὸν νόμον — — τὰ μέλλοντα ἤδεις;] Locum huic utri vexarint pejus, editores, an librarii, difficile est dictu. Nam primum negatio et ante ταῦτὰ, et ante κατεμέμφου, in plerisque exemplaribus, scriptis, editis, adest nulla, nisi quod priore loco οὐ dedit Felic., unde id transiit in textum Man. et Wolfii, et in Ind. Lambini; posteriore autem loco unus Wolfius, prorsus de suo, iuvexit voculam μή. Indignatur id Taylorus, quod is in altero loco ita contra fidem plurimorum et præstantiorum codicum, in altero contra omnium, aliud inculcarit, ac voluerit ipse Demosthenes. Jam de codicibus cum optimo quoque haec tenemus sententiam, carum quidem fidem editori esse religiose sequendam, modo ne in literas et apices sic juret, ut sensum communem ejuret. Quod vero Taylorus se jactat scire, quid Demosthenes voluerit; aut Taylorus, aut ego turpiter fallimur. Multo enim aliud in Oratore video, atque ille. Sed sententiam quomodo sine negationibus expediat vir doctus, ipsis verbis ejus docendum est, præsertim quum omnino desperem, fore unquam, ut vim eorum satis assequar. Hoc ergo, inquit, videtur Orator velle: Si priorum temporum - - - Italica. [vid. supra.] Hactenus ille. Atque hæc vocat sensum, eumque longe præstantiorem altero, ex appositis negativis manante, nec amplius dubituros nos dicit, quid sequamur. Et placuit hæc crisis postremo editori ita, ut utramque negativam fidenter expuixerit, posteaque scripserit, τί; μὴ καὶ τὰ μέλλοντ' ἤδεις; In notis tamen idem triplicem proponit

modum emendandi: primum, ut omittatur τί ante μὴ, uti facit Aug. 1. et Bav.; secundum, ut legamus, εἰ τῶν προτοῦ κατεμέμφου τι, μὴ καὶ τὰ μέλλοντα ἤδεις; tertium, ut, rejecto τί post μὴ, scribamus, εἰ τὰ προτοῦ κατεμέμφου, μή τι καὶ τὰ μέλλοντα ἤδεις; Priorum si te pænitebit, nuni quid etiam futura prævidebas? Ad has tantas divitias accedit Marklandus, clare legendum pronuncians, τί μὴ καὶ τὰ μέλλοντα εἶδες; *Cur non futura considerasti?*

Credo equidem, uti leviter nunc locus a me mutatus est, in eo neminem Græce doctum quidquam inventurum, quod culpæ speciem habeat. Τὰ παρεληλυθότα, quod paullo post dicitur τὰ προτοῦ, patet, referri ad Harmodii et Aristogitonis honores et præmia. Τοιοῦτοι sunt tales, quales sese præstarunt illi duo. Μὴ καταμέμφεται τὰ προτοῦ Leptines, quum præmia duobus illis decreta lege sua probat et firmat, quum illos lege plane vult exceptos. Jam se sponte sententia loci offert hæc: Nullo pacto lex ista probari potest, quippe quæ aliud de rebus actisque præteritis statuatur, aliud de futuris, neque ex æquo utraque judicet. In uno quidem capite legis Leptines scripsit: *ne quis immunis esto, exceptis Harmodii et A. posteris.* Præclare! Laudo, quod hactenus illis viris suos honores reliquit, sua præmia ac Populi decreta rata habet. At idem cavet in altero capite, ne omnino porro liceret immunitatem in quenquam conferre. Hic vide mihi, vir optime, quam Tecum ipse discordes. Hic posteris Harmodii et A. immunitatem olim tributam ratam habes, illic ne cuiquam ea in posterum unquam tribuatur, vetas. An tribuere eam ne tum quidem licebit per Te, o bone, quum in civitate forte erunt Harmodio et Aristogitoni similes? Talesne quoque hocce præmio ornandos negas? At qui in civitate nostra olim facta reprehendere non es ausus, qui tyrannidarum posteros lege Tua solvis, quid? num Tu etiam futura noras, quum legem scriberes? Num certum Tibi erat, nunquam talia tempora Reip. reditura esse, in quibus ad statum popularem a dominatu defendendum Harmodiis opus sit; ut summe nos pænitere debeat præmia sustulisse etc. Sed hæc verecundius expressa sunt, et sine ullo verbo male ominato. Particula ὅτι alienum responsum annunciat, ut §. i. med. Dices quidem Tu, aut alius, procul nos abesse a tali expectatione etc.

Sufficiant hæc ad totius loci tenorem

εἶναι, φησὶν, ἀτελῆ, πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος καλῶς! μηδὲ ¹ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι. Μηδ', ἂν τοιοῦτοί τινες γένωνται, Λεωτίνη; Εἰ τὰ ² προτοῦ οὐ κατεμέμφου, τί; μὴ καὶ τὰ μέλλοντα ἤδεις; Ὅτι, νῆ Δία, πόρρω τοῦ τι τοιοῦτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμέν. Καὶ εἴημέν γε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! Ἀλλὰ χρεὶ γέ ³ ἀνθρώπους ὄντας τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ νομοθετεῖν, οἷς μηδεὶς ἂν νεμεσήσαι· καὶ τὰ γὰρ μὲν προς-

¹ τοιοῦτον T.² πρὸ τοῦ μὴ κατ., τί μὴ T. πρὸ τοῦ κατ., τί; μὴ R.³ ἀνθρώπους γε T.

declarandum, nec lubet Taylori commentum illud exagitare, quo bonam legem negat esse, quæ de præteritis et futuris eadem statuat. Neque id commentum iis defenditur, quæ dixit de eventibus temporum incertis, a nullo legislatore provisus, qui ad leges variis modis immutandas valeant. Quippe id h. l. Demostheni invito obtruditur, qui rem eloquitur nude et simpliciter, et, pro more suo, multo dixisset accuratius, et ad communem hominum sensum aptius, si cum Taylora voluisset sophistam agere. Quam sæpe veteres Oratores dicunt, leges vultam omnibus eundem exhibere, et *omnibus una eademque voce oportere loqui*, ut Ammianus Marcellinus ait XXVII. 6. Vere ergo scriberetur, οὐ ταῦτα λέγει, etsi nullus liber addiceret. Atque ita etiam ante κατεμέμφου negativam requiri, superiora clamant. Ac nihil est hoc vitio soleunius, ut οὐ post τοῦ extritum sit. Nam Wolfii conjecturam μὴ abjeci, quia in mea ratione ad majorem facilitatem corruptelæ illud quoque accedit, quod alteram particulam haud paullo melius usus loquendi fert. Scilicet verba, εἰ τὰ προτοῦ οὐ κατεμέμφου, suppleri possunt addendo, ἀλλὰ ἐπαινεῖς. In hoc autem genere dicendi negativa οὐ optime locum habet, rarius et minus bene μὴ.

Denique ne ultimo quidem membro inoffensum pedem editores referre potuerunt. Nam malæ vulgo conjunctim legitur, τί μὴ καὶ τὰ μέλλοντα ἤδεις; Quod Wolfius vertit, *cur non futurorum etiam rationem habuisti?* Nullus vero locus est particulæ μὴ, quum sic interrogamus, *cur non?* Tum et lex sermonis et usus postulat οὐ, respuit μὴ. Sic solæce dicas, τί μὴ ἐποίησας τοῦτο; *Cur hoc non fecisti?* Quod ratio hæc ipsum Marklandum fugit, qui tamen in reliquis loci plus, quam ceteri, intellexit, id ego mirarer, nisi aliunde constaret, has in Demosthenem notas a

viro summo effusas potius esse, quam scriptas. At enim exempla sunt, ubi in interrogationibus junctim ponitur τί μὴ. Hæc ne quem aliquando deludant, ne dissimilia pro similibus habeantur, rem quasi prætereundo explicabo. Legimus quidem in Aristid. Declam. Leptin. §. 94. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ μὲν καλόν τι καὶ δίκαιον, ὧ οὗτος! τὸ τῶν δωρεῶν οἶε, καὶ τῆ πόλει συμφέρον· τί μὴ πᾶσιν ἀπλῶς αὐτῶν μεταδίδως, ἀλλὰ τοῖς μὲν, τοῖς δ' οὐ; εἰ δ' ἀλυσιτελεῖς εἶναι σοι δοκοῦσι, καὶ κατέγνωσ αὐτῶν, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς εἶναι νομίζεις, τί μὴ καὶ πάντας τούτων ἀποστερεῖς; Hic vero μὴ copulandum non est cum pronomine τί, sed in priore loco cum πᾶσιν, in posteriore cum πάντας, ibique verba, τί μὴ καὶ πάντας, idem valent, quod τί καὶ μὴ πάντας, ἀλλ' ἔνιοι, quod verbum, ἔνιοι, latet in τοῖς μὲν, τοῖς δ' οὐ. Itaque μὴ in utroque loco positum est plane, uti supra apud Nostrum §. 4. μή τινες, ἀλλὰ πάντες, et ultima Latine verti possunt: *Sin donationes prorsus tibi inutiles videntur, cur quosdam tantum præmiis suis spoliās, cur non omnes?* Jam quod ex aliquot editt. sumsi, τί; μὴ, hæc vim habent et acrimoniam quandam interrogantis, quæ potestas sæpe in solo μὴ interrogativo inest. Longior in h. l. factus sum subtilitatis studio. Nec usquam in tota Oratione majores fluctus et inutilius ab Intpp. excitatos vidi. F. A. WOLF.

Ἐλπίζειν] Sicut *sperare* Latine, in bonam et malam partem accipitur: hic in malam. AUGER.

Εἴημεν] Ita, non cum editorum nonnullis et Wolfio, qui et similiter quoque interpretatur, εἴη μὲν. TAYLOR.

Οἷς μηδεὶς ἂν νεμεσήσαι] Ex veteri superstitione bonorum invidiosa prædicatio homini credebatur fortunam, quæ adesset, parum tutam, atque adeo deorum iram concitare. Quid? quod πᾶν θεῖον φθονερόν putarunt, ut ex Herodoto constat. Eam sententiam aliquis nuper ex iustituto mi-

δοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι δίδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. Οὐδὲ γὰρ ἂν Λακεδαιμόνιοί ποτε ἤλπισαν εἰς τοιαῦτα πρᾶγματα ἀφίξεσθαι· οὐδέ γε ἴσως Συρακούσιοι, ¹ τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι, καὶ φόρους Καρχη-

¹ τοπάλαι T. R.

sere vexavit singulari scriptione, Solonem et reliquos priscos sapientes ex nostris ingeniis judicans. F. A. WOLF.

Οὐδὲ γὰρ ἂν Λακεδαιμόνιοί ποτε ἤλπισαν εἰς τοιαῦτα πρᾶγματα ἀφίξεσθαι] Omnino ἐλπίζειν est *expectare*, unde interdum occurrit sensu *timendi*, quæ tamen propria vis verbi non est. In hunc modum accipies, quæ traduntur ab Ictipp. ad Thomam M. p. 299. Εἰς τοιαῦτα, in talem fortunam, scil. *quacumque nunc conflictantur*. Similiter alibi ἐκεῖνα. Conf. ad §. ιά. IDEM.

Οὐδέ γε ἴσως Συρακούσιοι] Sc. ἤλπισαν τυραννηθῆσεσθαι. De Dionysiis vid. Diodorum lib. XIII. et XIV. WOLF.

Οὐδέ γε ἴσως Συρακούσιοι, τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι] Nempe per 60 fere annos, inde ab Olymp. 78, 3., quo anno antiquiorum tyrannorum ultimus, Thrasybulus, regno privatus est. Nam prior Dionysius, qui statim memoratur, potitus regno est Olymp. 93, 4. Vid. Diodor. XI. 68. et XIII. 96. Reliqua, de imperio Syracusanorum latissime patente, in vulgus nota sunt. Carthaginienses illis subjecti post cladem ad Himeram Olymp. 75, 1. Vid. Diodor. XI. 20. seqq. Justin. IV. 2. et de clade Atheniensium superius notata ad §. ιά. Sed ultimis periodi longius immorari cogimur. Primum quidem hoc alii quoque scriptores testantur, Dionysium, patrem, extremo loco natum fuisse, et, priusquam tyrannidem occuparit, nullius apud suos auctoritatis. Diodorus, haudquaquam spernendus auctor in rebus Siculis, XIII. 96. eum *γραμματέα καὶ τὸν τυχόντα ἰδιώτην* vocat, et qui Wesselingio ad h. l. citatur, Polyænus V. 2. 2. *ὑπηρετοῦντα καὶ γραμματεύοντα τοῖς στρατηγοῖς*. Jam id munus *γραμματέως*, ex multis locis Oratorum patet, Athenis parum honorificum fuisse. Non fuit illud quidem in Græcia per se inhonestum aut contemptum, *ὑπηρεσία* tamen, non ἀρχή, plane ut apud Romanos scribæ interdum etiam cum lictoribus numerantur inter *apparitores magistratuum*, iisque *ministerium* tribuitur, nunquam *magistratus*. Quanquam in Græcis civitatibus paullo honorificentior ea provincia habita, quippe et ingenuorum hominum, et non mercenaria, ut puto. Conf. Nepotis Eumen. c. 1. At verbum tamen, *ὑπηρε-*

τεῖν, solenne ubique de scribis, passimque conjunctum cum *γραμματεύειν* et *ὑπογραμματεύειν*, uti ap. Demosth. de Cor. §. 79. med. et alibi. Atque hoc non aliter fuisse Syracusis, eundemque ibi scribas locum tenuisse, pro certo poni potest, quidquid obloquatur Ulpianus, quem recte refutant Spanhem. de U. et P. N. Diss. IX. p. 705. et Wesselingius l. c. Jam plane non dubiam est, Dionysium propter hoc ipsum munus *γραμματέως* a Nostro vocari potuisse *ὑπηρετήν*. Nescio tamen quid in hoc loco me offendit, quoties lego verba, *ὃς ὑπηρετής ἦν; ὡς φασι*. Quid enim? Hæcine, *ὃς ὑπηρετής ἦν*, ad declarandum locum scribæ credamus adjecta? At quis auditorum olim ignorare potuit, *γραμματέως* esse *ὑπηρεσίαν*, non ἀρχήν? Id scilicet Populus Atheniensis docendus fuit. Verum ut ejusmodi declarationem huic loco, quum de Siculis rebus agatur, minus alienam putes, jam edoceri cupiam, cur eam Orator fecerit verbis tam ineptis? Talia sunt sane, *ὃς ὑπηρετής ἦν*. Unde enim hoc tempus præteritum? Ferri id utique posset, si scripsisset, *ἥπερ ὑπηρεσία ἐστὶ*, certe ita ratio dicendi constaret. Non minus tamen offendit illud, *ὡς φασι*. Est enim absonum, si ad totam sententiam referas; nec magis ferendum, etiam per leges sermonis, si ad unum nomen *γραμματέως*. Nam sic deberet esse, *γραμματέως ὄντος, ὡς φασι*. At ratio quædam videatur adesse, salebras has omnes complanans, ut post illud, *ὑφ' ἐνὸς γραμματέως*, novam quandam conditionem hominis inesse dicas appositis verbis, *ὃς ὑπηρετής ἦν*. Nimirum ad hoc aliquis abuti possit Polyæni loco, quem ante laudavi. At si nova et diversa a priore conditio nunc accederet, ista molestia præteriti temporis eadem nos premeret. Nec video, in hac ratione, cur non potius Orator dixisset, *γραμματέως καὶ ὑπηρετοῦ*, quanquam vel sic abruptius, nec pro solita perspicuitate sua locutus esset. Post hæc omnia, quæ dixi, primum facere non possum, quin illud, *ὡς φασι*, absurdam judicem et alienum. Haud dubie Dionysii; principis tam potentis, prior conditio satis tum nota fuit; atque ut minus nota fuerit, rumor vulgi et fama locum in tali argumentatione non

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ὡςπερ ἡμεῖς κελεύομεν, οἱ μὲν ἄξιοι τὰ δίκαια παρ' ὑμῶν ἔξουσιν· εἰ δέ τις ἔστ' ἀνάξιος, ὡς ἔστω, πρὸς τῷ τὴν δωρεὰν ἀφαιρεθῆναι, δίκην, ἣν ἂν ὑμῖν δοκῇ, δώσει κατὰ τὸν παρειαυνηνεγμένον νόμον· ἢ δὲ πόλις πιστὴ, δικάια, πρὸς ἅπαντας ἀψευδὴς φανήσεται. Ἐὰν δὲ ἀποψηφίσῃθε, ὃ μὴ ποιήσαίτε, οἱ μὲν χρηστοὶ διὰ τοὺς φαύλους ἀδικηθήσονται, οἱ δὲ ἀνάξιοι συμφορᾶς ἑτέροις αἰτίοι γενήσονται, δίκην δ' οὐδ' ἠντινοῦν αὐτοὶ δώσουσιν· ἢ δὲ πόλις, τὰναντία ὧν εἶπον ἀρτίως, δόξει ἀπιστος, φθονερά, φαύλη ¹ παρὰ πᾶσιν εἶναι.

λζ'. Οὐκ οὖν ἄξιον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! τοσαύτην βλασφημίαν ἀντὶ καλῶν καὶ προσηκόντων ὑμῖν ἀγαθῶν, ἐλέσθαι. Καὶ γὰρ ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῆ γνωσθέντων. Οὐ γὰρ ἀγνοεῖ γε τοῦτο οὐδεὶς, οὔτε τῶν περιεστηκότων, οὔτε τῶν ἄλλων, ὅτι ἐν μὲν τῷ δικαστηρίῳ Λεπτίνης πρὸς ² ἡμᾶς ἀγωνίζεται, ἐν δὲ τῇ τῶν καθημένων ὑμῶν ἐνὸς ἑκάστου γνώμῃ φιλανθρωπία πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν, καὶ πάντα τὰ χρηστὰ πρὸς τὰ ³ πονηρὰ ἀντιτάττεται. Ὡν τοῖς βελτίοσι πειθόμενοι, καὶ κατὰ ⁴ ταῦτα ἡμῖν θέμενοι τὴν ψῆφον, αὐτοὶ τε ἀ 508 προσήκει δόξετ' ἐγνωκέναι, καὶ τῇ πόλει τὰ κάλλιστα

¹ παρ' ἅπασιν R.² ὑμᾶς T. R.³ πονηρότατα R.⁴ ταῦτα T.

scil. νόμον. MARKLAND.

Παρὰ πᾶσιν] Refertur ad δόξει. AUGER.

λζ'. Οὔτε τῶν περιεστηκότων, οὔτε τῶν ἄλλων—] Οἱ περιεστηκότες sunt, qui aliis locis vocantur, οἱ ἐπακούουσι τῆς κρίσεως, οἱ ἔξωθεν περιέστανται, ut ap. Æschin. in Ctesiph. §. δ'. κά. post med. οά. Lat. qui circumstant audiendi gratia, et coronam faciunt, qui in gravioribus causis, præsertim oratore claro aut gratioso orante, solebant multi esse et Athenis et Romæ. Mox omnes edd. occupat πρὸς ὑμᾶς, incuria editorum, quod vel Wolfii rectior versio ostendit. Accusatorum et reorum in foro semper est ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, non πρὸς τοὺς δικαστὰς, minime in h. l. Quisque hoc videt attentior, etsi nemo Intpp. advertit ante Reiskium. Οἱ καθημένοι denique sunt iudices, qui solenniter Græce dicuntur καθῆσθαι, Latine sedere. F. A. WOLF.

Ἐν μὲν τῷ δικαστηρίῳ Λεπτίνης etc.] Sic Cicero 2 Catilinaria. Denique æquitas, temperantia, fortitudo, prudentia, virtutes omnes certant cum iniquitate, cum luxuria,

cum ignavia, cum temeritate, cum vitiis omnibus. Postremo copiam cum egestate, bona ratio cum perditia, mens cum amentia, bona denique spes cum omnium rerum desperatione confligit. WOLF.

Πρὸς τὰ πονηρὰ] Intelligere hoc licet, verbo πάντα repetito, πάντα τὰ πονηρὰ. Ergo nihil opus, cum Par. 1. Aug. 1. et Reisk. poni πονηρότατα. Paulo magis ferrem, si cui v. 10. p. seq. superlativus aptior videretur, κατὰ τῶν τὰ πονηρότατα συμβουλευόντων. Quanquam ibi nihil multo. F. A. WOLF.

Ἡμῖν θέμενοι τὴν ψῆφον] Συμφωνίσαντες ἡμῖν, καὶ καταψηφισάμενοι τοῦ νόμου. WOLF.

Κατὰ ταῦτα] Omnino κατὰ ταῦτα ἡμῖν, ut excudit Morel. et interpretatur Wolfius. Vulgo legitur ὑμῖν. Italus ita: Delle quali se migliore seguirete, e secondo esse darete la vostra sentenza. TAYLOR.

Τῇ πόλει τὰ κάλλιστα] H. e. quæ Rempubl. nostram maxime decet decrevisse. Miram est, membranas magno consensu dare, τῇ πόλει τὰ κράτιστα. Quod nemo præfe-

ἔσεσθε ἐψηφισμένοι· κἄν τις ἄρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, οὐκ ἀπορήσετε τῶν ἐθελησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν. Ὑπὲρ οὖν τούτων ἀπάντων ¹ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς σπουδάζειν, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως μὴ βιασθῆτε ἀμαρτεῖν. Πολλὰ γὰρ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι! πολλάκις οὐκ ἐδιδάχθητε, ὡς ἔστι δίκαια, ἀλλ' ἀφηρέθητε ὑπὸ τῆς τῶν λεγόντων, κραυγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀναισχυντίας· ὃ μὴ πάθοιτε νῦν οὐ γὰρ ἄξιον· ἀλλ' ἂν δίκαια ἐγνώκατε, ταῦτα φυλάττετε! καὶ μνημονεύετε, ἕως ἂν ψηφίσησθε, ἵν' εὖορκον θῆσθε τὴν ψῆφον κατὰ τῶν τὰ πονηρὰ συμβουλευόντων. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ τοῖς μὲν τὸ νόμισμα διαφθείρουσι θάνατος παρ' ὑμῖν ἐστὶν ἢ ζημία, τοῖς δ' ὅλην τὴν πόλιν κίβδηλον καὶ ἀπίστον ποιοῦσι λόγον δώσετε. Οὐ ² δήπουγε, ὦ Ζεῦ καὶ ³ Θεοί!

¹ οἶμαι R.

² δή που γ' R.

³ Θεοί, οὐκ Γ.

rat, qui Orationem cum cura perlegit. F. A. WOLF.

Ἀφηρέθητε ὑπὸ τῆς τῶν λεγόντων κραυγῆς καὶ βίας καὶ ἀναισχυντίας] Extortum est Vobis id, quod decrevistis, clamoribus et imprudenti convicio. Conf. -instar omnium Aeschin. Or. in Ctesiph. non longe ab initio, quo in loco pristinum judiciorum ordinem et gravitatem requirit. IDEM.

Ψηφίσησθε] Ita Editt. et MSS. Vulgo ψηφίσεσθε. TAYLOR.

Τοῖς μὲν τὸ νόμισμα] Aristophanes Ranis. [v. 730.]

Πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἢ πόλις πεπωθῆναι Ταυτόν, ἔστε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε καὶ γαθοὺς,

Ἔστε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. WOLF.

Lubens hoc ἀπροσδιόνυσον scholion Wolfii admisi, nulla alia de causa, nisi ut hoc exemplo intelligat bonus Lector meus, sibi nullam factam esse fraudem, si aliquando hujus hominis πονηροῖς καὶ κικιβδηλευμένοις νομίμασιν (ut loquitur ibidem suus Aristophanes) χρώμεσθ' οὐδέν. TAYLOR.

Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ τοῖς μὲν τὸ νόμισμα διαφθείρουσι —] Sententia hæc imprimis accommodata est ad communem intelligentiam, olim adhibita explicatius a Solone. Demosthenes in Timocrat. p. 765. ed. R. Βούλομαι ὑμῖν καὶ κείνο διηγῆσασθαι, ὃ φασὶ ποτ' εἰπεῖν Σόλων, κατηγοροῦντα νόμον τινὸς οὐκ ἐπιτήδειον θέντος. Λέγεται γὰρ τοῖς δικασταῖς αὐτὸν εἰπεῖν, ἐπειδὴ τὰλλα

κατηγόρησεν, ὅτι νόμος ἐστὶν ἀπάσαις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ταῖς πόλεσιν, ἐάν τις τὸ νόμισμα διαφθείρῃ, θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι· ἐπερωτήσας δὲ, εἰ δίκαιος αὐτοῖς καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος φαίνεται, ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τοὺς δικαστὰς, εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἠγεῖται ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκα τοῖς ἰδιώταις εὐρημένον, τοὺς δὲ νόμους ἠγεῖται τῆς πόλεως νόμισμα εἶναι. Δεῖ δὴ τοὺς δικαστὰς πολλῶ μᾶλλον, εἴ τις, ὃ τῆς πόλεως ἐστὶ νόμισμα, τοῦτο διαφθείρει, καὶ παράσημον εἰσφέρει, μισεῖν καὶ κολάζειν, ἢ εἴ τις ἐκεῖνο, ὃ τῶν ἰδιωτῶν ἐστὶ. Πρὸςθεῖναι δὲ τεκμήριον τοῦ καὶ μεῖζον εἶναι τὸ ἀδίκημα, τὸ τοὺς νόμους διαφθείρειν, ἢ τὸ ἀργύριον· ὅτι ἀργυρίῳ μὲν πολλαὶ τῶν πόλεων καὶ φανερῶς πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένῳ χρώμεναι σώζονται, καὶ οὐδοτικῶν παρὰ τοῦτο πάσχουσιν, ὁμοίως δὲ νόμοις πονηροῖς χρώμενοι, καὶ διαφθείρεσθαι τοὺς ὄντας ἑᾶντες, οὐδένας πάποτ' ἐσώθησαν. F. A. WOLF.

Καὶ Θεοί, οὐκ οἶδ' ὅτι etc.] Hæc ista distingui debent: λόγον δώσετε. οὐ δήπου γε, ὦ Ζεῦ, καὶ Θεοί. Οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ etc. ne utique hoc fiat, o Jupiter, et cæteri Dii! Scio, non opus esse, ut ego plura dicam: opinor enim etc. Frequens hæc Oratoribus Formula: Οὐκ οἶδ' ὅτι etc. in conclusionibus orationum. Lysias contra Frumentar. ad fin. Οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων etc. et ita sæpe Ille, et cæteri. Intelligendum est, quasi scriptum fuisset hoc modo: Οὐκ (οἶδ', ὅτι) δεῖ πλείω λέγειν· ne hoc: Οἶδ', ὅτι οὐ δεῖ πλείω λέγειν. MARK-

Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· ¹οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.

¹ οἶμαι R.

LAND. Pone punctum post θεοί. AUGER. Absolute pro particula affirmandi interponi solet οἶδ' ὅτι, et εἰ οἶδ' ὅτι. Explicui hoc et interdum similia leviora, et nullius doctrinæ, ne ad justam explicationem Orationis quidquam deesse videretur. F. A. vulgo perperam scribitur, οὐκ οἶδ' ὅτι. WOLF.

FINIS TOMI SECUNDI.